

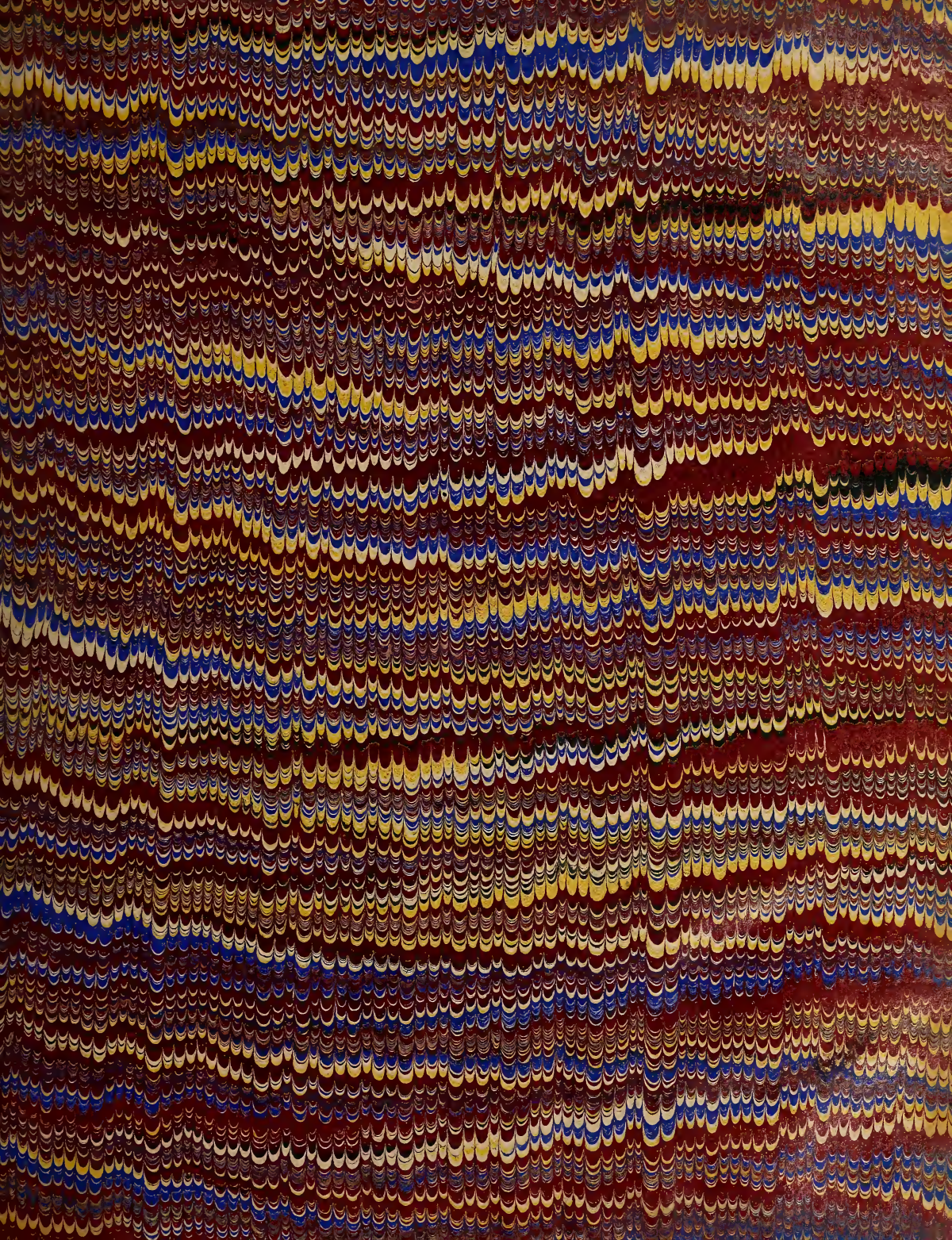
LIBRARY OF CONGRESS.

Chap. 532500

Shelf A2D3

UNITED STATES OF AMERICA.

SYNOPSIS

EVANGELIORUM MATTHAEI MARCI ET
LUCAE CUM PARALLELIS JOANNIS
PERICOPIS.

EX RECENSIONE

GRIESBACHII

CUM

SELECTA LECTIONUM VARIETATE.

CONCINNAVERUNT

ET

BREVES ARGUMENTORUM NOTATIONES

ADJECERUNT

GUIL. MART. LEBER. DE WETTE ET FRID. LÜCKE.

BEROLINI

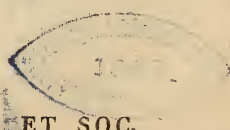
IMPENSIS ET TYPIS G. REIMERI

MDCCCXVIII.

LONDINI

APUD I. BLACK ET FIL. ET I. H. BOTHE ET SOC.

BS2560

A2113

P R A E F A T I O.

De varia ac multiplici tabularum, in quibus evangelia nostra parallela in faciliorem artis criticae et exegeticae usum repraesentantur, synopticarum, quae dicuntur, et utilitate et necessitate, non attinet coram eruditis hic disserere. Quam rem post Clericum, Priestlejum, Newcemium alios ita omnibus comprobavit Griesbachius noster, ut locus dubitationi hoc in genere plane sit nullus. Atque de meritis tanti illius viri ac laudibus non hoc uno nomine apud nos celebratissimis, quis est, qui detrudere ausit; neque nos illi sumus, qui alios impie vituperando nobis anquiramus injustam laudem.

At vero, ut optima quaeque in hac rerum mortalium conditione non unus viri ac temporis voluntate et viribus, sed continuatis tantum posterorum curis piisque succedentium laboribus irremissis perfici, omnibusque numeris absolvi possunt, ita Griesbachii opus, quamvis laudatissimum, tamen imperfectum ab omnibus harum rerum bonis iudicibus facile habetur; atque mutatis, imo auctis criticae et exegeticae artis rationibus et quaestionibus nova subinde eaque aptior nostris rebus quaerenda est synopticarum tabularum forma ac ratio. Qua in re nemo profecto est, qui neget, Griesbachianis tabulis deesse quidem multa, quae merito desiderantur, plura vero inesse, quibus molestia utentibus creetur, intuentibus error offundatur, et libertas denique iudicantibus in re critica paulo imminuatur. Etenim, ut omittamus, comparisonem consimilium locorum saepius haud satis accurate institutam ac depictam, difficilior interdum in illis tabulis, quam facilior inspicientium obtutus et intelligentia, neque integra et salva per omnia criticis et interpretibus iudicia permissa sunt, quin imo haud paucis in locis vehementer turbata. Hoc vero eo factum esse, nos quidem existimavimus, quod, ut ne volumen supra modum excresceret, atque bis, vel ter repetita taedium moverent, harmonia tantum non chronologica historiarum magis, quam vera narrationum synopsis instituta sit. Quod tantum abest, ut consilium auctoris fuerit, ut potius alienissimum sit ab ipso iudicatum; noluit quidem ille, at fecit tamen, nimio, opinor, brevitatis studio inserviens. Item, quum nullam omnino de mutua evangelistarum ratione opinionem qualemcunque, nec suam ipsius, nec aliorum in hisce tabulis conficiendis sequi mallet, atque, quo liberius omnium hac de re iudicium esset, uniuscujusque scriptoris evangelici ordinem in turbatum retinendum esse censeret, tamen ordinem singulorum, continuitatem et integritatem non modo non retinuit, sed ita temeravit interdum ac turbavit, ut neque quisque suo ordine liber seorsim legi posset, neque, nisi molestam discerpta librorum membra colligenti opem ferret perpetuus ille sectionum indiculus. Transpositiones vero raras quidem et bene excusatae, at sunt tamen, ordinemque naturalem turbant et offendunt. Addas denique, variam, nec sibi similem narrationum seriem inde enatam esse, quod auctor in suae praejudicatae harmoniae gratiam modo Matthaei, modo Lucae ac Marci ordinem secutus sit. Quid multa; offensionum plenas esse Griesbachianas illas tabulas, facile quemque docebit frequens earum usus.

Atque hisce talibus Griesbachiani operis incommodis, ne dicam vitiis, nos quidem, quantum in nobis erat, mederi cupientes, hanc novam evangeliorum synopsis, eique, quae nunc initiis suis quasi evolare gestit, artis criticae rationi et formae aptiorem adornandam curavimus. Est quidem haec ad Griesbachianum exemplar, quale in editione tertia habetur, reflecta, verum hoc consilio a nobis concinnata, ut integra haberentur evangeliorum exempla, cum suis quodque locis parallelis, quam accuratissime e regione expressis. Quae in re hoc potissimum efficere studuimus, ut suo quisque ordine, qualis sit, liber evangelicus legi et cognosci posset, atque lectoribus plane liberum permetteretur de ratione critica iudicium. Hoc vero quomodo effectum sit, ordo et conspectus totius operis optime monstrat. Et quo facilius esset narrationum conspectus et intelligentia, notationes argumentorum breviores, Knappium maximam partem secuti, adiecimus.

Ne vero volumen repetitionibus necessariis plenum in immensam molem excresceret, majorem apparatus criticum Griesbachiano operi subjectum hinc abesse jussimus; iidemque vero, insigniorem lectionis varietatem subijciendam, potioraque iudicii critici signa, quibus legentium oculi in Griesbachianum apparatus conjicerentur, retinenda putavimus.

Haec hactenus! Superest, ut Dei, cui conatus nostros probatos et sacros esse volumus, auxilio et gratiae hoc nostrum opus pie commendemus, in quo nihil antiquius habuimus, quam ut vera illa, atque quo penitior, eo sanctior sacrarum scripturarum cognitio et intelligentia in dies magis proferretur. Doctos atque intelligentes harum rerum existimatores, ut errantibus ignoscant, viamque comiter monstrant, etiam atque etiam rogatos volumus.

Scr. Berolini in universitate regia Cal. Aug. MDCCCXVIII.

SIGNORUM GRIESBACHIANORUM EXPLICATIO.

I. IN TEXTU.

- " indicat, quousque extendatur vis atque potestas litterae Latinae aut signi vocabulis quibusdam praefixi. Ubiunque vocabula Graeca minori characterē expressa vel signa † § § in textu comparent, inspicieudus est margo.
- Quae minori characterē excusa sunt, in textum sunt admissa, et in locum lectionis vulgo receptae surrogata.
- § indicat, lectionem marginis supparem aut aequalem, immo forsitan praefendam esse receptae lectioni.
- § significat, lectionem marginis non sperendam quidem et ulteriore examine dignam, at receptae tamen inferiorem esse.
- † docet, eiectionem aliquid esse e textu et amandatum in marginem.
- ≡ indicat probabilem omissionem, neque tamen adeo certam, ut nullus dubitationi locus supersit, praefigitur vocabulis, quorum ommissio minus est probabilis.
- # notat, admissa quaedam in textum esse, quae in vulgaribus editionibus perperam ommissa erant.
- ‡ adpingitur iis verbis, quae probabiliter textui adjicienda sunt.
- + significat, additionem ad textum vulgarem, sed minus probabilem.
- * locum variis modis interpungi posse, denotat.

II. IN MARGINE.

- Quicquid majusculo characterē, hoc est, eodem quo textus excusus est, descriptum legitur, pars est textus vulgo recepti sive Elseviriani, suo loco nota.
- Quicquid minusculo characterē expressum est, lectioni vulgo receptae vel praefertur vel aequiparatur, vel ulteriori saltem examine dignum iudicatur.
- § ante vocabulum majusculo characterē excusum, denotat, in locum lectionis vulgo receptae aliam quidem in textum esse admissam, quae illi praefenda videatur; sed esse tamen nonnulla, quae non sine specie aliqua ad defendendam vulgarem lectionem afferri queant.
- Caeterorum signorum, in margine occurrentium, significatio petenda est ex iis, quae de signis in ipso textu adhibitis modo diximus.

TABULA ARGUMENTORUM.

P A R S I.

LIBRI DE NATALIBUS ET INFANTIA JESU CHRISTI.

MAT. CAPP. I. II. LUC. CAPP. I. II.

S E C T I O I.

[MATTHAEI CAPP. I. II.]

1.	Mat. I, 1—17. (Luc. III, 23—38.)	Pag.	1
	Christi genealogia.		
2.	Mat. I, 18—25.	—	2
	Conceptio Jesu et ortus.		
3.	Mat. II.	—	3
	Magi ex oriente Hierosolyma veniunt et Bethlehemum. Josephus cum familia profugus in Aegyptum. Puerorum caedes Bethlehemi. Josephi reditus et domicitium Nazarethae.		

S E C T I O II.

LUCAE CAPP. I. II.

1.	Luc. I, 1—4.	—	5
	Praefatio ad Theophilum.		
2.	Luc. I, 5—25.	—	5
	Ad Zachariam in templo angelus nuntium affert de filio (Joanne) ipsi nascituro.		
3.	Luc. I, 26—38.	—	6
	Maria virgo, mater Christi designatur interprete eodem angelo.		
4.	Luc. I, 39—56.	—	7
	Maria inuisit Elisabetham; illius canticum.		
5.	Luc. I, 57—80.	—	7
	Joannes baptista nascitur et circumciditur; patris de Joanne filio et Christo vaticinatio.		

6.	Luc. II, 1—20. Jesus nascitur Bethlehem; ad pastores angelus de Jesu nato.	Pag.	8
7.	Luc. II, 21—40. Jesus circumcisis, deo sistitur in templo. Symeonis et Annae effata de Jesu Christo.	—	9
8.	Luc. II, 41—52. Jesus duodecim annos natus cum eruditus in templo disserit.	—	10

P A R S II.

LIBRI DE JOANNE BAPTISTA, ITEMQUE DE BAPTISMATE AC TENTATIONE JESU CHRISTI.

MATTHAEI CAPP. III—IV, 11.

MARCI CAP. I, 1—13.

LUC. GAPP. III—IV, 13.

1.	Mat. III, 1—12. Marc. I, 1—8. Luc. III, 1—20. Joannis doctrina et baptisma.	Pag.	12
2.	Mat. III, 13—17. Marc. I, 9—11. Luc. III, 21—38. Jo. I, 32—34. Jesus baptizatur; ejus genealogia juxta Lucam.	—	15
3.	Mat. IV, 1—11. Marc. I, 12. 13. Luc. IV, 1—13. Jesu tentatio.	—	17

P A R S III.

LIBRI DE FACTIS ET SERMONIBUS JESU CHRISTI DOCTORIS IN GALILAEA.

MATTHAEI CAPP. IV, 12 — XVIII, 35.

MARCI CAPP. I, 14 — IX, 50.

LUCAE CAPP. IV, 14 — IX, 50.

S E C T I O I.

Narrationum series in Matthaei Evangelio.

1.	Mat. IV, 12—17. Marc. I, 14. 15. Luc. IV, 14. 15. Christus in Galilaea doctor prodit.	Pag.	19
2.	Mat. IV, 18—22. Marc. I, 16—20. Petrus, Andreas, Jacobus, Joannes discipuli Jesu et comites.	—	20

5.	Mat. IV, 23—VII, 29. Oratio Jesu Christi in monte habita.	Pag. 21
4.	Mat. VIII, 1—4. Marc. I, 40—45. Luc. V, 12—16. Leprosus sanatur.	— 31
5.	Mat. VIII, 5—13. Luc. VII, 1—10. Centurionis servo Christus absens medetur.	— 33
6.	Mat. VIII, 14—17. Marc. I, 29—34. Luc. IV, 38—41. Petri socrus, aliique aegroti sanantur.	— 34
7.	Mat. VIII, 18—27. Marc. IV, 35—41. Luc. VIII, 22—25. (IX, 57—60.) Quid Jesus postulet a suis; sedata ab eo tempestas in lacu Galilaeo.	— 35
8.	Mat. VIII, 28—34. Marc. V, 1—29. Luc. VIII, 26—39. Daemoniaci in agro Gadareno sanati.	— 37
9.	Mat. IX, 1—8. Marc. V, 21, II, 1—12. Luc. V, 17—26. Paralyticus sanatur.	— 40
10.	Mat. IX, 9—17. Marc. II, 13—22. Luc. V, 27—39. Matthaeus Christi discipulus; de jejunio Christi sermo.	— 43
11.	Mat. IX, 18—26. Marc. V, 22—43. Luc. VIII, 41—56. Mulier sanguinis profluvio laborans sanatur. Filia Jairi rediviva.	— 45
12.	Mat. IX, 27—34. Duo caeci sanati; item homo mutus daemonicus.	— 49
13.	Mat. IX, 35—38. Christum miseretur populi doctoribus indigentis.	— 49
14.	Mat. X. Marc. VI, 7—11. Luc. IX, 1—5. Prima apostolorum legatio.	— 49
15.	Mat. XI. Luc. VII, 18—35. X, 13—15. 21. 22. Joannis discipuli ad Jesum allegati; laudes Joannis bapt.; dirae in urbes Galilaeae; precantis Jesu Christi gratiarum actio de doctrinae suae popularitate, simplicitate ac lenitate.	— 54
16.	Mat. XII, 1—8. Marc. II, 23—28. Luc. VI, 1—5. Discipuli Christi die sabbathi spicas vellunt.	— 57
17.	Mat. XII, 9—14. Marc. III, 1—6. Luc. VI, 6—11. Christus die sabbathi manum tabidam sanat.	— 58
18.	Mat. XII, 15—21. Christi modestia.	— 60
19.	Mat. XII, 22—45. Marc. III, 22—30. Luc. XI, 14—26. 29—32. Pharisaeorum calumniae, Christi defensio. Adversariis miraculum postulantibus Jesus respondet de signo Jonae; itemque disserit de reditu daemoniorum et augmine.	— 60
20.	Mat. XII, 46—50. Marc. III, 20. 21. 31—35. Luc. VIII, 19—21. Christus matrem et fratres aditu ad se arceat.	— 64
21.	Mat. XIII, 1—52. Marc. IV, 1—20. 30—34. Luc. VIII, 4—15. (XIII, 18—21.) Parabola de satr seminis, de semine et lolio, de grano sinapis et fermento (sensus parabola de lolio), de thesauro, mercatore, verriculo.	— 65
22.	Mat. XIII, 53—58. Marc. VI, 1—6. Jesus a Nazarethanis contemnitur.	— 71
23.	Mat. XIV, 1—12. Marc. VI, 14—29. Luc. IX, 7—9. Herodis tetrarchae, aliorumque de Jesu sententiae. Joannis baptistae caedes.	— 72
24.	Mat. XIV, 13—21. Marc. VI, 30—44. Luc. IX, 10—17. Jo. VI 1—15. Quinque millia virorum quinque panibus ac duobus piscibus cibati.	— 74
25.	Mat. XIV, 22—36. Marc. VI, 45—56. Jo. VI, 16—21. Christus in lacu Galilaeo deambulans; miraculosae sanationes.	— 77
26.	Mat. XV, 1—20. Marc. VII, 1—23. De lotionem manuum.	— 79
27.	Mat. XV, 21—31. Marc. VII, 24—31. Jesus mulieris Cananaeae filiam sanat.	— 82

28.	Mat. XV, 32—39. Marc. VIII, 1—10.	Pag.	85
	Septem panibus satiata virorum quatuor millia.		
29.	Mat. XVI, 1—12. Marc. VIII, 11—21.	—	84
	Prodigium de coelo exposcunt adversarii. Monitum de cavendo Pharisaeorum fermento.		
30.	Mat. XVI, 13—28. Marc. VIII, 27—IX, 1. Luc. IX, 18—27.	—	85
	Petri et condiscipulorum de Jesu judicium. Mors Christi necessaria.		
31.	Mat. XVI, 1—13. Marc. IX, 2—13. Luc. 28—36.	—	88
	Jesu transfiguratio in monte.		
32.	Mat. XVII, 14—21. Marc. IX, 14—29. Luc. IX, 37—43.	—	90
	Lunaticus, cui discipuli Jesu mederi non potuerant, a Christo persanatur.		
33.	Mat. XVII, 22. 23. Marc. IX, 30—32. Luc. IX, 43—45.	—	92
	Mors Christi praedicta.		
34.	Mat. XVII, 24—27.	—	93
	Miraculum stateris in ore piscis a Petro inventi.		
35.	Mat. XVIII. Marc. IX, 33—50. Luc. IX, 46—50.	—	93
	Infaus modestiae exemplum coram apostolis sistitur. De scandalis fugiendis. Parabola de ove perditâ. Placabilitatis commendatio et clementiae. Parabola de rege rationes poscente.		

S E C T I O II.

Narrationum series in Lucae Evangelio.

1.	Luc. IV, 14—30.	—	98
	Jesus in Galilaeam redux et Nazarethae docens.		
2.	Luc. IV, 31—37. Marc. I, 21—28.	—	99
	Daemoniacus Capernaumi sanatur.		
3.	Luc. IV, 38—44. Marc. I, 29—39. Mat. VIII, 14—17.	—	100
	Petri socru aliiisque aegrotis sanatis Jesus in desertum discedit.		
4.	Luc. V, 1—11. (conf. Mat. IV, 18. sqq. Marc. I, 16. sqq.)	—	101
	Petrus, Jacobus et Joannes, piscium ingenti praeda potiti, Jesum comitantur.		
5.	Luc. V, 12—16. Marc. I, 40—45. Mat. VIII, 1—4.	—	102
	Leprosus sanatur.		
6.	Luc. V, 17—26. Marc. II, 1—12. Mat. IX, 1—8.	—	103
	Paralyticus sanatur.		
7.	Luc. V, 27—39. Marc. II, 13—22. Mat. IX, 9—17.	—	106
	Levis, novus Christi discipulus; de jejunio Christi sermo.		
8.	Luc. VI, 1—5. Marc. II, 23—28. Mat. XII, 1—8.	—	108
	Discipuli Christi die sabbathi spicas vellunt.		
9.	Luc. VI, 6—11. Marc. III, 1—6. Mat. XII, 9—14.	—	109
	Christus die sabbathi manum hominis tabidam sanat.		
10.	Luc. VI, 12—49. Marc. III, 13—19. (Mat. X, 2—4.)	—	111
	Delectis duodecim Apostolis Christus orationem in monte habet.		
11.	Luc. VII, 1—10. Mat. VIII, 5—13.	—	114
	Centurionis servo Christus absens medetur.		
12.	Luc. VII, 11—17.	—	115
	In oppido Nain filius viduae unicui a Christo in vitam revocatur.		
13.	Luc. VII, 18—35. Matth. XI, 2—19.	—	116
	Joannis discipuli ad Jesum allegati; laudes Joannis baptistae.		
14.	Luc. VII, 36—50.	—	118
	Mulier Jesum ungens in aedibus Pharisaei veniam delictorum impetrat.		
		15.	Luc.

16.	Luc. VIII, 1—3.	Pag.	118
	Feminae aliquot, victum Jesu ministrantes		
16.	Luc. VIII, 4—18. Marc. IV, 1—25. Mat. XIII, 1—25.	—	119
	Parabola de satore et semine, item de candela candelabio imponenda.		
17.	Luc. VIII, 19—21. Marc. III, 31—35. Mat. XII, 46—50.	—	123
	Ad Jesum mater ejus et fratres intempestive aedeunt.		
18.	Luc. VIII, 22—25. Marc. IV, 35—41. Mat. VIII, 18. 23—27.	—	124
	Tempestas in lacu Galilaeo a Christo sedata.		
19.	Luc. VIII, 26—39. Marc. V, 1—20. Mat. VIII, 28—34.	—	125
	Daemoniacus in agro Gadareno sanatus.		
20.	Luc. VIII, 40—56. Marc. V, 21—43. Mat. IX, 1. 18—26.	—	128
	Mulier sanguinis profluvio laborans sanatur. Filia Jairi rediviva.		
21.	Luc. IX, 1—6. Marc. VI, 7—13. Mat. X, passim.	—	131
	Prima apostolorum legatio.		
22.	Luc. IX, 7—9. Marc. VI, 14—16. Mat. XIV, 1. 2.	—	133
	Herodis tetrarchae aliorumque de Jesu sententiae.		
23.	Luc. IX, 10—17. Marc. VI, 30—44. Mat. XIV, 13—21. Jo. VI, 1—15.	—	133
	Quinque millia virorum quinque panibus ac duobus piscibus cibata.		
24.	Luc. IX, 18—27. Marc. VIII, 27—IX, 1. Mat. XVI, 13—28.	—	136
	Petri et condiscipulorum de Jesu judicium. Mors Christi necessaria.		
25.	Luc. IX, 28—36. Marc. IX, 2—13. Mat. XVII, 1—13.	—	139
	Jesu transfiguratio in monte.		
26.	Luc. IX, 37—43. Marc. IX, 14—29. Mat. XVII, 14—21.	—	142
	Daemoniacus, cui discipuli Jesu mederi non potuerant, persanatur.		
27.	Luc. IX, 43—45. Marc. IX, 30—32. Mat. XVII, 22. 23.	—	144
	Mors Christi praedicta.		
28.	Luc. IX, 46—50. Marc. IX, 33—40. Mat. XVIII, 1—5.	—	144
	Infans modestiae exemplum apostolis producit.		

S E C T I O. III.

Narrationum series in Marci Evangelio.

1.	Marc. I, 14. 15. Luc. IV, 14. 15. Mat. IV, 12. 17.	—	146
	Jesus in Galilaea doctor prodit.		
2.	Marcus I, 16—20. Mat. IV, 18—22.	—	146
	Petrus, Andreas, Jacobus, Joannes, Jesu discipuli.		
3.	Marc. I, 21—28. Luc. IV, 31—37.	—	147
	Daemoniacus Capernaumi sanatur.		
4.	Marcus I, 29—39. Luc. IV, 38—44. Mat. VIII, 14—17.	—	148
	Petri socru aliusque aegrotis sanatis Jesus in desertum discedit.		
5.	Marc. I, 40—45. Luc. V, 12—16. Mat. VIII, 1—4.	—	149
	Leprosus sanatur.		
6.	Marc. II, 1—12. Luc. V, 17—26. Mat. IX, 1—8.	—	151
	Paralyticus sanatur		
7.	Marc. II, 13—22. Luc. V, 27—39. Mat. IX, 9—17.	—	153
	Levis, novus Christi discipulus; de jejuniis Christi sermo.		
8.	Marc. II, 23—28. Luc. VI, 1—5. Mat. XII, 1—8.	—	155
	Discipuli Christi die sabbathi spicas vellunt.		
9.	Marc. III, 1—6. Luc. VI, 6—11. Mat. XII, 9—14.	—	157
	Christus die sabbathi manum hominis tabidam sanat.		

10.	Marc. III, 7—12. (Luc. IV, 17—19.) Mat. XII, 15. 16.	Pag. 158
	Populi ad Jesum concursus.	
11.	Marc. III, 13—19. Luc. VI, 12—16. (Mat. X, 2—4.)	— 159
	Duodecim Apostoli delecti.	
12.	Marc. III, 20—35. Luc. XI, 14—23. VIII, 19—21. Mat. XII, 22—32. 46—50.	— 160
	Pharisaeorum calumniae, Christi defensio. Mater ejus et fratres intempestive eum adeunt.	
13.	Marc. IV, 1—34. Luc. VIII, 4—18. XIII, 18. 19. Mat. XIII, 1—23. 31—35.	— 165
	Parabola de satu seminis, aliae parabolae de candelâ candelabro imponenda, de seminatore ac messorè, item de semine sinapis.	
14.	Marc. IV, 35—41. Luc. VIII, 22—25. Mat. VIII, 18. 23—27.	— 168
	Tempestas in lacu Galilaeo a Christo sedata.	
15.	Marc. V, 1—20. Luc. VIII, 26—39. Mat. VIII, 28—34.	— 169
	Daemoniacus in agro Gadareno sanatus.	
16.	Marc. V, 21—43. Luc. VIII, 40—56. Mat. IX, 1. 18—26.	— 172
	Mulier sanguinis profluvio laborans sanatur. Jairi filia rediviva.	
17.	Marc. VI, 1—6. Mat. XIII, 54—58.	— 176
	Jesus a Nazarethanis contemnitur.	
18.	Marc. VI, 7—13. Luc. IX, 1—6. Mat. X. passim.	— 177
	Prima Apostolorum legatio.	
19.	Marc. VI, 14—29. Luc. IX, 7—9. Mat. XIV, 1—12.	— 178
	Herodis tetrarchae aliorumque de Jesu sententiae. Joannis baptistae caedes.	
20.	Marc. VI, 30—44. Luc. IX, 10—17. Mat. XIV, 13—21. Jo. VI, 1—15.	— 180
	Quinque millia virorum quinque panibus ac duobus piscibus cibata.	
21.	Marc. VI, 45—56. Mat. XIV, 22—36. Jo. VI, 16—21.	— 183
	Christus in lacu Galilaeo deambulans; miraculosae sanationes.	
22.	Marc. VII, 1—23. Mat. XV, 1—20.	— 185
	De lotionè manuum.	
23.	Marc. VII, 24—31. Mat. XV, 21—29.	— 187
	Jesus mulieris Cananaeae filiam sanat.	
24.	Marc. VII, 32—37.	— 189
	Homo surdus idemque tardiloquus a Christo sanatur.	
25.	Marc. VIII, 1—16. Mat. XV, 32—39.	— 189
	Septem panibus satiata virorum quatuor millia.	
26.	Marc. VIII, 11—21. Mat. XVI, 1—12.	— 190
	Prodigium de coelo exposcunt adversarii. Monitum de cavendo Pharisaeorum fermento.	
27.	Marc. VIII, 22—26.	— 191
	Caecus a Christo sanatus Bethsadae.	
28.	Marc. VIII, 27—IX, 1. Luc. IX, 18—27. Mat. XVI, 13—28.	— 192
	Petri et discipulorum de Jesu judicium. Mors Christi necessaria.	
29.	Marc. IX, 2—13. Luc. IX, 28—36. Mat. XVII, 1—13.	— 195
	Jesu transfiguratio in monte.	
30.	Marc. IX, 14—29. Luc. IX, 37—43. Mat. XVII, 14—21.	— 197
	Daemoniacus, cui discipuli Jesu mederi non potuerant, persanatur.	
31.	Marc. IX, 30—32. Luc. IX, 43—45. Mat. XVII, 22. 23.	— 199
	Mors Christi praedicta.	
32.	Marc. IX, 33—50. Luc. IX, 46—50. Mat. XVIII, 1—9.	— 199
	Infans, modestiae exemplum, coram apostolis sistitur. De scandalis.	

P A R S IV.

LIBRI DE FACTIS DICTISQUE JESU CHRISTI, CUM HIERSOLYMA
ITER NOVISSIMUM FACIENTIS, TUM IN IPSA URBE VERSANTIS.

LUCAE CAPP. IX, 51 — XXI, 38.

MATTHAEI CAPP. XIX, 1 — XXV, 46.

MARCI CAPP. X, 1 — XIII, 37.

S E C T I O I.

LUC. IX, 51 — XVIII, 14.

Itineris descriptio, in qua varia colliguntur, Lucae maximam partem propria.

1.	Luc. IX, 51—56	Pag.	202
	Inhospitalitas amaritanorum; iracundia Jacobi et Joannis reprehensa.		
2.	Luc. IX, 57—62. (Mat. VIII. 19—22.)	—	203
	Quid Jesus postulet a suis.		
3.	Luc. X, 1—24. (Mat. XI, 20—27.)	—	203
	Septuaginta discipulorum legatio. Dirae in urbes Galilaeae. Precantis Jesu Christi gratiarum actio de doctrinae suae popularitate et simplicitate.		
4.	Luc. X, 25—37.	—	205
	Summum praeceptum de diligendo altero parabola docetur de Samaritano misericorde.		
5.	Luc. X, 38—42.	—	206
	Marthae et Mariae pietas in Jesum.		
6.	Luc. XI, 1—13.	—	206
	Formula precandi a Christo proposita; assiduitas in precando et fiducia dei commendata.		
7.	Luc. XI, 14—28.	—	207
	Pharisaeorum calumniae; Christi defensio. Vitiositas in homine augescens. Quis vere beatus.		
8.	Luc. XI, 29—36.	—	208
	Christi sermones de signo Jonae, de perversitate et obstinatione hominum illius aetatis.		
9.	Luc. XI, 37—54. (Mat. XXIII. passim.)	—	208
	Sermones Jesu convivales de Pharisaeorum et legis peritorum moribus.		
10.	Luc. XII.	—	211
	Christi orationes varii argumenti. Jesus arbiter litis expetitur. Item sermones varii.		
11.	Luc. XI I, 1—9.	—	214
	Galilaei quidam a Pilato caesi; ceterorum similis sors peccantium.		
12.	Luc. XIII, 10—17.	—	214
	Mulier die sabbathi sanatur.		
13.	Luc. XIII, 18—21.	—	215
	Parabola de futuro ecclesiae incremento.		
14.	Luc. XIII, 22—35.	—	215
	Christus de paucitate beatorum interrogatus, quid responderit. Insidiae Herodis. Minae in Hierosolymitanos.		

	Pag.
15. Luc. XIV, 1—24. Jesus die sabbathi apud Pharisaicum coenans hydropico medetur. Sermones illius convivales. Parabola de convivio.	216
16. Luc. XIV, 25—35. Quomodo animatos esse conveniat Christi sectatores.	— 218
17. Luc. XV. Convictus cum improbis Jesu a Pharisaeis vitio datus. Parabolae de ove per- dita, de drachma amissa, de filio degenerere.	— 218
18. Luc. XVI. Parabolae de dispensatore callido; deque Lazari beatitate ac divitis miseria.	— 220
19. Luc. XVII, 1—10. Varii sermones de scandalis cavendis, de placabilitate, fidei vi, meriti ac bene- ficii dispari ratione.	— 221
20. Luc. XVII, 11—19. Decem leprosi a Christo sanati; unus beneficii memor.	— 222
21. Luc. XVII, 20—37. Regni divini in terra primordium quale. Messias rediturus ad castigandos con- tumaces.	— 222
22. Luc. XVIII, 1—14. Parabolae de vidua, assiduis judicem precibus obtundente; item de portitore ac Pharisaeo.	— 224

S E C T I O II.

MAT. XIX, 1—XX, 34. MARC. X, 1—52. LUC. XVIII, 15—XIX, 28.

Itineris descriptio trium evangeliorum communis.

1. Mat. XIX, 1—12. Marc. X, 1—12. Jesu responsio ad quaestiones de repudio et conjugio.	— 225
2. Mat. XIX, 13—15. Marc. X, 13—16. Luc. XVIII, 15—17. Jesu infantibus ad se allatis bene precatur.	— 226
3. Mat. XIX, 16—XX, 16. Marc. X, 17—31. Luc. XVIII, 18—30. Christi colloquium cum juvene divite; de praemiis regni divini; parabola de ope- rariis in vinea.	— 227
4. Mat. XX, 17—19. Marc. X, 32—34. Luc. XVIII, 31—34. Mors Christi ante denunciata, et reditus in vitam.	— 231
5. Mat. XX, 20—28. Marc. X, 35—45. Arrogantia filiorum Zebedaei reprehensa.	— 231
6. Mat. XX, 29—34. Marc. X, 46—52. Luc. XVIII, 35—43. Caeci duo Hierichunte sanati.	— 233
7. Luc. XIX, 1—10. Christus in Zachaei hospitio.	— 234
8. Luc. XIX, 11—28. (Mat. XXV, 14—30.) Parabola de argento servis concredito.	— 234

S E C T I O III.

MAT. XXI—XXV. MARC. XI—XIII. LUC. XIX, 29—XXI.

Jesu in urbem ingressi et ibi versantis dicta factaque.

1. Mat. XXI, 1—11. Marc. XI, 1—10. Luc. XIX, 29—44. Jo. XII, 12—19. Jesu asino vectus, Hierosolyma ingreditur, ovante populo.	— 237

2.	Marc. XI, 11—14.	Pag. 240
	Jesus ficum diris devovet.	
3.	Mat. XXI, 12—16. Marc. XI, 15—18. Luc. XIX, 45—48. Jo. II, 13—22.	— 240
	Tabernarii et mensarii templo pulsi.	
4.	Mat. XXI, 17—22. Marc. XI, 19—26.	— 242
	Ficus, cui Jesus dira imprecatus erat, exarescit.	
5.	Mat. XXI, 23—46. Marc. XI, 27—XII, 12. Luc. XX, 1—19.	— 242
	Jesus a primoribus populi captiose interrogatus, qua potestate haec faciat, quid responderit. Parabola de duobus fratribus a patre in vineam missis; alia de vinitoribus perfidis.	
6.	Mat. XXII, 1—14.	— 246
	Parabola de epulo regio.	
7.	Mat. XXII, 15—22. Marc. XII, 13—17. Luc. XX, 20—26.	— 247
	Quid Jesus Pharisaeis responderit de tributo interrogantibus imperatori solvendo.	
8.	Mat. XXII, 23—33. Marc. XII, 18—27. Luc. XX, 27—40.	— 248
	Doctrina de resurrectione mortuorum contra Sadducaeos e Mose confirmatur.	
9.	Mat. XXII, 34—40. Marc. XII, 28—34.	— 250
	Praeceptum in lege divina maximum.	
10.	Mat. XXII, 41—46. Marc. XII, 35—37. Luc. XX, 41—44.	— 251
	Messias Davidis filius, quo sensu dominus dicatur Davidis.	
11.	Mat. XXIII. Marc. XII, 38—40. Luc. XX, 45—47.	— 252
	Sermones Jesu de Pharisaeorum et legisperitorum moribus. Minae in Hierosolymitanos.	
12.	Marc. XII, 41—44. Luc. XXI, 1—4.	— 255
	Munusculum viduae pauperulae, opulentorum munificentiam longe superans.	
13.	Mat. XXIV, XXV. Marc. XIII. Luc. XXI, 5—38.	— 255
	Responsio Jesu ad quaestionem discipulorum de excidio templi et Hierosolymorum, deque ipsius adventu.	

P A R S V.

LIBRI DE PASSIONE ET MORTE JESU CHRISTI.

MATTHAEI CAPP. XXVI. XXVII.

MARCI CAPP. XIV. XV.

LUCAE CAPP. XXII. XXIII.

JOANNIS CAPP. XII. XIII. (passim) XVIII. XIX.

1.	Mat. XXVI, 1—5. Marc. XIV, 1. 2. Luc. XXII, 1. 2.	— 265
	Consilia sacerdotum senatorumque de Jesu interimendo.	
2.	Mat. XXVI, 6—13. Marc. XIV, 3—9. Jo. XII, 1—8.	— 266
	Jesus Bethaniae a muliere ungitur.	
3.	Mat. XXVI, 14—16. Marc. XIV, 10. 11. Luc. XXII, 3—6.	— 268
	Christi proditor, Judas.	
4.	Mat. XXVI, 17—29. Marc. XIV, 12—25. Luc. XXII, 7—30. Jo. XIII, 1—4. 21—32.	— 268
	Christus sacram coenam instituit. Contentio inter apostolos.	
5.	Luc. XXII, 31—38. (Jo. XIII, 33. 36—38.)	— 273
	Lapsus Petri praenunciatur.	
6.	Mat. XXVI, 30—35. Marc. XIV, 26—31. Luc. XXII, 39.	— 273
	Petro lapsus praedicitur.	

7.	Jo. XVIII, 1—11. Mat. XXVI, 36—56. Marc. XIV, 32—52. Luc. XXII, 40—53.	Pag. 274
	Jesus, ab Juda proditus, in horto capitur.	
8.	Jo. XVIII, 12—27. Mat. XXVI, 57—75. Marc. XIV, 53—72. Luc. XXII, 54—72.	— 278
	Jesus Caiphae et synedrio sistitur, accusatur, condemnatur. Petrus negitat, se novisse Jesum.	
9.	Jo. XVIII, 28. Mat. XXVII, 1—10. Marc. XV, 1. Luc. XXIII, 1.	— 285
	Jesus Pilato traditus. Interitus Judae.	
10.	Jo. XVIII, 29—40. Mat. XXVII, 11—23. Marc. XV, 2—14. Luc. XXIII, 2—23.	— 285
	Christus coram Pilato et Herode.	
11.	Jo. XIX, 1—16. Mat. XXVII, 24—31. Marc. XV, 15—20. Luc. XXIII, 24. 25.	— 287
	Christus ludificatur, damnatur.	
12.	Jo. XIX, 17—24. Mat. XXVII, 32—38. Marc. XV, 21—28. Luc. XXIII, 26—34.	— 289
	Jesus in cruce suffigitur, medius inter duo latrones. Vestes ejus dispertitae. Elogium.	
13.	Jo. XIX, 25—30. Mat. XXVII, 39—56. Marc. XV, 29—41. Luc. XXIII, 35—49.	— 291
	Probra et ludificatio. Tenebrae. Jesus moritur. Portenta. Mulieres juxta crucem adstantes.	
14.	Jo. XIX, 31—42. Mat. XXVII, 57—61. Marc. XV, 42—47. Luc. XXIII, 50—56.	— 294
	Sepultura. Mulieres ad sepulcrum.	
15.	Mat. XXVII, 62—66.	— 296
	Sepulcrum custoditum et obsignatum.	

P A R S VI.

LIBRI DE RESURRECTIONE JESU CHRISTI ET REDITU IN COELUM.

MATTHAEI CAP. XXVIII.

MARCI CAP. XVI.

LUCAE CAP. XXIV.

JOANNIS CAPP. XX. XXI.

1.	Jo. XX, 1—18. Mat. XXVIII, 1—20. Marc. XVI, 1—11. Luc. XXIV, 1—12.	Pag. 297
	Mulieres nuntium de Jesu redivivo ad apostolos afferunt. Sepulcrum a Petro et Joannē inspectum. Angeli in sepulcro. Jesus mulieribus obvisus cum Maria colloquitur.	
2.	Mat. XXVIII, 12—15.	— 300
	Sepulcri custodes munere corrupti.	
3.	Jo. XX, 19—29. Luc. XXIV, 13—43. Marc. XVI, 12—14.	— 302
	Christus discipulos, absente Thoma, invisit. Idem discipulis iterum apparens; Thomas incredulus. Christus cum duobus discipulis Emmaumentem proficiscentibus colloquitur. Postea a reliquis conspectus et contrectatus.	
4.	Luc. XXIV, 44—49. Marc. XVI, 15—18.	— 303
	Jesus de mortis suae consilio exponit, mandata dat, spiritum sanctum pollicetur.	
5.	Mat. XXVIII, 16—20.	— 303
	Christi mandata. Patrocinium suis ille promittit.	
6.	Marc. XVI, 19. 20. Luc. XXIV, 50—53.	— 304
	Christus coram discipulis redit in coelum.	
7.	Jo. XX, 30. 31—XXI.	— 304
	Jesus apostolis aliquot apparet ad lacum Tiberiados. Petro ovium suarum curam committit, eique necem praenunciat. Refutatio commenti de Joanne non morituro.	

P A R S I.
LIBRI DE NATALIBUS ET INFANTIA JESU CHRISTI.
MAT. CAPP. I. II. LUC. CAPP. I. II.

S E C T I O I.
M A T T H A E I C A P P. I. II.

M A T. I, 1 — 17. (L U C. III. 23 — 38.)

Christi genealogia.

- 1 **Β**ίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱῆς Δαβὶδ υἱῆς Ἀβραάμ.
- 2 Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰσδαν καὶ τὲς ἀδελφές αὐτῆς· Ἰσδαν δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρις καὶ τὸν Ζαρά ἐκ τῆς Θάμαρ. Φαρις δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐσρώμ.
- 4 Ἐσρώμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλμών· Σαλμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοός ἐκ τῆς Ραχάβ· Βοός δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβηδ ἐκ τῆς Ρέθ· Ὠβηδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα. Δαβὶδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν ^a Σολομώντα ἐκ τῆς τῆς Οὐρίς· Σολομών

L U C. III. 23. Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, * ὃν, ὡς ἐνομιζέτο, * υἱὸς Ἰωσήφ τῆς Ἡλῆ, 24. τῆς Ματθᾶν, τῆς Λευῆ, τῆς Μελχὶ, τῆς Ἰαννά, τῆς Ἰωσήφ, 25. τῆς Ματταθίε, τῆς Ἀμώς, τῆς Ναῦμ, τῆς Ἐσθλῆ, τῆς Ναγγαί, 26. τῆς Μααθ, τῆς Ματταθίε, τῆς Σεμεὶ, τῆς Ἰωσήφ, τῆς Ἰέδα, 27. τῆς Ἰωαννά, τῆς Ῥησᾶ, τῆς Ζοροβάβελ, τῆς Σαλαθιήλ, τῆς Νηρι, 28. τῆς

a. Σολομώντα.

- δε ἐγέννησε τὸν Ῥοβοάμ. Ῥοβοάμ δε
 ἐγέννησε τὸν Ἀβιά. Ἀβιά δε ἐγέννησε
 8 τὸν Ἀσά. Ἀσά δε ἐγέννησε τὸν Ἰωσα-
 φάτ. Ἰωσαφάτ δε ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ.
 9 Ἰωράμ δε ἐγέννησε τὸν Ὀζίας.
 Ὀζίας δε ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ. Ἰωάθαμ δε
 ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ. Ἀχαζ δε ἐγέννησε
 10 τὸν Ἐζεκίαν. Ἐζεκίας δε ἐγέννησε τὸν
 Μανασσῆ. Μανασσῆ δε ἐγέννησε τὸν
 Ἀμών. Ἀμών δε ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν.
 11 Ἰωσίας δε ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ
 τὲς ἀδελφές αὐτῆ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βα-
 12 βυλῶνος. Μετὰ δε τὴν μετοικεσίαν Βα-
 βυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλα-
 θιήλ. Σαλαθιήλ δε ἐγέννησε τὸν Ζοροβά-
 13 βελ. Ζοροβάβελ δε ἐγέννησε τὸν Ἀβιέδ.
 Ἀβιέδ δε ἐγέννησε τὸν Ἐλιακίμ. Ἐλια-
 14 κίμ δε ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ. Ἀζώρ δε ἐγέν-
 νησε τὸν Σαδών. Σαδών δε ἐγέννησε τὸν
 Ἀχείμ. Ἀχείμ δε ἐγέννησε τὸν Ἐλιέδ.
 15 Ἐλιέδ δε ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ. Ἐλεά-
 ζαρ δε ἐγέννησε τὸν Ματθάν. Ματθάν
 16 δε ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ. Ἰακώβ δε ἐγέν-
 νησε τὸν Ἰωσήφ, τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ
 ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός.
 17 Πᾶσαι ἔν αι γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαβὶδ, γενεαὶ δεκαπέ-
 σαιρες· καὶ ἀπὸ Δαβὶδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δε-
 καπέσσαιρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τῆς Χριστοῦ,
 γενεαὶ δεκαπέσσαιρες.

M A T. I. 18 — 25.

Conceptio Jesu et ortus.

- 18 Τῆ δε — Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ ^b γένεσις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς
 μητρὸς αὐτῆς Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτὲς, εὐρέθη ἐν γα-

Μελχι, τῆ Ἀδδὶ, τῆ Κω-
 σάμ, τῆ Ἐλμωδάμ, τῆ Ἡρ,
 29. τῆ Ἰωσή, τῆ Ἐλιέζερ.
 τῆ Ἰωρείμ, τῆ Ματθὰν, τῆ
 Λευῆ, 30. τῆ Συμεών, τῆ
 Ἰέδα, τῆ Ἰωσήφ, τῆ Ἰο-
 νάν, τῆ Ἐλιακίμ, 31. τῆ
 Μελεά, τῆ Μαϊνάν, τῆ Ματ-
 ταθά, τῆ Ναθάν, τῆ Λα-
 βιδ, 32. τῆ Ἰεσσαί, τῆ Ὠ-
 βιδ, τῆ Βοός, τῆ Σαλμών,
 τῆ Ναασσών, 33. τῆ Ἀμι-
 ναδάβ, τῆ Ἀράμ, τῆ Ἐ-
 σρώμ, τῆ Φαρις, τῆ Ἰέ-
 δα, 34. τῆ Ἰακώβ, τῆ
 Ἰσαάκ, τῆ Ἀβραάμ, τῆ Θά-
 ρα, τῆ Ναχώρ, 35. τῆ
 Ἰσραὴλ, τῆ Ραγαῦ, τῆ Φα-
 λλεν, τῆ Ἐβίρ, τῆ Σαλά, 36.
 τῆ Καϊνάν, τῆ Ἀρφαξάδ,
 τῆ Σὴμ, τῆ Νῶε, τῆ Λά-
 μεχ, 37. τῆ Μαθσαάλα, τῆ
 Ἐνώχ, τῆ Ἰαρεδ, τῆ Μαλε-
 λεήλ, τῆ Καϊνάν, 38. τῆ Ἐ-
 νῶς, τῆ Σὴθ, τῆ Ἀδάμ, τῆ Θεῆ.

b. ὡ γέννησις,

| a. Σαροίχ.

19 σοὶ ἔχουσα ἐν πνεύματος ἁγίῃ. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ
 20 θέλων αὐτήν ὡς παραδειγματίσαι, ἐβελήθη λάθρα ἀπολύσαι αὐτήν. Ταῦ-
 τα δὲ αὐτῆ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέ-
 γων· Ἰωσήφ, υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυ-
 21 ναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματος ἔστι ἁγίῃ· τίξεται δὲ
 υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαόν
 22 αὐτῆ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τῆτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ
 23 ῥηθὲν ὑπὸ — τῆ" κυρίου διὰ τῆ προφῆτε λέγοντος· „Ἰδὲ ἡ παρθένος ἐν
 γαστρὶ ἔξει, καὶ τίξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανὴλ·,
 24 ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ
 τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυρίου, καὶ παρέλαβε
 25 τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐ-
 τῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Μ Α Τ. ΙΙ.

Magi ex oriente Hierosolyma veniant et Bethlehemum. Josephus cum familia profugus in Aegyptum. Puerorum caedes Bethlehememi. Josephi reditus et domicilium Nazarethae.

1 Τῆ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδης
 τῆ βασιλείας, ἰδὲ, μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, λέ-
 2 γοντες· Πῶ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτῆ τὸν
 3 ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρώ-
 δης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτῆ. Καὶ συναγα-
 4 γῶν πάντας τῆς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τῆ λαῶ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν,
 5 πῶ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω
 6 γὰρ γέγραπται διὰ τῆ προφῆτε· „Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, ἕδαμῶς ἐλα-
 χίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σῆ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγέμενος, ὅστις ποι-
 7 μανεῖ τὸν λαόν μου, τὸν Ἰσραήλ·, Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τῆς μά-
 8 γους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τῆ φαινομένη ἀστέρος, ἵ καὶ πέμψας
 αὐτῆς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες, ὡς ἀκριβῶς ἐξετάσατέ" περὶ τῆ
 παιδὶς· ἐπὰν δὲ εὕρητε, ἀπαγγεῖλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐ-
 9 τῷ. Οἱ δὲ ἀκούσαντες τῆ βασιλείας, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδὲ, ὁ ἀσὴρ, ὃν εἶδον
 ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτῆς, ἕως ἐλθὼν ὡς ἐση" ἐπάνω ἔ ἦν τὸ παι-
 10 11 διον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα, ἵ καὶ
 ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, ἵ εἶδον" τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐ-

c. ὡς δειγματίσαι.

d. ὡς ἐξετάσατε ἀκριβῶς.

e. ὡς ἐστάθη.

f. εὕρον.

- τῆ, καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, καὶ ἀνοίξαντες τὰς θύρας αὐτῶν,
 12 προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. Καὶ χρηματι-
 σθέντες κατ' ὄναρ, μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη, δι' ἄλλης ὁδῆ ἀνεχώ-
 ρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.
- 13 Ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν, ἰδοὺ, ἄγγελος κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ
 Ἰωσήφ, λέγων Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτῆ, καὶ
 φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ, ἕως ἂν εἶπω σοί· μέλλει γὰρ Ἡρώδης
 14 ζητεῖν τὸ παιδίον, τὴ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον
 15 καὶ τὴν μητέρα αὐτῆ νυκτός, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον. Καὶ ἦν ἐκεῖ
 ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδης· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ — τῆ" κυρίου διὰ τῆ
 16 προφήτε, λέγοντος· „Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου., Τότε Ἡρώδης
 ἰδὼν, ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀπέστειλε
 πάντας τὰς παῖδας τὰς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄροις αὐτῆς, ἀπὸ διε-
 17 τῆς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον, ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. Τότε
 18 ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν εἰς ὑπὸ" Ἱερεμίου τῆ προφήτε, λέγοντος· „Φωνὴ ἐν
 Ῥαμὰ ἠκούσθη, = θοῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμός πολὺς· Ῥαμὰ κλαίεσα
 19 τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐκ ἠθέλει παρακληθῆναι, ὅτι ἐκ εἰσὶ., Τελευτήσαν-
 20 τος δὲ τῆ Ἡρώδης, ἰδοὺ, ἄγγελος κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἴ-
 20 γύπτῳ, λέγων Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτῆ, καὶ
 πορεύε εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν τῆ παιδὸς.
 21 Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτῆ, καὶ ἦλθεν εἰς
 22 γῆν Ἰσραὴλ. Ἀπέσας δὲ, ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει — ἐπὶ" τῆς Ἰουδαίας
 ἀντὶ Ἡρώδης τῆ πατρὸς αὐτῆ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ'
 23 ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. Καὶ ἔλθων κατῴκησεν εἰς
 πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν,
 ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

S E C T I O II.

L U C A E C A P P. I. I E

L u c. I. 1 — 4.

Praefatio ad Theophilum.

1 **Ε**πειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληρο-
 2 φορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, * καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς
 3 αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τῷ λόγῳ. Ἐδοξε καί μοι, παρηκολο-
 4 θηκῆναι ἀνώθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κατίσπε Θεόφιλε, ἵνα
 ἐπιγνώῃς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

L u c. I. 5 — 25.

Ad Zachariam in templo angelus nuntium affert de filio (Joanne) ipsi nascituro.

5 Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου, τῆ βασιλείᾳ τῆς Ἰσθαίας, ἱερεὺς τις
 ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά καὶ ^a ἡ γυνὴ αὐτοῦ^b ἐκ τῶν θυ-
 6 γατέρων Ἀραῶν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφο-
 7 τεροι * ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, πορευόμενοι * ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δι-
 7 καιώμασι τῆ κυρίας ἀμεμπτοι. Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλι-
 8 σάβετ ἦν στείρα, καὶ ἀμφοτέροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.
 8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ^b ἡ
 9 ἔναντι^c τῷ θεοῦ, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας * ἔλαχε τῆ θυμιάσαι, εἰς-
 10 ελθὼν εἰς τὸν ναὸν τῆ κυρίου. καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ^c ἦν τοῦ λαοῦ^d προς-
 11 ευχόμενον ἔξω τῆ ὥρα τῆ θυμιάματος. Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίας,
 12 ἔξω ἐκ δεξιῶν τῆ θυσιασθῆς τῆ θυμιάματος. καὶ ἔταράχθη Ζαχαρίας
 13 ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος. Μὴ
 φοβῆ Ζαχαρία· διότι ἐσθῆκεσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνὴ σε Ἐλισάβετ
 14 γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτῆ Ἰωάννην. Καὶ ἔσαι χαρὰ
 15 σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ ^d γενέσει^e αὐτῆ χαρήσονται. Ἐσαι γὰρ
 16 ἀγίε πληροθῆσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ. Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν
 17 Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν. Καὶ αὐτὸς προελεύσεται
 ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων
 ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἐτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν κατε-

a. ἡ γυνὴ αὐτοῦ.

b. ἡ ἐναντίον.

c. τοῦ λαοῦ ἦν.

d. γεννήσει e. † τοῦ

18 σκευασμένον. Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι
 19 τῆτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέ-
 20 ραις αὐτῆς. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι Γαβριήλ, ὁ
 21 παρεστηκὸς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· καὶ ἀπεσάλην λαλῆσαι πρὸς σε, καὶ εὐαγγελί-
 22 σασθαί σοι ταῦτα. Καὶ ἰδοὺ, ἔση σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι
 23 ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οὔτι-
 24 νες ἔσονται πληρωθήσονται" εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδο-
 25 κῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρόνῳ αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ. Ἐξελ-
 26 θὼν δὲ ἐκ ἡδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν, ὅτι ὄπτασίαν ἑώρακεν
 27 ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός. Καὶ ἐγένε-
 28 το, ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτῆ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
 29 αὐτῆ. Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ·
 30 καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα· "Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ
 κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπέιδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

L u c. I. 26 — 38.

Maria virgo, mater Christi designatur interprete eodem angelo.

26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεσάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς
 27 πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, ἢ πρὸς παρθένον μεμνησμενὴν ἀν-
 28 δρῆ, ἣ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ.
 29 Καὶ εἰσελθὼν — ὁ ἄγγελος" πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ κύ-
 30 ριος μετὰ σοῦ· — εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν." Ἡ δὲ ἐ + ἡ = ἐπὶ τῷ λόγῳ †:
 31 διατάραχθη, καὶ διελογίζετο, ποταπὸς εἶη ὁ ἀσπασμὸς ἑστος. Καὶ εἶπεν ὁ
 32 ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ. Καὶ
 33 ἰδοὺ, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰη-
 34 σοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ κύ-
 35 ριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τῆ πατρὸς αὐτῆ· καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν
 36 οἶκον Ἰακώβ εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτῆ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε
 37 δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται τῆτο, ἐπεὶ ἄνδρα ἐγινώσκω; Καὶ
 38 ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε, καὶ
 δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοί· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον, κληθήσεται
 υἱὸς θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ, ἡ συγγενὴς σου, καὶ αὐτὴ συνειληφύσα
 υἱόν ἐν ἡμέραις αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλεσμένῃ σειρά.
 37 38 "Ὅτι ἐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ, ἡ δὲ-

ε. ἔσονται πληρωθήσονται g. † ἰδοῦσα. h. διατάραχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτῆ i. γήρα

λη κυρίς· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥήμά σε. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

L u c. I. 39 — 56.

Maria invisit Elisabetham, illius canticum:

39 Ἀνασσα δὲ Μαριάμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν
40 μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου,
41 καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤμυσεν ^k ἢ Ἐλισάβετ
τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκόρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ
42 ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἢ Ἐλισάβετ, ^l καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ
εἶπεν· Ἐὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί! καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας
43 σε! Καὶ πόθεν μοι τῆτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τῆ κυρίς μου πρὸς με; Ἴδού
γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τῆ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκόρτησε ^l τὸ
45 βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει· ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιζεύσασα, * ὅτι
46 ἔσαι τελείωσις τοῖς λελυημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίς. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Με-
47 γαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν κύριον, ^l καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ
48 θεῷ σωτήρι μου· ^l ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσειν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδὲ
49 γάρ, ἀπὸ τῆ νῦν μακαριῶσι με πᾶσαι αἱ γενεαί· ^l ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα
50 ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ^l καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ^m ἢ εἰς γε-
51 νεὰς γενεῶν· τοῖς φοβημένοις αὐτόν. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
52 διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ
53 θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς. Πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλετῶν-
54 τας ἐξαπέσειλε κενούς. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέος,
55 (καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,) * τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρ-
56 ματι αὐτοῦ ⁿ ἕως αἰῶνος." Ἐμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς·
καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

L u c. I. 57 — 80.

Joannes baptista nascitur et circumciditur; patris de Joanne filio et Christo vaticinatio.

57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τῆ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν
58 υἱόν. Καὶ ἤμυσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε
59 κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν
τῇ ^o ἢ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐ-
60 τὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μή-

k. ἢ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἢ Ἐλισάβετ.

m. ἢ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

n. εἰς τὸν αἰῶνα.

l. ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος.

o. ἢ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ.

61 τῆρ αὐτῆ εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐ-
 τήν· "Οτι οὐδεὶς ἐστίν ὡς ἐν τῇ συγγενείᾳ" σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι
 62 65 αὐτῆρ. Ἐγένετο δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν ὄρεον καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ
 αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτῆ. Καὶ
 64 ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεήχθη δὲ τὸ σῶμα αὐτῆ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσ-
 65 σα αὐτῆ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος
 τοὺς περιουκῆντας αὐτῆς· καὶ ἐν ὅλη τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα
 66 τὰ ῥήματα ταῦτα. Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν,
 λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἐστίν; Καὶ χεὶρ κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.
 67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφῆτευσεν
 68 λέγων· Εὐλογητὸς κύριος, ὁ θεὸς τῆ Ἰσραήλ· ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησεν
 69 λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἵ καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ
 70 Δαβὶδ τῆ παιδὸς αὐτῆ ἵ (καθὼς ἐλάλησεν διὰ σώματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ'
 71 αἰῶνος προφητῶν αὐτῆ), ἵ σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐν χειρὸς πάν-
 72 των τῶν μισῆντων ἡμῶν ἵ ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ
 73 μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ, * ὅρκον, ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραάμ τὸν
 74 πατέρα ἡμῶν, τῆ δέσσει ἡμῖν, ἵ ἀφόβως, ἐν χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ὀυ-
 75 σθέντας, λατρεύειν αὐτῷ ἵ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτῆ, πά-
 76 σας τὰς ἡμέρας ἡμῶν. Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης ὕψιστος κληθήσῃ·
 77 πρόπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ, ἵ τοῦ δέσσει
 78 γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτῆ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἵ διὰ σπλάγγνα
 79 ἔλεους θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμῶς ἀνατολή * ἐξ ὕψους, ἵ ἐπιφῶ-
 80 ῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. Τὸ δὲ παιδίον γῶξε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι.
 καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

L U C. II. 1 — 20.

Jesus nascitur Bethlehemi; ad pastores angelus de Jesu nato.

1 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐ-
 2 γύστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκισμένην. (Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένε-
 3 νετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηναίου.) Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογρά-
 4 φεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλι-
 λαιας, ἐκ πόλεως Ναζαρετ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἣτις καλεῖται
 Βηθ-

p. ὡ ἐκ τῆς συγγενείας.

q. † τῆς ζωῆς.

5 Βηθλεὲμ, (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατρῴας Δαβίδ.) ἵ ἀπογράψα-
6 σθαι σὺν Μαριάμ τῇ μεμνησευμένη αὐτῷ γυναίκι, ἕση ἐγκύω. Ἐγένετο
7 δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτὲς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆ τεκεῖν αὐτήν. Καὶ
ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέ-
κλιεν αὐτὸν ἐν — τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ κα-
ταλύματι.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες
9 φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος κυρίου
ἐπέση αὐτοῖς, καὶ δόξα — κυρίου" περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν
10 φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβίσηθε· ἰδὲ γὰρ, εὐ-
11 αγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἐστὶ παντὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη
12 ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὃς ἐστὶ Χριστὸς κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ. Καὶ τῆτο
ὑμῖν τὸ σημεῖον· Εἰρήσεται βρέφος ἐσπαργανωμένον κείμενον ἐν ^r φάτνῃ.
13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἄγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανόσ, αἰνούντων
14 τὸν θεόν, καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίσοις θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς * εἰρήνη *
15 ἐν ἀνθρώποισι * ^s εὐδοκίᾳ." Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν
οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἀνθρώποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλή-
16 λας· Διέλθομεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἴδομεν τὸ ῥῆμα τῆτο τὸ γεγονὸς,
17 ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τὴν
18 τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόν-
τες δὲ, διεγνώρισαν περὶ τῆ ῥήματος τῆ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τῆ παιδίε
19 τῆτε. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ
20 τῶν ποιμένων πρὸς αὐτὰς. Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα
ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἵ ἐπίστεψαν" οἱ ποιμένες δο-
ξάζοντες καὶ αἰνούντες τὸν θεὸν ἐπὶ πάνσιν, οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς
ἐλαλήθη πρὸς αὐτὰς.

L u c. II. 21 — 40.

Jesus circumciscus, deo sistitur in templo. Symeonis atque Annae effata de Jesu Christo.

21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὅσῳ τοῦ περιτεμεῖν " αὐτὸν" καὶ ἐκλήθη τὸ
ὄνομα αὐτῆ Ἰησοῦς, τὸ κληθῆν ὑπὸ τῆ ἀγγέλε πρὸ τῆ συλληφθῆναι αὐτὸν
ἐν τῇ κοιλίᾳ.

22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆ καθαρισμῆ * ^u αὐτῶν," κατὰ τὸν
νόμον Μωσέως, * ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παρασῆσαι τῷ κυρίῳ,

r. † τῇ

s. εὐδοκίας

t. ἐπέστρεψαν.

u. τὸ παιδίον

x. ^u αὐτῶ.

23 (καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ κυρίου· „Οτι πᾶν ἄρσεν διανοίγον μήτραν,
 24 ἅγιον τῷ κυρίῳ κληθήσεται,) ¹ καὶ τὲ δὲνα θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον
 ἐν νόμῳ κυρίου· „Ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο ὡς νεοσσὸς" περιζευθῶν.,
 25 Καὶ ἰδὲ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος
 ἔτος δίκαιος καὶ εὐλαβὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τῆ Ἰσραὴλ, καὶ πνεύ-
 26 μα ² ἦν ἅγιον" ἐπ' αὐτόν· ¹ καὶ ἦν αὐτῷ, κεχρηματισμένον ὑπὸ τῆ πνεύ-
 27 ματος τῆ ἁγίης, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν Χριστὸν κυρίου. Καὶ
 ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τὸς γονεῖς τὸ
 παιδίον Ἰησοῦν, τὲ ποιῆσαι αὐτὸς κατὰ τὸ εἰθισμένον τῆ νόμιε περὶ αὐτῆ,
 28 ¹ καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτῆ, καὶ εὐλόγησε τὸν θεόν, καὶ
 29 εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δέσλόν σε, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥήμά σε, ἐν εἰρήνῃ·
 30 31 ¹ ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ μου τὸ σωτήριόν σε, ¹ ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσω-
 32 πον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαῶ σε
 33 Ἰσραὴλ. Καὶ ἦν ² ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ" θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλε-
 34 μένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μα-
 ριὰμ τὴν μητέρα αὐτῆ· Ἰδὲ, ἔτος κεῖται εἰς πτώσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν
 35 ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀντιλεγόμενον, ¹ (καὶ σὲ δὲ αὐτῆς τὴν ψυ-
 χὴν διελεύσεται ῥομφαία,) ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν δια-
 36 λογισμοί. Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ· αὐ-
 τη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ
 37 τῆς παρθενίας αὐτῆς· ¹ καὶ αὐτὴ χήρα ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσσαράων,
 ἢ ἐκ ἀρίστατο ἀπὸ τῆ ἱερῆ, νηστειαῖς καὶ δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέ-
 38 ραν. Καὶ αὐτὴ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστάσα ἀνθρωπολογεῖτο τῷ κυρίῳ, καὶ ἐλάλει
 39 περὶ αὐτῆ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λότρωσιν ^b ὡς ἐν Ἱερουσαλὴμ." Καὶ
 ὡς ἐτέλειον ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Γαλι-
 40 λαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ. Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥξανε καὶ ἐκραιαῖ-
 το — πνεύματι," πληρῆμενον σοφίας· καὶ χάρις θεῶ ἦν ἐπ' αὐτό.

L u c. II. 41 — 52.

Jesus duodecim annos natus cum eruditus in templo disserit.

41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτῆ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ
 42 τῆ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱερο-
 43 σόλυμα" κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, ¹ καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ
 ὑποστέφειν αὐτῆς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἐκ ^c ὡς ἔγνω

y. ὡς νεοσσός. z. ἅγιον ἦν.

a. ὡς Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

b. ὡς Ἱερουσαλὴμ.

c. ὡς ἔγνωσαν — οἱ γονεῖς αὐτοῦ:

44 Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ." Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι, ἤλ-
 45 θον ἡμέρας ὁδόν, καὶ ἀνεξήτην αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι καὶ ^d † τοῖς γνω-
 46 σοῖς. Καὶ μὴ εὐρόντες ^e † ὑπέσχεσαν εἰς Ἱερουσαλήμ, ^f ὡς ζητούντες" αὐ-
 47 τόν. Καὶ ἐγένετο, μετ' ἡμέρας τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν
 48 τῷ. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξεπλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπε·
 Τίνων, τί ἐποίησας ἡμῖν ἕτως; ἰδὲ, ὁ πατήρ σε κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦ-
 49 μέν σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτές· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; ἐκ ἤδειτε ὅτι ἐν τοῖς
 50 τῷ πατρός με δεῖ εἶναι με; Καὶ αὐτοὶ ἐσυνῆκαν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησεν
 51 αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν — καὶ ἦλθεν" εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑπο-
 52 τασσόμενος αὐτοῖς. ^g ὡς Καὶ ἡ" μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα
 52 ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, καὶ
 χάριτι παρὰ θεῶν καὶ ἀνθρώποις.

d. † ἐν.

e † αὐτόν

f. ὡς ἀναζητοῦντες.

g. ὡς ἡ δέ.

P A R S II.

LIBRI DE JOANNE BAPTISTA; ITEMQUE DE
BAPTISMATE AC TENTATIONE JESU CHRISTI.MATTHAEI CAP III — IV, 12. MARCI CAP. I, 1 — 13.
LUC. CAP. III. — IV, 13.

MAT. III, 1 — 12. MARC. I, 1 — 8. LUC. III, 1 — 20.

Joannis doctrina et baptisma.

MAT. III.

MARC. I.

LUC. III.

1 Ἀρχὴ τῆς εὐαγγελίης Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τῆς δεξιᾶς.*

1 Ἐν ἔτει δὲ πεντηκαιδε-
κάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τι-

βερῆς Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου Πι-
λάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχούντος τῆς Γα-
λιλαίας Ἡρώδου, Φιλίππου δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ
τετραρχούντος τῆς Ἰσραήλ καὶ Τραχωνιτίδος
χωρᾶς, καὶ Λυσανίου τῆς Ἀβιληνῆς τετραρ-
2 χούντος, ^a ἐπὶ ^b ἀρχιερέως Ἄννα καὶ Καϊάφα,
ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην τὸν ^c † Ζα-
χαρίας υἱόν, ἐν τῇ ἐρήμῳ

1 Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις παραγίνεται Ἰω-
άννης ὁ βαπτιστής, κη-
ρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ
τῆς Ἰουδαίας,

3 μω. Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶ-
σαν τὴν περιχώρον τῆς
Ἰουδαίας, κηρύσσων βάπ-
τισμα μετανοίας εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

1 a. ἐπὶ b. ἀρχιερέων c. † τοῦ

ΜΑΤ. ΙΙΙ.

ΜΑΡC. Ι.

ΛΥC. ΙΙΙ.

2 Καὶ λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν ἑρανῶν.

3 Οὗτος γὰρ ἐστὶν ὁ ῥη-
θεὶς ὡς ὑπὸ Ἡσαΐε
τῆ προφήτε, λέγοντος·

„Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ
ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν κυρίου! εὐθείας ποι-
εῖτε τὰς τρίβες αὐτῆ!,,

2 Ὡς γέγραπται ἐν ἁ Ἡ-
σαΐα τῷ προφήτῃ· „Ἴδὲ ἐγὼ
ἀποσέλλω τὸν ἄγγελόν μου
πρὸ προσώπου σε, ὃς κα-
τασκευάσει τὴν ὁδόν σου·^{b†}

3 Φωνὴ βοῶντος * ἐν τῇ
ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν κυρίου! εὐθείας ποι-
εῖτε τὰς τρίβες αὐτῆ!,, —

4 ὡς γέγραπται ἐν βιβλῳ
λόγων Ἡσαΐε τῆ προ-
φήτε λέγοντος·

„Φωνὴ βοῶντος * ἐν τῇ
ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν κυρίου! εὐθείας ποι-
εῖτε τὰς τρίβες αὐτῆ!

5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθή-
σεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βενὸς ταπεινωθήσε-
ται· καὶ ἔξαι τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ
6 τραχεῖαι εἰς ὁδὸς λείας· ἰ καὶ ὄψεται πᾶσα
σὰρξ τὸ σωτήριον τῆ θεῆ.,,

4 ἐγένετο Ἰωάννης βαπτί-
ζων ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ κη-
ρύσων βάπτισμα μετανοί-
ας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν...

4 Ἀυτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης
εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτῆ ἀπὸ
τριχῶν καμήλας, καὶ ζώ-
νην δερματίνην περὶ
τὴν ὀσφύν αὐτῆ· ἡ δὲ
τροφὴ αὐτῆ ἦν ἀκρίδες,
5 καὶ μέλι ἄγριον. Τότε
ἔξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν
Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα

6 Ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυ-
μένος τρίχας καμήλας, καὶ
ζώνην δερματίνην περὶ
τὴν ὀσφύν αὐτῆ, καὶ ἐ-
σθίαν ἀκρίδας καὶ μέλι
ἄγριον.... Καὶ ὁ ἔξεπο-
ρεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ
Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἱερο-
σολυμίται ^a πάντες· καὶ ἔβα-

a. ὡς δὶά

a. ὡς τοῖς προφήταις.
b. † ἔμπροσθέν σου.
c. ὡς ἐξεπορεύοντο
d. καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες.

MAT. III.

MARC. I.

LUC. III.

- ἡ Ἰουδαία καὶ πᾶσα ἡ περιχώρος τῆ Ἰορδάνης· καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὑπ' αὐτῆ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
- 7 Ἰδὼν δὲ πολλὰς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων ἐρχομένους ἐπὶ τὸ βάπτισμα αὐτῆ, εἶπεν αὐτοῖς· Γεννήματα ἐχιδνῶν! τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλέσης ὀργῆς; Ποιήσατε ἔν καρπὸν τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἀρχήτε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τέτων ἐγείρειν τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἦδη δὲ — καὶ ἡ ἀξίη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν ἔν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
- 7 Ἐλεγεν ἔν τοῖς ἐμπροσθεομένοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτῆ· Γεννήματα ἐχιδνῶν! τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλέσης ὀργῆς; Ποιήσατε ἔν καρπὸς τῆς μετανοίας, καὶ μὴ ἀρχήσθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τέτων ἐγείρειν τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Ἦδη δὲ καὶ ἡ ἀξίη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν ἔν δένδρον μὴ ποιῶν καρπὸν καλὸν, ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Καὶ ἐπρωτῶν αὐτῶν οἱ ὄχλοι, λέγοντες· τί ἔν ποιήσομεν; Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς· Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα, ὁμοίως ποιείτω. Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτῆς· Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε. Ἐπρωτῶν δὲ αὐτῶν καὶ ζουατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐτῆς· Μηδὲν ἀδιασεῖσθε, μηδὲ συκοφαντήσθε· καὶ ἀρκείσθε τοῖς ὄψωνιόις ὑμῶν. Προσδοκῶντος δὲ τῆ λαῆ, καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ τῆ Ἰωάννης, μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός,

b. καρποὺς ἀξίους,

I

I

d. ὃ ποιήσομεν

M A T. III.

M A R C. I.

L U C. III.

7 Καὶ ἐκήρυσσε λέγων·

16 ἄπειρόν αὐτο οἱ Ἰωάννης ἅπασιν λέγων·

11 Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερός μου ἐστίν, ἔκ ἐμὲ ἰκανὸς τὰ ὑποδήματα βαΰσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ — καὶ πυρὶ."

"Ἐρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, ἔκ ἐμὲ ἰκανὸς κύψας λύσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

Ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἐρχεται δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου, ἔκ ἐμὲ ἰκανὸς λύσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ·

αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ.

12 Οὐ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν σίτον = αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην," τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέσῳ.

17 Οὐ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σίτον εἰς τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ, τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέσῳ.

18 Πολλὰ μὲν ἐν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.

19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετραρχῆς, ἐλεγχόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ, περὶ Ἡρωδιάδος τῆς γυναίκος ἐξ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ Ἡρώδης, προσέθηκε καὶ τῆτο ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

M A T. III. 13—17. M A R C. I. 9—11. L U C. III. 21—38. J O. I. 32—34.

Jesus baptizatur; eius genealogia iuxta Lucam.

M A T. III.

M A R C. I.

L U C. III.

J O. I.

13 Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορ-

9 Καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἦλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ

21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι

MAT. III.

MARC. I.

LUC. III.

Jo. I.

δάνην πρὸς τὸν
Ἰωάννην, τὴ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτῆ.

Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας,
καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰω-
άννη εἰς τὸν Ἰορδάνην.

ἅπαντα τὸν
λαόν,

14 Ὁ δὲ Ἰωάννης διε-

κώλυεν αὐτὸν, λέγων· Ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σῆ βαπτισθῆναι,

15 καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς μέ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν· Ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπειν ἐξίν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. Τότε ἀφίησιν αὐτόν.

16 Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς ἀνέβη εὐθύς ἀπὸ
τῆ ὕδατος· καὶ ἰδὲ, ἀνε-
φύθησαν αὐτῷ οἱ οὐ-
ρανοὶ, καὶ εἶδε τὸ
πνεῦμα τῆ θεοῦ κα-
ταβαῖνον ὡσεὶ περι-
σερᾶν, καὶ ἐρχόμενον
17 ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἰδὲ,
11 φωνὴ ἐκ τῶν οὐρα-
νῶν, λέγουσα· Οὗτός
ἐστίν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγα-
πητός, ἐν ᾧ εὐδό-
κησα.

10 Καὶ εὐθέως ἀνα-
βαίνων ὁ
ἀπὸ τῆ ὕδατος,
εἶδε σχιζομένους
12 τῆς οὐρανοῦς,
καὶ τὸ πνεῦμα
ὡς περισερᾶν
καταβαῖνον ἐπ'
αὐτόν. Καὶ φω-
νὴ ἐγένετο ἐκ τῶν
οὐρανῶν· Σὺ εἶ
ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγα-
πητός, ἐν ᾧ εὐ-
δόκησα.

21 καὶ Ἰησοῦς βαπτισθέν-
τος καὶ προσευχομέ-
νου, ἀνερχθῆναι τὸν
22 οὐρανόν, καὶ κατα-
βῆναι τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον σωματικῶ εἶ-
δει ὡσεὶ περισερᾶν ἐπ'
αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ
οὐρανοῦ γενέσθαι =
λέγουσαν· Σὺ εἶ ὁ
υἱὸς μου ὁ ἀγα-
πητός, ἐν σοὶ ἠδύ-
κησα.

23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰη-
σοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριά-

32 Ἐμαρτύ-
ρησεν Ἰω-
άννης, λέ-
γων· Ὅτε
τεθέαμαι τὸ
πνεῦμα κα-
ταβαῖνον
ὡς περισε-
ρᾶν ἐξ οὐρα-
νοῦ, καὶ ἔ-
μεινεν ἐπ'
33 αὐτόν. Καί-
γὰρ οὐκ ἤδειν
αὐτόν· ἀλλ' ὁ
πέμψας με
βαπτίζειν ἐν
ὕδατι, ἐκεῖνός
μοι εἶπεν·
Ἐφ' ᾧν ἀνέβης
τὸ πνεῦμα
καταβαῖνον
καὶ μένον ἐπ'
αὐτόν, οὗτός
ἐστίν ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ.

Mat-

| α. ε. ς. ω. σ. ε. γ. ε. σοί. |

| α. ὡ. σ. ε. |

Luc. II.

So. I.

30 Ματθάν, τοῦ Λευὶ, ἰ τοῦ Συμεῶν, τοῦ Ἰούδα, τοῦ
 31 Ἰωσήφ, τοῦ Ἰωνάν, τοῦ Ἐλιακίμ, ἰ τοῦ Μελεᾶ, πνιζων ἐν
 τοῦ Ματθάν, τοῦ Ματθιαθᾶ, τοῦ Ναθαν, τοῦ Δαυὶδ, πνεύματι ἁ-
 32 ἰ τοῦ Ἰεσσαί, τοῦ Ὠβήδ, τοῦ Βοός, τοῦ Σαλμών, τοῦ 34 γίω. Καθὼ
 33 Ναασαὼν ἰ τοῦ Ἀμιναδάβ, τοῦ Ἀράμ, τοῦ Ἐσρῶμ, ἰώρακα, καὶ
 34 τοῦ Φαρές, τοῦ Ἰούδα, ἰ τοῦ Ἰακώβ, τοῦ Ἰσαάκ, τοῦ μεμαρτύρηκα
 35 Ἀβραάμ, τοῦ Θάρα, τοῦ Ναχώρ, ἰ τοῦ Σεροῦχ, τοῦ ὅτι οὗτός ἐ-
 36 Ῥαγαῦ, τοῦ Φαλέκ, τοῦ Ἐβέρ, τοῦ Σαλά, ἰ τοῦ Καϊνάν, σιν υἱός τοῦ
 τοῦ Ἀρφαξάδ, τοῦ Σήμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Ἀίμεχ, θεοῦ.
 37 τοῦ Μαθουσαλά, τοῦ Ἐνώχ, τοῦ Ἰαφῆθ, τοῦ Μαλε-
 38 λεήλ, τοῦ Καϊνάν, ἰ τοῦ Ἐνώς, τοῦ Σηθ, τοῦ Ἀδάμ,
 τοῦ θεοῦ.

ΜΑΤ. ΙV. 1 — 11. ΜΑΡC. Ι. 12. 13. ΛΥC. ΙV. 1 — 13.

Jesu tentatio.

ΜΑΤ. ΙV.

ΜΑΡC. Ι.

ΛΥC. ΙV.

1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη 12 Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα ἰ Ἰησοῦς δὲ πνεύματος
 εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ αὐτὸν ἐβάλλει εἰς τὴν ἀγίου πλήρης ὑπέσρεψεν
 πνεύματος, πειρασθῆ- 13 ἔρημον. Καὶ ἦν ἡ + — ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ
 ναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡμέρας ἤγχετο ἐν τῷ πνεύματι
 2 Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζό- 2 ἡμέρας τεσσαράκοντα,
 τεσσαράκοντα καὶ νύ- μενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· ἰ εἰς τὴν ἔρημον*
 κτας τεσσαράκοντα, ὕσε- καὶ ἦν μετὰ τῶν θη- 2 ἡμέρας τεσσαράκοντα,
 3 ρονέπειναςε. Καὶ προσ- ρίων. Καὶ οἱ ἄγγελοι πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ
 ελθῶν αὐτῷ ὁ πειρά- 3 διηκόνουν αὐτῷ. διαβόλου· καὶ οὐκ ἔφα-
 ζον, εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ γεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέ-
 τοῦ θεοῦ, εἰπὲ, ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι 3 ραῖς ἐκείναις· καὶ συν-
 4 ἄρτοι γένηνται. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, 3 νασε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος·
 εἶπε· Γέγραπται· „Οὐκ ἐπ' ἄρτω 4 Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ
 μόνῳ ζήσεται — ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' 4 τούτῳ, ἵνα γένηται ἄρτος. Καὶ
 ὁ ἐπ' παντὶ ῥήματι, ἐμπορευο- ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν, λέγων·
 μίνῳ διὰ σῆματος θεοῦ., Γέγραπται· „ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ

c. ∞ ἐν

† h. ἐκεῖ,

| f. ∞ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

ΜΑΤ IV.

- 5 Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ^δ ἰ καὶ λέγει αὐτῷ·
- 6 Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γάρ· „Οὐ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἄρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.,,
- 7 Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν* γέγραπται· „Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου., Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντα σοὶ δώσω, ἐὰν πεσῶν προσκυνήσῃς μοι. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε ἄπιστω μου^ε σατανᾶ! γέγραπται γάρ· „Κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.,,
- 11 Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ

LUC. IV.

- ζήσεται = ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ᾄσματι θεοῦ. . . .
- 9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἔησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντευθεν κάτω. Γέγραπται γάρ· „Οὐ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε^ε ἰ καὶ = ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἄρουσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.
- 12 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εἶρηται· „Οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου., . . . Καὶ ἀναγκῶν αὐτὸν = ὁ διάβολος^ε εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμή χρόνου.
- 6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι ἐμοὶ παραδίδονται, καὶ ᾧ ἐὰν θέλω, δίδωμι αὐτὴν· ἰ σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσαι σου^ε ἡ πᾶσα.“ Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἰ + Γέγραπται^ε + „Προσκυνήσεις κύριον τὸν θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις.,,
- 13 Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ ἄξει καιροῦ.

δ. ἵστησιν.

ε. ἰ ὁ. ἡ. πάντα.

i. ἰ ὑπαγε

ἑπίσω μου σατανᾶ.

k. ἰ γάρ.

P A R S III.

LIBRI DE FACTIS ET SERMONIBUS JESU CHRISTI
DOCTORIS IN GALILAEA.

MATTHAEI CAPP. IV, 12 — XVIII, 35.

MARCI CAPP. I, 14 — IX, 50.

LUCAE CAPP. IV, 14 — IX, 50.

S E C T I O I.

Narrationum series in Matthaei Evangelio.

1. M A T. IV, 12 — 17. M A R C. I, 14. 15. L U C. IV, 14. 15.

Christus in Galilaea doctor prodit.

MAT. IV.

MARC. I.

Luc. IV.

12 Ἀκούσας δὲ ^a †, ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνε- χώρησεν εἰς τὴν Γαλι- λαίαν. 13 Καὶ καταλιπὼν τὴν Να- ζαρεθ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς ^b Καπερναοῦμ^ν τὴν παραδασσίαν, ἐν ὄρεσις Ζαβουλὼν καὶ	14 Μετὰ δὲ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλι- λαίαν, ... 15 οὐχώρου περὶ αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.	14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰη- σοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν Γαλι- λαίαν· καὶ φήμῃ ἐξῆλ- θε καθ' ὅλης τῆς πε-

a. † ὁ Ἰησοῦς.

b. ^ν Καφαρναοῦμ.

MAT. IV.

MARC. I.

- 14 Νεφθαλείμ· ἵνα πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος·
 15 „Γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης * πέραν τοῦ Ἰορδάνου,
 16 Ἰουδαία τῶν ἐθνῶν, ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα· καὶ τοῖς
 17 καθήμενοις ἐν χάρα καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.,, Ἀπὸ
 τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρῦσαι . . . κηρῦσων τὸ εὐαγγέλιον = τῆς
 15 βασιλείας" τοῦ θεοῦ· ἴ = καὶ" λέγων·
 "Οὐτε πεπλήρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.
- καὶ λέγειν· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

2. MAT. IV, 18 — 22. MARC. I, 16 — 20.

Petrus, Andreas, Jacobus, Joannes discipuli Jesu et comites.

- 18 Περιπατῶν δὲ ° † παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφοὺς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβλητρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προσβάς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφοὺς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.
- 16 ^a ∞ Περιπατῶν δὲ" παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν ^b τοῦ Σίμωνος· ^c ἐμφεβάλλοντας" ἀμφίβλητρον ἐν τῇ θαλάσῃ· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων.
 18 Καὶ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα = αὐτῶν", ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προσβάς = ἐκεῖθεν" ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ αὐτούς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα.
 20 Καὶ εὐθέως ἐκάλεσεν αὐτούς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβεδαίου ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μεσσητῶν, ἀπῆλθον ὀπίσω αὐτοῦ.

c † ὁ Ἰησοῦς.

a. ∞ καὶ παρὰ γιν. b. ∞ αὐτοῦ.
 c. ∞ βάλλοντας.

3. Μ Α Τ. C Α Ρ. IV, 23 — VII, 29.

Oratio Jesu Christi in monte habita.

Μ Α Τ. IV.

23 Καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὃ Ἰησοῦς, διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπέων πάσαν νό-
24 σον καὶ πάσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. Καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή αὐτοῦ εἰς ὅλην
τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας, * ποιμίλαις
νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους, καὶ δαιμονιζομένους, καὶ σκληνιαζομένους,
25 καὶ παραλυτικούς· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄγλοι πολ-
λοὶ ἐπὶ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

V. Ἴδὼν δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον
2 αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀνοίξας τὸ βιβλίον αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτούς λέγων·

3 Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι·
ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
4 ρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες·
5 ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακά-
ριοι οἱ πραεῖς· ὅτι αὐτοὶ κληρονομή-
6 σουςι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶν-
τες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην·
ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Luc. 6, 20. Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι
ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
21. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι
γελάσετε.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορ-
τασθήσεσθε.

7 8 Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ
9 καρδίᾳ· ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι —
10 αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύ-
νης· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν

11 οὐρανῶν. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνει-
δίσασιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ εἴ-
πωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑ-
μῶν, = ψευδόμενοι", ἕνεκεν ἑμοῦ.

12 Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε! ὅτι ὁ μι-
σθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ὅστω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς
πρὸ ὑμῶν.

Luc. 6, 22. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μι-
σήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν
ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίωσι, καὶ
ἐκβάλλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονη-
ρὸν, ἕνεκεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
23. Χαίrete ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ
σκιρτήσατε! ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ
ἐποίησαν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες
αὐτῶν.

M A T. V.

13 Ἔσθε ἡσυχαιοὶ ὡς ἡ γῆ. Ἐὰν
 δὲ τὸ ἄλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλι-
 σθήσεται; εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι, εἰ
 μὴ βληθῆναι ἔξω, καὶ καταπατει-
 14 σθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἔσθε

15 ἡσυχαιοὶ ὡς ἡ γῆ. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη. Οὐ-
 δὲ κείουσι λόγγον, καὶ τιθέουσιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον· ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν,
 16 καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμπύρω τὸ φῶς ὑμῶν ἐμπροσθεν
 τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν
 17 τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλύσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς
 18 προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλύσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἄμην γὰρ λέγω ὑμῖν,
 ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ,
 ἴσθαι ὅτι ἐν ἡμῖν κεραία οὐ μὴ παρέλ-
 θῇ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα
 γένηται.

Marc. 9, 50. Καλὸν τὸ ἄλας. Ἐὰν
 δὲ τὸ ἄλας ἀναλον γένηται, ἐν τίνι
 αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλας.
 cfr. Luc. 14, 34.

Luc. 16, 17. Εὐνοπιότερον δὲ ἔστι
 τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν,
 ἢ τοῦ νόμου μ' ἅν κεραίαν πεσεῖν.

19 Ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς
 ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν ὅς δ' ἂν ποιήσῃ
 20 καὶ διδάξῃ, οὗτος * μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Λέγω
 γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ^a ἢ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν" πλεῖον τῶν γραμ-
 ματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσελθῆτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
 21 Ἠκούσατε ὅτι ἐρέθη τοῖς ἀρχαίοις· „Οὐ φονεύσεις· ὅς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος
 22 ἔσται τῇ κρίσει., Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
 * εἰκῆ," ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει ὅς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, ῥακά, ἔνοχος
 ἔσται τῷ συνεδρίῳ ὅς δ' ἂν εἴπῃ, μωρὲ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τῆς πυ-
 23 ρός. Ἐὰν ἔν προσφίλης τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ κεί ἐν μνη-
 24 σθῆς, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τὸ κατὰ σὲ· ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἐμ-
 προσθεν τῷ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ
 τότε ἔλθων πρόσφερε τὸ δῶρόν σου.
 25 Ἴσθαι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίῳ σου ταχὺ,
 ἕως ὅτου εἶ ἢ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐ-
 τῷ" μήποτε σε παραδῶ ὁ ἀντιδίῳ
 τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ

Luc. 12, 58. Ὡς γὰρ ὑπάγεις με-
 τὰ τῆς ἀντιδίας σου ἐπ' ἀρχοντα, ἐν τῇ
 ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐ-
 τῷ, μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν
 κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ

d. ἢ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη.

e. omittitur a quibusdam.

f. ἢ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

M A T. V.

26 τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βλη-
 27 θῆσθαι. Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλ-
 28 θῆσθαι ἐκεῖθεν, ἕως ἂν ἀποδώσῃ τὸν
 29 ἔσχατον κοδράντην. Ἠκούσατε ὅτι ἐξ-

πράντορι, καὶ ὁ πρῶτος σε βάλῃ εἰς
 φυλακὴν. 59. Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλ-
 θῆσθαι ἐκεῖθεν, ἕως ἔτι καὶ τὸ ἔσχατον
 λεπτὸν ἀποδώσῃ.

28 ῥέθη· Ἔ· † „Οὐ μοιχεύσεις., Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα
 29 πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι ἢ ὡς αὐτῆς, ἤδη ἑμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
 30 Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε, ἐξέλε αὐτὸν, καὶ βάλε ἀπὸ
 31 τοῦ σώματός σου, ἵνα ἀπολέηται ἐν τῶν μελῶν σου, καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶ-
 32 μά σου βληθῆ ἰς γέενναν. Καὶ εἰ ἡ δεξιὰ σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον
 αὐτήν, καὶ βάλε ἀπὸ τοῦ σώματός σου, ἵνα ἀπολέηται ἐν τῶν μελῶν σου,
 καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῆ ἰς γέενναν. Ἐρρέθη δὲ — „Ὅτι” ὅς ἂν
 ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον., Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι

ἢ ὡς ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
 αὐτοῦ παρεκτός λόγος πορνείας, ποιεῖ
 αὐτήν μοιχεύσασθαι καὶ ὅς ἂν ἀπο-
 λελυμένην γαμήσῃ, μοιχεύεται.

33 Πάλιν ἠκούσατε, ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· „Οὐκ ἐπιπορεύσεται ἀποδώσεις δὲ
 34 τῷ κυρίῳ τὰς ὀφείλους σου., Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ὀμῶσαι ὅλως * μήτε ἐν
 35 τῷ ἔρανω, ὅτι θρόνος ἐστὶ τῷ θεῷ· ἢ μήτε ἐν τῇ γῆ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν
 36 ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱερουσόλυμα, ὅτι πόλις ἐστὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ· ἢ μή-
 37 τε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμῶσαι, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν
 38 ποιῆσαι. Ἐξω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν· ναὶ· ναὶ· οὐ· οὐ· τὸ δὲ περισσὸν τῶν ἐκείνων, ἐν
 39 ταῖς ἀντιθέσεσιν ἐστίν. Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη· „Ὁφθαλμὸν ἀντι ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόν-

Luc. 16, 18. Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν
 γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοι-
 χεύει καὶ — πᾶς ὁ ἀπολελυμένην —
 ἀπὸ ἀνδρός γαμῶν, μοιχεύει.

39 τα ἀντι ὀδόντος., Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀντισηῆναι
 τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ
 τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐ-
 40 τῷ καὶ τὴν ἄλλην. Καὶ τῷ θέ-
 λοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου
 λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμά-
 41 τιον· καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἐν,
 42 ὑπάγε μετ' αὐτοῦ δύο. Τῷ αἰτοῦν-

Luc. 6, 29. Τῷ τῷ πονηρῷ σε ἐπὶ τὴν
 σιαγόνα, πρόσχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ
 ἀπὸ τοῦ αἰροντός σου τὸ ἱμάτιον, καὶ
 τὸν χιτῶνα μὴ κολύσης.

30. Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε, δίδου·

30. Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε, δίδου·

g. † τοῖς ἀρχαίοις. h. ὡς αὐτήν. i. ὡς πᾶς ὁ ἀπολύων.

M A T. V.

τί σε, δίδου· καὶ τὸν θέλοντα ἀπὸ
σε δανείσασθαι, μὴ ἀποσραφής.

καὶ ἀπὸ τοῦ αἰχροντος τὰ σα, μὴ ἀπαί-
τει.

43 Ἠγάπατε, ὅτι ἐχθροὶ ἔσθε· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, καὶ μισήσεις τὸν ἐχ-
44 θρόν σου., Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν,

ἀγαπάτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, = εὐ-
λογεῖτε τὲς καταρωμένους ὑμᾶς, ^κ =
καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς, " καὶ
προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν — ἐπηρεα-

45 ζόντων ὑμᾶς καὶ " διακόντων ὑμᾶς·
ὅπως γένησθε ὡς οἱ πατὴρ ὑμῶν
τῶ ἐν οὐρανοῖς· ὅτι τὸν ἥλιον αὐτῶ
ἀνετέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς,
καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

46 Ἐάν γὰρ ἀγαπήσητε τὲς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; ἐχὶ καὶ οἱ

47 τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιεῖσι; Καὶ ἐάν
ἐσπιάσῃτε τὲς ἀδελφοὺς ὑμῶν μό-
νον, τί περισσὸν ποιεῖτε; ἐχὶ καὶ οἱ
¹ ἰσραηλῶν ἔτω ποιεῖσι;

48 Ἔσεσθε ἐν ὑμῖν τέλειοι, ὡς περὶ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ^π ὁ ἐν τοῖς οὐρα-
νοῖς τέλειός ἐστι.

Luc. 6, 27. Ἀγαπάτε τὲς ἐχθροὺς
ὑμῶν, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν
ὑμᾶς. 28. Εὐλογεῖτε τὲς καταρωμέ-
νους ὑμᾶς, = καὶ " προσεύχεσθε ὑπὲρ
τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς. 35. Πλὴν
ἀγαπάτε τὲς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγα-
θοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελ-
πίζοντες· καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ ὑψίστου·
ὅτι αὐτὸς χρησὸς ἐστὶν ἐπὶ τὲς ἀχαρί-
στους καὶ πονηροὺς.

32. Καὶ εἰ ἀγαπάτε τὲς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ
οἱ ἁμαρτωλοὶ τὲς ἀγαπῶντας αὐτῶς
ἀγαπῶσι. 33. Καὶ ἐάν ἀγαθοποιῆτε
τοὺς ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν
χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ
αὐτὸ ποιεῖσι. 34. Καὶ ἐάν δανείζητε
παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑ-
μῖν χάρις ἐστὶ; καὶ γὰρ = οἱ " ἁμαρ-
τωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα
ἀπολάβωσι τὰ ἴσα.

37. Γίνεσθε = ἐν " οἰκτιρίζοντες, κα-
θὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτιρίμων
ἐστὶ.

VI Προσεύχετε τὴν ^π δικαιοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, πρὸς
τὸ

κ. καλῶς ποιεῖτε τὲς μισοῦντας ὑμᾶς. 1. ὁ τελῶναι π. ὁ οὐράνιος. π. ἐλεημοσύνην.

Μ Α Τ. VI.

τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴγε, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ
 2 ἐν τοῖς οὐρανοῖς. "Ὅταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσγης ἐμπροσθέν
 σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρύμαις, ὅπως
 δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν
 3 αὐτῶν. Σοῦ δὲ ποιούντος ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριζερὰ σου, τί ποιεῖ
 4 ἡ δεξιὰ σου ὅπως ἢ σου ἢ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατὴρ σου, ὁ
 5 βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, — αὐτὸς" ἀποδώσει σοι = ἐν τῷ φανερῷ." Καὶ ὅταν
 ° προσεύχη, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγω-
 γαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐσῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως = ἀν'
 φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, = ὅτι" ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐ-
 6 τῶν. Σὺ δὲ, ὅταν προσεύχη, εἰσελθε εἰς τὸ ταμιεῖόν σου, καὶ κλείσας τὴν
 θύραν σου, πρόσευξαι τῷ πατρὶ σου = τῷ" ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατὴρ σου,
 ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι — ἐν τῷ φανερῷ."

7 Προσευχόμενοι δὲ μὴ βαττολογῆση-
 τε, ὥσπερ οἱ ἔθνη· δοῦναι γάρ,
 ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακου-
 8 σθήσονται. Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐ-
 τοῖς· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὧν
 χρεῖαν ἔχετε, πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι
 9 αὐτόν. Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑ-
 μεῖς·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιάσθητω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἢ
 10 βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλη-
 μά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς
 11 γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 12 δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν
 τὰ ὀφειλόμενα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
 13 ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ

Luc. XI, 1. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶ-
 ναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμε-
 νον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπε τις τῶν μα-
 θητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε, δι-
 दाξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ
 Ἰωάννης ἐδίδαξε τὰς μαθητὰς αὐ-
 2 τοῦ. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· "Ὅταν προς-
 εύχησθε, λέγετε· Πάτερ, a † b † ἀ-
 γιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω
 σου ἡ βασιλεία· d †

3 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου
 4 ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· καὶ ἄφες
 ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ
 αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφειλόντι ἡμῖν.

° προσεύχεσθε, οὐκ ἔσῃ· L

a. † ἡμῶν. b. † ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 c. ἡ βασιλεία σου. d. † γενηθήτω
 τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ
 ἐπὶ τῆς γῆς.

M A T. VI.

μη̄ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονη-
ροῦ. p † q †

καὶ μη̄ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρα-
σμόν. e †

- 14 Ἐὰν γὰρ ἀρῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν
15 ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος. Ἐὰν δὲ μη̄ ἀρῆτε τοῖς ἀνθρώποις = τὰ παραπτώ-
16 ματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν
δὲ νηξεύητε, μη̄ γίνεσθε ὡσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποί· ἀφανίζουσι γὰρ
τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηξεύοντες· ἀμὴν λέγω
17 ὑμῖν, = ὅτι· ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηξεύων, ἀλειφαί σου τὴν
18 κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νύχαι· ὅπως μη̄ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νη-
ξεύων, ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ ἁ κρυπτῷ·" καὶ ὁ πατὴρ σου, ὁ βλέ-
πων ἐν τῷ ἁ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ὁ †.

- 19 Μη̄ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ
τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βροῦσις ἀφα-
νίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι
20 καὶ κλέπτονσι. Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν
θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς
οὔτε βροῦσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέ-
πται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτου-
21 σιν. Ὅπου γὰρ ἐσιν ὁ θησαυρὸς ἁ
ὑμῶν," ἐκεῖ ἔσαι καὶ ἡ καρδία ἁ
ὑμῶν."

Luc. XII, 33. Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα
ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Ποι-
ήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μη̄ πα-
λαιέμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν
τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτῃς οὐκ
ἐγγίζει, οὐδὲ σῆς διαφθείρει.

34 Ὅπου γὰρ ἐσιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν,
ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσαι.

- 22 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐσιν ὁ ὀφ-
θαλμός. Ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμὸς σου
ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φω-
23 τεινόν ἔσαι· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμὸς σου
πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκο-
τεινόν ἔσαι. Εἰ οὖν τὸ φῶς, τὸ ἐν
σοί, σκότος ἐστὶ, τὸ σκότος πόσον;

Luc. 11, 34. Ὁ λύχνος τοῦ σωμα-
τός † σου" ἐσιν ὁ ὀφθαλμὸς ἁ σου ὀ-
ταν — οὖν" ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλοῦς
ᾖ, — καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτει-
νόν ἁ ἐσιν" ἐπὶν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ
τὸ σῶμά σου σκοτεινόν. 35 — Σκό-
πει οὖν, μη̄ τὸ φῶς τὸ ἐν σοί, σκό-
τος ἐσίν. 36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου

p. † ὅτι οὐ ἐσιν ἡ βασιλεία καὶ
ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας. q. † ἀμὴν. r. ἁ κρυφαῖα
s. † ἐν τῷ φανερωῷ. t. ἁ σου.

e. † ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆ πο-
νηροῦ.

M A T VI.

24 Οὐδείς δύναται δυοῖς κυρίοις δου-
 λεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ
 τὸν ἕτερον ἀγαπήσει ἢ ἐνὸς ἀνθέ-
 ξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει.
 Οὐ δύνασθε θεῶ δουλεύειν καὶ ^α μα-
 μονᾷ.”

25 Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνά-
 τε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε =
 καὶ τί πίνητε” μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν,
 ἃ ἐνδύσησθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλείον
 ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τῆ ἐν-
 26 δύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ
 τῆ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ
 θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀπο-
 θήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος
 τρέφει αὐτά. Οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέ-
 27 ρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμ-
 νῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλι-
 κίαν αὐτῆ πῆχυν ἓνα;

28 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνάτε;
 Καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, πῶς
 29 ἀξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει. Λέ-
 γω δὲ ὑμῖν, ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν
 πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτῆ περιεβάλετο ὡς
 ἐν τούτων.

30 Εἰ δὲ τὸν χόρτον τῆ ἀγροῦ, σήμε-
 ρον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον
 βαλλόμενον, ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέν-

ῥον φωτεινόν, μὴ ἔχον τὸ μέρος
 σκοτεινόν, ἔσαι φωτεινόν ὄλον, ὡς
 ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀσραπῇ φωτίξῃ σε.”

Luc. 16, 13. Οὐδείς οἰκίτης δύ-
 νεται δυοῖς κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ
 τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγα-
 πήσει ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέ-
 ρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε θεῶ
 δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

Luc. XII. 22 Μὴ μεριμνάτε τῇ ψυ-
 χῇ = ὑμῶν,” τί φάγητε· μηδὲ τῷ
 23 σώματι, τί ἐνδύσησθε. ἰ Ὡ Ἡ” ψυ-
 χὴ πλείον ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ
 σῶμα τοῦ ἐνδύματος.

24 Κατανοήσατε τοὺς κόρακας, ὅτι
 οὐ σπεύρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς
 οὐκ ἐστὶ ταμείον, οὐδὲ ἀποθήκη, καὶ
 ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς. Πόσω μᾶλ-
 λον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν;

25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύ-
 νεται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν
 26 αὐτῆ πῆχυν ἓνα; Εἰ οὖν οὕτε
 ἐλάχιστον δύνασθε, τί περὶ τῶν λοι-
 27 πῶν μεριμνάτε; Κατανοήσατε τὰ
 κρίνα, πῶς ἀξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ
 νήθει. Λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σο-
 λομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτῆ πε-
 ριεβάλετο ὡς ἐν τούτων.

28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον * ἐν τῷ ἀγρῷ,”
 σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλί-
 βανον βαλλόμενον, ὁ θεὸς οὕτως

α. μαμμωνᾷ.

ι. Ὡ Ἡ γάρ.

MAT. VI.

- νουσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλι-
 31 γόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέ-
 γοντες· Τί φάγομεν, ἢ τί πίωμεν,
 32 ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦ-
 τα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ. Οἶδε γὰρ ὁ πα-
 τὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος, ὅτι χορῆσετε
 33 τέτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶ-
 τον τὴν βασιλείαν τῆ θεοῦ, καὶ τὴν
 δικαιοσύνην αὐτῆ, καὶ ταῦτα πάν-
 τα προστεθήσεται ὑμῖν.
 34 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αἴρι-
 ον· ἢ γὰρ αἴριον μεριμνήσει = τὰ
 εαυτῆς. " Ἀρετὸν τῆ ἡμέρα ἢ κα-
 κία αὐτῆς.

VII. Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῆτε. Ἐν
 ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κριθήσεσθε·

- 2 καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, ² μετρηθή-
 σεται ὑμῖν.
 3 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ
 ὀφθαλμῷ τῆ ἀδελφῆ σου, τὴν δὲ ἐν
 τῷ σῶ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατα-
 4 νοεῖς; Ἡ πῶς ερεῖς τῷ ἀδελφῷ σου·
 Ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τῆ ὀφ-
 θαλμοῦ σου· καὶ ἴδου, ἡ δοκὸς ἐν τῷ
 5 ὀφθαλμῷ σου; Ἰσοκριτὰ, ἐβαλε
 πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τῆ ὀφθαλμοῦ
 σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ

- ἀμφιέννουσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλι-
 29 γόπιστοι; Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί
 φάγητε, ἢ τί πίητε, καὶ μὴ μετεω-
 30 ρίξεσθε. Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη
 τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ
 πατὴρ οἶδεν, ὅτι χορῆσετε τούτων.
 31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλείαν τοῦ
 θεοῦ καὶ ταῦτα = πάντα προσ-
 τεθήσεται ὑμῖν.

- Luc. VI, 37. Μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ
 κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ
 καταδικασθῆτε. Ἀπολύετε, καὶ ἀ-
 38 πολυθήσεσθε· ἴδιδότε, καὶ δοθήσε-
 ται ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πεπισμέ-
 νον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυ-
 νόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑ-
 μῶν· Τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ με-
 τρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.
 41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ
 ὀφθαλμῷ τῆ ἀδελφῆ σου· τὴν δὲ δο-
 κὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ
 42 κατανοεῖς; Ἡ πῶς δύνασαι λέγειν
 τῷ ἀδελφῷ σου· Ἄδελφὲ, ἄφες ἐκ-
 βάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
 σου· αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου
 δοκὸν οὐ βλέπων; Ἰσοκριτὰ, ἐκβαλε
 πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τῆ ὀφθαλμοῦ

M A T. VII.

6 κάρφος ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῷ ἀδελ-
φῷ σου. Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς
κυνῶν, μηδὲ βάλῃτε τὰς μαργαρίτας
ὑμῶν ἐμπροσθεν τῶν χοίρων· μήποτε

σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐμβαλεῖν
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῷ
ἀπελφῷ σου.

7 Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζη-
τεῖτε καὶ εὐρήσετε· κρᾶετε, καὶ ἀνοι-
8 γήσεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν
λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ
τῷ κρᾶοντι ἀνοιγήσεται.

Luc. XI, 9. Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται
ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε· κρᾶετε,
10 καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰ-
τῶν λαμβάνει καὶ ὁ ζητῶν εὐρί-
σκει· καὶ τῷ κρᾶοντι ^h ὡς ἀνοιγήσε-

9 Ἡ τίς — ἐστίν" ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος
ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄριστον,
10 μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ¹ καὶ ἐὰν
ἰχθύν αἰτήσῃ, μὴ ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;

11 ταί." Τίνα δὲ + ἐξ' ὑμῶν τὸν πα-
τέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄριστον, μὴ λί-
θον ἐπιδώσει αὐτῷ; ⁱ ἢ" καὶ ἰχθύν,
μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐ-
12 τῷ; ¹ ἢ" καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὄδον, μὴ
ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;

11 Εἰ ἐν ὑμῖν, πονηροὶ ὄντες, οἶδα-
τε δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκ-
νοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πατήρ
ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, δώσει
ἀγαθὰ τοῖς αἰτῶσιν αὐτόν;

13 Εἰ ἐν ὑμῖν, πονηροὶ ὑπάρχοντες,
οἶδατε ^k δόματα ἀγαθὰ διδόναι τοῖς
τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πα-
τήρ ὁ ἐξ οὐρανό, δώσει πνεῦμα
ἅγιον τοῖς αἰτῶσιν αὐτόν.

12 Πάντα ἐν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶ-
σιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, ἔτω καὶ
ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· ^γ ὡς ἔπος" γὰρ
ἐστίν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται.

Luc. 6, 31. Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα
ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς
ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

13 Εἰσελθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης· ὅτι
πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος ἡ
ὁδὸς ἡ ἀπάγασα εἰς τὴν ἀπώλειαν,
καὶ πολλοὶ εἰσιν αἱ εἰσερχόμενοι δι'
αὐτῆς.

Luc. 13, 24. Ἀγωνίζεσθε εἰσελ-
θεῖν διὰ τῆς στενῆς ὡς θύρας" ὅτι πολ-
λοι, λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν,
καὶ ἐκ ἰσχύσουσιν.

γ. ὡς οὕτως

h. ὡς ἀνοιγήσεται. i. εἰ. k. ἀγαθὰ δόματα.

MAT. VII.

14 ² Τί ³ ξενή ἢ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἢ ὁδὸς ἢ ἀπίγουσα εἰς τὴν ζωὴν, καὶ ὀλίγοι
15 εἰσὶν οἱ εὐρίσκοντες αὐτήν. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες
ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἰσι λύκοι ἄρπαγες.

16 Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσε-
σθε αὐτοὺς. Μὴτι συλλέγουσιν ἀπὸ
ἀκανθῶν σαφυλήν, ἢ ἀπὸ τριβόλων
17 σῦκα; Οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν
καρπὸς καλὸς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν
18 δένδρον καρπὸς πονηρὸς ποιεῖ. Οὐ
δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρπὸς πο-
νηρὸς ποιεῖν, ἔδδ δένδρον σαπρὸν
19 καρποὺς καλὸς ποιεῖν. Πᾶν δέν-
δρον μὴ ποιεῖν καρπὸν καλόν, ἐκ-
20 κόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Ἄρα-
γε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπι-
γνώσεσθε αὐτοὺς.

21 Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, κύριε, κύριε,
εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα
τῆ πατρὸς μου τῆ ἐν οὐρανοῖς.

22 Πολλοὶ ἔρῳσί μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ· Κύριε, κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνό-
ματι προσεφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ
ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ
τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς
ἐποιήσαμεν;

23 Καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς· Ὅτι
ἔδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ'
ἐμῆ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Luc. VI, 43. Οὐ γὰρ ἐστὶ δένδρον καλὸν
ποιεῖν καρπὸν σαπρὸν· ἔδδ δένδρον
44 σαπρὸν, ποιεῖν καρπὸν καλόν. Ἐκα-
σον γὰρ δένδρον ἐκ τῆ ἰδίου καρπῆ
γινώσκειται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλ-
λέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ βᾶτου τρυγῶ-
45 σι σαφυλήν. Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ἐκ τῆ ἀγαθῆς θησαυρῆ τῆς καρ-
δίας αὐτῆ προσφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ
ὁ πονηρὸς = ἄνθρωπος" ἐκ τῆ πο-
νηρῆ = θησαυρῆ τῆς καρδίας αὐτῆ"
προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τῆ
περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ
46 ζῶμα = αὐτῆ." Τί δὲ με καλεῖ-
τε, κύριε, κύριε· καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ
λέγω;

Luc. 13, 25. Ἀφ' οὗ ἐγεῖρη ὁ
οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύ-
ραν, καὶ ἄρξῃσθε ἔξω εἰσεῖναι καὶ
κρῆναι τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε, κύ-
ριε, ἀνοῖξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ
ἡμῖν· Οὐκ οἶδα πόθεν ἐσεῖ. 26. Τό-
τε ἄρξῃσθε λέγειν· Ἐργάζομεν ἐνώπιόν
σου, καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατεί-
αις ἡμῶν ἐδίδαξας. 27. Καὶ ἐρεῖ· —
Λέγω" ὑμῖν ἐκ οἶδα ὑμᾶς, — πόθεν
ἐσεῖ;" ἀπέσῃτε ἀπ' ἐμῆ πάντες — οἱ"
ἐργάται τῆς ἀδικίας.

M A T. VII.

24 Πᾶς ἄν ὅστις ἀκέει μου τὲς λό-
γους τέτες καὶ ποιεὶ αὐτές, ὁμοιώ-
σω αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ, ὅς τις ᾠκο-
δόμησε τὴν οἰκίαν αὐτῆ ἐπὶ τὴν

25 πέτραν. Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ
ἤλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐπνευσαν οἱ
ἄνεμοι, καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ
ἐκείνῃ· καὶ ἐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο
γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

26 Καὶ πᾶς ὁ ἀκέων μου τὲς λόγους
τέτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτές, ὁμοιω-
θήσεται ἀνδρὶ μωρῷ, ὅς τις ᾠκοδόμη-
σε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον.

27 Καὶ κατέβη ἡ βροχὴ, καὶ ἤλθον
οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐπνευσαν οἱ ἄνεμοι,
καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ
ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πτώσις αὐτῆς μεγάλη.

28 Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τέτες, ἐξεπλήσθησαν οἱ ὄγλοι
29 ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτῆ. Ἦν γὰρ διδάσκων αὐτές ἄς ἐξασίαν ἔχων, καὶ ἐχ' ὡς οἱ
γραμματεῖς (cfr. Marc. 1, 22.)

4. M A T VIII, 1 — 4. M A R C. I, 40 — 45. L U C. V, 12 — 16.

Leprosus sanatur.

M A T. VIII.

M A R C. I.

L U C. V.

1 Καταβάντι δὲ αὐτῷ
ἀπὸ τῆ ὄρας, ἠκολέθη-
σαν αὐτῷ ὄγλοι πολλοί.

2 Καὶ ἰδὲ λεπρὸς ^a ἦ ἐλ- 40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐ-
θῶν" προσεκύνη αὐτῷ, τὸν λεπρὸς, παρακαλῶν
αὐτὸν, καὶ γονυπετῶν

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶ-
ραι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν
πόλεων, καὶ ἰδὲ, ἀνὴρ
πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν
τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ

a. ἢ προσελθὼν

l. ἢ συνέπεσε.

M A T. VIII.

λέγων· Κύριε, ἐὰν θέ-
λης, δύνασαι με καθα-
ρίσαι.

3 Καὶ ἐκτείνεις τὴν χεῖρα,
ἤψατο αὐτῆ — ὁ Ἰησοῦς,
λέγων· Θέλω, καθαρί-
σθητι. Καὶ εὐθέως ἐκα-
θαρίσθη αὐτῆ ἡ λέπρα.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ὅρα μηδενὶ εἶπης·
ἐλλὰ ὕπαγε, σεαυτὸν δεί-
ξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προς-
ένεγκε τὸ δῶρον ὃ προς-
έταξε Μωσῆς, εἰς μαρ-
τύριον αὐτοῖς.

45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κη-
ρύσσειν πολλὰ, καὶ διαφημί-
ζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέ-
τι αὐτὸν δύνασθαι φανερώς
εἰς πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξο-
ν ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν, καὶ
ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν α ὡ παν-
ταχόθεν."

M A R C. I.

αὐτὸν, καὶ λέγων αὐτῷ·
Ὅτι, ἐὰν θέλης, δύνα-
σαι με καθαρίσαι. Ὁ

41 δὲ Ἰησοῦς σπλαγγι-
σθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖ-
ρα, ἤψατο αὐτῆ, καὶ λέγει
αὐτῷ· Θέλω, καθαρί-
σθητι. Καὶ — εἰπόν-
τος αὐτῆ," εὐθέως ἀπ-
ἦλθεν ἀπ' αὐτῆ ἡ λέ-
πρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

43 Καὶ ἐμβρομησάμενος
αὐτῷ εὐθέως ἐξέβαλεν
αὐτὸν. Καὶ λέγει αὐτῷ·
Ὅρα, μηδενὶ μηδὲν εἶ-
πης· ἀλλ' ὕπαγε, σεαυ-
τὸν δείξον τῷ ἱερεῖ, καὶ
προσένεγκε περὶ τῆ κα-
θαρισμοῦ σου, ἃ προς-
έταξε Μωσῆς, εἰς μαρ-
τύριον αὐτοῖς.

L U C. V.

πρόσωπον, ἰδεήθη αὐ-
τῆ, λέγων· Κύριε, ἐὰν
θέλης, δύνασαι με κα-
θαρίσαι.

13 Καὶ ἐκτείνεις τὴν χεῖρα,
ἤψατο αὐτῆ, ^m ὡ εἰπών·
Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ
εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλ-
θεν ἀπ' αὐτῆ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν
αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν·
ἀλλὰ ἀπελθὼν δείξον σε-
αυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προς-
ένεγκε περὶ τῆ καθα-
ρισμοῦ σου, καθὼς προς-
έταξε Μωσῆς, εἰς μαρ-
τύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος
περὶ αὐτῆ· καὶ συνήρχοντο
ὄγλοι πολλοὶ ἀκέειν, καὶ θε-
ραπεύεσθαι = ὑπ' αὐτῆ"
ἐπὶ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν
ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσερχό-
μενος.

M A T.

|

d. ὡ πάντοθεν.

|

m. ὡ λέγων.

5. M A T. VIII, 5—13. L U C. VII, 1—10.

Centurionis servo Christus absens medetur.

M A T. VIII.

L U C. VII.

5 Εἰσελθόντι δὲ ^b αὐτῷ εἰς Καπερναεμ, προσῆλθεν αὐτῷ εκατόνταρχος,
6 παρακαλῶν αὐτόν, ¹ καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβηλται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος.

7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.

8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ εκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, ἐγὼ εἰμὶ ἰκανός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν σέγγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπέ ^c λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου."

9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἔξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τέτῳ· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· Ἐρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δέλῳ μου· Ποίησον τέτο, καὶ ποιεῖ.

1 Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτῆ εἰς τὰς ἀκὰς τῆ λαῶ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναεμ. Ἐκατοντάρχη δὲ υἱὸς δέλος, κακῶς ἔχων, ἤμελλε 3 τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἐντιμος. Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε -- πρὸς αὐτόν" πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἑρωτῶν αὐτόν, ὅπως ἐλθῶν 4 διασώσῃ τὸν δέλον αὐτῆ. Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλειν αὐτόν σπεδαιῶς, λέγοντες· "Οτι ἄξιός ἐστιν, ὃ ⁿ ὡ παρέξει" τῆ 5 το· ἄραπᾶ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτοῦς ὠκοδόμησεν ἡμῖν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. "Ἦδη δὲ αὐτῆ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐπεμψε πρὸς αὐτόν ὁ εκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλου οὐ γὰρ εἰμὶ ἰκανός, ἵνα ^o ὡ ὑπὸ 7 τὴν σέγγην μου" εἰσέλθῃς· ἰδιὸ ἔδδ ἐμαυτὸν ἠξίωσά πρὸς σε ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπέ λόγον, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς 8 μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἔξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τέτῳ· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· Ἐρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δέλῳ μου· Ποίησον τέτο, καὶ ποιεῖ.

b. τῷ Ἰησοῦ.

c. λόγον

n. ὡ παρέξει.

o. ὡ μὲν ὑπὸ τὴν σέγγην.

M A T VIII.

- 10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθῶσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἔδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην
 11 πίστιν εὔρον. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἔξουσιν, καὶ ἀνακληθήσονται μετὰ
 12 Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. (Luc. 13, 28. 29.)
 13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ^d ἑκατοντάρχη·
 Ἔπαυε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ᾠρᾷ ἐκείνῃ.

LUC. VII.

- 9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτὸν, καὶ ἔραφεις, τῷ ἀκολουθῶντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε· Λέγω ὑμῖν, ^p ὡς ἔδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὔρον.
 10 Καὶ ὑποσρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὔρον τὸν ἀσθενῆντα δῶλον ὑγιαίνοντα.

6. M A T. VIII, 14 — 17. M A R C. I, 29 — 34. LUC. IV, 38 — 41.

Petri socrus, aliiq̄ue aegroti sanantur.

M A T. VIII.

M A R C. I.

LUC. IV.

- 14 Καὶ ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου,
 εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν.
 15 Καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει
 29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα· καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτήν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτήν ὁ πυρετός· εὐθέως· καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὁψίας
 38 Ἀναστὰς δὲ ἔκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος·
 ἡ πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. Καὶ ἐπιτάξας ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν αὐτήν. Παραχρῆμα δὲ ἀναστὰς διακόνει αὐτοῖς.
 40 Ἀννοτός δὲ τῷ ἡλίῳ,

d. ἑκατοντάρχη.

e. ὡς ἔλθων ἦλθεν.

p. οὕτε q. ὡς ἔπό
r. † ἡ

ΜΑΤ. VIII.

ΜΑΡC. I.

ΛUC. IV.

16 ε. ω αὐτοῖς." Ὁψίας δὲ
γενομένης, προσήνεγ-
καν αὐτῷ δαιμονιζομέ-
νους πολλούς·

δὲ γενομένης, ὅτε ἔδν
ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς
αὐτὸν πάντας τὲς κα-
κῶς ἔχοντας, καὶ τὲς

πάντες ὅσοι εἶχον ἀ-
σθενέοντας νόσοις· ποι-
κίλαις, ἤγαγον αὐτὲς
πρὸς αὐτόν·

καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα 34
λόγῳ, καὶ πάντας τὲς
κακῶς ἔχοντας ἐθερά-
πευσεν.

33 δαιμονιζομένους. Καὶ
ἢ πόλις ὅλη ἐπισυνη-
γμένη ἦν πρὸς τὴν θύ-
ραν. Καὶ ἐθεράπευσεν
πολλὰς κακῶς ἔχοντας
ποικίλαις νόσοις· καὶ 41
δαιμόνια πολλὰ ἐξέβα-
λε, καὶ ἐκ ἤριε λαλεῖν
τὰ δαιμόνια, ὅτι ἤδει-
σαν αὐτόν.

ὁ δὲ ἐντὶ ἐκάσῳ αὐτῶν
τὰς χεῖρας ἐπιθεῖς, ἐθε-
ράπευσεν αὐτὲς. Ἐξήρ-
χετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ
πολλῶν, κράζοντα καὶ
λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ἡ

ἐπιτιμῶν ἐκ εἰς αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ἤδει-
σαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

17 Ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥη-
θὲν διὰ Ἠσαΐου τῆ προφήτου, λέγον-
τος· „Αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν
ἔλαβε, καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.„

7. ΜΑΤ. VIII, 18—27. ΜΑΡC. IV, 35—41. ΛUC. VIII, 22—25. (IX, 57—60)

Quid Jesus postulet a suis; sedata ab eo tempestas in lacu Galilaeo.

ΜΑΤ. VIII.

ΜΑΡC. IV.

ΛUC. VIII.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολ- 35
λὲς ὄχλους περὶ αὐτόν,
ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς
τὸ πέραν.

Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν 22
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁψίας
γενομένης· διέλθωμεν
εἰς τὸ πέραν.

Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέ-
βη εἰς πλοῖον καὶ οἱ
μαθηταὶ αὐτῶ· καὶ εἶ-
πε πρὸς αὐτὲς· διέλ-
θωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς
λίμνης. . . .

M A T. VIII.

M A R C. IV.

L U C. VIII.

19 Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς,
εἶπεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀπο-
λουθήσω σοι, ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ.
20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἰ-
ἀλώπεκες φωλεὰς ἔχουσι, καὶ τὰ
πετεινὰ τῆ ἐρανῆ κατασκηνώσεις·
ὁ δὲ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐκ ἔχει,
21 πᾶσιν τὴν κεφαλὴν κλίνῃ. Ἐτε-
ρος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ-
πεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν
μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θά-
22 ψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ακολούθει
μοι, καὶ ἄρες τὰς νεκρὰς θά-
ψαι τὰς ἑαυτῶν νεκρὰς.

23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς
τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
24 τῶν. Καὶ ἰδὲ, σεισμὸς
μέγας ἐγένετο ἐν τῇ
θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖ-
ον καλύπτεσθαι ὑπὸ
τῶν κυμάτων· αὐτοὺς δὲ
25 ἐκάθευδε. Καὶ προσ-
ελθόντες οἱ μαθηταὶ ἤ-
ἤρξαν αὐτὸν, λέγον-

36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον πα-
ραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς
ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα
37 δὲ πλοῖα ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ
γίνεται καίλαυ ἀνέμου με-
γάλη· τὰ δὲ κύματα ἐπέ-
βαλλέν εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε
38 αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι.
Καὶ ἦν αὐτὸς ἕως τῆ πρῶ-
μῃ ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον
καθεύδων. Καὶ διεγύρου-

Luc X, 57, t. Ὡς ἐγένετο δὲ πο-
ρευομένον αὐτὸν ἐν τῇ ὁδῷ,
εἶπέ τις πρὸς αὐτὸν· Ἀκολουθή-
σω σοι, ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, =
58 κύριε." Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Αἰ ἀλώπεκες φωλεὰς ἔχου-
σι, καὶ τὰ πετεινὰ τῆ ἐρανῆ
κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τῆ
ἀνθρώπου ἐκ ἔχει, πᾶσιν τὴν κε-
59 φαλὴν κλίνῃ. Εἶπε δὲ πρὸς
ἕτερον· Ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ
εἶπε· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι
ἀπελθόντι πρῶτον θάψαι τὸν
60 πατέρα μου. Εἶπε δὲ αὐτῷ =
ὁ Ἰησοῦς· Ἄρες τὰς νεκρὰς θά-
ψαι τὰς ἑαυτῶν νεκρὰς· σὺ δὲ
ἀπελθὼν διάγγελε τὴν βασιλείαν
τῆ θεῶ . . .

.. Καὶ ἀνήθησαν.
23 Πλεόντων δὲ αὐ-
τῶν ἀφύπνωσε.
Καὶ κατέβη και-
λαυ ἀνέμου εἰς τὴν
λίμνην, καὶ συνε-
πληρώθη, καὶ ἐκιν-
δύνευσεν.
24 Προσελθόντες δὲ
διήρξαν αὐτὸν λέ-

f. † αὐτῶ.

f. πλοῖαρία. - g. ὡς ἤδη |
γεμίζεσθαι τὸ πλοῖον.
h. ὡς ἐπὶ.

t. ὡς Καὶ

MAT. VIII.

MARC. IV.

LUC. VIII.

τες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς,
26 ἀπολλύμεθα. Καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· Τί δειλοί
ἔσε, ὀλιγόπιστοι; Τότε 39
ἐγεροθεῖς ἐπετίμησε τοῖς
ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσ-
σῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη
μεγάλη.

σιν αὐτόν, καὶ λέγουσιν
αὐτῷ· Διδάσκαλε, οὐ
μέλει σοι, ὅτι ἀπολλύ-
μεθα; Καὶ διεγεροθεῖς
ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ,
καὶ εἶπε τῇ θαλάσῃ·
Σιώπα, πεφίμωσο. Καὶ
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ
ἐγένετο γαλήνη μεγάλη.

γοντες· Ἐπιστάτα, ἐπι-
στάτα, ἀπολλύμεθα! Ὁ
δὲ ἐγεροθεῖς ἐπετίμησε
τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ κλύ-
δωνι τῆ ὕδατος καὶ ἐ-
παύσαντο, καὶ ἐγένετο
γαλήνη.

27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύ-
μασαν, λέγοντες· Πο-
ταπὸς ἔστιν ἔτος, ὅτι καὶ
οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασ-
σα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί
δειλοί ἐσε — ἔγω;" 25
ἴδω" ἔχετε πίσις; Καὶ
ἐφοβήθησαν φόβον μέ-
γαν, καὶ ἔλεγον πρὸς
ἀλλήλους· Τίς ἄρα ἔτος
ἔστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος
καὶ ἡ θάλασσα ὑπακέ-
ουσιν αὐτῷ;

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Πᾶ-
— ἔστιν" ἢ πίσις ὑμῶν;
Φοβηθέντες δὲ ἐθαύ-
μασαν, λέγοντες πρὸς
ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὐ-
τός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς
ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ
τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακέ-
ουσιν αὐτῷ;

8. MAT. VIII, 28—34. MARC. V, 1—20. LUC. VIII, 26—39.

Daemoniaci in agro Gadareno sanati.

28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ πέραν εἰς τὴν χώ-
ραν τῶν 8 Γεργεση-
νῶν, ὑπήντησαν αὐτῷ
δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ
τῶν μνημείων ξεροχό-
μενοι, χαλεποὶ λίαν,
ὡς μὴ ἰσχύειν τινα
παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ
ἐκεῖνης.

1 Καὶ κ' ἦλθον" εἰς τὸ
πέραν τῆς θαλάσσης εἰς
τὴν χώραν τῶν 1 Γα-
2 δαρηνῶν." Καὶ ἐξελθόν-
τι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου
εὐθέως ἀπήντησεν αὐ-
τῷ ἐκ τῶν μνημείων
ἄνθρωπος ἐν πνεύ-
3 ματι ἀκαθάρτῳ, ὃς
τὴν κατοίκησιν εἶχεν

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς
τὴν χώραν τῶν 1 Γα-
2 δαρηνῶν," ἣτις ἐστὶν
" ἄντιπέραν" τῆς Γα-
27 λιλαιᾶς. Ἐξελθόντι δὲ
αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπήν-
τησεν αὐτῷ ἄνθρωπος
ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε
δαιμόνια ἐκ χορῶν ἰκα-
νῶν, καὶ ἱμάτιον ἐκ

8. Γεργεσηνῶν. Γαδα-
ρηνῶν.

i. πὸς ἐκ k. ἦλθεν.
1. Γεργεσηνῶν.

1. Γεργεσηνῶν.
u. ἄντιπέραν.

ΜΑΤ. VIII.

MARC. V.

LUC. VIII.

ἐν τοῖς ^m μνήμασι, — καὶ οὐτε
 ἀλύσειν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν
 4 δῆσαι, διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέ-
 δαις καὶ ἀλύσει δεδέσθαι, καὶ διε-
 σπᾶσθαι ὑπ' αὐτῆ τὰς ἀλύσεις, καὶ
 τὰς πέδας συντετριφθαι· καὶ εἶδεις
 5 αὐτὸν ἰσχυε δαμάσαι. Καὶ δια-
 παντὸς νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς
ⁿ μνήμασι καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν" ἦν κρά-
 ζων, καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λί-
 6 θοις. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν — ἀπὸ"

29 Καὶ ἰδὲ, ἔκραξεν λεγον-
 τες· Τί ἡμῖν καὶ σοί,
^h † υἱὲ τῆ θεῶ; ἦλ-
 θες ὧδε πρὸ καιρῶ βα-
 σανίσαι ἡμᾶς;

8 Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἐξέλθε τὸ
 πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τῆ
 9 ἀνθρώπου. Καὶ ἐπηρώτα αὐ-
 τόν· Τί σοὶ ὄνομα; Καὶ ^p λέ-
 γει — αὐτῷ· Λεγεὼν ὄνομά μοι,
 10 ὅτι πολλοὶ ἐσμεν. Καὶ παρε-
 κάλει αὐτὸν πολλὰ, ἵνα μὴ
 αὐτὸς ἀποσείλῃ ἔξω τῆς χώρας.

30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐ- 11 Ἦν δὲ ἐκεῖ ^q — πρὸς τῷ
 τῶν ἀγέλη χοίρων πολ-
 31 λῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ

ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ ἐκ
 ἔμενον, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασι.
 29 . . . πολλοῖς γὰρ χρόνοις συν-
 ηροπᾶκει αὐτὸν· καὶ ἐδεσμεῖτο
 ἀλύσει καὶ πέδαις, φυλασσό-
 μενος· καὶ διαδόρησσαν τὰ δε-
 σμὰ, ἠλαύνετο ὑπὸ τῆ δαίμο-
 νος εἰς τὰς ἐρήμους.

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνα-
 κράξας, προσέπεσεν αὐ-
 τῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ
 εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί,
 — Ἰησοῦ υἱὲ — τῆ θεῶ;
 τῆ ὑψίστου; δέομαί σου
 29 μὴ με βασανίσῃς. Παρ-
 ἤγγειλε γὰρ τῷ πνεύ-
 ματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν
 30 ἀπὸ τῆ ἀνθρώπου· . . . Ἐπη-
 ρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, λέ-
 γων· Τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα; Ὁ
 δὲ εἶπε· Λεγεὼν ὅτι δαιμόνια
 πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.
 31 Καὶ ^x παρεκάλει αὐτόν,
 ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν
 ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοί-
 ρων ἰκανῶν βοσκομέ-
 νων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρ-

h. † Ἰησοῦ.

m. μνημείοις. n. ὄρεσι
 καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν.
 o. ὄρεσι. p. ἐπεκρίθη
 λέγων. q. πρὸς τὰ ὄρη.

x. παρεκάλειν.

ΜΑΤ. VIII.

ΜΑΡC. V.

ΛΥC. VIII.

δαίμονες παρεκάλουν 12 αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἀπόστειλον ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν 32 χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξεληθόντες ἀπήλθον εἰς ^κ τοὺς χοίρους·

Καὶ ἰδὲ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη [†] κατὰ τῆς κρημνῆ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς 33 ὕδασιν. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων.

34 Καὶ ἰδὲ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ·

Καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν [†] = οἱ δαίμονες, λέγοντες· Πέμψον ἡμᾶς εἰς τὰς χοίρους, ἵνα εἰς αὐτὰς εἰσέλθωμεν. Καὶ ἐπέ- 12 τρεψεν αὐτοῖς εὐθείως =

13 ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξεληθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τὰς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τῆς κρημνῆ εἰς τὴν θάλασσαν, = ἦσαν δὲ ὡς

14 ^σ Οἱ δὲ βόσκοντες αὐτοὺς ἔφυγον, καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰς ἀγροὺς.

Καὶ ^σ ἐξῆλθον ἰδεῖν, 15 τί ἐστὶ τὸ γεγονός. Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν

δαιμονιζόμενον καθήμενον. — καὶ ἱματισμένον καὶ σωφρονῶντα = τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα· καὶ ἐφοβήθησαν.

16 ^υ Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς

ἐκάλουν αὐτὸν, ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν. Καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.

33 Ἐξεληθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου, ^υ εἰσῆλθεν εἰς τὰς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τῆς κρημνῆ εἰς τὴν λίμνην,

34 καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ ² γεγός, ἔφυγον καὶ ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἰς τὰς ἀγροὺς.

35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὔρον καθήμενον τὸν

ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονῶντα, παρά τὰς πόδας τῆς Ἰησοῦ καὶ ἐφοβήθησαν.

36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς

i. ^σ ἐπιτρέψον ἡμῖν ἀπελθεῖν. k. τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. l. [†] τῶν χοίρων.

r. [†] πάντες. s. ^σ καὶ οἱ. t. τὰς χοίρους. u. ἀνήγγειλαν. x. ^σ ἦλθον. y. ^σ διηγήσαντο δέ.

y. ^σ εἰσῆλθον. z. γεγεννημένον. a. [†] ἀπελθόντες.

M A T. VIII.

M A R C. V.

L U C. VIII.

οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ = καὶ οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώ-
 δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν θῆ = ὁ δαιμονισθεὶς."
 καὶ ἰδόντες αὐτὸν, πα- 17 χοίρων. Καὶ ἤρξαντο 37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν
 ρεκάλεσάν, ὅπως μετα- παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελ- ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς
 βῆ ἀπὸ τῶν ὄριων αὐ- θεῖν ἀπὸ τῶν ὄριων περιχώρου τῶν Γαδα-
 τῶν. αὐτῶν. ρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ'

M A R C. V.

- 18 Καὶ ^z ἐμβάντος" αὐτῆ εἰς τὸ
 πλοῖον, παρακάλει αὐτὸν ὁ δαιμονι-
 σθεὶς, ἵνα ἦ μετ' αὐτῆ.
 19 ^a Καὶ" ἐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει
 αὐτῷ "Ἰταγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς
 τὰς σὺς, καὶ ἀνάγγελον αὐτοῖς, ὅσα
 σοὶ ὁ κύριος ^b πεποίηκε, καὶ ἠλέησέ
 σε. Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο κη-
 ρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει, ὅσα ἐποί-
 ησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Καὶ πάντες
 ἐθαύμαζον.

αὐτῶν ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο.
 Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέ-
 38 σσευει. Ἐδίετο δὲ αὐτῆ ὁ ἀνὴρ,
 ἀπ' ἧ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι
 σὸν αὐτῷ. Ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν = ὁ
 39 Ἰησοῦς," λέγων Ἐπόσσευε εἰς τὸν οἶ-
 κόν σου, καὶ διηγῆς, ὅσα ἐποίησέ σοι
 ὁ θεός. Καὶ ἀπῆλθε κατ' ὄλην τὴν
 πόλιν κηρύσσων, ὅσα ἐποίησεν αὐ-
 τῷ ὁ Ἰησοῦς.

9. M A T. IX, 1—8. M A R C. V, 21. II, 1—12. L U C. V, 17—26.

Paralyticus sanatur.

M A T. IX.

M A R C. V.

L U C. V.

- 1 Καὶ ἐμβὰς εἰς — τὸ" πλοῖον, 21 Καὶ διαπεράσαντος τοῦ Ἰη-
 διεπέρασε, σοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ
 πέραν, συνήθη ὄχλος πολὺς
 ἐπ' αὐτὸν καὶ ἦν παρὰ τὴν
 θάλασσαν.

καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν Marc. II, 1 Καὶ ^c ἐπ' αὐ- 17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
 πόλιν. λιν εἰσῆλθεν" εἰς Κα- ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν
 περναεῖν δι' ἡμερῶν, διδάσκων,
 καὶ ἠέσθη ὅτι, εἰς οἶκόν

z. ^z ἐμβάνοντος.

a. ὁ δὲ Ἰησοῦς. b. ἐποίησε.

c. ^c εἰσῆλθε πάλιν.

ΜΑΤ. ΙΧ.

ΜΑΡC. ΙΙ.

ΛΥC. V.

2 **ἔσι.** Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον.

2 Καὶ ἰδὲ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον.

3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν, παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων.

καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐλληλυθότες ἐν πάσης κόμης τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ δύναμις κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰάσθαι αὐτούς.

18 Καὶ ἰδὲ, ἄνδρες φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον, ὃς ἦν παραλελυμένος· καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσνεγκεῖν, καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ.

4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεσέγασαν τὴν σέγγην ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον ^d ἔφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο.

19 Καὶ μὴ εὐρόντες ^b ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτὸν, διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν κεράμων καθήμεν αὐτὸν σὺν τῷ κλινοδίῳ εἰς τὸ μέσον ἐμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίζιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει τέκνον· ἀφίονται ^m σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου."

5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίζιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφίονται ^e σου αἱ ἁμαρ-

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίζιν αὐτῶν, εἶπεν· ^c Ἄνθρωπε, ἀφίονται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες·

3 Καὶ ἰδὲ, τινὲς τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς·

6 ^{παι."} Ἦσαν δὲ τινὲς τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρ-

21 αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, λέγοντες·

Οὗτος βλασφημεῖ.

7 ^{δύαις αὐτῶν·} Τί ἔτος ἔτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἰς ὁ

Τίς ἔστιν ἔτος, ὃς λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ μόνος ὁ θεός; Ἐπιγνῆς δὲ ὁ

4 Καὶ ⁿ ἰδὼν ὁ Ἰη-

8 θεός; Καὶ εὐθέως ἐπι-

Ἰησοῦς τὸς διαλογισμοὺς

m. σου αἱ ἁμαρτίαι.
n. εἰδώς.

d. ὅπου.

e. σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου.

b. διὰ ποίας.

c. † αὐτῷ.

M A T. IX.

οὐκ τὰς ἐνδυμήσεις αὐ-
τῶν, εἶπεν·

Ἴνατί ὑμεῖς ἐνδυμεῖ-
σθε πονηρὰ ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν;

5 Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτε-
ρον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί
σοῦ αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰ-
πεῖν· Ἑργεῖα^p καὶ
περιπάτει;

6 Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τῆ ἀν-
θρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀ-
φιέναι ἁμαρτίας· (τότε
λέγει τῷ παραλυτικῷ)
Ἐγερθεὶς ἄρῳ σου τὴν
κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς
τὸν οἶκόν σου.

7 Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

8 Ἴδόντες δὲ οἱ ὄχλοι,
ἐθαύμασαν,^a καὶ
ἐδόξασαν τὸν θεόν,

M A R C. II.

γνῶς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύ-
ματι αὐτοῦ, ὅτι ἔτιωσ·
αὐτοὶ[†] διαλογίζονται ἐν
ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς·
Τί ταῦτα διαλογίζεσθε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

9 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον,
εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ·
Ἀφέωνταί σοῦ^f αἱ ἁ-
μαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἑ-
ργεῖ, ἢ ἄρῳ σου τὸν
κράββατον, καὶ περιπά-
τει;

10 Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τῆ
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς
ἀφιέναι ἁμαρτίας· (λέ-
γει τῷ παραλυτικῷ)
Σοὶ λέγω, Ἑργεῖ^h ἢ ἄ-
ρῳ τὸν κράββατόν σου,
καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶ-
κόν σου. Καὶ ἠγέρθη
εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν
κράββατον ἐξῆλθεν ἐν-
αντίον πάντων.

ᾧσε ἐξίσασθαι πάν-
τας, καὶ δοξάζειν τὸν
θεόν, λέγοντας· Ὅτι

L U C. V.

αὐτῶν, — ἀποκριθεὶς[†]
εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί
διαλογίζεσθε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν;

23 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον,
εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι
αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ εἰ-
πεῖν· Ἐργεῖ^d καὶ περι-
πάτει;

24 Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τῆ
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς
ἀφιέναι ἁμαρτίας, (εἶ-
πε τῷ παραλελυ-
μένῳ)^e Σοὶ λέγω, ἔ-
ργεῖ, καὶ ἄρας τὸ κλι-
νίδιόν σου, πορεύου εἰς
τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παραχρῆμα ἀνα-
στὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας
ἐφ' ἑαυτὸν^f κατέκειτο,
ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ, δοξάζων τὸν θεόν.

26 Καὶ ἔκτισις ἔλαβεν ἅ-
παντας, καὶ ἐδόξαζον
τὸν θεόν, καὶ ἐπλή-

σ. σοί.

p. Ἑργεῖ.

q. ἐφοβήθησαν.

f. σοί.

g. ἔργεῖαι.

h. † καί.

i. ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς.

d. ἔργεῖαι.

e. παραλυτικῷ

f. ὁ

ΜΑΤ. ΙΧ.

ΜΑΡC. ΙΙ.

ΛΥC. V.

τὸν δόντα ἐξουσίαν τοι-
αύτην τοῖς ἀνθρώποις.

ἐδέποτε ἕτως εἶδο-
μεν.

οδησαν φόβου, λῆγον-
τες· Ὅτι εἶδομεν παρά-
δοξα σήμερον.

10. ΜΑΤ. ΙΧ, 9—17. ΜΑΡC. ΙΙ, 13—22. ΛΥC. V, 27—39.

Matthaeus Christi discipulus; de jejunio Christi sermo.

- 9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς 13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν πα- 27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλ-
ἐκείθεν, ρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος ἤρογετο πρὸς
αὐτὸν, καὶ ἐδίδασκεν αὐ-
εἶδεν ἄνθρωπον καθή- 14 τές. Καὶ παράγων εἶ- καὶ ἐθεάσατο τελώνην
μενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, δε Λευὴν τὸν τῷ Ἀλ- ὀνόματι Λευίν, καθή-
Ματθαῖον λεγόμενον· φραίου, καθήμενον ἐπὶ μενον ἐπὶ τὸ τελώνιον·
καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολέ- τὸ τελώνιον· καὶ λέγει καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολέ-
θει μοι. Καὶ ἀναστὰς 28 θει μοι. Καὶ καταλι-
ἠκολέθησεν αὐτῷ. Καὶ πῶν ἅπαντα ἀναστὰς
10 ἔγένετο αὐτῷ ἀνακειμέ- 15 αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν 29 ἠκολέθησεν αὐτῷ. Καὶ
νον ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδὲ, τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν ἐποίησε δοχὴν μεγά-
πολλοὶ τελῶναι καὶ ἄ- ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, καὶ λην ἢ † Λευῆς αὐτῷ ἐν τῇ
μαρτωλοὶ ἐλθόντες συν- 16 πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρ- οἰκίᾳ αὐτῆς· καὶ ἦν ὄχ-
ανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθη- 17 τῶ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθη- λος τελωνῶν πολὺς καὶ
ταῖς αὐτῆς. ἦσαν γὰρ αἱ 18 τῶ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθη- ἄλλων, οἳ ἦσαν μετ'
πολλοὶ, καὶ ἠκολέθησαν 19 αὐτῶ. Καὶ οἱ γραμμα- 20 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμ-
11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρι- 20 αὐτῶ. Καὶ οἱ γραμμα- ματεῖς — αὐτῶν" καὶ
σαῖοι, εἶπον τοῖς μαθη- τῆς καὶ οἱ Φαρισαῖοι οἱ
ταῖς αὐτῆς· Διὰ τί μετὰ ἰδόντες αὐτὸν ἐθίοντα Φαρισαῖοι πρὸς τὰς
τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρ- μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ μαθητὰς αὐτῆς, λέγοντες·
τωλῶν ἐσθίει ὁ διδά- ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς Διὰ τί μετὰ † τῶν τελω-
σκαλος ὑμῶν; 21 αὐτῶν· Τί ὅτι νῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐ-
22 αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι σθίετε καὶ πίνετε;

MAT. IX.

12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀνέσας, εἶπεν — αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατρῆς, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέντες δὲ μάθετε τι ἐστίν· ἵνα „Ἐλεον” θέλω, καὶ οὐ θυσίαν., Οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλούς.

14 † Τότε προσερχονται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου, λέγοντες· Διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύομεν πολλά, οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύοι;

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τῆ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος;

ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμφίον, ἔδύνανται νηστεύειν.”
Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν.

r. ὁ θεός.
s. † εἰς μετάνοιαν.

MARC. II.

17 πίνει; Καὶ ἀνέσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατρῆς, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλούς. †

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ Ἰσθαθαῖοι νηστεύοντες· καὶ ἔρχονται καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύοι; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τῆ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶ, νηστεύειν; — ὅσον χρόνον μετ'

ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμφίον, ἔδύνανται νηστεύειν.”
Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἡμέραις.

k. † εἰς μετάνοιαν. l. ὁ τῶν Φαρισαίων. m. ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

LUC. V.

31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατρῆς, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Οὐκ ἔληλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιεῖνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν;

34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸς· Μὴ δύνασθε τὸς υἱὸς τῆ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶ, ποιῆσαι νηστεύειν;

35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτὸς·

ΜΑΤ. ΙΧ.

ΜΑΡC. Η.

ΛΥC. V.

16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπιβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἶρει γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτῆ ἀπὸ τῆ ἱματίου, καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται.

17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς παλαιῆς· εἰ δὲ μῆγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολῶνται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς καινῆς, καὶ ἂμφοτεροι· συντηροῦνται.

39 Καὶ ἐδεὶς πινὼν παλαιῶν, εὐθέως θέλει νέον· λέγει γὰρ· Ὁ παλαιὸς χρῆστέρος ἐστίν.

II. ΜΑΤ. ΙΧ, 18—26. ΜΑΡC. V, 22—43. ΛΥC. VΙΙΙ, 41—56.

Mulier sanguinis profluvio laborans sanatur. Filia Jairi rediviva.

ΜΑΤ. ΙΧ.

ΜΑΡC. V.

ΛΥC. VΙΙΙ.

18 Ταῦτα αὐτῆ λαλῶντος αὐτοῖς, ἰδὲ, ἄρχων ἢ εἰς ἐλθὼν· προσεκύνη αὐτῷ, λέγων·

22 Καὶ — ἰδὲ," ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγῶγων, — ὀνόματι Ἰάειρος·" καὶ ἰδὼν αὐτὸν, πίπτει πρὸς τὰς πόδας αὐτοῦ. Καὶ ὡς παρεκάλει· αὐτὸν πολλὰ λέγων·

41 Καὶ ἰδὲ, ἦλθεν ἀνὴρ ὃ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἀρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε, καὶ πεσὼν παρὰ τὰς πόδας τῆ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆ·

1. ἀμφοτέρα.
 2. ἐλθὼν. ὡς εἰσελθὼν.

n. † καί.
 o. ὡς παρακαλεῖ.

h. ὡς ἀπὸ ἱματίου καιροῦ σχίσμας.

MAT. IX.

“Οτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρ-
τι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ
ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χεῖρά
σου ἐπ’ αὐτήν, καὶ ζή-
19 σεται. Καὶ ἐγερούεις ὁ
Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐ-
τῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτῆς.

20 Καὶ ἰδὲ, γυνὴ αἰμοῦ-
ροοῦσα δώδεκα ἔτη,

παθῆσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν,
καὶ δαπανήσασα τὰ ἅπαρ
αὐ-
της πάντα, καὶ μηδὲν ὠφελή-
θεισα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ

27 χεῖρον ἐλθῆσα, ἠκούσασα περὶ τοῦ
προσελθῆσα ὀπισθεν,
ἤψατο τῆ κροσπέδου τῆ
21 ἱματίου αὐτῆς. Ἐλεγε
γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐάν μό-
νον ἄψωμαι τῆ ἱματίου
22 αὐτῆς, σωθήσομαι.

29 Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ
τῆ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω
τῷ σώματι, ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς

30 μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰη-
σοῦς ἐπιγνῆς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ
αὐτῆς δύναμιν ἐξελθῆσαν, ἐπι-
σραφεῖς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε·
Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων;

MARC. V.

“Οτι τὸ θυγάτριόν μου 42
ἐσχάτως ἔχει ἵνα ἐλθὼν
ἐπιθῆς αὐτῇ τὰς χεῖ-
ρας, ὥσ ὅπως” σωθῆ
καὶ ζήσεται. Καὶ ἀπῆλ-
θε μετ’ αὐτῆς καὶ ἠκο-
λέθει αὐτῷ ὄχλος πο-
λὺς, καὶ συνέθλιβον
αὐτόν.

25 Καὶ γυνή = τις ἕσα
ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη
26 δώδεκα, καὶ πολλὰ

παθῆσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν,
καὶ δαπανήσασα τὰ ἅπαρ
αὐ-
της πάντα, καὶ μηδὲν ὠφελή-
θεισα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ

27 χεῖρον ἐλθῆσα, ἠκούσασα περὶ τοῦ

Ἰησοῦς, ἐλθῆσα ἐν τῷ ὄχλῳ
ὀπισθεν, ἤψατο τῆ ἱμα-
τίου αὐτῆς. Ἐλεγε γὰρ·

“Οτι κἄν τῶν ἱματίων
αὐτῆς ἄψωμαι, σωθή-
σομαι.

42 ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς
ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώ-
δεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνη-
σκεν.

Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐ-
τόν, οἱ ὄχλοι συνέπνι-
γον αὐτόν.

43 Καὶ γυνὴ ἕσα ἐν ῥύ-
σει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν
δώδεκα, ἣτις ἰατροῖς
προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον,
ἐκ ἴσχυσεν ὑπ’ ἐδενός θρα-
πενθῆναι,

44 προσελθοῦσα ὀπισθεν
ἤψατο τῆ κροσπέδου
τῆ ἱματίου αὐτῆς·

καὶ παραχρῆμα ἔση ἡ ῥύσις τῆ
αἵματος αὐτῆς.

45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ
ἀψάμενός μου; Ἀρνόμε-
νων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέ-
τρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· Ἐπιστά-
τα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ

ΜΑΤ. ΙΧ.

ΜΑΡC. V.

ΛΥC. VIII.

31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συν-
32 θλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς μου ἤψατο; Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν.
33 Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδὼσα ὃ γέγονεν ἐπὶ αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

ἀποθλίβουσι· — καὶ λέγεις· 46 Τίς ὁ ἀψάμενός μου;" Ὁ δὲ = Ἰησοῦς" εἶπεν· Ἡψατό μου τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνωνα δύνάμιν ἐξελεῖσθαι ἀπ' ἐμοῦ.
47 Ἰδῶσα δὲ ἡ γυνή, ὅτι ἐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ προσέπεσεν αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτῆ ἀπήγγειλεν = αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχαρῆμα.

22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιγραφείς καὶ ἰδὼν αὐτήν, εἶπε· Θάρσει θυγάτερ· ἡ πίσις σου σέσωκέ σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνή ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίσις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· — Θάρσει," θυγάτερ, ἡ πίσις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

35 Ἐτι αὐτῆ λαλῶντος, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγοντες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; Ὁ δὲ Ἰησοῦς — 36 εὐθέως" ἀκέσας τὸν λόγον λαλέμενον, λέγει τῷ ἀρχισυναγώγῳ· Μὴ φοβῆ, μόνον πίσει. Καὶ ἐκ ἀφῆκεν ἐδένα αὐτῷ συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν ἢ ἢ Ἰακώβου."

49 Ἐτι δὲ αὐτῆ λαλῶντος, ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου, λέγων αὐτῷ· Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκέσας, ἀπεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ φοβῆ· μόνον πίσει, καὶ σωθήσεται. ¹ Ἐλθὼν· δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν ἐδένα, εἰ μὴ Πέτρον καὶ ^m Ἰωάννην καὶ Ἰακώβον", καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα.

23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχοντος, καὶ ἰδὼν

38 Καὶ ^s ἢ ἔρχεται" εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεω-

γ. ἢ αὐτοῦ. s. ἢ ἔρχονται. | 1. εἰσελθὼν. m. Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην.

M A T. IX.

τὸς ἀλλήλους καὶ
τὸν ὄχλον θορυ-
βήμενον, λέγει
24 αὐτοῖς· Ἀναχω-
ρεῖτε! οὐ γὰρ ἀπέ-
θανε τὸ κοράσιον,
ἀλλὰ καθεύδει.

Καὶ κατεγέλων
αὐτῆ.

25 Ὅτε δὲ ἐξεβλή-
θη ὁ ὄχλος, εἰς-
ελθὼν ἐκράτη-
σε τῆς χειρὸς αὐ-
τῆς·

καὶ ἤγειρε τὸ κο-
ράσιον.

26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φή-
μη αὕτη εἰς ὅλην
τὴν γῆν ἐκείνην.

M A R C. V.

ρεῖ θόρυβον [†] καὶ κλαίοντας
39 καὶ ἀλαλάζοντας πολλά. Καὶ
εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί θο-
ρυβείσθε καὶ κλαίετε; τὸ παι-
δίον ἐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ κα-
θεύδει.

40 Καὶ κατεγέλων αὐτῆ.

^ε Ὅ δὲ ^ε ἐμβαλὼν ^ε πάντας,
παραλαμβάνει τὸν πατέρα τῆ
παιδίου καὶ τὴν μητέρα, καὶ
τὰς μετ' αὐτῆ, καὶ εἰσπορεύε-
ται ὅπου ἦν τὸ παιδίον. ^x †

41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τῆ
παιδίου λέγει αὐτῇ·

Ταλιθα, κἄμι! ὃ ἔστι με-
θερμηνεύμενον· Τὸ κορά-

42 σιον, σοὶ λέγω, ἔγειρε. Καὶ εὐ-
θίως ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ
περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώ-
δεκα. Καὶ ἐξέσησαν ἐκθάσει

45 μεγάλη. Καὶ διεσεύχαστο αὐ-
τοῖς πολλά, ἵνα μηδεὶς γινῶ
αὐτοῦ· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ
φαγεῖν.

I. S. C. VIII.

52 Ἐκλαιὼν δὲ πάν-
τες καὶ ἐκόπνιοντο
αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε·
Μὴ κλαίετε· ^ε ἐκ^ε
ἀπέθανεν, ἀλλὰ κα-
θεύδει.

53 Καὶ κατεγέλων αὐ-
τῆ, εἰδότες ὅτι ἀπέ-

54 θανεν. Αὐτὸς δὲ
— ἐμβαλὼν ἔξω πάν-
τας,

καὶ κρατήσας τῆς
χειρὸς αὐτῆς, ἐφώ-
νησε, λέγων·

55 Ἢ παῖς, ἐγείρου!
Καὶ ἐπέσχεψε τὸ
πνεῦμα αὐτῆς, καὶ
ἀνέστη παραχρῆμα.
Καὶ διέταξεν αὐ-
56 τῇ δοθῆναι φαγεῖν.
Καὶ ἐξέσησαν οἱ γό-
νοι αὐτῆς. Ὁ δὲ
παρήγγειλεν αὐτοῖς
μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γε-
γονός.

12. M A T.

t. ^ε αὐτὸς δέ. u. ἀπαντας. x. † ἀνακείμενον.
y. ἔγειραι.

n. ^ε οὐ γὰρ.

12. Μ Α Τ. ΙΧ, 27—34.

Duo caeci sanati; item homo mutus daemoniacus.

Μ Α Τ. ΙΧ.

27 Καὶ παράγοντι ἐκείθεν τῷ Ἰησοῦ, ἠκολέθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ, κράζοντες καὶ
 28 λέγοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς, * ὡς υἱὸς Δαβὶδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, προσ-
 ἤλθον αὐτῷ οἱ τυφλοὶ, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πιστεύετε, ὅτι δύναμαι τοῦ-
 29 το ποιῆσαι; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐ-
 30 τῶν, λέγων· Κατὰ τὴν πίσιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. Ἐκείνην στιγμήν ἀνεψήθησαν αὐ-
 31 τῶν οἱ ὀφθαλμοί. Καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὁράτε, μη-
 32 Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων, ἰδοὺ, προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζό-
 33 μενον. Καὶ ἐκβληθέντος τῷ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός. Καὶ ἐθαύμασαν
 34 οἱ ὄχλοι, λέγοντες· * † Οὐδέποτε ἐγένη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραὴλ. Οἱ δὲ Φα-
 ρισαῖοι ἔλεγον· Ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

13. Μ Α Τ. ΙΧ, 35—38.

Christum miseretur populi doctoribus indigentis.

35 Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας, διδάσκων ἐν ταῖς
 συναγωγαῖς αὐτῶν, καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας, καὶ θεραπεύων
 36 πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. * † Ἰδὼν δὲ τὰς ὄχλους, ἐσπλαγχνίσθη περὶ
 αὐτῶν, ὅτι ἦσαν ^b ἐκωλυμένοι καὶ ἐρριμμένοι, ὡσεὶ πρόβατα μὴ ἔχοντα
 ποιμένα.

37 Τότε λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ· Ὁ
 μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται
 38 ὀλίγοι· δεήθητε ἔν τῷ κυρίου τῷ θε-
 ρισμῷ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν
 θερισμὸν αὐτῶ.

Luc. 10, 2. Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς,
 οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε ἔν τῷ
 κυρίου τῷ θερισμῷ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργά-
 τας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτῶ.

14. Μ Α Τ. Χ. Μ Α Ρ C. VI, 7—II. LUC. IX, 1—5.

Prima apostolorum legatio.

Μ Α Τ. Χ.

Μ Α Ρ C. VI.

LUC. IX.

1 Καὶ προσκαλεσάμενος 7 Καὶ προσκαλεῖται τὰς 1 Συγκαλεσάμενος δὲ τὰς
 τὰς δώδεκα μαθητὰς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐ- δώδεκα * †, ἔδωκεν αὐ-
 αὐτῶ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἕξ- τὰς ἀποπέλλειν δύο δύο, τοῖς δυνάμιν καὶ ἔξου-

x. ὡς υἱός. γ. † ὅτι. a. † ἐν τῷ λαῷ.

b. ἐκκελυμένοι.

o. † μαθητὰς αὐτοῦ.

ΜΑΤ. X.

σίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ἃς ἐβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν

- 2 μαλακίαν. Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος Σίμων, ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Λεββαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος· Σίμων ὁ κανανίτης, καὶ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδὸς αὐτόν. Τέτους τὲς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγέλλας αὐτοῖς, λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.
- 7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· "Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
- 8 Ἀσθενῆντας θεραπεύετε, ^ο — νεκροῦς ἐγείρετε·, λεπροῦς καθαρῖζετε," δαιμόνια ἐβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν
- 9 δότε. Μὴ κτήσοσθε χρυσόν, μηδὲ ἄργυρον, μηδὲ χαλκόν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν· μὴ πήραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ^α ῥάβδον." ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ — εἶναι."

ΜΑΡC. VI.

καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.

LUC. IX.

σίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

- 2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὲς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι ^ρ τὲς ἀσθενῆντας."
- 3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ^α ῥάβδον, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον· μήτε ἀνά δύο χιτῶνας ἔχειν.
- 8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μόνον· μὴ πήραν, μὴ ἄρτον, μὴ εἰς τὴν ζώνην χαλκόν· ἀλλ' ὑποδεδμένους σανδάλια· καὶ μὴ ^z ἐνδύσασθε δύο χιτῶνας.
- 10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδον, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον· μήτε ἀνά δύο χιτῶνας ἔχειν.
- 10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδον, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον· μήτε ἀνά δύο χιτῶνας ἔχειν.
- 10 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς· Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁδόν, μήτε ῥάβδον, μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε ἀργύριον· μήτε ἀνά δύο χιτῶνας ἔχειν.

LUC. 10, 7. Ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι.

c. λεπροῦς καθαρῖζετε, νεκροῦς ἐγείρετε.
d. ῥάβδους.

z. ἐνδύσασθαι.

p. τοὺς ἀσθενεῖς.
q. ῥάβδους.

ΜΑΤ. Χ.

ΜΑΡC. VI.

ΛΥC. IX.

σατε, τίς ἐν αὐτῇ ἀξίος ἐστὶ· κἀκεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε.

κίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν.

καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.

12 Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀ-
13 σπάσασθε αὐτήν. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ ἢ οἰκία ἀξία, ἐλθέτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν· ἐὰν δὲ μὴ ἡ ἀξία, ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιτραφήτω.

Luc. 10, 5. Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσερχοσθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. 6. Καὶ ἐὰν ἡ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει.

14 Καὶ ὅς ἐὰν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μὴδὲ ἀκούσῃ τῶν λόγων ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κοριορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν.

11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μὴδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν χεῖν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ^α†

5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ ^τ δεξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης καὶ τὸν κοριορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτούς.

15 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσαι γῆ-Σοδόμων καὶ ^ο Γομόρροων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

Luc. 10, 12. Λέγω ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

16 Ἴδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε ἔν φρονιμοὶ ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι, ὡς αἱ

Luc. 10, 3. Ὑπάγετε· Ἴδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

17 περιτρεφαί. Προσεχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συνα-

18 γωγαῖς αὐτῶν μασιγώσουσιν ὑμᾶς, ¹ καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν.

ο. ^ο Γομόρροους.

a. † ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσαι Σοδόμοις ἢ Γομόρροοις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

τ. δέχονται.

ΜΑΤ. X.

- 19 "Όταν δὲ ^f ∞ παραδιδῶσιν" ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε, πῶς ἢ τί λαλήσητε· — δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ
- 20 τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε." Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐξε οἱ λαλῶντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τῆς πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλῶν ἐν ὑμῖν.
- 21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστή-
- 22 σονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. Καὶ ἔσοσθε μισούμενοι ὑπὸ
- 23 πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔστος σωθήσεται. "Όταν δὲ διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, φεύγετε εἰς τὴν ^g ἐτέραν· κἂν ἐν ταύτῃ διώκωσιν ὑμᾶς, φεύγετε εἰς τὴν" ἄλλην· ἀμὴν — γὰρ" λέγω ὑμῖν, ἔ μὴ τελήσητε τὰς πόλεις τῆς Ἰσραὴλ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώ-
- 24 που. Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, οὐδὲ δούλος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ. Ἀριετόν τῷ μαθη-
- 25 τῇ, ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ, καὶ ὁ δούλος, ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ. Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην Βεελζεβὲλ ^h ἐπεκάλουν," πόσω μᾶλλον τὸς ⁱ ∞ οἰκιακούς" αὐτοῦ;
- 26 Μὴ ἐν φοβηθῆτε αὐτούς· οὐδὲν γὰρ ἐστὶ κεκαλυμμένον, ὃ ἔκ ἀποκαλυφθήσεται, καὶ κρυπτόν, ὃ ἔγνωσθήσεται.
- 27 "Ὁ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ σκοτίᾳ, εἶπατε ἐν τῷ φωτί· καὶ ὁ εἰς τὸ ἔσ ἀκέετε, κηρύξατε ἐπὶ τῶν δωματίων.
- 28 Καὶ μὴ ⁱ φοβεῖσθε" ἀπὸ τῶν ^k ἀποκτεινόντων" τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτείνειν φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γέννη.

Luc. 12, 11. "Όταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε, πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ τί εἴπητε. 12. Τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Luc. 6, 40. Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον — αὐτῆ" κατηχησμένος δὲ πᾶς ἔξει ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

Luc. 12, 2. Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον ἐστίν, ὃ ἔκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτόν, ὃ ἔγνωσθήσεται. 3. Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτί ἀκουσθήσεται· καὶ ὁ πρὸς τὸ ἔσ ἐλάλησατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων. 4. Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχόντων ∞ περισσότερόν" τι ποιῆσαι. 5. Ἵποδείξω δὲ ὑμῖν, τίνα φοβηθῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτείνειν ∞ ἐξουσίαν ἔχοντα" ἔμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν·

f. ∞ παραδώσουσιν. g. ἐκάλουν. h. ∞ οἰκιακούς. i. φοβηθῆτε. k. ἀποκτεινόντων.

ΜΑΤ. Χ.

- 29 Οὐχὶ δύο σρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται; καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πρῶσιται = ἐπὶ τὴν γῆν," ἀνευ τοῦ πατρὸς
- 30 ὑμῶν. Ἑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς πᾶσαι ἠρίθμηνται εἰσί.
- 31 Μὴ ἐν ἰσοφοβηθῆτε" πολλῶν σρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς.
- 32 Πᾶς ἔν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τῆ πατρὸς μου τῆ ἐν ἔθρανοῖς. "Ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἐμπροσθεν τῆ πατρὸς μου τῆ ἐν οὐρανοῖς.

34 Μὴ νομίσητε, ὅτι ἤλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· ἐκ ἤλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

35 Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τῆ πατρὸς αὐτῆ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

36 Καὶ ἐχθροὶ τῆ ἀνθρώπου,

37 οἱ οἰκιακοὶ αὐτῆ. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμῆ, ἐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμῆ, ἐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὅς οὐ λαμβάνει τὸν σαυρόν αὐτῆ, καὶ ἀπολουθεῖ ὀπίσω μου, ἐκ ἔστι μου ἄξιος. Ὁ εὐρῶν τὴν ψυχὴν αὐτῆ, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτῆ ἐνεκὲν ἐμῆ, εὐρήσει αὐτήν. Ὁ δεχόμενος ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέχεται τὸν

ναί, λέγω ὑμῖν, τοῦτον φοβήθητε! 6. Οὐχὶ πέντε σρουθία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἐν ἑξ αὐτῶν ἐκ ἔστιν ἐπιλεησμένον ἐνώπιον τῆ θεῆ. 7. Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται. Μὴ ἐν φοβεῖσθε. πολλῶν σρουθίων διαφέρετε.

8. Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τῆ θεῆ. 9. Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τῆ θεῆ.

Luc. 12, 51. Δοκεῖτε, ὅτι εἰρήνην παρεγένετο δέναι ἐν τῇ γῆ; ἐκὼ, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν. 52. Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τῆ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐνὶ διαμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δύο, καὶ δύο ἐπὶ τρισί. 53. Διαμερισθήσεται πατήρ ἢ υἱὸν, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς.

ΜΑΤ. X.

- 41 ἀποσείλαντά με. Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προ-
 φήτου λήψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου, μισθὸν δικαίου λή-
 42 ψεται. Καὶ ὅς ἐάν ποτίσῃ ἓνα τῶν
 μικρῶν τέτων ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος,
 εἰς ὄνομα μαθητῆ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Mat. 9, 41. Ὅς γὰρ ἂν ποτί-
 σῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος, ἐν τῷ ὀ-
 νόματι τῷ ὅτι Χριστὸς ἔξε, ἀμὴν λέ-
 γω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν
 αὐτοῦ.

15. MAT. XI. LUC. VII, 18—35. X, 15—15. 21. 22.

Joannis discipuli ad Jesum allegati; laudes Joannis bapt.; dirae in urbes Galilaeae; precantis Jesu Christi gratiarum actio de doctrinae suae popularitate, simplicitate ac lenitate.

ΜΑΤ. XI.

LUC. VII.

- 1 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσειν τοῖς δώδεκα μαθηταῖς
 αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν
 αὐτῶν.
 2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀπέστειλεν ἐν τῷ δεσμο- 18 Καὶ ἀπέστειλεν Ἰωάννη οἱ μαθη-
 τηρίῳ τὰ ἔργα τῷ Χριστῷ, πέμψας ^{m. ∞} 19 τὰ αὐτῷ περὶ πάντων τέτων. Καὶ
 3 δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐ- 20 προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μα-
 τῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον 21 πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρ-
 προσδοκῶμεν; 22 χόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; Πα-
 ραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέ-
 σαλκεν ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶ-
 21 μεν; Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλὰς ἀπὸ νόσων καὶ μασθῶν
 καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο = τὸ βλέ-
 4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· 22 πειν. Καὶ ἀποκριθεὶς = ὁ Ἰησοῦς
 Πορευθέντες ἀπαγγεῖλατε Ἰωάννη 23 εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες, ἀπαγγ-
 5 ἂ ἀπέετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀνα- 24 γεῖλατε Ἰωάννη ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσα-
 βλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ 25 τε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ
 καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νε- 26 περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κω-
 κροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγε- 27 φοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτω-

ΜΑΤ. ΧΙ.

- 6 γελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῆ ἐν ἐμοί.
 7 Τῶτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;
 8 Ἄλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; Ἴδὲ, οἱ τὰ μαλακὰ φορέντες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ⁿ βασιλέων" εἰσίν.
 9 Ἄλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; Ναὶ, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον
 10 προφήτου! Οὗτος γὰρ ἐστὶ περὶ ἧ γέγραπται· „Ἴδὲ, ἀποσέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου., Ἄμην λέγω ὑμῖν, ἐκ ἐγγερό-
 11 ται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τῆ βαπτιστοῦ· ὁ δὲ μικρότερος* ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, * μείζων αὐτῆ ἐστίν.
 12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται, καὶ βιάσασθαι ἀρπάζουσιν αὐτήν.
 13 Πάντες γὰρ οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος*
 14 σαν. Καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι, αὐτός ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχε-
 15 σθαι. Ὁ ἔχων ὄρα ἀκείν, ἀκούετω!

LUC. VII.

- 23 χοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῆ ἐν ἐμοί.
 24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν ^s πρὸς τὰς ὄχλους" περὶ Ἰωάννου· Τί ^t ἐξεληλύθατε" εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;
 25 Ἄλλὰ τί ^t ἐξεληλύθατε" ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; Ἴδὲ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασι-
 26 λείοις εἰσίν. Ἄλλὰ τί ^t ἐξεληλύθατε" ἰδεῖν; προφήτην; Ναὶ, λέγω ὑ-
 27 μῖν, καὶ περισσότερον προφήτου! Οὗ-
 28 τός ἐστι περὶ ἧ γέγραπται· „Ἴδὲ, ἐγὼ ἀποσέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου., Λέγω γὰρ ὑμῖν· μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν — προφήτης" Ἰωάννου — τῆ βα-
 29 πτιστοῦ" εἰδείς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος* ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆ θεῆ, * μείζων αὐ-
 30 τοῦ ἐστίν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλήν τῆ θεῆ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτὰς, μὴ βαπτισθέντες ὑπὸ αὐτῆ·
 * ἕως Ἰωάννου* προεφήτευσ-
 ἐστιν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχε-

n. ὁ βασιλέων.

| s. ὁ τοῖς ὄχλοις

t. ὁ ἐξήλθετε.

M A T XI.

16 Τίτι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην; Ὅμοια ἐστὶ ὁ παιδίους" ^p ὡς ἐν ἀγοραῖς καθημένοις," ^q ὡς καὶ προσφωνῶσι
17 τοῖς ἑταίροις αὐτῶν, ^r καὶ λέγουσιν· Ἠλλήσαμεν ὑμῖν καὶ ἐκ ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ ἐκ ἐκόφασθε.

18 Ἠλθε γὰρ Ἰωάννης μὴτε ἐσθίων μὴ-
τε πίνων· καὶ λέγουσι· Δαιμόνιον ἔχει.
19 Ἠλθεν ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐσθίων
καὶ πίνων· καὶ λέγουσιν· Ἰδὲ, ἀν-

θρωπος φάγος καὶ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος καὶ ἀμαρτωλῶν. * Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς.

20 Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις, ἐν αἷς ἐγένον-
το αἱ πλεῖσται δυνάμεις αὐτῆ, ὅτι οὐ μετενόησαν·

21 Οὐαὶ σοὶ Χοραζίν! οὐαὶ σοὶ Βηθ-
σαϊδάν!" ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶ-
νι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι
ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ

22 σποδῷ μετενόησαν. Πλὴν λέγω ὑ-
μῖν· Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσαι
ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν. Καὶ

23 οὐ Καπερναῆμ, ^s ὡς ἡ ἕως τῆ οὐρα-
νοῦ ὑψωθείσα, ἕως ἄδου καταβίβα-
σθήσῃ· ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο
αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοὶ, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον.

L U C. VII.

31 ^u † Τίτι ἐν ὁμοιώσω τὰς ἀνθρώ-
πους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίτι
32 εἰσὶν ὅμοιοι; Ὅμοιοὶ εἰσι παιδίους
τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ προσ-
φωνῶσιν ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν·
Ἠλλήσαμεν ὑμῖν καὶ ἐκ ὠρχήσασθε·
ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ ἐκ ἐκλάυσασ-
33 τε. Ἠλλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ βα-
πτιστὴς μὴτε — ἄρτον" ἐσθίων, μὴ-
τε — οἶνον" πίνων· καὶ λέγετε· Δαι-
34 μόνιον ἔχει. Ἠλλήλυθεν ὁ υἱὸς τῆ
ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέ-
γετε· Ἰδὲ, ἀνθρωπος φάγος καὶ οἰνο-
πότης, ^x φίλος τελωνῶν" καὶ ἀμαρτω-
35 λῶν.* Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ
τῶν τέκνων αὐτῆς — πάντων.

L U C. X.

13 Οὐαὶ σοὶ Χοραζίν! οὐαὶ σοὶ Βηθ-
σαϊδάν! ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι
ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι
ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ
14 σποδῷ καθημέναί μετενόησαν. Πλὴν
Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσαι
ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν. Καὶ οὐ Κα-
15 περναῆμ, ἡ ἕως τῆ οὐρανοῦ ὑψω-
θεῖσα, ἕως ἄδου καταβιβασθήσῃ....

Πλὴν

ο. παιδαρίοις p. ὡς καθημένοις ἐν ἀγορᾷ.
q. ὡς ἂ προσφωνοῦντα τοῖς ἑταίροις λέγουσιν.
r. ὡς Βηθσαϊδάν. s. ὡς ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ
ὑψώθη; ἕως.

u. † εἶπε δὲ ὁ κύριος.

x. τελωνῶν φίλος.

ΜΑΤ. ΧΙ.

ΛΥC. Χ.

- 24 Πλὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔσαι ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοι.
- 25 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐξομολογῆμαί σοι, πάτερ, κύριε τῆ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέρυσας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπέκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. **Ναὶ, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βέληται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι.**
- 26 **Ναὶ, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βέληται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι.**
- 27 **Ναὶ, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου! † Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει, τίς ἐστιν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βέληται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι.**
- 28 **Ναὶ, ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἐμπροσθέν σου! † Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει, τίς ἐστιν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βέληται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι.**
- 29 ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πραῖός εἰμι, καὶ ταπεινός τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

16. ΜΑΤ. ΧΙΙ, 1—8. ΜΑΡC. ΙΙ, 23—28. ΛΥC. VI, 1—5.

Discipuli Christi die sabbathi spicas vellunt.

ΜΑΤ. ΧΙΙ.

ΜΑΡC. ΙΙ.

ΛΥC. VI.

- 1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτῆ ἐπειρασάν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν σάχνας καὶ ἐσθίειν.
- 2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες
- 23 Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τὰς σάχνας.
- 24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλε-
- 1 Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρωτῷ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἐτίλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὰς σάχνας, καὶ ἔσθιον, φάγοντες ταῖς χερσὶ.
- 2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων

γ. † καὶ εἰς τὸν καιρὸν ἐπείκει τὸν υἱόν, καὶ εἶπε· γ. παρεδόθη μοι.

M A T. XII.

τες, εἶπον αὐτῷ· Ἴδε, οἱ μαθηταὶ σου ποιεῖσιν, ὃ ἐκ ἔξεσι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε ἐπεινάσε; † καὶ οἱ μετ' αὐτῆς;

4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῆς θεοῦ καὶ τὰς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, ἕς ἐκ ἔξον ἣν αὐτῷ φαγεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτῆς, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις;

5 Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ νόμῳ, ὅτι τοῖς σαββάσιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλῆσι, καὶ ἀνατιοὶ εἰσι; Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι 7 τῆ ἱερῆ "ὡς μείζων" ἐστὶν ἰδε. Εἰ δὲ ἐγνώκιετε, τί ἐστὶν, "Ἐλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν", οὐκ ἂν κατεδικάσατε τὰς ἀνατιοὺς.

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, ἕχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον.

8 Κύριος γὰρ ἐστὶ † καὶ τῆ σαββάτου ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου.

28 Ὡς κὺριός ἐστιν ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου καὶ τῆ σαββάτου.

17. M A T. XII, 9—14. M A R C. III, 1—6. L U C. VI, 5—11.
Christus die sabbathi manum tabidam sanat.

M A T. XII.

9 Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.

M A R C. II.

γον αὐτῷ· Ἴδε, τί ποιεῖσιν = ἐν" τοῖς σαββάσιν, ὃ ἐκ ἔξεσι. 25 Καὶ = αὐτὸς" ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε, τί ἐποίησε Δαβὶδ, ὅτε χροῖαν ἔσχε, καὶ ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτῆς; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῆς θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάδαρ = τῆ" ἀρχιερέως, καὶ τὰς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, ἕς ἐκ ἔξεσι φαγεῖν, εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὔσι;

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς. Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄν-

28 Ὡς κὺριός ἐστιν ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου καὶ τῆ σαββάτου.

M A R C. III.

1 Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξη-

L U C. VI.

ων εἶπον — αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε ὃ ἐκ ἔξεσι ποιεῖν ἐν τοῖς σαββάσιν; 3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτὰς· εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε, ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, ὅποτε ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτῆς ὄντες; 4 ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τῆς θεοῦ, καὶ τὰς ἄρτους τῆς προθέσεως — ἔλαβε καὶ ἔφαγε καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτῆς, ἕς ἐκ ἔξεσι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῖς;

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·

"Ὅτι κὺριός ἐστιν ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου καὶ τῆ σαββάτου.

L U C. VI.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἐτέρω σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συνα-

ΜΑΤ. XII.

ΜΑΡC. ΙΙΙ.

ΛΥC. VI.

ραμμένην ἔχων τὴν
χειρά.

γωγὴν, καὶ διδάσκειν·
καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος,
καὶ ἡ χεὶρ αὐτῆ ἡ δεξιὰ ἦν

10 Καὶ ἰδὲ, ἄνθρωπος —
ἦν τὴν^α χεῖρα ἔχων ξη-
ρᾶν. Καὶ ἐπηρώτησαν
αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ

7 ξηρά. ^α Ὡς Παρετήρουν^β
δὲ ^β † οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ σαβ-
βάτῳ θεραπεύσει, ἵνα
εὐρωσι κατηγορίαν αὐτῆ.

2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν,
εἰ τοῖς σάββασι θερα-
πεύσει αὐτὸν, ἵνα κα-

3 τηγορήσωσιν αὐτῆ. Καὶ

8 Αὐτὸς δὲ ᾗδει τὰς δια-

λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἱεροαμ-
μένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· ^β "Ἐγειρε"
εἰς τὸ μέσον.

λογισμὸς αὐτῶν, καὶ εἶπε
^α Ὡς τῷ ἀνθρώπῳ^β τῷ ξηρᾶν
ἔχοντι τὴν χεῖρα· ^δ Ὡς "Ἐγειραι,^ε
καὶ σῆθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀνα-
9 σᾶς ἔση. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
πρὸς αὐτῆς· Ἐπερωτήσω ὑ-
μᾶστι· * "Ἐξέσι τοῖς σάββασι·"
ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι;
ψυχὴν σῶσαι, ἢ ^ε ἀποκτεῖναι;

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· "Ἐξέσι τοῖς
σάββασι ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κα-
κοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ
ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

9 σᾶς ἔση. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
πρὸς αὐτῆς· Ἐπερωτήσω ὑ-
μᾶστι· * "Ἐξέσι τοῖς σάββασι·"
ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι;
ψυχὴν σῶσαι, ἢ ^ε ἀποκτεῖναι;

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς ἔξει ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἔξει πρόβατον
ἐν, καὶ ἰὰν ἐμπέσῃ τῆτο τοῖς σάββασι εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ
12 αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ; Πόσῳ ἔν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου! Ὡς ἐξέσι
τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν.

5 Καὶ περιβλεψάμενος αὐτῆς
μετ' ὀργῆς, συλλοπούμενος ἐπὶ
τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν,

10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας
αὐτῆς,

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώ-
πῳ· Ἐκτενον τὴν χεῖ-
ρά σου· καὶ ἔξετεινε.
Καὶ ^α Ὡς ἀποκατεστάθη^β

λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκ-
τενον τὴν χεῖρά σου
Καὶ ἔξετεινε· καὶ ^α ἀπ-
κατεστάθη^β ἢ χεῖρ

εἶπεν ^α αὐτῷ· "Ἐκτε-
νον τὴν χεῖρά σου. Ὁ
δὲ ^β Ὡς ἐποίησε^γ ^δ Ὡς
καὶ ^ε Ὡς ἀποκατεστάθη^ζ"

1. Ὡς ἀπεκατεστάθη. | b. ἔγειραι. c. Ὡς ἀποκατεστάθη. | a. Ὡς παρετήρουντο. b. † αὐτόν.
c. Ὡς τῷ ἀνθρώπῳ. d. Ὡς ἔγειρε. e. Ὡς ἀπολέσαι f. Ὡς τῷ
ἀνθρώπῳ. g. Ὡς ἔξετεινε h. † οὕτω. i. Ὡς ἀπεκατεστάθη.

MAT. XII.

ὕγις, ὡς ἡ ἄλλη. ^a 14 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβέλιον ἔλαβον κατ' αὐτῆς ἐξελεθόντες, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

MARC. III.

6 αὐτοῦ. ^d † Καὶ ἐξελεθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθείως μετὰ τῶν Ἑβραίων συμβέλιον ἔλαβον κατ' αὐτῆς, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι.

LUC. VI.

11 ἡ χεὶρ αὐτοῦ ^k † = ὡς ἡ ἄλλη, Ἄντοι δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας, καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσισιν τῷ Ἰησοῦ.

18. MAT. XII, 15. — 27.

Christi modestia.

MAT. XII.

15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνοὺς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·
 16 καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας, καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἵνα μὴ φανερόν αὐτὸν ποιήσωσιν ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαίου τῆ προφήτου, λεγοντος·
 18 „Ἰδὲ, ὁ παῖς μου, ὃν ἠρέμισα, ὁ ἀγαπητός μου, εἰς ὃν εὐδόκησεν ἡ ψυχὴ μου·
 19 θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἐθνεσιν ἀπαγγελεῖ. Οὐκ ἐρίσει, οὐδὲ κραυγᾶσει, οὐδὲ ἀκέσει τις ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτῆ· κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατεάξει, καὶ λίνον τυφόμενον ἐσβέσει, ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν. Καὶ ^b † τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐθνη ἐπιουσί.,,

19. MAT. XII, 22—45. MARC. III, 22—30. LUC. XI, 14—26. 29—32.

Phariseorum calumniae, Christi defensio. Adversariis miraculum postulantibus Jesus respondet de signo Jonae; itaque disserit de reditu daemioniorum et augmine.

MAT. XII.

22 Τότε προσηγγέθη αὐτῷ δαιμονιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὡς τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέπειν. Καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μήτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαβὶδ;
 24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀπεσάντες εἶπον· Οὗτος οὐκ ἐμβάλλει τὰ δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ

MARC. III.

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλον δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ, τῷ δαιμονίῳ ἐξελεθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.

LUC. XI.

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς, οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων καταβάντες, ἔλεγον· Ὅτι Βεελζεβὺλ ἔχει, καὶ ὅτι ἐν
 15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν Βεελζεβὺλ, † τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων,

a. ὡς ἐξελεθόντες δὲ οἱ Φαρισαῖοι συμβέλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ. b. † ἐν· | d. ὕγις ὡς ἡ ἄλλη. | ^k † ὕγις

ΜΑΤ. ΧΙΙ.

ΜΑΡC. ΙΙΙ.

ΛΥC. ΧΙ.

Βεελζεβὲλ, ἄρχοντι τῶν δαιμονίων.

τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια.

25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθουμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς·

23 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτὲς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς δύνανται σατανᾶς σατανᾶν

16 Ἔτεροι δὲ, πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτῆ ἐζητοῦν ἐξ οὐρανοῦ.

17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς·

Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημεύεται·

24 ἐκβάλλειν; Καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ δύναται σταθῆναι ἢ βασιλεῖα ἐκείνη.

Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα, ἐρημοῦται,

καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, οὐ σταθήσεται.

25 Καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ δύναται σταθῆναι ἢ οἰκία ἐ-

καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον *πίπτει.

26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἢ βασιλεία αὐτῆ;

26 κείνη. Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτὸν καὶ μεμέριται, οὐ δύναται σταθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει.

18 Εἰ δὲ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἢ βασιλεία αὐτῆ; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβὲλ ἐκβάλλειν μετὰ δαιμόνια.

27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὲλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τῆτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταί.

19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὲλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τῆτο κριταί ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.

28 Εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἢ βασιλεία τῆ θεῶ.

20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεῶ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἢ βασιλεία τῆ θεῶ.

29 Ἡ πῶς δύνανται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τῆ ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκευῆ

27 Ἐοῦδαίς δύνανται τὰ σκευῆ τοῦ ἰσχυροῦ, εἰσελθῶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆ,

21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτῆ ἀλήνην, ἐν εἰρήνῃ

ε. ἐγὼ ἐν πνεύματι θεοῦ.

ε. οὐ δύναται οὐδεὶς.

MAT. XII.

αὐτὲ διαρπάσαι, εἰάν
μὴ πρῶτον δῶσῃ τὸν
ἰσχυρόν; καὶ τότε τὴν
οἰκίαν αὐτὲ διαρπάσει.

30 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμῆ, κατ' ἐμῆ ἐστὶ
καθ' ὃ μὴ συνάγων μετ' ἐμῆ, σκορ-
πίζει.

31 Διὰ τὸτο λέγω ὑμῖν· 28 Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλα-
φημία ἀφεθήσεται τοῖς
ἄνθρώποις· ἡ δὲ τῆ
πνεύματος βλασφημία
οὐκ ἀφεθήσεται — τοῖς

32 ἀνθρώποις." Καὶ ὅς
d ὦν" εἶπη λόγον κα-
τὰ τῆ υἱῆ τῆ ἀνθρώπου,
ἀφεθήσεται αὐτῷ ὅς δ' ἂν εἶπη
κατὰ τῆ πνεύματος τῆ ἁγίου, ἐκ
ἀφεθήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν e ὦ
τέτῳ τῷ αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλ-
λοντι.

33 Ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλόν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆ καλόν· ἡ ποι-
ήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν, καὶ τὸν καρπὸν αὐτῆ σαπρὸν· ἐκ γὰρ τῆ
34 καρπῆ τὸ δένδρον γινώσκειται. Γεννήματα ἐμιδνῶν! πῶς δύνασθε ἀγαθὰ
λαλεῖν, πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τῆ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ σῶμα λαλεῖ.
35 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τῆ ἀγαθῆ θησαυρῆ f † ἐμβάλλει" — τὰ ἀγαθὰ· καὶ ὁ
36 πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηρῆ θησαυρῆ ἐμβάλλει πονηρά. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι
πᾶν ῥῆμα ἀλογόν, ὃ εἰάν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτῆ λόγον ἐν

MARC. III.

διαρπάσαι, εἰάν μὴ πρῶ-
τον τὸν ἰσχυρόν δῶσῃ· 22 Ἐπὶ δὲ ὁ ἰσχυρότερος
καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐ-
τῆ ὡς διαρπάσει."

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
πάντα ἀφεθήσεται e ὦ
τὰ ἁμαρτήματα τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,"
καὶ † ai" βλασφημία,
ὅσας ἂν βλασφημήσω-
σιν·

29 ὅς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄ-
φεσιν — εἰς τὸν αἰῶνα," ἀλλ'
ἐνοχὸς ἐστὶν αἰωνίου h ὦ κρι-
σεως." Ὅτι ἔλεγον· Πνεῦ-
μα ἀκάθαρτον ἔχει.

LUC. XI.

ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆ.
23 Ἐπὶ δὲ ὁ ἰσχυρότερος
αὐτῆ ἐπελθὼν νικήσῃ
αὐτόν, τὴν πανοπλίαν
αὐτοῦ αἰρεῖ, ἐφ' ἣ ἐπε-
ποιθεῖ, καὶ τὰ σκῦλα αὐτῆ διαδίδωσιν.

23 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμῆ, κατ' ἐμῆ ἐστὶ
καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ,
σκορπίζει....

Luc. 12, 10. Πᾶς ὅς ἐρεῖ
λόγον εἰς τὸν υἱὸν τῆ
ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται
αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον
πνεῦμα — βλασφημή-
σαντι," ἐκ ἀφεθήσεται.

d. ὦν. e. ὦ τῷ νῦν. f. † τῆς καρδίας. † f. ὦ διαρπάσει. g. ὦ τοῖς
† υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἁμαρτήματα. h. ὦ ἁμαρτήματος.

Μ Α Τ. XII.

L U C. XI.

- 37 ἡμέρα κρίσεως. Ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ, καὶ ἐκ τῶν λόγων σου καταδικασθήσῃ.
- 38 Τότε ἀπεκρίθησαν τινες τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἀπὸ σοῦ σημεῖον ἰδεῖν.
- 39 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ σημεῖον ἐδοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωαὴ προφήτου.
- 40 Ὡσπερ γὰρ ἦν Ἰωαὴς ἐν τῇ κοιλίᾳ τῶν κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, ἕως ἕξαι ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ
- 41 τρεῖς νύκτας. Ἄνδρες Νινευίται ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωαὴ·
- 42 καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωαὴ ὧδε. Βασίλισσα Νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περσίων τῆς γῆς ἀκῶσαι τὴν σοφίαν ἢ Σολομῶνος" καὶ ἰδὲ, πλεῖον ἢ Σολομῶνος" ὧδε.
- 43 Ὅταν δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητῶν ἀνάπαυσιν, καὶ
- 44 ἐχ' εὐρίσκει. Τότε λέγει· Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἔλθον, εὐρίσκει σχολάζοντα, σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ' ἑαυτῆς ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτῆς, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνε-
- 29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισομένων, ἤρξατο λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρὰ ἐστὶ σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ σημεῖον ἐδοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωαὴ†.
- 30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωαὴς σημεῖον τοῖς Νινευίταις, ἕως ἕξαι καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ....
- 32 Ἄνδρες ἢ Νινευί" ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινῶσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωαὴ· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωαὴ ὧδε. Βασίλισσα Νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ αὐτῆς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περσίων τῆς γῆς ἀκῶσαι τὴν σοφίαν ἢ Σολομῶνος" καὶ ἰδὲ, πλεῖον ἢ Σολομῶνος" ὧδε....
- 24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητῶν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὐρίσκει, λέγει· Ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἔλθον, εὐρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἐπτά ἕτερα πνεύματα, πονηρότερα ἑαυτῆς, καὶ ἢ εἰσελθόντα" κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεταί τε

g. Σολομῶντος. | f. † τῆς προφήτου. g. Νινευίταις. h. Σολομῶντος. i. ἢ εἰσελθόντα.

MAT. XII.

MARC. III.

LUC. XI.

ται τὰ ἔσχατα τῆ ἀνθρώπου ἐκείνου
χειρῶνα τῶν πρώτων. Οὕτως ἔσαι ἐν
τῇ γενεᾷ ταύτῃ ἢ πονηροῦ.

ἔσχατα τῆ ἀνθρώπου ἐκείνου χειρῶνα
τῶν πρώτων.

20. MAT. XII, 46—50. MARC. III, 20, 21, 31—35. LUC. VIII, 19—21.

Christus matrem et fratres aditu ad se arceat.

MAT. XII.

MARC. III.

LUC. VIII.

20 Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν
ὄχλος, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς μήτε ἄρτον
21 φαγεῖν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ πατρὸς αὐτοῦ, ἐξήλ-
θον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γάρ· "Οτι ἐ-
ξέση. . . .

46 Ἐτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦν- 31 Ἐρχονται οὖν ἡ μήτηρ
τος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ, ἡ
μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ εἰσῆκεισαν ἔξω,
ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι.

αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐ-
τοῦ." καὶ ἔξω ἐσῶτες
ἀπέσειλαν πρὸς αὐ-
τόν, — φωνῶντες αὐ-
τόν." Καὶ ἐκάθητο

19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς
αὐτόν ἡ μήτηρ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτῆ, καὶ εὐκ
ἠδύνατο συντυχεῖν αὐ-
τῷ διὰ τὸν ὄχλον.

47 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ· Ἰδοὺ,
ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ σου ἔξω ἐσήκασι,
ζητοῦντές σοι λαλῆσαι.

^k ὄχλος περὶ αὐ- 20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λε-
τόν." Εἶπον δὲ αὐτῷ·
Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου, καὶ οἱ
ἀδελφοὶ σου, + καὶ αἱ ἀ-
δελφαὶ σου" ἔξω ζητοῦσί

γόντων· Ἡ μήτηρ σου
καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἐσή-
κασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θε-
λοντες.

48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε 33 σε. Καὶ ἀπεκρίθη αὐ- 21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε
τῷ εἰπόντι αὐτῷ· Τίς
τοῖς λέγων· Τίς ἐστὶν ἡ
ἔστιν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνες εἰ-
34 μου; Καὶ περιβλεψάμενος
49 οὖν οἱ ἀδελφοὶ μου; Καὶ ἐπιτεί-
νας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν· Ἰδοὺ,
ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοὶ
50 μου. "Ὅστις γὰρ ἂν ποι- 35 Ὅς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ
Μήτηρ μου καὶ ἀδελ-
ήσῃ

πρὸς αὐτῆς·
μήτηρ μου, ἢ ἡ" οἱ ἀδελφοὶ
μου; Καὶ περιβλεψάμενος
κύκλω τοὺς περὶ αὐτόν" καθη-
μένους, λέγει· ἢ ἡ μή-
τηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοὶ μου.

i. οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. k. ὡς περὶ αὐτὸν ὄχλος.
l. ὡς καὶ. m. ὡς τοὺς κύκλω — περὶ αὐτόν. n. ὡς ἰδοὺ

ΜΑΤ. XII.

ΜΑΡC. III.

ΛUC. VIII.

ἤσθη τὸ θέλημα τοῦ πα-
τρὸς μου τοῦ ἐν ἔρανοῖς,
αὐτὸς μου ἀδελφὸς καὶ
ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐσίν.

θέλημα τῆ θεῶ, οὗτος
ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ
= μου," καὶ μήτηρ ἐσί.

φοί μου οὗτοί εἰσι, οἱ
τὸν λόγον τῆ θεῶ ἀκρί-
οντες καὶ ποιῶντες ^k †.

21. ΜΑΤ. XIII, 1—52. ΜΑΡC. IV, 1—20. 30—34. ΛUC. VIII, 4—15. (XIII, 18—21.)

Parabolae de satu seminis, de semine et lolio, de grano sinapis et fermento,
(sensus parabolae de lolio), de thesauro, mercatore, verriculo.

ΜΑΤ. XIII.

ΜΑΡC. IV.

ΛUC. VIII.

1 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξε-
λθὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας,
ἐκέθητο παρὰ τὴν θάλασσαν.

1 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδάσκειν
παρὰ τὴν θάλασσαν·

2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς
αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, ὥστε
αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμ-
βάντα καθῆσθαι· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν

καὶ συνήχθη πρὸς αὐ-
τὸν ὄχλος πολλὸς, ὥστε
αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ
πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ

4 Συνιόντος δὲ ὄχλου πολ-
λοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν
ἐπιπορευομένων πρὸς
αὐτὸν,

3 εἰσῆκει. Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς
πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων·

τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.

2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτὰς ἐν παρα-
βολαῖς πολλὰ, καὶ ἔλε-
γεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ

εἶπε διὰ παραβολῆς·

Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων
4 τῆ σπείρειν. Καὶ ἐν τῷ
σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν
ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν·
καὶ ἤλθε τὰ πετεινὰ
καὶ κατέφαγεν αὐτά.

3 αὐτῆ· Ἀνάστε ἰδοὺ, ἐξῆλ-
θεν ὁ σπείρων τῆ σπεί-
4 ραι. Καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπε-
σε παρὰ τὴν ὁδὸν· καὶ
ἤλθε τὰ πετεινὰ ^o † καὶ
κατέφαγεν αὐτό.

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τῆ
σπείρειν τὸν σπόρον αὐ-
τῆ. Καὶ ἐν τῷ σπείρειν
αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε πα-
ρὰ τὴν ὁδὸν· καὶ κατε-
πατήθη, καὶ τὰ πετει-
νὰ τῆ ἔρανε κατέφαγεν
αὐτό.

5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ
πετρῶδη, ὅπου ἐκ εἶχε
γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέ-
τειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.

5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ
πετρῶδες, ὅπου ἐκ εἶχε
γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέ-
τειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.

6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν πέτραν·

o. † τῆ οὐρανε.

k. † αὐτόν.

M A T. XIII.

M A R C. IV.

L U C. VIII.

6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος, ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὄψιν, ἐξηράνθη.
7 Ἐπειὸν δὲ ἐπέσειεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά.

8 Ἐπειὸν δὲ ἐπέσειεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρπὸν,

ὃ μὲν ἑκατὸν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

9 Ὁ ἔχων ὅσα ἀκείν, ἀκούετω!

10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταί, εἶπον αὐτῷ· Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δίδεται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας — τῶν ἑρανοῶν, ἐκείνοις δὲ ἔδίδεται.

12 Ὅστις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται· ὅστις δὲ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

13 Διὰ τὸ ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέπον-

6 Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος, ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὄψιν, ἐξηράνθη.
7 Καὶ ἄλλο ἐπέσειεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι, καὶ συνέπνιξαν αὐτὸ, καὶ

8 καρπὸν ἐκ ἔδωκε. Καὶ ἄλλο ἐπέσειεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ ὡς αὐξάνοντα· καὶ ἔφερεν ὡς ἐν' τριάκοντα, καὶ ὡς ἐν' ἐξήκοντα, καὶ ὡς ἐν' ἑκα-

9 τόν. Καὶ ἔλεγεν ῥ' ἑ· Ὁ ἔχων ὅσα ἀκείν, ἀκούετω!

10 Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμύσθην, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δαδ-

11 καὶ τὴν παραβολήν. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δίδεται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῆς θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνονται.

12 ἵνα βλέποντες βλέπωσι

καὶ φυνὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὄψιν.

7 Καὶ ἕτερον ἐπέσειεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκάνθων· καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἀκάνθαι ἀπέπνιξαν αὐτό.

8 Καὶ ἕτερον ἐπέσειεν ὡς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν· καὶ φυνὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα.

Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὅσα ἀκείν, ἀκούετω!

9 Ἐπιρωτῶν δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταί αὐτῷ, — λέγοντες, τίς εἶη ἡ παραβολὴ αὕτη. Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι ὑμῖν δίδεται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῆς θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς,

ἵνα βλέποντες μὴ βλέ-

ΜΑΤ. XIII.

ΜΑΡC. IV.

ΛΥC. VIII.

τες ε̄ βλέπουσι, και ἀ-
κούοντες ἐκ ἀκούουσι, ἐδὲ
14 συννωῦσι. Καὶ ἀναπλη-
ροῦται ^h† αὐτοῖς ἡ προ-
φητεία Ἡσαΐου, ἡ λέ-
γουσα· „ Ἀκοῇ ἀκούετε,

και μὴ ἴδωσι και ἀκούον-
τες ἀκούουσι, και μὴ συν-
νωῦσι· μήποτε ἐπιζέ-
ψωσι, και ^s ἄφεθῆ̄”
αὐτοῖς = τὰ ἁμαρτή-
ματα.”

πωσι, και ἀκούοντες μὴ
συννωῦσιν.

15 και ε̄ μὴ συνῆτε· και βλέποντες βλέψετε, και ε̄ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύν-
θη γὰρ ἡ καρδία τῶ λαῷ τῆτου, και τοῖς ὄσι βαρέως ἤκουσαν, και τὲς
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, και τοῖς
ὠσὶν ἀκούσωσι, και τῆ καρδία ἰ συννωῦσι,” και ἐπιζέψωσι, και ^k ἰάσω-

16 μαι” αὐτῆς., Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπουσι· και τὰ

17 ὅσα ὑμῶν, ὅτι ἀκούετε! Ἀμὴν γὰρ λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφητῆται και δι-
καιοὶ ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε,
και ἐκ εἶδον· και ἀκούσαι ἃ ἀκούετε, και
ἐκ ἤκουσαν.

Luc. 10, 23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς
μαθητὰς, και ἰδὼν εἶπε· Μακάριοι,
οἱ ὀφθαλμοί, οἱ βλέποντες, ἃ βλέπετε.
24. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφη-
τῆται και βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν, ἃ ὑ-
μεῖς βλέπετε, και οὐκ εἶδον· και ἀ-
κούσαι, ἃ ἀκούετε, και οὐκ ἤκουσαν.

18 Ὑμεῖς ἐν ἀκούσατε τὴν
παραβολὴν τῆ σπειρου-
τος.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ
οἶδατε τὴν παραβολὴν
ταύτην; και πῶς πάσας
τάς παραβολὰς γνώσε-
14 σθε; Ὁ σπειρων, τὸν
λόγον σπείρει.

11 Ἐστὶ δὲ αὕτη ἡ παρα-
βολή·

ὁ σπόρος, ἐστὶν ὁ λόγος
τῆ θεῆ̄.

19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν
λόγον τῆς βασιλείας, και
μὴ συνιέντος, ἐρχεται ὁ
πονηρὸς και ἀρπάζει τὸ
ἐσπαρμένον ἐν τῆ καρ-
δίᾳ αὐτῆ̄· ἐτός ἐξιν ὁ
παρα τὴν ὁδὸν σπαρεῖς.

15 Οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρα
τὴν ὁδὸν, ὅπου σπείρε-
ται ὁ λόγος, και ὅταν
ἀκούσωσιν, εὐθὺς ἐρχε-
ται ὁ σατανᾶς και ἀρχει
τὸν λόγον τὸν ἐσπαρ-
μένον· ἢ ἐν ταῖς καρ-
δίαις αὐτῶν.”

12 Οἱ δὲ παρα τὴν ὁδὸν,
εἰσιν οἱ ἀκούοντες· εἴτα
ἐρχεται ὁ διάβολος και
αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς
καρδίας αὐτῶν,

ἵνα μὴ πιεεύσαντες σω-
θῶσιν.

h. † ἐπ̄. i. ἢ συννωῦσι. k. ἢ ἰάσωμαι. | s. ἢ ἀφεθήσεται. t. ἢ ἐν αὐτοῖς.

MAT. XIII.

MARC. IV.

LUC. VIII.

- 20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη 16 Καὶ ἔτιοί εἰσιν ὁμοίως 15 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας,
 σπαρεῖς, ἕως ἔσιν ὁ τὸν οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπει- οἱ, ὅταν ἀκέσωσι, μετα
 λόγον ἀκέων, καὶ εὐθύς ρόμενοι, οἱ, ὅταν ἀκέ- χαρᾶς δέχονται τὸν λό-
 μετὰ χαρᾶς λαμβάνων γουσι τὸν λόγον, εὐθὺς γον·
 αὐτόν· μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσι
 21 οὐκ ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν 17 αὐτόν· ἰ καὶ ἐκ ἔχουσι καὶ ἔτοιρῖζαν οὐκ ἔχου-
 ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαι- ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ σιν, οἱ πρὸς καιρὸν πι-
 ρός ἐστι· γενομένης δὲ πρόσκαιροί εἰσιν· εἴτα, σεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ
 θλίψεως ἢ διωγμῆ διὰ πειρασμοῦ ἀφίστανται.
 τὸν λόγον, εὐθύς σκαν- γενομένης θλίψεως ἢ διωγμῆ διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζονται.
 δαλίξεται.
 22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας 18 Καὶ ἡ ἄλλοι εἰσιν ὁ εἰς 14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας
 σπαρεῖς, ἕως ἔσιν ὁ τὸν τὰς ἀκάνθας σπειρόμε- πεσόν, ἔτιοί εἰσιν οἱ ἀ-
 λόγον ἀκέων· καὶ ἡ μέ- νοι — οὗτοί εἰσιν ὁ εἰς κέσαντες, καὶ ὑπὸ με-
 ριμνα τῆ αἰῶνος τέτου, τὸν λόγον * ὡς ἀκόν- ριμνῶν καὶ πλέτου καὶ
 καὶ ἡ ἀπάτη τῆ πλέτου 19 τες ἰ καὶ αἱ μίριμναι ἠδονῶν τῆ βίου πορευ-
 συμπνίγει τὸν λόγον, τῆ αἰῶνος † καὶ ἡ ἀ- ὄμενοι συμπνίγονται,
 καὶ ἀκαρπὸς γίνεται. πᾶτη τῆ πλέτου καὶ αἱ καὶ ἐτελεσφοροῦσι.
 περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμία εἰσπορευόμενα
 23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν 20 νεταί. Καὶ ἔτιοί εἰσιν 15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ,
 καλὴν σπαρεῖς, ἕως ἔ- οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν κα- ἔτιοί εἰσιν, οἵτινες ἐν
 σιν ὁ τὸν λόγον ἀκέων λὴν σπαρέντες, οἵτινες καρδία καλῇ καὶ ἀγαθῇ,
 καὶ συνιών· ὅς δὴ καρ- ἀκούουσι τὸν λόγον καὶ ἀκέσαντες, τὸν λόγον
 ποφορεῖ, καὶ ποιεῖ ὁ μὲν παραδέχονται, καὶ καρ- κατέχουσι, καὶ καρπο-
 ἑκατόν, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ποφοροῦσιν, ἡ ὡς ἐν φεροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.
 ὁ δὲ τριάκοντα, καὶ ἡ ὡς ἐν ἡ
 ἐκατόν. . . . .
 24 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία
 τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ σπειρόντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτῷ.
 25 Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τὸς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτῷ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπει-

| u. ὡς ἔτιοί εἰσιν. x. ὡς ἀκούσαντες. y. † τέτου. z. ὡς ἐν |

ΜΑΤ. XIII.

ΜΑΡC. IV.

ΛΥC. XIII.

26 ρε ζιζάνια ἀνά μέσον τῆ σίτου, καὶ ἀπήλθεν. "Ὅτε δὲ ἐβλάσθηεν ὁ κόρ-
 27 τος καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. Προσελθόντες
 28 δὲ οἱ δέσλοι τῆ οἰκοδομοῦτου, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἐχὶ καλὸν σπέρμα
 28 ἐσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν ἐν ἔχει ἡ ζιζάνια; "Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς·
 29 Ἐχθρὸς ἀνθρώπου τῆτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δέσλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις
 29 ἐν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά; "Ὁ δὲ ἔφη· Οὐ· μήποτε συλλέγον-
 30 τες τὰ ζιζάνια, ἐκριζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν σίτον. "Ἀφετε συναρξάνε-
 σθαι ἀμφοτέρα μέχρι τῆ θερισμῆ· καὶ ἐν ἡ καρῷ τῆ θερισμῆ ἐρῶ
 τοῖς θερισαῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια, καὶ δήσατε αὐτά = εἰς
 δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σίτον συναγάγετε εἰς τὴν
 ἀποθήκην μου.

31 "Ἄλλην παραβολὴν πα-
 ρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων·

"Ὅμοια ἐσὶν ἡ βασιλεία
 τῶν ἔρανω ἡ κόκκω σι-
 νάπεως, ὃν λαβὼν ἄν-
 θρωπος ἐσπειρεν ἐν τῷ
 32 ἀγρῷ αὐτῆ. "Ὁ μικρό-
 τερον μὲν ἐσὶ πάντων
 τῶν σπερμάτων, ὅταν
 δὲ ἀξηθῇ, μείζον τῶν
 λαχάνων ἐσὶ, καὶ γίνε-
 νται δένδρον, ὡς ἐκ-
 θεῖν τὰ πετεινὰ τῆ ἔρα-
 νῆ, καὶ κατασκηρῆν ἐν
 τοῖς κλάδοις αὐτῆ.

Καὶ ἔλεγε· ἅ Τίνι"
 ὁμοιώσωμεν τὴν βασι-
 λείαν τῆ θεῆ; ἢ ἐν ποίᾳ
 παραβολῇ παραβάλωμεν
 31 αὐτήν; "Ὡς ἡ κόκκω"
 σινάπεως, ὃς, ὅταν σπα-
 ρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότε-
 ρος πάντων τῶν σπερ-
 μάτων ἐσὶ τῶν ἐπὶ τῆς
 32 γῆς· καὶ ὅταν σπαρῇ,
 ἀναβαίνει, καὶ γίνεται
 πάντων τῶν λαχάνων
 μείζον, καὶ ποιῆ κλάδος
 μεγάλες, ὡς δύνασθαι
 ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτῆ τὰ
 πετεινὰ τῆ οὐρανῆ κα-
 τασκηρῆν.

Luc. XIII, 18. "Ἐλεγε δὲ·
 Τίνι ὁμοία ἐσὶν ἡ βασι-
 λεία τῆ θεῆ; καὶ τίνι
 ὁμοιώσω αὐτήν;

19 "Ὅμοια ἐσὶ κόκκω σινά-
 πεως, ὃν λαβὼν ἄνθρω-
 πος ἔβαλεν εἰς κῆπον
 ἑαυτῆ·

καὶ ἡῦξησε καὶ ἐγένετο
 εἰς δένδρον — μέγα,
 καὶ τὰ πετεινὰ τῆ ἔρα-
 νῆ κατασκηρῆσεν ἐν τοῖς
 κλάδοις αὐτῆ.

33 "Ἄλλην παραβολὴν ἐλάλησεν αὐτοῖς·
 "Ὅμοια ἐσὶν ἡ βασιλεία τῶν ἔρανω
 ζύμη, ἣν λαβῆσα γυνὴ ἡ ἐνέκρυψεν"

Luc. XIII, 20. = Καὶ" πάλιν εἶπε·
 Τίνι ὁμοιώσω τὴν βασιλείαν τῆ θεῆ;
 21 "Ὅμοια ἐσὶ ζύμη, ἣν λαβῆσα γυνὴ

1. † τῆ m. † τῷ. n. ἡ ἐκρυψεν. | a. ἡ πῶς b. κόκκω. |

MAT. XIII.

MARC. IV.

LUC. VIII.

εις ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως ἔξυμώθη ὅλον.

h. Ὡς ἐνέκρουσεν" εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως ἔξυμώθη ὅλον.

MAT IV.

- 34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς 33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς — πολλαῖς" ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς ὁ
- 35 παραβολῆς ἐκ ἐλάλει αὐτοῖς· ὅπως 34 ἠδύναντο" ἀκείν. Χωρὶς δὲ παραβολῆς ἐκ ἐλάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ ἐπέλυε πάντα.
- 36 ἀπὸ καταβολῆς κόσμου., Τότε ἀφίεις τὲς ὄχλους, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν = ὁ Ἰησοῦς" καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ, λέγοντες· Φοῦσον ἡμῖν τὴν
- 37 παραβολὴν τῶν ζιζανίων τῆ ἀρχῆ. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὁ σπείρων τὸ καλὸν σπέρμα, ἐστὶν ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου· ὁ δὲ ἀρχὸς, ἐστὶν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν σπέρμα, ἐτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλείας· τὰ δὲ ζιζάνια, εἰσὶν οἱ
- 39 υἱοὶ τῆς πονηρῆ· ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτὰ, ἐστὶν ὁ διάβολος· ὁ δὲ θερισμὸς, 40 συντέλεια τῆ αἰῶνός ἐστιν· οἱ δὲ θερίζαι, ἄγγελοι εἰσιν. "Ὡςπερ ἐν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ πυρὶ ὁ κατεταί" ἔτις ἔσαι ἐν τῇ συντελείᾳ τῆ αἰῶνος — τέτου."
- 41 Ἀποσελεῖ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου τὲς ἄγγέλους αὐτῆ, καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτῆ πάντα τὰ σκάνδαλα, καὶ τὲς ποιεῖντας τὴν ἀνομίαν, ἠ καὶ βαλεῖσιν αὐτῆς εἰς τὴν κάμινον τῆ πυρός· ἐκεῖ ἔσαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βορυμὸς τῶν
- 43 ὀδόντων. Τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆ πατρὸς αὐτῶν. Ὁ ἔχων ὄψα ἀκείν, ἀκουέτω! Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἐραυῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῇ ἀρχῇ, ὃν εὐρών ἄνθρωπος ἐκρυψε, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτῆ ὑπάγει, καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ, καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν
- 45 ἐκεῖνον. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἐραυῶν ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ, ζητῶντι 46 καλὲς μαργαρίτας. Ἐὐρών δὲ" ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην, ἀπελθὼν πέπερασε
- 47 πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. Πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἐραυῶν σαγήνη βληθείση εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούση ἦν, ὅτε ἐπληρώθη, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν — καὶ" κα-
- 48 θίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγεῖα, τὰ δὲ σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. Οὕτως ἔσαι ἐν τῇ συντελείᾳ τῆ αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφορῖσιν τὲς πονηρῆς ἐκ μέσου τῶν δικαίων, ἠ καὶ βαλεῖσιν αὐτῆς εἰς τὴν κάμινον τῆ πυ-

ο. κατακαίεται. p. Ὡς εὐρών. | c. Ὡς ἰδύναντο. | h. Ὡς ἐκρυψε.

Μ Α Τ. XIII.

51 ρός· ἐκεῖ ἔσαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βουγμὸς τῶν ὀδόντων. = Λέγει αὐτοῖς ὁ
 52 Ἰησοῦς·" Συνήκατε ταῦτα πάντα; Λέγουσιν αὐτῷ· Ναί, — κύριε." Ὁ δὲ
 εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τῆτο πᾶς γραμματεὺς μαθητευθεὶς ἰ τῆ βασιλείᾳ τῶν ἔρα-
 νῶν ὁμοίος ἔστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐκβάλλει ἐν τῆ θησαυρῶ αὐτῆ
 καινὰ καὶ παλαιά.

22. Μ Α Τ. XIII, 53—58 Μ Α Ρ C. VI, 1—6.

Jesus a Nazarethanis contemnitur.

Μ Α Τ. XIII.

Μ Α Ρ C. VI.

53 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς παραβολὰς ταύτας, μετῆ-
 ρεν ἐκεῖθεν.

54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτῆ,
 ἐδίδασκεν αὐτὸς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐ-
 τῶν· ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτὸς καὶ
 λέγειν·

Πόθεν τούτῳ ἡ σοφία αὕτη, καὶ αἱ
 δυνάμεις;

55 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός;
 οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτῆ λέγεται Μαριάμ;
 καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆ Ἰακώβος, καὶ Ἰω-
 56 σῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰάκωβος;¹ Καὶ
 αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς
 εἰσι; πόθεν οὖν τῆτω ταῦτα πάντα;

57 Ἐκαὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ
 δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἔστι
 προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρί-
 δι αὐτῆ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆ.

58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολ-
 λὰς, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

1 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς
 τὴν πατρίδα αὐτῆ· καὶ ἀκολουθοῦ-
 σιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ. Καὶ

2 γενομένου σαββάτου, ἤρξατο ἐν τῇ
 συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀ-
 κέοντες ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες·
 Πόθεν τῆτω ταῦτα; καὶ τίς ἡ σο-
 φία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ; ^d + καὶ δυνά-
 μεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτῆ

3 γίνονται; Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων,
 ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου,
 καὶ Ἰωσῆ, καὶ Ἰάκωβος καὶ Σίμωνος;

Καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτῆ ὡδε
 πρὸς ἡμᾶς;
 καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

4 Ἐλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι οὐκ
 ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πα-
 τρίδι αὐτῆ, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ
 ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

5 Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύ-
 ναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀσθενέσι

¹ εἰς τὴν βασιλείαν.

| d. † ὅτι.

MARC. VI.

6 επιθεὶς τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε. Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐ-
τῶν καὶ περιῆγε τὰς κόμην κύκλω, διδάσκων.

23. MAT. XIV, 1—12. MARC. VI, 14—29. LUC. IX, 7—9.

Herodis tetrarchae, aliorumque de Jesu sententiae. Joannis baptistae caedes,

MAT. XIV.

MARC. VI.

LUC. IX.

- 1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τε-
τραρρχῆς τὴν ἀκοὴν Ἰη-
σοῦ. Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν
αὐτοῦ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάν-
νης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς
ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν,
καὶ διὰ τῆτο αἱ δυνά-
μεις ἐνεργῶσιν ἐν αὐτῷ.
- 2 Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰω-
άννης· Οὐκ ἔξεσι σοι
ἔχειν αὐτήν.
- 3 Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρα-
τήσας τὸν Ἰωάννην,
ἔδησεν αὐτὸν καὶ ἔθε-
το ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡ-
ρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φι-
λίππου τῆ ἀδελφῆ αὐτοῦ.
- 4 Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰω-
άννης· Οὐκ ἔξεσι σοι
ἔχειν αὐτήν.
- 14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς
Ἡρώδης, (φανερὸν γὰρ
ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ)
καὶ ἔλεγε· Ὅτι Ἰωάν-
νης ὁ βαπτίζων ἐκ νε-
κρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ
τῆτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυ-
νάμεις ἐν αὐτῷ.
- 15 Ἄλλοι δὲ
λέγουσιν· Ὅτι προφήτης ἐστίν,
ὡς εἰς τῶν προφητῶν. Ἀκού-
σας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν·—Ὅτι
ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα = Ἰωάν-
νην, ἢ ἔστος † ἠγέρθη ἐκ
νεκρῶν.
- 17 Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης,
ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν
Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν
αὐτὸν ἐν † φυλακῇ διὰ
Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα
Φιλίππου τῆ ἀδελφῆ αὐ-
τοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμη-
σεν. Ἐλεγε γὰρ ὁ Ἰω-
άννης τῷ Ἡρώδῃ· Ὅτι
οὐκ ἔξεσι σοι ἔχειν τὴν
γυναῖκα τῆ ἀδελφῆ σου.
- 7 Ἦκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ
τετραρρχῆς τὰ γινόμενα
= ὑπ' αὐτοῦ πάντα·
καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέ-
γεσθαι ὑπὸ τινῶν, ὅτι
Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ
νεκρῶν.
- 8 ὑπὸ τινῶν δὲ, ὅτι Ἡ-
λίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ,
ὅτι προφήτης εἰς τῶν ἀρχαί-
ων ἀνέστη.
- 9 Καὶ εἶπεν ἢ † Ἡρώδης· Ἰωάν-
νην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, τίς δὲ ἐ-
στιν ἔστος, περὶ ὃ ἐγὼ ἀκέω τοι-
αῦτα; Καὶ ἐζήτησε ἰδεῖν αὐτόν.
- Luc. III, 19. Ὁ δὲ Ἡ-
ρώδης ὁ τετραρρχῆς, ἐ-
λεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ
περὶ Ἡρωδιάδος τῆς
γυναίκου † † τῆ ἀδελ-
φῆ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάν-
των ὧν ἐποίησε πονη-
ρῶν ὁ Ἡρώδης, † προσ-
έθηκε καὶ τῆτο ἐπὶ πᾶ-
σι, καὶ κατέκλεισε τὸν
Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

Καὶ

| e. † ἦ. f. ἢ αὐτός. † ἐστίν, αὐτός. g. † τῇ. | i. † ὁ. k. Φιλίππου.

M A T. XIV.

M A R C. VI.

5 Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

6 Γενεσιῶν δὲ ἀγομένων τῷ Ἡρωίδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωιδιάδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρесе τῷ Ἡρωίδῳ·

7 ὃθεν μεθ' ὄρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δένοι, ὃ ἐὰν αἰτήσῃται.

8 Ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὡδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τῷ βαπτισῆ.

9 Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς· διὰ δὲ τῆς ὄρκου καὶ τῆς συνανακειμένων, ἐπέλευσε δοθῆναι. Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

19 Ἡ δὲ Ἡρωιδίς ἐνείχεν αὐτῷ, καὶ ἠθέλην αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ ἐκ ἠδύνατο.

20 Ὁ γὰρ Ἡρωίδης ἐφοβήθη τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δικαίου καὶ ἁγίου· καὶ συνετήρει αὐτὸν, καὶ ἀπέσπασεν αὐτῷ, πολλὰ ἐ-

21 ποιεῖ, καὶ ἠδέως αὐτῷ ἤμους. Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ, ὅτε Ἡρωίδης τοῖς γενεσίοις αὐτῷ δαίπνον ἐποίησε τοῖς μεγιστάσιν αὐτῷ, καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γα-

22 λιλαιῆς, καὶ εἰσελθέσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωιδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἄρσεύσης τῷ Ἡρωίδῳ καὶ τοῖς συνανακειμένοις εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἰτήσόν με, ὃ ἐὰν

23 θέλῃς, καὶ δώσω σοί· καὶ ὠμοσεν αὐτῇ· Ὅτι ὃ ἐὰν — με" αἰτήσῃς, δώσω σοί, ἕως ἡμῶν τῆς βασιλείας μου.

24 Ἡ δὲ ἐξελθῆσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί ἢ αἰτήσομαι;

25 Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τῷ βαπτισῆ. Καὶ εἰσελθῆσα — εὐθέως" μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ἤτήσατο λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τῷ βαπτισῆ.

26 Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τῆς ὄρκου καὶ τῆς συνανακειμένων ἐκ ἠθέλησεν αὐτῇν ἀτεθῆσαι.

27 Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σκευολάτῳρα, ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτῷ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπε-

| ἢ. ἢ αἰτήσομαι.

K

M A T. XIV.

11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτῆ ἐπὶ
πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ·
καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.

12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ
αὐτῆ, ἤσαν τὸ σῶμα καὶ ἔθα-
ψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγ-
γειλαν τῷ Ἰησοῦ.

24. M A T. XIV, 13—21. M A R C. VI, 30—44. L U C. IX, 10—17. J O. VI, 1—15.

Quinque millia virorum quinque panibus ac duobus piscibus cibata.

M A T. XIV.

M A R C. VI.

L U C. IX.

J O. VI.

30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστο-
λοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ
ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα,
= καὶ" ὅσα ἐποίησαν, καὶ

31 ὅσα ἐδίδαξαν. Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐ-
τοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἔρημον τό-
πον, καὶ ἵ ἀναπαύσθε"
ὀλίγον. Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρ-
χόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες
πολλοί· καὶ ἐδὲ
φαγεῖν ^k ἡνύ-

13 Καὶ ἀκῆσας ὁ
Ἰησοῦς, ἀνεχώρη-
σεν ἐκείθεν ἐν
πλοίῳ εἰς ἔρη-
μον τόπον κατ'
ἰδίαν· καὶ ἀκῆ-
σαντες οἱ ὄχλοι,
ἠκολέθησαν αὐ-

32 αἰροῦν." Καὶ
ἀπῆλθον εἰς ἔ-
ρημον τόπον τῷ
πλοίῳ κατ' ἰδίαν.
33 Καὶ εἶδον αὐ-
τῆς ὑπάγοντας
^l†, καὶ ἐπέγνω-
σαν ^m † πολλοί·

κεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤ-
νεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτῆ ἐπὶ πίνακι, καὶ
ἔδωκεν — αὐτῇ" τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ
κοράσιον ἔδωκεν αὐτῇ τῇ μητρὶ αὐτῆς.
29 Καὶ ἀκῆσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτῆ ἦλθον,
καὶ ἤσαν τὸ πτώμα αὐτῆ, καὶ ἔθνηκαν
αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

10 Καὶ ὑποξέψαντες οἱ ἀπό-
στολοι διηγήσαντο αὐτῷ, ὅσα
ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν
αὐτῆς, ὑπεχώρησε κατ' ἰ-
δίαν εἰς — τόπον
ἔρημον· = πό-
λεως καλουμέ-
νης· Βηθσαϊδά."

1 Μετὰ ταῦτα ἀ-
πῆλθεν ὁ Ἰησοῦς
πέραν τῆς θα-
λάσσης τῆς Γαλι-
λαιας, τῆς Τιβε-
2 ριάδος. Καὶ ἠκολέθει αὐτῷ
4 ὄχλος πολὺς. . . Ἦν δὲ
ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἑορτὴ
τῶν Ἰουδαίων.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γινόντες, ἠκο-
λέθησαν αὐτῷ.

ΜΑΤ. XIV.

ΜΑΡC. VI.

ΛΥC. IX.

ΙΟ. VI.

τῷ πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων.

καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδρομον· † καὶ ἦλον ἐκεῖ." ⁿ † ^o †.

14 Καὶ ἐξελθὼν † † εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγγνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐθεράπευσε τὰς ἀρρώστους αὐτῶν.

34 Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ^p † πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγγνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, ὅτι ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐτὰς πολλὰ.

καὶ δεξάμενος αὐτὰς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ, καὶ τοὺς χρεῖαν ἔχοντας θεραπεύσας, ἰάτο·

5 Ἐπάρας ἔνθ' Ἰησοῦς τὰς ὀφθαλμοὺς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; Τὸ δὲ εἶπε περιράζων αὐτὸν· αὐτὸς γὰρ ἤδει, τί ἐμελλε ποιεῖν.

15 Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ, λέγοντες· Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθει· ἀπόλυσον τὰς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα.

35 Καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ, λέγουσιν· Ὅτι ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῷ· Απόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα

6 σιν οὗτοι; Τὸ δὲ εἶπε περιράζων αὐτὸν· αὐτὸς γὰρ ἤδει, τί ἐμελλε ποιεῖν. ^m πορευθέντες εἰς τὰς κώμας καὶ τὰς ἀγροὺς, καταλύσωσι, καὶ εὐρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὡδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

36 ἤδη ὥρα πολλή· ἀπόλυσον αὐτὰς, ἵνα κύνῳ ἀγροῦ καὶ κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ^q ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν ἐν ἔχουσιν."

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα, εἶπον αὐτῷ· Απόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ^m πορευθέντες εἰς τὰς κώμας καὶ τὰς ἀγροὺς, καταλύσωσι, καὶ εὐρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὡδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι ἐν ἀρῶσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ. Λέ-

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Καὶ λέ-

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὰς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶ-

8 γχύ τι λάβῃ. Λέ-

r. † ὁ Ἰησοῦς. s. αὐτὰς. | n. † καὶ προσῆλθον αὐτὰς. | m. ὁ ἀπελθόντες. |

o. † καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτὸν p. † ὁ Ἰησοῦς q. ὁ τι φάγων. |

M A T. XIV.

αὐτοῖς ὑμεῖς φα-
17 γείν. Οἱ δὲ λέ-
γουσιν αὐτῷ·

Οὐκ ἔχομεν ὧδε
εἰ μὴ πέντε ἄρ-
τους καὶ δύο ἰχ-
18 θύας. Ὁ δὲ εἶ-
πε· Φέρετέ μοι
αὐτὲς ὧδε.

19 Καὶ κελεύσας τὰς
ὄχλους ἀνακλι-
θῆναι ἐπὶ τὰς
χόρτους,

† λαβὼν τὰς
πέντε ἄρτους καὶ
τὰς δύο ἰχθύας,
ἀναβλέψας εἰς
τὸν ἔρανον, εὐ-
λόγησε καὶ κλά-
σας ἔδωκε τοῖς
μαθηταῖς τὰς ἄρ-
τους, οἱ δὲ μαθη-
ταὶ τοῖς ὄχλοις.

M A R C. VI.

γουσιν αὐτῷ· Ἀ-
πελθόντες ἀγο-
ράσωμεν ἡμε-
ρίων διακοσίων"
ἄρτους; καὶ δώ-
μεν αὐτοῖς φα-
38 γείν; * Ὁ δὲ λέ-
γει αὐτοῖς· Πό-
σους ἄρτους ἔγε-
τε; ὑπάγετε =

καὶ ἴδετε. Καὶ
γρόντες, λέγου-
σι· Πέντε, καὶ

39 δύο ἰχθύας. Καὶ
ἐπέταξεν αὐτοῖς
ἀνακλιθῆναι πάν-
τας, συμπόσια
συμπόσια, ἐπὶ
τῷ γλωρῷ χόρτῳ.

40 Καὶ ἀνέπεσον
πρᾶσιαι πρᾶσιαι
ἀνὰ ἑκατὸν καὶ
ἀνὰ πενήτην.

41 Καὶ λαβὼν τὰς
πέντε ἄρτους καὶ
τὰς δύο ἰχθύας,
ἀναβλέψας εἰς
τὸν ἔρανον, εὐ-
λόγησε, καὶ κατέ-
κλασε τὰς ἄρτους,
καὶ ἔδιδον τοῖς
μαθηταῖς αὐτῶ,
ἵνα παραδώσιν

L U C. IX.

πον· Οὐκ εἰσὶν
ἡμῖν πλείον ἢ
πέντε ἄρτοι καὶ
ἰχθύες δύο, εἰ
μή τι πορευθέν-
τες ἡμεῖς ἀγορά-
σωμεν εἰς πάν-
τα τὸν λαὸν τῆ-
τον βρώματα.

14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ
ἄνδρες πεντακι-
σχίλιοι.

Εἶπε δὲ πρὸς τὰς
μαθητὰς αὐτῶ·
Κατακλίνατε αὐ-
τὰς κλισίας ἀνά
15 πενήτην. Καὶ
ἐποίησαν ἔτω,
καὶ ἀνεκλίναν ἅ-
παντας.

16 Λαβὼν δὲ τὰς
πέντε ἄρτους καὶ
τὰς δύο ἰχθύας,
ἀναβλέψας εἰς
τὸν ἔρανον, εὐ-
λόγησεν αὐτοὺς,
καὶ κατέκλασε καὶ
ἔδιδον τοῖς μα-
θηταῖς παρατι-
θέναι τῷ ὄχλῳ.

J O. VI.

γει αὐτῷ εἰς ἐκ-
τῶν μαθητῶν αὐ-
τῶ, Ἀνδρέας, ὁ
ἀδελφός· Σίμων
9 νος Πέτρος· Ἔξι
παιδάριον — ἐν'
ὧδε, ὃ ἔχει πέν-
τε ἄρτους κριθί-
νας, καὶ δύο ὀψά-
ρια· ἀλλὰ ταῦτα
τί ἐξῆν εἰς τοσού-
τους;

Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς·
Ποιήσατε τὰς ἀν-
θρώπους ἀνα-
πεσεῖν. Ἦν δὲ
χόρτος πολὺς ἐν
τῷ τόπῳ· ἀνέπε-
σον ἔν οι ἄνδρες
τὸν ἀριθμὸν ὡς-
εἰ πεντακισχι-
λιοι.

11 Ἐλαβε δὲ τὰς
ἄρτους ὁ Ἰησοῦς,
καὶ εὐχαριστήσας
διέδωκε = τοῖς
μαθηταῖς, οἱ δὲ
μαθηταὶ τοῖς
ἀνακειμένοις· ὁ-
μοίως καὶ ἐκ τῶν
ὀψαρίων, ὅσον
ἦθελον.

ΜΑΤ. ΧΙΥ.

ΜΑΡC. VI.

ΛΥC. ΙΧ.

ΙΟ. VI.

αὐτοῖς· καὶ τὲς δύο ἰχθύες ἐμί-

20 Καὶ ἔφαγον πάν- 42 ρισες πᾶσι. Καὶ 17 Καὶ ἔφαγον, καὶ 12 Ὡς δὲ ἐνεπλή-
τες, καὶ ἔχορτά- ἔφαγον πάντες, ἔχορτάσθησαν, λέγει
σθησαν· καὶ ἤρ- καὶ ἔχορτάσθη- πάντες· καὶ ἤρ- τοῖς μαθηταῖς
σαν τὸ περισ- 43 σαν·¹ καὶ ἤραν θη τὸ περισσεύ- αὐτῶ· Συναγά-
σεῦον τῶν κλα- κλασμάτων δώ- σαν αὐτοῖς κλα- γετε τὰ περισ-
σμάτων δώδεκα δεκα κοφίνους σμάτων, κόφι- σεύσαντα κλά-
κοφίνους πλή- πλήρεις, καὶ ἀπὸ νοι δώδεκα. σματα, ἵνα μὴ
21 ρεις. Οἱ δὲ ἐσθί- 44 τῶν ἰχθύων. Καὶ 13 τι ἀπόληται. Συν-
οντες ἦσαν ἄν- ἦσαν οἱ φαγόν- ἤγαγον ἔν, καὶ ἐμίμωσαν
δρες ὡσεὶ πεντα- τες τὲς ἄρτους, καὶ ἐμίμωσαν
κισχίλιοι, χωρὶς ⁵† πεντακισχίλιοι δώδεκα κοφίνους κλασμά-
γυναικῶν καὶ ἀνδρες. τῶν ἐκ τῶν πέντε ἄρ- των τῶν ἐκ τῶν πέντε ἄρ-
παιδίων. ἀνδρες. τῶν κριθίνων, ἃ ἐπε- ρρίσειεν τοῖς βεβρωκόσιν.

14 Οἱ ἔν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· "Οτι
15 ἔτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ προφήτης, ὃ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον." Ἰησοῦς
ἔν, γνῆς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάξαι αὐτόν, ἵνα ποιήσωσιν
αὐτὸν βασιλεῖα, ἀνεχώρησε = πάλιν" εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

25. ΜΑΤ. ΧΙΥ, 22—36. ΜΑΡC. VI, 45—56. ΙΟ VI, 16—21.

Christus in lacu Galilaeo deambulans; miraculosae sanationes.

ΜΑΤ. ΧΙΥ.

ΜΑΡC. VI.

ΙΟ. VI.

22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε ^u† 45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τὲς 16 Ὡς δὲ ὄψια ἐγένε-
τὲς μαθητὰς ^x† ἐμβῆναι μαθητὰς αὐτῶ ἐμβῆναι το, κατέβησαν οἱ
εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προά- εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προά- μαθηταὶ αὐτῶ ἐπὶ
γειν αὐτόν εἰς τὸ πέραν, γειν εἰς τὸ πέραν πρὸς τὴν θάλασσαν.
ἕως ἔ ἀπολύση τὲς ὄχλους. Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς 17 Καὶ ἐμβάντες εἰς
23 Καὶ ἀπολύσας τὲς ὄχλους, 46 ἀπολύση τὸν ὄχλον. Καὶ τὸ πλοῖον, ἤρχόν-
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδί- ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀ- το πέραν τῆς θα-
αν προσεύξασθαι. Ὁψί- πῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προς- λάσσης εἰς Καπερ-
24 ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον 47 εὐξασθαι. Καὶ ὄψιας γε- ναέμ. Καὶ σκο-
νομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν νομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν τία ἤδη ἐγεγόνει,

u. † ὁ Ἰησοῦς. x. † αὐτῶ. | s. † ὡσεὶ. |

MAT. XIV.

ἦδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος.

25 Τετάρτη δὲ φυλακὴ τῆς νυκτὸς ὧ ἀπῆλθε" πρὸς αὐτὸς ἡ, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατῶντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες· "Οτι φάντασμα ἐστὶ καὶ ἀπὸ τῆ φόβου ἐκράξαν.

27 Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θαρσείτε· ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε.

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἔλθειν

29 ἐπὶ τὰ ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἔλθειν πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

30 Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν, ἐφοβήθη καὶ ἀρχάμενος καταποντιζέσθαι, ἐκράξε, λέγων· Κύριε, σῶσόν με!

31 Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβειτο αὐτῆ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδύσαο;

32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος.

33 Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες·

MARC. VI.

μέσῳ τῆς θαλάσσης· καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.

48 Καὶ εἶδεν αὐτὸς βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν· ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς. Καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτὸς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτῶν.

49 Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατῶντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἐδοξασαν εἶναι φάντασμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν.

50 Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον, καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ εὐθέως ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Θαρσείτε· ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε.

21 Ἦθελον ἐν λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Καὶ — λῖαν" — ἐκ περισσῆ" ἐν ἑαυτοῖς ἐξίσταντο = καὶ ἐθαύμαζον."

Jo. VI.

καὶ ἐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς. "Ἡ τε θάλασσα, ἄνεμος μέγαλον πνέοντος, διηγεῖροτο. Ἐληλακότες ἐν ὧς σταδίοις εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα, θεωροῦσι τὸν Ἰησοῦν περιπατῶντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης,

καὶ ἐγγὺς τῆ πλοῖοις γινομένην· καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

καὶ ἐγγὺς τῆ πλοῖοις γινομένην· καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

καὶ ἐγγὺς τῆ πλοῖοις γινομένην· καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

καὶ ἐγγὺς τῆ πλοῖοις γινομένην· καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι, μὴ φοβεῖσθε.

ΜΑΤ. XIV.

ΜΑΡC. VI.

Ἀληθῶς θεῦ υἱὸς εἶ!

34 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν
35 γῆν Γεννησαρέτ. Καὶ ἐπιγνόντες
αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῆ τοποῦ ἐκείνου,
ἀπέστειλαν εἰς ὄλην τὴν περίχωρον
ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάν-
τας τὰς κακῶς ἔχοντας·

36 καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα μόνον
ἄψωνται τῆ κρασπέδου τῆ ἱματίου
αὐτῆ· καὶ ὅσοι ἴψαντο, διεσώθησαν.

25 Οὐ γὰρ συνήκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις· ἦν
γὰρ ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη.

53 Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον ἐπὶ τὴν
γῆν Γεννησαρέτ, καὶ προσωρμίσθησαν.

54 Καὶ ἐξελθόντων αὐτῶν ἐκ τῆ πλοίου,
55 εὐθέως ἐπιγνόντες αὐτὸν, ἵ περιδρα-
μόντες ὄλην τὴν περίχωρον ἐκείνην,
ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τὰς κα-
κῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤκουον,

56 ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ. Καὶ ὅπου ἂν εἰσεπο-
ρεύετο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγορὰς,
ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τὰς ἀσθε-
νῆντας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα
κἄν τῆ κρασπέδου τῆ ἱματίου αὐτῆ
ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤπτοντο αὐτῆ,
ἐσώζοντο.

26. ΜΑΤ. XV, 1—20. ΜΑΡC. VII, 1—23.

De lotionē manuum,

ΜΑΤ. XV.

ΜΑΡC. VII.

1 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ
Ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ Φαρι-
σαῖοι λέγοντες·

3 κοιναῖς χερσὶ, τῆτ' ἔστιν ἀνίπτουσι, ἐσθίουσας ἄρτους·† (οἱ γὰρ Φα-
ρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πυγμῆ νύψωνται τὰς χεῖ-
4 ρας, ἐκ ἐσθίουσι, κρατῶντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· καὶ
ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, ἐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλλα πολλά ἔστιν,
ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμὸς ποτηρίων, καὶ ξεσῶν, καὶ χαλκίων
5 καὶ κλινῶν·) ὡς ἐπειτὰ ἐπερωτῶσιν
αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμμα-
2 Διατί οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουσι
τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; ἔ

1 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φα-
ρισαῖοι, καὶ τινες τῶν γραμματέων,

2 ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων. Καὶ
ιδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτῆ

3 καὶ κλινῶν·) ὡς ἐπειτὰ ἐπερωτῶσιν
αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμμα-
4 τεις· Διατί οἱ μαθηταὶ σου ἐ περι-
5 πατεῖσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσ-
6 βυτέρων;

† ἐμέμψαντο. ὡς καὶ.

MAT. XV.

γὰρ νύπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν
3 ἄρτον ἐσθίωσιν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς·

Διατί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν
ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν παράδο-
4 σιν ὑμῶν; Ὁ γὰρ Θεὸς ^a ἠνετεί-
λατο, λέγων· „Τίμα τὸν πατέρα
^b † καὶ τὴν μητέρα·,· καὶ· „Ὁ κακο-
λογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτω τε-
5 λευτάτω·,· Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὅς ἂν
εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ· Ἄωρον,
ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελῆθῃς· — καὶ ^c ἢ μη-
^c ἢ τιμήσῃ· τὸν πατέρα αὐτῆ, ἢ τὴν
6 μητέρα αὐτῆ. Καὶ ἠκυρώσατε τὴν
ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν παράδοσιν
ὑμῶν.

7 Ὑποκριταὶ! καλῶς προσηφίτευσεν πε-
8 ρὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων· ^d † „Ὁ λαὸς
ἔστος †” τοῖς χεῖλεσί με τιμᾶ, ἡ δὲ καρ-
διά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ’ ἐμοῦ.
9 Μάτην δὲ σέβονται με, διδάσκοντες
διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων·,·

8 θρώπων·,· Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παρά-
δοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμὸς ξεσῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλε παρ-
όμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε·,·,·

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Ἀκέετε καὶ συνίετε!

βυτέρων, ἀλλὰ ^x κοιναί;· χερσὶν ἐσθίε-
σι τὸν ἄρτον;,·,·

MARC. VII.

9 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Καλῶς ἀθετεῖτε
τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὴν παρά-
10 δοσιν ὑμῶν ^y ἢ τηρήσητε·” Μω-
σῆς γὰρ εἶπε· „Τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα σου·,· καὶ· „Ὁ
κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανά-
11 τῷ τελευτάτω·,· Ὑμεῖς δὲ λέγετε·
Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ
μητρὶ· Κορβάν (ὃ ἐστὶ δῶρον), ὃ ἐὰν
12 ἐξ ἐμοῦ ὠφελῆθῃς· καὶ ἐκτεί ἀφίστε
ἐντὸν ἔδην ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτῆ ἢ
13 τῇ μητρὶ αὐτῆ, ἠκυρώσαντες τὸν λό-
γον τοῦ Θεοῦ τῇ παραδόσει ὑμῶν, ἢ πα-
ρεδώκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολ-
λὰ ποιεῖτε·,·,·

6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι
καλῶς προσηφίτευσεν Ἡσαΐας περὶ ὑ-
μῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται·
„Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χεῖλεσί με τιμᾶ,
ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ’
7 ἐμοῦ. Μάτην δὲ σέβονται με, διδά-
σκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀν-

θρώπων·,·,· Ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παρά-
δοσιν τῶν ἀνθρώπων, βαπτισμὸς ξεσῶν καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλε παρ-
όμοια τοιαῦτα πολλὰ ποιεῖτε·,·,·

14 Καὶ προσκαλεσάμενος ^z ἢ πάντα·
τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀκέτέ μου

Οὐ

a. ἢ εἶπε. b. † σου. c. ἢ τιμήσει. d. † Ἐγγίξει
μοι: ὁ λαὸς ἔστος † τῷ σώματι αὐτῶν, καί.

x. ἢ ἀνίπτοις. y. ἢ ἐτήρησε.
z. ἢ πάντων.

ΜΑΤ. XV.

ΜΑΡC. VII.

- 11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ σῶμα κοι- 15 πάντες, καὶ συνίετε. Οὐδέν ἐστιν ἔσω-
νοὶ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευ-
όμενον ἐκ τῆς σῶματος, τὲτο κοινοὶ τὸν
ἄνθρωπον.
- 12 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῆ, 17 τις ἔχει ὧτα ἀκείειν, ἀκουέτω! Καὶ ὅτε
εἶπον αὐτῷ· Οἶδας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι
ἀκέσαντες τὸν λόγον, ἐσκανδαλίσθη-
σαν; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Πᾶσα φυτεία, ἣν ἐκ ἐφύτευσεν ὁ πα-
14 τῆρ μου ὁ ἐράνιος, ἐκριζωθήσεται. Ἄφετε αὐτέσ· ὁδηγοὶ εἰσι τυφλοὶ
τυφλῶν τυφλὸς δὲ τυφλὸν εἰάν ὁδηγῆ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πε-
σάνται.
- 15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· 18 ἠ ὁ περὶ τῆς παραβολῆς." Καὶ λέ-
φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύ-
16 τῆν. Ὁ δὲ — Ἰησοῦς" εἶπεν· Ἄ-
17 κμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοὶ ἔσε; Οὐ-
πω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμε-
νον εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν κοιλίαν 19 ἔ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι; ἵ ὅτι ἐκ
χωρεῖ,
καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐβάλλεται;
- 18 Τὰ δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τῆς σῶματος, 20 πάντα τὰ βρώματα. Ἔλεγε δέ· Ὅτι
ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κακείνα κοι-
19 νοὶ τὸν ἄνθρωπον. Ἐκ γὰρ τῆς καρ-
21 δίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονη-
ροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλο-
παί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.
- 20 Ταῦτά ἐστι τὰ κοινῶντα τὸν ἄνθρωπον· 23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκ-
τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν ἔ κοινοὶ
τὸν ἄνθρωπον.

1 a. ὁ τὴν παραβολὴν.

27. MAT. XV, 21—31, MARC. VII, 24—51.

Jesus mulieris Cananaeae filiam sanat.

MAT. XV.

MARC. VII.

- 21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνε- 24 Καὶ ἐκείθεν ἀναστὰς, ἀπῆλθεν εἰς τὰ
χώρασεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ μεθόρια Τύρον — καὶ Σιδῶνος." Καὶ
Σιδῶνος. εἰσελθὼν εἰς = τὴν" οἰκίαν, εὗρενα
22 Καὶ ἰδὲ, γυνὴ Χαναanaία ἀπὸ τῶν 25 ἣ θέλε γινῶναι" καὶ ἐκ ἠδυνήθη λα-
ὀρίων ἐκείνων ἐξελθῆσα, ἐκράυασεν θείν. Ἀπέσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐ-
αὐτῷ, λέγουσα· Ἐλέησόν με κύριε, 26 τε, ἧς εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς
υἱὲ Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κατῶς δαι- πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθῆσα προσέ-
23 μονίζεται. Ὁ δὲ ἐκ ἀπεκρίθη αὐ- πεσε πρὸς τὰς πόδας αὐτῆς. Ἦν δὲ
τῆ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μα- ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, ^b Συραγοῦνίσσα" τῷ
θηταὶ αὐτῆ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες· γένει· καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα τὸ
24 Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ- δαιμόνιον ^c ἐβάλλη" = ἐκ' τῆς θυγα-
πεν· Οὐκ ἀπεσάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου τρός αὐτῆς.
25 Ἰσραήλ. Ἡ δὲ ἐλθῆσα ^c προσεκύ- 27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ἄφες πρῶ-
νει" αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει τον χορτασθῆναι τὰ τέκνα· ἐ γὰρ
26 μοι! Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ κυλόν ἐσι, λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκ-
27 νων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ νων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ
δὲ εἶπε· Ναὶ, κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυ- 28 δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει αὐτῷ· Ναὶ,
νάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω
πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων
28 κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ 29 τῶν παιδιῶν. Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ
Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι, μεγά- τῆτον τὸν λόγον ὑπάγε· ἐξελήλυθε
λη σου ἡ πίσις· γεννηθήτω σοι ὡς θέ- τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου.
λεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς 30 Καὶ ἀπελθῆσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς,
ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. εὔρε τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθὸς, καὶ τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς
29 Καὶ μεταβάς ἐκείθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθε 31 κλίνης. Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν
παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας· οἰρίων Τύρου ^d καὶ Σιδῶνος ἦλθεν"

e. ^c προσεκύνησεν.f. Συραγοῦνίσσα. c. ἐβάλλη. d. ^c ἦλθε διὰ Σιδῶνος.

ΜΑΤ. XV.

ΜΑΡC. VII.

καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο ἐ-
 30 καὶ. Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ὄχλοι πολ-
 λοι, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν χολὰς, τυ-
 φλὰς, κωφὰς, κωφὰς, κωφὰς, καὶ ἑτέρους πολλὰς· καὶ ἔρριψαν αὐτὲς παρὰ
 31 τὰς πόδας ἑ αὐτῷ Ἰησοῦ καὶ ἔθεράπειυσεν αὐτοὺς, ὥστε τὰς ὄχλους
 θαυμάσαι, βλέποντας κωφὰς λαλῶντας, κωφὰς ὑγιᾶν, χολὰς περιπα-
 τῶντας, καὶ τυφλὰς βλέποντας· καὶ ἐδόξασαν τὸν θεὸν Ἰσραὴλ.

εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας,
 ἀνα μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως.

28. ΜΑΤ. XV. 32—39. ΜΑΡC. VIII, 1—10.

Septem panibus satiata virorum quatuor millia.

ΜΑΤ. XV.

ΜΑΡC. VIII.

32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος τὰς
 μαθητὰς αὐτῆ, εἶπε· Σπλαγχνίζομαι
 ἐπὶ τὸν ὄχλον,

1 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ἑ παμ-
 πόλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων
 τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος εἰ + τὰς
 μαθητὰς = αὐτῆ, λέγει αὐτοῖς·

2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι
 ἤδη ἡμέραι τρεῖς, * προσμένου-
 σί μοι, καὶ ἐν ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ

3 καὶ ἐν ἔχουσι τί φάγωσι. Καὶ ἐὰν
 ἀπολύσω αὐτὰς νήσεις εἰς οἶκον αὐ-
 τῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς

4 γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκουσι. Καὶ ἀπ-
 ἐκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθητὰι αὐτῆ·

5 Πόθεν τέτους δυνησεται τις ὁδε χορ-
 τάσαι ἄρτον ἐπ' ἐρημίας; Καὶ ἐπη-
 ρώτα αὐτῆς· Πόσους ἔχετε ἄρτους;

6 Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὰ. Καὶ παρήγ-
 γειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς·
 καὶ λαβὼν τὰς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαρι-
 σήσας ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθη-
 ταῖς αὐτῆ, ἵνα παραδώσι καὶ παρέ-
 7 θηκαν τῷ ὄχλῳ. Καὶ εἶχον ἰχθυῖδια

ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας, εἶπε παραθεῖναι

ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς, * προσμένου-
 σί μοι, καὶ ἐν ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ
 ἀπολύσαι αὐτὰς νήσεις εἰς οἶκον αὐ-
 ποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.

33 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ·
 Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσῶτοι,
 34 ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσῶτον; Καὶ λέ-
 γει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους
 ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὰ, καὶ ὀλί-
 35 γα ἰχθυῖδια. Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχ-
 36 λοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ λα-
 βὼν τὰς ἑπτὰ ἄρτους καὶ τὰς ἰχθυῖδας,
 εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἐδίωκε τοῖς
 μαθηταῖς αὐτῆ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ
 ὄχλῳ.

f. αὐτοῦ. g. ἡμέρας.

e. πρόσ. f. ἄλλοι πολλοῦ. g. + ὁ Ἰησοῦς.
 h. ἡμέρας.

MAT. XV.

37 Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν·
καὶ ἦσαν τὸ περισσεύον τῶν κλασμά-
38 των, ἐπὶ σφυρίδας πλήρεις. Οἱ δὲ
ἐσθίοντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες,
39 χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδῶν. Καὶ
ἀπολύσας τὰς ὄχλους ἠ ἀνέβη" εἰς τὸ
πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγ-
δαλά.

MARC. VIII.

8 = καὶ αὐτά." Ἐφαγον δὲ καὶ ἐχορτά-
σθησαν· καὶ ἦσαν περισσεύματα κλα-
9 σμάτων, ἐπὶ σφυρίδας. Ἦσαν δὲ
= οἱ φαγόντες" ὡς τετρακισχίλιοι.
10 Καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. Καὶ εὐθέως
ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμα-
ρουθά.

29. MAT. XVI, 1—12. MARC. VIII, 11—21.

Prodigium de coelo exposcunt adversarii. Monitum de cavendo Pharisaeorum fermento.

MAT. XVI.

1 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ
Σαδδουκαῖοι, πειράζοντες ἐπηρώτησαν
αὐτόν, σημεῖον ἐν τῷ ἔρανῳ ἐπιδειξά-
2 αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
τοῖς· Ὁψίας γενομένης, λέγετε· Εὐ-
3 δία πυρῶνάξει γὰρ ὁ οὐρανός. Καὶ πρῶτ'
γὰρ συγγράζων ὁ ἔρανός. = Ἵποκριταί!"
γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα
4 τῶν καιρῶν ἐδύνασθε; Γενεὰ πονη-
ρὰ καὶ μοχθὰς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ
σημεῖον ἐδοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ
σημεῖον Ἰωάνη — τῷ προφήτου." Καὶ
5 καταλιπὼν αὐτούς, ἀπῆλθε. Καὶ ἐλ-
θόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ πέ-
6 ραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν. Ὁ
δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·

Ὁρατε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης
7 τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. Οἱ
δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες·
8 Ὅτι ἄρτους ἐκ ἐλάβομεν. Ἰνὸς δὲ ὁ

MARC. VIII.

11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο
συζητεῖν αὐτῷ, ζητέντες παρ' αὐτοῦ
σημεῖον ἀπὸ τῷ ἔρανῳ, πειράζοντες
αὐτόν.

Σήμερον χειμῶν· πυρῶνάξει
τὸ μὲν πρόσωπον τῷ ἔρανῳ

12 Καὶ ἀναγενάξας τῷ πνεύματι αὐτῷ,
λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπι-
ζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται
13 τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. Καὶ ἀφεί-
αὐτούς, ἐμβὰς πάλιν = εἰς τὸ πλοῖον,"
14 ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. Καὶ ἐπελά-
θοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα
ἄρτον ἐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ
15 πλοίῳ. Καὶ διεσέλλετο αὐτοῖς, λέγων·
Ὁρατε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
Φαρισαίων, καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου.
16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέ-
γοντες· Ὅτι ἄρτους ἐκ ἔχομεν. Καὶ

ΜΑΤ. XVI.

Ἰησοῦς εἶπεν ἰ†· Τί διαλογίζεσθε ἐν
 ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους ἐκ ἐλά-
 9 βετε; Οὐπω νοεῖτε;

ἔδὲ μνημονεύετε τὰς πέντε ἄρτους

τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κο-
 φίνους ἐλάβετε;

10 Οὐδὲ τὰς ἐπτὰ ἄρτους τῶν τετρακι-
 σχιλίων, καὶ πόσας σφυρίδας ἐλάβετε;

11 Πῶς ἔ νοεῖτε, ὅτι ἔ περὶ κ ἄρτου"

12 εἶπον ὑμῖν ἰ * προσέχειν" ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ
 Σαδδουκαίων; Τότε συνῆκαν ὅτι ἐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύ-
 μης τῆ ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδ-
 δουκαίων.

50. ΜΑΤ. XVI, 15—28. ΜΑΡC. VIII, 27—IX, 1. ΛΥC. IX, 18—27.
 Petri et discipulorum de Jesu judicium. Mors Christi necessaria.

ΜΑΤ. XVI.

ΜΑΡC. VIII.

ΛΥC. IX.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς 27
 τὰ μέρη Καισαρείας τῆς
 Φιλίππου, ἠρώτα τὰς
 μαθητὰς αὐτῆ, λέγων·
 Τίνα — με" λέγουσιν
 οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν
 υἱὸν τῆ ἄνθρωπου;

14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν,
 Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν· 28
 ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι
 δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν

καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ εἰς
 τὰς κόμης Καισαρείας
 τῆς Φιλίππου. Καὶ
 ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τὰς
 μαθητὰς αὐτῆ, λέγων
 αὐτοῖς· Τίνα με λέγου-
 σιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;

Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰω-
 ἀννην τὸν βαπτιστὴν· καὶ
 ἄλλοι, Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ,

ΜΑΡC. VIII.

γνῶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί δια-
 λογίζεσθε, ὅτι ἄρτους ἐκ ἔχετε; οὐπω
 νοεῖτε, ἔδὲ συνίετε; ἐτι πεπωρωμένην

18 ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; Ὁφθαλ-
 μους ἔχοντες ἔ βλέπετε; καὶ ὅτα
 ἔχοντες ἐκ ἀκούετε; καὶ ἔ μνημονεύε-
 19 τε; * "Ὅτε τὰς πέντε ἄρτους ἐκλασα

εἰς τὰς πεντακισχιλίους, πόσους κοφι-
 νους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Λέ-
 20 γουσιν αὐτῷ· Δώδεκα. "Ὅτε δὲ τὰς

ἐπτὰ εἰς τὰς τετρακισχιλίους, πόσων
 σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤ-

21 ρατε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὰ. Καὶ ἔ-

λεγεν αὐτοῖς· Πῶς ἔ συνίετε;

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι
 αὐτὸν προσερχόμενον
 καταμόνας, συνῆσαν
 αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ
 ἐπηρώτησεν αὐτὰς λέ-
 γων· Τίνα με λέγου-
 19 σιν οἱ ὄχλοι εἶναι; Οἱ
 δὲ ἀποκριθέντες εἶπον·
 Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν·
 ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἄλλοι
 δὲ, ὅτι προφήτης τις

ι. † αὐτοῖς. κ. ἄρτων. λ. ἄ προσέχετε - δέ. |

MAT. XII.

MARC. VIII.

LUC. XI.

- 15 προφητῶν. Λέγει αὐ- 29 ἕνα" τῶν προφητῶν. 20 τῶν ἀρχαίων ἀνέξη. Εἶ-
 τοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγει αὐ- πε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς
 16 λέγετε εἶναι; Ἀποκρι- τοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;
 θεῖς δὲ Σίμων Πέτρος, λέγετε εἶναι; Ἀποκρι- θεῖς δὲ — ὁ'
 εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶν- αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός. Πέτρος, εἶπε· Τὸν Χρι-
 17 τος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ σὸν τῷ θεῷ.
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων βάρ Ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ αἷ-
 18 μα ἐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καγὼ
 δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτη τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω
 19 μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου ἢ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Καὶ δώ-
 σω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς
 γῆς, ἔξει δεδεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς,
 ἔξει λελυμένον ἐν τοῖς
 20 οὐρανοῖς. Τότε ^m καὶ διε- 30 Καὶ ἐπιτίμησεν αὐτοῖς, 21 Ὅ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς,
 σεύλατο" τοῖς μαθηταῖς ἕνα μηδενὶ λέγωσι περὶ παρήγγειλε μηδενὶ ⁿ λέ-
 αὐτῷ, ἵνα μηδενὶ εἴπω- 31 αὐτῷ. Καὶ ἤρξατο δι- 22 γων" τέτο· ⁱ εἰπών· Ὅτι
 σιν, ὅτι αὐτὸς ἔστιν [†] ὁ δάσκειν αὐτὰς, ὅτι δεῖ ^o
 21 Χριστός. Ἀπὸ τότε ἤρ- τὸν υἱὸν τῷ ἀνθρώπου ^o
 ξατο ὁ Ἰησοῦς, δεικνύειν πολλά παθεῖν, καὶ ἀπο- ^o
 τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ, ὅτι δοκιμασθῆναι ^k καὶ ἀπό- ^o
 δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς τῶν πρεσβυτέρων καὶ ^o
 Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ [†] τῶν" ἀρχιερέων καὶ ^o
 παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσ- [†] τῶν" γραμματέων, ^o
 βυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ ^o
 καὶ γραμματέων, καὶ ἀ- ^o
 ποκτανθῆναι, καὶ τῇ 32 μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνα- ^o
 τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι. τὸν λόγον ἐλάλει. ^o
 22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ
 Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ.
 λέγων· Πιῶς σοι, κύριε· ἢ μὴ

m. ^o ἐπιτίμησεν.
 n. [†] Ἰησοῦς.

i. ^o ἐτηρότα αὐτοῦ.
 k. ^o ἐπὶ.

n. ^o εἰπεῖν.
 o. ^o ἀναστῆναι.

ΜΑΤ. XVI.

ΜΑΡC. VIII.

ΛΥC. IX.

25 ἔξει σοι τέτο. Ὁ δὲ γραφεὶς εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ! σκάνδαλόν μου εἶ· ὅτι ἐφρονεῖς τὰ τῆ θεῆ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ·

Εἰ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σαυρὸν αὐτῆ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆ ἔνεκεν ἐμοῦ, εὐρήσει αὐτήν.

26 Τί γὰρ ὠφελείται ἄνθρωπος, εἰὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτῆ ζημιώσῃ; ἢ τί δώσει ἀνθρώπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτῆ;

33 Ὁ δὲ ἐπιγραφεὶς, καὶ ἰδὼν τῆς μαθητῆς αὐτῆ, ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ, λέγων· Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ! ὅτι ἐφρονεῖς τὰ τῆ θεῆ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ, εἶπεν αὐτοῖς· ¹ Ὃσις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σαυρὸν αὐτῆ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ ^m τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τῆ εὐαγγελίου, ^o † σώσει αὐτήν.

36 Τί γὰρ ὠφελήσει ^p ἄνθρωπον, εἰὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτῆ;

37 ἢ τί δώσει ἀνθρώπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτῆ.

38 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τῆς ἐμῆς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μετακαλιδι καὶ ἀμαρτωλῶ, καὶ ὁ υἱὸς τῆ ἀν-

23 Ἐλεγε δὲ πρὸς πάντας·

Εἰ τις θέλει ὀπίσω μου ἔρχεσθαι, ^a ἀρνησάσθω ἑαυτὸν — καὶ ἀράτω τὸν σαυρὸν αὐτῆ = καθ' ἡμέραν καὶ ἀκολουθείτω μοι.

24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆ ἔνεκεν ἐμοῦ, ἔτος σώσει αὐτήν.

25 Τί γὰρ ὠφελείται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθεὶς;

26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τῆς ἐμῆς λόγους, τῆτον ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ

| l. ἔξει m. ἔλθειν. n. τὴν ψυχὴν |
| αὐτοῦ. o. † οὗτος. p. ἄνθρωπος.

p. ἔλθειν.
q. ἄπαρνησάσθω.

MAT. XVI.

θρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τῆ πατρὸς αὐτῆ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

MARC. VIII.

LUC. IX.

αὐτῆ, καὶ τῆ πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.

27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τῆ

ἀνθρώπου ἐρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τῆ πατρὸς αὐτῆ, μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτῆ· καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν προᾶξιν αὐτῆ.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ IX. 1 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· 27 Λέγω δὲ ὑμῖν * ἀλητινες ° τῶν ᾧδε ἰσώτων," οὔτινες εἰ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῆ.

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· 27 Λέγω δὲ ὑμῖν * ἀλητινες εἰσὶ τινες τῶν ᾧδε ἐσηκόντων, οὔτινες εἰ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τῆ θεῆ ἐλληνιστιαν ἐν δυνάμει.

27 Λέγω δὲ ὑμῖν * ἀλητινες εἰσὶ τινες τῶν ᾧδε ᾧδε" ° ἰσώτων," οἳ εἰ μὴ ἔγεισονται" θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τῆ θεῆ.

31. MAT. XVII, 1—13. MARC. IX, 2—13. LUC. IX, 28—36.

Jesu transfiguratio in monte.

MAT. XVII.

MARC. IX.

LUC. IX.

1 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ· καὶ ἀναφέρει αὐτῆς εἰς ὄρος ὑψηλὸν καὶ ἰδίαν. Καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτῆ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἰμάτια αὐτῆ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτῆς εἰς ὄρος ὑψηλὸν καὶ ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ ἰμάτια αὐτῆ ἐγένετο εἰς λευκὰ ἵα = ὡς χιῶν," — οἷα γραφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς εἰ δύναται λευκᾶναι."

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τῆς λόγους τέτους, ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτὰ, καὶ παραλαβὼν Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεῦξασθαι. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ προσεῦξασθαι αὐτόν, τὸ εἶδος τῆ προσώπου αὐτῆ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτῆ λευκὸς ἐξασφραπτῶν.

Καὶ

ο. τῶν ᾧδε ἐσηκόντων. | q. † τόν. | r. ὡ αὐτοῦ. s. ἐσηκόντων. t. γεύσονται. u. † τόν.

MAT. XVII.

MARC. IX.

LUC. IX.

3 Καὶ ἰδὲ, ὠφθῆσαν αὐ-
τοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας,
μετ' αὐτῆ συλλαλῆντες.

4 Καὶ ὠφθῆ αὐτοῖς Ἡλίας
σὺν Μωσεῖ, καὶ ἦσαν
συλλαλῆντες τῷ Ἰησοῦ.

30 Καὶ ἰδὲ, ἄνδρες δύο συν-
ελάουσαν αὐτῷ, οἵτινες
ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας·

32 ξη. ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτῆ, ἣν ἔμελλε πληρῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ
δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ. Διαγοηγορή-
σαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτῆ καὶ τὰς δύο ἄνδρας τὰς συνεσώτας

31 ὁ ὠφθίντες ἐν δό-
ξαν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτὰς

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύ-
ριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὡ-
δε εἶναι· εἰ θέλεις, ποι-
ήσωμεν ὡδε τρεῖς σκη-
νάς, σοὶ μίαν, καὶ Μω-
σῆ μίαν, καὶ μίαν Ἡ-
λίας.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέ-
τρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ·
Ῥαββί, καλὸν ἐστὶν ἡ-
μᾶς ὡδε εἶναι· καὶ ποι-
ήσωμεν σκηνὰς τρεῖς,
σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μι-
αν, καὶ Ἡλίᾳ μίαν. Οὐ
γὰρ ἦδει τί ᾠ λαλήσῃ·
ᾠ ἦσαν γὰρ ἐκφοβοί.

33 αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτὰς
ἀπ' αὐτῆ, εἶπεν—ὁ Πέ-
τρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν·
Ἐπιζήατα, καλὸν ἐστὶν ἡ-
μᾶς ὡδε εἶναι· καὶ ποι-
ήσωμεν σκηνὰς τρεῖς,
μίαν σοὶ, καὶ *μίαν Μω-
σεῖ, καὶ μίαν Ἡλίᾳ·
μὴ εἰδὼς ὃ λέγει.

5 Ἐν αὐτῆ καλέντος, ἰδὲ,
νεφέλη ᾠ φωτός· ἐπι-
εσκίασεν αὐτὰς·

6 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπι-
σκιάζουσα αὐτοῖς·

34 Ταῦτα δὲ αὐτῆ λέγον-
τος, ἐγένετο νεφέλη καὶ
ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφο-
βήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκεί-
νους εἰσελθεῖν εἰς τὴν
νεφέλην. Καὶ φωνὴ ἐγέν-
ετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέ-
γουσα· Ὁυτός ἐστιν ὁ
υἱὸς μου ὁ ἀγαπη-
τός· αὐτῆ ἀκούετε.,

καὶ ἰδὲ, φωνὴ ἐκ τῆς νε-
φέλης λέγουσα· Ὁυ-
τός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ
ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκη-
σα· αὐτῆ ἀκούετε. Καὶ
ἀκούσαντες οἱ μαθηταί,

καὶ ᾠ ἦλθε· φωνὴ ἐκ
τῆς νεφέλης ᾠ+, Ὁυτός
ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀ-
γαπητός· αὐτῆ ἀκούετε.,

35 νεφέλην. Καὶ φωνὴ ἐγέν-
ετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέ-
γουσα· Ὁυτός ἐστιν ὁ
υἱὸς μου ὁ ἀγαπη-
τός· αὐτῆ ἀκούετε.,

7 ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προς-
ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φο-
βείσθε. Ἐπάραντες δὲ

8 Καὶ ἐξάπινα περιβλε-

p. ᾠ φωτεινῇ

γ. ᾠ λαλήσει. ᾠ ἀποκριθῆ. ε. ᾠ ἐκφοβοί
γὰρ ἐγένοντο τ. ᾠ ἐγένετο. υ. ᾠ λέγουσα.

κ. Μωσεῖ μίαν.
γ. ᾠ ἐκλειεγμένος.

MAT. XVII.

MARC. IX.

LUC. IX.

τὲς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν,
 εἶδον, εἰ μὴ τὸν
 9 Ἰησοῦν μόνον. Καὶ κα-
 ταβαινόντων αὐτῶν εκ' 9
 Καταβαινόντων δὲ αὐ-
 τῶ ὄρους ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ
 Ἰησοῦς, λέγων· Μηδενὶ εἶπητε
 τὸ ὄραμα, ἕως ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
 θρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

ψάμενοι, ἐκεῖ εἶδεναι εἶ- 36
 δον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν
 μόνον μεθ' ἑαυτῶν. Ἰησοῦς μόνος.
 9 Καταβαινόντων δὲ αὐ-
 τῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, διετείλατο
 αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ διηγήσονται
 ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν
 φωνήν, εὐρέθη = ὁ"
 Ἰησοῦς μόνος.

10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς
 ἑαυτὰς, συζητῶντες, τί ἐστὶ x
 τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι."

Καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ εἶδον
 ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ-
 μέραις εἰδὼν ὡν ἐωράκασιν.

10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μα-
 θηταὶ — αὐτῶ, λέγοντες· Τί
 ἐν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι
 Ἡλίου δεῖ εἰλθεῖν πρῶτον;

11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες·
 "Ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς,
 ὅτι Ἡλίου δεῖ εἰλθεῖν πρῶτον;

11 Ὁ δὲ = Ἰησοῦς" ἀποκριθεὶς εἶ-
 πεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἔρχεται
 — πρῶτον" καὶ ἀποκαταστήσει
 πάντα·

12 Ὁ δὲ y
 ἀποκριθεὶς εἶπεν"
 αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶ-
 τον, ἀποκαθιστᾷ πάντα· καὶ
 πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ
 ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθη

12 λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἡλίας ἤδη
 ἦλθε, καὶ ἐκ ἐπέγνωσαν αὐ-
 τὸν, ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅ-
 σα ἠθέλησαν· ἔτω καὶ ὁ υἱὸς
 τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ'
 αὐτῶν.

13 καὶ ἐξουδενωθῆ; Ἀλλὰ λέγω
 ὑμῖν, ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθε,
 καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλη-
 σαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐ-
 τόν.

13 Τότε συνήμαν οἱ μαθηταὶ, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστῆ εἶ-
 πεν αὐτοῖς.

32. MAT. XVII, 14—21. MARC. IX, 14—29. LUC. IX, 37—43.

Lunaticus, cui discipuli Jesu mederi non potuerant, a Christo persanatur.

MAT. XVII.

MARC. IX.

LUC. IX.

14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν 14
 πρὸς τὸν ὄχλον, προς-

14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τὲς 37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐξῆς
 μαθητὰς, εἶδεν ὄχλον ἡμέρα, κατελθόντων

q. ἀπό

| x. ὅταν ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. y. ἔφη. |

ΜΑΤ. XVII.

MARC. IX.

LUC. IX.

ἦλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος,
 15 γονυπετῶν^α αὐτόν,¹ καὶ
 λέγων· Κύριε, ἐλέησόν
 μου τὸν υἱόν, ὅτι σελή-
 νιάζεται, καὶ κακῶς πά-
 σχει· πολλάκις γὰρ πί-
 πτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ 16
 πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

πολὺν περὶ αὐτὸς, καὶ
 γραμματεῖς συζητῶντας
 15 αὐτοῖς. Καὶ εὐθέως
 πᾶς ὁ ὄχλος^z ἰδὼν
 αὐτὸν ἐξεθαμβήθη,² καὶ
 προστρέχοντες ἠσπάζον-
 16 το αὐτόν. Καὶ ἐπηρώτη-
 σεν^a αὐτούς· τί συζη-
 τεῖτε^b ἰσὺς πρὸς αὐτὸς;

αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους,
 συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος
 38 πολὺς. Καὶ ἰδὲ, ἀνήρ
 ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε,
 λέγων· Διδάσκαλε, δέο-
 μαί σου,^z ἐπιβλεψαι³ ἐπὶ
 τὸν υἱόν μου, ὅτι μο-
 νογενῆς^a ἔσι μοι.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἐκ τῶ ὄχλου,
 εἶπε· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν
 υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦ-
 18 μα ἄλλοτον. Καὶ ὅπου ἂν αὐ-
 τὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν· καὶ
 ἀφρίξει, καὶ τρίξει τὰς ὀδόντας
 = αὐτὸς καὶ ξηραίνεται.

39 Καὶ ἰδὲ, πνεῦμα λαμ-
 βάνει αὐτόν, καὶ ἐξ-
 αίφνης κράζει καὶ σπα-
 ράσσει αὐτόν μετὰ ἀφ-
 ρῆ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ
 ἀπ' αὐτῆ, συντρίβον
 αὐτόν.

16 Καὶ προσήνεγκα αὐτόν
 τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ
 ἐν ἡδυνήθησαν αὐτόν
 17 θεραπεῦσαι. Ἀποκρι-
 θεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
 Γενεὰ ἄπιστος καὶ διε-
 σραμμένη! ἕως πότε
 ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως
 πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; 20
 Φέρετέ μοι αὐτόν ὧδε.

Καὶ εἶπον τοῖς μαθη-
 40 ταῖς σου, ἵνα αὐτὸ ἐκ-
 βάλλωσι, καὶ ἐν ἰσχύσαν.
 19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς^c —
 αὐτοῖς³ λέγει· Ὡ γενεὰ
 ἄπιστος! ἕως πότε πρὸς
 ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε
 ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρε-
 20 τε αὐτόν πρὸς με. Καὶ
 ἤνεγκαν αὐτόν πρὸς
 αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν, 42

40 Καὶ ἐδεήθη τῶν μα-
 θητῶν σου, ἵνα^b ἐβάλω-
 σον³ αὐτό, καὶ ἐν ἡδυ-
 41 νήθησαν. Ἀποκριθεὶς
 δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ
 γενεὰ ἄπιστος καὶ διε-
 σραμμένη! ἕως πότε ἔ-
 σομαι πρὸς ὑμᾶς; καὶ
 ἀνέξομαι ὑμῶν; Προς-
 ἀγαγε^c ὡς τὸν υἱόν
 σου.³ Ἐτι δὲ προσερ-

εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν
 αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς,
 21 ἐκνύλιετο, ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώ-

χομένου αὐτῆ, ἔρῳξεν αὐτόν
 τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάρα-
 ξεν.

α. αὐτῷ. | z. ἰδόντες αὐτόν ἐξεθαμβήθησαν. a. ἰσὺς ἐπιβλεψον.
 | τὲς γραμματεῖς. b. ἰσὺς πρὸς αὐτούς. c. αὐτῷ. | a. ἰσὺς μοί εἰμι b. ἐκ-
 | βάλλωσιν. c. ἰσὺς τὸν υἱόν σου — ὧδε.

MARC. IX.

ἤθεσε τὸν πατέρα αὐτῷ· Ὅσος χρόνος ἐστίν, ὡς τῆτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε·
 22 Παυθίσθεν· καὶ πολλὰς αὐτὸν καὶ εἰς † τὸ πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα
 23 ἀπολήσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ
 δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ, εἰ δύνασαι — πιζεῦσαι" πάντα δυνατὰ τῷ πιζεῦοντι.
 24 Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τῆ παιδίου, μετὰ δακρῶν ἔλεγε· Πιζεύω ^a †, βοήθει
 25 μου τῇ ἀπιστία· Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι
 τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω·
 26 Ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ ^c κράξας" καὶ πολλὰ ^e σπα-
 ράξας" ^g †, ἐξῆλθε. Καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥσε πολλὰς

MAT. XVII.

λέγειν ὅτι ἀπέθανεν.

LUC. IX.

18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ 27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας Ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς
 Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτόν τῆς χειρὸς, ἤγει- τῷ πνεύματι τῷ ἀκα-
 αὐτῷ τὸ δαιμόνιον· καὶ ρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. θάρτῳ, καὶ ἰάσατο τὸν
 ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. 43 τὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Ἐξεπλήσσαντο δὲ
 πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τῆ θεῶ.

19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθη- 28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶ-
 ται τῷ Ἰησοῦ καὶ ἰδίαν, εἶπον· κον, οἱ μαθηταὶ αὐτῷ ἐπηρώ-
 Διὰ τί ἡμεῖς ἐκ ἡδυνήθημεν ἐκ- των αὐτόν καὶ ἰδίαν· Ὅτι
 20 βαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶ- ἡμεῖς ἐκ ἡδυνήθημεν ἐμβαλεῖν
 πεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτό;
 ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίσιν ὡς κόκκον σιτάπεως, ἐρείτε τῷ ὄρει τῆτω· Μετάβηθι ἐν-
 τεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται· 29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τῆτο τὸ
 21 καὶ ἐδὲν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν. Τῆτο δὲ τὸ γένος ἐκ ἐκπορεύεται, εἰ γένος ἐν ἐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν,
 μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

33. MAT. XVII, 22. 23. MARC. IX, 30—32. LUC. IX, 43—45.

Mors Christi praedicta.

MAT. XVII.

MARC. IX.

LUC. IX.

22 Ἀναστροφόμενον δὲ 30 Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες, 43 Πάντων δὲ θαυμαζόν-
 αὐτῶν ἐν τῇ Γαλι- παρεπορεύοντο διὰ τῆς των ἐπὶ πᾶσιν οἷς ^d ἐποιεῖν·

| d. † κύριε. e. κράξας. f. σπαράξας. g. † αὐτόν. | c. τὸν υἱόν σου — ὡδε. d. ἐποίησεν.

MAT. XVII.

MARC. IX.

LUC. IX.

λαία, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

31 Γαλιλαίας· καὶ ἐν ἤθε-
λεν, ἵνα τις γῆ. Ἐδί-
δασκε γὰρ τὲς μαθητὰς
αὐτῆ, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
"Οὐ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου
32 παραδίδοται εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτε-
νεῖσιν αὐτόν· καὶ ἀπο-
κτανθεῖς, ἢ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ" ἀναστήσεται. Οἱ
δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ
ἐφοβῆντο αὐτόν ἐπερω-
τῆσαι.

= ὁ Ἰησοῦς," εἶπε πρὸς
τὲς μαθητὰς αὐτῆ·
44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὅσα
ἔμῳ τὲς λόγους τέτους·
ὁ γὰρ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου
μέλλει παραδίδοσθαι εἰς
45 χεῖρας ἀνθρώπων. Οἱ δὲ
ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τέτο,
καὶ ἦν παρακεκαλυμμέ-
νον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ
αἰσθῶνται αὐτό· καὶ ἐ-
φοβῆντο ἐρωτῆσαι αὐ-
τόν περὶ τῆ ῥήματος
τέτου.

23 Μέλλει ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώ-
που παραδίδοσθαι εἰς
χεῖρας ἀνθρώπων, ἢ καὶ
ἀποκτενεῖσιν αὐτόν, καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθή-
σεται. Καὶ ἐλυπήθησαν
σφόδρα.

34. MAT. XVII, 24—27.

Miraculum stateris in ore piscis a Petro inventi.

MAT. XVII.

24 Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναεὺν, (Marc. IX, 33. Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναεὺν.)
προςῆλθον οἱ τὰ δίδραγμα λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ, καὶ εἶπον· Ὁ διδάσκαλος ὑμῶν
25 ἢ τελεῖ τὰ δίδραγμα; λέγει· Ναί. ἢ Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφ-
θασεν αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Τί σοι δοκεῖ, Σίμων; Οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ
τῶν λαμβάνουσι τέλη ἢ κῆρσον; ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἄλλοτρίων;
26 λέγει αὐτῷ = ὁ Πέτρος· ἢ Ἀπὸ τῶν ἄλλοτρίων. ἢ Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἢ Ἀραγε
27 ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱοί. ἢ Ἰνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν αὐτῆς, πορευθεῖς εἰς τὴν
θάλασσαν, βάλε ἄγκιστρον, καὶ τὸν ἀναβάντα πρῶτον ἰχθύν ἄρον· καὶ ἀνοίξας
τὸ στόμα αὐτῆ, εὐρήσεις σατῆρα· ἐκείνον λαβὼν, δὲς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμῆ καὶ σῆ.

35. MAT. XVIII. MARC. IX, 33—50. LUC. IX, 46—50.

Infans modestiae exemplum coram apostolis sistitur. De scandalis fugiendis. Parabola de ove per-
dita. Placabilitatis commendatio et clementiae. Parabola de rege rationes poscente.

MAT. XVIII.

MARC. IX.

LUC. IX.

1 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον οἱ
μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα
μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;

46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐ-
τοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.

s, ἡμέρα.

h, ἢ μετὰ τρεῖς ἡμέρας.

M A T. XVIII.

M A R C. IX.

L U C. IX.

- 33 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτὸς·
 Τι ἐν τῇ ὁδῷ = πρὸς ἑαυτὸς" διελογί-
 34 σθε; Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διε-
 35 λέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων. Καὶ καθί-
 στας ἐφώνησε τὸς δώ-
 δεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς·
 Εἴ τις θέλει πρῶτος 47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν
 εἶναι, ἔξαι πάντων ἑσχα- διαλογισμὸν τῆς καρδίας
 τος, καὶ πάντων διάκο- αὐτῶν,
 2 Καὶ προσκαλεσάμενος 36 νος. Καὶ λαβὼν παι- ἐπιλαβόμενος παιδίου,
 ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔξησεν αὐτὸ ἐν ἐξησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτοῦ,
 αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγ- 48 καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
 3 ἰ καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω καλισάμενος αὐτὸ, εἶ-
 ὑμῖν, ἐὰν μὴ ὑποταχῆτε πεν αὐτοῖς·
 καὶ γένησθε ὡς τὰ παι-
 4 δία, ἢ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑρραυῶν. Ὅστις ἔν τῳ τα-
 πεινώσει" ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τῆτο, ἔτις ἐστὶν ὁ μείζων ἐν τῇ βα-
 σιλείᾳ τῶν ἑρραυῶν.
 5 Καὶ ὃς ἐὰν δέξηται παι- 57 Ὅς ἐὰν ἐν τῶν τοῖστων Ὅς ἐὰν δέξηται τῆτο τὸ
 διον τοῖστων ἐν ἐπὶ τῷ παιδίον δέξηται ἐπὶ τῷ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 ὀνόματι μου, ἐμὲ δέ- ὀνόματι μου, ἐμὲ δέχε- μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ
 χεται. ται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέ- ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχε-
 χεται, ἐν ἐμὲ δέχεται, ται τὸν ἀποσείλαντά με.
 ἀλλὰ τὸν ἀποσείλαντά Ὅ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶ-
 με. σιν ὑμῖν ὑπάρχων, ἔτος
 38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ἰ + Ἰωάν- 49 ὁ ἔξαι" μέγας. Ἀποκριθεὶς δὲ
 νης, λέγων· Διδάσκαλε, εἶδο- ὁ Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἶ-
 μέν τινα ^k + τῷ ὀνόματι σου δομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 ἐκβάλλοντα δαιμόνια ^l + καὶ ἐ- σου ἐκβάλλοντα = τὰ" δαιμό-
 κολύσαμεν αὐτὸν, = ὅτι ἐν νια, καὶ ἐκολύσαμεν αὐτὸν, ὅτι

t. ∞ ταπεινώσει.

i. + δ. k. + ἐν. l. + ὃς ἐν
ἀκολουθεῖ ἡμῖν.

e. ∞ ἰσπ.

ΜΑΡC. ΙΧ.

ΛΥC. ΙΧ.

39 ἀκολουθεὶ ἡμῖν." Ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπε· Μὴ κωλύετε αὐτόν. Οὐ-
δεὶς γὰρ ἐστίν, ὃς ποιήσει δύνα-
μιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ
δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαι

50 ἐν ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ
κωλύετε·

40 41 με. Ὅς γὰρ ἐν ἔξι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστίν. Ὅς γὰρ
ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος, ἐν ὀνόματι ὅτι
Χριστὸς ἐξε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐμὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ.

Ὅς γὰρ ἐν ἔξι καθ'
ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν
ἐστίν.

ΜΑΤ. XVIII.

ΜΑΡC. ΙΧ.

6 Ὅς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν
μικρῶν τέτων τῶν πιξευόντων
εἰς ἔμὲ, συμφέρει αὐτῷ, ἵνα
κρημασθῇ μύλος ὀνικὸς ἐπὶ
τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ κατα-
πόντιοθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θα-
λάσσης. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ
τῶν σκανδάλων! Ἀνάγκη γὰρ
— ἐστίν — ἔλθειν τὰ σκάνδαλα·
πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ — ἐ-
κείνῳ, δι' ἃ τὸ σκάνδαλον ἔρ-
χεται.

42 Καὶ ὃς ἂν σκαν-
δαλίσῃ ἓνα τῶν μι-
κρῶν τῶν πιξευ-
όντων εἰς ἔμὲ, κα-
λὸν ἐστίν αὐτῷ μάλ-
λον, εἰ περικείται
λίθος μυλι-
κὸς περὶ τὸν τρά-
χηλον αὐτοῦ, καὶ βέ-
βληται εἰς τὴν θά-
λασσαν.

Luc. 17, 2. Αὐσι-
τελεῖ αὐτῷ, εἰ ἡ
μύλος ὀνικὸς" πε-
ρικείται περὶ τὸν τρά-
χηλον αὐτοῦ, καὶ ἐβ-
ήσεται εἰς τὴν θά-
λασσαν, ἢ ἵνα σκανδα-
λίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν
τούτων.

8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου, ἢ ὁ πῆξ σου σκαν-
δαλίξῃ σε, ἐκκοψον αὐτὰ, καὶ βά-
λε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοι ἐστίν εἰσελθεῖν
εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο
χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι
εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

43 Καὶ εἰ ἂν σκανδαλίξῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀ-
πόκοψον αὐτήν· καλὸν σοι ἐστὶν κυλλὸν
εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖ-
ρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν,
— εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, — ὅπου
ὁ σκόληξ αὐτῶν ἐτελειεῖται, καὶ τὸ πῦρ
ἐσβέννυται." . . . Καὶ εἰ ἂν ὁ ὀφθαλ-
μὸς σου σκανδαλίξῃ σε, ἐκβαλε αὐ-
τόν· καλὸν σοι ἐστὶν μονόφθαλμον εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἢ δύο ὀφ-

9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου σκανδαλίξῃ σε,
ἐξελε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν
σοι ἐστὶν μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰς-

u. ἢ εἰς x. ἢ αὐτόν. | m. ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν. n. † τῷ. | f. ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν.
o. † μου. p. ἢ μύλος ὀνικὸς.

MAT. XVIII.

MARC. IX.

ελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τῆ πυρός. 48 εναν — τῆ πυρός," ὅπου ὁ σκόληξ αὐτῶν ἐτελευταῖ, καὶ τὸ πῦρ ἐσβέν-
 45 νεται. . . . Καὶ εἰάν ὁ πῆς σου σκανδαλίξῃ σε, ἀπόκομον αὐτόν
 καλόν ἐστὶ σοι εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν ῥολόν, ἢ τῆς δύο πόδας ἔχον-
 46 τα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, = εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον," — ὅπου
 49 ὁ σκόληξ αὐτῶν ἐτελευταῖ καὶ τὸ πῦρ ἐσβέννεται." . . . Πᾶς γὰρ
 50 πυρὶ ἀλισθῆσεται καὶ πᾶσα θυσία ἀλλ' ἀλισθῆσεται. Καλόν τὸ ἄλας·
 εἰάν δὲ τὸ ἄλας ἄναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσεται; ἔχετε ἐν
 ἑαυτοῖς ἄλας, καὶ εἰρημεύετε ἐν ἀλλήλοις.

10 Ὅρατε, μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τῶτων· λέγω γὰρ ὑμῖν,
 ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν ἑρανοῖς διὰ παντός βλέπουσι τὸ πρόσωπον
 11 τῆ πατρὸς μου, τῆ ἐν ἑρανοῖς. = Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου σῶ-
 12 σαι τὸ ἀπολωλός." Τί ὑμῖν δοκεῖ;
 εἰάν γένηται τινι ἀνθρώπῳ ἑκατὸν
 πρόβατα, καὶ πλανηθῆ· ἐν ἐξ αὐτῶν·
 ἐχὶ ἀφείς τὰ ἐννενηκονταεννέα * ἐπὶ
 τὰ ὄρη, πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώ-
 13 μενον; Καὶ εἰάν γένηται εὑρεῖν αὐ-
 τὸ, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπὶ
 αὐτῷ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῖς ἐννενηκον-
 ταεννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις.

14 Οὕτως ἐκ ἑξὶ θέλημα ἔμπροσθεν
 τῆ πατρὸς ὑμῶν, τῆ ἐν ἑρανοῖς, ἵνα
 ἀπόληται ὁ εἰς τῶν μικρῶν τού-
 των.

15 Ἐάν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὕπαγε, ἡ † ἐλεξόν αὐτὸν μεταξὺ σου
 16 καὶ αὐτῆ μόνου. Ἐάν σου ἀκόση, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· εἰάν δὲ μὴ
 ἀκόση

LUC. XV, 4. Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν,
 ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας
 ἐν ἐξ αὐτῶν, ἐ καταλείπει τὰ ἐννε-
 νηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πο-
 ρεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὑρη
 5 αὐτό; Καὶ εὑρὼν ἐπιτίθειν ἐπὶ τῆς
 6 ὤμους ἑαυτῆ χαίρων· καὶ ἐλθὼν εἰς
 τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τῆς φίλους καὶ
 τῆς γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγχα-
 ρητέ μοι, ὅτι εὑρον τὸ πρόβατόν μου
 7 τὸ ἀπολωλός. Λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔτω
 χαρὰ ἕξει ἐν τῷ ἑρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρ-
 τωλῷ μετανοῶντι, ἢ ἐπὶ ἐννενηκον-
 ταεννέα δικαίοις, οἵτινες ἐ χροσίαν ἔ-
 χουσι μετανοίας.

ΜΑΤ. XVIII.

ἀνέσθ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἓτι ἓνα ἢ δύο· ἓνα ἐπὶ σώματος δύο μαρτύρων ἢ
 17 τριῶν σαθῆ πᾶν ῥῆμα. Ἐάν δὲ παρακέσθ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἂν δὲ καὶ
 18 τῆς ἐκκλησίας παρακέσθ, ἔσο σοι ὡσπερ ὁ ἔθνικὸς καὶ ὁ τελώνης. Ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν, ὅσα ἂν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ ἔθραυῳ· καὶ ὅσα ἂν λύ-
 19 σσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ ἔθραυῳ. Ἰάλιν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἂν δύο ὁ-
 μῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος, ἔσται ἐάν αἰτήσωται, γε-
 20 νήσεται αὐτοῖς παρὰ τῆ πατρὸς μου, τῆ ἐν ἔθραυοῖς. Οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς
 21 συνηγμένοι εἰς τὸ ἑμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν. Τότε προσελθὼν αὐ-
 τῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, πόσάκις ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφή-
 22 σω αὐτῷ; ἕως ἐπτάκις; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι, ἕως ἐπτάκις, ἀλλ'
 23 ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ. Διὰ τῆτο ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν ἔθραυῶν ἀνθρώπου
 24 βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δέλων αὐτῆ. Ἀρξάμενου δὲ αὐτῆ
 25 συναίρειν, προσηρέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐ-
 τῆ ἀποδῆναι, ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτῆ πρᾶθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτῆ,
 26 καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πεσὼν ἔν ὁ δῆλος προς-
 εκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω.
 27 Σπλαγγισθεὶς δὲ ὁ κύριος τῆ δέλου ἐκείνου, ἀπέλευσεν αὐτὸν, καὶ τὸ δάνειον ἄ-
 28 φῆκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δῆλος ἐκεῖνος, εὔρεν ἓνα τῶν συνδέλων αὐτῆ, ὃς
 ὀφείλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε, λέγων· Ἀπόδος =
 29 μοι^a ἃ τ'^a ὀφείλεις. Πεσὼν ἔν ὁ σύνδουλος αὐτῆ^b †, παρεκάλει αὐτὸν, λέ-
 30 γων· Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοὶ, καὶ — πάντα^c ἀποδώσω σοι. Ὁ δὲ ἐκ ἠθέλεν.
 31 ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως ἔ ἀποθῆ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόν-
 32 τες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτῆ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες διεσά-
 33 φησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ
 κύριος αὐτῆ, λέγει αὐτῷ· Δῆλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφήγά σοι,
 34 ἐπεὶ παρεκάλεισάς με. Οὐκ ἔδεν καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ
 35 σε ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτῆ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισαῖς,
 ἕως ἔ ἀποθῆ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ^c ἔπιουρά-
 νιος^d ποιήσει ὑμῖν, ἂν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτῆ ἀπὸ τῶν καρδιῶν
 ὑμῶν^d †.

a, ὅ, τι. b, † εἰς τὰς πόδας αὐτῆ. c, ὀργάνος. d, † τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

S E C T I O II.

Narrationum series in Lucae Evangelio.

1. LUC. IV, 14—56.

Jesus in Galilaeam redux et Nazarethae docens.

LUC. IV.

MARC I.

MAT. IV.

- 14 Καὶ ὑπέσχεσαν ὁ Ἰη- 14 Μετὰ δὲ παραδοθῆναι 12 Ἀκούσας δὲ ἅ†, ὅτι Ἰω-
 οῦς ἐν τῇ δυνάμει τῆς τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ ἀννης παρεδόθη, ἀνε-
 πνεύματος εἰς τὴν Γα- Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαί- χώρησεν εἰς τὴν Γαλι-
 λιλαιάν· καὶ φήμη ἐξῆλ- αν, κηρύσσων. . . . λαιάν.
- 15 χώρου περὶ αὐτῆς. Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζό-
 16 μενος ὑπὸ πάντων. Καὶ ἦλθεν εἰς — τὴν Ναζαρετ, ἣ ἦν τετραμμήνιος· καὶ
 εἰσῆλθε, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συ-
 17 ναγωγὴν· καὶ ἀνέζη ἀναγνῶναι. Καὶ ἐπέδοθη αὐτῷ βιβλίον Ἡσαίου τῆ προ-
 18 φήτου· καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν τόπον ἃ ἦν γεγραμμένον·, Πνεῦ-
 μα κυρίου ἐπ' ἐμέ· ἃ ἔνεκεν· ἔχρισέ με ἂ εὐαγγελισθῆναι· πτωχοῖς, ἀπέσαλκέ
 19 με ἃ † κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφρων, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποσεῖλαι τε-
 20 θραυσμένους ἐν ἀφέσει, κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτόν·" Καὶ πτύξας τὸ βι-
 βλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισεν· καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλ-
 21 μοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ. Ἦρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτῆς· "Ὅτι σήμερον
 22 πεπλήρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν ὑμῶν. Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν
 αὐτῷ, καὶ θαυμάζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐμπορευομένοις ἐν
 23 τῇ σῶματι αὐτῆς, καὶ ἔλεγον· Οὐχ ἐτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; Καὶ εἶπε πρὸς
 αὐτῆς· Πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην· ἰατροί, θεράπευσον σε-
 αυτὸν· ὅσα ἠέσομεν γενόμενα ἃ εἰς Καπερναεὺν, ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ πα-
 24 τριδί σου. Εἶπε δὲ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐδεῖς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ
 25 πατριδί αὐτῆς. Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν· πολλοὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡ-
 μέραις Ἡλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσθη ὁ θρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας
 26 ἔξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν. Καὶ πρὸς ἐδεμίαν αὐτῶν

a. ἔνεκεν. b. εὐαγγελίζεσθαι. c. † ἰάσασθαι τὰς
 συντετριμμένους τὴν καρδίαν. d. ὤ ἐν τῇ.

a. † ὁ Ἰησοῦς.

LUC. IV.

ἐπέμφθη Ἡλίας, εἰ μὴ εἰς Σάραπτα τῆς Σιδωνίας, πρὸς γυναῖκα χήραν.
 27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ ἑδείς
 28 αὐτῶν ἐκαθάρισθη, εἰ μὴ Νεεμάν ὁ Σύρος. Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες
 29 θυμῷ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες ταῦτα. Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν
 30 αὐτῶν ἑκποδόμενοι, ὥστε κατακρημνίσαι αὐτόν. Αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέ-
 σου αὐτῶν, ἐπορεύετο.

2. LUC. IV, 31—37. MARC. I, 21—28.

Daemoniacus Capernaumi sanatur.

LUC. IV.

MARC. I.

31 Καὶ κατήλθεν εἰς Καπερναῦν, πό-
 λιν τῆς Γαλιλαίας· (conf. Mat. IV, 13.)
 καὶ ἦν διδάσκων αὐτὸς ἐν τοῖς σάβ-
 32 βασι. Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ δι-
 δαχῇ αὐτῆ· ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ ἦν ὁ λό-
 γος αὐτῆ.
 33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος
 34 ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου,
 καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ, ἰλέ-
 γων· Ἐγώ, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ
 Ναζαρηνέ; ἤλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς·
 οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ.
 35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέ-
 γων· Φιμώθητι, καὶ ἐξελθε ἄπ' αὐ-
 36 τῆ μητρὸς βλάψαν αὐτόν. Καὶ ἐγέν-
 ητο θάμβος ἐπὶ πάντας· καὶ συνε-
 λάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς
 ὁ λόγος ἑτος, ὅτι ἐν ἔξουσίᾳ καὶ δυ-

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναῦν·
 καὶ εὐθέως τοῖς σάββασι = εἰσελ-
 θὼν" εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκε.
 22 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδασκῇ αὐτῆ·
 ἦν γὰρ διδάσκων αὐτὸς ὡς ἔξουσίαν
 23 ἔχων, καὶ ἔχ' ὡς οἱ γραμματεῖς. Καὶ
 ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος
 ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, καὶ ἀνέκραξε,
 24 ἰλέγων· — Ἐγώ, τί ἡμῖν καὶ σοί,
 Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἤλθες ἀπολέσαι ἡ-
 μᾶς· οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τοῦ θεοῦ.
 25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέ-
 γων· Φιμώθητι, καὶ ἐξελθε ἐξ αὐτῆ.
 26 Καὶ σπασάξεν αὐτόν τὸ πνεῦμα τὸ
 ἀκαθάρτον, καὶ κράξεν φωνῇ μεγάλῃ,
 27 ἐξῆλθεν ἄπ' αὐτῆ. Καὶ ἐθαμ-
 βήθησαν πάντες, ὥστε συζητεῖν πρὸς
 αὐτὸς, λέγοντας· Ἐπὶ τί ἐστὶ τῆτο;
 τίς ἡ διδασκῆ, ἡ καινὴ αὐτή, ὅτι κατ'
 ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι" τοῖς

e. Σιδωνίας. f. τῆς. g. εἰς τὸ
 h. ἐξ. i. τὸ.

a. Σ ἀπ' - b. Σ fortasse: τίς ἡ διδασκῆ ἡ
 καινή; κατ' ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι.

LUC. IV.

νάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύ-
 37 μασι, καὶ ἐξέρχονται; Καὶ ἐξεπορεύ-
 ετο ἦχος περὶ αὐτῆ εἰς πάντα τόπον
 τῆς περιχώρου.

MARC. I.

ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούου-
 28 σιν αὐτῷ; Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοή αὐτῆ
 εὐθύς εἰς ὅλην τὴν περιχώρον τῆς
 Γαλιλαίας.

3. LUC. IV, 38 — 44. MARC. I, 29 — 39. MAT. VIII, 14 — 17.

Petri socru aliisque aegrotis sanatis Jesus in desertum discedit.

LUC. IV.

38 Ἀναστὰς δὲ ἔκ' ἐκ' τῆς
 συναγωγῆς, εἰσῆλθεν
 εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος·

[†] + πενθερὰ δὲ τῆ Σί-
 μωνος ἦν συνεχομένη
 πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠ-
 ρώτησαν αὐτὸν περὶ

39 αὐτῆς. Καὶ ἐπιστὰς ἐπά-
 νω αὐτῆς, ἐπειτίμησε τῷ
 πυρετῷ, καὶ ἀρῆκεν αὐ-
 τήν. Παραχρῆμα δὲ ἀ-
 ναστὰσα διηκόνει αὐτοῖς.

40 Ἀύνοτος δὲ τῷ ἡλίῳ,
 πάντες ὅσοι εἶχον ἀ-
 σθενεῦντας νόσοις ποι-
 κίλαις, ἤγαγον αὐτὸς
 πρὸς αὐτὸν·

ὁ δὲ ἐνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν
 τὰς χεῖρας ἐπιθεῖς, ἐθε-

MARC. I.

29 Καὶ εὐθέως ἐν τῆς συ-
 ναγωγῆς ἔξελθόντες,
 ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν
 Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου,
 μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰω-

30 ἀννου. Ἡ δὲ πενθε-
 ρὰ Σίμωνος κατέκειτο
 πυρεσσοῦσα· καὶ εὐθέ-
 ως λέγουσιν αὐτῷ περὶ

31 αὐτῆς. Καὶ προσελ-
 θὼν ἤγειρεν αὐτήν,
 κρατήσας τῆς χειρὸς αὐ-
 τῆς· καὶ ἀρῆκεν αὐτήν ὁ
 πυρετός — εὐθέως· καὶ

32 διηκόνει αὐτοῖς. Ὀψίας
 δὲ γενομένης, ὅτε ἔδου
 ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς
 αὐτὸν πάντας τὰς κα-
 κῶς ἔχοντας, καὶ τὰς

33 δαιμονιζομένους. Καὶ
 ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνη-
 γμένη ἦν πρὸς τὴν θύ-

34 ραν. Καὶ ἐθεράπευσε
 πολλὰς κακῶς ἔχοντας

MAT. VIII.

14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς
 τὴν οἰκίαν Πέτρου,

εἶδε τὴν πενθερὰν αὐ-
 τῆ βεβλημένην καὶ πυ-
 ρέσσοσαν.

15 Καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς
 αὐτῆς, καὶ ἀρῆκεν αὐ-
 τὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠ-
 γέρθη, καὶ διηκόνει

16 ^b ὡς αὐτοῖς." Ὀψίας δὲ
 γενομένης, προσήνεγ-
 καν αὐτῷ δαιμονιζομέ-
 νους πολλούς·

καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα
 λόγῳ, καὶ πάντας τὰς

κ. ὡς ἐπὶ

κ. † ἡ

κ. ὡς ἐξελθὼν ἦλθε.

†

β. ὡς αὐτῶ.

LUC. IV.

MARC. I.

MAT. VIII.

41 ῥάπτευσεν αὐτές. Ἐξήρ-
χετο δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ
πολλῶν, κράζοντα καὶ
λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ^m †
ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. Καὶ
ἐπιτιμῶν ἐκ εἰα αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ἤ-
δειςαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

ποικίλαις νόσοις· καὶ
δαιμόνια πολλά ἐξέβα-
λε, καὶ ἐν ἡῖσι λαλεῖν
τὰ δαιμόνια, ὅτι ἤδει-
σαν αὐτόν.

κακῶς ἔχοντας ἐθερά-
πευσεν.

LUC. IV.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν
ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον· καὶ
οἱ ὄχλοι ⁿ ἐπείητον· αὐτόν, καὶ ἤλ-
θον ἕως αὐτοῦ, καὶ κατείχον αὐτόν,
τῷ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.
43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτές· Ὅτι καὶ
ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελισα-
σθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ
44 θεοῦ· ὅτι εἰς τὸ ἐπίσταμαι. Καὶ
ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς
τῆς Γαλιλαίας.

35 Καὶ πρῶτ', ^d ὡς ἐννυχον· λίαν, ἀναστὰς
ἐξῆλθε, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον,
36 κακεῖ προσήρχετο. Καὶ κατεδύωξαν αὐ-
37 τὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. Καὶ
εὐρόντες αὐτόν λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι
38 πάντες ^e ὡς ζητοῦσί σε." Καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· Ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμο-
πόλεις, ἵνα ^f καὶ ἐκεῖ κηρύξω· εἰς τὸτο
39 γὰρ ^g ὡς ἐξελήλυθα." Καὶ ἦν κηρύσσων
^h εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, εἰς ὅλην τὴν
Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαιμόνια ἐκβάλλων.

MARC. I.

4. LUC. V, 1—11. (Conf. MAT. IV, 18 sqq. MARC. I, 16 sqq.)

Petrus, Jacobus et Joannes, piscium ingenti praeda potiti, Jesum comitantur.

LUC. V.

1 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τῷ αἰεῖν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ,
2 καὶ αὐτὸς ἦν ἐξὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ· καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐξῶτα
παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἀλιεῖς ^e ὡς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν· ^f ὡς ἀπέπλυναν·
3 τὰ δίπτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν τῷ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐ-

m. † ὁ Χριστός. n. ἐπείητον. o. ὡς ἀπ' αὐ-
των ἀποβάντες. p. ὡς ἐπλόκην.

d. ὡς ἐννυχα. e. ὡς σε ζητοῦσι. f. κακεῖ.
g. ὡς ἐλήλυθα. h. ἐν ταῖς συναγωγαῖς.

LUC. V.

τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐν τῷ πλοίῳ τὰς
 4 ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ
 5 βᾶθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίχτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων,
 εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιῶσάντες, ἔδεν ἐλάβομεν· ἐπὶ
 6 δὲ τῷ ῥήματι σου χαλάσω τὸ δίχτυον. Καὶ τῷτο ποιήσαντες συνέκλεισαν
 πλῆθος ἰχθύων· πολὺ διεσῆγγυτο δὲ τὸ δίχτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς
 μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἐτέρω πλοίῳ, τῷ ἐλθόντας συλλαβίσθαι αὐτοῖς· καὶ ἤλ-
 8 θον, καὶ ἐπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἰδὼν δὲ Σί-
 μων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι = τῷ Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ,
 9 ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι, κύριε. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τὰς
 σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρῃ τῶν ἰχθύων, ἧ συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον
 καὶ Ἰωάννην, υἱὸς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν
 11 Σίμονα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβέ· ἀπὸ τῆς νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωογρῶν. Καὶ κατα-
 γαρόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀρέντες ἅπαντα, ἠκολέθησαν αὐτῷ.

5. LUC. V, 12 — 16. MARC. I, 40 — 45. MAT. VIII, 1 — 4.

Leprosus sanatur.

LUC. V.

MARC. I.

MAT. VIII.

- 12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶ-
 ναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν
 πόλεων, καὶ ἰδὲ, ἀνὴρ 40 Καὶ ἕρχεται πρὸς αὐ-
 πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν
 τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ
 πρόσωπον, ἐδέχθη αὐ-
 τῆ, λέγων· Κύριε, ἐὰν
 θέλῃς, δύνασαι με κα- 41 σαί με καθαρίσαι. Ὁ
 θαρίσαι. δὲ Ἰησοῦς σπλαγχι-
 13 Καὶ ἐτείνας τὴν χεῖρα, σθεῖς, ἐκείνας τὴν χεῖ-
 ἤψατο αὐτῆ, ἢ εἰπὼν· ρα, ἤψατο αὐτῆ, καὶ λέγει
 Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ αὐτῷ· Θέλω, καθαρί-
 3 Καὶ ἐτείνας τὴν χεῖρα, ἤψατο αὐτῆ — ὁ Ἰησοῦς,
 λέγων· Θέλω, καθαρί-

η. ἰχθύων πλῆθος. γ. ἢ λέγων. |

| c. ἢ προσελθόντι.

LUC. V.

MARC. I.

MAT. VIII.

εὐθείως ἢ λέπρα ἀπῆλ-
θεν ἀπ' αὐτῆς.

42 σθητι. Καὶ — εἰπόν-
τος αὐτῆς, "εὐθείως ἀπ-
ῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ἢ λέ-
πρα, καὶ ἐκαθαρίσθη.

σθητι. Καὶ εὐθείως ἐκα-
θαρίσθη αὐτῆ ἢ λέπρα.

43 Καὶ ἐμβρομησάμενος
αὐτῷ εὐθείως ἐξέβαλεν

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν
αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν·
ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σε-
αυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσ-
ένεγκε περὶ τῆς καθα-
ρισμῆ σου, καθὼς προσ-
έταξε Μωσῆς, εἰς μαρ-
τύριον αὐτοῖς.

44 αὐτὸν. Καὶ λέγει αὐτῷ·
"Ὅρα, μηδενὶ μηδὲν εἰ-
πῆς· ἀλλ' ὑπάγε, σεαυ-
τὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ
προσένεγκε περὶ τῆς κα-
θαρισμῆ σου, ἃ προσ-
έταξε Μωσῆς, εἰς μαρ-
τύριον αὐτοῖς.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· "Ὅρα μηδενὶ εἰπῆς·
ἀλλὰ ὑπάγε, σεαυτὸν δεῖ-
ξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσ-
ένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσ-
έταξε Μωσῆς, εἰς μαρ-
τύριον αὐτοῖς.

15 Διήροστο δὲ μάλλον ὁ λόγος
περὶ αὐτῆς· καὶ συνήρχοντο
ὄχλοι πολλοὶ ἀκέειν, καὶ θε-
ραπεύεσθαι = ὑπὲρ αὐτῆς"
ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

45 Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἤρξατο κη-
ρύσσειν πολλὰ, καὶ διαφημί-
ζειν τὸν λόγον, ὥστε μηκέ-
τι αὐτὸν δύνασθαι φανερώς
εἰς πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω
ἐν ἐρήμοις τόποις ἦν, καὶ
ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ἰσπαν-
ταχόθεν."

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν
ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσευχό-
μενος.

6. LUC. V, 17—26. MARC. II, 1—12. MAT. IX, 1—8.

Paralyticus sanatur.

LUC. V.

MARC. II.

MAT. IX.

1 Καὶ ἐμβὰς εἰς — τὸ
πλοῖον, διεπέρασε,
καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν
πόλιν.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν
διδάσκων, καὶ ἦσαν κα-
θήμενοι Φαρισαῖοι καὶ

1 Καὶ ^k ἰσπανίαν εἰσελ-
θεν" εἰς Καπερναεὺμ
δι' ἡμερῶν, καὶ ἡμέ-
σθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι.

† i. ἰσπανίαν. k. ἰσπανίαν εἰσελθὼν πάλιν, †

LUC. V.

MARC. II.

MAT. IX.

νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐ-
ληλυθότες ἐκ πάσης κώμης
τῆς Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας
καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ δυνάμεις
κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς.

13 Καὶ ἰδὲ, ἄνδρες φέρον-
τες ἐπὶ κλίνης ἄνθρω-
πον, ὃς ἦν παραλελυ-
μένος· καὶ ἐζήτουν αὐ-
τὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ
θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ.

19 Καὶ μὴ εὐρόντες ὁ ποιᾶς εἰς-
ενέγκωσιν αὐτὸν, διὰ τὸν ὄχ-
λον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα,
διὰ τῶν κεράμων καθήκαν
αὐτὸν σὺν τῷ κλινηδίῳ εἰς τὸ
μέσον ἔμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίσιν 5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
αὐτῶν, εἶπεν· ἴ· Ἄν-
θρωπε, ἀφέωνταί σοι

21 αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ
ἤρξαντο διαλογίζεσθαι
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι, λέγοντες·

Τίς ἐστιν ἔτος, ὃς λα-
λεῖ βλασφημίας; τίς
δύναται ἀφιέναι ἁμαρ-
τίας, εἰ μὴ ὁ μόνος ὁ

22 θεός; Ἐπιγνὼς δὲ ὁ
Ἰησοῦς τὰς διαλογισμοὺς
αὐτῶν, — ἀποκριθεὶς
εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί

2 Καὶ εὐθέως συνήχθησαν
πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ
τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει
αὐτοῖς τὸν λόγον·

3 Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐ-
τὸν, παραλυτικὸν φέ-
ροντες, αἰρόμενον ἀπὸ
τεσσάρων.

4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγί-
σαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπε-
ξέγασαν τὴν σέγγην ὅπου ἦν·
καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν
κράββατον ἵ· ἐφ' ᾧ ὁ πα-
ραλυτικὸς κατέκειτο.

5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
πίσιν αὐτῶν, λέγει τῷ
παραλυτικῷ· Τέκνον,
ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρ-
τίαι· Ἦσαν δὲ τινες

6 τῶν γραμματέων ἐκεῖ
καθήμενοι καὶ διαλογι-
ζόμενοι ἐν ταῖς καρ-
δίαις αὐτῶν· Τί ἔτος

7 ἔτος λαλεῖ βλασφημίας;
τίς δύναται ἀφιέναι ἁ-
μαρτίας, εἰ μὴ εἰς ὁ

8 θεός; Καὶ εὐθέως ἐπι-
γνὼς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύ-
ματι αὐτοῦ, ὅτι ἔτος ἱ·

2 Καὶ ἰδὲ, προσέφερον αὐ-
τῷ παραλυτικὸν ἐπὶ
κλίνης βεβλημένον.

Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν
πίσιν αὐτῶν, εἶπε τῷ
παραλυτικῷ· Θάρσει
τέκνον· ἀφέωνταί σου αἱ
σοι αἱ ἁμαρτίαι σου·

3 Καὶ ἰδὲ, τινὲς τῶν γραμ-
ματέων εἶπον ἐν ἑαυ-
τοῖς·

Οὗτος βλασφημεῖ.

4 Καὶ ἵ· ἰδὼν ὁ Ἰη-
σοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐ-
τῶν, εἶπεν·

δια-

LUC. V.

MARC. II.

MAT. IX.

διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

Ἰνατί ὑμεῖς ἐνθυμείσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;

23 Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν Ἀφείονται σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου ἢ εἰπεῖν ὡς ἔγραψε καὶ περιπάτει;

9 Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ Ἀφείονται ἡ σου αἱ ἁμαρτίαι ἢ εἰπεῖν ὡς ἔγραψε, ἢ ἄρῳ σου τὸν κράββατον, καὶ περιπά-

5 Τί γὰρ ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν Ἀφείονται σου αἱ ἁμαρτίαι ἢ εἰπεῖν ὡς ἔγραψαι καὶ περιπάτει;

24 Ἰνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, (εἶπε τῷ ὡς παραλελυμένῳ) Σοὶ λέγω, ὡς ἔγραψε, καὶ ἄρας τὸ κλινίδιον σου, πορεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.

10 Ἰνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· (λέγει τῷ παραλυτικῷ) Σοὶ λέγω, ὡς ἔγραψε, ἢ ἄ-

6 Ἰνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ) Ἐγερθεὶς ἄρῳ σου τὴν κλίνην, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ἃ ὡς κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, δοξάζων τὸν θεόν.

11 ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων.

7 Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

26 Καὶ ἕσασιν ἔλαβεν ἅπαντας, καὶ ἐδοξάζων τὸν θεόν, καὶ ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες Ὅτι εἶδομεν παράδοξα σήμερον.

ἄσε ἐξίσασθαι πάντας, καὶ δοξάζειν τὸν θεόν, λίγοντας Ὅτι ἐδέποτε ἔτως εἶδομεν.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἠθθαύμασαν, καὶ ἐδοξασαν τὸν θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

η. ἔγειραι. x. ὡς παρα-
λυτικῷ. γ. ὡς ὁ

η. σοί. ο. ἔγειραι. p. † καί.
q. ὡς ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς.

f. σοί. g. ὡς ἔγραψε.
h. ὡς ἐφοβήθησαν.

7. LUC. V, 27—39. MARC. II, 13—22. MAT. IX, 9—17.

Levis, novus Christi discipulus; de jejunio Christi sermo.

LUC. V.

MARC. II.

MAT. IX.

- 27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλ- 13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν πα- 9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς
θε, ρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ ἐκείθεν,
καὶ ἐθεάσατο τελώνην 14 τῆς. Καὶ παράγων εἶ- εἶδεν ἄνθρωπον κενθῆ-
ὀνόματι Λευῖν, καθή- δε Λευῖν τὸν τῆ Ἀλ- μενον ἐπὶ τὸ τελώνιον,
μενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· φαίου, καθήμενον ἐπὶ Ματθαῖον λεγόμενον·
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολέ- τὸ τελώνιον· καὶ λέγει καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολέ-
28 θει μοι. Καὶ καταλι- αὐτῷ· Ἀκολέθει μοι. Καὶ ἀναστὰς
πὼν ἅπαντα, ἀναστὰς 10 ἠκολέθησεν αὐτῷ. Καὶ
29 ἠκολέθησεν αὐτῷ. Καὶ 15 αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν ἠκολέθησεν αὐτῷ. Καὶ
ἐποίησε δοχὴν μεγά- τῷ κατακείσθαι αὐτὸν ἐγένετο αὐτῷ ἐνακειμέ-
λην ^z + Λευῖς αὐτῷ ἐν τῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆ, καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁ-
οικίᾳ αὐτῆ· καὶ ἦν ὄχ- πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρ- μαρτωλοὶ ἐλθόντες συν-
λος τελωνῶν πολὺς καὶ τωλοὶ συνανέκειντο τῷ ανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ
ἄλλων, οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακειμένοι. τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ.
- 30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμ- 16 αὐτῷ. Καὶ οἱ γραμμα- 11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρι-
ματεῖς — αὐτῶν" καὶ τεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι σοῖοι, εἶπον τοῖς μαθη-
οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὴς ταῖς αὐτῆ· Διὰ τί μετὰ
μαθητὰς αὐτῆ, λέγοντες· τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρ- τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρ-
Διὰ τί μετὰ + τῶν" τελω- τωλῶν ἐσθίει ὁ διδά- τωλῶν ἐσθίει ὁ διδά-
νῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐ- σκαλος ὑμῶν;
σθίετε καὶ πίνετε;
- 31 Καὶ ἐπορευθεὶς ὁ Ἰη- 17 πίνει; Καὶ ἀπέσας ὁ 12 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπέσας,
σοῦς εἶπε πρὸς αὐτῆς· Ὁὐ εἶπεν — αὐτοῖς·" Οὐ
Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύ- χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύ-
όντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κα- ὄντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κα-

LUC. V.

MARC. II.

MAT. IX.

- 32 οἱ καθὼς ἔχοντες. Οὐκ ἔλλυθα καλέσαι δικαίους, ἀλλ' ἁμαρτωλὸς εἰς μετάνοιαν.
- 33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιῶνται, ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν;
- 34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μὴ δύνασθε τὰς νιῆς τῆ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶ, ποιῆσαι νηστεύειν;
- 35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς· Ὅτι ἂν εἰς ἐπιβλημα ἱματίου καινῷ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαι-
- 32 καθὼς ἔχοντες. Οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλὸς. †
- 33 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ Φαρισαῖοι νηστεύοντες· καὶ ἐροῦνται καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νηστεύουσι; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τῆ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶ, νηστεύειν;— ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμφίον, εἰ δύνανται νηστεύειν."
- 34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τῆ νυμφῶνος πενθεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτῶν ἐστὶ ὁ νυμφίος;
- 35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
- 36 Οὐδεὶς ἐπιβλημα ἱματίου καινῷ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιῷ· αἰ-
- 37 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιῷ· αἰ-

a. ὡς ἀπὸ ἱματίου καινοῦ
οὐκ εἶπεν.

r. † εἰς μετάνοιαν s. ὡς τῶν Φαρισαίων.
t. ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. u. † καὶ.

i. ὡς ἑλεος k. † εἰς
μετάνοιαν.

LUC. V.

- όν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ παλαιῷ ἐσυμφωνεῖ = ἐπίβλημα" τὸ ἀπὸ τῆς καινῆ. Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιῆς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τὰς ἀσκὰς, καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολένται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκὰς καινὰς βλητέον· — καὶ ἀμφοτέροισι συντηροῦνται."
- 37 Καὶ εἰς πινὼν παλαιῶν, εὐθέως θέλει νέον· λέγει γὰρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

MARC. II.

- εἰ δὲ μὴ, αἴρει τὸ πλήρωμα = αὐτῆ" τὸ καινὸν τῆ παλαιῆ, καὶ χειρὸν σχίσμα γίνεται.
- 22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὰς παλαιῆς· εἰ δὲ μὴ, ῥήσεται ὁ οἶνος = ὁ νέος" τὰς ἀσκὰς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολένται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκὰς καινὰς βλητέον.

MAT. IX.

- ρεὶ γὰρ τὸ πλήρωμα αὐτῆ ἀπὸ τῆ ἱματίου, καὶ χειρὸν σχίσμα γίνεται.
- 17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὰς παλαιῆς· εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται οἱ ἀσκοὶ, καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολένται· ἀλλὰ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὰς καινὰς, καὶ ἀμφοτέροισι συντηροῦνται.

3. LUC. VI, 1—5. MARC. II, 23—28. MAT. XII, 1—3.

Discipuli Christi die sabbathi spicas vellunt.

LUC. VI.

- 1 Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὰς σάββας, καὶ ἤσθιον, ψάχοντες ταῖς χερσίν.
- 2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπον — αὐτοῖς· "Τί ποιεῖτε ὃ ἐν ἕξει ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασιν;
- 3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς

MARC. II,

- 23 Καὶ ἐγένετο παραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τὰς σάββας.
- 24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· "Ἴδε, τί ποιεῖς ἐν τοῖς σάββασιν, ὃ ἐν ἕξει;
- 21 Καὶ = αὐτὸς" ἔλεγον

MAT. XII

- 1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτῆ ἐπειύσαν, καὶ ἤρξαντο τίλλειν σάββας καὶ ἐσθίειν.
- 2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόντες, εἶπον αὐτῷ· Ἴδὲ, οἱ μαθηταὶ σου ποιεῖς ἐν τοῖς σάββασιν, ὃ ἐν ἕξει ποιεῖν
- 3 ἐν σαββάτῳ. Ὁ δὲ εἶ-

LUC. VI.

MARC. II.

MAT. XII.

αὐτὸς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
 Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε,
 ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, ἐπὶ-
 τε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ
 οἱ μετ' αὐτῆ ὄντες; 26
 4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
 οἶκον τῆ θεοῦ, καὶ τὰς
 ἄρτους τῆς προθέσεως
 — ἔλαβε καὶ ἔφαγε
 καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ'
 αὐτῆ, ἕως ἔτι ἔξῃ φα-
 γεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς
 ἱερεῖς;

αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέ-
 γνωτε, τί ἐποίησε Δα-
 βὶδ, ὅτε χρεῖαν ἔσχε,
 καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς
 καὶ οἱ μετ' αὐτῆ; πῶς
 εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
 τῆ θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ
 ἄρχιερέως, καὶ
 τὰς ἄρτους τῆς προθέ-
 σεως ἔφαγεν, ἕως ἔτι
 ἔξῃ φαγεῖν, εἰ μὴ τοῖς
 ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ
 τοῖς σὺν αὐτῷ οὔσι;

πεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέ-
 γνωτε, τί ἐποίησε Δα-
 βὶδ, ὅτε ἐπείνασε ^m† καὶ
 οἱ μετ' αὐτῆ;
 4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
 οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ
 τὰς ἄρτους τῆς προ-
 θέσεως ἔφαγεν, ἕως ἔτι
 ἔξῃ ἦν αὐτῷ φαγεῖν,
 οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτῆ,
 εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μό-
 νοις;

5 Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ
 νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασι οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλῶσι,
 6 καὶ ἀναίτιοι εἰσι; Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τῆ ἱερῶ ⁿ ἢ μείζων" ἐστὶν ὧδε.
 7 Εἰ δὲ ἐγνώσκετε, τί ἐστὶν „Ἐλεον θέλω καὶ ἢ θυσίαν“, ἔτι ἂν κατε-
 δικάσατε τὰς ἀνατιύς.

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ
 σάββατον διὰ τὸν ἄν-
 θρωπον ἐγένετο, ἔχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον.

6 Ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς
 τῆ ἀνθρώπου καὶ τῆ
 σαββάτου.

28 Ὡς κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς
 τῆ ἀνθρώπου καὶ τῆ
 σαββάτου.

8 Κύριος γὰρ ἐστὶ ^o † τῆ
 σαββάτου ὁ υἱὸς τῆ
 ἀνθρώπου.

9. LUC. VI, 6—11. MARC. III, 1—6. MAT. XII, 9—14.

Christus die sabbathi manum hominis tabidam sanat.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἐτέ-
 ρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν
 αὐτὸν εἰς τὴν συνα-
 γογὴν, καὶ διδάσκειν·
 καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος,
 καὶ ἡ χεὶρ αὐτῆ ἠδεδιὰ ἦν

1 Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς
 τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦν
 ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξη-
 ραμμένῃν ἔχων τὴν
 χεῖρα.

9 Καὶ μεταβάς ἐκείθεν
 ἦλθεν εἰς τὴν συναγω-
 γὴν αὐτῶν.

10 Καὶ ἰδὲ, ἄνθρωπος —

† m. † αὐτός. n. μείζων. o. † καὶ.

LUC. VI.

MARC. III.

MAT. XII.

7 ξηρά. ^b ∞ Παρετήρουν"
 δὲ ^c † οἱ γραμματεῖς καὶ
 οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ
 σαββάτῳ θεραπεύσει,
 ἵνα εὐφρῶσι κατηγόριαν
 αὐτῷ. Αὐτὸς δὲ ἤδει τὸς
 διαλογομένους αὐτῶν, καὶ εἶπε
^d ∞ τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρῶν
 ἔχοντι τὴν χεῖρα. ^e ∞ "Ἐγειραι,"
 καὶ σῆθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀνα-
 9 σῶς εἶπεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
 πρὸς αὐτούς· Ἐπερωτήσω ὑ-
 μᾶς τι. * * "Ἐξεσι τοῖς σάβ-
 βαισιν * ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακο-
 ποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπο-
 κτεῖναι;"

2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν,
 εἰ τοῖς σάββασιν θερα-
 πεύσει αὐτὸν, ἵνα κα-
 3 τηγορήσωσιν αὐτῷ. Καὶ
 λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρα-
 μένῳ ἔρχοντι τὴν χεῖρα. ^x "Ἐγειρε"
 εἰς τὸ μέσον.

ἦν τὴν" χεῖρα ἔχων ξη-
 ρῶν. Καὶ ἐπὴρώτησαν
 αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ
 ἔξεσι τοῖς σάββασιν θε-
 ραπεύειν; ἵνα κατηγο-
 ρήσωσιν αὐτῷ.

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· "Ἐξεσι τοῖς
 σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κα-
 κοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ
 ἀποκτεῖναι; τί δε ἐσιώπων.

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς ἐστὶ ἐξ

ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἐξεὶ πρόβατον ἐν,

12 βασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ; Πρόσω ἐν δια-
 φέρει ἄνθρωπος προβάτου! Ὡς ἐξεσι τοῖς σάββασιν καλῶς ποιεῖν.

10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας
 αὐτούς,

5 Καὶ περιβλεψάμενος αὐτὸς
 μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ
 τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν,

εἶπεν ^e ∞ αὐτῷ· "Ἐκτι-
 νον τὴν χεῖρά σου. Ὁ
 δὲ ^h ∞ ἐποίησε" ⁱ † καὶ
^k ∞ ἀποκατεστάθη" ἢ χεῖρα
 αὐτοῦ ^l † = ὡς ἡ ἄλλη."

λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· "Ἐκ-
 13 τεινον τὴν χεῖρά σου.
 Καὶ ἔξετεινε· καὶ ^y ἀπ-
 εκατεστάθη" ἢ χεῖρα αὐτοῦ. ^z †

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώ-
 πῳ· "Ἐκτεινον τὴν χεῖ-
 ρά σου· καὶ ἔξετεινε.
 Καὶ ^p ∞ ἀποκατεστά-
 θη" ὑγιῆς, ὡς ἡ ἄλλη.

11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν

6 Καὶ ἐξεληθόντες οἱ Φα-
 ρισαῖοι εὐθὺς μετὰ τῶν

14 ^q ∞ Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμ-

b. ∞ παρετηροῦντο. c. † αὐ-
 τόν. d. ∞ τῷ ἀνθρῳ. e. ∞ ἔ-
 γειραι. f. ἀπολέσαι. g. ∞ τῷ
 ἀνθρώπῳ. h. ∞ ἔξετεινε. i. † ἔτω. k. ∞ ἀποκατεστάθη. l. † ὡς ἡ ἄλλη.

x. ἔγειραι. y. ∞ ἀποκα-
 τεστάθη. z. † ὑγιῆς ὡς
 ἡ ἄλλη.

p. ∞ ἀποκατεστάθη.
 q. ∞ ἐξεληθόντες δὲ οἱ Φαρι-
 σαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ'
 αὐτοῦ.

LUC. VI.

MARC. III.

MAT. XII.

άνοίας, και διελάουον
πρός άλλήλους, τί άν
ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ.

Ἡρωδιανῶν συμβέλιον
ἐποιοῦν κατ' αὐτῆ, ὅ-
πως αὐτόν ἀπολέσωσι.

βέλιον ἔλαβον κατ' αὐ-
τῆ ἐξελθόντες, ὅπως
αὐτόν ἀπολέσωσιν.

10. LUC. VI, 12—49. MARC. III, 13—19. (MAT. X, 2—4.)

Delectis duodecim Apostolis Christus orationem in monte habet.

LUC. VI.

MARC. III.

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύ-
ταις, ^m ἡ ἐξῆλθεν" εἰς τὸ ὄρος προς-
εὔξασθαι καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν

13 τῇ προσευχῇ τῆ θεῆ. Καὶ ὅτε ἐγένετο
ἡμέρα, προσεφώνησε τὲς μαθητὰς
αὐτῆ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώ-
δεκα, ἔς και ἀποσόλους ὠνόμασε·

14 Σίμωνα, ὃν και ὠνό-
μασε Πέτρον, καὶ Ἀν-
δρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐ-
τῆ, Ἰάκωβον και Ἰω-
άννην,

15 Φίλιππον και Βαρθολο-
μαῖον, Ματθαῖον και
Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν
τῆ Ἀλφαίου, και Σί-
μωνα τὸν καλέμενον

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος,

καὶ προσκαλεῖται ἔς ἡθελεν αὐτός· και
14 ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐποίησε δώ-
δεκα, ἵνα ὡσι μετ' αὐτῆ, και ἵνα ἀπο-

15 σέλλῃ αὐτῆς κηρύσσειν, ἵ και ἔχειν

ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς

16 δαιμόνια. Καὶ ἐπέθηκε

τῷ Σίμονι ὄνομα Πέ-

17 τρον· ἵ και Ἰάκωβον

τὸν τῆ Ζεβεδαίου, και

Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν

— τῆ" Ἰακώβου· και

ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὄνό-

ματα Βοανεργῆς, ὃ ἔστιν,

18 υἱοὶ βορρηντῆς· ἵ και Ἀν-

δρέαν, και Φίλιππον,

και Βαρθολομαῖον, και

Ματθαῖον, και Θωμᾶν,

και Ἰάκωβον τὸν τῆ Ἀλ-

φαίου, και Θαδδαῖον,

Mat. X, 2. Τῶν δὲ δώ-
δεκα ἀποσόλων τὰ ὀνό-
ματὰ ἔσι ταῦτα· πρῶ-
τος, Σίμων ὃ λεγόμε-
νος Πέτρος, και Ἀν-
δρέας ὃ ἀδελφὸς αὐτῆ·
Ἰάκωβος ὃ τῆ Ζεβε-
δαίου, και Ἰωάννης ὃ
ἀδελφὸς αὐτῆ.

3 Φίλιππος και Βαρθολο-
μαῖος· Θωμᾶς και Ματ-
θαῖος ὃ τελώνης· Ἰά-
κωβος ὃ τῆ Ἀλφαίου,
και Λεββαῖος — ὃ ἐπι-

LUC. VI.

MARC. III.

MAT. X.

- 16 ζηλωτήν, Ἰδδαν Ἰακώ- καὶ Σίμωνα τὸν Κα- 4 κληθεὶς Θαδδαῖος" Σι-
 βου καὶ Ἰδδαν Ἰσκα- 19 νανίτην, ἰ καὶ Ἰδδαν μων ὁ Ὡ Κανανίτης,"
 ριώτην, ὃς καὶ ἐγέ- Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ πα- καὶ Ἰδδας ὁ Ἰσκαριώ-
 17 νετο προδοτής· καὶ κα- ρέδωκεν αὐτόν. της, ὁ καὶ παραδὲς
 ταβὰς μετ' αὐτῶν, ἐξη ἐπὶ τόπου πεδινῆ· καὶ
 ὄχλος μαθητῶν αὐτῆ, καὶ πλήθος πολὺ τῆ λαῶ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἰε-
 ρουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀπεσαι αὐτῆ, καὶ
 18 ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν. (Conf. Marc. 3, 7. 8.) καὶ οἱ ὄχλούμενοι ἠ ἀπὸ
 19 πνευμάτων ἀκαθάρτων. — καὶ ἰθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐξήκει ἀπτε-
 σθαι αὐτῆ. (Conf. Marc. 3, 10.) ὅτι δύναμις παρ' αὐτῆ ἐξήρχετο καὶ ἰάτο πάν-
 20 τας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτῆ εἰς τῆς μαθητῶν αὐτῆ, ἔλεγε.
 (Conf. Mat. 5, 3.) Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐξῆν ἡ βασιλεία τῆ θεῶ.
 21 ἰ Μακάριοι οἱ πενῶντες νῦν· ὅτι χορτάσθησεθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν
 22 ὅτι γελάσετε. ἰ Μακάριοι ἐξε, ὅταν μισήσῃσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν
 ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίωσιν, καὶ ἐκβάλωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρῶν, ἐνεκα
 23 τῆ νιῆ τῆ ἀνθρώπου. ὦ Χάρητῆ ἐν ἐκεῖνη τῆ ἡμέρᾳ καὶ σιωπήσατε· ἰδὲ γὰρ, ὁ μι-
 σθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ ἔρατῷ· κατὰ Ὡ ταῦτα" γὰρ ἐποιοῦν τοῖς προφῆταις οἱ
 24 πατέρες αὐτῶν. Πλὴν ἐὰν ὑμῖν τοῖς πλουσίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν
 25 ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν, οἱ ἐμπεπλησμένοι· ὅτι πεινάσετε. Οὐαὶ — ὑμῖν" οἱ γε-
 26 λῶντες νῦν· ὅτι περθήσετε καὶ κλαύσετε. Οὐαὶ, ἰ ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι ἰ ἰ
 οἱ ἄνθρωποι· κατὰ Ὡ ταῦτα" γὰρ ἐποιοῦν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες
 27 αὐτῶν. Ἄλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· Ἀγαπάτε τῆς ἐχθρῶς ὑμῶν· καλῶς
 28 ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς· ἰ εὐλογεῖτε τῆς καταρωμένους ἰ ὑμᾶς." ἰ ἰ προσεύ-
 29 χεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς. Τῷ τύπουτί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα,
 πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τῆ αἰροντός σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ
 30 κωλύσῃς. Παντὶ δὲ τῷ αἰτῆντί σε, δίδου· καὶ ἀπὸ τῆ αἰροντος τὰ σά, μὴ ἀπαί-
 31 τει. (Conf. Mat. 7, 12.) Καὶ καθὼς θέλετε, ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ
 32 ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. (Conf. Mat. 5, 46.) Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τῆς ἀγαπῶν-
 τας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς ἀγαπῶντας αὐτοῖς
 ἀγα-

n. ὑπό. ο. χαίρετε. p. Ὡ τ' αὐτά. q. ἰ ὑμῖν, r. ἰ πάντες. | r. Ὡ Κανανίτης.
 s. Ὡ τ' αὐτά. t. ὑμῖν. u. καὶ. |

L u c. VI.

- 33 ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τὰς ἀγαθοποιούντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί;
 34 καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν * δανείζητε" παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ = οἱ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς
 35 δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπάτε τὰς ἐχθρὰς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ † ὑψίστου· οὗ αὐτὸς χρηστὸς ἐστὶν ἐπὶ τὰς ἀχαρίστους καὶ πονηρὰς.
 36 Γίνεσθε = οὐδ' οἰκτιρόμενοι, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτιρῶν ἐστὶ. (Conf.
 37 Mat. 7, 1.) Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ ἔ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ ἔ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε. Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλόν, πεπευσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυρόμενον δόσουςιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.
 39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι δύναται τυφλὸς

τυφλὸν ὀδηγεῖν; ἐγὼ ἀμφοτέροισι εἰς βόθυνον πεσόνται;

Mat. 15, 14. τυφλὸς τυφλὸν ἐὰν ὀδηγῇ, ἀμφοτέροισι εἰς βόθυνον πέσονται.

- 40 Οὐκ ἐστὶ μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον — αὐτῶν· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτῶν.

Mat. 10, 24. Οὐκ ἐστὶ μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, ἐδὲ θελὸς ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτῶν.
 25. Ἀρκετὸν τῷ μαθητῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος, καὶ ὁ θελὸς ὡς ὁ κύριος αὐτῶν.

- 41 (Conf. Mat. 7, 3.) Τί δὲ βλέπετε τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῆ ἀδελφῆ σου
 42 τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ ἔ κατανοεῖς; ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφὲ, ἄφες, ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν ἔ βλέπων; Ἰσοκρίτά! ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τῆ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τῆ ἀδελφῆ σου. (Conf. Mat. 7, 16.) Οὐ γὰρ ἐστὶ δένδρον καλόν, ποιῶν καρπὸν σαπρὸν· ἐδὲ δένδρον σαπρὸν, ποιῶν καρπὸν καλόν. Ἐκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τῆ ἰδίου καρπῆ γινώσκειται· ἔ γὰρ ἔξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα, ἐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι ξαφυλὴν. Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τῆ ἀγαθῆ θησαυρῆ τῆς καρδίας αὐτῆ προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς = ἄνθρωπος" ἐκ τῆ πονηρῆ = θησαυρῆ τῆς καρδίας αὐτῆ" προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τῆ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ σῶμα = αὐτῶν· Τί δὲ με καλεῖτε, κύριε, κύριε καὶ ἔ ποιεῖτε ἄ λέγω; (Conf. Mat. 7, 24.) Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρὸς με, καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αὐτὰς, ὑποδείξω ὑμῖν, τίνι

x. ∞ δαναίζετε. y. † τοῦ.

LUC. VI.

ἔσιν ὅμοιος. Ὅμοιος ἐσιν ἀνθρώπων οἰκοδομῶντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάρυνε, καὶ ἐθήκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης, προσέβηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐν ἰσχυρῶσ σαλευῖσαι αὐτὴν τεθεμελίωτο 49 γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν. Ὁ δὲ ἀκέσας καὶ μὴ ποιήσας, ὅμοιος ἐσιν ἀνθρώπων οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου· ἢ προσέβηξεν ὁ ποταμὸς· καὶ εὐθέως. ^z Ὡς ἔπεςε," καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

11. LUC. VII, 1—10. MAT. VIII, 5—13.

Centurionis servo: Christus absens medetur.

LUC. VII.

MAT. VIII.

- 1 Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτῆ εἰς τὰς ἀκοὰς τῆ λαῶ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναεὺμ. Ἐκατόνταρχος δὲ εἰνός δᾶλος, κακῶς ἔχων, ἤμελλε τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἐντιμος. Ἀκέσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε — πρὸς αὐτὸν" προσεβυτέρες τῶν Ἰουδαίων, ἰεροτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν 4 διασώσῃ τὸν δᾶλον αὐτῆ. Οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλειν αὐτὸν σπευδαίως, λέγοντες· "Ὅτι ἄξιός ἐσιν, ὃ ^b Ὡς παρῆξει" 5 τῆτο· ἰ ἀγαπᾶ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδομῆσεν ἡμῖν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς. Ἦδη δὲ αὐτῆ σὺ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἐπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ εκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλου· σὺ γὰρ εἰμι ἰκανός, ἵνα ^b Ὡς ὑπὸ 7 τὴν σῆγην μου" εἰσέλθῃς· ἰ διὸ ἔδδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἶπέ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς 8 μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρωπὸς εἰμι 9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρωπὸς εἰμι ὑπὸ ἔξε-
- 5 Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς Καπερναεὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ εκατόνταρχος, 6 παρακαλῶν αὐτὸν, ἰ καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβηται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασιανίζόμενος.
- 7 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν.
- 8 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ εκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, ἐκ εἰμὶ ἰκανός, ἵνα μου ὑπὸ τὴν σῆγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἶπέ ἰ λόγῳ," καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.
- 9 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρωπὸς εἰμι ὑπὸ ἔξε-

z. Ὡς συνέπαισε. a. Ὡς παρῆξει. b. Ὡς μου ὑπὸ τὴν σῆγην. | s. τῷ Ἰησοῦ. t. λόγῳ.

L u c. VII.

M A T. VIII.

- ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπὲρ ἑμῶν τῶν ἐξουσιῶν· καὶ λέγω τέτω· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλω· Ἐρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δέλω μου· Ποίησον τέτω, καὶ ποιεῖ.
- 9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν, καὶ εἰπὼν αὐτῷ· ὅπου εἶπες· Λέγω ὑμῖν, ὡς ἐδὲ" ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πῖσιν εὐρον.
- 10 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθεῖσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πῖσιν εὐρον. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἔξουσιν, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ
- 12 Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. (Luc. 13, 28. 29.)
- 10 Καὶ ὑποσρέψαντες οἱ περιφθίνοντες εἰς τὸν οἶκόν, εὐρον τὸν ἀσθενῆντα δέλον ὑγιαίνοντα.
- 13 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ ἑκατοντάρχῳ· Ὑπάγε, καὶ ὡς ἐπέβησας γενηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτῆ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

12. Luc. VII, 11—17.

In oppido Nain filius viduae unicus a Christo in vitam revocatur.

- 11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῆς, ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην Νάϊν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ — ἱκανοί, καὶ ὄχλος πολὺς. Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πόλει τῆς πόλεως, καὶ ἰδὲ, ἐξεκόμετο τεθνηκὼς, υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτῆ, καὶ αὐτὴ χήρα· καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς = ἦν" σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος, ἐσπλαγγίσθη ἐπ' αὐτὴν, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μη κλαίε. Καὶ προσελθὼν ἤψατο τῆς σοφοῦ· οἱ δὲ βραζύζοντες ἔβησαν. Καὶ εἶπε· Νεανίσκει, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδοκεν αὐτόν τῇ μητρὶ αὐτῆ. Ἐλάβε δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν, λέγοντες· Ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσιέψατο ὁ θεὸς τὸν λαόν αὐτῆ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος ἔτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτῆ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

c. ὡς εἶπε. d. ὡς τῷ. e. ἅπαντας.

! u. ἑκατοντάρχου.

13. LUC. VII, 18—35. MAT. XI, 2—19.

Joannis discipuli ad Jesum allegati; laudes Joannis baptistae.

LUC. VII.

- 18 Καὶ ἀπήγγελλαν Ἰωάννῃ οἱ μαθη-
 19 τὰὶ αὐτῆ περι πάντων τέτων. Καὶ
 προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μα-
 θητῶν αὐτῆ ὁ Ἰωάννης, ἐπεμψε
 πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρ-
 20 χόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν; Πα-
 ραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστῆς ἀπέ-
 σαλευν ἡμᾶς πρὸς σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσδοκῶ-
 21 μεν; Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλὰς ἀπὸ νόσων καὶ μαζίγων
 καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς χαρισάτο = τὸ" βλέ-
 22 πειν. Καὶ ἀποκριθεὶς = ὁ Ἰησοῦς" εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγ-
 γείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσα-
 τε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, χωλοὶ
 περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κω-
 φοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτω-
 23 χοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν,
 ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.
 24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων Ἰωάν-
 νου, ἤρξατο λέγειν ^f πρὸς τὸς ὄχ-
 λους" περὶ Ἰωάννου· Τί ^g ἐξελη-
 λύθατε" εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι;
 κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;
 25 Ἀλλὰ τί ^g ἐξεληλύθατε" ἰδεῖν; ἄν-
 θρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιε-
 σμένον; Ἴδὲ, οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ
 καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασι-
 26 λείοις εἰσίν. Ἀλλὰ τί ^g ἐξεληλύθα-
 τε" ἰδεῖν; προφήτην; Ναὶ, λέγω ὑ-

MAT. XI.

- 2 Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀκῆσας ἐν τῷ θεομω-
 τηρίῳ τὰ ἔργα τῆ Χριστοῦ, πέμψας ^x
 3 δύο" τῶν μαθητῶν αὐτῆ, εἶπεν αὐ-
 τῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον
 προσδοκῶμεν;
 4 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
 Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ
 5 ἃ ἀκῆσατε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ ἀνα-
 βλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ
 καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νε-
 κροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγε-
 6 λίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν, ὃς
 ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.
 7 Τέτων δὲ πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰη-
 σοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάν-
 νου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον
 θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σα-
 λευόμενον;
 8 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν
 μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; Ἴδὲ,
 οἱ τὰ μαλακὰ φορῶντες ἐν τοῖς οἴκοις
 τῶν ^y βασιλέων" εἰσίν.
 9 Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην;
 Ναὶ, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσώτερον

f. ἢ τοῖς ὄχλοις.

g. ἢ ἐξήλθατε.

| x. διὰ y. ἢ βασιλέων.

LUC. VII.

27 μὴν, καὶ περισσότερον προφήτου! Οὐ-
 τὸς ἐστὶ περὶ ἔ γέγραπται „ Ἰδὲ, ἐγὼ
 ἀποσέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προς-
 ὄπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν
 28 σου ἔμπροσθέν σου., Λέγω γάρ
 ὑμῖν μείζων ἐν γεννήτοῖς γυναικῶν
 — προφήτης" Ἰωάννου — τῆ βα-
 πτιζῆ" ἐδεῖς ἐξῆν· ὁ δὲ μικρότερος *
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆ θεῶ, * μείζων αὐ-
 29 τοῦ ἐστὶ. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπέσας καὶ
 οἱ τελῶναι ἰδικαίωσαν τὸν θεόν, βα-
 πτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου·
 30 οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν
 βουλὴν τῆ θεῶ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτὰς,
 μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτῆ.

14 μος * ἕως Ἰωάννου * προεφήτευσαν. Καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι, αὐτὸς
 15 ἐστὶν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. Ὁ ἔχων ὄψα ἀλείν, ἀκουέτω!
 31 ^h + Τίμι ἐν ὁμοιώσω τῆς ἀνθρώ- 16 Τίμι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην;
 πους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίμι 17 Ὁμοία ἐστὶ τῶ παιδοῖς" ^a ὡ ἐν ἀγοραῖς
 32 εἰσὶν ὁμοιοι; Ὁμοιοὶ εἰσι παιδοῖς 18 καὶ προσφωνεῖσι
 τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ προσ- 19 καὶ λέγουσιν·
 φωνῶσιν ἀλλήλοισ, καὶ λέγουσιν· Ἡδύλασμεν ὑμῖν καὶ ἐκ ὠρχήσασθε
 33 ἐθρηνησάμεν ὑμῖν, καὶ ἐκ ἐκλαύσα- 20 καὶ λέγουσιν·
 τε. Ἠλήλυθε γάρ Ἰωάννης ὁ βα- 21 Ἠλήλυθε γάρ Ἰωάννης, μήτε ἐσθίων μή-
 πτιζῆς, μήτε — ἄρτον" ἐσθίων, μή- 22 τε πίνων καὶ λέγουσι· Δαιμόνιον ἔχει.
 34 τε — οἶνον" πίνων καὶ λέγετε· Δαι- 23 Ἠλθεν ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου, ἐσθίων
 μόνιον ἔχει. Ἠλήλυθεν ὁ υἱὸς τῆ 24 καὶ πίνων καὶ λέγουσιν· Ἰδὲ, ἄν-
 ἀνθρώπου, ἐσθίων καὶ πίνων καὶ λέ- 25 θρωπος φάγος καὶ οἶνο-

MAT. XI.

10 προφήτου! Οὗτος γάρ ἐστι περὶ ἔ γέ-
 γραπται· „ Ἰδὲ, ἀποσέλλω τὸν ἄγγε-
 λόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατα-
 σκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν
 11 σου., Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐκ ἐγγε-
 ρται ἐν γεννήτοῖς γυναικῶν μείζων Ἰω-
 ἄννου τῆ βαπτισοῦ· ὁ δὲ μικρότερος *
 ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, * μεί-
 ζων αὐτῆ ἐστὶν.

12 Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ
 βαπτισῆ ἕως ἄρτι ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
 ρανῶν βιάζεται, καὶ βιασαὶ ἀρπάζου-
 σιν αὐτὴν.

13 Πάντες γάρ οἱ προφήται καὶ ὁ νό-
 14 μος * ἕως Ἰωάννου * προεφήτευσαν. Καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι, αὐτὸς
 15 ἐστὶν Ἡλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι. Ὁ ἔχων ὄψα ἀλείν, ἀκουέτω!
 31 ^h + Τίμι ἐν ὁμοιώσω τῆς ἀνθρώ- 16 Τίμι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύτην;
 πους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίμι 17 Ὁμοία ἐστὶ τῶ παιδοῖς" ^a ὡ ἐν ἀγοραῖς
 32 εἰσὶν ὁμοιοι; Ὁμοιοὶ εἰσι παιδοῖς 18 καὶ προσφωνεῖσι
 τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημένοις καὶ προσ- 19 καὶ λέγουσιν·
 φωνῶσιν ἀλλήλοισ, καὶ λέγουσιν· Ἡδύλασμεν ὑμῖν καὶ ἐκ ὠρχήσασθε
 33 ἐθρηνησάμεν ὑμῖν, καὶ ἐκ ἐκλαύσα- 20 καὶ λέγουσιν·
 τε. Ἠλήλυθε γάρ Ἰωάννης ὁ βα- 21 Ἠλήλυθε γάρ Ἰωάννης, μήτε ἐσθίων μή-
 πτιζῆς, μήτε — ἄρτον" ἐσθίων, μή- 22 τε πίνων καὶ λέγουσι· Δαιμόνιον ἔχει.
 34 τε — οἶνον" πίνων καὶ λέγετε· Δαι- 23 Ἠλθεν ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου, ἐσθίων
 μόνιον ἔχει. Ἠλήλυθεν ὁ υἱὸς τῆ 24 καὶ πίνων καὶ λέγουσιν· Ἰδὲ, ἄν-
 ἀνθρώπου, ἐσθίων καὶ πίνων καὶ λέ- 25 θρωπος φάγος καὶ οἶνο-

h. † εἶπε δὲ ὁ κύριος.

z. παιδαροῖς. a. ὡ καθημένοις ἐν ἀγορᾷ.

b. ὡ ἂ προσφωνοῦνται τοῖς ἐταίροις λέγουσιν.

LUC. VII.

πότης, ¹ φίλος τελωνῶν" καὶ ἁμαρτω-
 35 λῶν.* Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ
 τῶν τέκνων αὐτῆς — πάντων.

MARC. IX.

ῶν φίλος καὶ ἁμαρτωλῶν.* Καὶ
 ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων
 αὐτῆς.

14. LUC. VII, 36—50.

Mulier Jesum ungens in aedibus Pharisaei veniam delictorum impetrat.

36 Ἡρώτα δὲ τις αὐτὸν τῶν Φαρισαίων, ἵνα φάγη μετ' αὐτῆ· καὶ εἰσελθὼν εἰς
 37 τὴν οἰκίαν τῆ Φαρισαίου, ἀνεκλίθη. Καὶ ἰδὲ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει, ἣτις ἦν ἁμαρ-
 τωλὸς, ἐπιγνῶσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβασρον
 38 μύρου, ¹ καὶ γὰρ ^k ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, κλαίουσα; ἤρξατο βρέχειν τὰς
 πόδας αὐτῆ τοῖς δάκρυσι, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασε, καὶ κατε-
 39 φίλει τὰς πόδας αὐτῆ, καὶ ἤλειψε τῷ μύρῳ. Ἴδων δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας
 αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν, τίς καὶ
 40 ποταπὴ ἡ γυνὴ, ἣτις ἄπτεται αὐτῆ· ὅτι ἁμαρτωλὸς ἐστίν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
 Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. Ὁ δὲ φησὶ· Διδάσκαλε, εἰπέ.
 41 Ἄνο χρεωφιλῆται ἦσαν δανειστῆ τινι· ὁ εἰς ὄφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ
 42 ἕτερος πενήτημοντα. Μὴ ἐχόντων = δὲ αὐτῶν ἀποθῆναι, ἀμφοτέρους ἐχαρί-
 σατο. Τίς ἔν αὐτῶν, — εἰπέ, πλείον αὐτὸν ἀγαπήσει; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων,
 43 εἶπεν· Ὑπολαμβάνω, ὅτι ὃ τὸ πλείον ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς
 44 ἔκοινας. Καὶ τραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην
 τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν· ὕδωρ ἐπὶ τὰς πόδας μου ἐκ ἕδω-
 κας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἐβρέξε μου τὰς πόδας, καὶ ταῖς θριξὶ ¹ † αὐτῆς
 45 ἐξέμαξε. Φίλημά μοι ἐκ ἕδωκας· αὕτη δὲ, ^m ὡς ἔφ' ἧς εἰσῆλθον, ² ἐ διέλιπε
 46 καταφιλοῦσά μου τὰς πόδας. Ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου ἐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ
 47 μύρῳ ἤλειψέ — μου τὰς πόδας." Οὐ χάριν, * λέγω σοι, ἀφίονται αἱ ἁμαρτίαι
 48 αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ· ὃ δὲ ὀλίγον ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. Εἶπε
 49 δὲ αὐτῇ· Αφίονται σου αἱ ἁμαρτίαι. Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακειμένοι λέγειν
 50 ἐν ἑαυτοῖς· Τίς ἐτός ἐστιν, ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυ-
 ναῖκα· Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.

15. LUC. VIII, 1—3.

Feminae aliquot, victum Jesu ministrantes.

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τῆς, καὶ αὐτὸς διώδεν κατά πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων
 2 καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ, ¹ καὶ

i. τελωνῶν φίλος. k. παρὰ τὰς πόδας αὐτῆ ὀπίσω. l. † τῆς κεφαλῆς. m. ὡς ἔφ' ἧς εἰσῆλθον.

LUC. VIII.

γυναῖκες τινες, αἱ ἦσαν θεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθε-
 νειῶν· Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνῆ, ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπτά ἐξεληλύθει,
 3 καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα, καὶ ἕτεραι πολ-
 λαί, αἵτινες διηκόουν ὡς αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς.

16. LUC. VIII, 4—18. MAR. IV, 1—25. MAT. XIII, 1—25.

Parabola de satore et semine, item de candela candelabro imponenda.

LUC. VIII.

MARC. IV.

MAT. XIII.

1 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδά- 1 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξε-
 σκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· θῶν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας,
 ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν.

4 Συνιόντος δὲ ὄχλου πολ- καὶ συνήχθη πρὸς αὐ- 2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς
 λῆ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν τὸν ὄχλος πολὺς, ὥσε αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, ὥσε
 ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμ-
 αὐτὸν, πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ βάντα καθῆσθαι· καὶ

θάλασση· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν
 τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν. 3 εἰσῆκει. Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς

2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παρα- 2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παρα-
 εἶπε διὰ παραβολῆς. βολαῖς πολλὰ καὶ ἐλε-
 γεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ

5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τῆ 3 αὐτῆ· Ἄκούετε ἰδοὺ, ἐξῆλ-
 σπειραι τὸν σπόρον αὐ- θεν ὁ σπείρων τῆ σπει- 4 τῆ σπείρειν. Καὶ ἐν τῷ
 τῆ. Καὶ ἐν τῷ σπείρειν 4 ραι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἐπε-
 αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε πα- σε παρὰ τὴν ὁδὸν· καὶ
 ρὰ τὴν ὁδὸν καὶ κατε- ἦλθε τὰ πετεινὰ^a † καὶ
 πατήθη, καὶ τὰ πετει- κατέφαγεν αὐτό.
 νὰ τῆ ἔρανῆ κατέφαγεν
 αὐτό.

6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ 5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ 5 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τα
 τὴν πέτραν· πετρῶδες, ὅπου ἐκ εἶχε πετρῶδη, ὅπου ἐκ εἶχε
 γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέ- γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέ-
 τελε, διὰ τὸ μὴ εἶχεν βάθος γῆς. τελε, διὰ τὸ μὴ εἶχεν βάθος γῆς.

6 Ἦλιου δὲ ἀνατείλαντος, 6 Ἦλιου δὲ ἀνατείλαντος,
 καὶ φυνὲν ἐξηράνθη, διὰ ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ
 ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ

n. ὡς αὐτοῖς. ο. ὡς ἐκ. | a. † τῆ ἔρανῆ. |

LUC. VIII.

τὸ μὴ ἔχειν ἱκμάδα.

7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν· καὶ συμφυεῖσαι αὐ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό.

8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ^ρ εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν· καὶ φυτόν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλάσιονα.

Ταῦτα λέγων, ἐφώνη· Ὁ ἔχων ὄψα ἀκείν, ἀκουέτω!

9 Ἐπληρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτῆ, — λέγοντες, τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη.

10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς,

ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνῶσι.

MARC. IV.

μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αὐ ἀκανθαί, καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ

8 καρπὸν ἐκ ἔδωκε. Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν· καὶ ἰδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ ^β ὡς αὐξάνοντα·

καὶ ἔφερεν ^γ ὡς ἐν τριάνοντα, καὶ ^δ ὡς ἐν ἑξήκοντα, καὶ ^ε ὡς ἐν ἑκατόν.

9 Καὶ ἔλεγεν ^δ †· Ὁ ἔχων ὄψα ἀκείν, ἀκουέτω!

10 Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμύνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα

11 καὶ τὴν παραβολὴν. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμῖν δέδοται = γινῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω

ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται·

δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται· ὅς τις δὲ ἐκ ἔχει, καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἐπὶ αὐτῆ.

12 Ἴνα βλέποντες βλέπωσι καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι, καὶ μὴ συνῶσι.

MAT. XIII.

μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθη.

7 Ἐπὶ τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αὐ ἀκανθαί, καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά.

8 Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν· καὶ ἰδίδου καρπὸν,

ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἐξήκοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.

9 Ὁ ἔχων ὄψα ἀκείν, ἀκουέτω!

10 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταί, εἶπον αὐτῷ· Διὰ τί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς;

11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας — τῶν ἔθρανῶν, ἐκείνοις δὲ ἐ

12 δέδοται. Ὅς τις γὰρ ἔχει, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται· ὅς τις δὲ ἐκ ἔχει, καὶ ὁ ἔχει ἀρθήσεται ἐπὶ αὐτῆ.

13 Διὰ τῆτο ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέποντες ἐ βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες ἐκ ἀκούουσι, ἐδὲ συνῶσι·

LUC. VIII.

MARK. IV.

MAT. XIII.

νωσι μήποτε επιζηρωσι-
σι, και ε αφεθη αυ-
τοις = τα αμαρτηματα."

14 συνιαι. Και αναπλη-
ρωται ε αυτοις η προ-
φητεια Ησαϊου, η λε-
γουσα: „Αποη ανεστε,

15 και ε μη συνητε και βλέποντες βλέπετε, και ε μη ιδητε. Επαχυν-
θη γαρ η καρδια τς λαο τετον, και τοις ωσι βαρως ηκουσαν, και τς
οφθαλμοι αυτων εκαρμυσαν, μήποτε ιδωσι τοις οφθαλμοις, και τοις
ωσιν ανεσωσι, και τη καρδια^d συνιαι," και επιζηρωσι, και ε ιασω-
16 και αυτες., Τηων δε μακαριοι οι οφθαλμοι, οτι βλέπουσι και τα
17 οτα υμων, οτι ανεει! Αμην γαρ λεγω υμιν, οτι πολλοι προφηται
και δικαιοι επεδύμησαν ιδειν α βλέπετε, και ειν ειδον και ανεσαι α
ανεστε, και εν ηκουσαν.

11 Ήξει δε αυτη η παρα-
βολη

13 Και λεγει αυτοις Ουκ
οιδατε την παραβολην
ταυτην; και πως पास
τας παραβολας γνωσε-

18 Υμεις εν ανεσατε την
παραβολην τε σπειρον-

ο σπυρος, εξιν ο λογος
τε θεε.

14 σθε; Ο σπειρων, τον
λογον σπειρει.

12 Οι δε παρα την οδον,
διδιν οι ακουοντες ειτα
ερχεται ο διαβολος και
αιρει τον λογον απο της
καρδιας αυτων,

15 Ουτοι δε εισιν οι παρα
την οδον, οπου σπειρε-
ται ο λογος, και οταν
ανεσωσι, ευθιως ερχε-
ται ο σατανας και αιρει
τον λογον τον εσταθ-
μενον ε εν ταϊς καρ-
διαϊς αυτων."

19 Παντος ακουοντος τον
λογον της βασιλειας, και
μη συνιεντος, ερχεται ο
πονηρος και αρπαζει το
εσπαρμενον εν τη καρ-
δια αυτε. ετος εξιν ο
παρα την οδον σπαρεις.

ινα μη πιευσαντες σω-
θωσιν.

13 Οι δε επι της πετρας,
οι, οταν ανεσωσι, μετα
χαρας δεχονται τον λο-
γον.

16 Και ετοι εισιν ομοιος
οι επι τα πετωδη σπει-
ρομενοι, οι, οταν ανε-
σωσι τον λογον, ευθιως
μετα χαρας λαμβανουσιν

20 Ο δε επι τα πετωδη
σπαρεις, ετος εξιν ο τον
λογον ανεων, και ευθις
μετα χαρας λαμβανων
αυτον.

και ετοι ριζαν εν εχου-

17 αυτον και εν εχουσι

21 ονα χει δε ριζαν εν

| e. αφεθησεται. f. ε εν αυτοις. | c. επ. d. ε συνιωσι. e. ε ιωσωμαι.

LUC. VIII.

σιν, οἱ πρὸς καιρὸν πι-
σεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ
πειρασμῷ ἀφίστανται.

14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀνάμθας
πεσόν, ἔτοι εἰσιν οἱ ἀ-
κέσαντες, καὶ ὑπὸ με-
ριμνῶν καὶ πλέρτου καὶ
ἡδονῶν τῆ βίου πορευ-
όμενοι συμπνίγονται,
καὶ ἔ τελεσφορεῖσι.

15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ, 20
ἔτοι εἰσιν, οἵτινες ἐν
καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ,
ἐκέσαντες, τὸν λόγον
κατέχουσι, καὶ καρπο-
φοροῦσιν ἐν ἐπομονῇ.

LUC. VIII.

16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας, καλύπτει αὐ-
τὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθη-
σιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθεισιν, ἵνα
17 οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ
γάρ ἐστι κρυπτόν, ὃ ἔ φανερόν γε-
νήσεται· ἐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ ἔ γνω-
σθήσεται καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ.

MARC. IV.

ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ
πρὸςκαιροὶ εἰσιν· εἴτα,
γενομένης θλίψεως ἢ
διωγμῷ διὰ τὸν λόγον,
εὐθέως σκανδαλίζονται.

18 Καὶ ἑ ἄλλοι εἰσιν" οἱ εἰς
τὰς ἀνάμθας σπειρομέ-
νοι — οὗτοί εἰσιν" οἱ
τὸν λόγον ἢ ἄκόν-
19 τες" καὶ αἱ μεριμναι
τῆ αἰῶνος ἱ † καὶ ἡ ἀ-
πάτη τῆ πλέρτου καὶ αἱ
περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι
συμπνίγουσι τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γί-
νεται. Καὶ ἔτοι εἰσιν 23
οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν κα-
λὴν σπαρέντες, οἵτινες
ἀκούουσι τὸν λόγον καὶ
παραδέχονται, καὶ καρ-
ποφοροῦσιν, κ ἔ ἐν
τριακόντα, καὶ κ ἔ ἐν"
ἑξήκοντα, καὶ κ ἔ ἐν"
ἑκατόν.

MAT. XIII.

ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρὸςκαι-
ρὸς ἐστὶ γενομένης δὲ
θλίψεως ἢ διωγμῷ διὰ
τὸν λόγον εὐθέως σκαν-
δαλίζεται.

22 Ὅ δὲ εἰς τὰς ἀνάμθας
σπαρεῖς, ἔτος ἐστὶν ὁ τὸν
λόγον ἀκῶν· καὶ ἡ μέ-
ριμνα τῆ αἰῶνος τέτονος,
καὶ ἡ ἀπάτη τῆ πλέρτου
συμπνίγει τὸν λόγον,
καὶ ἄκαρπος γίνεται.

23 Ὅ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν
καλὴν σπαρεῖς, ἔτος ἐ-
στὶν ὁ τὸν λόγον ἀκῶν
καὶ συνιών· ὃς δὴ καρ-
ποφορεῖ, καὶ ποιεῖ ὁ μὲν
ἑκατόν, ὁ δὲ ἑξήκοντα,
ὁ δὲ τριακόντα.

MAR. IV.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Μήτι ὁ λύχνος
ἐσχεταί, ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῇ
ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; ἔχ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχ-
22 νίαν ἢ ἐπιτεθῇ; Οὐ γάρ ἐστὶ — τί"
κρυπτόν, ἢ ὃ ἐάν μὴ" φανερωθῇ·
ἐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς
φανερόν ἔλθῃ.

23 Εἰ τις ἔχει ὠτα ἀκούειν, ἀκούετω.

LUC. VIII.

MARC. IV.

18 Βλέπετε οὖν, πῶς ἀκούετε.

24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε, τί ἀκέετε.

“Ὅς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ 25 ὑμῖν” ἢ †. “Ὅς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ’ αὐτοῦ.

“Ἐν ᾧ μέτρω μετρεῖτε, μετρηθήσεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ’ αὐτοῦ.

17. LUC. VIII, 19—21. MARC. III, 31—35. MAT. XII, 46—50.

Ad Jesum mater eius et fratres intempestive adeunt.

LUC. VIII.

MARC. III.

MAT. XII.

19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον.

31 Ἐρχονται οὖν ὁ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· καὶ ἔξω ἐξώτες ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν, — φωνῶντες αὐτόν.” Καὶ ἐκάθητο

46 Ἐπι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις, ἰδοὺ, ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ εἰσῆκεισαν ἔξω, ζητοῦντες αὐτῷ λαλήσαι.

20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἐξήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέλοντες.

32 τόν.” Καὶ ἐκάθητο ὁ ὄχλος περὶ αὐτόν.” Εἶπον δὲ αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου, καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου, † καὶ αἱ ἀδελφαὶ σου· ἔξω ζητοῦσι

47 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἔξω ἐξήκασιν, ζητοῦντές σοι λαλήσαι.

21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς·

33 σε. Καὶ ἀπεκριθὴ αὐτοῖς λέγων· Τίς ἐστὶν ἡ

48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ εἰπόντι αὐτῷ· Τίς

μήτηρ μου, ἢ οἱ ἀδελφοί μου; Καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτόν· καθήμενους, λέγει· Ἰδε· ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.

34 μου, ἢ οἱ ἀδελφοί μου; Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, εἶπεν· Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί

Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοι εἰσιν, οἱ τὸν λόγον τῆς θεᾶς ἀκούοντες καὶ ποιῶντες. †.

35 Ὅς γὰρ ἂν ποιῶσιν τὸ θέλημα τῆς θεᾶς, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ μου· καὶ μήτηρ ἐστὶ.

50 μου. Ὅσως γὰρ ἂν ποιῶσιν τὸ θέλημα τῆς πατρὸς μου τῆς ἐν οὐρανοῖς, αὐτοὶς μου ἀδελφός καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστὶν.

q. † αὐτόν. | n. † καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούοις. ο. οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ. | p. ∞ περὶ αὐτὸν ὄχλος. q. ∞ καὶ. r. ∞ τοῖς κύκλῳ — περὶ αὐτόν. s. ∞ ἰδοὺ.

13. LUC. VIII, 22—25. MARC. IV, 35—41. MAT. VIII, 18. 23—27.

Tempestas in lacu Galilaeo a Christo sedata.

LUC. VIII.

MARC. IV.

MAT. VIII.

- 22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν 35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν 18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολ-
 ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέ- ἐπιείνη τῇ ἡμέρᾳ, ὁψίας λῆς ὄχλους περὶ αὐτὸν,
 βη εἰς πλοῖον καὶ οἱ γενομένης· Διέλθωμεν ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς
 μαθηταὶ αὐτῆ· καὶ εἶπε εἰς τὸ πέραν. 1
 πρὸς αὐτῆς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμ-
 νης· Καὶ ἀνήχθησαν. 36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον 23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς
 23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν παραλαμβάνουσιν αὐτὸν τὸ πλοῖον, ἠκολέσθησαν
 ἀφῆκνυσε. ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλ- αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ-
 λα δὲ πλοῖα ἦν μετ' αὐτῆ. 24 τῆ. Καὶ ἰδὲ, σεισμὸς
 Καὶ κατέβη λαίλαψ ἀ- 37 Καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέ- μέγας ἐγένετο ἐν τῇ
 νέμει εἰς τὴν λίμνην, καὶ με μεγάλη· τὰ δὲ κύμα- θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖ-
 συνεπληροῦντο, καὶ ἐκιν- τα ἐπέβαλεν εἰς τὸ πλοῖ- ον καλύπτεσθαι ὑπὸ
 δύνεον. ον, ὥστε ἡ αὐτὸ ἦδη γε τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ
 25 μίτθεσθαι." Καὶ ἦν αὐτὸς ἕν τῇ πρῶμῃ 25 ἐκάθευδε. Καὶ προσ-
 ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων. Καὶ ελθόντες οἱ μαθηταὶ ἡ†
 24 Προσελθόντες δὲ διήγει- διεγείρουσιν αὐτὸν, καὶ ἠγείραν αὐτὸν, λέγον-
 ραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐ- λέγουσιν αὐτῷ Διδάσκα- τες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς,
 νισάτα, ἐπισάτα, ἀπολ- λε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἀπολ- 26 ἀπολλύμεθα. Καὶ λέ-
 λόμεθα! Ὁ δὲ ἐγερθεὶς 39 λόμεθα; Καὶ διεγερθεὶς γει αὐτοῖς· Τί δειλοί
 ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ, ἐξε, ὀλιγόπιστοι; Τότε
 τῷ κλύδωνι τῆ ὕδατος· καὶ εἶπε τῇ θαλάσῃ· Σιώπα, πεφίμωσο! Καὶ
 καὶ ἐπαύσατο, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. 40 ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ
 25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Πῶς ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. 27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἰθαύ-
 — ἔστιν ἡ πῆξις ὑμῶν; ἔφοβήθησαν φόβον μέ- μασαν, λέγοντες· Πο-

† s. πλοῖα. t. ἡδη γμιτθεσθαι τὸ πλοῖον. u. ἔπι. x. πῶς ἐκ. | f. † αὐτῆ.

LUC. VIII.

MARC. IV.

MAT. VIII.

μασαν, λέγοντες πρὸς 41
 ἀλλήλους· Τίς ἄρα αὐ-
 τός ἐστιν, ὅτι καὶ τοῖς
 ἀνέμοις ἐπιτάσσει καὶ
 τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακί-
 ουσιν αὐτῷ;

γάν, καὶ ἔλεγον πρὸς
 ἀλλήλους· Τίς ἄρα ἔτος
 ἐστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος
 καὶ ἡ θάλασσα ὑπακί-
 ουσιν αὐτῷ;

ταπὸς ἐστιν ἔτος, ὅτι καὶ
 οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασ-
 σα ὑπακίουσιν αὐτῷ;

19. LUC. VIII, 26—39. MARC. V, 1—20. MAT. VIII, 28—34.

Daemoniacus in agro Gadareno sanatus.

LUC. VIII.

MARC. V.

MAT. VIII.

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς
 τὴν χώραν τῶν 1 †
 Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν
 1 † ἁντιπέτραν τῆς Γα-
 27 λιλαιίας. Ἐξεληθόντι δὲ
 αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπὴν-
 τησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις
 ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε
 δαιμόνια ἐκ χρόνων ἰκα-
 νῶν, καὶ ἱμάτιον ἐκ
 ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ ἐκ-
 ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασι.

1 Καὶ γ' ἦλθον" εἰς τὸ
 πέραν τῆς θαλάσσης εἰς
 τὴν χώραν τῶν 2 † Γα-
 2 δαρηνῶν." Καὶ ἐξεληθόν-
 τι αὐτῷ ἐν τοῦ πλοίου
 εὐθέως ἀπήντησεν αὐ-
 τῷ ἐκ τῶν μνημείων
 ἄνθρωπος ἐν πνεύ-
 3 ματι ἀκαθάρτῳ, ὃς
 τὴν κατοίκησιν εἶχεν
 ἐν τοῖς - 4 μνήμασι," καὶ οὕ-
 τως ἀλύσεσιν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτὸν

28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
 τὸ πέραν εἰς τὴν χῶ-
 ραν τῶν 3 † Γεργεση-
 νῶν, ὑπήντησεν αὐτῷ
 δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ
 τῶν μνημείων ἐξερχό-
 μενοι, χαλεποὶ λίαν,
 ὥστε μὴ ἰσχύειν τινα
 παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ
 ἐκείνης.

4 δῆσαι· ἵ διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ ἀλύσεσι δεδέ-
 σθαι, καὶ διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτῆ τὰς ἀλύσεις, καὶ τὰς πέ-
 5 δας συντετριφθῆαι· καὶ εἰδὲς αὐτὸν ἴσχυε δαμάσαι. Καὶ
 διαπαντός νυκτός καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς 6 μνήμασι καὶ ἐν τοῖς
 ἔρημοις ἦν κραῖζων, καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις.

28 Ἴδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ 6 Ἴδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν — ἀπό-
 ἀνακραῖζας, προσέπεσεν
 μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ
 αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ 7 προσεκύνησεν αὐτῷ, ἵ καὶ
 εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, κραῖζας φωνῇ μεγάλῃ

29 Κακίδε, ἐκραζαν λέγον-
 τες· Τί ἡμῖν καὶ σοί,

η. † Γεργεσηνῶν.
 ς. † ἁντιπέτρα.

γ. † ἦλθον. z. † Γεργεσηνῶν.
 a. μνημείοις. b. ὄρεσι καὶ ἐν
 τοῖς μνήμασι.

g. † Γεργεσηνῶν. † Γαδαρηνῶν.

LUC. VIII.

MARC. V.

MAT. VIII.

- Ἰησοῦς υἱὲ — τῆ θεᾶς
 τῆ ὑψίστου; δέομαι σου
 29 μὴ με βασανίσῃς. Παρ-
 ἤγγειλε γὰρ τῷ πνεύ-
 ματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν
 ἀπὸ τῆ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ
 χρόνοις συνηράκει αὐτόν· καὶ
 ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις, φυλασσόμενος· καὶ διαβόησσαν
 τὰ δεσμά, ἠλαύνετο ὑπὸ τῆ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους.
- 30 Ἐπληρώθη δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς,
 λέγων· Τί σοὶ ἐστὶ ὄνομα; Ὁ
 δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια
 πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.
- 31 Καὶ ἔπαρεκάλει αὐτόν,
 ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν
 ἄβυσσον ἀπελθεῖν.
- 32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοί-
 ρων ἱκανῶν βοσκομέ-
 νων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρ-
 εκάλουν αὐτόν, ἵνα
 ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκεῖ-
 νους εἰσελθεῖν. Καὶ
 ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.
- 33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαι-
 μόνια ἀπὸ τῆ ἀνθρώ-
 που, εἰσῆλθεν εἰς
 τὰς χοίρους· καὶ ὄρη-
- ο εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ
 σοὶ, Ἰησοῦς, υἱὲ τῆ θεᾶς τῆ
 ὑψίστου; ὀκνῶ σε τὸν
 θεόν, μὴ με βασανίσῃς.
- 8 Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ· Ἐξελθε τὸ
 πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τῆ
 ἀνθρώπου.
- 9 Καὶ ἐπληρώτα αὐτόν· Τί σοὶ ὄ-
 νομα; Καὶ λέγει — αὐτῷ· Λε-
 γεών ὄνομά μοι, ὅτι πολλοὶ
 10 ἔσμεν. Καὶ παρεκάλει αὐτόν
 πολλὰ, ἵνα μὴ αὐτὰς ἀποξείλῃ
 ἔξω τῆς χώρας.
- 11 Ἦν δὲ ἐκεῖ — πρὸς τῷ ὄρει
 ἀγέλη χοίρων =
 μεγάλη βοσκομένη.
- 12 Καὶ παρεκάλεσαν αὐ-
 τὸν οἱ δαίμο-
 νες, λέγοντες· Πέμ-
 ψον ἡμᾶς εἰς τὰς χοί-
 ρους, ἵνα εἰς αὐτὰς εἰς-
 ἔλθωμεν. Καὶ ἐπέ-
 τρεψεν αὐτοῖς εὐθὺς =
 ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἐξελθόν-
 τα τὰ πνεύματα τὰ
 ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς
 τὰς χοίρους· καὶ ὄρη-
- 30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐ-
 τῶν ἀγέλη χοίρων πολ-
 λῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ
 δαίμονες παρεκάλουν
 αὐτόν, λέγοντες· Εἰ ἐκ-
 βάλλεις ἡμᾶς, ἀπόστειλον
 ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
 32 χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐ-
 τοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ
 ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς
 τὰς χοίρους.
- Καὶ ἰδὲ, ὄρησε πάντα

s. εἰς παρεκάλουν.

t. εἰσῆλθον.

c. λέγει. d. ἀπεκρίθη λέγων.

e. πρὸς τὰ ὄρη. f. † πάντες.

h. † Ἰησοῦς. i. εἰς ἐπιτρέψον

ἡμῖν ἀπελθεῖν. k. τὴν
 ἀγέλην τῶν χοίρων.

LUC. VIII.

MARC. V.

MAT. VIII.

σεν ἢ ἀγέλη κατὰ τῆ
κρημνῆ εἰς τὴν λίμνην,

σεν ἢ ἀγέλη κατὰ τῆ
κρημνῆ εἰς τὴν θάλασσαν,

ἢ ἀγέλη † κατὰ τῆ κρη-
μνῆ εἰς τὴν θάλασσαν,

34 καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες
δὲ οἱ βόσκοντες τὸ "γε-
ροῦς," ἔφυγον καὶ *† ἀ-
πήγγειλαν εἰς τὴν πό-
λιν, καὶ εἰς τὰς ἀγροῦς.

δισχίλιοι, καὶ ἐπνίγον-
το ἐν τῇ θαλάσῃ.

33 ὕδασι. Οἱ δὲ βόσκον-
τες ἔφυγον, καὶ ἀπελ-
θόντες εἰς τὴν πόλιν,
ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ
τὰ τῶν δαιμονιζομένων.

35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ
γεγονός· καὶ ἦλθον
πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ
εὖρον καθήμενον τὸν
ἄνθρωπον, ἀφ' ἧ τὰ δαιμό-
νια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον
καὶ σωφρονέντα, παρὰ τὰς
πόδας τῆ Ἰησοῦ καὶ ἐφοβήθη-

Καὶ ^k ἔξῆλθον ἰδεῖν,
15 τί ἐστὶ τὸ γεγονός. Καὶ
ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν

34 Καὶ ἰδὲ, πᾶσα ἡ πό-
λις ἐξῆλθεν εἰς οὐρανόν·
τησιω τῷ Ἰησοῦ·

36 σαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς
= καὶ" οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώ-
θη = ὁ δαιμονισθεὶς."

δαιμονιζόμενον καθήμενον --
καὶ" ἱματισμένον καὶ σωφρο-
νέντα = τὸν ἐσχηκότα τὸν
λεγεῶνά" καὶ ἐφοβήθησαν.

37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν
ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς
περιχώρου τῶν Γαδα-
ρηῶν, ἀπελθεῖν ἀπ'
αὐτῶν· ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο.

16 ^l Καὶ διηγήσαντο" αὐτοῖς
οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ
δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν

καὶ ἰδόντες αὐτόν, πα-
ρεκάλεσαν, ὅπως μετα-
βῆ ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐ-
τῶν.

38 Ἐδίδετο δὲ αὐτῷ ὁ ἀνὴρ,
ἀφ' ἧ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια,
εἶναι σὺν αὐτῷ. Ἀπέλυσε δὲ αὐτόν = ὁ

17 χοίρων. Καὶ ἤρξαντο
παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελ-
θεῖν ἀπὸ τῶν ὀρίων
αὐτῶν.

MARC. V.

39 Ἰησοῦς, λέγων· Ἦπόρρεφε εἰς τὸν οἶ-

18 Καὶ ^m ἔμβάντος" αὐτῆ εἰς τὸ
πλοῖον, παρεκάλει αὐτόν ὁ δαιμονι-
σθεὶς, ἵνα ἦ μετ' αὐτῆ.

19 ⁿ Καὶ" ἐν ἀφῆμεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει
αὐτῷ· Ἦπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς

u. γεγεννημένον.
x. † ἀπελθόντες.

g. & καὶ οἱ. h. τὰς χοίρους. i. ἀνήγγειλαν.
k. & ἦλθον. l. & διηγήσαντο δέ. m. & ἐμ-
βαίνοντος. n. ὁ δὲ Ἰησοῦς.

l. † τῶν χοίρων.

LUC. VIII.

MARC. V.

κόν σου, καὶ διηγῆ, ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

τὰς σὰς, καὶ ἀνάγγειλον αὐτοῖς, ὅσα σοι ὁ κύριος ὁ πεποίηκε, καὶ ἤλκησέ σε. Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

20. LUC. VIII, 40—56. MARC. V, 21—43. MAT. IX, 1. 18—26.

Mulier sanguinis profluvio laborans sanatur. Filia Jairi rediviva.

LUC. VIII.

MARC. V.

MAT. IX.

40 ὡς Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποσρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες προσδοκῶντες αὐτόν.

21 Καὶ διαπεράσαντες τῆ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν, συνήχθη ὄχλος πολὺς ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν παρὰ τὴν θάλασσαν.

1 Καὶ ἐμβὰς εἰς — τὸ πλοῖον, διεπίρασε· καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. . . .

41 Καὶ ἰδὲ, ἦλθεν ἀνὴρ ὃ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε, καὶ πεσὼν παρὰ τὰς πόδας εἰς Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτόν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·

22 Καὶ — ἰδὲ, ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχισυναγώγων, — ὀνόματι Ἰάειρος· καὶ ἰδὼν αὐτόν, πίπτει πρὸς τὰς πόδας αὐτοῦ. Καὶ παρεκάλει αὐτόν πολλὰ, λέγων·

16 Ταῦτα αὐτῷ λαλῆντος αὐτοῖς, ἰδὲ, ἄρχων ἔρχομαι προσκύνει αὐτῷ, λέγων·

42 ὅτι θυγάτηρ μου μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκεν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτόν, οἱ ὄχλοι συνέπιπτον αὐτόν.

23 Ὅτι τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῆς αὐτῇ καὶ χεῖρας, ὡς ὅπως σωθῆ καὶ ζήσεται. Καὶ ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν.

Ἅτις ἡ θυγάτηρ μου ἄρχει ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθετο τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. Καὶ ἐγεροθεῖς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

43 Καὶ

a. ὡς ἐν δὲ τῷ.

o. ἐποίησε. p. ὡς παρεκάλει. q. ὡς ἵνα.

m. ἐλθὼν ὡς εἰσελθὼν.

LUC. VIII.

MARC. V.

MAT. IX.

- 43 Καὶ γυνὴ ἕσα ἐν ῥύ- 25 Καὶ γυνή = τις ἕσα 20 Καὶ ἰδὲ, γυνὴ αἱμοῦ-
σει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη ῥοοῦσα δάδενα ἔτη,
δάδενα, ἣτις ^b ἰατροῖς" 26 δάδενα, ¹ καὶ πολλὰ
προσεναλώσασα ὅλον τὸν βίον, παθῆσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν,
ἐκ ἰσχυροῦ ὑπ' ἐδενός θρα- καὶ δαπανήσασα τὰ ^r παρ' αὐ-
πευθῆναι, τῆς" πάντα, καὶ μηδὲν ὠφελή-
θεισα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ
27 χεῖρον ἐλθῆσα, ¹ ἀκούσασα περὶ τοῦ
44 προσελθοῦσα ὀπισθεν Ἰησοῦ, ἐλθῆσα ἐν τῷ ὄχλῳ προσελθῆσα ὀπισθεν,
ἤψατο τῆ κροσπέδου ὀπισθεν, ἤψατο τῆ ἰμα- ἤψατο τῆ κροσπέδου τῆ
τῆ ἱματίου αὐτῆ. 28 τίου αὐτῆ. "Ἐλεγε γάρ· 21 ἱματίου αὐτῆ. "Ἐλεγε
"Οτι κἄν τῶν ἱματίων γάρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μό-
αὐτῆ ἄψωμαι, σωθῆ- νον ἄψωμαι τῆ ἱματίου
σομαι. αὐτῆ, σωθήσομαι.
καὶ παραχοῆμα ἐξ ἡ ῥύσις τῆ 29 Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ
αἵματος αὐτῆς. τῆ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω
τῷ σώματι, ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς
45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ 30 μάστιγος· Καὶ εὐθέως ὁ Ἰη-
ἀψάμενός μου; Ἀνουμέ- σοῦς ἐπιγνῶς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ
νων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέ- αὐτῆ δύναμιν ἐξελεθῆσαν, ἐπι-
τρος· ^c καὶ οἱ σὺν αὐτῷ·" Ἐπιστά- σοαφεῖς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε·
τα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων;
ἀποθλίβουσι· — καὶ λέγεις· 31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
46 Τίς ὁ ἀψάμενός μου;" Ὁ δὲ αὐτῆ· Βλέπετε τὸν ὄχλον συν-
= Ἰησοῦς" εἶπεν· Ἠψατό μου 32 θλίβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς
τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνω δύναμιν μου ἤψατο; Καὶ περιεβλέπετο
ἐξελεθῆσαν ἀπ' ἐμοῦ. ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν.
47 Ἰδῆσα δὲ ἡ γυνή, ὅτι ἐκ ἔλα- 33 Ἡ δὲ γυνή, φοβηθεῖσα καὶ
θε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ προς- τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ γέγονεν
πεσῆσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέ-
ἤψατο αὐτῆ, ἀπήγγειλεν = πεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ

b. εἰς ἰατροῖς. c. καὶ οἱ μετ' αὐτῆ. | r. παρ' ἑαυτῆς. |

LUC. VIII.

MARC. V.

MAT. IX.

αὐτῷ" ἐνώπιον παντός τῆ λαῶ, πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.
καὶ ὡς ἰάθη παραχορήμα.

48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· — 34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θύ- 22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιζωαφείς
Θάρσει," θύγατερ, ἢ γατερ, ἢ πίζις σου σέσω- καὶ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε·
πίσις σου σέσωκέ σε· κέ σε ὕπαγε εἰς εἰρή- Θάρσει, θύγατερ· ἢ πί-
πορεύου εἰς εἰρήνην. νην, καὶ ἴσθι ὕγιης ἀπὸ ζις σου σέσωκέ σε. Καὶ
τῆς μάστιγός σου. τῆς ἰσθι ἢ γυνὴ ἀπὸ τῆς
ῶρας ἐκείνης.

49 Ἐτι δὲ αὐτῆ λαλέντος, ἔρχε- 35 Ἐτι αὐτῆ λαλέντος, ἔρχονται
ταί τις παρὰ τῆ ἀρχισυναγώ- ἀπὸ τῆ ἀρχισυναγώγου, λέγον-
γου, λέγων αὐτῷ· "Οτι τί- τες· "Οτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπ-
θυγκεν ἢ θυγάτηρ σου· μὴ ἔθανε· τί ἔτι σκύλλεις τὸν

50 σκύλλε τὸν διδάσκαλον. Ὁ δὲ 36 διδάσκαλον; Ὁ δὲ Ἰησοῦς —
Ἰησοῦς ἀκέσας, ἀπεκρίθη αὐτῷ, εὐθέως" ἀκέσας τὸν λόγον
λέγων· Μὴ φοβῆ· μόνον πί- λαλέμενον, λέγει τῷ ἀρχισυνα-
γώγῳ· Μὴ φοβῆ, μόνον πί-

51 σευε, καὶ σωθήσεται. ^a· Ἐλθὼν· 37 σευε. Καὶ ἐκ ἀφῆκεν ἔδενα
δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἐκ ἀφῆκεν αὐτῷ συναπολουθῆσαι, εἰ μὴ
εἰσελθεῖν ἔδενα, εἰ μὴ Πέ- Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰω-
τρον καὶ ^e· Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον", ἀνήνην τὸν ἀδελφὸν ^s· Ἰα-
καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς κώβου."

38 Καὶ ^t· ἔρχεται" εἰς τὸν οἶ- 23 Καὶ ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
κον τῆ ἀρχισυναγώγου, καὶ θεω- οἰκίαν τῆ ἀρχοντος, καὶ ἰδὼν

52 Ἐλαιον δὲ πάν- ρεῖ θόρουβον [†] καὶ κλαίοντας τες ἀύλητας καὶ
τες καὶ ἐπόπιοντο 39 καὶ ἀλαλάζοντας πολλά. Καὶ τὸν ὄχλον θορου-
αὐτὴν. Ὁ δὲ εἶπε· εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τί θο- βέμενον, λέγει
Μὴ κλαίετε ^f· ἔκ" ρυβείσθε καὶ κλαίετε; τὸ παι- 24 αὐτοῖς· Ἀναχω-
ἀπέθανεν, ἀλλὰ κα- διον ἐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ κα- ρεῖτε! οὐ γὰρ ἀπέ-
θεύδει. θεύδει.

53 Καὶ κατεγέλων αὐ- 40 Καὶ κατεγέλων αὐτῆ· Καὶ κατεγέλων
τῆ, εἰδότες ὅτι ἀπέ- αὐτῆ.

d. εἰσελθὼν. e. Ἰάκωβον καὶ | s. ἔκτου. t. ἔρχονται.
Ἰωάννην. f. ἔκτου.

LUC. VIII.

MARC. V.

MAT. IX.

54 θανεν. Αὐτὸς δὲ — ἐβαλὼν ἔξω πάντας,

καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς, ἐφώνησε, λέγων·

55 Ἡ παῖς, ἐγείρου! Καὶ ἐπέσπευσε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα. Καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν. 56 Καὶ ἐξέζησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς. Ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

“Ὁ δὲ” ἐβαλὼν * πάντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τῆ παιδίου καὶ τὴν μητέρα, καὶ τὲς μετ’ αὐτῆς, καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον. †

41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τῆ παιδίου λέγει αὐτῇ·

Ταλιθά, κἄμι! ὃ ἐξι μεθερμηνεύομενον· Τὸ κοράσιον, σοὶ λέγω, ἔγειρε.

42 Καὶ εὐθὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα. Καὶ ἐξέζησαν ἐκθάσει

43 μεγάλη. Καὶ διεξείλατο αὐτοῖς πολλὰ, ἵνα μηδεὶς γινῶτε τοῦ καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ φαγεῖν.

25 Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκούτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς·

καὶ ἤγειρε τὸ κοράσιον.

26 Καὶ ἐξηλέθην ἡ φήμη αὐτῆς εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

21. LUC. IX, 1—6. MARC. VI, 7—13. MAT. X. passim.

Prima Apostolorum legatio.

LUC. IX.

MARC. VI.

MAT. X.

1 Συγκαλεσάμενος δὲ τῆς δώδεκα †, ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.

7 Καὶ προσκαλεῖται τῆς δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐτῆς ἀποστέλλειν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς, ἐξουσίαν τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων.

1 Καὶ προσκαλεσάμενος τῆς δώδεκα μαθητῶν αὐτῆς, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν

πάσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. . . . (Conf. P. III. Sect. I. No. 14. pag. 50.)

g. † μαθητῶν αὐτῆς. | u. ∞ αὐτὸς δὲ. x. ἅπαντας. γ. † ἀνακείμενον. z. ἔγειραι. |

LUC. IX.

MARC. VI.

MAT. X.

- 2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἰᾶσθαι ἢ τὸς ἀσθενεῖς."
- 3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς. 8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς, 9 Μὴ κηρύσσητε χουσόν, μηδὲ ἀργυρον, μηδὲ χαλκόν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν· μὴ πήραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ἀνά δύο χιτῶνας ἔχειν.
- 4 Καὶ εἰς ἣν ἂν εἰσέλθῃτε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε.
- 5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ κ ἢ δέξωνται ὑμᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως ἐκείνης, καὶ τὸν κοινορτόν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτοῖς.
- 6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελίζόμενοι καὶ θεραπεύοντες πανταχῆ.
- 7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέγοντες· "Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. . . . ."
- 8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς, 9 Μὴ κηρύσσητε χουσόν, μηδὲ ἀργυρον, μηδὲ χαλκόν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν· μὴ πήραν εἰς ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας, μηδὲ ὑποδήματα, μηδὲ ἀνά δύο χιτῶνας ἔχειν. 10 Καὶ εἰς τὴν ζώνην χαλκὸν ἄλλ' ὑποδεξιμένους σανδάλια· καὶ μὴ ἂ ἐπίδησθε" δύο χιτῶνας.
- 10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· "Ὅπερ ἂν εἰσέλθῃτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν.
- 11 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑμᾶς, μηδὲ ἀπέσωσιν ὑμῶν, ἐκπορευόμενοι ἐκεῖθεν, ἐκτινάξατε τὸν γῆν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. ὁ ἄ"
- 11 φῆς αὐτοῖς — ἐξίν." Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθῃτε, ἐξετάσατε, τίς ἐν αὐτῇ ἀξίος ἐστὶ· κἀκεῖ μένετε ἕως ἂν ἐξέλθῃτε. . . . .
- 12 Καὶ ὅς ἂν μὴ δέξηται ὑμᾶς, μηδὲ ἀκούσῃ τῶν λόγων ὑμῶν, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης, ἐκτινάξατε τὸν κοινορτόν τῶν ποδῶν ὑμῶν. . . . .
- 12 Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον, ἵνα μετανοήσωσι. Καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβαλλον, καὶ ἤλειπον ἐλαίῳ πολλὰς ἀρρώστιας, καὶ ἐθεράπευον.

h. ἢ τοὺς ἀσθενεῖς.

i. ῥάβδος.

k. ἢ δέξονται.

a. ἐνδύσασθαι.

b. † Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνευτότερον ἐστὶ Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

n. ἢ ῥάβδους.

22. LUC. IX, 7—9. MARC. VI, 14—16. MAT. XIV, 1. 2.

Herodis tetrarchae aliorumque de Jesu sententiae.

LUC. IX.

MARC. VI.

MAT. XIV.

- 7 ἤκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετραρχῆς τὰ γινόμενα = ὑπὸ αὐτῆ" πάντα· καὶ διεπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπὸ τινων, ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται ἐν νεκρῶν.
- 8 ὑπὸ τινων δὲ, ὅτι Ἡλίας ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφήτης εἰς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.
- 9 Καὶ εἶπεν ἡ Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, τίς δὲ ἐστίν ἐτος, περὶ ᾧ ἐγὼ ἀκῶ τοιαῦτα; Καὶ ἐξήτει ἰδεῖν αὐτόν.
- 14 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτῆ) καὶ ἔλεγεν· "Ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐν νεκρῶν ἠγήροθη, καὶ διὰ τῆτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ." Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· "Ὅτι προφήτης ἐστίν, Ἡλίας ἐστίν." Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· "Ὅτι ὡς εἰς τῶν προφητῶν." Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν· —"Ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα = Ἰωάννην," ἡ ἔτος ὁ ἠγήροθη ἐν νεκρῶν.
- 1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ τετραρχῆς τὴν ἀκοήν Ἰησοῦ. Καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτῆ· Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ βαπτίζης· αὐτὸς ἠγήροθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τῆτο αἱ δυνάμεις ἐνεργῶσιν ἐν αὐτῷ.

23. LUC. IX, 10—17. MARC. VI, 30—44. MAT. XIV, 13—21. JO. VI, 1—15.

Quinque millia virorum quinque panibus ac duobus piscibus cibata.

LUC. IX.

MARC. VI.

MAT. XIV.

JO. VI.

- 10 Καὶ ὑποξέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ, ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν αὐτὸς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἕρημον" = πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδά.
- 30 Καὶ συνέγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα, = καὶ ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς ἕρημον τόπον, καὶ ἀναπαύεσθε" ὀλίγον. Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοὶ· καὶ ἐδὲ φα-
- 3 Μετὰ ταῦτα ἀπηλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριάδος. Καὶ ἤκολέθει αὐτῷ ὄχλος πολλός... Ἦν δὲ ἐγγύς

1. † ὁ. | c. † ἡ. d. ∞ ἐτός. e. † ἐστίν, αὐτός. f. ∞ ἀναπαύεσθε. |

LUC. IX.

MARC. VI.

MAT. XIV.

JO. VI.

- 32 γείν ἡ καὶ
ρουν." Καὶ ἀπῆλ-
θον εἰς ἔρημον τό-
πον τῷ πλοίῳ κατ'
11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόν- 33 ἰδίαν. Καὶ εἶδον αὐ-
τες, ἠκολούθησαν ἡ †
αὐτῷ. τὰς ὑπάγοντας ἡ †
καὶ ἐπέγνωσαν ἡ †
πολλοὶ· καὶ πεξῆ ἀπὸ
πασῶν τῶν πόλεων συνέδρα-
μον· † καὶ ἦλθον ἐκεῖ.^k † †.
- Καὶ δεξιόμενος 34 Καὶ ἐξελθὼν εἶ- 14 Καὶ ἐξελθὼν ὁ † 5 Ἐπάρας ἔν ὁ Ἰη-
αὐτὸς, ἐλάλει αὐ-
τοῖς περὶ τῆς βα-
σιλείας τοῦ θεοῦ,
καὶ τοὺς χρεῖαν
ἔχοντας θεραπεύει-
ας, ἰάτο.
- Καὶ ἐξελθὼν εἶ-
δεν ἡ † πολὺν
ὄχλον, καὶ ἐ-
σπλαγγίσθη ἐπὶ
αὐτοῖς, ὅτι ἦ-
σαν ὡς πρόβα-
τα μὴ ἔχοντα
ποιμένα· καὶ ἤρ-
ξατο διδάσκειν
αὐτὸς πολλὰ.
- Καὶ ἤδη ὥρας 15 Ὀψίας δὲ γενο- 6 Ἐπάρας ἔν ὁ Ἰη-
πολλῆς γενομέ-
νης προσελθόν-
τες αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτῆ, λέ-
γοντες· Ἐρημός
ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ
ώρα ἤδη παρήλθεν·
ἀπόλυσον τὰς ὄχ-
λους, ἵνα ἀπελθόν-
τες εἰς τὰς κώμας,
- 12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρ- 35 Καὶ ἤδη ὥρας 15 Ὀψίας δὲ γενο- 6 Ἐπάρας ἔν ὁ Ἰη-
ξατο κλίνειν·
προσελθόντες δὲ
οἱ δώδεκα, εἶπον
αὐτῷ· Ἀπόλυ-
σον τὸν ὄχλον, ἵνα
^m πορευθέντες εἰς τὰς
κώμας ἀπολυσοῦσι,
καὶ εὐρωσῶσιν ἐπισι-
- 36 ἤδη ὥρα πολλή· ἀ-
πόλυσον αὐτὰς, ἵνα
ἀπελθόντες εἰς τὰς

m. ὡ ἀπελθόντες.

g. ὡ εἰκαίρου. h. † οἱ ὄχλοι.
i. † αὐτὸν. k. † καὶ παρήλθον
αὐτὸς. l. † καὶ συνῆλθον
πρὸς αὐτόν. m. † ὁ Ἰησῆς.

o. † ὁ Ἰησῆς.
p. αὐτὸς.

LUC. IX.

τισμόν· ὅτι ὡδε ἐν
ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐ-
τὲς· Δότε αὐ-
τοῖς ὑμεῖς φα-
γεῖν. Οἱ δὲ εἶ-
πον· Οὐκ εἰσὶν
ἡμῖν πλεῖον ἢ
πέντε ἄρτοι καὶ
ἰχθύες δύο, εἰ
μήτι πορευθέν-
τες ἡμεῖς ἀγορά-
σωμεν εἰς πάν-
τα τὸν λαὸν τῆ-
τον βρώματα.

14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ
ἄνδρες πεντακι-
σχίλιοι.

Εἶπε δὲ πρὸς τὰς
μαθητὰς αὐτῶ·
Κατακλίνατε αὐ-
τὰς κλισίας ἀνά

15 πεντήκοντα. Καὶ
ἐποίησαν ἕτω,
καὶ ἀνέκλιναν ἅ-

MARC. VI.

κύκλῳ ἄρτους καὶ
κώμας, ἀγοράσωσιν
ἐαυτοῖς ἄρτους·
τί γὰρ φάγωσιν ἐν
ἔχουσιν."

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· Δό-
τε αὐτοῖς ὑμεῖς φα-
γεῖν. Καὶ λέ-
γουσιν αὐτῷ· Ἀ-
πελθόντες ἀγο-
ράσωμεν ὁ δηνα-
ρίων διακοσίων ἄρ-
τους, καὶ δώ-
μεν αὐτοῖς φα-

38 γεῖν; * Ὁ δὲ λέ-
γει αὐτοῖς· Πό-
σους ἄρτους ἔχε-
τε; ὑπάγετε =
καὶ ἴδετε. Καὶ
γνόντες, λέγου-
σι· Πέντε, καὶ

39 δύο ἰχθύας. Καὶ
ἐπέταξεν αὐτοῖς
ἀνακλίνειν πάν-
τας, συμπόσια
συμπόσια, ἐπὶ
τῷ χλωρῷ χόρτῳ.

40 Καὶ ἀνέπεσον
πρᾶσαι πρᾶσαι
ἀνά ἑκατὸν καὶ
ἀνά πενήκοντα.

MAT. XIV.

ἀγοράσωσιν ἐαυτοῖς
βρώματα.

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶ-
πεν αὐτοῖς· Οὐ
χρεῖαν ἔχουσιν
ἀπελθεῖν· δότε
αὐτοῖς ὑμεῖς φα-
γεῖν. Οἱ δὲ λέ-
γουσιν αὐτῷ·

17 Οὐκ ἔχομεν ὡδε
εἰ μὴ πέντε ἄρ-
τους καὶ δύο ἰχ-
θύας. Ὁ δὲ εἶ-
πε· Φέρετέ μοι
αὐτὰς ὡδε.

19 Καὶ κελεύσας τὰς
ὄχλους ἀνακλι-
θῆναι ἐπὶ τὰς
χόρτους,

JO. VI.

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ
Φίλιππος· Δια-
κοσίων δηναρίων
ἄρτοι ἐν ἀρκέσειν
αὐτοῖς, ἵνα ἕκα-
στος αὐτῶν βρω-

8 χύ τι λάβῃ. Λέ-
γει αὐτῷ εἰς ἐκ
τῶν μαθητῶν αὐ-
τῆ, Ἀνδρέας, ὁ
ἀδελφὸς Σίμων-

9 νος Πέτρος· Ἔστι
παιδάριον — ἐν"
ὡδε, ὃ ἔχει πέν-
τε ἄρτους κριθί-
νας, καὶ δύο ὀψά-
ρια· ἀλλὰ ταῦτα
τί ἐστιν εἰς τοσού-
τους;

10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς·
Ποίησατε τὰς ἀν-
θρώπους ἀνα-
πεσεῖν. Ἦν δὲ
χόρτος πολὺς ἐν
τῷ τόπῳ· ἀνέπε-
σον ἔν οἱ ἄνδρες
τὸν ἀριθμὸν ὡς
εἰ πεντακισχι-
λιοι.

LUC. IX.

16 Λαβὼν δὲ τὲς πέντε ἄρτους καὶ τὲς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν ἔρανόν, εὐλόγησεν αὐτούς, καὶ κατέκλασε τοὺς μαθηταῖς παρατιθέναι τῷ ὄλῳ:

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἦρθεν τὸ περισσεύσαν αὐτοῖς κλασμάτων, κόφιννοι δώδεκα.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φάγοντες τὲς ἄρτους, P † πεντακίλιοι ἄνδρες.

14 Οἱ ἔν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· "Ὅτι ἔτος ἐστὶν ἀληθῶς ὁ προφήτης, ὃ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον." Ἰησοῦς ἔν, γνῆς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἀρπάξαι αὐτόν, ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλεῖα, ἀνεχώρησε = πάλιν" εἰς τὸ ἕρος αὐτὸς μόνος.

24. LUC. IX, 18—27. MARC. VIII, 27—IX, 1. MAT. XVI, 13—28.

Petri et condiscipulorum de Jesu judicium. Mors Christi necessaria

LUC. IX.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον

MARC. VI.

41 Καὶ λαβὼν τὲς πέντε ἄρτους καὶ τὲς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν ἔρανόν, εὐλόγησε, καὶ κατέκλασε τὲς ἄρτες, καὶ ἐδίδον τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ, ἵνα παραδώσιν

42 ρισε πᾶσι. Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

21 Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων.

27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ εἰς

MAT. XIV.

† λαβὼν τὲς πέντε ἄρτους καὶ τὲς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν ἔρανόν, εὐλόγησε· καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τὲς ἄρτες, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄλοις.

20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεύον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

ἠγάγον ἔν, καὶ ἐγένισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων τῶν ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσεισε τοῖς βεβρωκόσιν.

MAT. XVI.

13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς

κα-

LUC. IX.

MARC. VIII.

MAT. XVI.

καταμόνας, συνήσαν
 αὐτῷ οἱ μαθηταί, καὶ
 ἐπηρώτησεν αὐτὰς λέ-
 γων· Τίνα με λέγου-
 19 σιν οἱ ὄχλοι εἶναι; Οἱ
 δὲ ἀποκριθέντες εἶπον·
 Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν· 28
 ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἄλλοι
 δὲ, ὅτι προφήτης τις
 20 τῶν ἀρχαίων ἀνέστη. Εἶ-
 πε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς 29
 δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;
 Ἀποκριθεὶς δὲ — ὁ
 Πέτρος, εἶπε· Τὸν Χρι-
 στὸν τῆ θεῶ.

τὰς κόμας Καισαρείας
 τῆς Φιλίππου. Καὶ
 ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τὸς
 μαθητὰς αὐτῆ, λέγων
 αὐτοῖς· Τίνα με λέγου-
 σιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; 14
 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰω-
 ἄννην τὸν βαπτιστὴν· καὶ
 ἄλλοι, Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ,
 ἕνα τῶν προφητῶν. 15
 Καὶ αὐτὸς ὡ λέγει αὐ-
 29 τοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με
 λέγετε εἶναι; Ἀποκρι-
 θεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέγει
 αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.

Φιλίππου, ἠρώτα τὸς
 μαθητὰς αὐτῆ, λέγων·
 Τίνα — με¹ λέγουσιν
 οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν
 υἱὸν τῆ ἀνθρώπου;
 14 Οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν,
 Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν·
 ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἕτεροι
 δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἕνα τῶν
 15 προφητῶν. Λέγει αὐ-
 τοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με
 16 λέγετε εἶναι; Ἀποκρι-
 θεὶς δὲ Σίμων Πέτρος,
 εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστός,
 ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶν-
 17 τος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ

Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων βῆθ Ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ αἱ-
 18 μα ἐκ ἀπεκάλυψε σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς ἔθρονοις. Καρῶ
 δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω
 19 μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου ἐκ πατισχύσουσιν αὐτῆς. Καὶ δώ-
 σω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν ἔθρων· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς
 γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς,
 ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς

21 Ὁ δὲ ἐπιτίμησας αὐτοῖς 30
 παρήγγειλε μηδενὶⁿ λέ-
 22 γειν¹ τῆς, εἰπῶν· Ὅτι 31
 δεῖ
 τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου
 πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀπο-
 δοκιμασθῆναι ἐπὸ τῶν
 πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιε-

Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, 20
 ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ
 31 αὐτῆ. Καὶ ἤρξατο δι-
 δάσκειν αὐτὰς, ὅτι δεῖ
 τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου 21
 πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀπο-
 δοκιμασθῆναι^r ὡ ἀπὸ¹
 τῶν πρεσβυτέρων καὶ

ἔθρονοις. Τότε^r ὡ διε-
 20 ξείλατο¹ τοῖς μαθηταῖς
 αὐτῆ, ἵνα μηδενὶ εἰπα-
 σιν, ὅτι αὐτὸς ἐστίν^s † ὁ
 21 Χριστός. Ἀπὸ τότε ἤρ-
 ξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν
 τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ, ὅτι
 δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς

n. ὡ εἰπεῖν. | q. ὡ ἐπηρώτα αὐτοῖς. r. ὡ ἰπὸ. | r. ὡ † ἐπιτίμησεν. s. † Ἰησοῦς.

LUC. IX.

ρέων καὶ γραμματέων,
καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὡς ἐ-
γερθῆναι."

MARC. VIII.

† τῶν ἀρχιερέων καὶ
† τῶν γραμματέων,
καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ
μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνα-
32 σῆναι. Καὶ παρρησίᾳ
τὸν λόγον ἐλάλει.

Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ 22 Καὶ προσλαβόμενος αὐτὸν ὁ
Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ. Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ,
λέγων· "Πλεῶς σοι, κύριε· ἐ μὴ

33 Ὁ δὲ ἐπιγραφείς, καὶ ἰδὼν τὸς 23 ἔσαι σοι τῆτο. Ὁ δὲ γραφεὶς
μαθητὰς αὐτῆ, ἐπετίμησε τῷ εἶπε τῷ Πέτρῳ· "Ἦραγε ὀπίσω
Πέτρῳ, λέγων· "Ἦραγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ! ὅτι ἐφρονεῖς τὰ
τῆ θεῶ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. εἶ· ὅτι ἐφρονεῖς τὰ τῆ θεῶ, ἀλ-
λά τὰ τῶν ἀνθρώπων.

23 Ἐλεγε δὲ πρὸς πάντας· 34 Καὶ προσκαλεσάμενος 24 Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς
τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μα- μαθηταῖς αὐτῆ·

Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου
ῥ ἔρχεσθαι, ἠ ἀρνησάσθω
ἑαυτὸν — καὶ ἀράτω
τὸν σαυρὸν αὐτῆ" =
καθ' ἡμέραν" καὶ ἀκο-
λουθείτω μοί.

24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυ- 35 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν 25 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
χὴν αὐτῆ σῶσαι, ἀπο- ψυχὴν αὐτῆ σῶσαι, ἀ- ψυχὴν αὐτῆ σῶσαι, ἀ-
λέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν πολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν πολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν
ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐ- ἀπολέσῃ" — τὴν ἑαυτοῦ ψυ- ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐ-
τῆ ἔνεκεν ἐμεῦ, ἔτος σῶ- χὴν" ἔνεκεν ἐμεῦ καὶ τῆ εὐαγγελίου, † σώσει αὐ- τῆ ἔνεκεν ἐμεῦ, εὐρήσει
σει αὐτήν.

25 Τί γὰρ ὠφελείται ἂν- 36 τήν. Τί γὰρ ὠφελήσει 26 Τί γὰρ ὠφελείται ἂν-
θρωπος κερθῆσας τὸν ῥ ἂνθρωπον," εἰάν ἄνθρωπος, εἰάν τὸν κόσ-

o. ὡ ἀναστῆναι. p. ἐλθεῖν.
q. ὡ ἀπαρνησάσθω.

s. ὡ αὐτῆ. t. ἐλθεῖν. u. τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ. x. † οὕτως. y. ὡ ἂνθρωπος.

LUC. IX.

MARC. VIII.

MAT. XVI.

κόσμον ὅλον, ἐαυτὸν δὲ ἀπολέσας ἢ ζημιωθεῖς;

κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτῆ; ἢ τί δώσει

μον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτῆ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτῆ;

37 ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτῆ;

26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυθῇ 38 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυθῇ με καὶ τῆς ἐμῆς λόγους, τέτονον ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐπαισχυθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆ, καὶ τῆ πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.

με καὶ τῆς ἐμῆς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐπαισχυθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τῆ πατρὸς αὐτῆ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων.

27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τῆ

ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τῆ πατρὸς αὐτῆ, μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτῆ· καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάζω κατὰ τὴν προᾶξιν αὐτῆ.

27 Λέγω δὲ ὑμῖν * ἀλη- IX. 1 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς 28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ θῶς, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ὧδε" ἰστώτων, οἳ ἔ μὴ γείσονται" θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τῆ θεῶ.

Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐσηκόντων, οἵτινες ἔ μὴ γείσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τῆ θεῶ ἀληθυῖαν ἐν δυνάμει.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἰστώτων, οἵτινες ἔ μὴ γείσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῆ.

25. LUC. IX, 28—36. MARC. IX, 2—13. MAT. XVII, 1—13.

Jesu transfiguratio in monte.

LUC. IX.

MARC. IX.

MAT. XVII.

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τῆς λόγους τέτους, ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτώ, καὶ παραλαβῶν ὁ Πέτρον καὶ

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ ἰωάννην,

1 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ ἰωάννην τὸν ἀδελ-

γ. ὧ κειοῦ. δ. ἐζηκόντων. ε. γείσονται. ς. † τόν. | ζ. † τόν. | η. τῶν ὧδε ἐσηκόντων.

LUC. IX.

Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον,
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προς-
29 εὔξασθαι. Καὶ ἐγένετο,
ἐν τῷ προσεύχασθαι αὐ-
τόν, τὸ εἶδος τῆ προσώ-
που αὐτῆ ἕτερον, καὶ ὁ
ἱματισμὸς αὐτῆ λευκὸς
ἐξασφάπτων.

30 Καὶ ἰδὲ, ἄνδρες δύο συν-
ελάλουν αὐτῷ, οἵτινες
ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας·

31 ἵ οἱ ὀφθέντες ἐν δό-

32 ξῆ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτῆ, ἣν ἐμελλε πληρῶν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ
δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ. Διαγορηγορή-
σαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτῆ καὶ τὰς δύο ἄνδρας τὰς συνεστῶτας

33 αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτὰς
ἄπ' αὐτῆ, εἶπεν—ὁ Πέ-
τρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν·
Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡ-
μῶς ὧδε εἶναι καὶ ποι-
ήσωμεν σκητὰς τρεῖς,
μίαν σοὶ, καὶ ἄλλαν Μω-
σαϊ,^x καὶ μίαν Ἡλίας·
μὴ εἰδῶς ὁ λέγει.

34 Ταῦτα δὲ αὐτῆ λέγον-
τος, ἐγένετο νεφέλη καὶ
ἐπεσκέπασεν αὐτούς· ἐφο-
βήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκεί-
νους εἰσελθεῖν εἰς τὴν

MARC. IX.

καὶ ἀναφέρει αὐτὰς εἰς
ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν
μόρους· καὶ μετεμορ-
φώθη ἔμπροσθεν αὐ-
3 τῶν, καὶ τὰ ἱμάτια
αὐτῆ ἐγένετο σιλβόντα,
λευκὰ ὡς χιῶν,^a
— οἷα γραφεὺς ἐπὶ τῆς
γῆς ἔ δύναται λευκῆσαι.^b

4 Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας
σὺν Μωσῆι, καὶ ἦσαν
συλλαλῶντες τῷ Ἰησοῦ.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέ-
τρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ·
Ῥαββί, καλὸν ἐστὶν ἡ-
μῶς ὧδε εἶναι· καὶ ποι-
ήσωμεν σκητὰς τρεῖς,
σοὶ μίαν, καὶ Μωσῆι μι-
6 αν, καὶ Ἡλίας μίαν. Οὐ
γὰρ ἤδει τί· ὡς λαλήση·^a
^b ὡς ἦσαν γὰρ ἐκφοβοί.^b

7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπι-
σκιάζουσα αὐτοῖς·

MAT. XVII.

φὸν αὐτῆ· καὶ ἀναφέρει
αὐτὰς εἰς ὄρος ὑψηλὸν
2 κατ' ἰδίαν. Καὶ μετε-
μορφώθη ἔμπροσθεν
αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ
πρόσωπον αὐτῆ ὡς ὁ
ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐ-
τῆ ἐγένετο λευκὰ ὡς τὸ
φῶς.

3 Καὶ ἰδὲ, ὤφθησαν αὐ-
τοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας,
μετ' αὐτῆ συλλαλῶντες.

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέ-
τρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύ-
ριε, καλὸν ἐστὶν ἡμῶς ὧ-
δε εἶναι· εἰ θέλεις, ποι-
ήσωμεν ὧδε τρεῖς σκη-
τὰς, σοὶ μίαν, καὶ Μω-
σῆι μίαν, καὶ μίαν Ἡ-
λίας.

5 Ἐτι αὐτῆ λαλῶντος, ἰδὲ,
νεφέλη ὡς φῶς· ἐπ-
εσκέπασεν αὐτὰς·

x. Μωσῆι μίαν. | a. ὡς λαλήσει. ὡς ἀποκριθεῖς. b. ὡς ἐκφοβοί γὰρ ἔγινοντο. | u. ὡς φωτεινῆ.

LUC. IX.

MARC. IX.

MAT. XVII.

35 νεφέλην. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐν τῆς νεφέλης, λέγουσα· „Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός“ αὐτῆ ἀκούετε.,,

καὶ ὡς ἦλθε" φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης ^d† „Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός" αὐτῆ ἀκούετε.,,

καὶ ἰδὲ, φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· „Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησεν ἡμεῖς αὐτῆ ἀκούετε., Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταί,

7 ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ φοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἐγέρθητε, καὶ μὴ φοβείσθε.

36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος.

8 Καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι, ἐκέτι εἶδον αὐτὸν, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μετ' ἑαυτῶν.

8 βεῖσθε. Ἐπάραντες δὲ τὸς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, εἶδον, εἰ μὴ τὸν Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ^xεἰ

9 Καταβαινόντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τῶ ὄρους, διετείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

9 Ἰησοῦν μόνον. Καὶ καταβαινόντων αὐτῶν ^xεἰ τῶ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Μηδενὶ εἰπῆτε τὸ ὄραμα, ἕως ἃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

Καὶ αὐτοὶ ἐσθίοντες, καὶ εἶδον ¹⁰ ἀπῆγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις εἶδεν ὡν ἐωράκασιν.

10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτὰς, συζητῶντες, τί ἐστὶ ὡς τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι."

MARC. IX.

MAT. XVII.

11 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· "Ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι Ἡλίας δεῖ εἰσελθεῖν πρῶτον;

10 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτῆ, λέγοντες· Τί ἐν οἱ γραμματεῖς λέγουσιν, ὅτι Ἡλίας δεῖ εἰσελθεῖν πρῶτον;

12 Ὁ δὲ ὡς ἀποκριθεὶς εἶπεν" αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθη

11 Ὁ δὲ = Ἰησοῦς" ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἡλίας μὲν ἔρχεται — πρῶτον" καὶ ἀποκαταστήσει πάντα·

13 καὶ ξουδενωθῆ; Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

12 λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλθε, καὶ ἐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν, ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· ἔτω καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν.

13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταί, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστῆ εἶπεν αὐτοῖς.

γ. ὡς ἐκλιγεμένος. | c. ὡς ἐγένετο. d. † λέγουσα. e. ὡς ὅταν ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. f. ὡς ἴσθ. | x. ἀπό.

26. Luc. IX, 37—43. Marc. IX, 24—29. Mat. XVII, 14—21.

Daemoniacus, cui discipuli Jesu mederi non potuerant, persanatur.

Luc. IX.

Marc. IX.

Mat. XVII.

- 37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐξῆς 14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς 14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν
 ἡμέρᾳ, κατελθόντων μαθητὰς, εἶδεν ὄχλον πρὸς τὸν ὄχλον, πρὸς-
 αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, πολὺν περὶ αὐτὰς, καὶ ἦλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος,
 συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος 15 γραμματεῖς συζητούντας 15 γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ
 38 πολὺς. Καὶ ἰδὲ, ἀνὴρ 15 αὐτοῖς. Καὶ εὐθέως λέγων· Κύριε, ἐλέησον
 ἀπὸ τῆ ὄχλου ἀνεβόησε, πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν μου τὸν υἱόν, ὅτι σελή-
 λέγων· Διδάσκαλε, δέο- μαι σου, ἡ ἐπιβλεψαί μοι ἐπὶ νιάζεται, καὶ κακῶς πά-
 τὸν υἱόν μου, ὅτι μο- 16 το αὐτόν. Καὶ ἐπηρώτη- σχει· πολλάκις γὰρ πί-
 νογενῆς ἂ ἐσί μοι." σεν ἡ αὐτοῦς· τί συζη- πτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ
 39 Καὶ ἰδὲ, πνεῦμα λαμ- 17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἐκ τῆ ὄχλου, πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.
 βάνει αὐτόν, καὶ ἐξ- 17 εἶπε· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν ποῦν αὐτῶν
 αἰφνης κράζει καὶ σπα- υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦ- 18
 ράσσει αὐτόν μετὰ ἀφ- μα ἄλαλον. Καὶ ὅπου ἂν αὐ- 18
 ρῆ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ τὸν καταλάβῃ, ὀφθεῖ αὐτόν· καὶ
 ἀπὸ αὐτῆ, συντρίβον ἀφροῖζει, καὶ τρίζει τὰς ὀδόντας
 αὐτόν. = αὐτῆ καὶ ξηραίνεται.
 40 Καὶ ἐδεήθη τῶν μα- Καὶ εἶπον τοῖς μαθη- 16 Καὶ προσήνεγκα αὐτόν
 θητῶν σου, ἵνα ἐκβάλω- ταις σου, ἵνα αὐτὸ ἐκ- τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ
 σῶν· αὐτὸ, καὶ ἐκ ἡδυ- βάλλωσι, καὶ ἐκ ἰσχυσάν. ἐκ ἡδυνήθησαν αὐτόν
 41 νήθησαν. Ἀποκριθεὶς 19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς κ — 17 θεραπεύσαι. Ἀποκρι-
 δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
 γενεὰ ἄπιστος καὶ διε- αὐτοῖς· λέγει· Ὡ γενεὰ 17 Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διε-
 ξραμμένη! ἕως πότε ἔ- ἄπιστος! ἕως πότε πρὸς 17 Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διε-
 σομαι πρὸς ὑμᾶς; καὶ ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε 17 Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διε-
 ἀνέξομαι ὑμῶν; Πρὸς- τε αὐτόν πρὸς με. Καὶ 17 Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διε-
 ἀγαγε ὡς τὸν υἱόν 20 ἤνεγκαν αὐτόν πρὸς 17 Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διε-
 42 σου." Ἔτι δὲ προσε- αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν, 17 Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διε-

z. ἐπιβλεψον. a. ὡ μοίεσιν.

b. ἐκβάλλωσιν.

c. ὡ τὸν υἱόν σου — ὡδε.

g. ὡ ἰδόντες αὐτόν ἐξεθαμβήθησαν.

h. ὡ τὰς γραμματεῖς.

i. ὡ πρὸς αὐτοῖς. k. αὐτῶ.

γ. αὐτῶ.

LUC. IX.

χομίονου αὐτῆ, ἐρρόξεν αὐτὸν τὸ
δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν.

MARC. IX.

εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν
αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς,

21 ἐκνύλιτο, ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώ-

τησε τὸν πατέρα αὐτῆ· Πόσος χρόνος ἐστίν, ὡς τῆτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε·

22 Παιδίόθεν·¹ καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς † τὸ² πῦρ ἐβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα

23 ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ', εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγγισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ
δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ, εἰ δύνασαι — πιζεῦσαι³ πάντα δυνατὰ τῷ πιζεύοντι.

24 Καὶ εὐθέως κράζας ὁ πατὴρ τῷ παιδίῳ, μετὰ δακρύων ἔλεγε· Πιζεύω¹ †, βοήθει

25 μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἴδων δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐπιουνοῦρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι
τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω·

26 Ἐξέλθε ἐξ αὐτῆ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ^m κράζαςⁿ καὶ πολλὰⁿ σπα-
ράζας^o †, ἐξῆλθε. Καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥσε πολλὰς^o

LUC. IX.

λέγειν, ὅτι ἀπέθανεν.

MAT. XVII.

42 Ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς 27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας 18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ

τῷ πνεύματι τῷ ἀκα- αὐτόν τῆς χειρὸς, ἤγει- Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ'

θάρτῳ, καὶ ἴσατο τὸν ρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. αὐτῆ τὸ δαιμόνιον· καὶ

παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐ- ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ

43 τὸν τῷ πατρὶ αὐτῆ. Ἐξεπλήρονοντο δὲ τῆς ὥρας ἐκείνης.

πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τῆ θεῆ.

MARC. IX.

MAT. XVII.

28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον, 19 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ

οἱ μαθηταὶ αὐτῆ ἐπηρώτων αὐτόν Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς ἐκ

κατ' ἰδίαν· Ὅτι ἡμεῖς ἐκ ἡδυνήθη- 20 ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ

μεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν

ὑμῶν· ἐμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἐχητε

πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει

τῷ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ

μεταβήσεται καὶ ἔδεν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν.

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τῆτο τὸ γέ- 21 Τῆτο δὲ τὸ γένος ἐν ἐκπορεύεται, εἰ

νος ἐν ἔδενι δύναται ἐξελεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

| 1. † κύριε. m. κράζαν. n. σπαράζαν. o. † αὐτόν. |

27. LUC. IX, 43—45. MARC. IX, 30—32. MAT. XVII, 22. 23.
Mors Christi praedicta.

LUC. IX.

MARC. IX.

MAT. XVII.

- 43 Πάντων δὲ θαυμάζον- 30 Καὶ ἐκείθεν ἐξελθόντες, 22 Ἀναστροφεμένων δὲ
των ἐπὶ πᾶσιν οἷς^d ποιεῖ" παρεμπορεύοντο διὰ τῆς αὐτῶν ἐν τῇ Γαλι-
= ὁ Ἰησοῦς," εἶπε πρὸς Ταλθαίας· καὶ ἐν ἡθε-
τὲς μαθητὰς αὐτῆ· 31 λην, ἵνα τις γνῶ. Ἐδί- λαιά, εἶπεν αὐτοῖς ὁ
44 θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὄτα 31 λην, ἵνα τις γνῶ. Ἐδί- Ἰησοῦς·
ὑμῶν τὲς λόγους τέτοους· δασκε γὰρ τὲς μαθητὰς
ὁ γὰρ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας 32 Ὅτι ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου
μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτε- 23 χεῖρας ἀνθρώπων, ἰ
45 χεῖρας ἀνθρώπων. Οἱ δὲ ἀποκτε- 23 χεῖρας ἀνθρώπων, ἰ
ἡγγούουν τὸ ῥῆμα τέτο, νῆσιν αὐτόν· καὶ ἀπο- και
καὶ ἦν παρακεκαλυμμέ- πτανθεῖς, P ὡ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγεροθή-
νον ἐπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ 32 ἡμέρᾳ" ἀναστήσεται. Οἱ σεται. Καὶ ἐλυπήθησαν
αἰσθῶνται αὐτό· καὶ ἐ- δὲ ἡγγούουν τὸ ῥῆμα, καὶ σφόδρα.
φοβῶντο ἐρωτῆσαι αὐ- ἐφοβῶντο αὐτὸν ἐπερω-
τὸν περὶ τῆ ῥήματος τῆσαι.
τέτοα.

28. LUC. IX, 46—50. MARC. IX, 33—40. MAT. XVIII, 1—5.

Infans modestiae exemplum apostolis producitur.

LUC. IX.

MARC. IX.

MAT. XVIII.

- 46 Εἰςῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐ- 1 Ἐν ἐκείνῃ τῇ^z ὥρᾳ" προσῆλθον αἱ
τοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν. μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα
μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;
33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναοῦμ. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γε-
νόμενος, ἐπηρώτα αὐτὰς· Τί ἐν τῇ ὁδοῦ = πρὸς
34 ἑαυτὰς" διελογίζεσθε; Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλή-
35 λους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδοῦ, τίς μείζων. Καὶ
καθίσας ἐφώνησε τὲς δώ-
δεκα, καὶ λέγει αὐτοῖς·
47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν Εἴ τις θέλει πρῶτος
διαλογισμὸν τῆς καρδίας εἶναι, ἔξαι πάντων ἔσχα-
αὐτῶν, τος, καὶ πάντων διάνο-

d. ἐποίησεν.

p. ὡ μετὰ τρεῖς ἡμέρας.

z. ὡ ἡμέρᾳ. |

LUC. IX.

MARC. IX.

MAT. XVIII.

ἐπιλαβόμενος παιδίου, 36 vos. Καὶ λαβὼν παι-
 ἔσχησεν αὐτὸ παρ' ἐαυτῶ,
 48 καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

διον, ἔσχησεν αὐτὸ ἐν
 μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγ-
 καλιώμενος αὐτὸ, εἶ-
 πεν αὐτοῖς·

2 Καὶ προσκαλεσάμενος
 ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔσχησεν
 αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν,
 3 καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω
 ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἑραφήτε
 καὶ γένησθε ὡς τὰ παι-

4 διά, ἢ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἑραφῶν. "Ὅστις ἔν^α τα-
 πεινώσῃ" ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τῆτο, ἕτος ἔστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βα-

49 "Ὅς ἐὰν δέξῃται τῆτο τὸ
 παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ
 ὅς ἐὰν ἐμὲ δέξῃται, δέχε-
 ται τὸν ἀποσειλαντά με.
 "Ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶ-
 σιν ὑμῖν ὑπάρχων, ἕτος

37 "Ὅς ἐὰν ἐν τῶν τοιούτων
 παιδίων δέξῃται ἐπὶ τῷ
 ὀνόματι μου, ἐμὲ δέχε-
 ται· καὶ ὅς ἐὰν ἐμὲ δέ-
 ξῃται, ἐκ ἐμὲ δέχεται,
 ἀλλὰ τὸν ἀποσειλαντά
 με.

5 Καὶ ὅς ἐὰν δέξῃται παι-
 δίον τοιούτον ἐν ἐπὶ τῷ
 ὀνόματι μου, ἐμὲ δέ-
 χεται.

MARC. IX.

49 ε^α ἔσαι" μέγας. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
 Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπισάτα, εἰδομὴν τι-
 να ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου ἐκβάλλοντα
 = τὰ" δαιμόνια, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐ-
 50 τὸν, ὅτι ἐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. Καὶ 39
 εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κωλύετε·

38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ^α ἰωάννης, λέ-
 γων· Διδάσκαλε, εἰδομὴν τινα^α ἰ τῷ
 ὀνόματι σου ἐκβάλλοντα δαιμόνια^α ἰ
 καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, = ὅτι ἐκ
 39 ἀκολουθεῖ ἡμῖν." Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε·
 Μὴ κωλύετε αὐτὸν. Οὐδεὶς γάρ ἐστιν,
 ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαι
 40 με. "Ὅς γὰρ ἐκ ἐστὶ καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ
 ἡμῶν" ἐστιν.

e. εἶπεν.

i. ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν.

q. ἰ δ. r. ἰ ἐν. s. ἰ ὃς ἐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν.

t. ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν.

a. ε^α ταπεινώσει.

S E C T I O III.

Narrationum series in Marci Evangelio.

1. MARC. I, 14. 15. LUC. IV, 14. 15. MAT. IV, 12. 17.

Jesus in Galilæa doctor prodit.

MARC. I.

LUC. IV.

MAT. IV.

- 14 Μετὰ δὲ παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν, κηρύσσει τὸ εὐαγγέλιον = τῆς βασιλείας" τῆ 15 θεῶ = καὶ λέγων. "Οτι πεπληρωται ὁ καιρὸς, καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῆ θεῶ· μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.
- 14 Καὶ ὑπέβησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τῆ πνεύματος εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ' ὅλης τῆς περιχωρῶ περι αὐτῆ. Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.
- 12 Ἀκούσας δὲ = ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνέχωρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. . . . . 17 Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν. Μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν ἔρανῶν.

2. MARC. I, 16—20. MAT. IV, 18—22.

Petrus, Andreas, Jacobus, Joannes, Jesu discipuli.

MARC. I.

MAT. IV.

- 16 ^a ∞ Περιπατῶν δὲ" παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε Σίμωνα καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν ^b τῷ Σίμωνος" ^c ἀμφιβάλλοντας ἀμφίβληττον ἐν τῇ θαλάσῃ· ἦσαν γὰρ 17 ἄλιεῖς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἄλιεῖς ἀνθρώπων. 18 Καὶ εὐθὺς ἀφέντες τὰ δίκτυα = αὐτῶν, ἠκολέθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς 21 θησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖ-
- 18 Περιπατῶν" δὲ ^a † παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ, βάλλοντας ἀμφίβληττον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἄλιεῖς. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἄλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ εὐθὺς ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολέθησαν αὐτῷ. Καὶ προβάς ἐκεῖ-

a. ∞ καὶ παράγον. b. αὐτῆ. c. ∞ βάλλοντας | a. † ὁ Ἰησοῦς.

MARC. I.

MAT. IV.

= ἐκεῖθεν" ὀλίγον, εἶδεν Ἰάκωβον τὸν τῷ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ, καὶ αὐτῆς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζοντας τὰ δίκτυα.
 20 Καὶ εὐθὺς ἐκάλεσεν αὐτῆς· καὶ ἀφέντες τὸν πατέρα αὐτῶν Ζεβ-
 22 δαῖον ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ τῶν μι-
 σθωτῶν, ἀπήλθον ὀπίσω αὐτῆ.

θεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφῆς, Ἰάκωβον τὸν τῷ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ, ἐν τῇ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τῷ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐ-
 22 τῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτῆς. Οἱ δὲ εὐ-
 θὺς ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πα-
 τέρα αὐτῶν, ἠκολόθησαν αὐτῷ.

3. MARC. I, 21—28. LUC. IV, 31—37.

Daemoniacus Capernaumi sanatur.

MARC. I.

LUC. IV.

21 Καὶ εἰσπορεύονται εἰς Καπερναεὺς· 31 καὶ εὐθὺς τοῖς σάββασι = εἰσελ-
 θῶν" εἰς τὴν συναγωγὴν ἐδίδασκε.
 22 Καὶ ἐξεπλήσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτῆ· 32 ἦν γὰρ διδάσκων αὐτῆς ὡς ἐξουσίαν
 23 ἔχων, καὶ ἔχ ὡς οἱ γραμματεῖς. Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος
 ἐν πνεύματι ἀκαθάρτι, καὶ ἀνέκραξε,
 24 ἰ λέγων· — "Εα," τί ἡμῖν καὶ σοί, 34 ἰ λέγων· "Εα, τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ
 Ἰησοῦ Ναζαρητέ; ἦλθες ἀπολέσαι ἡ-
 μῶς· οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅγιος τῷ θεῷ.
 25 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέ-
 γων· Φιμώθητι, καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτῆ. 35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, λέ-
 γων· Φιμώθητι, καὶ ἐξέλθε ἄπ'
 26 Καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, καὶ κράξαν φωνῇ μεγάλῃ, αὐτῆ. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμό-
 27 ἐξῆλθεν ἄπ' αὐτῆ. Καὶ ἐθαμ- βιον εἰς ἄ μείσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐ-
 βήθησαν πάντες, ὥς ἐ συζητεῖν πρὸς 36 τῆ μηδὲν βλάβαν αὐτόν. Καὶ ἐγέ-
 αὐτῆς, λέγοντας· ὦ Τί ἐστὶ τῆτο; νετο θάμβος ἐπὶ πάντας· καὶ συνε-
 τίς ἡ διδαχῇ, ἡ καινῇ αὐτῇ, ὅτι καὶ λάλουν πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες· Τίς
 ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι" τοῖς ὁ λόγος ἔτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυ-

d. ἄπ' e. ἰ fortasse: τίς ἡ διδαχῇ ἡ καινή; καὶ ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι.

a. ἐξ. b. † τό.

MARC. I.

ἀναθάροτος ἐπιτάσσει, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ; Ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοή αὐτῆ εὐθύς εἰς ὅλην τὴν περιχώρον τῆς Γαλιλαίας.

4. MARC. I, 29 — 39. LUC. IV, 38 — 44. MAT. VIII, 14 — 17.

Petri socru aliisque aegrotis sanatis Jesus in desertum discedit.

MARC. I.

29 Καὶ εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἔξελθόντες, ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος καὶ Ἀνδρέου, μετὰ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ἡ δὲ πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθὼν ἤγειρεν αὐτήν, κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς καὶ ἀψῆμεν αὐτήν ὁ πυρετός — εὐθέως καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὀψίας δὲ γενομένης, ὅτε ἔδυν ὁ ἥλιος, ἔφερον πρὸς αὐτὸν πάντας τὰς κακῶς ἔχοντας, καὶ τὰς δαιμονιζομένους. Καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνεγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν. Καὶ ἐθεράπευσε πολλὰς κακῶς ἔχοντας

LUC. IV.

νάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀναθάροτος πνεύμασι, καὶ ἐξέρχονται; Καὶ ἐξεπορεύετο ἡ ἡσος περὶ αὐτῆ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

LUC. IV.

38 Ἀνασὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος

^a † πενθερὰ δὲ τῆ Σίμωνος ἦν συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς. Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ, καὶ ἀψῆμεν αὐτήν. Παραχρῆμα δὲ ἀνασᾶσα διηκόνει αὐτοῖς. Δύνοντας δὲ τῷ ἡλίῳ, πάντες ὅσοι ἔχον ἀσθενήντας νόσοις ποικίλαις, ἤγαγον αὐτὰς πρὸς αὐτόν.

ὁ δὲ ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεῖς, ἔθε-

MAT. VIII.

14 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου,

^b εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτῆ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν.

15 Καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἀρῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός καὶ ἠγέρθη, καὶ διηκόνει αὐτοῖς. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς.

καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγου, καὶ πάντας τὰς

f. ὡς ἐξελθὼν ἦλθεν.

| c. ὡς ἀπό. d. † ἦ.

| b. ὡς αὐτῶ.

MARC. I.

LUC. IV.

MAT. VIII.

ποιμίλαι νόσοις· καὶ 41 δαίμονια πολλά ἐξέβα-
λαι, καὶ ἐν ἤφρι λαλεῖν
τὰ δαίμονια, ὅτι ᾔδει-
σαν αὐτόν.

ράπευσεν αὐτές. Ἐξήρ-
χετο δὲ καὶ δαίμονια ἀπὸ
πολλῶν, κρᾶζοντα καὶ
λέγοντα· Ὅτι σὺ εἶ ^{e +}
ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. Καὶ
ἐπίτιμῶν ἐκ εἰς αὐτὰ λαλεῖν, ὅτι ᾔ-
δεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι.

κακῶς ἔχοντας ἐθερά-
πευσεν.

17 Ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡ-
σαίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἄν-
τὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε, καὶ
τὰς νόσους ἐβάστασεν.

MARC. I.

LUC. IV.

35 Καὶ πρῶτ, ^g ὡς ἐννυχον" λιβαν, ἀναστὰς
ἐξῆλθε, καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον,
36 καί κει προσκύνετο. Καὶ κατεδιώξαν αὐ-
37 τὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. Καὶ
εὐρόντες αὐτὸν λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι
38 πάντες ^h ὡς ζητοῦσὶ σε." Καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· Ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμο-
πόλεις, ἵνα ⁱ καὶ ἐκεῖ" κηρύξω· εἰς τὸ
39 γὰρ ^k ὡς ἐξελέλυθα." Καὶ ἦν κηρύσσων
^l εἰς τὰς συναγωγὰς, αὐτῶν, εἰς ὅλην τὴν
Γαλιλαίαν, καὶ τὰ δαίμονια ἐβάλλον.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν
ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον· καὶ
οἱ ὄχλοι ^f ἐπῆλθον" αὐτόν, καὶ ἤλ-
θον ἕως αὐτοῦ, καὶ κατείχον αὐτόν,
τῷ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.
43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ
ταῖς ἐτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσα-
σθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ
44 θεοῦ· ὅτι εἰς τὸ αὐτὸ ἀπέσταλμαι. Καὶ
ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς
τῆς Γαλιλαίας.

5. MARC. I, 40 — 45. LUC. V, 12 — 16. MAT. VIII, 1 — 4.

Leprosus sanatur.

MARC. I.

LUC. V.

MAT. VIII.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς αὐ-

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶ-
ναι αὐτόν ἐν μιᾷ τῶν
πόλεων, καὶ ἰδὲ, ἀνὴρ

2 Καὶ ἰδὲ, λεπρὸς ^c ὡς ἐλ-
καταβάντι δὲ αὐτῷ
ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί.

g. ὡς ἐννυχα. h. ὡς σε ζητοῦσι. i. ἐκεῖ. | e. + ὁ Χριστός. | c. ὡς προσελθὼν.
k. ὡς ἐλέλυθα. l. ἐν ταῖς συναγωγαῖς. | f. ἐπῆλθον. |

MARC. I.

τὸν λεπρὸς, παρακαλῶν αὐτὸν, καὶ γονυπετῶν αὐτὸν, καὶ λέγων αὐτῷ·
 "Ὅτι, ἐὰν θέλῃς, δύνα-
 41 σαί με καθαρῖσαι. Ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνι-
 σθεὶς, ἐκτείνας τὴν χεῖ- 13
 ρα, ἤψατο αὐτῆ, καὶ λέγει αὐτῷ· Θέλω, καθαρῖ-
 42 σθητι. Καὶ — εἰπόν-
 τος αὐτῆ, εὐθέως ἀπ-
 ἤλθεν ἀπ' αὐτῆ ἡ λέπρα, καὶ
 43 ἐκαθαρίσθη. Καὶ ἐμβρομησάμε-
 νος αὐτῷ εὐθέως ἐξέβαλεν αὐτὸν.
 44 Καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅρα, 14
 μηδενὶ μηδενὶ εἶπες·
 ἀλλ' ὕπαγε, σεαυτὸν
 δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ
 προσένεγκε περὶ τῆ κα-
 θαρισμῆ σου, ἅ προσ-
 ἔταξε Μωσῆς, εἰς μαρ-
 τύριον αὐτοῖς.

MARC. I.

45 Ὁ δὲ ἐξεληθὼν ἤρξατο κηρύσσειν πολ-
 λά, καὶ διασημίζειν τὸν λόγον, ὥστε
 μῆκεν αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς εἰς
 πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις
 τόποις ἦν, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν 16
 ἅπανταχόθεν."

LUC. V.

πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν
 τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ
 πρόσωπον, ἐδεήθη αὐ-
 τῆ, λέγων· Κύριε, ἐὰν
 θέλῃς, δύνασαι με κα-
 θαρῖσαι.

13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα,
 ἤψατο αὐτῆ, ἅ εἰπὼν·
 Θέλω, καθαρῖσθητι. Καὶ
 εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλ-
 θεν ἀπ' αὐτῆ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν
 αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν·
 ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σε-
 αὐτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσ-
 ἔνεγκε περὶ τῆ καθαρ-
 ρισμῆ σου, καθὼς προσ-
 ἔταξε Μωσῆς, εἰς μαρ-
 τύριον αὐτοῖς.

MAT. VIII.

θῶν" προσκύνει αὐτῷ,
 λέγων· Κύριε, ἐὰν θέ-
 λῃς, δύνασαι με καθα-
 ρῖσαι.

3 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα,
 ἤψατο αὐτῆ — ὁ Ἰησοῦς,
 λέγων· Θέλω, καθαρῖ-
 σθητι. Καὶ εὐθέως ἐκα-
 θαρῖσθη αὐτῆ ἡ λέπρα.

4 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
 σοῦς· Ὅρα μηδενὶ εἶπες·
 ἀλλὰ ὕπαγε, σεαυτὸν δεῖ-
 ξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσ-
 ἔνεγκε τὸ δῶρον ὃ προσ-
 ἔταξε Μωσῆς, εἰς μαρ-
 τύριον αὐτοῖς.

LUC. V.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ
 αὐτῆ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ
 ἀκέειν, καὶ θεραπεύεσθαι = ὑπὲρ
 αὐτῆ" ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.
 16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρή-
 μοις, καὶ προσευχόμενος.

6. MARC. II, 1—12. LUC. V, 17—26. MAT. IX, 1—8.

Paralyticus sanatur.

MARC. II.

LUC. V.

MAT. IX.

1 Καὶ ἄ πάλιν εἰσῆλ-
θεν" εἰς Καπερναεὺν 17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
δι' ἡμερῶν, καὶ ἦκέ-
σθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐσι.

2 Καὶ εὐθέως συνήχθησαν
πολλοὶ, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ
τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει
αὐτοῖς τὸν λόγον.

3 Καὶ ἐρχόνται πρὸς αὐ-
τὸν, παραλυτικὸν φέ-
ροντες, αἰρόμενον ὑπὸ
τεσσάρων.

4 Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγί-
σαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπε-
ξέγρασαν τὴν ξέγην ὅπου ἦν·
καὶ ἐξουζάντες χαλῶσι τὸν
κράββατον ὃ ἐφ' ᾧ ὁ παρα-
λυτικὸς κατέκειτο.

5 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν 20 Καὶ ἰδὼν τὴν
πίσιν αὐτῶν, λέγει τῷ
παραλυτικῷ· Τέκνον,

ἀφέωνται ῥ σου αἱ ἁμαρ- 21 αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ
τίαι." Ἦσαν δὲ τινες
τῶν γραμματέων ἐκεῖ

Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν
ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν
διδάσκων, καὶ ἦσαν κα-
θήμενοι Φαρισαῖοι καὶ
νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθό-

τες ἐκ πάσης κόμης τῆς
Γαλιλαίας καὶ Ἰουδαίας καὶ
Ἱερουσαλήμ· καὶ δύναμις κυ-
ρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς.

18 Καὶ ἰδὲ, ἄνδρες φέρον-
τες ἐπὶ κλίνης ἄνθρω-
πον, ὃς ἦν παραλελυ-
μένος· καὶ ἐζήτουν αὐ-
τὸν εἰσενεγκεῖν, καὶ
θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ.

19 Καὶ μὴ εὐρόντες ἡ ποταῖς" εἰς-
ενέγκωσιν αὐτὸν, διὰ τὸν ὄχ-
λον, ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα,
διὰ τῶν κεράμων καθῆκαν
αὐτὸν σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ
μέσον ἐμπροσθεν τοῦ Ἰησοῦ.

20 Καὶ ἰδὼν τὴν
πίσιν αὐτῶν, εἶπεν· ἰ† Ἄν-
θρωπε, ἀφέωνται σοι

21 αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ
ἤρξαντο διαλογίζεσθαι
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ

1 Καὶ ἐμβὰς εἰς — τὸ"
πλοῖον, διεπέρασε,
καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν
πόλιν.

2 Καὶ ἰδὲ, προσέφερον αὐ-
τῷ παραλυτικὸν ἐπὶ
κλίνης βεβλημένον.

Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν
πίσιν αὐτῶν, εἶπε τῷ
παραλυτικῷ· Θάρσει

τέκνον· ἀφέωνταὶ ὁ σου αἱ ἁμαρτίαι σου." 3 Καὶ ἰδὲ, τινὲς τῶν γραμ-

n. εἰσῆλθε πάλιν. ο. εἰς. p. σοὶ αἱ ἁμαρτίαι σου. | h. διὰ ποταῖς. i. † αὐτῷ. | d. σου αἱ ἁμαρτίαι.

M A R C. II.

καθήμενοι καὶ διαλογι-
ζόμενοι ἐν ταῖς καρ-
7 δαῖς αὐτῶν· Τί ἔτος
ἔτο λαλεῖ βλασφημίας;
τίς δύναται ἀφιέναι ἁ-
μαρτίας, εἰ μὴ εἰς ὁ 22
8 θεός; Καὶ εὐθέως ἐπι-
γνῆς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύ-
ματι αὐτῷ, ὅτι ἔτως †
αὐτοὶ" διαλογίζονται ἐν
ἐαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς·
Τί ταῦτα διαλογίζεσθε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
9 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, 23
εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ·
Ἀφέωνται ἡ σου" αἱ ἁ-
μαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· ἧ ἔ-
γεραι, † ἄρῶν σου τὸν
κράββατον, καὶ περιπά-
10 τει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι 24
ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς
ἀφιέναι ἁμαρτίας· (λέ-
γει τῷ παραλυτικῷ·)
11 Σοὶ λέγω, ἧ ἔγεραι· † ἄ-
ρῶν τὸν κράββατόν σου,
καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἴ-
12 κόν σου· Καὶ ἠγέρθη
εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν
κράββατον ἐξῆλθεν ἐν-
αντίον πάντων·

L U C. V.

Φαρισαῖοι, λέγοντες·
Τίς ἐστιν ἔτος, ὃς λα-
λεῖ βλασφημίας; τίς
δύναται ἀφιέναι ἁμαρ-
τίας, εἰ μὴ μόνος ὁ
22 θεός; Ἐπιγνῆς δὲ ὁ
Ἰησοῦς τὰς διαλογισμοὺς
αὐτῶν, — ἀποκριθεὶς"
εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί
διαλογίζεσθε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν;
23 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον,
εἰπεῖν· Ἀφέωνται σοι
αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ εἰ-
πεῖν· ἧ ἔγεραι" καὶ περι-
πάτει;
24 Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξ-
ουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς
ἀφιέναι ἁμαρτίας, (εἶ-
πε τῷ ἧ παραλελυ-
μένῳ·)" Σοὶ λέγω, ἧ ἔ-
γεραι," καὶ ἄρας τὸ κλι-
νιδίόν σου, πορεύου εἰς
τὸν οἶκόν σου·
25 Καὶ παραγοῆμα ἀνα-
στὰς ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας
ἐφ' ἧ" κατέκειτο,

M A T. IX.

ματέων εἶπον ἐν ἐαυ-
τοῖς·
Οὗτος βλασφημεῖ.
4 Καὶ ἧ ἰδῶν" ὁ Ἰη-
σοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐ-
τῶν, εἶπεν·
Ἴνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖ-
σθε πονηρὰ ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν;
5 Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτε-
ρον, εἰπεῖν· Ἀφέωνται
ἧ σου" αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰ-
πεῖν· ἧ ἔγεραι" καὶ
περιπάτει;
6 Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀ-
φιέναι ἁμαρτίας· (τότε
λέγει τῷ παραλυτικῷ·)
Ἐγερθεὶς ἄρῶν σου τὴν
κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς
τὸν οἶκόν σου.
7 Καὶ ἐγερθεὶς ἀπήλθεν
εἰς τὸν οἶκόν αὐτῷ.

ὡς ε

pp. σοὶ q. ἔγεραι r. † καὶ.
s. ἧ ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς.

k. ἔγεραι. l. ἧ παρα-
λυτικῷ. m. ἧ ὁ

e. ἧ εἰδῶς. f. σοὶ.
g. ἧ ἔγεραι.

MARC. II.

LUC. V.

MAT. IX.

ὥς ἐξίσασθαι πάν-
τας, καὶ δοξάζειν τὸν
θεόν, λέγοντας· "Ὅτι
ἔδειπτε ἕως εἶδο-
μεν.

ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆ, δοξάζων τὸν θεόν.
26 Καὶ ἕκασοις ἔλαβεν ἅ-
παντας, καὶ ἐδόξαζον
τὸν θεόν, καὶ ἐπλή-
σθησαν φόβου, λέγον-
τες· "Ὅτι εἶδομεν παρὰ-
δοξα σήμερον.

8 Ἴδόντες δὲ οἱ ὄχλοι
^h ἐθαύμασαν," καὶ
ἐδόξασαν τὸν θεόν,
τὸν δόντα ἐξουσίαν τοι-
αύτην τοῖς ἀνθρώποις.

7. MARC. II, 15—22. LUC. V, 27—39. MAT. IX, 9—17.

Levis, novus Christi discipulus; de jejunio Christi sermo.

13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν πα-
ρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς
αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐ-
14 τὸς. Καὶ παράγων εἶ-
δε Λευὴν τὸν τῆς Ἀλ-
φαίου, καθήμενον ἐπὶ
τὸ τελώνιον· καὶ λέγει
αὐτῷ· Ἀκολέθει μοι.
15 αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ κατακείσθαι αὐτόν
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆ, καὶ
πολλοὶ τελῶνα καὶ ἄμαρ-
τωλοὶ συνανέκειντο τῷ
Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτῆ· ἦσαν γὰρ
πολλοὶ, καὶ ἠκολέθησαν
16 αὐτῷ. Καὶ οἱ γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
ιδόντες αὐτόν ἐσθίοντα
μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ

27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλ-
θε,
καὶ ἐθεάσατο τελώνην
ὀνόματι Λευὴν, καθή-
μενον ἐπὶ τὸ τελώνιον·
καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολέ-
θει μοι. 28 Καὶ καταλι-
πὼν ἅπαντα, ἀνεστὰς
29 ἠκολέθησεν αὐτῷ. Καὶ
ἐποίησε δοχὴν μεγά-
λην ⁿ+ Λεῦϊς αὐτῷ ἐν τῇ
οἰκίᾳ αὐτῆ· καὶ ἦν ὄχ-
λος τελωνῶν πολλὸς καὶ
ἄλλων, οἱ ἦσαν μετ'
αὐτῶν κατακειμένοι.
30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμ-
ματεῖς — αὐτῶν" καὶ
οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸς
μαθητὰς αὐτῆ, λέγοντες·

9 Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς
ἐκείθεν,
εἶδεν ἄνθρωπον καθή-
μενον ἐπὶ τὸ τελώνιον,
Ματθαῖον λεγόμενον·
καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολέ-
θει μοι. Καὶ ἀναστὰς
10 ἠκολέθησεν αὐτῷ. Καὶ
ἐγένετο αὐτῆ ἀνακειμέ-
νου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδὲ,
πολλοὶ τελῶνα καὶ ἄ-
μαρτωλοὶ ἐλθόντες συν-
ανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ
τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ.
11 Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρι-
σαῖοι, εἶπον τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτῆ· Διὰ τί μετὰ
τῶν τελωνῶν καὶ ἄμαρ-

| n. † ὁ, | h. ∞ ἐφοβήθησαν.

MARC. II.

ἀμαρτωλῶν, ἔλεγον τοῖς
μαθηταῖς αὐτῷ· Τί οὐ
μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ
ἀμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ

17 πίνει; Καὶ ἀπέσας ὁ 31
Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· Οὐ
χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχυ-
ροντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κα-
κῶς ἔχοντες. Οὐκ ἦλθον
καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ
ἀμαρτωλούς. †

18 Καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ 33
Ἰωάννου καὶ οἱ ^u Φαρι-
σαῖοι ^u νηστεύοντες· καὶ
ἐρχόνται καὶ λέγουσιν
αὐτῷ· Διατί οἱ μαθη-
ταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν
Φαρισαίων νηστεύουσιν,
οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ

19 νηστεύουσι; Καὶ εἶπεν 34
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ
δύνανται οἱ υἱοὶ τῆ νυμ-
φῶνος, ἐν ᾧ ὁ νυμφίος
μετ' αὐτῶν ἐστίν, νηστεύ-
ειν; — ὅσον χρόνον μεθ'
ἐαυτῶν ἔχουσι τὸν νυμ-
φίον, ἐ δύνανται νηστεύειν."

20 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι, 35
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν

LUC. V.

Διατί μετὰ † τῶν ^u τελω-
νῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐ-
σθίετε καὶ πίνετε;

Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη- 12
σοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς·
Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ
ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ'
οἱ κακῶς ἔχοντες. Οὐκ 13
ἐλήλυθα καλέσαι δικαί-
ους, ἀλλ' ἀμαρτωλούς εἰς
μετάνοιαν.

33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐ- 14
τόν· Διατί οἱ μαθηταὶ
Ἰωάννου νηστεύουσι πυ-
κνά καὶ δεήσεις ποιῶν-
ται, ὁμοίως καὶ οἱ
τῶν Φαρισαίων· οἱ δὲ
σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνου-
σιν;

34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· 15
Μὴ δύνασθε τὰς υἰάς
τῆ νυμφῶνος, ἐν ᾧ ὁ
νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστίν,
ποιῆσαι νηστεύειν;

35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι,
καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ'

MAT. IX.

τωλῶν ἐσθίει ὁ διδά-
σκαλος ὑμῶν;

Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπέσας, 12
εἶπεν — αὐτοῖς·" Οὐ
χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχυ-
ροντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κα-
κῶς ἔχοντες. Πορευ-
θέντες δὲ μάθετε τί
ἔστιν· ⁱ ^u "Ἐλεον" ^u θέ-
λω, καὶ οὐ θυσιάν., Οὐ
γὰρ ἦλθον καλέσαι δι-
καίους, ἀλλ' ἀμαρτωλούς.

14 ^k † Τότε προσέρχονται
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰω-
άννου, λέγοντες· Διατί
ἡμεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
νηστεύομεν πολλὰ, οἱ δὲ
μαθηταὶ σου οὐ νηστεύ-
ουσι;

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Μὴ δύνανται οἱ
υἱοὶ τῆ νυμφῶνος πεν-
θεῖν, ἐφ' ὅσον μετ' αὐ-
τῶν ἐστίν ὁ νυμφίος;

Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι,
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐ-

t. † εἰς μετάνοιαν u. ^u τῶν Φαρισαίων. |

| i. ^u ελεος k. † εἰς μετάνοιαν.

MARC. II.

LUC. V.

MAT. IX.

ὁ νυμφίος, καὶ τότε νη-
σεύσουσιν ἐν ^κ ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ."

21 ^γ † Οὐδεὶς ἐπιβλημα
ῥάκους ἀγράφου ἐπιῤῥά-
πτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ·
εἰ δὲ μὴ, αἴρει τὸ πλή-
ρωμα = αὐτῷ" τὸ και-
νὸν τῆ παλαιῆ, καὶ χει-
ρον σχίσμα γίνεται.

22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἴ-
νον νέον εἰς ἀσκὸς πα-
λαιῆς· εἰ δὲ μὴ, ῥήσσει
ὁ οἶνος = ὁ νέος" τὸς
ἀσκὸς, καὶ ὁ οἶνος ἐκ-
χεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀ-
πολῶνται· ἀλλὰ οἶνον
νέον εἰς ἀσκὸς καινὸς
βλητέον.

αὐτῶν ὁ νυμφίος, τότε
νησεύσουσιν ἐν ἐκείναις
36 ταῖς ἡμέραις. "Ἐλεγε
δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς
αὐτῆς·

"Ὅτι ἄδεις ἐπιβλημα ^ο ἐπι-
ματίου καινῷ" ἐπιβάλ-
λει ἐπὶ ἱμάτιον παλαι-
ὸν· εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ
καινὸν σχίζει, καὶ τῷ
παλαιῷ ἔ συμφωνεῖ =
ἐπιβλημα" τὸ ἀπὸ τῆ
καινῆ. Καὶ οὐδεὶς βάλ-
λει οἶνον νέον εἰς ἀ-
σκὸς παλαιῆς· εἰ δὲ
μήγε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος
τὸς ἀσκὸς, καὶ αὐτὸς
ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀ-
σκοὶ ἀπολῶνται· ἀλλὰ
οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς
καινὸς βλητέον· — καὶ
ἀμφοτέροι συντηρεῖναι."

τῶν ὁ νυμφίος, καὶ τό-
τε νησεύσουσιν.

16 Οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπι-
βλημα ῥάκους ἀγράφου
ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· αἴ-
ρει γὰρ τὸ πλῆρωμα
αὐτῷ ἀπὸ τῆ ἱματίου,
καὶ χειρον σχίσμα γί-
νεται.

17 Οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον
νέον εἰς ἀσκὸς παλαιῆς·
εἰ δὲ μήγε, ῥήγνυνται
οἱ ἀσκοὶ, καὶ ὁ οἶνος ἐκ-
χεῖται, καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀ-
πολῶνται· ἀλλὰ βάλλου-
σιν οἶνον νέον εἰς ἀ-
σκὸς καινὸς, καὶ ¹ ἀμφο-
τεροὶ" συντηρεῖνται.

39 Καὶ ἐδεις πῶν παλαιῶν, εὐθέως θέλει νέον·
λέγει γάρ· Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

8. MARC. II, 25—28. LUC VI, 1—5. MAT. XII, 1—3.

Discipuli Christi die sabbathi spicas vellunt.

MARC. II.

LUC. VI.

MAT. XII

25 Καὶ ἐγένετο παραπο-
ρευέσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς
σάββασι διὰ τῶν σπο-
ρίμων, καὶ ᾤξαντο οἱ

1 Ἐγένετο δὲ ἐν σαββά-
τῳ δευτεροπρώτῳ δια-
πορευέσθαι αὐτὸν διὰ
τῶν σπορίμων, καὶ ἔτιλ-

1 Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς
σάββασι διὰ τῶν σπο-
ρίμων· οἱ δὲ μαθηταὶ

κ. ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. γ. καί. | ο. ὦ ἀπὸ ἱματίου καιροῦ σχίσμας. | 1. ἀμφοτέρα.

MARC. II.

μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν
ποιεῖν τίλλοντες τὰς σά-
χνας.

24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλε-
γον αὐτῷ· "Ἴδε, τί ποι-
εῖσιν = ἐν" τοῖς σάβ-
βασι, ὃ ἐκ ἔξεσι;

25 Καὶ = αὐτὸς" ἔλεγεν
αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέ-
γνωτε, τί ἐποίησε Δα-
βὶδ, ὅτε χρεῖαν ἔσχε,
καὶ ἐπεινάσεν αὐτὸς

26 καὶ οἱ μετ' αὐτῆ; πῶς
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
τῆ θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ
= τῆ" ἀρχιερέως, καὶ
τὰς ἄρτους τῆς προθέ-
σεως ἔφαγεν, ἕως ἐκ ἔξε-
σι φαγεῖν, εἰ μὴ τοῖς
ιερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ
τοῖς σὺν αὐτῷ οὔσι;

LUC. VI.

λον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
τὰς σάχνας, καὶ ἤσθιον,
ψάχοντες ταῖς χερσὶ.

2 Τινὲς δὲ τῶν Φαρισαί-
ων εἶπον — αὐτοῖς·"
Τί ποιεῖτε ὃ ἐκ ἔξεσι
ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι;

3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς
αὐτὰς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε,
ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, ὅπό-
τε ἐπεινάσεν αὐτὸς καὶ
οἱ μετ' αὐτῆ ὄντες;

4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τῆ θεοῦ, καὶ τὰς
ἄρτους τῆς προθέσεως
— ἔλαβε καὶ" ἔφαγε
καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ'
αὐτῆ, ἕως ἐκ ἔξεσι φα-
γεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς
ιερεῖς;

MAT. XII.

αὐτῆ ἐπεινάσαν, καὶ
ἤρξαντο τίλλειν σάχνας
καὶ ἔσθιεν.

2 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἰδόν-
τες, εἶπον αὐτῷ· Ἴδὲ,
οἱ μαθηταὶ σου ποιεῖ-
σιν, ὃ ἐκ ἔξεσι ποιεῖν

3 ἐν σαββάτῳ· Ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέ-
γνωτε, τί ἐποίησε Δα-
βὶδ, ὅτε ἐπεινάσεν ^m† καὶ
οἱ μετ' αὐτῆ;

4 πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ
τὰς ἄρτους τῆς προ-
θέσεως ἔφαγεν, ἕως ἐκ
ἔξον ἦν αὐτῷ φαγεῖν,
οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτῆ,
εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι μό-
νοις;

5 Ἡ οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῷ
νόμῳ, ὅτι τοῖς σάββασι οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον βεβηλῶσι,

6 καὶ ἀναίτιοί εἰσι; Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι τῆ ἱερῆ ⁿ ἡ μελίσσον" ἐστὶν ὡδε.

7 Εἰ δὲ ἐγνώσκετε, τί ἐστὶν·, "Ἐλεον θέλω καὶ ἐ θυσίαν", ἐκ ἂν κατε-
διάσατε τὰς ἀναιτίους.

27 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ
σάββατον διὰ τὸν ἄν-
θρωπον ἐγένετο, ἕχ ὁ ἄν-
θρωπος διὰ τὸ σάββατον.

28 Ὡς κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς
τῆ ἀνθρώπου καὶ τῆ
σαββάτου.

5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·

"Οὐ κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς
τῆ ἀνθρώπου καὶ τῆ
σαββάτου.

8 Κύριος γὰρ ἐστὶ ^o † τῆ
σαββάτου ὁ υἱὸς τῆ
ἀνθρώπου.

9. MARC. III, 1—6. LUC. VI, 6—11. MAT. XII, 9—14:

Christus die sabbathi manum hominis tabidam sanat.

MARC. III.

LUC. VI.

MAT. XII.

1 Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα.

6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἐτέρω σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν

9 Καὶ μεταβάς ἐκείθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν.

7 ξηρά. ^p Ὡς Παρετήρουν" δὲ ^q † οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει, ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν

10 Καὶ ἰδὲ, ἄνθρωπος ἦν τὴν" χεῖρα ἔχων ξηράν. Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἔξεις τοῖς σάββασι θεραπεύειν; ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῷ.

2 Καὶ παρετήρουν αὐτὸν, εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτὸν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῷ. Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· ^z "Ἐγειρε" εἰς τὸ μέσον.

8 αὐτῷ. Αὐτὸς δὲ ἤδει τὰς

διαλογισμὸς αὐτῶν, καὶ εἶπε ^r Ὡς τῷ ἀνθρώπῳ" τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· ^s "Ἐγειραι," καὶ σῆθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔση. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τι· * * "Ἐξεις τοῖς σάββασι * ἀγαθοποιῆσαι, ἢ καιοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι;"

4 Καὶ λέγει αὐτοῖς· "Ἐξεις τοῖς σάββασι ἀγαθοποιῆσαι, ἢ καιοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

9 ζὰς ἔση. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τι· * * "Ἐξεις τοῖς σάββασι * ἀγαθοποιῆσαι, ἢ καιοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀποκτεῖναι;"

11 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τίς ἔσται ἔξ

ὑμῶν ἄνθρωπος, ὃς ἔξει πρόβατον ἐν, καὶ ἐὰν ἐμπίσῃ τῷ τοῖς σάββασι εἰς βόθυνον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγειρεῖ; Πόσω ἐν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου! Ὡς ἔξεις τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν.

5 Καὶ περιβλεψάμενος αὐτὸς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν,

10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτούς,

z. ἔγειραι.

p. Ὡς παρετηροῦντο. q. † αὐτόν. r. Ὡς τῷ ἀνδρῷ.

s. Ὡς ἔγειρε. t. ἀπολέσαι.

M A R C. III.

λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· "Ἐκτεινον τὴν χειρά σου. Καὶ ἐξέτεινε· καὶ ^a ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτῆ. ^b †

6 Καὶ ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι εὐθέως μετὰ τῶν ¹¹ Ἡρωδιανῶν συμβέλιον ἐποίουν κατ' αὐτῆ, ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσι.

L U C. VI.

εἶπεν ^u ὡς αὐτῷ· "Ἐκτεινον τὴν χειρά σου. Ὁ δὲ ^x ὡς ἐποίησε" ^γ † καὶ ^z ὡς ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ [†] = ὡς ἡ ἄλλη."

11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήροθησαν ¹⁴ ἀνοίας, καὶ διελάουν πρὸς ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ.

M A T. XII.

13 Τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· "Ἐκτεινον τὴν χειρά σου· καὶ ἐξέτεινε. Καὶ ^p ὡς ἀποκατεστάθη ὑγιῆς, ὡς ἡ ἄλλη.

14 ^q ὡς Οἱ δὲ Φαρισαῖοι συμβέλιον ἔλαβον κατ' αὐτῆ ἐξελθόντες," ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν.

10. M A R C. III, 7—12. (L U C. VI, 17—19.) M A T. XII, 15—16.

Populi ad Jesum concursus.

M A R C. III.

7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ^c μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνεχώρησεν" ^d εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ^e ὡς ἠκολούθησαν = αὐτῷ" καὶ ἀπὸ τῆς

8 Ἰουδαίας, ¹ καὶ ἀπὸ Ἱερουσαλῶν, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ πέραν τῆ Ἰορδάνου, καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀνέσαντες ὅσα

9 ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἵνα πλοιάριον προσκαρτερῇ αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχλον, ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν.

10 Πολλὰς γὰρ ἐθεράπευσεν· ὥς ἐπιπίπτειν αὐτῷ, ἵνα αὐτοῦ

L U C. VI.

17 . . . καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τῆ λαῖ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκῆσαι αὐτῆ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·

M A T. XII.

15 Ὁ δὲ Ἰησοῦς γνῆς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠμολέθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·

καὶ ἐθεράπευσεν αὐτῆς πάντας·

a. ὡς ἀποκατεστάθη.
b. ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη.
c. ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῆ. d. ὡς πρὸς.
e. ὡς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

u. ὡς τῷ ἀνθρώπῳ.
x. ὡς ἐξέτεινε. y. † ἔτω.
z. ὡς ἀποκατεστάθη.
a. † ὑγιῆς.

p. ὡς ἀποκατεστάθη.
q. ὡς ἐξελθόντες δὲ οἱ Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ.

MARC. III.

LUC. VI.

MAT. XII.

11 ἄφωνα· ὅσοι εἶχον μά-
 τὰ ἀκάθαρτα, ὅταν αὐ-
 τὸν εἰδῶρει, ^f ∞ προσ-
 ἐπιπτεν" αὐτῷ καὶ ^g ∞
 ἐκραξε," λέγοντα· "Ὅτι
 σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
 12 Καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐ-
 τοῖς, ἵνα μὴ ^h φανερὸν αὐ-
 τὸν" ποιήσωσι.

18 καὶ οἱ ὀχλούμενοι
^b ἀπὸ πνευμάτων ἀκα-
 θάρτων· καὶ ἐθερα-
 19 πεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχ-
 λος ἐζήτει ἄπτεσθαι αὐ-
 τῷ· ὅτι δύναμις παρ'
 αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἴατο
 πάντας.

16 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς,
 ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν
 ποιήσωσιν.

II. MARC. III, 13—19. LUC. VI, 12—16. (MAT. X, 2—4.)

Duodecim Apostoli delecti.

MARC. III.

LUC. VI.

13 Καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος,
 καὶ προσκαλεῖται τοὺς ἠθέλην αὐτὸς· καὶ
 14 ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐποίησε δώ-
 δεκα, ἵνα ᾧσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα ἀπο-
 15 στέλλῃ αὐτοὺς κηρῦσσειν, ⁱ καὶ ἔχειν
 ἐξουσίαν θεραπεύειν τὰς
 νόσους, καὶ ἐκβάλλειν τὰ
 16 δαιμόνια. Καὶ ἐπέθηκε
 τῷ Σίμωνι ὄνομα Πέ-
 17 τρον· ⁱ καὶ Ἰάκωβον
 τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ
 Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν
 — τοῦ Ἰακώβου· καὶ
 ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὀνό-
 ματα Βοανεργῆς, ὃ ἔστιν,

12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύ-
 ταις, ^c ∞ ἐξῆλθεν" εἰς τὸ ὄρος προς-
 εὔξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν
 13 τῇ προσευχῇ τοῦ θεοῦ. Καὶ ὅτε ἐγένετο
 ἡμέρα, προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς
 αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώ-
 δεκα, ἔς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε·

Mat. X, 2. Τῶν δὲ δώ-
 δεκα ἀποστόλων τὰ ὀνό-
 ματά ἐξι ταῦτα· πρῶ-
 τος, Σίμων ὁ λεγόμε-
 νος Πέτρος, καὶ Ἀν-
 δρίας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ·
 Ἰακώβος ὁ τοῦ Ζεβε-
 δαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ
 ἀδελφὸς αὐτοῦ·

f. ∞ προσέπιπτον. g. ∞ ἐκραζον. h. αὐτὸν φανερόν. | b. ὑπό. c. ∞ ἐξελθεῖν αὐτόν.

MARC. III.

LUC. VI.

MAT. X.

18 υἱοὶ βρονητῆς· καὶ Ἀν-
δρέαν, καὶ Φίλιππον,
καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ
Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν,
καὶ Ἰάκωβον τὸν τῆ Ἀλ-
φαιού, καὶ Θαδδαῖον,
καὶ Σίμωνα τὸν Κα-
19 νανίτην, καὶ Ἰέδαν
Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ πα-
ρέδωκεν αὐτόν.

Φίλιππον καὶ Βαρθολο-
15 μαῖον, Ματθαῖον καὶ
Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν
τῆ Ἀλφαιού, καὶ Σί-
μωνα τὸν καλέμενον
16 ζηλωτὴν, Ἰέδαν Ἰακώ-
βου καὶ Ἰέδαν Ἰσκα-
ριώτην, ὃς καὶ ἐγέ-
17 νετο προδοτής.

3 Φίλιππος καὶ Βαρθολο-
μαῖος· Θωμᾶς καὶ Ματ-
θαῖος ὁ τελώνης· Ἰά-
κωβος ὁ τῆ Ἀλφαιού,
καὶ Λεββαῖος — ὁ ἐπι-
4 κληθεὶς Θαδδαῖος· Σί-
μων ὁ ὧ Κανανίτης,
καὶ Ἰέδας ὁ Ἰσκαριώ-
της, ὁ καὶ παρὰδὲς
αὐτόν.

12. MARC. III, 20—35. LUC. XI, 14—23. VIII, 19—21. MAT. XII, 22—32. 46—50.
Pharisaeorum calumniae, Christi defensio. Mater eius et fratres intempestive eum adeunt.

MARC. III.

LUC. XI.

MAT. XII.

20 Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον. Καὶ συνέχεται πάλιν ὄχλος, ὥς μὴ δύ-
21 νασθαι αὐτὲς μήτε ἄριον φαγεῖν. Καὶ ἀπεσάντες οἱ παρ' αὐτῆ,
ἔξῃλθον κρατῆσαι αὐτόν· ἔλεγον γάρ· "Οτι ἐξέση.

14 Καὶ ἦν ἐκβάλλον δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· γένετο δὲ,
τῆ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλά-
λησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν
οἱ ὄχλοι.

22 Τότε προσηγγέθη αὐτῷ δαιμο-
νιζόμενος, τυφλὸς καὶ κωφός·
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥς τὸν
τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν
23 καὶ βλέπειν. Καὶ ἔξῃσαντο πάν-
τες οἱ ὄχλοι, καὶ ἔλεγον· Μήτι
οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Δαβὶδ;

22 Καὶ οἱ γραμματεῖς, οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων κατα-
βάντες, ἔλεγον· "Οτι Βε-
ελζεβὲλ ἔχει καὶ· "Οτι ἐν
τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμο-
νίων ἐκβάλλει τὰ δαιμό-
νια.

15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶ-
πον·
Ἐν Βεελζεβὲλ, + τῷ
ἄρχοντι τῶν δαιμονίων,
ἐκβάλλει τὰ δαιμό-
νια.

24 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀπέ-
σαντες εἶπον·
Οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια, εἰ μὴ ἐν τῷ
Βεελζεβὲλ, ἄρχοντι τῶν
δαιμονίων.

23 Καὶ

MARC. III.

LUC. XI.

MAT. XII.

- 16 Ἐτεροι δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτῶ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ·
- 23 Καὶ προσκαλεσάμενος αὐτῆς, ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐτοῖς· Πῶς δύναται σατανᾶς σατανᾶν ἐκβάλλειν; Καὶ ἰὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ δύναται σαθῆναι ἢ βασιλεία ἐκείνη.
- 24 ἐκβάλλειν; Καὶ ἰὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ δύναται σαθῆναι ἢ βασιλεία ἐκείνη.
- 25 Καὶ ἰὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῆ, οὐ δύναται σαθῆναι ἢ οἰκία ἐκείνη. Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐφ' ἑαυτόν καὶ μεμίρισται, οὐ δύναται σαθῆναι, ἀλλὰ τέλος ἔχει.
- 18 Εἰ δὲ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτόν διεμερίσθη, πῶς σαθῆσεται ἢ βασιλεία αὐτῆ; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλειν μετὰ δαιμόνια.
- 19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τῆτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.
- 20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἐφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἢ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
- 21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ ἀλλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐσὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆ.
- 22 Ἐὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος
- 25 Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς·
- Πᾶσα βασιλεία μερισθῆσα καθ' ἑαυτῆς, ἐρημέται.
- καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθῆσα καθ' ἑαυτῆς, οὐ σαθήσεται.
- 26 Καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν σατανᾶν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτόν ἐμερίσθη· πῶς οὖν σαθήσεται ἢ βασιλεία αὐτῆ;
- 27 Καὶ εἰ ἐγὼ ἐν Βεελζεβὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τῆτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταὶ.
- 28 Εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἐφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἢ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
- 29 Ἡ πῶς δύναται τις εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, ἰὰν μὴ πρῶτον τὸν

i. ὁ δύναται εἰδεῖς.

s. ἐγὼ ἐν πνεύματι θεοῦ.

MARCO. III.

καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐ-
τῆ^k ∞ διαρπάσει."

LUC. XI.

αὐτῆ ἐπελθὼν νικῆσθ
αὐτόν, τὴν πανοπλίαν
αὐτῆ ἀρῆει, ἐφ' ἣ ἐπεποι-

MAT. XII.

ισχυρόν; καὶ τότε τὴν
οἰκίαν αὐτῆ διαρπάσει.

θει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτῆ διαδίδωσιν.

23 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμῆ, κατ' ἐμῆ ἐστὶ· 30 Ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμῆ, κατ' ἐμῆ ἐστὶ
καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμῆ, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμῆ,
σκοροπίζει. σκοροπίζει.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
πάντα ἀφεθήσεται¹ ∞
τὰ ἁμαρτήματα τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων,
καὶ † αἰ" βλασφημίας,
ὅσας ἂν βλασφημῆσω-
σιν·

LUC. 12, 10. Πᾶς ὃς ἐρεῖ
λόγον εἰς τὸν υἱὸν τῆ
ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται
αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον
πνεῦμα — βλασφημῆ-
σαστι," ἔκ ἀφεθήσεται.

31 Διὰ τῆτο λέγω ὑμῖν·
Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασ-
φημία ἀφεθήσεται τοῖς
ἀνθρώποις· ἡ δὲ τῆ
πνεύματος βλασφημία
οὐκ ἀφεθήσεται — τοῖς
32 ἀνθρώποις." Καὶ ὃς
33 ∞ ἂν" εἶπη λόγον κατὰ
τῆ υἱῆ τῆ ἀνθρώπου, ἀφεθήσε-
ται αὐτῷ· ὃς δ' ἂν εἶπη κατὰ
τοῦ πνεύματος τῆ ἁγίης, ἔκ ἀφε-
θήσεται αὐτῷ, οὔτε ἐν' ∞ τῆτω
τῷ" αἰῶνι, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι.

29 ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐκ ἔχει ἄ-
φεσιν — εἰς τὸν αἰῶνα," ἀλλ'
ἔνοχός ἐστιν αἰωνίου^m ∞ κρι-

30 σεως." Ὅτι ἔλεγον· Πνεῦμα
ἀκάθαρτον ἔχει.

LUC. VIII.

MAT. XII.

31 Ἐρχονται οὖνⁿ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ † αὐ-
τοῦ" καὶ ἔξω ἐξῴτες
ἀπέσειλαν πρὸς αὐ-
τόν, — φωνᾶντες αὐ-
32 τόν." Καὶ ἐκάθητο
ο ∞ ὄχλος περὶ αὐ-
τόν." Εἶπον δὲ αὐτῷ·
Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου, καὶ οἱ

19 Παρογένοντο δὲ πρὸς 46 Ἐτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦν-
αὐτόν ἡ μήτηρ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτῆ, καὶ οὐκ
ἠδύναντο συντηχεῖν αὐ-
τῷ διὰ τὸν ὄχλον.

47 Ἐτι δὲ τις αὐτῷ· Ἰδοὺ,
ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ σου ἔξω ἐσθίκα-

Ἰδοὺ, ἡ μήτηρ σου, καὶ οἱ

20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λε-
γόντων· Ἡ μήτηρ σου
καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἐσθί-

47 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ· Ἰδοὺ,
ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀ-
δελφοὶ σου ἔξω ἐσθίκα-

k. ∞ διαρπάσει. l. ∞ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἁμαρτήματα.
m. ∞ ἁμαρτήματος. n. οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆ.
o. ∞ περὶ αὐτὸν ὄχλος.

ss. ∞ ἐάν.
t. ∞ τῷ πῦν.

MARC. III.

LUC. VIII.

MAT. XII.

ἀδελφοί σου, + καὶ αἱ ἀ-
 δελφαί σου" ἔξω ζητοῦσι
 33 σε. Καὶ ἀπεκρίθη αὐ- 21
 τοῖς λέγων· Τίς ἐστὶν ἡ
 μήτηρ μου, ἢ ἡ οἱ ἀδελφοί
 34 μου; Καὶ περιβλεψάμενος ἄ ὡ
 κύκλῳ τοὺς περὶ αὐτὸν" καθη-
 μένους, λέγει· ἢ ἰδε" ἡ μή-
 τηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου.
 35 Ὅς γὰρ ἂν ποιῆσῃ τὸ
 θέλημα τῆ θεῆ, οὗτος
 ἀδελφός μου καὶ ἀδελφῆ
 = μου" καὶ μήτηρ ἐστὶ.

κασιν ἔξω, ἰδεῖν σε θέ-
 λοντες.
 21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε
 πρὸς αὐτὸς·
 Μήτηρ μου καὶ ἀδελ-
 φοί μου οὗτοί εἰσιν, οἱ
 τὸν λόγον τῆ θεῆ ἀκέ-
 οντες καὶ ποιῶντες ἄ †.

σι, ζητοῦντές ἢ ὡ σοι
 λαλήσαι.
 48 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε
 τῷ εἰπόντι αὐτῷ· Τίς
 ἐστὶν ἡ μήτηρ μου, καὶ τίνας εἰ-
 49 σὶν οἱ ἀδελφοί μου; Καὶ ἐκτεί-
 νας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦς
 μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν· ἰδοὺ,
 ἡ μήτηρ μου, καὶ οἱ ἀδελφοί
 50 μου. Ὅσις γὰρ ἂν ποι-
 ῆσῃ τὸ θέλημα τῆ πα-
 τρός μου τῆ ἐν οὐρανοῖς,
 αὐτός μου ἀδελφός καὶ
 ἀδελφῆ καὶ μήτηρ ἐστὶν.

13. MARC. IV, 1—34. LUC. VIII, 4—18. XIII, 18. 19. MAT. XIII, 1—23. 31—35.
 Parabola de satu seminis, aliae parabolaes de candela candelabro imponenda, de seminatore ac
 messere, item de semine sinapis.

MARC. IV.

LUC. VIII.

MAT. XIII.

1 Καὶ πάλιν ἤρξατο διδά-
 σκειν παρὰ τὴν θάλασσαν·
 καὶ συνήχθη πρὸς αὐ-
 τὸν ὄχλος πολὺς, ὥστε
 αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ
 πλοῖον καθῆσθαι ἐν τῇ
 θαλάσῃ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς
 τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦν.
 2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτὸς ἐν παρα-
 βολαῖς πολλὰ, καὶ ἔλε-
 γεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ
 3 αὐτῆ· Ἀκούετε· ἰδοὺ, ἐξῆλ-

4 Συνιόντος δὲ ὄχλου πολ-
 λέ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν
 ἐπιπορευομένων πρὸς
 αὐτὸν,
 5 Ἐξῆλθεν ὁ σπειρών τῷ

1 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελ-
 θὼν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς οἰκίας,
 ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν.
 2 Καὶ συνήχθησαν πρὸς
 αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, ὥστε
 αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον ἐμ-
 βάντα καθῆσθαι· καὶ
 πᾶς ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν
 3 εἰσῆκει. Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς
 πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων·
 Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπειρών

p. ὡ καὶ q. ὡ ποὺς κύκλῳ — | d. † αὐτόν. | u. ὡ σε.
 περὶ αὐτόν. r. ὡ ἰδοὺ.

MARC. IV.

4 *θεν ὁ σπειρων τῷ σπει-
ραι. Καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ σπείρειν, ὃ μὲν ἔπε-
σε παρὰ τὴν ὁδόν· καὶ
ἦλθε τὰ πετεινὰ ^s † καὶ
κατέφαγεν αὐτό.*

5 *Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ
πετρῶδες, ὅπου ἐκ εἰχε
γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέ-
τειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.*

6 *Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος,
ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ
μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράν-
θη.*

7 *Καὶ ἄλλο ἔπεσεν
εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέ-
βησαν αἱ ἀκανθαί,
καὶ συνέπιψαν αὐτό, καὶ*

8 *καρπὸν ἐκ ἔδωκε. Καὶ
ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν
τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου
καρπὸν ἀναβαίνοντα
καὶ ^t *αὐξάνοντα·**

*καὶ ἔφερον ^u *ἓν* τρι-
έποντα, καὶ ^u *ἓν* ἐξή-
ποντα, καὶ ^u *ἓν* ἑκα-*

9 *τόν. Καὶ ἔλεγεν ^x †·
Ἵ ἔχων ὅσα ἀκείν, ἀ-
κουέτω!*

10 *Ὅτε δὲ ἐγένετο καταμό-
νας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ*

LUC. VIII.

*σπείραι τὸν σπόρον αὐ-
τῷ. Καὶ ἐν τῷ σπείρειν
αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε πα-
ρὰ τὴν ὁδόν· καὶ κατε-
πατήθη, καὶ τὰ πετει-
νὰ τῷ ἔραν ^e κατέφαγεν
αὐτό.*

6 *Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν πέτραν·*

*καὶ φὺν ἐξηράνθη, διὰ
τὸ μὴ ἔχειν ἱμάδα.*

7 *Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν
μέσῳ τῶν ἀκανθῶν· καὶ
συμψυεῖσαι αἱ ἀκανθαί
ἀπέπιψαν αὐτό.*

8 *Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ^e εἰς
τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν· καὶ
φὺν ἐποίησε καρπὸν
ἑκατονταπλασίονα.*

*Ταῦτα λέγων, ἐφώτει·
Ἵ ἔχων ὅσα ἀκείν, ἀ-
κουέτω!*

9 *Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτῷ, — λέ-*

MAT. XIII.

4 *τῷ σπείρειν. Καὶ ἐν τῷ
σπείρειν αὐτὸν, ἃ μὲν
ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν·
καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ
καὶ κατέφαγεν αὐτά.*

5 *Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰ
πετρῶδη, ὅπου ἐκ εἰχε
γῆν πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέ-
τειλε, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς.*

6 *Ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος,
ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ
μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράν-
θη.*

7 *Ἄλλα δὲ ἔπεσεν
ἐπὶ τὰς ἀκάνθας· καὶ
ἀνέβησαν αἱ ἀκανθαί,
καὶ ἀπέπιψαν αὐτά.*

8 *Ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὴν
γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδί-
δου καρπὸν,*

*ὃ μὲν ἑκατόν, ὃ δὲ ἐξή-
κοντα, ὃ δὲ τριάκοντα.*

9 *Ἵ ἔχων ὅσα ἀκείν, ἀ-
κουέτω!*

10 *Καὶ προσελθόντες οἱ
μαθηταί, εἶπον αὐτῷ·*

s. † τῷ ἔραν. t. *αὐξανόμενον.*

n. *ἓν*. x. † αὐτοῖς.

c. ἐπὶ.

MARC. IV.

LUC. VIII.

MAT. XIII.

περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδε-
 11 κα τὴν παραβολὴν. Καὶ
 ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὑμῖν δέ-
 δοται = γινῶναι τὸ μυ-
 στήριον τῆς βασιλείας τοῦ
 θεοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἕξ
 ἐν παραβολαῖς τὰ πάν-
 τα γίνεται.

γοντες", τίς εἴη ἡ πα-
 ραβολὴ αὐτή. Ὁ δὲ
 εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται
 γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς
 βασιλείας τοῦ θεοῦ· τοῖς
 δὲ λοιποῖς ἐν παραβο-
 λαῖς,

Διατί ἐν παραβολαῖς λα-
 λείσθε αὐτοῖς;

11 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
 αὐτοῖς· Ὅτι ὑμῖν δίδο-
 ται γινῶναι τὰ μυστήρια
 τῆς βασιλείας — τῶν
 ἑβραίων," ἐκείνοις δὲ ἔ-

12 δέδοται. Ὅτις γὰρ ἔχει,
 δοθήσεται αὐτῷ, καὶ περισσευθήσεται· ὅτις δὲ
 ἔκ ἐχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

12 ἵνα βλέποντες βλέπωσι
 καὶ μὴ ἴδωσι· καὶ ἀκούον-
 τες ἀκούωσι, καὶ μὴ συ-
 νιῶσι· μήποτε ἐπιζητήσω-
 σι, καὶ ὅτι ἀφεθῆῃ αὐ-
 τοῖς = τὰ ἀμαρτήματα."

ἵνα βλέποντες μὴ βλέ-
 πωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ
 συνιῶσιν.

13 Διὰ τῆτο ἐν παραβολαῖς
 αὐτοῖς λαλῶ, ὅτι βλέπον-
 τες ἔ βλέπουσι, καὶ ἀ-
 κούοντες ἐκ ἀκούουσι, ἔδδ-

14 συνιῶσι. Καὶ ἀναπλη-
 ρῆται *† αὐτοῖς ἡ προ-
 φητεία Ἡσαίου, ἡ λέ-
 γουσα· „ Ἀκοῆ ἀκούετε,

15 καὶ ἔ μὴ συνῆτε· καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ ἔ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύν-
 θη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τῆτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τὰς
 ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς
 ὠσὶν ἀκούωσι, καὶ τῆ καρδίᾳ ὅτι συνῶσι," καὶ ἐπιζητήσωσι, καὶ ὅτι ἰάσω-

16 μαί" αὐτῆς., Ὑμῶν δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί, ὅτι βλέπουσι· καὶ τὰ
 17 ὅσα ὑμῶν, ὅτι ἀκούετε! Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφηταὶ
 καὶ δικαῖοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε, καὶ ἐκ εἶδον καὶ ἀκούσαι ἃ
 ἀκούετε, καὶ ἐκ ἤκουσαν.

13 Καὶ λέγει αὐτοῖς· Οὐκ
 οἴδατε τὴν παραβολὴν
 ταύτην; καὶ πῶς πάσας
 τὰς παραβολὰς γινώσε-

11 Ἔστι δὲ αὐτὴ ἡ παρα-
 βολή·

13 Ὑμεῖς ἐκ ἀκούσατε τὴν
 παραβολὴν τοῦ σπειρόν-
 τος.

14 σθε; Ὁ σπείρων, τὸν
 λόγον σπείρει.

ὁ σπρόρος, ἐστὶν ὁ λόγος
 τοῦ θεοῦ.

† ἐπεθήσεται.

† x. ἐπ. γ. ὅ συνιῶσι. z. ὅ ἰάσωμαι.

M A R C. IV.

L U C. VIII.

M A T. XIII.

- 15 Οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν, ὅπου σπεύρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκέσσωσι, εὐθέως ἔρχεται ὁ σατανᾶς καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ^z ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν."
- 16 Καὶ ἔτι εἰσὶν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι, οἳ, ὅταν ἀκέσσωσι τὸν λόγον, εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν· ¹ καὶ ἐκ ἔχουσι ῥίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλὰ πρόσκαιροί εἰσιν· εἶτα, γενομένης θλίψεως ἢ διωγμῆ διὰ τὸν λόγον, εὐθέως σκανδαλίζονται.
- 17 Καὶ ^a ἄλλοι εἰσὶν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμενοι — οὗτοι εἰσὶν ^b οἱ τὸν λόγον ^c ἀκούσας· ¹ καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος ^o † καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλῆτους καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι ἐσπορευόμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ ἀκαρπὸς γίνεται. Καὶ ἔτι εἰσὶν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλλὴν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον καὶ
- 12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιεθύναντες σωθῶσιν.
- 13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἳ, ὅταν ἀκέσσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ ἔτι ῥίζαν ἐκ ἔχουσιν, οἳ πρὸς καιρὸν πιεθύνουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμῆ ἀφίστανται.
- 14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, ἔτι εἰσὶν οἱ ἀκέσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλῆτους καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ ἔτελεσφοροῦσι.
- 15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλλῇ γῇ, ἔτι εἰσὶν, οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκέσαντες, τὸν λόγον
- 19 Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας, καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἀρπάξει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆ· ἔτις ἐστὶν ὁ παρὰ τὴν ὁδὸν σπαρέεις.
- 20 Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρέεις, ἔτις ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκούων, καὶ εὐθύς μετὰ χαρᾶς λαμβάνων αὐτόν· οὗν ἔχει δὲ ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι· γενομένης δὲ θλίψεως ἢ διωγμῆ διὰ τὸν λόγον, εὐθύς σκανδαλίζεται.
- 21 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρέεις, ἔτις ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τῆτον, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλῆτους συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἀκαρπὸς γίνεται.
- 22 Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρέεις, ἔτις ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τῆτον, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλῆτους συμπνίγει τὸν λόγον, καὶ ἀκαρπὸς γίνεται.
- 23 Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλλὴν σπαρέεις, ἔτις ἐστὶν ὁ τὸν λόγον ἀκούων καὶ συγκιῶν· ὅς δὲ καρ-

z. ^z ἐν αὐτοῖς. a. ^a ἔτι εἰσὶν. b. ^b ἐνοβοῦντες. c. † τῆτον. |

MARC. IV.

LUC. VIII.

MAT. XIII.

παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν, ^d ὡς ἐν τριάκοντα, καὶ ^d ὡς ἐν' ἐξήκοντα, καὶ ^d ὡς ἐν' ἑκατόν.

κατέχουσι, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

ποφορεῖ, καὶ ποιεῖ ὁ μὲν ἑκατόν, ὁ δὲ ἐξήκοντα, ὁ δὲ τριάκοντα.

MARC. IV.

LUC. VIII.

21 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Μήτι ὁ λύχνος ἔρχεται, ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον τεθῆ, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; εἴ ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν ^e ὡς ἐπιτεθῆ; Οὐ γὰρ ἐστὶ — τί ^f κρυπτόν, ^f ὡς ὁ ἴαν μὴ" φανερωθῆ· ἐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον, ἀλλ' ἵνα εἰς φανερόν ἐλθῆ.

16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθεισιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθεισιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γὰρ ἐστὶ κρυπτόν, ὃ εἰ φανερόν γενήσεται· ἐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ εἰ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερόν ἐλθῆ.

23 Εἴ τις ἔχει ὠτα ἀκούειν, ἀκούετω.

18 Βλέπετε οὖν, πῶς ἀκούετε.

24 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Βλέπετε, τί ἀκούετε.

Ἐν ᾧ μέτρῳ μετροῦτε, μετρηθήσεται ὑμῖν ^g †. "Ὅς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ ὅς ἂν ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

"Ὅς γὰρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν· Οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ὡς ἴαν ἄνθρωπος βύλη τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, ¹ καὶ καθεύδῃ, καὶ ἐγείρηται νύκτα καὶ ἡμέραν, καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ μηκύνηται, ὡς ἂν οἶδεν αὐτὸς. Ἀντομάτη — γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, εἶτα ἰσάχυν, εἶτα πλήρη σίτον ἐν τῷ ἰσάχυν. "Ὅταν δὲ πιραδῷ ὁ καρπὸς, εὐθέως ἀποσέλλει τὸ δρέπανον, ὅτι παρήσηκεν ὁ θερισμὸς.

LUC. XIII.

MAT. XIII.

30 Καὶ ἔλεγε· ^h ὡς Τῖνι" ὁμοιωσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ; ἢ ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλωμεν

31 "Ἐλεγε δὲ Τῖνι ὁμοίᾳ ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ; καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν;

31 Ἄλλην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς, λέγων·

31 ἀντήν; Ὡς ⁱ κόκκῳ σιναπίπεως, ὃς, ὅταν σπα-

31 Ὅμοία ἐστὶ κόκκῳ σιναπίπεως, ὃν λαβὼν ἄνθρω-

Ὅμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἔρανον κόκκῳ σι-

d. ὡς ἐν. e. ὡς τεθῆ. f. ὡς ἴαν μὴ. g. † καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς ἀκούοι. h. ὡς πῶς. i. κόκκῳ.

MARC. IV.

ρη ἐπὶ τῆς γῆς, μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ὅταν σπαρῆ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχάνων μείζων, καὶ ποιεὶ κλάδους μεγάλους, ὡς δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτῆ τὰ πετεινὰ τῆ οὐρανῆ κατασκηνῆν.

MARC. IV.

33 Καὶ τοιαύταις παραβολαῖς — πολλαῖς ἑλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον, καθὼς κ
34 ἠδύναντο ἀκείν. Χωρὶς δὲ παραβολῆς ἐκ ἑλάλει αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ ἐπέλυε πάντα. Conf. Mat. XIII, 36 sqq. pag. 70.

LUC. XIII.

πος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτῆ· καὶ ἠῤῥησε καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον — μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τῆ ἔρανε κατασκηνώσεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτῆ.

MAT. XIII.

γάντεως, ὃν λαβὼν ἀνθρώπος ἔσπειρεν ἐν τῷ 32 ἀγρῷ αὐτῆ. Ὁ μικρότερον μὲν ἐστὶ πάντων τῶν σπερμάτων, ὅταν δὲ ἀῤῥηθῆ, μείζων τῶν λαχάνων ἐστὶ, καὶ γίνεται δένδρον, ὡς ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τῆ ἔρανε, καὶ κατασκηνῆν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτῆ. . . . .

MAT. XIII.

34 Ταῦτα πάντα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις, καὶ χωρὶς παραβολῆς ἐκ ἑλάλει αὐτοῖς. Ὅπως πληρωθῆ τὸ ῥηθῆν διὰ τῆ προφήτου, λέγοντος, Ὁνοῖξομαι ἐν παραβολαῖς τὸ σῶμα μου· ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.,,

14. MARC. IV, 35—41. LUC. VIII, 22—25. MAT. VIII, 18. 23—27. Tempestas in lacu Galilaeo a Christo sedata.

MARC. IV.

35 Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅφιας γενομένης· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν.

36 Καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ ἠλοῖα ἦν μετ' αὐτῆ.

LUC. VIII.

22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἐέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτῆς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης. Καὶ ἀνήχθησαν. 23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπνωσε.

MAT. VIII.

18 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν, ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. . . . .

23 Καὶ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ· 24 τῆ. Καὶ ἰδὲ, σεισμός 37 Καὶ

k. ὁ ἰδίαντο. l. πλοιάρια. }

MARC. IV.

LUC. VIII.

MAT. VIII.

37 Καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέ-
με μεγάλη· τὰ δὲ κύμα-
τα ἐπέβαλεν εἰς τὸ πλοῖ-
ον, ὥστε^m ἵκανοῦσθαι αὐτὸ ἤδη γε-

Καὶ κατέβη λαίλαψ ἀ-
νέμε εἰς τὴν λίμνην, καὶ
συνεπληρῶντο, καὶ ἐκιν-
δύνευον.

μέγας ἐγένετο ἐν τῇ
θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖ-
ον καλύπτεσθαι ὑπὸ
τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ

38 μίξεσθαι." Καὶ ἦν αὐτὸςⁿ ἔν τῇ πρῶμῃ
ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων. Καὶ

25 ἐκάθευδε. Καὶ προσ-
ελθόντες^a οἱ μαθηταὶ ἔ-

διεγείρουσιν αὐτὸν, καὶ 24 Προσελθόντες δὲ διήγει-
λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκα-
λε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἀπολ-

24 Προσελθόντες δὲ διήγει-
ραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐ-
πιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολ-

25 ἐκάθευδε. Καὶ προσ-
ελθόντες^a οἱ μαθηταὶ ἔ-

39 λύμεθα; Καὶ διεγερθεὶς
ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ,
καὶ εἶπε τῇ θαλάσῃ·
Σιώπα, πεφίμωσο! Καὶ
ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, καὶ
ἐγένετο γαλήνῃ μεγάλη.

24 Προσελθόντες δὲ διήγει-
ραν αὐτὸν, λέγοντες· Ἐ-
πιστάτα, ἐπιστάτα, ἀπολ-
λύμεθα! Ὁ δὲ ἐγερθεὶς
ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ
τῷ κλύδωνι τῆ ὕδατος·
καὶ ἐπαύσαντο, καὶ ἐγένε-
το γαλήνῃ.

26 ἀπολλύμεθα. Καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· Τί δειλοὶ
ἔσε, ὀλιγόπιστοι; Τότε
ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς
ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσ-
σῃ καὶ ἐγένετο γαλήνῃ
μεγάλῃ.

40 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί
δειλοὶ ἔσε — ἔτώ;"
οὐπῶ' ἔχετε πίσει;

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Πᾶ-
— ἔσι, ἢ πίσεις ὑμῶν;

27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύ-
μασαν, λέγοντες· Πο-
ταπὸς ἔστιν ἔτος, ὅτι καὶ
οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασ-
σα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

41 γαν, καὶ ἔλεγον πρὸς
ἀλλήλους· Τίς ἄρα ἔτος
ἔστιν, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος
καὶ ἡ θάλασσα ὑπακού-
ουσιν αὐτῷ;

25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Πᾶ-
— ἔσι, ἢ πίσεις ὑμῶν;
27 Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύ-
μασαν, λέγοντες πρὸς
ἀλλήλους· Τίς ἄρα οὐ-
τός ἔστιν, ὅτι καὶ τοῖς
ἀνέμοις ἐπαύσσει καὶ
τῷ ὕδατι, καὶ ὑπακέ-
ουσιν αὐτῷ;

15. MARC. V, 1—20. LUC. VIII, 26—39. MAT. VIII, 28—34.

Daemoniacus in agro Gadareno sanatus.

MARC. V.

LUC. VIII.

MARC. VIII.

1 Καὶ ἦλθον^p εἰς τὸ
πέραν τῆς θαλάσσης εἰς
τὴν χώραν τῶν^q Γα-

26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς
τὴν χώραν τῶν^f Γα-
Γαδαρηῶν," ἥτις ἔστιν

28 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς
τὸ πέραν εἰς τὴν χώ-
ραν τῶν^b Γεργεση-

m. ἵκανοῦσθαι τὸ πλοῖον. n. ἐπὶ. o. πῶς ἔκ. p. ἦλθεν. q. Γερασηῶν.

f. Γερασηῶν.

a. † αὐτῷ. b. Γερασηῶν. Γαδαρηῶν.

ΜΑΤ. ΙV.

ΛΥC. VIII.

ΜΑΤ. VIII.

2 θαρηῶν." Καὶ ἐξελθόν-
 τι αὐτῷ ἐκ τοῦ πλοίου 27
 εὐθὺς ἀπήνησεν αὐ-
 τῷ ἐκ τῶν μνημείων
 ἄνθρωπος ἐν πνεύ-
 5 ματι ἀκαθάρτῳ, ὃς
 τὴν κατοίκησιν εἶχεν
 ἐν τοῖς ῥ μνήμασι," καὶ οὔτε
 ἀλύσειν οὐδεὶς ἠδύνατο αὐτόν
 4 δῆσαι· ἵ διὰ τὸ αὐτόν πολλὰκις
 πέδαις καὶ ἀλύσει δεδέσθαι, καὶ
 διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτῆ τὰς ἀλύ-
 σεις, καὶ τὰς πέδας συντε-
 5 τριφθαι καὶ εἶδει αὐτόν ἰσχυε
 δαμάσαι. Καὶ διαπαντὸς νυκτὸς
 καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς ῥ μνήμασι καὶ
 ἐν τοῖς ὄρεσιν ἦν κράζων, καὶ κα-
 6 τακόπτων ἑαυτὸν λίθοις. Ἰδὼν
 δὲ τὸν Ἰησοῦν — ἀπὸ μα- 28
 κρόθεν, ἔδραμε, καὶ πρὸς·
 7 ἐκύνησεν αὐτῷ, ἵ καὶ
 κράζας φωνῇ μεγάλῃ
 ῥ εἶπε· " Τί ἐμοὶ καὶ
 σοί, Ἰησοῦ, υἱὲ τῆ θεοῦ τῆ
 ὑψίστου; ὀκνῶ σε τὸν 29
 θεόν, μὴ με βασανίσῃς.
 8 Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ· "Ἐξέλθε τὸ
 πνεῖμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ τῆ
 ἀνθρώπου.

ῥ ἀντιπέραν" τῆς Γα-
 λιλαιᾶς. Ἐξελθόντι δὲ
 αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, ἀπήν-
 ησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις
 ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε
 δαιμόνια ἐκ χρόνων ἰκα-
 νῶν, καὶ ἰμάτιον ἐκ
 ἐνεδιδύσαστο, καὶ ἐν οἰκίᾳ ἐκ
 ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασι.
 29 . . . πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρ-
 πᾶκε αὐτόν· καὶ ἔδραμοιτο ἀ-
 λύσει καὶ πέδαις, φουλασσόμε-
 νος· καὶ διαδρόσσων τὰ δεσμά,
 ἠλαύνετο ὑπὸ τῷ δαίμονος εἰς
 τὰς ἐρήμους.

28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ
 ἀνακράζας, προσέπεσεν
 αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ
 εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί,
 — Ἰησοῦ υἱὲ — τῆ θεοῦ
 τῆ ὑψίστου; δέομαί σου
 29 μὴ με βασανίσῃς. Παρ-
 ἠγγεῖλε γὰρ τῷ πνεύ-
 ματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν
 ἀπὸ τῆ ἀνθρώπου. . . . .

30 Ἐπρωτίησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς,
 λέγων· Τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα; Ὁ

κῶν", ἀπήνησεν αὐτῷ
 δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ
 τῶν μνημείων ἐξερχό-
 μενοι, χαλεποὶ λίαν,
 ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ
 παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ
 ἐκείνης.

γ. μνημείοις. s. ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνήμασιν. | γ. ῥ ἀντιπέρα. | c. † Ἰησοῦ.
 ι. ῥ λέγει. u. ἀπεκρίθη λέγων.

MARC. V.

γεῶν ὄνομά μοι, ὅτι πολλοί
 10 ἴσμεν. Καὶ παρεκάλει αὐτὸν
 πολλά, ἵνα μὴ αὐτὸς ἀποσεύλη
 ἕξω τῆς χώρας.

11 Ἦν δὲ ἐκεῖ^x — πρὸς τῷ
 ὄρει" ἀγέλη χοίρων =
 μεγάλη" βοσκομένη.

12 Καὶ παρεκάλεσαν αὐ-
 τὸν^y † = οἱ δαίμο-
 νες," λέγοντες· Πέμ-
 ψον ἡμᾶς εἰς τὰς χοί-
 ρους, ἵνα εἰς αὐτὰς εἰς-
 ἔλθωμεν. Καὶ ἐπέ-
 τρεψεν αὐτοῖς εὐθέως =

13 ὁ Ἰησοῦς." Καὶ ἐξελθόν-
 τα τὰ πνεύματα τὰ
 ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς
 τὰς χοίρους· καὶ ὠρμη-
 σεν ἡ ἀγέλη κατὰ τῆ
 κρημνῆ εἰς τὴν θάλασ-
 σαν, = ἦσαν δὲ" ὡς
 δισχίλιοι, καὶ ἐπνίγον-
 το ἐν τῇ θαλάσῃ.

14^z ∞ Οἱ δὲ" βόσκοντες^a
^a αὐτοῦς" ἔφυγον, καὶ
^b ἀπήγγειλαν" εἰς τὴν πό-
 λιν καὶ εἰς τὰς ἀγροῦς.

Καὶ^c ∞ εἰσῆλθον" ἰδεῖν,

LUC. VIII.

δὲ εἶπε· Λεγεῶν· ὅτι δαιμόνια
 πολλά εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.
 31 Καὶ^h ∞ παρεκάλει" αὐτόν,
 ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν
 ἄβυσσον ἀπελθεῖν.

32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοί-
 ρων ἰκανῶν βοσκομέ-
 νων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρ-
 31 ἐκάλουν αὐτόν, ἵνα
 ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκεί-
 νους εἰσελθεῖν. Καὶ
 ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.

33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαι-
 μόνια ἀπὸ τῶ ἀνθρώ-
 που, ⁱ ∞ εἰσῆλθον" εἰς
 τὰς χοίρους· καὶ ὠρμη-
 σεν ἡ ἀγέλη κατὰ τῆ
 κρημνῆ εἰς τὴν λίμνην,

34 καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες
 δὲ οἱ βόσκοντες τὸ^k γε-
 γονός," ἔφυγον καὶ ^l † ἀ-
 πήγγειλαν εἰς τὴν πό-
 λιν, καὶ εἰς τὰς ἀγροῦς.

35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ

MAT. VIII.

30 Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐ-
 τῶν ἀγέλη χοίρων πολ-
 31 λῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ
 δαίμονες παρεκάλουν
 αὐτόν, λέγοντες· Εἰ ἐν-
 βάλλεις ἡμᾶς, ^d ἀποστείλον
 ἡμᾶς εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
 32 χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐ-
 τοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ
 ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς
^e τοὺς χοίρους."

Καὶ ἰδὲ, ὠρμησε πᾶσα
 ἡ ἀγέλη ^f † κατὰ τῆ κρη-
 μνῆ εἰς τὴν θάλασσαν,
 καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς
 ὕδασι. Οἱ δὲ βόσκον-
 τες ἔφυγον, καὶ ἀπελ-
 θόντες εἰς τὴν πόλιν,
 ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ
 τὰ τῶν δαιμονιζομένων.

34 Καὶ ἰδὲ, πᾶσα ἡ πό-

x. πρὸς τὰ ὄρη. y. † πάντες.
 z. ∞ καὶ οἱ. a. τὰς χοίρους.
 h. ἀνήγγειλαν. c. ∞ ἦλθον.

h. ∞ παρεκάλουν.
 i. ∞ εἰσῆλθον.
 k. γεγεννημένον.
 l. † ἀπελθόντες.

d. ∞ ἐπιτρέψον ἡμῖν ἀπελ-
 θεῖν. e. τὴν ἀγέλην τῶν χοί-
 ρων. f. † τῶν χοίρων.

MARC. V.

LUC. VIII.

MAT. VIII.

15. τί ἐστὶ τὸ γεγονός. Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον καθήμενον — καὶ ἰματισμένον καὶ σωφρονῶντα = τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγεῶνα." καὶ ἐφοβήθησαν.
16. ^d Καὶ διηγήσαντο" αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, καὶ περὶ τῶν χοίρων. Καὶ ἤρξαντο παρακαλεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπὸ τῶν ὄριων αὐτῶν.
18. Καὶ ἐμβάντος" αὐτῆ εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτὸν ὁ δαιμονισθεὶς, ἵνα ἦ μετ' αὐτῆ.
19. ^f Καὶ ἐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, ἀλλὰ λέγει αὐτῷ· Ἔλαβε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τῆς σῆς, καὶ ἀνάγγειλόν αὐτοῖς, ὅσα σοι ὁ κύριος ἔπεποιθε, καὶ ἠλέησέ σε. Καὶ ἀπῆλθε, καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ Δεκαπόλει, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. Καὶ πάντες θαυμάζον.
15. γεγονός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶδον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ ἔτ' αἱ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἰματισμένον καὶ σωφρονῶντα, παρὰ τῆς πόδας τῆς Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.
16. ^d Καὶ διηγήσαντο αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη = ὁ δαιμονισθεὶς."
17. Καὶ ἤρῳνησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν· ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο.
18. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον παρεκάλει αὐτῆ ὁ ἀνήρ, ἀφ' οὗ ἔξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι μετ' αὐτῷ. Ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν = ὁ κύριος.
19. Ἰησοῦς, λέγων· Ἐλάβε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγεῖ, ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων, ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

16. MARC. V, 21—43. LUC. VIII, 40—56. MAT. IX, 1. 18—26.

Mulier sanguinis profusio laborans sanatur. Jairi filia rediviva.

MARC. V.

LUC. VIII.

MAT. IX.

21. Καὶ διαπεράσας τῆς 40 ^m Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ Ἰησοῦ ἐν τῷ πλοίῳ πά- ὑπερῆσαι τὸν Ἰησοῦν, πλοῖον, διεπέρασε· καὶ

d. ὁ διηγήσαντο δέ. e. ἐμβάντος. | m. ἔν δὲ τῷ. |
 f. ὁ δὲ Ἰησοῦς. g. ἐποίησε.

MARC. V.

LUC. VIII.

MAT. IX.

λιν εἰς τὸ πέραν, συν-
ήχθη ὄχλος πολὺς ἐπὶ
αὐτόν· καὶ ἦν παρὰ τὴν
θάλασσαν.

ἀπεδέξατο αὐτόν ὁ ὄχ-
λος· ἦσαν γὰρ πάντες
προσδοκῶντες αὐτόν.

ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πό-
λιν. . . . .

22 Καὶ — ἰδὲ," ἔρχεται 41
εἰς τῶν ἀρχισυναγῶγων,
— ὀνόματι Ἰαίριος"
καὶ ἰδὼν αὐτόν, πί-
πτει πρὸς τὰς πόδας αὐ-
τοῦ. Καὶ ὡς παρεκάλει"
αὐτόν πολλά, λέγων·

Καὶ ἰδὲ, ἦλθεν ἀνὴρ 18
ὃ ὄνομα Ἰαίριος, καὶ
αὐτὸς ἀρχων τῆς συνα-
γωγῆς ὑπῆρχε, καὶ πε-
σὼν παρὰ τὰς πόδας·
τῷ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐ-
τόν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶ-
κον αὐτοῦ·

Ταῦτα αὐτῷ λαλῶντος
αὐτοῖς, ἰδὲ, ἀρχων ἔει-
πὼν· προσκύνει αὐτῷ,
λέγων·

"Οτι τὸ θυγάτριόν μου 42
ἰσχυάτως ἔχει ἵνα ἐλθῶν
ἐπιθῆς αὐτῇ. τὰς χει-
ρας, ἵ ὡς ὅπως" σῶθῃ·

ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς
ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώ-
δεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνη-
σκεν.

"Οτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρ-
τι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ
ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χειρά
σου ἐπὶ αὐτήν, καὶ ζή-
σεται. Καὶ ἐγεροθεὶς ὁ
Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐ-
τῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ.

24 καὶ ζήσεται. Καὶ ἀπήλ-
θε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠρο-
λέθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς,
καὶ συνέθλιβον αὐτόν.

"Εν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐ- 19
τόν, οἱ ὄχλοι συνέπνι-
γον αὐτόν.

20 Καὶ ἰδὲ, γυνή αἰμοῦ-
ροῦσα δώδεκα ἔτη,

25 Καὶ γυνή = τις" ἔσα 43
ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη
26 δώδεκα, ἵ καὶ πολλὰ

Καὶ γυνή ἔσα ἐν ῥύ- 20
σει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν
δώδεκα, ἧτις ἵ ἰατροῖς·

παθεῖσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν,
καὶ δαπανήσασα τὰ κ' παρ' αὐ-
τῆς" πάντα, καὶ μηδὲν ὠφελῆ-
θεισα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χει-

προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον,
ἐν ἰσχυοσιν ὑπ' ἕδενός τερα-
πενυθῆναι,

27 ρον ἐλθεῖσα, ἵ ἀπέσασα περὶ τῆς

προσελθοῦσα ὀπισθεν 44
ἤψατο τῷ κρασπέδου
τῷ ἱματίου αὐτοῦ·

προσελθῆσα ὀπισθεν;
ἤψατο τῷ κρασπέδου τῷ
ἱματίου αὐτοῦ. "Ελεγε
γὰρ ἐν ἑαυτῇ· Ἐὰν μό-

Ἰησοῦ, ἐλθεῖσα ἐν τῷ ὄχλῳ
ὀπισθεν, ἤψατο τῷ ἱμα-
τίου αὐτοῦ. "Ελεγε γάρ·
"Οτι κἀν τῶν ἱματίων

h. ὡ παρεκάλει. i. ὡ ἵνα. k. παρ' ἑαυτῆς. | n. εἰς ἰατροῖς | g. ἐλθὼν ὡ εἰσελθὼν.

ΜΑΡΚ. V.

ΛΥΚ. VIII.

ΜΑΤ. IX.

αὐτῆ ἄψωμαι, σωθῆ-
σομαι.

νον ἄψωμαι τῆ ἱματίου
αὐτῆ, σωθῆσομαι.

29 Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ
τῆ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω
τῷ σώματι, ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς

καὶ παραχοῆμα ἐση ἡ ῥύσις τῆ
αἵματος αὐτῆς.

30 μάστιγος. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰη-
σοῦς ἐπιγνῶς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ
αὐτῆ δυνάμειν ἐξεληθεῖσαν, ἐπι-
γραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε·
Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων;

45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ
ἀψάμενός μου; Ἀρνούμε-
νων δὲ πάντων, εἶπεν ὁ Πέ-
τρος· καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· Ἐπιστά-
τα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ
ἀποθλίβουσι· — καὶ λέγεις·

31 Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτῆ· Βλέπεις τὸν ὄχλον συν-
32 θλιβοντά σε, καὶ λέγεις· Τίς
μου ἤψατο; Καὶ περιεβλέπετο
ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσανσαν.

46 Τίς ὁ ἀψάμενός μου;" Ὁ δὲ
= Ἰησοῦς" εἶπεν· Ἦψατό μου
τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνω δυνάμειν
ἐξεληθεῖσαν ἀπ' ἐμοῦ.

33 Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα καὶ
τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν
ἐπ' αὐτῆ, ἦλθε καὶ προσέ-
πεσεν αὐτῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ
πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν.

47 Ἰδεῖσα δὲ ἡ γυνὴ, ὅτι ἐκ ἐλα-
θε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ προς-
πεσῶσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν
ἤψατο αὐτῆ, ἀπήγγειλεν =
αὐτῷ ἐνώπιον παντός τῆ λαῶ,
καὶ ὡς ἰάθη παραχοῆμα.

34 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῆ· Θύ-
γατερ, ἡ πίσις σου σέσω-
κέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρή-
νην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ
τῆς μάστιγός σου.

48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῆ· — 22 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς
Θάρσει," θύγατερ, ἡ καὶ ἰδὼν αὐτὴν, εἶπε·
πίσις σου σέσωκέ σε· Θάρσει, θύγατερ· ἡ πί-
ποθέου εἰς εἰρήνην. σις σου σέσωκέ σε. Καὶ
ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς
ῶρας ἐκείνης.

35 Ἐτι αὐτῆ λαλῶντος, ἔρχονται
ἀπὸ τῆ ἀρχιουναγῶγου, λέγον-
τες· Ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπ-
έθανε· τί ἔτι σὺλλεις τὸν

49 Ἐτι δὲ αὐτῆ λαλῶντος, ἔρχο-
νται τισ παρὰ τῆ ἀρχιουναγῶ-
γου, λέγων αὐτῷ· Ὅτι τέ-
θνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ

36 διδάσκαλον; Ὁ δὲ Ἰησοῦς —

50 σὺλλε τὸν διδάσκαλον. Ὁ δὲ

| ο. καὶ οἱ μετ' αὐτῆ. |

MARC. V.

LUC. VIII.

MAT. IX.

εὐθὺς ἀέσας τὸν λόγον
λαλέμενον, λέγει τῷ ἀρχισυνα-
γῶγῳ· Μὴ φοβέ, μόνον πί-
37 σευε. Καὶ ἐκ ἀφῆκεν ἐδένα
αὐτῷ συνακολουθῆσαι, εἰ μὴ
Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰω-
άννην τὸν ἀδελφὸν ἰ. Ἰα-
κώβου."

38 Καὶ ἰ. ἔρχεται" εἰς τὸν οἶ-
νον τῷ ἀρχισυναγῶγῳ, καὶ θεω-
ρεῖ θύρουβον ἰ. καὶ κλαίοντας
39 καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ. Καὶ
εἰσελθὼν λέγει αὐτοῖς· Τι θο-
ρυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παι-
δίον ἐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ κα-
θεύδει.

40 Καὶ κατεγέλων αὐτῶ.
ἰ. ἰ. Ὁ δὲ" ἐκβαλὼν ὁ πάντας,"
παραλαμβάνει τὸν πατέρα τῷ
παιδίου καὶ τὴν μητέρα, καὶ
τὲς μετ' αὐτῶ, καὶ εἰσπορεύε-
ται ὅπου ἦν τὸ παιδίον. P †
41 Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τῶ
παιδίου λέγει αὐτῷ·

Ταλιθά, κἄμι! ὁ ἐστὶ με-
θερμηνευόμενον· Τὸ κορά-
42 σιον, σοὶ λέγω, ἰ. ἔγειρε." Καὶ εὐ-
θὺς ἀνέστη τὸ κοράσιον, καὶ

Ἰησοῦς ἀέσας, ἀπεκρίθη αὐτῷ,
λέγων· Μὴ φοβέ· μόνον πί-
51 σευε, καὶ σωθήσεται. P Ἐλθὼν·
δὲ εἰς τὴν οἰκίαν, ἐκ ἀφῆκεν
εἰσελθεῖν ἐδένα, εἰ μὴ Πέ-
τρον καὶ ἰ. Ἰωάννην καὶ ἰ. Ἰακώβον",
καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς·
καὶ τὴν μητέρα.

23 Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν
οἰκίαν τῶ ἀρχοντος, καὶ ἰδὼν
52 Ἐλλαιον δὲ πάν-
τες καὶ ἐκόπτοντο
αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε·
Μὴ κλαίετε· ἰ. ἰ. ἐκ
ἀπέθανεν, ἀλλὰ κα-
θεύδει.

53 Καὶ κατεγέλων αὐ-
τῶ, εἰδότες οὐτι ἀπέ-
54 θανεν. Αὐτὸς δὲ
— ἐκβαλὼν ἔξω πάν-
τας,
καὶ" κρατήσας τῆς
χειρὸς αὐτῆς, ἐφώ-
νησε, λέγων·

55 Ἡ παῖς, ἐγείρου!"
Καὶ ἐπέσχεψε τὸ
πνεῦμα αὐτῆς, καὶ

24 αὐτοῖς· Ἀναχω-
ρεῖτε! οὐ γὰρ ἀπέ-
θανε τὸ κοράσιον,
ἀλλὰ καθεύδει.
Καὶ κατεγέλων
αὐτῶ.
25 Ὅτε δὲ ἐξεβλή-
θη ὁ ὄχλος, εἰς-
ελθὼν ἐκράτη-
σε τῆς χειρὸς αὐ-
τῆς·

καὶ ἠγέρθη τὸ
κοράσιον.

1. ἰ. αὐτῶ. m. ἰ. ἔρχονται. n. ἰ. αὐτὸς δὲ. | p. εἰσελθὼν. q. ἰ. Ἰακώβον καὶ |
o. ἰ. πάντας. p. † ἀνακείμενον. q. ἰ. ἔγειραι. | ἰ. Ἰωάννην. r. ἰ. οὐ γὰρ. |

MARC. V.

περιεπάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώ-
δεκα. Καὶ ἐξέζησαν ἐκνάσει
43 μεγάλη. Καὶ διεσέλατο αὐ-
τοῖς πολλὰ, ἵνα μὴδεὶς γινῶ
τῆτο· καὶ εἶπε δοθῆναι αὐτῇ
φαγεῖν.

LUC. VIII.

ἀνέζη παραχορήμα.
Καὶ διατάξεν αὐ-
56 τῇ δοθῆναι φαγεῖν.
Καὶ ἐξέζησαν οἱ γο-
νεῖς αὐτῆς. Ὁ δὲ
παρήγγειλεν αὐτοῖς
μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γε-
γονός.

MAT. IX.

26 Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φή-
μη αὐτῆ εἰς ὅλην
τὴν γῆν ἐκείνην.

17. MARC. VI, 1—6. MAT. XIII, 54—58.

Jesus a Nazarethanis contemnitur.

MARC. VI.

1 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς
τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦ-
σιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ
2 γενομένου σαββάτου, ἤρξατο ἐν τῇ
συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ ἀ-
μούοντες ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες·
Πόθεν τέτω ταῦτα; καὶ τίς ἡ σο-
φία ἡ δοθεῖσα αὐτῷ; † καὶ δυνά-
μεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ
3 γίνονται; Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων,
ὁ υἱὸς Μαρίας, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου,
καὶ Ἰωσὴφ, καὶ Ἰάδα καὶ Σίμωνος;
καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε
πρὸς ἡμᾶς;
Καὶ ἐκκαυδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.
4 Ἐλεγε δὲ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι οὐκ
ἔστι προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πα-
τρίδι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι, καὶ
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

MAT. XIII.

54 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ,
ἐδίδασκεν αὐτὸς ἐν τῇ συναγωγῇ αὐ-
τῶν· ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτὸς καὶ
λέγειν·

Πόθεν τούτω ἡ σοφία αὐτῆ, καὶ αἱ
δυνάμεις;

55 Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τῆ τέκτονος υἱός;
οὐχὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ λέγεται Μαρίαμ;
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Ἰακώβος, καὶ Ἰω-
56 σῆς, καὶ Σίμων, καὶ Ἰάδας; † καὶ
αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς
εἰσι; πόθεν οὖν τέτω ταῦτα πάντα;
57 † Καὶ ἐκκαυδαλίζοντο ἐν αὐτῷ. Ὁ
δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἔστι
προφήτης ἄτιμος, εἰ μὴ ἐν τῇ πατρί-
δι αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.

5 Καὶ

MARC. VI.

MAT. XIII.

- 5 Καὶ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύ- 58 Καὶ οὐκ ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολ-
 ναμιν ποιῆσαι, εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις λάς, διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.
 6 ἐπιθεῖς τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσε. Καὶ ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐ-
 τῶν· καὶ περιῆγε τὰς κόμης κύκλω, διδάσκων.

18. MARC. VI, 7—13. LUC. IX, 1—6. MAT. X. passim.

Prima Apostolorum legatio.

MARC. VI.

LUC. IX.

MAT. X.

- 7 Καὶ προσκαλεῖται τὲς 1 Συγκαλεσάμενος δὲ τὲς 1 Καὶ προσκαλεσάμενος
 δώδεκα, καὶ ἤρξατο αὐ- δώδεκα †, ἔδωκεν αὐ- τὲς δώδεκα μαθητὰς
 τὲς ἀποσέλλειν δύο δύο, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς ἐξου- τοῖς δύναμιν καὶ ἐξου- αὐτῶ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξου-
 σίαν τῶν πνευμάτων σίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαι- σίαν πνευμάτων ἀκα-
 τῶν ἀκαθάρτων. ρημόνια, καὶ νόσους θε- θάρτων, ὥς ἐβάλλειν
 αὐτὰ καὶ θεραπεύειν

πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. . . .

(Conf. P. III. Sect. I. No. 14. pag. 50.)

- 2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὲς κηρύσσειν 7 Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε, λέ-
 τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ γοντες· Ὅτι ἤγγικεν ἡ βασι-
 ἰᾶσθαι † τὲς ἀσθενήσας." λεία τῶν ἔθνων. . . . .
- 8 Καὶ παρήγγειλεν αὐτοῖς, 3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὲς· 9 Μη κτήσοσθε χρυσόν,
 ἵνα μηδὲν αἴρωσιν εἰς Μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν μηδὲ ἀργυρον, μηδὲ
 ὁδόν, εἰ μὴ ῥάβδον μό- ὁδόν, μήτε " ῥάβδον," χαλκόν εἰς τὰς ζώνας
 νον· μὴ πήραν, μὴ ἄρ- μήτε πήραν, μήτε ἄρ- 10 ὑμῶν· μὴ πήραν εἰς
 τον, μὴ εἰς τὴν ζώνην μὴτε ἀργύριον· ὁδόν, μηδὲ δύο χιτῶνας,
 9 χαλκόν· ἀλλ' ὑποδεδε- μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα, μη-
 μένους σανδάλια· καὶ ἔχειν. δὲ ἢ ῥάβδον." Ἄξιός
 μὴ ὧ ἐπίδησθε· δύο χι- γὰρ ὁ ἰσραήλ τῆς τρο-
 τῶνας. 11 φῆς αὐτῶ — ἐσὶν." Εἰς
 10 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅπε 4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν ἦν δ' ἂν πόλιν ἢ κώ-
 εἰάν εἰσέλθῃτε εἰς οἰ- εἰσέλθῃτε, ἐκεῖ μένετε, μὴν εἰσέλθῃτε, ἐξετάσα-
 κίαν, ἐκεῖ μένετε ἕως καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε. τε, τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός
 ἂν ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν. ἐστὶ· κἀκεῖ μένατε ἕως
 ἂν ἐξέλθῃτε. . . . .

s. ἐνδύσασθαι. | s. † μαθητὰς αὐτῶ. t. ῥ τὸν ἀσθενῆσας. u. ῥάβδος. | h. ῥ ῥάβδου.

MARC. VI.

17 Ἄντις γάρ ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν ^z† φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμη-

18 σεν. Ἐλεγε γάρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ· "Οτι ἐὰν ἔξεις σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τῆ ἀδελφῆ σου. Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο.

20 Ὁ γάρ Ἡρώδης ἐφοβήθη τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ συνήρκει αὐτὸν, καὶ ἀπέσας αὐτῆ, πολλὰ ἐποίει,

21 καὶ ἠδέως αὐτῆ ἤκουε. Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ, ὅτε Ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτῆ δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστάσιν αὐτῆ, καὶ τοῖς χιλιάρχοις, καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γαλιλαίας· ¹ καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κορασίῳ· Αἰτήσόν με ὃ ἐὰν θέλῃς, καὶ δώσω σοί.

23 Καὶ ᾤμωσεν αὐτῇ· "Οτι ὃ ἐὰν — με" αἰτήσης, δώσω σοὶ ἕως ἡμίσουσ τῆς βασιλείας μου. Ἡ δὲ ἐξελθούσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς· Τί ^a ἠτήσομαι;" Ἡ δὲ εἶπε· Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τῆ βαπτισῆ. Καὶ εἰσελθούσα — εὐθέως" μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ἤτήσατο, λέγουσα· Θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τῆ βαπτισῆ. Καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, διὰ τὲς ὄρκους καὶ τὲς συνανακειμένους ἐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀδεῖτῃσαι.

27 Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα, ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτῆ.

MAT. XIV.

3 Ὁ γάρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδησεν αὐτὸν, καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τῆ ἀδελφῆ αὐτῆ. Ἐλεγε γάρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἔξεις σοι ἔχειν αὐτὴν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

6 Γενεσίων δὲ ἀγομένων τῆ Ἡρωδίου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ·

7 ὅθεν μεθ' ὄρκου ὠμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται. Ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησὶν, ὡδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τῆ βαπτισῆ.

9 Καὶ ἐλυτήθη ὁ βασιλεὺς· διὰ δὲ τὲς ὄρκους καὶ τὲς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι.

10 Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ.

z. † τῆ. a. ὡς αἰτήσομαι.

MARC. VI.

MAT. XIV.

- 28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκράλισεν αὐτὸν ἐν τῇ
 φυλακῇ, καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ
 ἐπὶ πύραν, καὶ ἔδωκεν — αὐτὴν τῷ
 κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ
 μητρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀέσαντες οἱ μαθηταὶ
 αὐτῆ, ἦλθον, καὶ ἤσαν τὸ πτώμα αὐτῆ,
 καὶ ἔθνησαν αὐτὸ ἐν μημησίῳ. (Conf. Luc.
 3, 19. 20.)
- 11 Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτῆ ἐπὶ
 πύραν, καὶ ἔδόθη τῷ κορασίῳ·
 καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς.
 12 Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ
 αὐτῆ ἤσαν τὸ πτώμα, καὶ
 ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες
 ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ.

20. MARC. VI, 30—44. LUC. IX, 10—17. MAT. XIV, 13—21. JO. VI, 1—15.
 Quinque millia virorum quinque panibus ac duobus piscibus cibata.

MARC. VI.

LUC. IX.

MAT. XIV.

JO. VI.

- 30 Καὶ συνάγονται οἱ ἀπόστο- 10 Καὶ ὑποσέψαν-
 λοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ
 ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα,
 = καὶ" ὅσα ἐποίησαν, καὶ
 31 ὅσα ἐδίδαξαν. Καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς· Δεῦτε ὑμεῖς αὐ-
 τοὶ κατ' ἴδιαν εἰς ἔρημον τό-
 πον, καὶ ἄναπαύεσθε"
 ὀλίγον. Ἦσαν γὰρ οἱ ἐρ-
 χόμενοι καὶ οἱ ὑπάγον-
 τες πολλοί· καὶ οὐδὲ
 φαγεῖν ἢ ἠναίρουν."
 32 Καὶ ἀπῆλθον εἰς ἔρημον
 τόπον τῷ πλοίῳ κατ' ἴδιαν.
 33 Καὶ εἶδον αὐτῆς ὑπάγοντας 11 Οἱ δὲ ὄχλοι
 ἃ †, καὶ ἐπέγνωσαν ἢ † πολ-
 λοί· καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν
 πόλεων συνέδραμον· † καὶ
 ἦλθον· ἐκεῖ. † † †.
- 10 Καὶ ὑποσέψαν-
 τες οἱ ἀπόστολοι
 διηγήσαντο αὐ-
 τῷ, ὅσα ἐποίη-
 σαν· καὶ παρα-
 λαβὼν αὐτῆς,
 ὑπεχώρησε κατ'
 ἴδιαν εἰς—τόπον
 ἔρημον" = πό-
 λεως καλουμέ-
 νης" Βηθσαϊδά.
 11 Οἱ δὲ ὄχλοι
 γνόντες, ἠκολέ-
 θησαν αὐ-
 τῷ.
 1 Μετὰ ταῦτα ἀπῆλ-
 θεν ὁ Ἰησοῦς πέραν
 τῆς θαλάσσης τῆς
 Γαλιλαίας, τῆς Τι-
 2 βεριάδος. Καὶ ἠκο-
 λέθει αὐτῷ ὄχλος πο-
 4 λύς... Ἦν δὲ ἐγγὺς
 τὸ πάσχα,
 ἢ ἑορτῆ
 τῶν Ἰου-
 δαίων.
 12 Καὶ ἀέσας ὁ Ἰη-
 σοῦς, ἀνεχώρησεν
 ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς
 ἔρημον τόπον κατ'
 ἴδιαν· καὶ ἀέσαν-
 τες οἱ ὄχλοι, ἠκολέ-
 θησαν αὐτῷ πεζῇ
 ἀπὸ τῶν πόλεων.

b. ἢ ἀναπαύεσθε. c. ἢ ἀναίρουν. d. † οἱ ὄχλοι.

e. † αὐτόν. f. † καὶ προῆλθον αὐτῆς.

g. † καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν.

i. ἢ πτώμα.

MARC. VI.

LUC. IX.

MAT. XIV.

JO. VI.

34 Καὶ ἐξελθὼν εἶ-
δεν ^h † πολὺν
ὄχλον, καὶ ἐ-
σπλαγχνίσθη ἐπὶ
αὐτοῖς, ὅτι ἤ-
σαν ὡς πρόβα-
τα μὴ ἔχοντα
ποιμένα· καὶ ἤρ-
ξατο διδάσκειν
αὐτὸς πολλὰ.

35 Καὶ ἦδη ὥρας
πολλῆς γενομέ-
νης, προσελθόν-
τες αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτῆ, λέ-
γουσιν· Ὅτι ἐρη-
μὸς ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ

36 ἦδη ὥρα πολλή· ἀ-
πόλυσον αὐτὸς, ἵνα
ἀπελθόντες εἰς τὰς
κύκλω ἀγροὺς καὶ
κώμας, ἀγοράσωσιν
ἑαυτοῖς ⁱ ἄρτους·
τί γὰρ φάγωσιν, ἐν
ἔχουσιν."

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς· Δό-
τε αὐτοῖς ὑμεῖς φα-
γεῖν. Καὶ λέ-
γουσιν αὐτῷ· Ἀ-
πελθόντες ἀγο-

Καὶ δεξιόμενος
αὐτὸς, ἐλάλει αὐ-
τοῖς περὶ τῆς βα-
σιλείας τοῦ θεοῦ,
καὶ τοὺς χρεῖαν
ἔχοντας θεραπεύ-
εας, ἰάτο.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρ-
ξατο κλίνειν·
προσελθόντες δὲ
οἱ δώδεκα, εἶπον
αὐτῷ· Ἀπόλυ-

σον τὸν ὄχλον, ἵνα
ἴ πορευθέντες εἰς τὰς
κύκλω κώμας καὶ τὰς
ἀγροὺς, καταλύσωσι,
καὶ εὕρωσιν ἐπισι-
τισμόν· ὅτι ὡδε ἐν
ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐ-
τὸς· Δότε αὐ-
τοῖς ὑμεῖς φα-
γεῖν. Οἱ δὲ εἶ-
πον· Οὐκ εἰσὶν
ἡμῖν πλεῖον ἢ

14 Καὶ ἐξελθὼν ^k †
εἶδε πολὺν ὄχλον,
καὶ ἐσπλαγχνί-
σθη ἐπὶ ^l αὐτοῖς,
καὶ ἐθεράπευσε
τὰς ἀρρώστους αὐ-
τῶν.

15 Ὁψίας δὲ γενο-
μένης, προσῆλ-
θον αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτῆ, λέ-
γοντες· Ἐρημὸς

ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἡ
ὥρα ἦδη παρελήθεν·
ἀπόλυσον τὰς ὄχ-
λους, ἵνα ἀπελθόν-
τες εἰς τὰς κώμας,
ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς
βρώματα.

7 Ἀπεκρίθη αὐτῷ
Φίλιππος· Δια-
κοσίον δηναρίων
ἄρτοι ἐν ἀρῆσιν
αὐτοῖς, ἵνα ἕκα-
στος αὐτῶν βρα-
χύ τι λάβῃ. Λέ-
γει αὐτῷ εἰς ἐν
τῶν μαθητῶν αὐ-

16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶ-
πεν αὐτοῖς· Οὐ
χρεῖαν ἔχουσιν
ἀπελθεῖν· δότε
αὐτοῖς ὑμεῖς φα-
γεῖν. Οἱ δὲ λέ-

h. † Ὁ Ἰησοῦς.

i. ὡς φάγωσιν.

y. ὡς ἀπελθόντες.

k. † Ὁ Ἰησοῦς.

l. αὐτὸς.

ΜΑΤΘ. VI.

ράσωμεν ^k δηνα-
 ρίων διακοσίων" ἄρ-
 τους, καὶ δώ-
 μεν αὐτοῖς φα-
 38 γείν; * Ὁ δὲ λέ-
 γει αὐτοῖς· Πό-
 σους ἄρτους ἔχε-
 τε; ὑπάγετε =
 καὶ" ἴδετε. Καὶ
 γνόντες, λέγου-
 σι· Πέντε, καὶ
 39 δύο ἰχθύας. Καὶ
 ἐπέταξεν αὐτοῖς
 ἀνακλῖναι πάν-
 τας, συμπόσια
 συμπόσια, ἐπὶ 15 τῷ
 γλωρῷ χόρτῳ.
 40 Καὶ ἀνέπεσον
 πρᾶσια πρᾶσια
 ἀνὰ ἐκατὸν καὶ
 ἀνὰ πενήντα.
 41 Καὶ λαβὼν τὰς 16
 πέντε ἄρτους καὶ
 τὰς δύο ἰχθύας,
 ἀναβλέψας εἰς
 τὸν ἔρανον, εὐ-
 λόγησε, καὶ κατέ-
 κλασε τὰς ἄρτους,
 καὶ ἔδιδε τοῖς μα-
 θηταῖς αὐτῆ, ἵνα
 παραθῶσιν αὐ-
 τοῖς· καὶ τὰς δύο ἰχθύας ἐμέ-

LUC. IX.

πέντε ἄρτοι καὶ
 ἰχθύες δύο, εἰ
 μήτι πορευθέν-
 τες ἡμεῖς ἀγορά-
 σωμεν εἰς πάν-
 τα τὸν λαὸν τῆ-
 τον βρώματα.
 14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ
 ἄνδρες πεντακι-
 σήλιοι.
 Εἶπε δὲ πρὸς τὰς
 μαθητὰς αὐτῆ·
 Κατακλίνατε αὐ-
 τὰς κλισίας ἀνά
 15 πενήντα. Καὶ
 ἐποίησαν ἔτσι,
 καὶ ἀνέκλιναν ἅ-
 παντας.
 16 Λαβὼν δὲ τὰς
 πέντε ἄρτους καὶ
 τὰς δύο ἰχθύας,
 ἀναβλέψας εἰς
 τὸν ἔρανον, εὐ-
 λόγησεν αὐτοῖς,
 καὶ κατέκλασε καὶ
 ἔδιδον τοῖς μα-
 θηταῖς παρατι-
 θέναι τῷ ὄχλῳ.

ΜΑΤ. XIV.

γουσιν αὐτῷ·
 Οὐκ ἔχομεν ὧδε
 εἰ μὴ πέντε ἄρ-
 τους καὶ δύο ἰχ-
 18 θύας. Ὁ δὲ εἶ-
 πε· Φέρετέ μοι
 αὐτὰς ὧδε.
 19 Καὶ κελεύσας τὰς 10
 ὄχλους ἀνακλι-
 θῆναι ἐπὶ τὰς
 χόρτους,
 9 † λαβὼν τὰς 11
 πέντε ἄρτους καὶ
 τὰς δύο ἰχθύας,
 ἀναβλέψας εἰς
 τὸν ἔρανον, εὐ-
 λόγησε· καὶ κλά-
 σασ ἐδάκε τοῖς
 μαθηταῖς τὰς ἄρ-
 τες, οἱ δὲ μαθη-
 ται τοῖς ὄχλοις.

Jο. VI.

τῆ, Ἀνδρέας, ὁ
 ἀδελφὸς Σίμων-
 9 νος Πέτρος· Ἔξε
 παιδάριον — ἐν"
 ὧδε, ὃ ἔχει πέν-
 τε ἄρτους κριθί-
 νες, καὶ δύο ὀψά-
 ρια· ἀλλὰ ταῦτα
 τί ἔστιν εἰς τοσού-
 τους;
 10 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς·
 Ποιήσατε τὰς ἀν-
 θρώπους ἀνα-
 πεσεῖν. Ἦν δὲ
 χόρτος πολὺς ἐν
 τῷ τόπῳ· ἀνέπε-
 στον ἐν οἱ ἄνδρες
 τὸν ἀριθμὸν ὡς-
 εἰ πεντακισχι-
 λιοι.
 11 Ἔλαβε δὲ τὰς
 ἄρτους ὁ Ἰησοῦς,
 καὶ εὐχαρισήσας
 διέδωκε = τοῖς
 μαθηταῖς, οἱ δὲ
 μαθηταὶ" τοῖς
 ἀνακειμένοις· ὁ-
 μοίως καὶ ἐν τῶν
 ὀψαρίων, ὅσον
 ἦθελον.

MARC. VI.

LUC. IX.

MAT. XIV.

JO. VI.

42 ρισε πᾶσι. Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν·¹ καὶ ἤσαν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων.

44 Καὶ ἦσαν οἱ φερόντες τὰς ἄρτους,[†] πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἤσαν τὸ περισσεύσαν ἀπὸ τῶν κλασμάτων, κόφινοι δώδεκα.

21 Οἱ δὲ ἰσθιόντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, ἡκοίς γυναικῶν καὶ παιδίων.

20 Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἤσαν τὸ περισσεύον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις.

ἤγαγον ἔν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν ἰχθύων, ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς βεβρωκόσιν.

14 Οἱ ἔν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· "Οὐκ ἔπός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης, ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον." Ἰησοῦς ἔν, γνῆς ὅτι μέλλουσιν ἐρχεσθαι καὶ ἀρπάξαι αὐτὸν, ἵνα ποιήσῃσιν αὐτὸν βασιλεῖα, ἀνεχώρησε = πάλιν" εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

21. MARC. VI, 45 — 56. MAT. XIV, 22 — 36. JO. VI, 16 — 21.

Christus in lacu Galillaeo deambulans; miraculosae sanationes.

MARC. VI.

MAT. XIV.

JO. VI.

45 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τὰς μαθητὰς αὐτῆ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον. Καὶ ἀποταξάμενος αὐτοῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. Καὶ ὅψιας γενομένης, ἦν τὸ πλοῖον ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς.

22 Καὶ εὐθέως ἠνάγκασε τὰς μαθητὰς ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως ἂ ἀπολύσῃ τὰς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τὰς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. Ὅψιας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἦν ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης· ἦν, βασιανίζομενον ὑπὸ

16 Ὡς δὲ ὅψια ἐγένετο, κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτῆ ἐπὶ τὴν θάλασσαν. 17 Καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον, ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσσης εἰς Καπερναεὺμ. Καὶ σκοπία ἦδη ἐγεγόνει, καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰη-

1. † ὡσεῖ.

‡ n. † ὁ Ἰησοῦς. ο. † αὐτῆ. ‡

MARC. VI.

48 Καὶ εἶδεν αὐτὸς βασανι-
ζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν·
ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος
αὐτοῖς. Καὶ περὶ τετάρ-
την φυλακὴν τῆς νυκτὸς
ἔρχεται πρὸς αὐτὸς, περι-
πατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης·
καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐ-
49 τὸς. Οἱ δὲ ἰδόντες αὐ-
τὸν περιπατῶντα ἐπὶ τῆς
θαλάσσης, ἔδοξαν φάντα-
σμα εἶναι, καὶ ἀνέκραξαν.
50 Πάντες γὰρ αὐτὸν εἶδον,
καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ εὐ-
θέως ἐλάλησε μετ' αὐτῶν,
καὶ λέγει αὐτοῖς· Θαρσείτε·
ἐγὼ εἰμι μὴ φοβείσθε.

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ
Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ οὐ εἶ,
κέλευσόν με πρὸς σε ἐλθεῖν
29 ἐπὶ τὰ ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ
30 πλοίου ὁ Πέτρος, περιπατήσεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμόν ἰσχυρόν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος κα-
31 ταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέγων· Κύριε, σῶσόν με! Εὐθέως δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς ἐτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγό-
πιστε, εἰς τί ἐδίσσασ;

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτὸς εἰς
τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν
ὁ ἄνεμος. Καὶ — λίαν
— ἐκ περισσῆς ἐν ἑαυτοῖς
ἐξίσταντο=καὶ ἐθαύμαζον.
52 Οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς
ἄρτοις· ἦν γὰρ ἡ καρ-
διά αὐτῶν πεπωρωμένη.

MAT. XIV.

τῶν νυμάτων· ἦν γὰρ ἐν-
αντίος ὁ ἄνεμος.

25 Τετάρτη δὲ φυλακῇ τῆς
νυκτὸς ὁ ἀπῆλθε πρὸς
αὐτὸς ὁ περιπατῶν ἐπὶ
τῆς θαλάσσης.

26 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μα-
θηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν
περιπατῶντα, ἐταράχθη-
σαν, λέγοντες· Ὅτι φάν-
τασμα ἐστὶ καὶ ἀπὸ τοῦ φό-
βου ἐκράξαν. Εὐθέως δὲ
ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
λέγων· Θαρσείτε· ἐγὼ εἰ-
μι μὴ φοβείσθε.

28 Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ

Κύριε, εἰ οὐ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἐλθεῖν

29 ἐπὶ τὰ ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ

30 πλοίου ὁ Πέτρος, περιπατήσεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰη-
σοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμόν ἰσχυρόν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος κα-

31 ταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέγων· Κύριε, σῶσόν με! Εὐθέως δὲ ὁ Ἰη-
σοῦς ἐτείνας τὴν χεῖρα, ἐπελάβετο αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγό-

πιστε, εἰς τί ἐδίσσασ;

32 Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς
τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄ-
νεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ
ἐλθόντες προσεκύνησαν
αὐτῷ, λέγοντες·

Ἀληθῶς θεὸς υἱὸς εἶ!

JO. VI.

18 οἶς. Ἡ τε θά-
λασσα, ἀνέμου με-
γάλου πνέοντος,
19 διηγείρετο. Ἐλη-
λακότες ἔνως στα-
δίους εἰκοσιπέντε ἢ
τρῆκοντα, θεωρεῖ-
σι τὸν Ἰησοῦν πε-
ριπατῶντα ἐπὶ τῆς
θαλάσσης,

καὶ ἔγγυς τῶ πλοῖοι
γινόμενον· καὶ ἐ-
φοβήθησαν. Ὁ δὲ
λέγει αὐτοῖς· Ἐγὼ
εἰμι, μὴ φοβείσθε.

21 Ἦθελον ἔν λαβεῖν
αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον·
καὶ εὐθέως τὸ πλοῖ-
ον ἐγένετο ἐπὶ τῆς
γῆς, εἰς ἣν ὑπήγον.

53 Καὶ

MARC. VI.

53 Καὶ διαπεράσαντες ἤλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γεννησαρέτ, καὶ προσωρμίσθησαν.
 54 Καὶ ἐξεληθόντων αὐτῶν ἐν τῷ πλοίου, 55 εὐθέως ἐπιγνόντες αὐτὸν, ἠπεριδραμόντες ὅλην τὴν περιχώρον ἐκείνην, ἤρξαντο ἐπὶ τοῖς κραββάτοις τὰς κακῶς ἔχοντας περιφέρειν, ὅπου ἤμουον, 56 ὅτι ἐκεῖ ἐσι. Καὶ ὅπου ἂν εἰσπορεύετο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγορὰς, ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐτίθουν τὰς ἀσθενήνας, καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα κἄν τῷ κρασπέδου τῷ ἱματίου αὐτῷ ἄψωνται· καὶ ὅσοι ἂν ἤπιοντο αὐτῷ, ἐσώζοντο.

MAT. XIV.

34 Καὶ διαπεράσαντες ἤλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ. Καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄνδρες τῷ τόπου ἐκείνου, ἀπέσειλαν εἰς ὅλην τὴν περιχώρον ἐκείνην, καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τὰς κακῶς ἔχοντας· 35 καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα μόνον ἄψωνται τῷ κρασπέδου τῷ ἱματίου αὐτῷ· καὶ ὅσοι ἤψαντο, διεσώθησαν.

22. MARC. VII, 1—23. MAT. XV, 1—20.

De lotione manuum.

MARC. VII.

1 Καὶ συνάγονται πρὸς αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τινες τῶν γραμματέων, 2 ἔλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων. Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτῷ 3 κοινᾶς χερσὶ, τῷ ἔσιν ἀνάπτοις, ἐσθίοντας ἄρτους ^m † (οἱ γὰρ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν μὴ πνυγῆ νύψωνται τὰς χεῖρας, ἐκ ἐσθίουσι, κρατῶντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς, ἐὰν μὴ βαπτίσωνται, ἐκ ἐσθίουσι· καὶ ἄλλα πολλὰ ἔσιν, ἃ παρέλαβον κρατεῖν, βαπτισμὸς ποτηρίων, καὶ ξεσῶν, καὶ χαλκίων 5 καὶ κλινῶν·) ⁿ ἵ ἔπειτα ἔπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου οὐ περιπατεῖς κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ ^o κοινᾶς 6 χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι κα-

MAT. XV.

1 Τότε προσέρχονται τῷ Ἰησοῦ οἱ ἀπὸ Ἱεροσολύμων γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, λέγοντες· 2 Διὰ τί οἱ μαθηταὶ σου παραβαίνουσι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων; ἔ γὰρ νύπτονται τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὅταν 3 ἄρτον ἐσθίωσιν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·

m. † ἐμέμψαντο. n. ἵ καὶ. o. ἵ ἀνάπτοις.

M A R C. VII.

λῶς προεφήτευσεν Ἡσαΐας περὶ
 ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς γέγραπται
 „Οὗτος ὁ λαὸς τοῖς χείλεσί με τιμᾷ,
 ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει
 7 ἀπ' ἐμοῦ. Μάτην δὲ σέβονται με, δι-
 δάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀν-
 8 θρώπων., Ἀρέντες γὰρ τὴν ἐντολὴν
 τῆ θεῶ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν
 ἀνθρώπων, βαπτισμὸς ξεσῶν καὶ ποτη-
 ρίων· καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολ-
 9 λά ποιεῖτε. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Καλῶς
 ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τῆ θεῶ, ἵνα τὴν
 10 παράδοσιν ὑμῶν ὁ στήρησθε." Μω-
 σῆς γὰρ εἶπε· „Τίμα τὸν πατέρα
 σου καὶ τὴν μητέρα σου., καὶ· „Ὁ
 κανολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανά-
 11 τῳ τελευτάτω., Ὑμεῖς δὲ λέγετε·
 Ἐὰν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ
 μητρὶ· Κορβᾶν (ὃ ἐστὶ δῶρον), ὃ ἐὰν
 12 ἐξ ἐμοῦ ὠφελῆθῃς· καὶ ἐκένι ἀφίετε
 αὐτὸν ἔδεν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐτῆ ἢ
 13 τῇ μητρὶ αὐτῆ, ἀκυρῶντες τὸν λό-
 γον τῆ θεῶ τῇ παραδόσει ὑμῶν, ἢ πα-
 ρεδόκατε· καὶ παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ
 14 ποιεῖτε. Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ πᾶν
 τὰ τὸν ὄχλον, ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀκούετε
 15 μου πάντες, καὶ συνίετε. Οὐδὲν ἐστὶν
 ἔξωθεν τῆ ἀνθρώπου εἰσπορευόμενον
 εἰς αὐτὸν, ὃ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι·
 ἀλλὰ τὰ ἐκπορευόμενα ἀπ' αὐτῆ, ἐκεί-
 16 νά ἐστι τὰ κοινῶντα τὸν ἄνθρωπον. Ἐῖ

M A T. XV.

7 . . . Ὑποκριταί, καλῶς προεφήτευ-
 σε περὶ ὑμῶν Ἡσαΐας, λέγων· † +
 8 „Ὁ λαὸς ἔτος †" τοῖς χείλεσί με τι-
 μᾷ, ἢ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέ-
 9 χει ἀπ' ἐμοῦ. Μάτην δὲ σέβονται με,
 διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα
 ἀνθρώπων.,

3 . . . Διὰ καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν
 ἐντολὴν τῆ θεῶ, διὰ τὴν παραδό-
 4 σιν ὑμῶν; Ὁ γὰρ θεὸς ὁ ἐνετεί-
 λατο, λέγων" „Τίμα τὸν πατέρα
 † † καὶ τὴν μητέρα., καὶ· „Ὁ κανο-
 λογῶν πατέρα ἢ μητέρα, θανάτω τε-
 5 λευτάτω., Ὑμεῖς δὲ λέγετε· Ὅς ἂν
 εἴπῃ τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ ἄσπον,
 ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελῆθῃς — καὶ" ὃ μὴ
 ὁ στήρησῃ" τὸν πατέρα αὐτῆ, ἢ τὴν
 6 μητέρα αὐτῆ. Καὶ ἠκυρώσατε τὴν
 ἐντολὴν τῆ θεῶ διὰ τὴν παράδοσιν
 ὑμῶν. . . .

10 Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον, εἶ-
 πεν αὐτοῖς· Ἀκούετε καὶ συνίετε!
 11 Οὐ τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸ σῶμα κοι-
 νοὶ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευ-
 ὄμενον ἐκ τῆ σῶματος, τὲτο κοινῶν
 τὸν ἄνθρωπον.

p. ὁ στήρησθε. q. ὁ πᾶν.

r. † Ἐγγίζει μοι: ὁ λαὸς οὗτος † τῷ σῶματι
 αὐτῶν, καὶ. s. ὁ εἶπε. t. † σου. u. ὁ στήρησθε.

MARC. VII.

MAT. XV.

17 τις ἔχει ὄτα ἀκέειν, ἀκουέτω! Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τῆ ὄχλου,

13 σαν; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Πᾶσα φυτεία, ἣν ἐκ ἐφύτευσεν ὁ πα-
14 τὴρ μου ὁ ἐράνιος, ἐκρίζωθήσεται. Ἄφετε αὐτὰς· ὁδηγοὶ εἰσι τυφλοὶ
τυφλῶν· τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἰάν ὁδηγῆ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πε-
σόνται.

ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτῆ
18 Ὡς περὶ τῆς παραβολῆς." Καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· Οὗτω καὶ ὑμεῖς ἀσύνε-
19 τοί ἐσε; ἢ νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν
εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον,
20 ἢ δύναται αὐτὸν κοινῶσαι; ὅτι ἐκ
εἰσπορεύεται αὐτῆ εἰς τὴν καρδίαν,
ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφ-
εδρῶνα ἐκπορεύεται, καθαρῶζον
21 πᾶντα τὰ βρώματα. Ἔλεγε δὲ· Ὅτι
το ἐκ τῆ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον,
22 ἐκεῖνο κοινὸν τὸν ἄνθρωπον. Ἔσω-
θεν γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώ-
πων οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύ-
ονται· μοιχεῖαι, πορνεῖαι, φόνοι,
23 κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος,
ἀσέλγεια, ὀφθαλμὸς πονηρὸς, βλα-
σφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη.
24 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκ-
πορεύεται, καὶ κοινὸν τὸν ἄνθρω-
πον.

12 Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῆ,
εἶπον αὐτῷ· Οἶδας, ὅτι οἱ Φαρισαῖοι,
ἀκέσαντες τὸν λόγον, ἐσκανδαλίσθη-

15 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ·
Φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύ-
16 την. Ὁ δὲ — Ἰησοῦς" εἶπεν· Ἀκ-
17 μὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐσε; Οὐ-
πω νοεῖτε, ὅτι πᾶν τὸ εἰσπορευόμε-
νον εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν κοιλίαν
χωρεῖ,
καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται;

18 Ταῦτα δὲ ἐκπορευόμενα ἐκ τῆ σῶματος,
ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, κακείνα κοι-
29 νοὶ τὸν ἄνθρωπον. Ἐκ γὰρ τῆς καρ-
δίας ἐξέρχονται διαλογισμοὶ πονη-
ροὶ, φόνοι, μοιχεῖαι, πορνεῖαι, κλο-
παί, ψευδομαρτυρίαι, βλασφημίαι.

20 Ταῦτά ἐστι τὰ κοινῶντα τὸν ἄνθρωπον·
τὸ δὲ ἀνίπτους χερσὶ φαγεῖν ἢ κοινῶν
τὸν ἄνθρωπον.

25. MARC. VII, 24—31. MAT. XV, 21—29.

Jesus mulieris Cananaeae filiam sanat.

24 Καὶ ἐκείθεν ἀναζαῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὰ
μεθόρια Τύρου — καὶ Σιδῶνος." Καὶ

21 Καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώ-
ρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος.

r. Ὡς τὴν παραβολὴν.

M A R C. VII.

M A T. XV.

εἰσελθὼν εἰς = τὴν οἰκίαν, ἔδενά
 ἤθελε γινῶναι καὶ ἐν ἡδυνήθη λα-
 25 θεῖν. Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐ-
 τῆ, ἧς εἶγε τὸ θυγάτριον αὐτῆς
 πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἐλθῆσα προσέ-
 26 πεισε πρὸς τὰς πόδας αὐτῆ. Ἦν δὲ
 ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, ⁵ Συροφονίτισσα τῷ
 γένει· καὶ ἠρώτα αὐτὸν, ἵνα τὸ
 δαιμόνιον ἐβάλῃ = ἐκ τῆς θυγα-
 τρός αὐτῆς.

οθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεξέλην εἰ μὴ εἰς τὰ
 25 πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθῆσα ⁸ προσεκύ-
 νει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει
 27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Ἄφες πρῶ-
 τον χορτασθῆναι τὰ τέσσα· εἰ γὰρ
 καλὸν ἐστὶ λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέτ-
 28 τῶν, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ
 δὲ ἀπεκρίθη, καὶ λέγει αὐτῷ· Ναί,
 κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω
 τῆς τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιγίων
 29 τῶν παιδῶν. Καὶ εἶπεν αὐτῇ· Διὰ
 τῆτον τὸν λόγον ὑπεγε· ἐξηλέλυθε
 τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς σου.
 30 Καὶ ἀπελθῆσα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς,
 εὔρε το δαιμόνιον ἐξηλελυθὸς, καὶ
 τὴν θυγατέρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς
 31 κλίνης. Καὶ πάλιν ἐλθῶν ἐκ τῶν
 ὀρίων Τύρου ¹¹ καὶ Σιδῶνος ἦλθεν
¹² εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας,
 ἀνὰ μέσον τῶν ὀρίων Δεκαπόλεως.

Καὶ ἰδὲ, γυνὴ Χανααναία ἀπὸ τῶν
 ὀρίων ἐκείνων ἐξελθῆσα, ἐκραύγασεν
 αὐτῷ, λέγουσα· Ἐλέησον με κύριε,
 υἱὲ Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαι-
 23 μονίζεται. Ὁ δὲ ἐκ ἀπεκρίθη αὐ-
 τῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μα-
 θῆται αὐτῆ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες·
 24 Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπι-
 σθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεξέλην εἰ μὴ εἰς τὰ
 25 πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθῆσα ⁸ προσεκύ-
 νει αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει
 26 μοι! Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ
 ἐστὶ καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέτ-
 27 τῶν, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ
 δὲ εἶπε· Ναί, κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυ-
 νάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιγίων τῶν
 πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν
 28 κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ
 Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι, μεγά-
 λη σοῦ ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέ-
 λεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς
 ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς ἦλθε
 πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας·
 καὶ ἀναβάς εἰς τὸ ὄρος, ἐκάθητο
 ἐκεῖ. . . . .

s. Συροφονίτισσα τ. ἐβαύλη.

u. ὁ ἦλθε διὰ Σιδῶνος, x. πρὸς.

x. ὁ προσεκύνησεν.

24. MARC. VII, 52—57.

Homo surdus idemque tardiloquus a Christo sanatur.

32 Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν ὡς μογιλέον, καὶ παρακαλέσιν αὐτὸν, ἵνα ἐπι-
 33 θῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν,
 ἔβαλε τὰς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὕδα αὐτῆ· καὶ πύσας, ἤψατο τῆς γλώσσης
 34 αὐτῆ· καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐξέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐμφαθὰ,
 35 ὃ ἐστὶ, διανοίγητι. Καὶ εὐθέως διηνοιχθήσαν αὐτῆ αἱ ἀκοαὶ, καὶ ἐλύθη
 36 ὁ δεσμός τῆς γλώσσης αὐτῆ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. Καὶ διεξέλατο αὐτοῖς, ἵνα
 37 μηδενὸν εἰπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεξέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκή-
 ρυσσον. Καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποιήμε·
 καὶ τὰς κωφὰς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τὰς ἀλάλους λαλεῖν.

25. MARC. VIII, 1—10. MAT. XV, 52—59.

Septem panibus satiata virorum quatuor millia.

MARC. VIII.

MAT. XV.

1 Ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, ὡς παρι- 32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσόμενος τὰς
 πόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἔχοντων 33 μαθητὰς αὐτῆ, εἶπε· Σπλαγχνίζομαι
 τί φάγωσι, προσκαλεσόμενος ἅ τας 34 ἐπὶ τὸν ὄχλον,
 μαθητὰς = αὐτῆ, λέγει αὐτοῖς· 35 ὅτι ἤδη ἡμεῖς τρεῖς, * προσμένου-
 2 Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι 36 σί μοι, καὶ ἐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ
 ἤδη ἡμεῖς τρεῖς, * προσμένου- 37 ἀπολύσαι αὐτὰς νῆεις ἐθέλῳ, μῆ-
 3 καὶ ἐκ ἔχουσι τί φάγωσι. Καὶ ἐὰν 38 ποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.
 ἀπολύσω αὐτὰς νῆεις εἰς οἶκον αὐ- 39 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ·
 τῶν, ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς 40 Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι,
 4 γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἦκουσι. Καὶ ἀπε- 41 ὥσε χοροῦσαι ὄχλον τοσόντων; Καὶ λέ-
 κριθήσαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ· 42 γει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους
 Πόθεν τέτους δυήσεται τις ὡδε χο- 43 ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὰ, καὶ ὀλί-
 5 τάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; Καὶ ἐπη- 44 γα ἰχθυῖδια. Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχ-
 ρώτα αὐτῆς. Πόσους ἔχετε ἄρτους; 45 λοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ λα-
 6 Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὰ. Καὶ παρίγ- 46 βῶν τὰς ἐπτὰ ἄρτους καὶ τὰς ἰχθυῖ-
 γειε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· 47 εἰς, καὶ ἔδωκε τοῖς
 καὶ λαβὼν τὰς ἐπτὰ ἄρτους, εὐχαρι- 48 μαθηταῖς αὐτῆ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ
 7 στήσας ἔκλασε, καὶ ἔδωκε τοῖς μα- 49 ὄχλῳ.
 θηταῖς αὐτῆ, ἵνα παραθῶσι· καὶ παρί-
 7 θημαν τῷ ὄχλῳ. Καὶ εἶχον ἰχθυῖδια

32 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσόμενος τὰς
 33 μαθητὰς αὐτῆ, εἶπε· Σπλαγχνίζομαι
 34 ἐπὶ τὸν ὄχλον,
 35 ὅτι ἤδη ἡμεῖς τρεῖς, * προσμένου-
 36 σί μοι, καὶ ἐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ
 37 ἀπολύσαι αὐτὰς νῆεις ἐθέλῳ, μῆ-
 38 ποτε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ.
 39 Καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ·
 40 Πόθεν ἡμῖν ἐν ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι,
 41 ὥσε χοροῦσαι ὄχλον τοσόντων; Καὶ λέ-
 42 γει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πόσους ἄρτους
 43 ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτὰ, καὶ ὀλί-
 44 γα ἰχθυῖδια. Καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχ-
 45 λοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ λα-
 46 βῶν τὰς ἐπτὰ ἄρτους καὶ τὰς ἰχθυῖ-
 47 εἰς, καὶ ἔδωκε τοῖς
 48 μαθηταῖς αὐτῆ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ
 49 ὄχλῳ.

γ. ὡς μογιλέον. ι. ὡς πάλιν πολλοῦ. α, † ὁ Ἰησοῦς. β, ἡμέρας. | γ. ἡμέρας.

M A R C. VIII.

M A T. XV.

- ὀλίγα· καὶ εὐλόγησας, εἶπε παραθεῖναι
 8 = καὶ αὐτά." Ἐφαγον δὲ καὶ ἐχορτά- 37 Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν
 σθησαν· καὶ ἦσαν περισσεύματα κλα- καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμα-
 9 σμάτων, ἑπτὰ σπυρίδας. Ἦσαν δὲ 38 των, ἑπτὰ σπυρίδας πλήρεις. Οἱ δὲ
 = οἱ φαγόντες" ὡς τετρακισχίλιοι. ἐσθιόντες ἦσαν τετρακισχίλιοι ἄνδρες,
 10 Καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. Καὶ εὐθέως 39 χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ
 ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθη- ἀπολύσας τὸς ὄχλους ἔειπεν· εἰς τὸ
 τῶν αὐτῶ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμα- πλοῖον, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια Μαγ-
 νουθά.

26. M A R C. VIII, 11—27. M A T. XVI, 1—12.

Prodigium de coelo exposcunt adversarii. Monitum de cavendo Pharisaeorum fermento.

M A R C. VIII.

M A T. XVI.

- 11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρξαντο 1 Καὶ προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι καὶ
 συζητεῖν αὐτῷ, ζητῶντες παρ' αὐτῶ σημεῖον ἐκ τῶ ἔρανῶ ἐπιδειξαι
 σημεῖον ἀπὸ τῶ ἔρανῶ, πειράζοντες 2 αὐτοῖς. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐ-
 αὐτόν. τοῖς· Ὁψίας γενομένης, λέγετε· Ἐυ-
 3 δια· πυθόραζει γὰρ ὁ οὐρανός. Καὶ πρῶτ'· Σήμερον χειμῶν· πυθόραζει
 γὰρ συγγάζον ὁ ἔρανός. = Ὑποκριταί!" τὸ μὲν πρόσωπόν τῶ ἔρανῶ
 γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα
 12 Καὶ ἀναθενάνας τῷ πνεύματι αὐτῶ, 4 τῶν καιρῶν ἔ δύνασθε; Γενεὰ πονη-
 λέγει· Τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ἐπι- ρὰ καὶ μοιχαλὶς σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ
 ζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται σημεῖον ἔ'δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ
 13 τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον. Καὶ ἀφείς σημεῖον Ἰωάν· — τῶ προσφῆτον." Καὶ
 αὐτούς, ἐμβὰς πάλιν = εἰς τὸ πλοῖον," καταλιπὼν αὐτούς, ἀπῆλθε.
 ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.
 14 Καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ 5 Καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτῶ εἰς
 μὴ ἓνα ἄρτον ἔκ εἶχον μεθ' ἐαυτῶν ἐν τὸ πέραν, ἐπελάθοντο ἄρτους λαβεῖν.
 15 τῷ πλοίῳ. Καὶ διεξέλλετο αὐτοῖς, λέγων· 6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
 Ὁρατε, βλέπετε ὑπὸ τῆς ζύμης τῶν Ὁρατε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης
 Φαρισαίων, καὶ τῆς ζύμης Ἡρώδου. 7 τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων. Οἱ
 16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέ- δὲ διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς, λέγοντες·

1. ἐνέβη.

MARC. VIII.

MAT. XVI.

17 γοντες· "Οτι ἄρτους ἐκ ἔχομεν. Καὶ γνῆς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς· Τί διαλογίζεσθε, ὅτι ἄρτους ἐκ ἔχετε; οὐπω νοεῖτε, ἕδὲ συνίετε; ἐπιπεπωρωμένην 18 ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν; Ὁφθαλμούς ἔχοντες ἔ βλέπετε; καὶ ὅσα ἔχοντες ἐκ ἀκίετε; καὶ ἔ μνημονεύετε; * "Ὅτε τὲς πέντε ἄρτους ἔλασα 19 εἰς τὲς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ἤρατε; Δέ- 20 ρουσιν αὐτῷ· Δώδεκα. "Ὅτε δὲ τὲς ἐπτά εἰς τὲς τετρακισχιλίους, πόσων σφυρίδων πληρώματα κλασμάτων ἤ- 21 ρατε; Οἱ δὲ εἶπον· Ἐπτά. Καὶ ἔ- λεγεν αὐτοῖς· Πῶς ἔ συνίετε;

8 "Οτι ἄρτους ἐκ ἐλάβομεν. Γνῆς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν * †· Τί διαλογίζεσθε ἐν ἑαυτοῖς, ὀλιγόπιστοι, ὅτι ἄρτους ἐκ ἐλά- 9 βετε; Οὐπω νοεῖτε;

ἕδὲ μνημονεύετε τὲς πέντε ἄρτους

τῶν πεντακισχιλίων, καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε;

οὐδὲ τὲς ἐπτά ἄρτους τῶν τετρακισχιλίων, καὶ πόσας σφυρίδας ἐλάβετε;

11 Πῶς ἔ νοεῖτε, ὅτι ἔ περὶ ὧν ἄρτου".

εἶπον ὑμῖν * ὧν * προσέχειν" ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ

12 Σαδδουκαίων; Τότε ἔ νῆσαν, ὅτι ἐκ εἶπε προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύμης τῆς ἄρτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδ- δουκαίων.

27. MARC. VIII, 22—26.

Caecus a Christo sanatus Bethsaidae.

22 Καὶ ὧν ἔρχεται" εἰς Βηθσαϊδάν, καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλόν, καὶ παρακαλῶ- 23 σιν αὐτόν, ἵνα αὐτῷ ἄψηται. Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τῆ τυφλῆ, ἐξήγα- γεν αὐτόν ἔξω τῆς κόμης· καὶ πτόσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτῆ, ἐπιθεῖς τὰς χεῖ- 24 ρας αὐτῷ, ἐπρώτω αὐτόν, εἴ τι βλέπει. Καὶ ἀναβλέψας ἔλεγε· Βλέπω τοὺς 25 ἀνθρώπους ὡς ὡς δένδρα" περιπατῶντας. Ἐἶτα πάλιν ἐπέθηκε τὰς χεῖρας ἐπὶ τὲς ὀφθαλμούς αὐτῆ, = καὶ ἐποίησεν αὐτόν ἀναβλέψαι" καὶ ἀποκατεστάθη, 26 καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ὧν ἅπαντας." Καὶ ἀπέσειλεν αὐτόν εἰς † † οἶκον αὐτῆ, λέγων· Μηδὲ εἰς τὴν κόμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἴπῃς τινὶ ἐν τῇ κόμῃ.

c. ὧν ἔρχονται. d. ὧν ὅτι ὡς δένδρα ὄρω.
e. ὧν ἅπαντα. f. † τόν.

a. αὐτοῖς. b. ὧν ἄρτων.
c. ὧν προσέχειν-δὲ.

23. MARC. VIII, 27—IX, 1. LUC. IX, 18—27. MAT. XVI, 13—28.

Petri et discipulorum de Jesu judicium. Mors Christi necessaria.

MARC. VIII.

LUC. IX.

MAT. XVI.

- 27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς 18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι 13 Ἐλθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ εἰς
τὰς πόδας Καισαρείας
τῆς Φιλίππου. Καὶ
ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα τὰς
μαθητὰς αὐτῆ, λέγων
αὐτοῖς· Τίνα με λέγου-
σιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι;
- 28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰω-
άννην τὸν βαπτιστὴν καὶ
ἄλλοι, Ἡλίαν· ἄλλοι δὲ,
ἓνα τῶν προφητῶν.
- 29 Καὶ αὐτὸς ὡς λέγει αὐ-
τοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με
λέγετε εἶναι; Ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ Πέτρος, λέγει
αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστός.
- 19 σιν οἱ ὄχλοι εἶναι; Οἱ
δὲ ἀποκριθέντες εἶπον·
Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν·
ἄλλοι δὲ, Ἡλίαν· ἄλλοι
δὲ, ὅτι προφήτης τις
τῶν ἑσχαίων ἀνέστη. Εἵ-
πε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς
δὲ τίνα με λέγετε εἶναι;
- 20 τῶν ἑσχαίων ἀνέστη. Εἵ-
πε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς
δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; 16 λέγετε εἶναι; Ἀποκρι-
θεὶς δὲ Σίμων Πέτρος,
εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστός,
ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶν-
τος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
- 17 τος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμων βῆρ Ἰωάν· ὅτι σὰρξ καὶ αἵ-
18 μα ἔκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς ἑβραίοις. Καὶ γὰρ
δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω
19 μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου ἔκωσι τὴν ἐκκλησίαν ταύτην. Καὶ δώ-
σω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν ἑβραίων· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς
γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς,
ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς
20 ἑβραίοις. Τότε ὡς διε-
21 ἔσειλατο τοῖς μαθηταῖς
αὐτῆ, ἵνα μηδενὶ εἴπω-
22 σιν, ὅτι αὐτὸς ἐστίν ὁ
τὸν
- 30 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτοῖς, 21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς 20
ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ
παρήγγειλε μηδενὶ ἑλέ-
31 αὐτῆ. Καὶ ἤρξατο δι- 22 γων τῆτο, εἰπὼν· Ὅτι
δάσκειν αὐτὰς, ὅτι δεῖ
δεῖ

g. ὡς ἐπηρώτα αὐτοῖς.

| s. ὡς εἰπέτω.

| d. ὡς ἐπετίμησεν. e. † Ἰησοῦς.

MARC. VIII.

τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου
πολλά παθεῖν, καὶ ἀπο-
δοιμασθῆναι ἢ ἠπὸ
τῶν πρεσβυτέρων καὶ
τῶν ἀρχιερέων καὶ
† τῶν γραμματέων,
καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ
μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνα-
στῆναι. Καὶ παρήρησά
τὸν λόγον ἐλάλει.

Καὶ πρόσλαβόμενος αὐτὸν ὁ
Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ.

33 Ὁ δὲ ἐπιγραφείς, καὶ ἰδὼν τὰς
μαθητὰς αὐτῆ, ἐπιτίμησε τῷ
Πέτρῳ, λέγων· Ὑπαγε ὀπίσω
μου, Σατανᾶ! ὅτι ἐφρονεῖς τὰ
τῆ θεῶ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

34 Καὶ προσκαλεσάμενος
τὸν ὄχλον σὺν τοῖς μα-
θηταῖς αὐτῆ, εἶπεν αὐ-
τοῖς· ἢ ὡς "Ὁσις" θέλει
ὀπίσω μου κἀκολουθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν,
καὶ ἀράτω τὸν ξαυρὸν
αὐτῆ, καὶ ἀκολουθεῖτω
μοι.

35 Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτῆ σῶσαι, ἀ-
πολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν
ἀπολέσῃ — τὴν ἑαυτοῦ ψυ-

LUC. IX.

τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου 21
πολλά παθεῖν, καὶ ἀπο-
δοιμασθῆναι ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιε-
ρέων καὶ γραμματέων,
καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐ-
γερθῆναι."

22 Καὶ πρόσλαβόμενος αὐτὸν ὁ
Πέτρος, ἤρξατο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ,
λέγων· Πλεῶς σοι, κύριε· ἐ μὴ

23 ἔσαι σοι τέτο. Ὁ δὲ γραφείς
εἶπε τῷ Πέτρῳ· Ὑπαγε ὀπίσω
μου, Σατανᾶ! σακάνδαλόν μου
εἶ· ὅτι ἐφρονεῖς τὰ τῆ θεῶ, ἀλ-
λὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.

Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου
ἢ ἔρχεσθαι, ἢ ἀρνησάσθω
ἑαυτὸν — καὶ ἀράτω
τὸν ξαυρὸν αὐτῆ =
καθ' ἡμέραν" καὶ ἀκο-
λουθεῖτω μοι.

24 Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυ-
χὴν αὐτῆ σῶσαι, ἀπο-
λέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν
ἐπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐ-

MAT. XVI.

21 Χριστός. Ἀπὸ τότε ἤρ-
ξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν
τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ, ὅτι
δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς
Ἱεροσόλυμα, καὶ πολλὰ
παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσ-
βυτέρων καὶ ἀρχιερέων
καὶ γραμματέων, καὶ ἀ-
ποκτανθῆναι, καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου
ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω
ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν
ξαυρὸν αὐτῆ, καὶ ἀκο-
λουθεῖτω μοι.

25 Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν
ψυχὴν αὐτῆ σῶσαι, ἀ-
πολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν
ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐ-

h. ὡς ἰπὸ. i. ὡς εἶπε. k. ἐλθεῖν.

l. τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

t. ὡς ἀναστῆναι. u. ἐλθεῖν.

x. ὡς ἀπαρνησάσθω.

M A R C. VIII.

χὴν" ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τῆ
 εὐαγγελίου, ^m† σώσει αὐ-
 36 τήν. Τί γὰρ ὠφελήσει
ⁿ ἄνθρωπον," εἰὰν
 κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅ-
 λον, καὶ ζημιωθῇ τὴν
 37 ψυχὴν αὐτῆ; ἢ τί δώσει
 ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα
 ταῆς ψυχῆς αὐτῆ;
 38 "Ὅς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ

L U C. IX.

τῆ ἔνεκεν ἐμοῦ, ἔτος σώ-
 σει αὐτήν.
 25 Τί γὰρ ὠφελείται ἄν-
 θρωπος κερδήσας τὸν
 κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ
 ἀπολέσας ἢ ζημιωθείς;
 26 "Ὅς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ

M A T. XVI.

τῆ ἔνεκεν ἐμοῦ, εὐρήσει
 αὐτήν.
 26 Τί γὰρ ὠφελείται ἄν-
 θρωπος, εἰὰν τὸν κόσ-
 μον ὅλον κερδήσῃ, τὴν
 δὲ ψυχὴν αὐτῆ ζημιω-
 θῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρω-
 πος ἀντάλλαγμα ταῆς
 ψυχῆς αὐτῆ;

με καὶ τῆς ἐμεῖς λόγους ἐν τῇ
 γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ
 ἑμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τῆ ἀν-
 θρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐ-
 τόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τῆ
 πατρὸς αὐτῆ μετὰ τῶν ἀγγέ-
 λων τῶν ἁγίων.

με καὶ τῆς ἐμεῖς λόγους, τῆτον
 ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐπαισχυν-
 θήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ
 αὐτῆ, καὶ τῆ πατρὸς καὶ τῶν
 ἁγίων ἀγγέλων.

27 Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τῆ
 ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τῆ πατρὸς αὐτῆ, μετὰ τῶν ἀγγέλων
 αὐτῆ· καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πράξιν αὐτῆ.

IX. 1 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· 27 Λέγω δὲ ὑμῖν * ἀλη-
 ᾠμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
 εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐση-
 κώτων, οἵτινες εἰ μὴ
 γεύσονται θανάτου,
 ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασι-
 λείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθυῖαν
 ἐν δυνάμει.

27 Λέγω δὲ ὑμῖν * ἀλη-
 θῶς, εἰσὶ τινες τῶν ὧδε
 ὧδε" ^z ἰσώτων," οἳ εἰ μὴ
^a γεύσονται" θανάτου, ἕως
 ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν
 τοῦ θεοῦ.

28 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰσὶ
 τινες ^f τῶν ὧδε ἰσώτων,"
 οἵτινες εἰ μὴ γεύσονται
 θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι
 τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
 ἐρχόμενον ἐν τῇ βασι-
 λείᾳ αὐτῆ.

m. † οὗτος. n. ἄνθρωπος.

y. ἄνθρωπος. z. ἐσηκώτων.

f. τῶν ὧδε ἐσηκώτων.

a. γεύσονται.

29. MARC. IX, 2—13. LUC. IX, 28—36. MAT. XVII, 1—15.

Jesu transfiguratio in monte.

MARC. IX.

LUC. IX.

MAT. XVII.

2 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ ὁ † Ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτὲς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῆ ἐγένετο ἑλβοντα, λευκά ἴαν = ὡς χιῶν, — οἷα γραφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς ἔδύναται λευκᾶναι."

4 Καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἡλίας σὺν Μωσεῖ, καὶ ἦσαν συλλαλῆντες τῷ Ἰησοῦ.

32 ξη, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτῆ, ἣν ἐμελλε πληρῆν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ. Διαγορηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτῆ καὶ τὲς δύο ἄνδρας τὲς συνεσῶτας

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Ῥαββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι καὶ ποιῆσωμεν σιγητὰς τρεῖς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ Ἡλίᾳ μίαν. Οὐ γὰρ ἦδει τί ἔλαλήσῃ"

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τὲς λόγους τέτους, ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτώ, καὶ παραλαβὼν ὁ † Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδος τῆ προσώπου αὐτῆ ἕτερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτῆ λευκὸς ἑξαζρόπτων.

30 Καὶ ἰδὲ, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας·

31 ὁ δὲ ὀφθέντες ἐν δό-

32 ξη, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτῆ, ἣν ἐμελλε πληρῆν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ. Διαγορηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτῆ καὶ τὲς δύο ἄνδρας τὲς συνεσῶτας

33 αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτὲς ἀπ' αὐτῆ, εἶπεν—ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι καὶ ποιῆσωμεν σιγητὰς τρεῖς, μίαν σοὶ, καὶ ὁ μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν Ἡλίᾳ· μὴ εἰδῶς ὁ λέγει.

1 Καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον, καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτῆ· καὶ ἀναφέρει αὐτὲς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν. Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτῆ ὡς ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτῆ ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς.

3 Καὶ ἰδὲ, ὤφθησαν αὐτοῖς Μωσῆς καὶ Ἡλίας, μετ' αὐτῆ συλλαλῆντες.

32 ξη, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτῆ, ἣν ἐμελλε πληρῆν ἐν Ἱερουσαλήμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ. Διαγορηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτῆ καὶ τὲς δύο ἄνδρας τὲς συνεσῶτας

4 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· εἰ θέλεις, ποιῆσωμεν ὧδε τρεῖς σιγητὰς, σοὶ μίαν, καὶ Μωσῆ μίαν, καὶ Ἡλίᾳ μίαν.

ο. † τόν. p. ∞ λαλήσου. ∞ ἀποκριθῆ. | b. † τόν. c. Μωσεῖ μίαν. |

M A R C. IX.

L U C. IX.

M A T. XVII.

¶ ἡσαν γὰρ ἐκφοβοί." 54
7 Καὶ ἐγένετο νεφέλη ἐπι-
σκιάζουσα αὐτοῖς·

καὶ ἤλθε" φωνὴ ἐκ
τῆς νεφέλης ὅτι "Οὗτός
ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀ-
γαπητός· αὐτὲ ἀκούετε.,

7 ἔπεσον ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα. Καὶ προσ-
ελθὼν ὁ Ἰησοῦς, ἤψατο αὐτῶν, καὶ εἶπεν·

8 Καὶ ἐξάπινα περιβλε-
ψάμενοι, ἐκεῖ ἐδύναεῖ-36
δον, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν
μόνον μετ' ἑαυτῶν. Ἰησοῦς μόνος.

9 Καταβαινόντων δὲ αὐ-
τῶν ἀπὸ τῶ ὄρους, διετείλατο
αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ διηγήσωνται
ἃ εἶδον, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱός τῆ
ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

10 Καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς
ἑαυτὰς, συζητῶντες, τί ἐστὶ
τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι."

11 Καὶ ἐπρωτίων αὐτὸν, λέγοντες· "Ὅτι
λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι Ἥλιαν
δεῖ ἔλθειν πρῶτον;

12 Ὁ δὲ ἄποκριθεὶς εἶπεν" αὐτοῖς·
Ἥλιος μὲν ἔλθων πρῶτος, ἀποκαθιστᾷ
πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν

54 Ταῦτα δὲ αὐτῆ λέγον-
τος, ἐγένετο νεφέλη καὶ
ἐπισκίασεν αὐτούς· ἐφο-
βήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκεί-
νους εἰσελθεῖν εἰς τὴν

νεφέλην. Καὶ φωνὴ ἐγένε-
το ἐκ τῆς νεφέλης, λέ-
γουσα· „Οὗτός ἐστιν ὁ
υἱός μου ὁ ἀγαπη-
τός·" αὐτῆ ἀκούετε.,

Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν
φωνήν, εὐρέθη = ὁ"
Ἰησοῦς μόνος.

Καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ ἐδενὶ
ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ-
μέραις ἃ δὲ ὦν ἐωράκασι.

10 Καὶ ἐπρωτίησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτῆ, λέγοντες· Τί ἐν οἱ γραμματεῖς
λέγουσιν, ὅτι Ἥλιαν δεῖ ἔλθειν πρῶ-
τον; Ὁ δὲ = Ἰησοῦς" ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν αὐτοῖς· Ἥλιος μὲν ἔρχεται — πρῶ-
τον" καὶ ἀποκαταστήσει πάντα·

5" Ἐπὶ αὐτῆ λαλῶντος, ἰδὲ,
νεφέλη ἔφωτός" ἐπι-
σκίασεν αὐτὰς·

καὶ ἰδὲ, φωνὴ ἐκ τῆς νε-
φέλης λέγουσα· „Οὗ-
τός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκη-
σα· αὐτὲ ἀκούετε., Καὶ

ἀκούσαντες οἱ μαθηταί,

8 βεῖσθε. Ἐπύρραντες δὲ
τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
ἐδύνα εἶδον, εἰ μὴ τὸν

9 Ἰησοῦν μόνον. Καὶ κα-
ταβαινόντων αὐτῶν ἐκ
τῶ ὄρους, ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ
Ἰησοῦς, λέγων· Μηδενὶ εἴπητε
τὸ ὄραμα, ἕως ἃ ὁ υἱός τῆ ἀν-
θρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ.

η. ἡ φοβοί γὰρ ἐγένοντο. ρ. ἡ ἐγένετο.
θ. † λέγουσα. τ. ἡ ὅταν ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. υ. ἡ ἐφη.

d. ἡ ἐκλελεγμένους. | g. ἡ φωτεινή.
h. ἀπό.

MARC. IX.

MAT. XVII.

13 υἱὸν τῆ ἀνθρώπου, ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ ἐξουδενωθῆ; Ἀλλὰ λέγω ὑμῖν, ὅτι καὶ Ἡλίας ἐλήλυθε, καὶ ἐποίησαν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς γέγραπται ἐπ' αὐτόν.

12 λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Ἡλίας ἤδη ἦλθε, καὶ ἐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν, ἀλλ' ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν. ἔτι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει πάσχειν ἐπ' αὐτῶν.

13 Τότε συνῆκαν οἱ μαθηταί, ὅτι περὶ Ἰωάννου τοῦ βαπτιστῆ εἶπεν αὐτοῖς.

30. MARC. IX, 14—29. LUC. IX, 37—43. MAT. XVII, 14—21.

Daemoniacus, cui discipuli Jesu mederi non potuerant, persanatur.

MARC. IX.

LUC. IX.

MAT. XVII.

14 Καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς μαθητάς, εἶδεν ὄχλον πολὺν περὶ αὐτὸς, καὶ γραμματεῖς συζητῶντας αὐτοῖς. Καὶ εὐθίως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν. Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς· τί συζητεῖτε πρὸς αὐτὸς;

37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολὺς. Καὶ ἰδὼς, ἀνῆλθὼν ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπιβλεψαὶ ἐπὶ τὸν υἱὸν μου, ὅτι μωρογενῆς ἐστὶ μοι.

14 Καὶ ἐλθόντων αὐτῶν πρὸς τὸν ὄχλον, προσῆλθεν αὐτῷ ἄνθρωπος, γονυπετῶν αὐτόν, καὶ λέγων· Κύριε, ἐλέησόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἐκ τῶν ὄχλου, εἶπε· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. Καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν καὶ ἀφρίξει, καὶ τρίζει τὰς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ ξηραίνεται.

39 Καὶ ἰδὼς, πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν, καὶ ἐξαιφνης κράζει καὶ σπαράσσει αὐτόν μετὰ ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συνηρίβον αὐτόν.

16 Καὶ προσῆνεγκα αὐτόν τοῖς μαθηταῖς σου, καὶ ἐκ ἡδυνήθησαν αὐτόν.

19 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε· ἵνα αὐτὸ ἐκβάλλωσι, καὶ ἐκ ἰσχυροῦν.

40 Καὶ ἰδεήθη τῶν μαθητῶν σου, ἵνα ἐκβάλωσιν αὐτό, καὶ ἐκ ἡδυνήθησαν.

17 θεραπεύσαι. Ἀποκρι-

x. ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν.
y. τὰς γραμματεῖς.
z. πρὸς αὐτούς. a. αὐτῷ.

e. ἐπίβλεψον. f. μοίξω.
g. ἐκβάλλωσιν.

i. αὐτῷ.

MARC. IX.

αἰτοῖς" λέγει· ὦ γενεὰ
 ἄπιστος! ἕως πότε πρὸς
 ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε
 ἀνέξομαι ὑμῶν; Φέρε-
 20 τε αὐτὸν πρὸς με. Καὶ
 ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς
 αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτόν, 42 σου." Ἔτι δὲ προσε-
 εὔθως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν
 αὐτόν· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς,
 21 ἐκυλίετο, ἀφρίζων. Καὶ ἐπιρῶ-
 τησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστίν, ὡς τὶτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε·
 22 Παιδιόθεν· καὶ πολλάκις αὐτόν· καὶ εἰς † τὸ πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα
 23 ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ', εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ
 δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ, εἰ δύνασαι — πιστεύσαι· πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι.
 24 Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τῆ παιδίου, μετὰ δακρύων ἔλεγε· Πιστεύω †, βοήθει
 25 μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι
 τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω·
 26 Ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. † Καὶ ἑκράξας" καὶ πολλὰ ἑσπα-
 ράξας" †, ἐξῆλθε. Καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρὸς, ὥςτε πολλὰς λέγειν, ὅτι ἀπέθανεν.
 27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας 42 Ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς 18 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ
 αὐτόν τῆς χειρὸς, ἤγει- τῷ πνεύματι τῷ ἀκα- Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ'
 ρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. θάρτῳ, καὶ ἴασατο τὸν αὐτὸ τὸ δαιμόνιον· καὶ
 παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐ- ἐθεραπεύθη ὁ παῖς ἀπὸ
 τῆς ὥρας ἐκείνης.

43 τὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Ἐξεπλήροοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τῆ θεῶ.

28 Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον, 19 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπρωτῶν αὐτόν
 κατ' ἰδίαν· Ὅτι ἡμεῖς ἐκ ἡδυνήθη- 20
 μεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν, εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς ἐκ
 ἡδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν
 ὑμῶν· ἐμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε
 πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει
 τέτο· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ

LUC. IX.

δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· ὦ
 γενεὰ ἄπιστος καὶ διε-
 σορμμένη! ἕως πότε ἔ-
 σομαι πρὸς ὑμᾶς; καὶ
 ἀνέξομαι ὑμῶν; Προς-
 ἀγαγε ἡ ὧδε τὸν υἱόν
 Ἔτι δὲ προσε-
 χομένου αὐτοῦ, ἐξόρησεν αὐτόν τὸ
 δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν.

MAT. XVII.

θεὸς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
 ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διε-
 σορμμένη! ἕως πότε
 ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως
 πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;
 Φέρετέ μοι αὐτόν ὧδε.

MARC. IX.

MAT. IX.

29 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τέτο τὸ γένος ἐν ἔδενι δύναται ἐξελεθεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

μεταβήσεται καὶ ἔδεν ἀδυνατήσῃ ὑμῖν. Τέτο δὲ τὸ γένος ἐν ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ.

51. MARC. IX, 30—32. LUC. IX, 43—45. MAT. XVII, 22. 23.

Mors Christi praedicta.

MARC. IX.

LUC. IX.

MAT. XVII.

30 Καὶ ἐκεῖθεν ἐξεληθόντες, παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐν ἡθελεν, ἵνα τις γνῶ. Ἐδιδασκε γὰρ τὸς μαθητὰς αὐτῶν, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτανθεῖς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβήντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

31 Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπιπάσιν οἷς ἰεοῖα" = ὁ Ἰησοῦς," εἶπε πρὸς τὸς μαθητὰς αὐτῶν·

22 Ἀναστροφόμενων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·

31 λέει, ἵνα τις γνῶ. Ἐδιδασκε γὰρ τὸς μαθητὰς αὐτῶν, καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτανθεῖς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβήντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

44 Θεσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τὸς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τούτο, καὶ ἦν παρακαλυμμένον ἀπὸ αὐτῶν, ἵνα μὴ αἰσθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβήντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τῆς ῥήματος τούτου.

23 Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτανεῖσθαι αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται. Καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.

32 ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα, καὶ ἐφοβήντο αὐτὸν ἐπερωτῆσαι.

45 χεῖρας ἀνθρώπων. Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τούτο, καὶ ἦν παρακαλυμμένον ἀπὸ αὐτῶν, ἵνα μὴ αἰσθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβήντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τῆς ῥήματος τούτου.

52. MARC. IX, 33—50. LUC. IX, 46—50. MAT. XVIII, 1—9.

Infans modestiae exemplum coram apostolis sistitur. De scandalis.

MARC. IX.

LUC. IX.

MAT. XVIII.

33 Καὶ ἦλθεν εἰς Καπερναεὺν. Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπρωτὰ αὐτῶν· Τί ἐν τῇ ὁδῷ = πρὸς

34 ἑαυτῶν" διελογίζεσθε; — Οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς ἀλλήλους γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, τίς μείζων.

46 Εἰςῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.

1 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὁρᾷ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν;

f. Ὁ μετὰ τρεῖς ἡμέρας.

i. ἐποίησεν.

k. Ὁ ἡμέρας.

MARC. IX.

LUC. IX.

MAT. XVIII.

35 Καὶ καθίσας ἐφώνησε
τὲς δώδεκα, καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· Εἴ τις θέλει πρῶτος

36 ρος. Καὶ λαβὼν παι-
δίον, ἔξησεν αὐτὸ ἐν
μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐγκα-
λίσιάμενος αὐτὸ, εἶ-
πεν αὐτοῖς·

4 δία, ἢ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἔθνων. Ὅστις ἔν 1 ἔτα-
πεινώσῃ" αὐτὸν ὡς τὸ παιδίον τῆτο, ἔτιός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τῶν ἔθνων.

37 Ὅς ἐάν ἐν τῶν τοῖστων
παιδίον δέξηται ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχε-
ται· καὶ ὅς ἐάν ἐμὲ δέ-
ξηται, ἐν ἐμὲ δέχεται,
ἀλλὰ τὸν ἀποσείλαντά
με.

38 Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ε ἱ Ἰωάννης, λέ-
γων· Διδάσκαλε, εἶδομέν τινα^h ἱ τῷ
ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα δαιμόνιαⁱ ἱ
καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν, = ὅτι ἐκ

39 ἀκολουθεῖ ἡμῖν." Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε· 50
Μὴ κολύετε αὐτόν. Οὐδεὶς γάρ ἐστιν,
ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου, καὶ δυνήσεται ταχὺ κικολογῆσαι

40 με. Ὅς γὰρ ἐκ ἔστι καθ' ^k ἡμῶν, ὑπὲρ
ἡμῶν" ἐστιν.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν
διαλογισμὸν τῆς καρδίας
αὐτῶν,

ἐπιλαβόμενος παιδίου, 2
ἔξησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτοῦ,
48 καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

2 Καὶ προσκαλεσάμενος
ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔξησεν
αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν,

3 1 καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν, ἐάν μὴ Ἐραφήτε
καὶ γένησθε ὡς τὰ παι-

Ὅς ἐάν δέξηται τῆτο τὸ
παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ
ὅς ἐάν ἐμὲ δέξηται, δέχε-
ται τὸν ἀποσείλαντά με.

Ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πα-
σιν ὑμῖν ὑπάρχων, ἔτος

5 Καὶ ὃς ἐάν δέξηται παι-
δίον τοῖστων ἐν ἐπὶ τῷ
ὀνόματί μου, ἐμὲ δέ-
χεται.

LUC. IX.

49 ^k ἔστι" μέγας. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
Ἰωάννης, εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἶδομέν τι-
να ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα
= τὰ" δαιμόνια, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐ-
τὸν, ὅτι ἐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν. Καὶ
εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Μὴ κολύετε·

ὃς γὰρ ἐκ ἔστι καθ' ^l ὑμῶν, ὑπὲρ ὑμῶν"
ἐστιν.

41 Ὅς

g. † ὁ h. † ἐν. i. † ὃς ἐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν.
k. ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν.

k. ἔστι.

l. ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν.

l. ἔταπεινώσει

MARC. IX.

MAT. XVIII.

- 41 Ὅς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος, ἐν ¹† ὀνόματι ^m†, ὅτι Χριστῷ ἔσθε, ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἔμὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτῆ.
- 42 Καὶ ὃς ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, καλὸν ἐστὶν αὐτῷ μᾶλλον, εἰ περὶκεῖται ⁿ ὡς λίθος μυλιῶς" περὶ τὸν τράχηλον αὐτῆ, καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν.
- 43 Καὶ εἰὰν σκανδαλίξῃ σε ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλὸν σοὶ ἐστὶ κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα ἀπελθεῖν εἰς τὴν γέενναν,
- 44 — εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον," ¹ — ὅπου ὁ σκόληξ αὐτῶν ἔτελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ ἔσβέννυται." Καὶ εἰὰν ὁ πῆξ σου σκανδαλίξῃ σε, ἀπόκοψον αὐτόν· καλὸν ἐστὶ σοὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν, ἢ τὰς δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν, = εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον," — ὅπου ὁ σκόληξ αὐτῶν ἔτελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ ἔσβέννυται." Καὶ εἰὰν ὁ ὀφθαλμὸς σου σκανδαλίξῃ σε, ἔμβαλε αὐτόν· καλὸν σοὶ ἐστὶ μονόφθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῆς θεῆς, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν — τῆ πυρός," ὅπου ὁ σκόληξ αὐτῶν ἔτελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ ἔσβέννυται. Πῆξ γὰρ πυρὶ ἀλισθῆσεται, καὶ πᾶσα θυσία ἀλὶ ἀλισθῆσεται.
- 50 Καλὸν τὸ ἄλας· εἰὰν δὲ τὸ ἄλας ἀναλον γένηται, ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς ἄλας, καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.
- 6 Ὅς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τέτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέροι αὐτῷ, ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικὸς ⁿ ὡς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῆ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης.
- 7 Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων! Ἀνάγκη γάρ — ἐστὶν" ἔλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ — ἐκείνῳ," δι' ἃ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.
- 8 Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου, ἢ ὁ πῆξ σου σκανδαλίξῃ σε, ἔκκοψον ⁿ ὡς αὐτὰ," καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοὶ ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλὸν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.
- 9 Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμὸς σου σκανδαλίξῃ σε, ἔξελε αὐτόν, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλὸν σοὶ ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τῆ πυρός. . . .

1. † τῷ. m. † μου. n. ὡς μύλος ὀνικός. | m. ὡς εἰς. n. ὡς αὐτόν.

P A R S IV.

LIBRI DE FACTIS DICTISQUE JESU CHRISTI, CUM
HIEROSOLYMA ITER NOVISSIMUM FACIENTIS,
TUM IN IPSA URBE VERSANTIS.

LUCAE CAPP. IX, 51. — XXI, 38.

MATTHAEI CAPP. XIX, 1. — XXV, 46.

MARCI CAPP. X, 1. — XIII, 37.

S E C T I O I.

LUC. IX, 51. — XVIII, 14.

Itineris descriptio, in qua varia colliguntur, Lucae maximam partem propria.

1. Luc. IX, 51—56.

Inhospitalitas Samaritanorum; iracundia Jacobi et Joannis reprehensa.

51 **Ε**γένετο δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς
 52 τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστῆριξε τῆ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἀπέστειλεν
 ἀγγέλους πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρει-
 53 τῶν, ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ. Καὶ ἐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν
 54 πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ἰάκωβος καὶ
 Ἰωάννης, εἶπον· Κύριε, θέλεις εἰπομεν πῶς καταβῆναι ἀπὸ τῆ ἔρανῶ, καὶ
 55 ἀναλῶσαι αὐτοῦ, — ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησε;” Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς
 56 = καὶ εἶπεν· Οὐκ οἶδατε, οἴου πνεύματος ἐσε ὑμεῖς;”^a †. Καὶ ἐπορεύθησαν
 εἰς ἑτέραν κώμην.

2. † Ὁ γὰρ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐκ ἤλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σῶσαι.

2. Luc. IX, 57—62. (MAT. VIII, 19—22.)

Quid Jesus postulet a suis.

LUC. IX.

MAT. VIII.

57 ^b Ὡς ἔγενετο δὲ, πορευομένων αὐ-
των ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπέ τις πρὸς αὐτόν·

Ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἂν ἀπέρχῃ, =

58 κύριε." Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·

Αἱ ἀλώπεκες φωλεὰς ἔχουσι, καὶ τὰ

πετεινὰ τῆ ἔρανῃ κατασκηνώσεις· ὁ

δὲ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐν ἔχει, πᾶ τὴν

59 κεφαλὴν κλίνῃ. Εἶπε δὲ πρὸς ἑτε-

ρον· Ἀκολέθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύ-

ριε, ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον

60 θάψαι τὸν πατέρα μου. Εἶπε δὲ αὐτῷ

= ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες τὸς νεκροὺς θάψαι

τὸς ἑαυτῶν νεκροὺς· σὺ δὲ ἀπελθὼν

διάγγελε τὴν βασιλείαν τῆ θεῶ.

61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκολουθήσω σοί, κύριε·

πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀπο-

62 τάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς·

Οὐδεὶς ἐπι-

βαλὼν τὴν χεῖρα αὐτῆ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὐθιὸς ἐστί

εἰς τὴν βασιλείαν τῆ θεῶ.

19 Καὶ προσελθὼν εἰς γραμματεὺς, εἶ-
πεν αὐτῷ· Διδάσκαλε, ἀκολουθή-
σω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ.

20 Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Αἱ ἀλώ-

πεκες φωλεὰς ἔχουσι, καὶ τὰ πετει-

νὰ τῆ ἔρανῃ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ

υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐν ἔχει, πᾶ τὴν

21 κεφαλὴν κλίνῃ. Ἐτερος δὲ τῶν μα-

θητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κί-

ριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν

22 καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. Ὁ δὲ

Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολέθει μοι,

καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς

ἑαυτῶν νεκροὺς.

3. Luc. X, 1—24. (MAT. XI, 20—27.)

Septuaginta discipulorum legatio. Dirae in urbes Galilaeae. Precantis Jesu Christi gratiarum actio de doctrinae suae popularitate et simplicitate.

LUC. X.

1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν

αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτῆ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον, ἃ ἔμελλεν

2 αὐτὸς ἔρχεσθαι. Ἐλεγεν ὁ ὢν πρὸς αὐτούς· (Mat. 9, 37.) Ὁ μὲν θερι-

σμός πολὺς, οἱ δὲ ἔργαται ὀλίγοι· δεήθητε ἔν τῆ κυρίου τῆ θερισμῆ, ὅπως

3 ^d ἐβάλλῃ ἔργατας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτῆ. (Mat. 10. passim.) Ἐπάγετε ἰδὲ,

4 ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. Μὴ βασιάζετε βαλάντιον, μὴ

5 πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσασθε. Εἰς ἣν δ'

6 ἂν οἰκίαν * εἰσελθῆτε, πρῶτον * λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. Καὶ εἰάν ^f † ἦ

b. ὢ καὶ c. ὢ δε. d. ἐμβάλλῃ. e. εἰσερχοσθε. f. † μέν.

Luc. X.

ἐκεῖ ἔστι υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπὶ αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε,
 7 ἐφ' ὑμᾶς ἀνακάμψει. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθιόντες καὶ πίνοντες
 τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιός γάρ ἐστι ὁ ἐργάτης τῆς μισθῆς αὐτῆς· μὴ μεταβαίνετε εἰς
 8 οἰκίας εἰς οἰκίαν. Καὶ εἰς ἣν = δ' ἂν πόλιν εἰσερχοσθε, καὶ δέχονταί ὑμᾶς,
 9 ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν, καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ
 10 λέγετε αὐτοῖς· Ἦγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν
 ἢ εἰσελθῆτε, καὶ μὴ δέχονταί ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἶπατε·
 11 Καὶ τὸν κοπιώσαντα τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν + εἰς τοὺς πό-
 12 δας — ἡμῶν, ἀπομασσομέθα ὑμῖν· πλὴν τῆτο γνώσχετε, ὅτι ἤγγικεν ἡ βα-
 12 σιλεία τοῦ Θεοῦ. Λέγω ἡμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον
 ἔξει, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.

13 Οὐαὶ σοὶ Χοραζὶν! οὐαὶ σοὶ Βηθσαϊ-
 δά! ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγέ-
 14 νοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι
 ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σπο-
 14 δῶ καθήμεναι μετενόησαν. Πλὴν
 Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔξει
 15 ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν. Καὶ σὺ Κα-
 περναούμ, ἢ ἕως τῆς ἑρανῆ ὑψωθεί-
 16 σα, ἕως ἄδου καταβιβασθήσῃ.

24 νάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοὶ, ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον. Πλὴν
 λέγω ὑμῖν, ὅτι γῆ Σοδόμων ἀνεκτότερον ἔξει ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ σοὶ.

16 Ὁ ἀπέων ὑμῶν, ἐμὲ ἀπέει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθε-
 17 τῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποσειλάντά με. Ἦτίθεισαν δὲ οἱ ἐβδόμηροντα μετὰ χαρᾶς,
 λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.
 18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἔραπῃν ἐκ τῆς ἑρανῆ πεσόντα.
 19 Ἴδὲ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τῆς πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων, καὶ

Mat. XI, 20. Τότε ᾄδατο ὀνειδίξαι τὰς
 πόλεις, ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖστοι
 δυνάμεις αὐτῆς, ὅτι ἔμετενόησαν.
 21 Οὐαὶ σοὶ Χοραζὶν! οὐαὶ σοὶ ἢ Βηθ-
 σαϊδάν!" ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι
 ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι
 ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σπο-
 22 δῶ μετενόησαν. Πλὴν λέγω ὑμῖν·
 Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔξει
 23 ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἢ ὑμῖν. Καὶ σὺ
 Καπερναούμ, ἢ ἕως τῆς ἑρανῆ
 ὑψωθείσα, ἕως ἄδου καταβιβασθήσῃ·
 ὅτι εἰ ἐν Σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυν-

g. + ο. h. εἰσερχοσθε. i. + ἐφ' ὑμᾶς.
 k. + δέ.

a. Ὡς Βηθσαϊδά. b. Ὡς ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ
 ὑψώθη, ἕως.

Luc. X.

20 ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆ ἑχθρῆ· καὶ ἔδεν ὑμᾶς εἰ μὴ ἰ ἀδικήση. Πλὴν ἐν τῷ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῶν ὑποτάσσονται· χαίρετε δὲ ^m †, ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς ἑρανοῖς.

21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρῃ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐξομολογῆμαί σοι, πάτερ, κύριε τῆ οὐρανῆ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Ναὶ, ὁ πατήρ, ὅτι ἔως ἐγένετο εὐδοκία ἐμ-
22 προσθέν σου. ⁿ † Πάντα ^o μοι παρεδόθη ὑπὸ τῆ πατρὸς μου· καὶ ἔδειξ γινώσκει, τίς ἐστὶν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βέληται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι.

Mat. XI, 25. Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐξομολογῆμαί σοι, πάτερ, κύριε τῆ οὐρανῆ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. Ναὶ, ὁ πατήρ, ὅτι ἔως ἐγένετο εὐδοκία ἐμ-
26 προσθέν σου. Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τῆ πατρὸς μου· καὶ ἔδειξ ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· ἔδὲ τὸν πατέρα τίς ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βέληται ὁ υἱός ἀποκαλύψαι. . . .

23 Καὶ ἔραφεις πρὸς τὰς μαθητάς, κατ'

24 ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προσήται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν, ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ ἐκ εἶδον· καὶ ἀκῶσαι ἃ ἀκούετε, καὶ ἐκ ἤκουσαν. (Cf. Mat. 13, 16. 17.)

4. Luc. X, 25—37.

Summum praeceptum de diligendo altero parabola docetur de Samaritano misericordē.

25 Καὶ ἰδὲ, νομικός τις ἀνίστη, ἐπιειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί
26 ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ
27 τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· „Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.,, (Cf. Mat. 22, 35. seq.) Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης·
28 τῆτο ποιεῖ, καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων ^p ὡς δικαῖον ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰη-
30 σὸν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ἰησοῦς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἀνθρώπος τις κατέβηκεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχῶ, καὶ λησταὶ περιέπεσον· οἱ καὶ ἐκ-

1. ὡς ἀδικήσει. m. † μᾶλλον. n. † καὶ ἔραφεις πρὸς τὰς μαθητάς εἶπε.
o. παρεδόθη μοι. p. ὡς δικαῖον.

LUC. X.

δύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα.
 31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἰσραεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν,
 32 ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, — ἐλθὼν"
 33 καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν
 34 αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη. Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτῆ, ἐπιχέων ἔλαιον
 καὶ οἶνον· ἐπιβιάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς παν-
 35 δοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτῆ. Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον = ἐξελθὼν," εὐβαλὼν δύο
 36 δηνάκια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτῆ, καὶ ὅ,τι ἂν
 37 πρὸς δαπανήσεως, ἐγὼ, ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με, ἀποδώσω σοι. Τίς ἔν τέτων
 38 τῶν τριῶν ἂ ἀληθὸν δοκεῖ σοι" γεγονέναι τῆ ἔμπροσθεν εἰς τὰς λησείας; Ὁ δὲ
 εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτῆ. Εἶπεν ἔ — δὲ" αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πο-
 ρεύου, καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

5. LUC. X, 38—42.

Marthae et Mariae pietas in Jesum.

38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτῆς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά.
 39 Γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπέδεξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ
 τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τὰς πόδας τῆ
 40 Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτῆ. Ἡ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακο-
 νίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπε· Κύριε, ἐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κα-
 41 τέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ ἔν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ
 εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά·
 42 ἑνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις ἐκ ἀφαιρε-
 θήσεται — ἀπ' αὐτῆς.

6. LUC. XI, 1—13.

Formula precandi a Christo proposita; assiduitas in precando et fiducia dei commendata.

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπε τις
 τῶν μαθητῶν αὐτῆ πρὸς αὐτὸν· Κύριε, διδάξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ
 2 Ἰωάννης ἐδίδαξες τὰς μαθητὰς αὐτῆ. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προσεύχησθε, λέγετε·
 3 Πάτερ, ὁ ἅγιος πᾶσι τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω σου ἡ βασιλεία ἡμῶν·
 4 ἡμῶν τὸν ἐπίσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας
 ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς

η. δοκεῖ σοι πλησίον. ς. ἐν. s. ἡμῶν. τ. ἡμῶν. ε. ἡμῶν. u. ἡ βασιλεία σου.
 z. ἡμῶν τὸν ἐπίσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν, ὡς ἐν ἔρανῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Luc. XI.

5 εἰς πειρασμόν †. (Cf. Mat. 6, 9—13.) Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ
 7 ὑμῶν ἔξει φίλον καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ ἂ ὡ εἶπη" αὐτῷ·
 6 Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους· ἐπειδὴ φίλος — μου" παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς
 7 με, καὶ ἐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ· ἢ κἄν κείνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἶπη· Μὴ
 μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλειται, καὶ τὰ παιδία μου μετ' ἐμῆ εἰς
 8 τὴν κοίτην εἰσιν· ἔ δύναμαι ἀναστὰς δεῦναι σοι. Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ ἔ δώσει
 αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτῷ φίλον, διάγε τὴν ἀναίδειαν αὐτῷ ἐγεῖραι
 9 δώσει αὐτῷ ἂ ὡ ὅσον" χρῆσει. Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται
 10 ὑμῖν· ζῆτεῖτε, καὶ εὕρησθε· κηδέτε, καὶ ἀνοίγησεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν
 11 λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὕρισκει· καὶ τῷ κηδέοντι ὡ ἀνοίγησεται." Τίνα δὲ
 † εἰ" ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ ἢ"
 12 καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὄνον, μὴ
 13 ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; Εἰ ἔν ὑμῖς, πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε ὡ δόματα
 ἀγαθὰ" διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσω μᾶλλον ὁ πατήρ, ὁ ἐξ οὐρανό, δώσει
 πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν! (Cf. Mat. 7, 7—11.)

7. Luc. XI, 14—28.

Pharisaeorum calumniae; Christi defensio. Vitiositas in homine augescens. Quis vere beatus.
 14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου
 15 ἐξελεθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν
 εἶπον· Ἐν Βεελζεβούλ, † τῷ" ἄρχοντι τῶν δαιμονίων, ἐκβάλλει τὰ δαιμό-
 16 νια· ἔτεροι δὲ, πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ.
 17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυ-
 18 τὴν διαμερισθεῖσα ἐρημῆται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει. Εἰ δὲ καὶ ὁ σατα-
 νᾶς ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἢ βασιλεία αὐτῆ; ὅτι λέγετε, ἐν
 19 Βεελζεβούλ ἐκβάλλει με τὰ δαιμόνια. Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ
 δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν; Διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ
 20 ἔσονται. Εἰ δὲ ἐν δαυτῷ θεῷ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἐρθασεν ἐφ' ὑμᾶς
 21 ἢ βασιλεία τῆ θεῷ. Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτῆ αὐ-
 22 λην, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆ· ἐπὶ δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτῆ ἐπιελθὼν
 νικήσῃ αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτῆ αἶρει, ἐφ' ἢ ἐπεποιθεῖ, καὶ τὰ σῦλλα αὐτῆ
 23 διαδίδωσιν. Ὅ μὴ ὦν μετ' ἐμῆ, κατ' ἐμῆ ἐστὶ" καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμῆ,

y. † ἀλλὰ ἔχει ἡμᾶς ἀπὸ τῆ πονηρῆ. a. ὡ ἐρεῖ. b. ὡ ὅσον. c. ὡ ἀνοίγησεται.
 d. εἰ. e. ἀγαθὰ δόματα.

LUC. XI.

24 σκορπίζει. (Cf. Mat. 12, 22—30.) "Όταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τῶ
 25 ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητῶν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει
 26 κεκοσμημένον. Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρό-
 27 θρώπου ἐκείνου χεῖρονα τῶν πρώτων. (Cf. Mat. 12, 43—45.) Ἐγένετο δὲ ἐν
 28 τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπίφασά τις γυνὴ φωνήν ἐκ τῆ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ·
 Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ εὖς ἐθήλασας! Αὐτὸς δὲ εἶπε·
 Μενύγγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τῆ θεῆ, καὶ γαλάσσοντες †.

8. LUC. XI, 29—36.

Christi sermones de signo Jonae, de perversitate et obstinatione hominum illius aetatis.

29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισομένων, ἤρξατο λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη πονηρὰ ἐστὶ
 σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ^h †.
 30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς Νινευίταις, οὕτως ἔσαι καὶ ὁ υἱὸς
 31 τῆ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ. Βασιλίσσα Νότου ἐγεθήσεται ἐν τῇ κρίσει
 μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακριθεὶς αὐτῆς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν
 περάτων τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίανⁱ Σολομῶνος· καὶ ἰδὲ, πλείονⁱ Σολομῶνος·
 32 ὧδε· Ἄνδρες^k ὡς Νινεὺν^l ἀναθήσονται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ
 κατακρινούσιν αὐτήν· ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ· καὶ ἰδὲ, πλείον
 33 Ἰωνᾶ ὧδε. (Cf. Mat. 12, 38—42.) Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἄψας, εἰς κρυπτὴν τίθη-
 34 σιν, εἰδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα αἱ εἰσπορευόμενοι τὸ φέγ-
 35 γος βλέπωσιν. (Cf. Mat. 5, 15.) Ὁ λύχνος τῆ σῶματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμὸς † σου·
 ὅταν — ἔνⁿ ὁ ὀφθαλμὸς σου ἀπλῆς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἐστίν·
 35 ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν. — Σκόπει ἔν, μὴ τὸ φῶς τὸ
 36 ἐν σοί, σκότος ἐστίν. Εἰ ἔν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινόν, μὴ ἔχον τι μέρος
 σκοτεινόν, ἔσαι φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀσραπτῇ φωτίξῃ σε". (Cf.
 Mat. 6, 22. 23.)

9. LUC. XI, 37—54. (MAT. XXIII. passim.)

Sermones Jesu convivales de Pharisaeorum et legis periternum moribus.

37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠρώτα αὐτὸν Φαρισαῖός τις, ὅπως ἀρτίστη παρ' αὐτῷ· εἰσελθὼν
 38 δὲ ἀνέπεσεν. Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύμασεν, ὅτι ἔκ πρώτον ἐβαπτίσθη πρὸ τῆ
 ἄρτιου.

f. ἡ ἀνάπαυσιν. g. † αὐτόν. h. τῆ προφήτου. i. Σολομῶντος. k. ὡς Νινεὺταις.

Luc. XI.

39 ἀρίστου. Εἶπε δὲ ὁ κύριος πρὸς αὐ-
 τὸν· Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξω-
 θεν τῆ ποτηρίου καὶ τῆ πίνακος κα-
 θαρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει
 40 ἀρπαγῆς καὶ πονηρίας. Ἐφρονας,
 ἐχ' ὁ ποιήσας τὸ ἔσωθεν, καὶ τὸ ἔσω-
 41 θεν ἐποίησε; * Πλὴν τὰ ἐνόητα
 δοτε ἐλεημοσύνην· καὶ ἰδὲ, πάντα
 καθαρὰ ὑμῖν ἔσιν.
 42 Ἄλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις,
 ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον
 καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάγα-
 νον· καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν
 καὶ τὴν ἀγάπην τῆ θεῆ. — Ταῦτα
 † δε ἔδει ποιῆσαι, κἀκείνα μὴ ἀφιέ-
 ναι."
 43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς Φαρισαίοις, ὅτι
 ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν
 ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τὰς ἀσπασμῶς
 44 ἐν ταῖς ἀγοραῖς. Οὐαὶ ὑμῖν †,
 ὅτι ἐστὶ ἢ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδη-
 λα, καὶ οἱ ἄνθρωποι — οἱ περικτα-
 45 τήντες ἐπάνω, ἐκ οἴδασιν. Ἀπο-
 κριθεὶς δὲ τις τῶν νομικῶν, λέγει
 αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦτα λέγων καὶ
 ἡμᾶς ὑβρίζεις.
 46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς
 εἶαί, ὅτι φορτίζετε τὰς ἀνθρώπους
 φορτία δυσβάστακτα καὶ αὐτοὶ ἐνὶ τῶν

Mat. 23, 25. Οὐαὶ ὑμῖν γραμμα-
 τεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι κα-
 θαρίζετε τὸ ἔσωθεν τῆ ποτηρίου καὶ τῆς
 παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἀρ-
 παγῆς καὶ ἀδικίας. 26. Φαρισαῖε τυφλέ,
 καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τῆ ποτη-
 ρίου = καὶ τῆς παροψίδος," ἵνα γένη-
 ται καὶ τὸ ἐκτὸς ὡ αὐτῶν" καθαρὸν.
 23. Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρι-
 σαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατέτε τὸ ἡδύ-
 οσμον καὶ τὸ ἀνηθον καὶ τὸ κύμνον·
 καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τῆ νόμου, τὴν
 κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίσιν.
 Ταῦτα † δε ἔδει ποιῆσαι, κἀκείνα μὴ
 ἀφιέναι. 24. Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διυλίζον-
 τεσ τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κἀμηλον κατα-
 πίνοντες. 6. Φιλέσῃ τε τὴν πρωτοκλισίαν
 ἐν τοῖς δεῖπνοις, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας
 ἐν ταῖς συναγωγαῖς, 7. καὶ τὰς ἀσπα-
 σμῶς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. . . . 27. Οὐαὶ ὑμῖν,
 γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί,
 ὅτι περομοιάζετε τάφοις κενοιαμένους,
 οἵτινες ἔσωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι,
 ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν, καὶ
 πάσης ἀκαθαρσίας. 28. Οὕτω καὶ ὑμεῖς
 ἔσωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκ-
 ναιοι, ἔσωθεν δὲ μεσοὶ ἐσε ὑποκρισεως
 καὶ ἀνομίας.
 4. Δοιμένοισι ὡ γὰρ" φορτία βαρῆα —
 καὶ δυσβάστακτα," καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ
 τοὺς ὄμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ

1. † γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί. m. ὡ μνημεῖα.

LUC. XI.

MAT. XXIII.

δακτύλον ὑμῶν ἐπὶ προσφαιύετε τοῖς
47 φορτίοις. Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδο-
μεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν,
οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐ-
τούς.

48 Ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε
τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν·
ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς,
ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε — αὐτῶν τὰ
μνημεῖα."

49 Διὰ τῆτο καὶ ἡ σοφία τῆ θεᾶ εἶ-
πεν· Ἀποσελῶ εἰς αὐτούς προφήτας,

καὶ ἀποσόλους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀπο-
50 κτενεῖσι καὶ ἐκδιώξουσιν· ἵνα ἐκ-
ζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προ-
φητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ κατα-
βολῆς κόσμου, ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύ-
της· ἀπὸ — τῆ αἵματος Ἀβελ

ἕως τῆ αἵματος Ζαχαρίου, τῆ ἀπο-
λομένου μεταξὺ τῆ θυσιασθρίου καὶ
τῆ οἴκου. Ναί, λέγω ὑμῖν, ἐκζητη-
θήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι ἤρατε
τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ ἐκ
ἠεῖθητε," καὶ τὰς εἰσερχομένους
ἐκωλύσατε.

δακτύλῳ αὐτῶν ἐθέλουσι κινήσαι αὐ-
τά. 29. Οὐαὶ ἱμῖν, γραμματεῖς καὶ Φα-
ρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰς
τάφους τῶν προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ
μνημεῖα τῶν δικαίων, 30. καὶ λέγετε·

Ἐγὼ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων
ἡμῶν, ἐκ ἂν ἡμεῖς κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν
τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. 31. Ὡσε μαρ-
τυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοὶ ἐσε τῶν φονευ-
σάντων τὰς προφήτας. 32. Καὶ ὑμεῖς
πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.

33. Ὅφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς φύ-
γητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γενένης;

34. Διὰ τῆτο, ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποσέλλω πρὸς
ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφῆς καὶ γραμμα-
τεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ ζαν-
ρώσατε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαζιγώσατε ἐν ταῖς
συναγωγαῖς ὑμῶν, καὶ διώξετε ἀπὸ πό-
λεως εἰς πόλιν· 35. ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς
πάν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς
γῆς, ἀπὸ τῆ αἵματος Ἀβελ τῆ δικαίου,

ἕως τῆ αἵματος Ζαχαρίου υἱῆ Βαραχίου,
ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τῆ ναῶ καὶ τῆ θυ-
σιασθρίου. 36. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἡ
ἡξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεάν ταύ-
την. 14. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φα-
ρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι κλειετε τὴν βασι-
λείαν τῶν ἐραυῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀν-
θρώπων· ὑμεῖς γὰρ ἐκ εἰσερχεσθε, ἐδὲ
τὰς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν.

53 ὁ ὡς Ἀγροντος δὲ αὐτῆ ταῦτα πρὸς αὐτούς," ἤρξαντο — οἱ γραμματεῖς καὶ"
54 οἱ Φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχεν· καὶ ἀποσηματίζεν αὐτὸν περὶ πλειόνων, = ἐνε-

LUC. XI.

θρεύοντες αὐτόν," P † = ζητῆντες" — θηρεῦσαι τι ἐκ τῆ σόματος αὐτῆ,
= ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῆ."

10. LUC. XII.

Christi orationes varii argumenti. Jesus arbiter litis expetitur. Item sermones varii.

- 1 Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν μυριάδων τῆ ὄχλου, ὥσε καταπατεῖν ἀλλήλους,
ἤρξατο λέγειν πρὸς τὰς μαθητὰς αὐτῆ· Πρῶτον * προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς
2 ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἣτις ἐσὶν ὑπόκρισις. (Mat. 10, 26. sqq.) Οὐδὲν δὲ
συγκεκαλυμμένον ἐσὶν, ὃ ἐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτόν, ὃ ἐ γνωσθήσε-
3 ται. Ἄνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ ὃ
4 πρὸς τὸ ἐς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς ταμείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμάτων. Λέ-
5 γω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων" τὸ σῶμα,
6 καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων τ' ἢ περισσότερόν" τι ποιῆσαι. Ἰποδείξω δὲ
7 ὑμῖν, τίνα φοβηθήτε. Φοβήθητε τὸν, μετὰ τὸ ἀποκτείνειν, ἢ ἐξουσίαν
8 ἔχοντα" ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν· ναί, λέγω ὑμῖν, τῆτον φοβήθητε. Οὐχὶ
πέντε ξροῦθία πῶλεται ἀσσαρίων δύο; καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν ἐκ ἐσὶν ἐπιλεησομέ-
9 νον ἐνώπιον τῆ θεῆ. Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμην-
10 ται. Μὴ ἐν φοβείσθε· πολλῶν ξροῦθίων διαφέρετε. Λέγω δὲ ὑμῖν· πᾶς ὃς
ἀν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου
11 ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τῆ θεῆ. Ὁ δὲ ἀρνησάμενός
με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τῆ θεῆ.
12 (Mat. 3, 28.) Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου, ἀφεθή-
σεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα — βλασφημήσαντι," ἐκ ἀφεθήσεται.
13 (Mat. 10, 19.) "Ὅταν δὲ τ' ἢ προσφέρωσιν" ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς
ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε, πῶς ἢ τί ἀπολογήσῃσθε, ἢ τί εἴπητε·
14 τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἢ δεῖ εἰπεῖν.
15 Εἶπε δὲ τις αὐτῷ ἐκ τῆ ὄχλου· Διδάσκαλε, εἶπε τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι
16 μετ' ἐμὲ τὴν κληρονομίαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, τίς με κατέστησε
17 δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτῆς· Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε
ἀπὸ τῆς" πλεονεξίας· ὅτι ἐκ ἐν τῷ περισσεύειν τιῇ ἢ ζωῇ x ἢ αὐτῆ".
18 ἐσὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῆ. Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτῆς, λέγων· Ἄν-
19 θρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα. Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων·

p. † καί. q. ἀποκτεινόντων. r. ἢ περισσόν. s. ἢ ἔχοντα ἐξουσίαν. i. ἢ φίλων.
u. ἢ πάσης. x. ἢ αὐτῆ.

LUC. XII.

- 18 Τί ποιήσω, ὅτι ἐν ἔργῳ πᾶ συνάξω τὰς καρπὰς μου; Καὶ εἶπε· Τέτο ποιήσω·
καθελά μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα
19 ὧ τὰ γενήματα^γ μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, ¹ καὶ ἰσοῦ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχῇ, ἔχεις
20 πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύε, φάγε, πίε, εὐφροαίνε. Εἶπε δὲ αὐτῷ
ὁ θεός·² Ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτήσου ἀπὸ σέ· ἃ δὲ ἤτοι-
21 μασας, τίμιν ἔσαι; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν.
22 Εἶπε δὲ πρὸς τὰς μαθητὰς αὐτῆ· Διὰ τέτο ὑμῖν λέγω, μὴ μεριμνᾶτε τῇ
23 ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε· μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύσασθε. ² Ὡς Ἡ" ψυχὴ πλείων
24 ἔστι τῆς τροφῆς· καὶ τὸ σῶμα τῷ ἐνδύματος. Κατανοήσατε τὰς κόρακας,
ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι ταμειον, οὐδὲ ἀποθήκη· καὶ
25 ὁ θεὸς τρέφει αὐτὰς. Πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετεινῶν! Τίς δὲ
26 ἔξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτῆ πῆχυν ἓνα; Εἰ
27 οὖν οὔτε ἐλάττωσιν δύνασθε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε; Κατανοήσατε τα
κρίνα, πῶς αὐξάνει· οὐ ποτιᾶ, ἐδὲ νήθει. Λέγω δὲ ὑμῖν, ἐδὲ Σολομῶν ἐν
28 πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτῆ περιεβάλετο, ὡς ἐν τέτων. Εἰ δὲ τὸν γόρτον ἐν τῷ
ἀργῷ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ θεὸς οὕτως
29 ἀμφιέννυσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι! Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε, τί φά-
30 γητε ἢ τί πίητε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε. Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη τῆ
31 κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν, ὅτι χηρίζετε τέτων. Πλὴν ζητεῖτε
τὴν βασιλείαν ² Ὡς τῆ θεῶ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. (vid.
32 P. III. Sect. I. pag. 27.) Μὴ φοβᾶ, τὸ μικρὸν ποιῶνιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ
33 πατὴρ ὑμῶν δεῖναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοστα ὑμῶν, καὶ
δοτε ἐλεημοσύνην. Ποιήσατε ἑαυτοῖς ^b Ὡς βαλάντια" μὴ παλαιόμενα, θη-
σαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς ἔρανοις, ὅπου κλέπτῃς ἐν ἐγγίξει, ἐδὲ σὴς δια-
34 φθείρει. Ὅπου γὰρ ἔστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν
35 ἔσαι. Ἐξωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λῆγροι καιόμενοι·
36 ¹ καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν, πότε ἀνα-
λύσει ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρέσαντος, εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ.
37 Μακάριοι οἱ δῆλοι ἐκεῖνοι, ἔς ἐλθὼν ὁ κύριος εὐρήσει γρηγορήσας. Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώσεται, καὶ ἀνακλιεῖ αὐτὰς, καὶ παρελθὼν διακονήσει
38 αὐτοῖς. Καὶ ἰὰν ἐλθῇ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἐλθῇ,
καὶ εὐρηῇ ἔτω, μακάριοί εἰσιν — οἱ δῆλοι" ἐκεῖνοι. (Mat. 24, 42.)

γ. τὰ γενήματα.   2. Ὡς ἡ γὰρ.   2. Ὡς αὐτοῦ,   b. Ὡς βαλάντια.

Luc. XII.

39 Τέτο δὲ γινώσκετε, ὅτι, εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης, ποῖα ὄρα ὁ κλέπτης ἔρχεται,
 40 ἰσχυρόρησεν ἄν, καὶ ἐκ ἄν ἀρῆζε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ. Καὶ ὑμεῖς ἔν
 γίνεσθε ἔτοιμοι· ὅτι ἡ ὄρα ἐ δουεῖα, ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἔρχεται. Εἶπε δὲ
 41 αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς
 42 πάντας; Εἶπε δὲ ὁ κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος· ὁ καὶ φρόνι-
 μος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τῆ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ
 43 σιτομέτριον; Μακάριος ὁ δῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἔλθων ὁ κύριος, αὐτῆ εὐρήσει
 44 ποιῶντα ἔτος. Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῆ κα-
 45 τασήσει αὐτόν. Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· Χρονίζει
 ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι· καὶ ἄρξεται τύπτειν τὰς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας,
 46 ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι· ἤξει ὁ κύριος τῆ δόλου ἐκείνου ἐν
 ἡμέρᾳ, ἢ ἐ προσδοκᾷ, καὶ ἐν ὄρα, ἢ ἐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει αὐτόν, καὶ
 47 τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει. Ἐσεῖνος δὲ ὁ δῦλος, ὁ γνῆς τὸ θέ-
 λημα τῆ κυρίου· ἐαυτοῦ, καὶ μὴ ἐτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα
 48 αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς. Ὁ δὲ μὴ γνῆς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται
 ὀλίγας. Παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρὲ-
 49 θετο πολὺ, περισσώτερον αἰτήσουσιν αὐτόν. Πῦρ ἤλθον βαλεῖν^d ὁ εἰς^e
 50 τὴν γῆν· καὶ τί θέλω, εἰ ἤδη ἀνέφθῃ; Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, ὁ καὶ πῶς
 51 συνέχομαι ἕως ὅτε^e τελεσθῆ; Δοκιεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμενῃ δεῖναι ἐν
 52 τῇ γῆ; Οὐχί, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἡ διαμερισμὸν. Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τῆ νῦν
 53 πάντε ἐν οἴκῳ ἐπὶ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυοῖ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί. Δια-
 μερισθήσεται πατήρ^f ὁ ἐφ'^e υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ,
 καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρὶ· πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη ἐπὶ
 54 τὴν πενθερὰν αὐτῆς. (Cf. Mat. 10, 34—36. pag. 53.) Ἐλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις·
 "Οἷαν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατίλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε· Ὁμβροσ ἐρ-
 55 χεται· καὶ γίνεται ἔτιω. Καὶ ὅταν Νότον πνέοντα, λέγετε· Ὅτι καθῶν ἔξει· καὶ γί-
 56 νεται. Ἰσοκρίται, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς Mat. 16, 3. Τὸ μὲν πρόσωπον τῆ
 καὶ τῆ ἐρανῆς εἶδαντε δοκιμάζειν· τὸν δὲ ἐρανῆ γινώσκετε διακρίνειν, τὰ δὲ
 57 καιρὸν τῆτον πῶς ἐ δοκιμάζετε; Τί σημεῖα τῶν καιρῶν ἐ δύνασθε.
 58 δὲ καὶ ἀφ' ἐαυτῶν ἐ κρίνετε τὸ δίκαιον; Ὡς γὰρ ὑπάγετε μετὰ τῆ ἀντιδί-
 νου σου ἐπὶ ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· μή-
 ποτε κατασύρη σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῶ τῷ πράκτορι,

LUC. XII.

59 καὶ ὁ πρῶτος σε ἔβαλε εἰς φυλακὴν. Λέγω σοι, ἔ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως ἔ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῶς. (Mat. 5, 25. 26. P. III. Sect. I. p. 22.)

11. LUC. XIII, 1 — 9.

Galilaei quidam a Pilato caesi; ceterorum similis sors peccantium.

1 Παρῆσαν δὲ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλι-
2 λαιῶν, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἐμίξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε, ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι ἔτοι ἀμαρτωλοὶ παρὰ πάν-
3 τας τὰς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ'
4 ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολείσθε. Ἡ ἐκείνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ,
ἐφ' ἃς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτὰς, δοκεῖτε, ὅτι ἔτοι
ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τὰς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ;
5 Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ ἡ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολείσθε.
6 Ἐλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολὴν· Συκὴν εἶχε τις ἐν τῷ ἀμπελώνι αὐτῆ
7 πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε ἡ ζιτῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ, καὶ ἔχ εὖρεν. Εἶπε δὲ πρὸς
τὸν ἀμπελουργόν· Ἰδὲ, τρία ἔτη ἐρχομαι ζιτῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ,
8 καὶ ἔχ εὐρίσκω· ἐκκοψον αὐτήν· ἵνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; Ὁ δὲ ἀποκρι-
9 θεὶς λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτήν καὶ τῆτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ
αὐτήν καὶ βάλω κ κοπρίαν· ἵ καὶ μὲν ποιήσῃ καρπὸν· εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλ-
λον ἐκκόψεις αὐτήν.

12. LUC. XIII, 10 — 17.

Mulier die sabbathi sanatur.

10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι.
11 Καὶ ἰδὲ, γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν
12 συγκόπτουσα, καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. Ἰδὼν δὲ αὐτήν
ὁ Ἰησοῦς, προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας
13 σου. Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ ἐδόξαζε
14 τὸν θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος, ἀγανακτῶν, ὅτι τῷ σαββάτῳ
ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμερῶν εἰσὶν, ἐν αἷς δεῖ ἐργά-
15 ζεσθαι· ἐν ταύταις ἔν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τῆ σαββά-
του. Ἀπεκρίθη ἡ ἑν' αὐτῷ ὁ κύριος, καὶ εἶπεν· Ἐπιπορεύεσθε, ἕκαστος
ὑμῶν τῷ σαββάτῳ ἔ λύει τὸν βῆν αὐτῆ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης, καὶ

g. βάλλη. h. μετανοήσητε. i. καρπὸν ζιτῶν. k. κοπρίαν. l. ἡ δέ.
m. ἐπιπορεύεσθε.

Luc. XIII.

16 ἐπαγαγὼν ποτίξει; Ταύτην δὲ, θυγατέρα Ἀβραάμ ἔσαν, ἣν ἔδησεν ὁ σατα-
 νᾶς ἰδὲ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, ἐν ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τῆ δεσμῶ τέτον τῇ ἡμέρᾳ
 17 τῆ σαββάτου; Καὶ ταῦτα λεγόντιοι αὐτῷ, κατησχύνοντο πάντεο οἱ ἀντικει-
 μενοι αὐτῷ· καὶ πᾶο ὁ ὄχλοο ἔχαιρειν ἐπὶ πᾶοι τοῖο ἐνδόξοιο τοῖο γινομένοιο
 ὑπὲρ αὐτῷ.

13. Luc. XIII, 18—21.

Parabola de futuro ecclesiae incremento.

18 Ἐλεγε δὲ· Τῖνι ὁμοῖα ἐοῖν ἡ βασιλεία τῆ θεῶ; καὶ τῖνι ὁμοῖώσω αὐτήν;
 19 Ὅμοῖα ἐοῖ κίκκω σινάπειω, ὃν λαβὼν ἄνθρωποο ἔβαλεν εἰο κῆπον εἰαυτῷ·
 καὶ ἠῶξῆσε, καὶ ἐγένετο εἰο δένδρον — μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τῆ οὐρανῶ κα-
 20 τεοκῆνωσεν ἐν τοῖο κλάδοιο αὐτῷ. = Καὶ ἄλλω εἶπε· Τῖνι ὁμοῖώσω τῇν
 21 βασιλείαν τοῦ θεῶ; Ὅμοῖα ἐοῖ ζύμη, ἣν λαβῶσα γυνῆ ἠ ἐνέκρουσεν εἰο
 ἀλεύρου οἶατα τρία, ἕωοο ἔ ἐξυμῶθη ὅλον. (Mat. 13, 31. sqq. Marc. 4,
 - 30. pag. 69.)

14. Luc. XIII, 22—35.

Christus de paucitate beatorum interrogatus, quid responderit. Insidiae Herodis. Minae in Hierosolymitanos.

22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμαο διδάσκων, καὶ πορεύειν ποιέμενοο εἰο Ἰε-
 23 ρουσαλήμ. Εἶπε δὲ τιοο αὐτῷ· Κύριοο, εἰ ὀλγοο οἰ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε πρὸο
 24 αὐτῷ· (Mat. 7, 13.) Ἀγωνίζεοθε εἰοελθεῖν διὰ τῆο ξενῆο. ὁ θῶγοο· ὅτι πολλοο,
 25 λέγω ὑμῖν, ζητήσοοσιν εἰοελθεῖν, καὶ οὐκ ἰσχύσοοσιν. (Cf. Mat. 7, 21.) Ἀφ' ἔ
 ἄν ἐγεορθῆ ὁ οἰκοδοοεπότιοο, καὶ ἀποκλειοῖη τῇν θύραν, καὶ ἄρξῆοθε εἰο ἐξέλαι
 καὶ κρούειν τῇν θύραν, λέγοντεο· Κύριοο, κύριοο, ἀνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεῖο
 26 ἐρεῖ ὑμῖν· Οὐκ οἶδο ὑμᾶο ποθέν ἐοῖ. Τότε ἄρξεοθε λέγειν· Ἐφάγομεν ἐνώπιόν
 27 σου καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖο πλαταῖαιο ἡμῶν ἐδίδαξασ. Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν,
 ἐν οἶδο ὑμᾶο — ποθέν ἐοῖ· ἀπόογητε ἀπ' ἐμοῦ πάντεο — οἰ ἐργάται τῆο ἀδικῆοο.
 28 Ἐνεῖ ἐοῖαι ὁ κλανθμόο καὶ ὁ βορνημόο | Mat. 8, 11. Πολλοο ἀπὸ ἀνατολῶν
 τῶν ὀδοόντων, ὅταν ὄψηοθε Ἀβραάμ καὶ θυομῶν ἤξοοσι, καὶ ἀνακλιθῆοον-
 καὶ Ἰοαάν καὶ Ἰακώβ, καὶ πάνταο τῆο προφήταο ἐν τῇ βασιλεία τῆ θεῶ, ὑμᾶο | ται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰοαάν καὶ Ἰα-
 29 δὲ ἐκβαλλομένοο ἐξω. Καὶ ἤξοοσιν | 12. Οἰ δὲ υἱοῖ τῆο βασιλείαο ἐκβλη-
 ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ θυομῶν καὶ = ἀπὸ | θῆοονται εἰο τὸ σκοτόο τὸ ἐξώτερον·

LUC. XIII.

MAT. VIII.

- 30 Βορῶα καὶ Νότου, καὶ ἀνακλιθήσου-
ται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς θεᾶς. Καὶ ἰδὲ,
31 εἰδὼν ἔσχατοι, οἳ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσι πρῶτοι, οἳ ἔσονται ἔσχατοι. Ἐν
αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες Φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ. Ἐξέλθε,
32 καὶ πορεύου ἐντεῦθεν· ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Πορευθέντες εἶπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· Ἰδὲ, ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεις
33 ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι. Πλὴν δεῖ με σή-
μερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προ-
φήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ.
34 Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσαλήμ, ἡ ἡ ἀποκτείνουσα" τοὺς προφήτας, καὶ
λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς
αὐτήν, ποσάνις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν
τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις
τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυ-
35 γας; καὶ οὐκ ἠθέλησατε. Ἰδὲ, ἀφίε-
ται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἡμεῖς λέγο-
μεν ἡμεῖς, ὅτι ἐμὴ με ἴδητε ἕως ἂν
ἦξη ὅτι εἶπητε. Ἐυλόγητος ὁ ἐρχό-
μενος ἐν ὀνόματι κυρίου!

Mat. 23, 37. Ἱερουσαλήμ, Ἱερουσα-
λήμ, ἡ ἀποκτείνουσα" τὸς προφήτας,
καὶ λιθοβολῶσα τὸς ἀπεσταλμένους πρὸς
αὐτήν, ποσάνις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν
τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ἐπισυναγαγεῖν
ὄρνις τὰ νοσσιὰ ἐαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυ-
γας; καὶ ἐκ ἠθέλησατε. 38. Ἰδὲ, ἀφίε-
ται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. 39. Λέ-
γω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι,
ἕως ἂν εἶπητε. Ἐυλόγητος ὁ ἐρχόμε-
νος ἐν ὀνόματι κυρίου!

15. LUC. XIV, 1—24.

Jesus die sabbathi apud Pharisaeum coenans hydropico medetur. Sermones illius convivales.
Parabola de convivio.

- 1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔλθειν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων
2 σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρέμενοι αὐτόν. Καὶ ἰδὲ, ἄν-
3 θρώπος τις ἦν ὑδροπικὸς ἐμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε
πρὸς τὸς νομικὰς καὶ Φαρισαίους, λέγων· = Εἰ" ἔξεσι τῷ σαββάτῳ θερα-
4 πεύειν; Οἱ δὲ ἠούχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυσε.
5 Καὶ = ἀποκριθεὶς" πρὸς αὐτὰς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ" βῆς εἰς
φρέαζ ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθὺς ἀνασπάσει αὐτόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
6 τοῦ σαββάτου; Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα.
"Ελεγε

p. ὄρα. q. ἀποκτείνουσα. r. † ἔρημος. s. ἀμὴν δὲ λέγω. t. ὡς υἱὸς ἡ.

LUC. XIV.

7 Ἐλεγε δὲ πρὸς τὰς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπὶ χρόνῳ, πῶς τὰς πρωτοκλισίας
 8 ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς· Ὅταν κληθῆς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κα-
 9 τακλιθῆς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν· μήποτε ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπὸ
 10 αὐτῷ· καὶ ἰδὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἔρει σοι· Δὸς τέτρω τόπον· καὶ
 11 τότε ἔρξῃ μετ' αἰσχύνῃς τὸν ἕσχατον τόπον κατέχειν· Ἄλλ' ὅταν κληθῆς, πο-
 12 ρευθεὶς ἄνωγει εἰς τὸν ἕσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε, εἴπῃ
 13 σοι· Φίλε, προσκαθήθητι ἀνώτερον· Τότε ἔξει σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανα-
 14 κειμένων σοί· Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ ταπεινῶν
 15 ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται· Ἐλεγε δὲ καὶ τῷ κεκλημένῳ αὐτόν· Ὅταν ποιῆς ἄριστον
 16 ἢ δεῖπνον, μὴ φέροις τὰς φίλους σου, μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου, — μηδὲ τὰς
 17 συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλουσίου· μήποτε καὶ αὐτοὶ σε ἀντικαλέσωσι,
 18 καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα· Ἀλλ' ὅταν ποιῆς δοχὴν, κάλει πτωχοὺς, ἀνα-
 19 πῆρους, χωλούς, τυφλούς· καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι ἐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναι σοι·
 20 ἀνταποδοθήσεται γὰρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων· Ἀπέσας δὲ τις τῶν
 21 συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος ὃς γάγεται ὡς ἄριστον ἐν
 22 τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ· Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπος τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα,
 23 καὶ ἐκάλεσε πολλούς· Καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου, εἰπεῖν
 24 τοῖς κεκλημένοις· Ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα· Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς
 25 παραιτεῖσθαι πάντες· Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἄγρον ἠρόρασα, καὶ ἔχω
 26 ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἔρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον· Καὶ ἕτε-
 27 ρος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠρόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἔρωτῶ
 28 σε, ἔχε με παρητημένον· Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγρημα, καὶ διὰ τὸτο εἰ
 29 δύναμαι ἔλθειν· Καὶ παραγεγόμενος ὁ δούλος = ἐκείνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ
 30 αὐτοῦ ταῦτα· Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξέλθε ταχέως
 31 εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τὰς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ
 32 χωλούς καὶ τυφλούς εἰσάγαγε ὧδε· Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέ-
 33 ταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστίν· Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἐξέλθε εἰς
 34 τὰς ὁδοὺς καὶ φράγμεις, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου·
 35 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐδεῖς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταιί μου
 36 τὸ δεῖπνον· (Cf. Mat. 22, 1. sqq.)

u. ἀνάπεσον. ὡ ἀνάπεσε. x. ὡ ἄριστον.

16. LUC. XIV, 25—35.

Quomodo animatos esse conveniat Christi sectatores.

- 25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς·
 26 Εἴ τις ἔρχεται πρὸς με, καὶ ἔμισέ τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰς ἀδελφάς, καὶ τὰς ἀδελφάς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἔδύναται μου μαθητὴς εἶναι. (Cf. Mat. 10, 37. 38.)
 27 Καὶ ὅστις ἐβασιάζει τὸν σαυρὸν αὐτῆ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, ἔδύναται μου
 28 εἶναι μαθητὴς. Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, θέλων πύργον οἰκοδομηῆσαι, ἐχὶ πρῶτον
 29 καθίσας ψηφίσει τὴν δαπάνην, εἰ ἔχει ἄρα ἀποδομήν; ἵνα μήποτε θέντος
 30 ἐμπαίξῃ αὐτῷ, ἢ λέγοντες· "Οὐ ἔτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ ἐκ
 31 ἴσχυσεν ἐκτελέσαι." ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν ἐτίμω βασιλεῖ εἰς
 32 ἀπαντήσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; Εἴ δὲ μήγε, ἔτι
 33 ἢ αὐτῆ πόρρω" ὄντος, πρεσβείαν ἀποστείλας, ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. Οὕτως ἔν πάς ἐξ ὑμῶν, ὃς ἐκ ἀποτάσσει πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὕτως
 34 δύναται μου εἶναι μαθητὴς. Καλὸν τὸ ἄλλας· εἰ δὲ τὸ ἄλλας μωρανθῆ, ἐν
 35 τίνι ἀρτυθήσεται; (Cf. Mat. 5, 13.) Οὔτε εἰς γῆν, ἔτε εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν αὐτό. Ὁ ἔχων ὄρα ἀκούειν, ἀκούειτο!

17. LUC. XV.

Convictus cum improbis Jesu a Pharisaeis vitio datus. Parabolae de ove perdita, de draehma amissa, de filio degenerere.

- 1 Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκούειν αὐτῆ.
 2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες· "Οὐ ἔτος ἁμαρτωλὸς
 3 προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς." Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτῆ τὴν παραβολὴν
 4 τὴν ταύτην, λέγων· (Mat. 18, 12. sqq.) Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν
 5 πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, ἔκαταλείπει τὰ ἐννενηκονταεννέα ἐν τῇ
 6 ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλός, ἕως εὕρη αὐτό; Καὶ εὕρων, ἐπιτίθησιν
 7 ἐπὶ τὰς ὤμους ἑαυτοῦ χαίρων· ἢ καὶ ἑλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τὰς
 8 φίλους καὶ τὰς γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγγνώμητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. Αἰγὼ ὑμῖν, ὅτι, ἔτιω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ ἔθρῳ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοῶντι, ἢ ἐπὶ ἐννενηκονταεννέα δικαίοις, οἵτινες ἔχουσιν
 8 ἔχουσι μειοδοσίας. ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, εἰάν ἀπολέσῃ δραχμὴν

γ. ὡς αὐτοῦ. z. τὰ πρὸς. ὡς τὰ εἰς. a. ὡς πόρρω αὐτοῦ.

Luc. XV.

μίαν, ἐχὶ ἄπτει λύχνον, καὶ σαροὶ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως οὗτου
 9 εὔρη; Καὶ εὗρεσα σιγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· Συγγά-
 10 ρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν, ἣν ἀπόλεσα. Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γί-
 νεται ἐνώπιον τῶν ἄγγέλων τῶ θεοῦ ἐπὶ ἐπὶ ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι.

11 Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ
 12 πατρὶ· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς ἐξίας. Καὶ διείλεν αὐτοῖς
 13 τὸν β'ον. Καὶ μετ' εὖ πολλὰς ἡμέρας συναράγων ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱός,
 ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν ἐξίαν αὐτῆ, ζῶν

14 ἀσώτως. Δαπανήσας δὲ αὐτῆ πάντα, ἐγένετο λιμὸς ὡς ἰσχυρὸς" κατὰ
 15 τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη
 ἐπὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἐπερῆσεν αὐτὸν εἰς τὰς ἀγρὰς αὐτῆ
 16 βόσκειν χοίρους. Καὶ ἐπιθέμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτῆ ἀπὸ τῶν νερατίων,
 17 ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ ἐδοῖς ἐδίδου αὐτῷ. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶπε·

Ἦσοι μισθιοὶ τῶ πατρὸς μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ ἴσθι" ὡς ἴσθι" λιμῷ
 18 ἀπόλλυμαι; Ἄναξάς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πά-
 19 τερ, ἤμαρτον εἰς τὸν ἐραυτὸν καὶ ἐνώπιόν σου· ὅτι οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆ-
 20 ναι υἱός σου· ποιήσόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἄναξάς ἤλθε πρὸς
 τὸν πατέρα ἑαυτῆ. Ἐπι δὲ αὐτῆ μακρὰν ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ

αὐτῆ καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τραχηλὸν αὐτῆ, καὶ
 21 κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν ἐρα-
 22 υτὸν καὶ ἐνώπιόν σου, = καὶ" ἐκεῖ εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε
 δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τὰς δούλους αὐτῆ· Ἐξενέγκατε = τὴν" ξολὴν τὴν πρώτην,

καὶ ἐκθύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτῆ, καὶ ὑποδήματα
 23 εἰς τὰς πόδας. Καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σκευτὸν, θύσατε· καὶ φα-
 24 γόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι ἔστος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν, καὶ ἀνέζησε· = καὶ"
 25 ἀπολωλὸς — ἦν," καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱός

αὐτῆ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφω-
 26 νίας καὶ χορῶν. Καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο, τί εἶη
 27 ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει· καὶ ἐθύσεν ὁ πατὴρ
 28 σου τὸν μόσχον τὸν σκευτὸν, ὅτι ἰγαίνοντα αὐτόν ἀπέλαβεν. Ὁρῶντις δὲ,
 καὶ ἐπὶ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ ἔν πατὴρ αὐτῆ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν.

29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρὶ· Ἴδού, τῶσαῦτα ἐτι δουλεύω σοι, καὶ

b. ὡς ἰσχυρὰ. c. † καί.

LUC. XV.

ἔδειπτε ἐντολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ ἔδειπτε ἔδοκας ἔριπον, ἵνα μετὰ
 30 τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ. Ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου ἔτος, ὁ καταγαγὼν σου τὸν
 31 βίον μετὰ πορνῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτυτόν. Ὁ δὲ
 εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμῆ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ, σά ἐστιν.
 32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆσαι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔτος νεκρός ἦν, καὶ
 ἀνέζησε· — καὶ" ἀπολωλὸς = ἦν," καὶ εὐρέθη.

18. LUC. XVI.

Parabolae de dispensatore callido; deque Lazari beatitate ac divitis miseria.

1 Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς τὰς μαθητὰς αὐτῶ· Ἄνθρωπός τις ἦν πλέσιος, ὃς εἶχεν
 οἰκονόμον· καὶ ἔτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶ.
 2 Καὶ φωνήσας αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ· Τί τέτο ἀκῶ περὶ σῶ; ἀπόδος τὸν λόγον
 3 τῆς οἰκονομίας = σου." ἔ γάρ ^a ὡς δυνήσῃ" ἔτι οἰκονομεῖν. Εἶπε δὲ ἐν
 ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν
 4 ἀπ' ἐμῆ; σάπτειν ἐκ ἰσχύω, ἐπατεῖν ἀισχύνομαι. Ἐγὼν τί ποιήσω, ἵνα,
 5 ὅταν μετασθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξονται με εἰς τὰς οἰκούς αὐτῶν. Καὶ προσ-
 καλισόμενος ἕνα ἕκασον τῶν χρεωφειλετῶν τῷ κυρίου ἑαυτῶ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ·
 6 Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν βάτους ἐλαίου. Καὶ
 εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα.
 7 Ἐπειτα ἐτέρῳ εἶπε· Σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐκατὸν κόρους
 8 σίτου. Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. Καὶ
 ἐπήρθεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ
 υἱοὶ τῶ αἰῶνος τέτοιοι φρονιμώτεροι ὑπὲρ τὰς υἱὰς τῶ φωτός εἰς τὴν γενεάν
 9 τὴν ἑαυτῶν εἰσι. Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω· Ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τῶ μαμωνᾶ
 τῆς ἀδικίας· ἵνα, ὅταν ^o ὡς ἐκλίπητε," δέξονται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκη-
 10 νάς. Ὁ πειθὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ ἐν πολλῷ πειθὸς ἐστὶ· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἀδικός,
 11 καὶ ἐν πολλῷ ἀδικός ἐστιν. Εἰ ἔν ἐν τῷ ἀσπίῳ μαμωνᾶ πεισοὶ ἐν ἐγένεσθε, τὸ
 12 ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πεισέσει; Καὶ εἰ ἐν τῷ ἄλλοτρίῳ πεισοὶ ἐκ ἐγένεσθε, τὸ
 13 ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει; (Mat. 6, 24.) Οὐδέτις αἰκίτης δύναται δυοὶ κυ-
 ρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀν-
 θίξεται, καὶ τῶ ἑτέρου καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾶ·
 14 Ἦκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι, φιλάργυροι ὑπάρχοντες· καὶ ἔξε-
 15 μνησίζον αὐτόν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐσε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτῶ ἐνώπιον

d. ὡς δένη. e. ὡς ἐκλίπη.

Luc. XVI.

τῶν ἀνθρώπων· ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλόν,
 16 βδέλυγμα ἐνώπιον τῆ θεῆ ^f†. Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε
 ἢ βασιλεία τῆ θεῆ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. (Mat. 11, 12.)
 17 Ἐυκωπώτερον δὲ ἐστὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τὴν νόμου μίαν
 18 κερταίαν πεσεῖν (Mat. 5, 18.) Πῶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτῆ, καὶ γαμῶν
 ἐτίθει, μοιχεύει· καὶ = πᾶς" ὁ ἀπολελυμένην — ἀπὸ ἀνδρός" γαμῶν, μοι-
 19 χεύει. (Mat. 5, 31.) Ἄνθρωπος δὲ τις ἦν πλέσιος, καὶ ἐνεδιδύσμετο πορ-
 20 φύραν καὶ βύσσον, εὐφραυνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δὲ τις
 — ἦν" ὀνόματι Λάζαρος, — ὃς" ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτῆ ἡλωμέ-
 21 νος. Καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς
 τραπέζης τῆ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλιγα αὐτῆ.
 22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων
 23 εἰς τὸν κόλπον ^g† Ἀβραάμ. Ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλέσιος, καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν
 τῷ ἄδη ἐπάρας τὰς ὀφθαλμῆς αὐτῆ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὄρα τὸν Ἀβραάμ
 24 ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε·
 Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάλῃ τὸ ἄκρον τῆ
 25 φλογὶ τῆς ἀσπίδος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ
 26 τῶ ἀγαθῶ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ^h ∞ ὄδε"
 27 παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν
 χάσμα μέγα ἐξήρτηται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ⁱ ἔσθω" πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύ-
 28 νονται, μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δὲ· Ἐρωτῶ ἔν σε, πά-
 29 τερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκόν τῆ πατρὸς μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελ-
 30 φούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἐλθῶσιν εἰς τὸν τόπον
 31 τῆτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχόνσι Μωσθεὶα καὶ τὰς προφή-
 30 τας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις
 31 ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτὰς μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσθεὶας
 καὶ τῶν προφητῶν ἐν ἀκούουσιν, ἔδε ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ, πεισθήσονται.

19. Luc. XVII, 1—10.

Varii sermones de scandalis cavendis, de placabilitate, fidei vi, meriti ac beneficii dispari ratione.

1 Εἶπε δὲ πρὸς τὰς μαθητάς· Ἀνένδεκόν ἐστι ^h ιού" μὴ ἄλλεῖν τὰ σκάνδαλα·
 2 εἰ δὲ, δι' ἧ ἔρχεται. (Cf. Mat. 18, 6.) Ἀνσιτελεῖ αὐτῷ, εἰ ^k ∞ μύλος

f. † ἐσιν. g. † τῆ. h. ∞ ὄδε. i. ἐντεῦθεν. k. ∞ λίθος μυλικός.

LUC. XV. I.

3 ὄνικος" περιέεται περὶ τὸν τράχηλον αὐτῆ, καὶ ἐξήρπται εἰς τὴν θάλασσαν,
 ἢ ἵνα σκανδαλίῃ ἓνα τῶν μικρῶν τέτων. Πρὸς ἔχετε ἑαυτοῖς· ἐὰν = δὲ"
 ἐμάρτη — εἰς σὲ" ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄρες
 4 αὐτῷ. (Conf. Mat. 18, 15.) Καὶ ἐὰν ἐπίταξις τῆς ἡμέρας 1 ὡς ἐμάρτη"
 εἰς σὲ, καὶ ἐπίταξις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ^m †, λέγων· Μετανοῶ· ἀφή-
 5 σεις αὐτῷ. Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ· Πρὸς θες ἡμῖν πῆξιν.
 6 Εἶπε δὲ ὁ κύριος· Εἰ εἴχετε πῆξιν ὡς κόκκινον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συ-
 καμίνῳ ταύτῃ· Ἐκρῖζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ ὑπή-
 7 κουσεν ἂν ὑμῖν. (Conf. Mat. 17, 20.) Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δῦλον ἔχον ἀρο-
 τρωῖντα ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐν τῷ ἀγρῷ ἔρει * εὐθείως· Παρελ-
 8 θὼν ⁿ ὡς ἀνάπεσαι;" 1 ἄλλ' ἔχει ἔρει αὐτῷ· Ἐτοίμασον τί διεπνήσω, καὶ πε-
 ριζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φέρω καὶ πίω· καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ
 9 πίεσαι σὺ; Μὴ χάριν ἔχει τῷ δέλω — ἐκεῖνῳ," ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα ^o †;
 10 Οὐ δοκῶ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσῃτε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε·
 "Ὅτι δῶλοι ἀρχεῖοί ἐσμεν· — ὅτι" ὁ ὀφειλόμενος ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

20. LUC. XVII, 11—19.

Decem leprosi a Christo sanati; unus beneficii memor.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο
 12 διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας. Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινα κώ-
 13 μὴν, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἐξησαν πόδηθαι. Καὶ αὐτοὶ
 14 ἦσαν φωνήν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιζήτα, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς·
 Πορευθέντες ἐπίδειξτε ἑαυτὰς τοῖς ἱεροῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν
 15 αὐτὰς, ἐκαθαρίσθησαν. Εἰς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ
 16 φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν. Καὶ ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τὰς
 17 πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
 18 Ἰησοῦς εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα πῆ; Οὐχὲ εὐρέθη-
 19 σαν ὑποστρέψαντες δῆναι δόξαν τῷ θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς ἔτος; Καὶ εἶπεν
 αὐτῷ· Ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

21. LUC. XVII, 20—37.

'Regni divini in terra primordium quale. Messias rediturus ad castigandos contumaces.

20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀπε-
 κριθῆναι αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ παρατήρη-
 21 σέως· 1 οὐδὲ ἔρξουσιν· Ἴδὲ ὧδε, ἢ, ἰδὲ ἐκεῖ· ἰδὲ γὰρ, ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντός

1. ὡς ἐμάρτη. m. † ἐπὶ σε. ὡς πρὸς σε. n. ὡς ἀνάπεσαι. o. † αὐτῷ.

L u c. XVII.

- 22 ὑμῶν ἔστιν. Εἶπε δὲ πρὸς τὰς μαθητάς· Ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμή-
 σετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν· καὶ οὐκ ὄψεσθε
- 23 Καὶ ἔρξουσιν ὑμῖν· Ἰδὲ ὧδε, ^p † ἰδὲ Mat. 24, 23. Τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ·
ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθῃτε, μηδὲ διαΐχητε. Ἰδὲ, ὧδε ὁ Χριστός, ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε.
- 24 Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπή ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπὲρ ἄρανόν εἰς τὴν ὑπὲρ ἄρανόν
- 25 λάμπει· ἔτως ἔσαι ^q † ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ. Πρῶτον δὲ
 δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.
- 26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέ-
 ραις ^r † Νῶε, οὕτως ἔσαι καὶ
 ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ
- 27 ἀνθρώπου. Ἡσθιον, ἐπινον, ἐγάμου, ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς
 ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν
 κιβωτὸν· καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυ-
 σμός, καὶ ἀπόλεσεν ἅπαντας.
- 28 Ὅμοιος καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἡσθιον, ἐπινον, ἡγόρα-
 29 ζον, ἐπόλουν, ἐφύτευον, ὠκοδόμουν· ἢ δὲ ἡμέρα ἐξῆλθε Λώτ ἀπὸ
 Σοδόμων, ἔβραξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπὸ οὐρανοῦ, καὶ ἀπόλεσεν ἅπαντας·
- 30 ^t καὶ ἡ ^s ταῦτα ἔσαι, ἢ ἡμέρα ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται.
- 31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃς ἔσαι ἐπὶ
 τῆ δώματος, καὶ τὰ σκευῆ αὐτῆ
 ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ κατεβάτω ἔξω
 αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὁμοίως
- 32 μὴ ἐπιστρέψατω εἰς τὰ ὄπισθον. Μνη-
 33 μονεύεστε τῆς γυναικὸς Λώτ. Ὅς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει
- 34 αὐτήν· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν, ζωογονήσει αὐτήν. (Mat. 10, 31.) Λέγω ὑμῖν·
 Ταύτη τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ
 κλίνης μιᾶς· ^u † εἰς παραληφθήσε-
 35 ται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. Δύο
 ἔσονται ἀλήθεσαι ἐπὶ τὸ αὐτό·
 = ἢ ^v μία παραληφθήσεται, καὶ
 37 ἢ ἕτερος ἀφεθήσεται. ^w † Καὶ ἀπο-
- Mat. 24, 17. Ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, μὴ
καταβανέτω ἔξω τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐ-
τοῦ· 18 καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρέψατω
ὀπίσω ἔξω τὰ ἱμάτια αὐτοῦ.
- Mat. 24, 40. Τότε δύο ἔσονται ἐν
τῷ ἀγρῷ· ὁ εἰς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἰς
ἀφέεται. 41. Δύο ἀλήθεουσαι ἐν τῷ μύ-
λωνι· μία παραλαμβάνεται, καὶ μία
ἀφέεται.

p. † ἢ. q. † καί. r. † τῆ. s. ταῦτα. t. † ὁ. u. † Vs. 36. Δύο ἔσονται ἐν τῷ
 ἀγρῷ· = ὁ· εἰς παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται.

κρινθέντες λέγουσιν αὐτῷ· Πέ, κύριε;

Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοι.

Mat. 24, 28. Ὅπου γὰρ εἴνῃ ἡ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοι.

22. Luc. XVIII, 1—14.

Parabola de vidua, assiduis judicem precibus obtundente; item de portitore ac Pharisaeo.

- 1 Ἐλεγε δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ
 2 ἐκκαεῖν, ¹ — λέγων· Ἐκρίθη τις ἦν ἐν τῇ πόλει, τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος,
 3 καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντροπέμενος. Χήρα δὲ ² ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ
 4 ἤγετο πρὸς αὐτὸν, λέγουσα· Ἐκδικήσον με ἀπὸ τοῦ ἀδικίου μου. Καὶ ἐκ
 5 ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον. Μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· Εἰ καὶ τὸν
 6 θεὸν εἰ φοβέμαι, καὶ ἄνθρωπον ἐν ἐντροπέομαι· ³ διόγε τὸ παρέχειν μοι κόπον
 7 τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ⁴ ὑπο-
 8 πιάξῃ με. Εἶπε δὲ ὁ κύριος· Ἀνάστα, τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει.
 9 Ὁ δὲ θεὸς εἰ μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐλεεινῶν αὐτῆ τῶν βούλων
 10 πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ ⁵ μακροθυμῶν ἐπὶ αὐτοῖς; Λέγω
 11 ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. Πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
 12 ἔλθων ἄρα εὐρήσει τὴν πίσιν ἐπὶ τῆς γῆς; Εἶπε δὲ — καὶ πρὸς τινὰς τὰς
 13 πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενήσας τὰς λοιπὰς, τὴν
 14 παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν προσεύξασθαι·
 15 ὁ εἰς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν
 16 ταῦτα προσήρχετο· Ὁ θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἐκ εἰμὶ ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν
 17 ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἀδικοὶ, μοιχοὶ, ἢ καὶ ὡς ἕτος ὁ τελώνης. Νηστεύω δις
 18 τὴν σαββάτον, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστὼς
 19 ἐκ ἠθέληεν εἰδὲ τὰς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπύθει· ἀλλ' ἐτυπτεν = εἰς
 20 τὸ στήθος αὐτῆ, λέγων· Ὁ θεὸς, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν,
 21 κατέβη ἕτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκόν αὐτῆ, ἢ ἢ γὰρ ἐκεῖνος." Ὅτι πᾶς
 22 ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὕψωθήσεται.

x. † τις. y. ἠθέλει. z. ἢ ἰποπιάξῃ. a. ἢ μακροθυμῶ.

SECTION II.

MAT. XIX, 1. — XX, 34. MARC. X, 1 — 52. LUC. XVIII, 15. — XIX, 28.

Itineris descriptio trium evangeliorum communis.

I. MAT. XIX, 1 — 12. MARC. X, 1 — 12.

Jesu responsio ad quaestiones de repudio et conjugio.

MAT. XIX.

- 1 Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τὰς λόγους τούτους, μετῆγεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὄρια τῆς
- 2 Ἰουδαίας, πέραν τῆ Ἰορδάνου. Καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ
- 3 ἐθεράπευσεν αὐτὸς ἐκεῖ. Καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι, πειράζοντες αὐτόν, καὶ λέγοντες = αὐτῷ· "Εἰ ἐξεῖς ἀνθρώπῳ ἀπολύσαι τὴν γυναῖκα
- 4 αὐτῆ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ ἀνέγνωτε, ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἔσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτὴς; καὶ εἶπεν·
- 5 "Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καὶ
- 6 ἂ προσκολληθήσεται" τῇ γυναικὶ αὐτῆ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα
- 7 μίαν., "Ὡς ἐκεῖ εἰσὶ δύο, ἀλλὰ σὰρξ μία. Ὁ ἔν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω.
- 8 Τί λέγουσιν αὐτῷ· Τί ἔν Μωσῆς ἐνετείλατο δεῖναι βιβλίον ἀποστασίου, καὶ
- 9 ἀπολύσαι αὐτήν; λέγει αὐτοῖς· "Ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑ-

MARC. X.

- 1 Καὶ κεῖθεν ἀναστὰς ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν, καὶ, ὡς εἰώθει, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτὸς.
- 2 Καὶ προσελθόντες ^a † Φαρισαῖοι ἐπηρώτησαν αὐτόν· Εἰ ἐξεῖς ἀνδρὶ γυναῖκα ἀπολύσαι; πειράζοντες αὐτόν· Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· . . .
- 3 . . . Ἀπὸ δὲ ἀρχῆς κτίσεως ἔσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτὴς ὁ θεός.
- 4 Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτῆ καὶ τὴν μητέρα, καὶ
- 5 προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα
- 6 αὐτῆ. Καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα
- 7 μίαν. Ὡς ἐκεῖ εἰσὶ δύο, ἀλλὰ μία
- 8 σὰρξ. Ὁ ἔν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. . . .
- 9 . . . Τί ὑμῖν ἐνετείλατο Μωσῆς;
- 10 Οἱ δὲ εἶπον· Μωσῆς ἐπέτρεψε βιβλίον
- 11 ἀποστασίου γράψαι, καὶ ἀπολύσαι. Καὶ
- 12 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς·

a. ὁ κολληθήσεται.

| a. † οἱ.

M A T. XIX.

μῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω.

9 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτῆ, ^b † μὴ ἐπὶ πορνείᾳ, καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται· καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας μοιχᾶται. Cf. Mat. 5, 32.

10 Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ· Εἰ ἔτως ἔστιν ἡ αἰτία τῆ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναῖκος, ἔ συμφέρι γαμήσαι. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ πάντες χωρεῖσι τὸν λόγον τῆτον, ἀλλ' οἷς δέδοται. Εἰσὶ γὰρ εὐνῆχοι, οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν ἔτω· καὶ εἰσιν εὐνῆχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσιν εὐνῆχοι, οἵτινες εὐνέχισαν ἑαυτὲς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν ἔραων. Ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρεῖτω.

2. M A T. XIX, 13—15. M A R C. X, 15—16. L U C. XVIII, 15—17.

Jesus infantibus ad se allatis bene precatur.

M A T. XIX.

M A R C. X.

L U C. XVIII.

13 Τότε προσηνέχθη αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς χειρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, καὶ προσεύξηται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐ-
14 τοῖς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν·
"Ἄφετε τὰ παιδία, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἔλθειν πρὸς με· τῶν γὰρ τοιούτων ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν ἔραων.

13 Καὶ προσέφερον αὐτῷ παιδία, ἵνα ἄψηται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσφέρουσιν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
"Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, ^d † μὴ κωλύετε αὐτὰ· τῶν γὰρ τοιούτων ἔστιν ἡ βα-
15 σιλεία τῆ θεῶ. Ἀμήν

15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἄπηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πρόσμαλεσάμενος αὐτὰ, εἶπεν·
"Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ· τῶν γὰρ τοιούτων ἔστιν ἡ βα-
17 σιλεία τῆ θεῶ. Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ

b. † εἰ. | b. ∞ εἰς τὴν οἰκίαν. c. ∞ αὐτῆ ἀπολύσασα τὸν ἄνδρα — αὐτῆς. d. † καί. |

ΜΑΤ. XIX.

ΜΑΡC. X.

ΛUC. XVIII.

δέξεται τὴν βασιλείαν
τῆ θεῆ ὡς παιδίον, ἔ
μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

δέξεται τὴν βασιλείαν
τῆ θεῆ ὡς παιδίον, ἔ
μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

16 Καὶ ἐναγκαλισάμενος

15 Καὶ ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖ-
ρας, ἐπορεύθη ἐκείθεν.

αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ'
αὐτὰ, ^ε ἡ ὑλόγει" αὐτά.

3. ΜΑΤ. XIX, 16 — XX, 16. ΜΑΡC. X, 17—31. ΛUC. XVIII, 18—30.

Christi colloquium cum iuvene divite; de praemiis regni divini; parabola de operariis in vinea

ΜΑΤ. XIX.

ΜΑΡC. X.

ΛUC. XVIII.

16 Καὶ ἰδὲ, εἰς προσηλ-
θῶν, εἶπεν αὐτῷ·

17 Καὶ ἐμπορευομένου αὐ-
τῆ εἰς ὁδόν, προσδρα-
μῶν εἰς καὶ γονυπετή-
σας αὐτόν, ἐπηρώτα αὐ-
τόν·

18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐ-
τόν ἄρχων, λέγων·

Διδάσκαλε = ἀγαθὲ, τί
ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω

τόν· Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί
ποιήσω ἵνα ζωὴν αἰώνιον

Διδάσκαλε ἀγαθὲ, τί
ποιήσας ζωὴν αἰώνιον

17 ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ· ^ε τί με
ἐρωτᾷς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ;
^δ εἰς ἔστιν ὁ ἀγαθός·

18 κληρονομήσω; Ὁ δὲ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Τί με
λέγεις ἀγαθόν; ἔδειξ ἀ-
γαθός, εἰ μὴ εἰς, ὁ θεός.

19 κληρονομήσω; Εἶπε δὲ
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με
λέγεις ἀγαθόν; ἔδειξ ἀ-
γαθός, εἰ μὴ εἰς, ὁ θεός.

Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν

18 ζωὴν, τήρησον τὰς ἐντολάς. Λέ-
γει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπε· Τὸ ^ε φο-
νεύσεις· ^ε μοιχεύσεις· ^ε
κλέψεις· ^ε ψευδομαρτυ-
ρήσεις·

19 Τὰς ἐντολάς οἶδας· „Μὴ
μοιχεύσης· — μὴ φο-
νεύσης·" μὴ κλέψης·
μὴ ψευδομαρτυρήσης·
μὴ ἀποξερήσης· τίμα

20 Τὰς ἐντολάς οἶδας· „Μὴ
μοιχεύσης· μὴ φονεύ-
σης· μὴ κλέψης· μὴ
ψευδομαρτυρήσης·

19 τίμα τὸν πατέρα ^ε† καὶ
τὴν μητέρα·, καὶ ^ε ἀγα-
πήσεις τὸν πλησίον σου

τὸν πατέρα σου καὶ
τὴν μητέρα·,

τίμα τὸν πατέρα σου,
καὶ τὴν μητέρα = σε·,

20 ὡς σεαυτόν·, Λέγει αὐ-
τῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦ-

21 Ὁ δὲ εἶπε·

c. τί με λέγεις ἀγαθόν; d. ἔδειξ | c. ἡ εὐλόγει. |
ἀγαθός, εἰ μὴ εἰς, ὁ θεός. c. † σε. |

MAT. XIX.

ταῦτα ^f ἢ ἐφουλαξάμην"
— ἐκ νεότητός μου." 21

τί ἐτι ὑσερεῖ;
21 "Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ
θέλεις τέλειος εἶναι, ὑ-
παγε, πώλησόν σε τὰ ὑ-
πάρχοντα, καὶ δός πτω-
χοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν
ἐν ἔρανῳ· καὶ δεῦρο, ἀ-
κολέθει μοι.

22 Ἀκέσας δὲ ὁ νεανί-
στος τὸν λόγον, ἀπῆλ-
θε λυπέμενος· ἦν γὰρ
ἔχων κτήματα πολλά.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς
μαθηταῖς αὐτῷ· Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι δυσκό-
λος πλείσιος εἰσελεύσε-
ται εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν ἔρανῶν.

24 Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν,
εὐκοπώτερόν ἐστι, κάμη-
λον διὰ τρυπήματος ῥα-
φίδος ^b εἰσελθεῖν, ἢ πλέ-
σιον εἰς τὴν βασιλεί-
αν τῆ θεῶ εἰσελθεῖν.

25 Ακούσαντες δὲ οἱ μα-

MARC. X.

τα πάντα ἐφουλαξάμην
21 ἐκ νεότητός μου. Ὁ δὲ 22
Ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ,
ἠγάπησεν αὐτὸν καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· "Ἐν σοι ὑ-
σερεῖ· ὕπαγε, ὅσα ἔ-
χεις πώλησον, καὶ δός
— τοῖς" πτωχοῖς, καὶ
ἕξεις θησαυρὸν ἐν ἔρα-
νῳ· καὶ δεῦρο, ἀκολέθει
μοι, = ἄρας τὸν θσαυρὸν."

22 Ὁ δὲ συγγάσας ἐπὶ τῷ
λόγῳ, ἀπῆλθε λυπού-
μενος· ἦν γὰρ ἔχων
κτήματα πολλά.

23 Καὶ
περιβλεψάμενος ὁ Ἰη-
σοῦς, λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτῷ· Πῶς δυσκόλως οἱ
τὰ χορήματα ἔχοντες εἰς
τὴν βασιλείαν τῆ θεῶ
24 εἰσελεύσονται. Οἱ δὲ
μαθηταὶ ἐθαμβοῦντο

ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτῷ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς λέγει
αὐτοῖς· Τέκνα, πῶς δύσκολόν ἐστι τὰς πεποιοθῆτας ἐπὶ = τοῖς"

χορήμασιν, εἰς τὴν βασι-
λείαν τῆ θεῶ εἰσελθεῖν.

25 Εὐκοπώτερόν ἐστι, κάμη-
λον διὰ — τῆς" τρυ-
μαλιάς — τῆς" ῥαφίδος
^f ἢ διελθεῖν, ἢ πλείσιον
εἰς τὴν βασιλείαν τῆ θεῶ
26 εἰσελθεῖν. Οἱ δὲ περισ-

LUC. XVIII.

Ταῦτα πάντα ἐφουλαξά-
μην ἐκ νεότητός μου. Ἰη-
σοῦς δὲ ταῦτα ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτῷ·

"Ἐν σοι λείπει·
πάντα ὅσα ἔχεις πώλη-
σον, καὶ ^a ἢ διάδος"
πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θη-
σαυρὸν ἐν ἔρανῳ· καὶ
δεῦρο, ἀκολέθει μοι.

23 Ὁ δὲ ἀκέσας ταῦτα,
περίλυπος ἐγένετο· ἦν
γὰρ πλούσιος σφόδρα.

24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰη-
σοῦς περιλυπὸν γενόμε-
νον, εἶπε· Πῶς δυσκό-
λως οἱ τὰ χορήματα ἔχον-
τες εἰσελεύδονται εἰς τὴν
βασιλείαν τῆ θεῶ.

25 Εὐκοπώτερον γὰρ ἐστι
κάμηλον διὰ τρυμαλιάς
^b ἢ ῥαφίδος" εἰσελθεῖν,
ἢ πλείσιον εἰς τὴν βα-
σιλείαν τῆ θεῶ εἰσελ-
θεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκού-

f. ἢ ἐφουλαξα. g. διελθεῖν. | f. ἢ εἰσελθεῖν.

| a. ἢ δός. b. ἢ βελόνης.

ΜΑΤ. XIX.

MARC. X.

LUC. XVIII.

θῆται ^h †, ἐξεπλήσσαν-
το σφόδρα, λέγοντες·
Τίς ἄρα δύναται σω-
26 θῆναι; Ἐμβλέψας δὲ
ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς·
Παρὰ ἀνθρώποις ἐστὶ
ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δε-
θεῶ πάντα δυνατά ^h †.

27 Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέ-
τρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ
ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα,
καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι·

28 τί ἄρα ἐστί ἡμῖν; Ὁ
δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
ὑμεῖς οἱ ἠκολουθήσαντές μοι,
ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐπὶ
θρόνου δόξης αὐτῆ, καθίσεσθε
καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα
θρόνους, κρίνοντες τὰς
δώδεκα φυλὰς τῆ Ἰσραήλ.
(Cf. Luc. 22, 28—30.)

29 Καὶ πᾶς ὃς † τις ἀφῆ-
κεν οἰκίας, ἢ ἀδελφούς,
ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα,
ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα,
ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἐνε-
κεν τῷ ὀνόματός μου,

ἐκατονταπλασίονα λή-
30 ψεται, καὶ ζωὴν αἰώ-
νιον κληρονομήσει.

οὓς ἐξεπλήσσαντο, λέ-
γοντες πρὸς ἑαυτούς· Καὶ
τίς δύναται σωθῆναι;
27 Ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς, λέγει· Παρὰ
ἀνθρώποις ἀδύνατον,
ἀλλ' ἐ' παρὰ — τῷ
θεῷ — πάντα γὰρ δυ-
νατά ἐστὶ παρὰ τῷ θεῷ."

28 ε' † Ἡρώατο ὁ Πέτρος
λέγειν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡ-
μεῖς ἀφήκαμεν πάντα,
καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι.

29 Ἀποκριθεὶς ^h † ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν·

* ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ ὅταν καθίσῃ·
ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐπὶ
θρόνου δόξης αὐτῆ, καθίσεσθε
καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα
θρόνους, κρίνοντες τὰς
δώδεκα φυλὰς τῆ Ἰσραήλ.
(Cf. Luc. 22, 28—30.)

Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰδέίς·
ἔστιν, ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν,
ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς,
ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, — ἢ
γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀ-
γροὺς, ἐνεκεν ἐμοῦ καὶ
† ἐνεκεν τῷ εὐαγγελίῳ,

30 εἰὰν μὴ λάβῃ ἐκατοντα-
πλασίονα νῦν ἐν τῷ και-
ρῷ τῆτῳ, οἰκίας, καὶ ἀ-
δελφούς, καὶ ἀδελφάς, καὶ
μητέρας, καὶ τέκνα, καὶ

σαυτες·
Καὶ τίς δύναται σωθῆ-
27 ναι; Ὁ δὲ εἶπε·

Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀν-
θρώποις, δυνατὰ ἐστὶ πα-
ρὰ τῷ θεῷ.

28 Εἶπε δὲ — ὁ Πέτρος·
Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφή-
καμεν πάντα, καὶ ἠκο-
λουθήσαμέν σοι.

29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·

Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι·
εἰδέίς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰ-
κίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφούς,
ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα,
ἐνεκεν τῆς βασιλείας τῆ
30 δεῦ,

30 ὃς ἐ' μὴ ἀπολάβῃ πολ-
πλασίονα ἐν τῷ και-
ρῷ τῆτῳ,

h. † αὐτῆ. i. † ἐστὶ.

| g. † καὶ. h. † δέ.

| c. ∞ ἀφέντες τὰ ἴδια.

4. ΜΑΤ. XX, 17—19. ΜΑΡC. X, 32—34. ΛΥC. XVIII, 31—34.

Mors Christi ante denunciata, et reditus in vitam.

ΜΑΤ. XX.

ΜΑΡC. X.

ΛΥC. XVIII.

17 Καὶ ἀναβαίνουν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα,

32 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἦν προάγων αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔθαμβῶντο καὶ ἀκολουθεῖντες

παρέλαβε τοῖς δώδεκα — μαθητὰς κατ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς·

ἐφοβῶντο. Καὶ παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· Ὅτι

18 Ἴδὲ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμματεῦσι· καὶ κατακρινούσιν αὐ-

33 τῷ συμβαίνειν· Ὅτι ἰδὲ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι· καὶ κατακρινέσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι,

31 Παραλαβὼν δὲ τὰς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς·

19 τὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ ἐμπαῖξαι, καὶ μασγιῶσαι, καὶ σαρωῶσαι·

34 καὶ ἐμπαῖξουσιν αὐτῷ, καὶ μασγιώσουσιν αὐτὸν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτὸν· καὶ ἀποκτενεῖσιν αὐτὸν· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔσται ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

Ἴδὲ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου. Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται, καὶ μασγιώσαντες ἀποκτενεῖσιν αὐτὸν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

32 θρώπου. Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται, καὶ μασγιώσαντες ἀποκτενεῖσιν αὐτὸν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται.

34 Καὶ αὐτοὶ ἔδδν τῶτον συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τῶτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

5. ΜΑΤ. XX, 20—28. ΜΑΡC. X, 35—45.

Arrogantia filiorum Zebedaei reprehensa.

ΜΑΤ. XX.

ΜΑΡC. X.

20 Τότε προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐ-

35 Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης οἱ υἱοὶ Ζεβεδαι, λέ-

[k. & μετὰ τρεῖς ἡμέρας.]

ΜΑΤ. XX.

MARC. X.

της, προσκυνεσα, και αιτησα τι παρ' αυτου.

21 'Ο δε ειπεν αυτη· Τι θελεις; Λεγει αυτη· Ειπε, ινα καθισωσιν ετοι οι δυο υιοι μου, εις εκ δεξιων σου, και εις εξ ευωνυμων # σου, εν τη βασιλεια σου. Αποκριθεις δε ο 'Ιησους ειπεν· Ουκ οιδατε τι αιτεισθε. Ανασθε πιειν το ποτηριον, ο εγω μελω πινειν †;

23 Λεγουσιν αυτω· Ανάμεθα. Και λεγει αυτοις· Το μεν ποτηριον μου πισεθε † †.

το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων = με, εν εσιν εμον δεναι, αλλ'

24 οις ητοιμασαι υπο το πατρος μου. Και ανεσαντες οι δεκα, ηγρανακτησαν περι των δυο αδελφων. 'Ο δε 'Ιησους προσκαλεσαμενος αυτους, ειπεν· Οιδατε, οτι οι αρχοντες των εθνων κατακυριεουσιν αυτων, και οι μεγαλοι κατεξουσιάζουσιν αυτων.

26 Ουχ ετιωσ † † εσαι εν υμιν· αλλ' ος εαν θελη εν υμιν μεγας γενεσθαι,

27 † † εσω" αμων διακονος. † και ος εαν θελη εν υμιν ειναι πρωτος, † † εσω"

γοντες· Αιδασκαλε, θελομεν ινα ο

36 εαν αιτησωμεν, ποιησης ημιν. - 'Ο δε ειπεν αυτοις· † Τι θελετε ποιησαι με υμιν; † Οι δε ειπον αυτω· Δος ημιν, ινα εις εκ δεξιων σου, και εις εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου. 'Ο δε 'Ιησους ειπεν αυτοις· Ουκ οιδατε τι αιτεισθε. Ανασθε πιειν το ποτηριον, ο εγω πινω, † † και" το βαπτισμα, ο εγω

39 βαπτίζομαι, βαπτισθηναι; Οι δε ειπον αυτω· Ανάμεθα. 'Ο δε 'Ιησους ειπεν αυτοις· Το μεν ποτηριον, ο εγω πινω, πισεθε· και το βαπτισμα, ο εγω βαπτίζομαι, βαπτισθησεσθε·

40 † το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων † †, εν εσιν εμον δουναι,

41 αλλ' οις ητοιμασαι. Και ανεσαντες οι δεκα, ηρξαντο αγανακτηειν περι 'Ιακωβου και 'Ιωαννου. 'Ο δε 'Ιησους προσκαλεσαμενος αυτους, λεγει αυτοις· Οιδατε, οτι οι δοκοντες αρχειν των εθνων, κατακυριεουσιν αυτων, και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιάζουσιν αυτων.

43 Ουχ ετω δε εσαι εν υμιν· αλλ' ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν,

44 εσαι † † υμων διακονος." Και ος † † εαν" θελη υμων γενεσθαι πρωτος, εσαι παντων υμων

q. † και το βαπτισμα, ο εγω βαπτίζομαι, βαπτισθηναι; r. και το βαπτισμα, ο εγω βαπτίζομαι, βαπτισθησεσθε. s. † δε. t. † εσται. u. † εσται.

l. † τι θελετε ποιησω υμιν. m. † η. n. † μου. o. διακονος υμων. p. αν.

ΜΑΤ. XX.

ΜΑΡC. X.

28 ἡμῶν δᾶλος. Ὡστερὸς ὁ υἱὸς τῆ ἀν-
θρώπου ἐκ ἤλθε διακονηθῆναι, ἀλ-
λὰ διακονῆσαι, καὶ δεῖναι τὴν ψυχὴν
αὐτῆ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

45 των δᾶλος. Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τῆ ἀν-
θρώπου ἐκ ἤλθε διακονηθῆναι, ἀλ-
λὰ διακονῆσαι, καὶ δεῖναι τὴν ψυχὴν
αὐτῆ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

6. ΜΑΤ. XX, 29—34. ΜΑΡC. X, 46—52. ΛΥC. XVIII, 55—43.

Cacci duo Hierichunte sanati.

ΜΑΤ. XX.

ΜΑΡC. X.

ΛΥC. XVIII.

29 Καὶ ἐμπορευομένων ἀν- 46
τῶν ἀπὸ Ἱεριχῶ, ἤκο-
λούθησεν αὐτῷ ὄχλος
πολύς.

30 Καὶ ἰδὲ, δύο τυφλοὶ
καθήμενοι παρὰ τὴν ὁ-
δόν,

ἀκούσαντες ὅτι Ἰησοῦς 47
παράγει, ἔκραξαν λέ-
γοντες· Ἐλέησον ἡμᾶς,
κύριε, υἱὸς Δαβὶδ.

31 Ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμησεν 48
αὐτοῖς, ἵνα σιωπήσωσιν·
οἱ δὲ μείζον ἐκραζον,
λέγοντες· Ἐλέησον ἡ-
μᾶς, κύριε, υἱὸς Δαβὶδ.

32 Καὶ σὰς ὁ Ἰησοῦς ἐφώ- 49
νησεν αὐτὸς, καὶ εἶπε·

Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱε- 35
ριχῶ· καὶ ἐμπορευομένη
αὐτῆ ὡς ἀπὸ Ἱεριχῶ,"
καὶ τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ, καὶ ὄχλου ἱκανοῦ, 36
† δ" υἱὸς Τιμαίε, Βαρ-
τίμαιος ὁ τυφλός, ἐκά-
θητο παρὰ τὴν ὁδόν 37
προσαιτῶν.

Καὶ ἀκούσας, ὅτι Ἰησοῦς 47
ὁ Ναζωραῖός ἐστιν, ἤρ-
ξατο κράζειν καὶ λέγειν·
Ὁ υἱὸς Δαβὶδ, Ἰησοῦ,
ἐλέησόν με. Καὶ ἐπετί- 39
μων αὐτῷ πολλοὶ, ἵνα
σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῶ
μᾶλλον ἐκραξεν· Τίε
Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

Καὶ σὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶ- 40
πεν αὐτὸν φωνηθῆναι.
Καὶ φωνοῦσι τὸν τυ-
φλόν, λέγοντες αὐτῷ·

Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγ-
γίσει αὐτόν * εἰς Ἱε-
ριχῶ, τυφλός τις ἐκά-
θητο παρὰ τὴν ὁδόν
προσαιτῶν. Ἀκούσας δὲ
ὄχλου διαπορευομένου,
ἐπυνθάνετο τί εἴη τῆ-
37 το. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐ-
τῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζω-
38 ραῖος παρορχεται. Καὶ
ἐβόησε, λέγων·

Ἰησοῦ, υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν 40
με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐ-
πετίμων αὐτῷ, ἵνα σιω-
πήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῶ
μᾶλλον ἐκραξεν· Τίε
Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆ-
ναὶ πρὸς αὐτόν.

Θάρσει, ὁ ἔχειραὶ φωνεῖ σε. Ὁ δὲ ἀποβαλὼν
τὸ ἱμάτιον αὐτῆ, ἀναστὰς ἤλθε πρὸς τὸν Ἰη-

| q. ὡς ἐκείθεν. r. ὡς ἔχειρα. |

M A T. XX.

Τί θέλετε ποιῆσαι ὑ-
 33 μιν; Λέγουσιν αὐτῷ·
 Κύριε, ἵνα ἀνοιχθῶσιν
 ἡμῶν οἱ ὀφθαλμοί.
 34 Σπλαγχμισθεὶς δὲ ὁ Ἰη-
 σῆς, ἤψατο τῶν ὀφθαλ-
 μῶν αὐτῶν· καὶ εὐ-
 θύως ἀνέβλεψαν αὐτῶν
 οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἠκο-
 λήθησαν αὐτῷ.

M A R C. X.

51 σὲν. Καὶ ἀποκριθεὶς λέ-
 γει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί 41
 θέλεις ποιῆσω σοι; Ὁ
 δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ·
 52 ὦ· ῥαββουὶ, ἵνα ἀναβλέ- 42
 ψω. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτῷ· Ὑπαγε, ἡ πίστις
 σου σέσωκέ σε. Καὶ εὐ- 43
 θύως ἀνέβλεψε, καὶ ἠ-
 κολάθει· — αὐτῷ ἐν τῇ
 ὁδῷ.

L U C. XVIII.

Ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῖ,
 ἐπηρώτησεν αὐτὸν, ἵ λέ-
 γων· Τί σοι θέλεις ποιῆ-
 σω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε,
 42 ἵνα ἀναβλέπω. Καὶ ὁ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀ-
 νάβλεπον· ἡ πίστις σου
 43 σέσωκέ σε. Καὶ πα-
 ραχρῆμα ἀνέβλεψε καὶ
 ἠκολάθει αὐτῷ, δοξάζων
 τὸν θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς
 ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ
 θεῷ.

7. L U C. XIX, 1—10.

Christus in Zachaei hospitio.

1. 2 Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἱεριχώ. Καὶ ἰδὲ, ἀνὴρ ὀνόματι καλέμενος
 3 Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ ἔτος ἦν πλάσιος. Καὶ ἐξῆτι ἰδεῖν
 τὸν Ἰησοῦν, τίς ἐστι, καὶ ἐν ἡδύνατο ἀπὸ τῆ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.
 4 Καὶ προδραμὼν ἐμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι ^d †
 5 ἐκεῖνης ἡμέλλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰη-
 σῆς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατέβηθι· σήμε-
 6 ρον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπέδεξατο
 7 αὐτὸν χαίρων. Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγγυζον, λέγοντες· Ὅτι παρὰ ἁμαρ-
 8 τωῶν ἀνδρῶν εἰσῆλθε καταλύσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν κύριον·
 Ἰδὲ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός
 9 τι εὐνοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλῆν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι
 σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ
 10 ἐστίν. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

8. L U C. XIX, 11—28. (M A T. XXV, 14—30.)

Parabola de argento servis concredito.

L U C. XIX.

11 Ἀκούοντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσθεὶς εἶπε παραβολὴν, διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτόν
 εἶναι Ἱερουσαλήμ, καὶ δοκεῖν αὐτὲς, ὅτι παραχρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τῆ θεῶ.

| s. ῥαββονί. τ. τῷ Ἰησοῦ. | d. † δι'.

LUC. XIX.

MAT. XXV.

12 ἀναφαινεσθαι. Εἶπεν ἔν· Ἄνθρω-
πός τις εὐγενῆς ἐπορεύθη εἰς χώραν
μακρὰν, λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, καὶ

13 ὑποξέσθαι. Καλίσας δὲ δέκα δέλους
ἑαυτῷ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ
εἶπε πρὸς αὐτές· Πραγματεύσασθε

14 ὡς ἔως ἔρχομαι. Οἱ δὲ πολῖται
αὐτῷ ἐμίσησαν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐ-
τῷ, λέγοντες· Οὐ θέλομεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.

16 Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς,
17 καὶ ὡς ἐποίησεν ἄλλα πέντε — τάλαντα." Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ
18 δύο, ἐκέρδησε — καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. Ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν,
ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν τῇ γῆ, καὶ ὡς ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τῷ
κυρίου αὐτῷ.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν
λαβόντα τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπε φω-
νηθῆναι αὐτῷ τὲς δέλους τέτους, οἷς
ἔδωκε τὸ ἀργύριον ἵνα γνῶ τις τί διε-

16 πραγματεύσατο. Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶ-
τος, λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου προσειρ-
γάσατο δέκα μνᾶς.

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ, ἀγαθὲ δέλε·
ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι
ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων.

18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέγων· Κύ-
ριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε πέντε μνᾶς.

19 Εἶπε δὲ καὶ τρίτος· Καὶ σὺ γίνου ἐπά-
νω πέντε πόλεων.

κύριος αὐτῷ· Εὖ, δέλε ἀγαθὲ καὶ πιστὸς· ἐπὶ ὀλίγα ἤς πιστὸς, ἐπὶ
πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου.

14 Ὡπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐ-
κάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους, καὶ πα-
ρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ·

15 καὶ ὃ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ὃ
δὲ δύο, ὃ δὲ ἐν· ἐκάσῳ κατὰ τὴν ἰδίαν
δύναμιν· καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως.

19 Μετὰ δὲ χρόνον πολλὸν ἔρχεται ὁ κύ-
ριος τῶν δέλων ἐκείνων, καὶ συναίρει
μετ' αὐτῶν λόγον.

20 Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα
λαβὼν, προσήγγεικεν ἄλλα πέντε τά-
λαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά
μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τά-
21 λαντα ἐκέρδησα — ἐπ' αὐτοῖς." Ἔφη

2 ἑπὶ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτῷ· Εὖ, δέλε
ἀγαθὲ καὶ πιστὸς· ἐπὶ ὀλίγα ἤς πιστὸς,
ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς
22 τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν
δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα — λαβὼν,"
εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέ-
δωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρ-
23 δησα — ἐπ' αὐτοῖς." Ἔφη αὐτῷ ὁ

e. ὡς ἐν φ.

x. ὡς ἐκέρδησεν. γ. ὡς ἐκρυψε. z. † δέ
G g 2

LUC. XIX.

20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων· Κύριε, ἰδέ, ἡ μνά σου, ἣν εἶχον ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ. Ἐφοβέμην γάρ σε, ὅτι ἄνθρωπος ἀνηγρός εἶ· αἴρεις ὃ ἐκ ἔθνης, καὶ θερίζεις ὃ ἐκ ἑσπερας.

22 Λέγει = δὲ" αὐτῷ· Ἐκ τῆ σωματός σου κρινῶ σε, πονηρὸς δέλε· ἦθεις, ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος ἀνηγρός εἰμι, αἵρων ὃ ἐκ ἔθνη, καὶ θερίζων ὃ ἐκ ἑσπερας· ἵ καὶ διατί ἐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ = τὴν" τράπεζαν, καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό;

24 Καὶ τοῖς παρεσῶσιν εἶπεν· Ἄρατε ἀπ' αὐτῆ τὴν μνάν καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνάς ἔχοντι. Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει δέκα μνάς.

26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τῆ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτῆ.

27 Πλὴν τὸς ἐχθρός μου ἐκείνους, τὸς μὴ θελήσαντάς με βασιλεύσαι ἐπ' αὐτῆς, ἀγάγετε ὧδε, καὶ κατασφάζατε ἐμ-
28 προσθέν μου. Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσόλυμα.

MAT. XXV.

24 Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εὐληφώς, εἶπε· Κύριε, ἔγνων σε, ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου ἐκ ἑσπερας, καὶ συνάγων ὄθεν ἐ διεσκόρπισας· ἵ καὶ φοβηθεῖς, ἀπελθὼν ἐκρυψα τὸ τάλαντιόν σου ἐν τῇ γῆ· ἰδε, ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεῖς δὲ ὁ κύριος αὐτῷ, εἶπέν αὐτῷ· Πονηρὸς δέλε καὶ ὀκνηρὸς, ἦθεις, ὅτι θερίζω ὅπου ἐκ ἑσπερας, καὶ συνάγω ὄθεν ἐ διεσκόρπισα· ἵ ἔδει ἔν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζῖταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. Ἄρατε ἔν ἀπ' αὐτῆ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα.

29 Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περισσευθήσεται· ^a ἀπὸ δὲ τῆ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτῆ. Καὶ τὸν ἀρχεῖον δέλον ^b ἐβάλλετε· εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

a. ∞ τοῦ δέ. b. ἐβάλλετε.

S E C T I O III.

MAT. XXI. — XXV. MARC. XI. — XIII. LUC. XIX, 29 — XXI.

Jesu in urbem ingressi et ibi versantis dicta factaque.

1. MAT. XXI, 1—11. MARC. XI, 1—10. LUC. XIX, 29—44. JO. XII, 12—19.

Jesus asino vectus, Hierosolyma ingreditur, ovante populo.

JO. XII.

12 Τῆ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς, ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτὴν, ἀέσαντες, ὅτι ἔρχεται
 13 ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βᾶτα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς
 ὑπάντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
 κυρίου, ὁ βασιλεὺς τῆ Ἰσραήλ.

MAT. XXI.

MARC. XI.

LUC. XIX.

1 Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱε-
 ροσόλυμα, καὶ ἤλθον εἰς
 Βηθθαγαῆ, πρὸς τὸ ὄρος
 τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰη-
 σοῦς ἀπέστειλε δύο μα-
 2 θητάς, ἰ λέγων αὐτοῖς·
 ᾠ Πορεύθητε εἰς
 τὴν κώμην τὴν ἂ ἁ-
 πέναντι ὑμῶν· καὶ εὐ-
 θείως εὐρήσετε ὄνον δε-
 δεμένον, καὶ πῶλον μετ'
 αὐτῆς·

1 Καὶ ὅτε ἐγγίξουσιν εἰς Ἱε-
 ρουσαλήμ, ᾠ εἰς Βηθ-
 θαγαῆ καὶ Βηθανίαν,
 πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν,
 ἀποστέλλει δύο τῶν μα-
 2 θητῶν αὐτῆ, ἰ καὶ λέ-
 γει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς
 τὴν κώμην τὴν κατέναν-
 τι ὑμῶν· καὶ εὐθέως εἰς-
 πορευόμενοι εἰς αὐτήν,
 εὐρήσετε πῶλον δεδεμέ-
 νον, ἐφ' ὃν εἶδεις ἀνθρώ-
 πων κειάθει· ᾠ λύ-
 σαντες αὐτὸν ἀγάγετε·"

29 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤγ-
 γισεν εἰς Βηθθαγαῆ καὶ
 Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄ-
 ρος τὸ καλούμενον ἐ-
 λαιῶν, ἀπέστειλε δύο τῶν
 30 μαθητῶν αὐτῆ, ἰ εἰπὼν·
 Ὑπάγετε εἰς τὴν κατέ-
 ναντι κώμην· ἐν ἣ εἰς-
 πορευόμενοι εὐρήσετε
 πῶλον δεδεμένον, ἐφ'
 ὃν εἶδεις πῶποτε ἀν-
 θρώπων ἐκάθει·

λύσαντες ἀγάγετέ μοι.
 3 Καὶ ἰάν τις ὑμῖν εἶ-
 πη τι, ἔρεῖτε,
 ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν
 χρειᾶν ἔχει· * εὐθέως

3 Καὶ ἰάν τις ὑμῖν εἶπῃ·
 31 Τί ποιεῖτε * τῆτο; εἶ-
 πατε· Ὅτι ὁ κύριος αὐ-
 τῆ χρειᾶν ἔχει, * καὶ εὐ-

λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε·
 31 Καὶ ἰάν τις ὑμᾶς ἐρω-
 τῆ· Διὰ τί λύετε; ἔως
 ἔρεῖτε — αὐτῷ· Ὅτι ὁ
 κύριος αὐτῆ χρειᾶν ἔχει.

a. ᾠ πορεύσθε,

b. ᾠ κατέναντι.

a. ᾠ καὶ εἰς.

b. ᾠ λύσατε αὐτὸν καὶ φέρετε.

M A T. XXI.

M A R C. XI.

L U C. XIX.

- δὲ ^ο ἀποστέλλει" αὐτὲς. θείως αὐτὸν ^ο ἀποστέλλει".
 4 Τέτο δὲ = ὄλον" γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ὄδε.
 5 ῥηθὲν διὰ τῆ προφήτου, λέγοντος· „Εἶπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· ἰδὲ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι * πραῦς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον, υἰὸν ὑποζυγίου.,,
 6 Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς,
 4 Ἀπῆλθον δὲ, καὶ εὗρον ^α † πῶλον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἔξω ἐπὶ τῆ ἀμφοδου, καὶ λύουσιν αὐτόν.
 6 Καὶ τινες τῶν ἐκεῖ ἐσηκώτων ἔλεγον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε λύοντες τὸν πῶλον; Οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ^ο ∞ ἐνετείλατο" ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφῆκαν αὐτὲς.
 7 ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ^α ἐπεκάθισεν" ἐπάνω αὐτῶν.
 7 Καὶ ^ο ἤγαγον" τὸν πῶλον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐπεβάλλουσιν" αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐκάθισεν ^h ∞ ἐπ' αὐτῷ."

J o. XII.

- 14 Εὗρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄναριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἔστι γεγραμμένον·
 15 „Μὴ φοβῆ, θυγάτηρ Σιών· ἰδὲ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.,,
 16 Ταῦτα δὲ ἐν ἔγνωσαν οἱ μαθηταί αὐτῆ τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν, ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ.

M A T. XXI.

M A R C. XI.

L U C. XIX.

- 8 Ὁ δὲ πλείους ὄχλος ἔξωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ
 8 Πολλοὶ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔξωσαν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ ξοιβίδας ἔκοπτον ἐν τῶν ⁱ ∞ δέν.
 36 Πορευομένου δὲ αὐτῆ, ὑπερῶννον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ· Ἐγείζοντος δὲ αὐτῆ ἤδη

c. ἀποσελεῖ.

d. ἐπεκάθισαν.

c. ἀποσελεῖ. d. † τόν. e. ∞ εἶπεν. f. ∞ φέρουσι.

g. ἐπέβαλον. h. ∞ ἐπ' αὐτόν. i. ∞ ἀγρῶν.

ΜΑΤ. XXI.

τῶν δένδρων, καὶ ἐξρών-
 νων ἐν τῇ ὁδῷ.
 9 Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προά-
 γοντες καὶ οἱ ἀκολου-
 θοῦντες ἔκραζον, λέ-
 γοντες· Ὑσσανά τῷ
 υἱῷ Δαβὶδ·
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμε-
 νος * ἐν ὀνόματι κυ-
 ρίου·
 Ὑσσανά ἐν τοῖς ὑψί-
 σοις.

ΜΑΡC. XI.

δρῶν" καὶ ἐξρώννον εἰς
 9 τὴν ὁδόν. Καὶ οἱ προά-
 γοντες καὶ οἱ ἀκολου-
 θῶντες ἔκραζον, — λέγον-
 τες" Ὑσσανά, εὐλογη-
 μένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
 ὀνόματι κυρίου·
 10 Εὐλογημένη ἡ ἐρχομέ-
 νη βασιλεία * † τοῦ
 πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ·
 Ὑσσανά ἐν τοῖς ὑψί-
 σοις.

ΛUC. XIX.

* πρὸς τῆ καταβάσει τῶ
 ὄρους τῶν ελαιῶν, ἤε-
 ξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος
 τῶν μαθητῶν χαίροντες
 αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ
 μεγάλῃ, περὶ πασῶν
 ὧν εἶδον δυνάμεων,
 38 † λέγοντες· Εὐλογημέ-
 νος ὁ ἐρχόμενος βασι-
 λεὺς ἐν ὀνόματι κυρίου·
 εὐλόγη ἐν ἐρανῷ, καὶ
 δόξα ἐν ὑψίστοις.

ΙΟ. XII.

17 Ἐμαρτύρει ἔν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτῆ, ^a ὡς ὅτι τὸν Δάξαρρον ἐφώνησεν ἐκ
 18 τῆ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Διὰ τῆτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ
 19 ὁ ὄχλος, ὅτι ^b ἠκουσαν τῆτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον. Οἱ ἔν Φαρισαῖοι
 εἶπον πρὸς ἑαυτῆς· Θεωρεῖτε, ὅτι ἐν ὠφελείτῃ ἐδέν; ἴδε, ὁ κόσμος ὀπίσω αὐ-
 τοῦ ἀπῆλθεν.

ΛUC. XIX.

39 Καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τῆ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· Διδάσκαλε, ἐπιτί-
 40 μησον τοῖς μαθηταῖς σου. Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Λέγω ὑμῖν, ὅτι
 41 ἐὰν ἔτοι σιωπήσωσι, οἱ λίθοι κερράζονται. Καὶ ὡς ἠγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν,
 42 ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῆ, ¹ λέγων· Ὅτι εἰ ἔγνωσ καὶ σὺ, καίγε ἐν τῇ ἡμέρῃ = σου"
 43 ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβῃ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. * Ὅτι
 44 κληρονομήσει σε, καὶ περιβαλέσει οἱ ἐχθροὶ σου χάρακά σοι, καὶ περικυ-
 ἐν σοί· καὶ ἐκ ἀφήσουσι ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν ἐκ ἔγνωσ τὸν και-
 ρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

ΜΑΤ. XXI.

10 Καὶ εἰσελθόντος αὐτῆ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα·
 11 Τίς ἐσιν ἔτος; Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐσιν Ἰησῆς, ὁ προφῆτης ὁ ἀπὸ
 Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας.

[k. † ἐν ὀνόματι κυρίου.] [a. ὡς ὅτι. b. ἠκουσε.

2. MARC. XI, 11—14.

Jesus ficum diris devovet.

- 11 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα = ὁ Ἰησοῦς" καὶ εἰς τὸ ἱερόν. Καὶ περιβλεψάμενος πάντα, ὀψίας ἤδη ἔσης τῆς ὥρας, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν
 12 δώδεκα. Καὶ τῇ ἐπαύριον, ἐξελθόντων αὐτῶν ἀπὸ Βηθανίας, ἐπέινασε.
 13 Καὶ ἰδὼν συκῆν † ἀπὸ μακρόθεν, ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν, εἰ ἄρα εὐρήσει τι ἐν αὐτῇ· καὶ ἐλθὼν ἐπ' αὐτήν, εἶδεν εὔρεν εἰ μὴ φύλλα· ἔ γὰρ ἦν καιρὸς συ-
 14 κῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς † εἶπεν αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ σῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἢ μηδαίς καρπὸν φάγοι. Καὶ ἤκουον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

3. MAT. XXI, 12—16. MARC. XI, 15—18. LUC. XIX, 45—48. JO. II, 15—22.

Tabernarii et mensarii templo pulsi.

JO. II.

- 13 Καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.
 MAT. XXI. MARC. XI. LUC. XIX. JO. II.
- 12 Καὶ εἰσῆλθεν ὁ 15 Καὶ ἔρχονται εἰς 45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς 14 Καὶ εὔρεν ἐν τῷ
 Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱε- Ἱεροσόλυμα. Καὶ τὸ ἱερόν, ἱερῶ τὲς πολέ-
 ρόν — τῆ θεᾶ," εἰσελθὼν ἢ † εἰς ἦρξατο ἐκβάλλειν τας βόας, καὶ
 καὶ ἐξέβαλε πάν- τὸ ἱερόν, ἦρξατο τοὺς πωλοῦντας = ἐν αὐτῷ" προβάτα, καὶ πε-
 τας τῆς πωλέν- τὸ ἱερόν, ἦρξατο τοὺς πωλοῦντας = καὶ ἀγοράζον- ριζοράς, καὶ τῆς
 τας καὶ ἀγορά- τας πωλέντας καὶ ἀ- τας, 15 θημένους. Καὶ
 ζοντας ἐν τῷ ἱε- γοράζοντας ἐν τῷ κού, καὶ τὰς τρα- ποιήσας φραγέλ-
 ρῶ, καὶ τὰς τρα- πέζας τῶν κολ- λιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέ-
 πέζας τῶν κολ- λυβισῶν, καὶ τὰς βυβαλεν ἐν τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε
 λυβισῶν κατέσρε- καθέδρας τῶν πω- πρόβατα καὶ τοὺς βόας· καὶ
 ψε, καὶ τὰς κα- λέντων τὰς περι- τῶν κολλυβισῶν ἐξέχεε τὸ κέρ-
 θέδρας τῶν πω- λέντων τὰς περι- μα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνί-
 λέντων τὰς περι- ζεράς. 16 Καὶ ἐν σρεψε·
 ζεράς. 16 ζρεψε. Καὶ ἐν ἤφιεν, ἵνα τὶς
 διενέγκῃ σκεῦος διὰ τῆ
 17 ἱεροῦ. Καὶ ἐδίδασκε,
 13 Καὶ λέγει αὐ- λέγων αὐτοῖς· Οὐ 46 λέγων αὐτοῖς· Γέ- 16 καὶ τοῖς τὰς πε-
 τοῖς

ΜΑΤ. XXI.
τοῖς Γέγραπται
„Ὁ οἶκός μου
οἶκος προσευχῆς
κληθήσεται,,

ὑμεῖς δὲ αὐτὸν
ἐποιήσατε σπή-
λαιον ληζῶν.

ΜΑΡC. XI.
γέγραπται „Ὅτι
ὁ οἶκός μου οἶκος
προσευχῆς κλη-
θήσεται πᾶσι
τοῖς ἐθνέσιν,, ὑ-
μεῖς δὲ ἐποιήσατε
αὐτὸν σπηλαιον
ληζῶν.

ΛΥC. XIX.
γραπται „Ὁ οἶ-
κός μου οἶκος
προσευχῆς ἐστίν,,

ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐ-
ποιήσατε σπή-
λαιον ληζῶν.

ΙΟ. ΙΙ.
ρισερός πολέσιν
εἶπεν „Ἄρατε
ταῦτα ἐντεῦθεν.
μὴ ποιεῖτε τὸν
οἶκον τῆ πατρός
μου οἶκον ἐμ-
πορίου.

ΙΟ. ΙΙ.

17 Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτῆ, ὅτι γεγραμμένον ἐστίν· „Ὁ ζῆλος τῆ οἴκου
18 σου ὁ κατεργάζεται" με., Ἀπεκρίθησαν ἔν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί ση-
19 μείον δεικνύεις ἡμῖν, ὅτι ταῦτα ποιεῖς; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
20 Δύσατε τὸν ναὸν τῆτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγεγῶ αὐτόν. Εἶπον ἔν οἱ
Ἰουδαῖοι· Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς ἔτος· καὶ σὺ ἐν
21 τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; Ἐκείνος δὲ ἔλεγε περὶ τῆ ναῆ τῆ σώματος
22 αὐτῆ. Ὅτε ἔν ἡγέρθη ἐκ νεκρῶν, ἐμνήσθησαν οἱ μαθηταὶ αὐτῆ, ὅτι τῆτο
ἔλεγε ^d †· καὶ ἐπίστευσαν τῆ γραφῆ, καὶ τῷ λόγῳ, ᾧ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

ΜΑΤ. XXI.

14 Καὶ προσῆλθον αὐτῷ ^e ὡ τυφλοὶ καὶ χωλοὶ" ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ ἐθεράπευσεν
15 αὐτῆς. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς τὰ θαυμάσια, ἃ ἐποίησε,
καὶ τῆς παιδῆς κηάζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ λέγοντα· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ·
16 ἠγανέκτησαν, ¹ καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἀνέεις τί ἔτοι λέγουσιν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς λέγει
αὐτοῖς· Ναί· ἐδέποτε ἀνέγνωτε, „ὅτι ἐν σώματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κα-
τηρησίω αἶνον,,

ΜΑΡC. XI.

18 Καὶ ἤκουσαν ὡ οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ ἀρχιερεῖς," καὶ ἐζήτουν πῶς αὐ-
τὸν ^p ὡ ἀπολέσουσιν." ἐφοβοῦντο
γὰρ αὐτόν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήσ-
σατο ἐπὶ τῆ διδαχῆ αὐτῆ.

ΛΥC. XIX.

47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ
ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμμα-
τεῖς ἐζήτην αὐτόν ἀπολέσαι, καὶ οἱ
48 πρῶτοι τῆ λαῶ. Καὶ ἔχ εὐρισκον, τὸ,
τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπασ ἐξεκρέ-
ματο αὐτῆ ἀνέων.

e. ὡ χωλοὶ καὶ τυφλοὶ

o. ὡ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς.
p. ὡ ἀπολέσωσιν.

c. κατέργαγε.
d. † αὐτοῖς.

4. MAT. XXI, 17—22. MARC. XI, 19—26.

Ficus, cui Jesus dira imprecatus erat, exarescit.

MAT. XXI.

MARC. XI.

- 17 Καὶ καταλιπὼν αὐτὰς, ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἠύλισθη ἐκεῖ. Πρωῖτας δὲ, ἐπανάγων εἰς τὴν πό-
 18 λιν, ἐπεύρασε. Καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν, καὶ εἶδὼν εὖρεν ἐν αὐτῇ, εἰ μὴ φύλλα μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· Μηκέτι ἐκ οὗ καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐξηράνθη παραχοῆμα ἡ συκῆ·
 20 Καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμασαν, λέγοντες· Πῶς παραχοῆμα ἐξηράνθη ἡ συκῆ; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πίσειν καὶ μὴ διακριθῆτε, ἐ μόνον τὸ τῆς συκῆς ποιήσετε, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὄρει τέτω εἶπητε· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν· γενήσεται. Καὶ πάντα ὅσα ἂν αἰτήσῃτε ἐν τῇ προσευχῇ, πι-
 22 ζεύοντες, λήψετε. 20 Καὶ πρῶτ' ἀποκριθεὶς εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμένην ἐν ὁδοῦν. Καὶ ἀναμνηθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, ἴδε, ἡ συκῆ, ἣν κατηράσω, ἐξηράνεται. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
 21 σοῦς λέγει αὐτοῖς· Ἔχετε πίσειν θεῶν. 22 Ἄμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅς ἂν εἶπῃ τῷ ὄρει τέτω· Ἄρθητι, καὶ βλήθητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ διακριθῆ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆ, ἀλλὰ πιζεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνονται· ἔσαι αὐ-
 23 τῷ = ὁ ἐὰν εἶπῃ." Διὰ τῆτο λέγω ὑμῖν, πάντα ὅσα = ἂν" ἢ ὡς προσευχόμενοι" αἰτεῖσθε, πιζεύετε ὅτι ἢ ὡς λαμ-
 24 βάνετε," καὶ ἔσαι ὑμῖν. (Mat. 6, 14. 15.) Καὶ ὅταν σῆκητε προσευχόμενοι, ἀφίετε, εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔθροισι ἀφῆ
 26 ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Εἰ δὲ ὑμεῖς ἐκ ἀφίετε, εἶδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔθροισι ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν.

5. MAT. XXI, 25—46. MARC. XI, 27. — XII, 12. LUC. XX, 1—19.

Jesus a primoribus populi captiose interrogatus, qua potestate haec faciat, quid responderit.

Parabola de duobus fratribus a patre in vineam missis; alia de vinitoribus perfidis.

MAT. XXI.

MARC. XI.

LUC. XX.

- 23 Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερόν, προσῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχιε-
 27 ρεῖς καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς τὸ ἱερόν, προσῆλθον αὐτῷ περιπατῆντιος αὐ-
 1 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν = ἐκεῖνων," δι-
 δάσκοντος αὐτῆ τὸν λαόν

ΜΑΤ. XXI.

ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, λέγοντες·

Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

24 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἓνα, ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι, κἀγὼ ὑμῖν ἐρωῶ, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

25 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου πόθεν ἦν; ἐξ οὐρανό, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; Οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ ἡμῖν· Διατί οὖν οὐκ ἐπιζεύσατε αὐτῷ;

26 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων· φοβέμεθα τὸν ὄχλον·

πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν Ἰωάννην ὡς προφήτην.
27 Καὶ ἀποκριθέντες τῷ Ἰησοῦ, εἶπον· Οὐκ οἴδαμεν. Ἐφη αὐτοῖς καὶ αὐτός·

ΜΑΡC. XI.

τῆ, ἔρχονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι,

28 καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς; καὶ τίς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔδωκεν, ἵνα ταῦτα ποιῆς; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἓνα λόγον, καὶ ἀποκρίθητέ μοι καὶ ἐρωῶ ὑμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

30 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανό ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι. Καὶ ὡς ἐλογίζοντο

πρὸς ἑαυτὸς, λέγοντες· Ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ· Διατί ἔν ἐν ἐπιζεύσατε αὐτῷ;

32 Ἄλλ' — ἐὰν" εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων· ἐφοβέοντο τὸν λαόν· ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην, ὅτι ὄντως προφήτης ἦν.

33 Καὶ ἀποκριθέντες, λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· Οὐκ οἴδαμεν. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς·

ΛΥC. XX.

ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένη, ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς" καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυ-

2 τέροις, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· Εἰπέ ἡμῖν, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστὶν ὁ δέξοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ = ἓνα" λόγον, καὶ εἰπάτέ μοι.

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτούς, λέγοντες· Ὅτι ἐὰν εἴπωμεν, ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ· Διατί — οὖν" οὐκ ἐπιζεύσατε

6 αὐτῷ; Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γὰρ ἐστὶν, Ἰωάννην προφήτην εἶναι.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἶδέναι πόθεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·

| s. ὡς διελογίζοντο.

| f. ὡς ἱερεῖς.

MAT. XXI.

Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν,
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ.

28 Τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ; Ἀν-

θρωπος εἶχε τέκνα δύο· καὶ προσελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπε· Τέκνον, ὕπαγε, σή-

29 μερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶνι = μου." Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐ θέλω·

30 ὕπερον δὲ μεταμεληθεὶς, ἀπῆλθε. Καὶ προσελθὼν τῷ ἑτέρῳ, εἶπεν ὡσαύτως.

31 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ κύριε· καὶ ἐκ ἀπῆλθε. Τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε
τὸ θέλημα τῆ πατρὸς; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὁ πρῶτος. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν
λέγω ὑμῖν, ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

32 Ἦλθε γὰρ πρὸς ὑμᾶς Ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης, καὶ ἐκ ἐπιπέψατε αὐτῷ· οἱ δὲ
τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι ἐπίπεψαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες ἔμεταμελήθητε ὕπε-
ρον, τὲ πιεῦσαι αὐτῷ.

MARC. XII.

33 Ἄλλην παραβολὴν ἀκή-

σατε· Ἄνθρωπος ἦν
οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύ-
τευσεν ἀμπελῶνα, καὶ
φραγμὸν αὐτῷ περιέθη-
κε, καὶ ὄρυξεν ἐν αὐτῷ
ληγὸν, καὶ ᾠκοδόμησε
πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐ-
τὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπε-

34 δήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγ-
χισεν ὁ καιρὸς τῶν καρ-
πῶν, ἀπέστειλε τὰς δούλ-
αυτῆ πρὸς τὰς γεωργὰς,
λαβεῖν τὰς καρπὰς αὐ-

35 τοῦ· καὶ λαβόντες οἱ
γεωργοὶ τοὺς δούλους
αὐτοῦ, ὃν μὲν ἔδει-
ραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν,
ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.

MARC. XI.

Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν,
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ.

1 Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν
παραβολαῖς λέγειν· Ἀμ-
πελῶνα ἐφύτευσεν ἄν-
θρωπος,
καὶ περιέθηκε φραγμὸν,
καὶ ὄρυξεν ὑπολήριον,
καὶ ᾠκοδόμησε πύργον,
καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γε-
ωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε.

2 Καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὰς
γεωργὰς τῷ καιρῷ δοῦ-
λον, ἵνα παρὰ τῶν
γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τῆ
καρπῆ τῆ ἀμπελῶνος.

3 Οἱ δὲ λαβόντες αὐτὸν,
ἔδειραν, καὶ ἀπέστειλαν
κενόν.

LUC. XX.

Οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν,
ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ.

9 ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν
λαὸν λέγειν τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· Ἄνθρω-
πος ἦν ἐφύτευσεν ἀμ-
πελῶνα,

καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεω-
ργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε χρο-
νοὺς ἱκανὰς.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε
πρὸς τὰς γεωργὰς δοῦ-
λον, ἵνα ἀπὸ τῆ καρπῆ
τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν
αὐτῷ·

οἱ δὲ γεωργοὶ δέξαντες
αὐτὸν, ἐξάπέστειλαν κε-
νόν.

ΜΑΤ. XXI.

ΜΑΡC. XII.

ΛΥC. XX.

36 Πάλιν απέζειλεν ἄλλους δέλους, πλείονας τῶν πρώτων· καὶ ἐπέδησαν αὐτοῖς ὡσαύτως.

4 Καὶ πάλιν απέζειλες πρὸς αὐτὲς ἄλλον δῆλον· καὶ κείνον = λεθοβολήσαντες" ἐκεφαλαίωσαν, καὶ απέζειλαν ἠτιμωμένον.

11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κέκρινον δέραντες καὶ ἀτιμάσαντες, ἐξάπειλαν κενόν.

5 Καὶ † ἄλλον απέζειλε· κέκρινον ἀπέκτειναν· καὶ πολλὰς ἄλλας, τὰς μὲν δέροντες, τὰς δὲ ἀποκτείνοντες.

12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τῆτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.

6 "Ἐν ἑνὲν υἱὸν ἔχων ἀγαπητόν — αὐτῷ," απέζειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτὰς ἔσχατον, λέγων· "Οὐ ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελώνος· "Τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱὸν μου τὸν ἀγαπητόν· ἵσως τῆτον = ἰδόντες" ἐντραπήσονται.

37 Ὑστερον δὲ απέζειλε πρὸς αὐτὰς τὸν υἱὸν αὐτῆ, λέγων· "Ἐντραπήσονται τὸν υἱὸν μου.

7 Ἐκείνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἑαυτούς·

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτὰς, λέγοντες·

38 Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν, εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ὡς κατὰσχωμεν" τὴν κληρονομίαν αὐτῆ.

"Οὐ ἔτις ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομία.

15 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτὰς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· — δεῦτε," ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

39 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἐξέβαλον ἔξω τῆ ἀμπελώνος καὶ ἀπέκτειναν.

8 Καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἀπέκτειναν, καὶ ἐξέβαλον ἔξω τῆ ἀμπελώνος.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τῆ ἀμπελώνος, ἀπέκτειναν.

40 Ἐν ἔλθῃ ὁ κύριος τῆ ἀμπελώνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέ-

9 Τί ἔν ποιήσει ὁ κύριος τῆ ἀμπελώνος;

15 Τί ἔν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τῆ ἀμπελώνος;

41 γειν αὐτῷ· Κακῶς κακῶς ἀπολέσει αὐτὰς, καὶ τὸν ἀμπελώνα· ἢ ἐκδώσεται" ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσου-

Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τὰς γεωργὰς, καὶ δώσει τὸν ἀμπελώνα ἄλλοις.

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελώνα ἄλλοις. Ἀκούσαν-

h. ὡς σχῶμεν. i. ὡς ἐκδώσεται. | t. † πάλιν.

M A T. XXI.

M A R C. XII.

L U C. XX.

- σιν αὐτῷ τοὺς καρπούς
ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν.
- 42 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
Οὐδέποτε ἀνέγγωτε ἐν 10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύ-
ταῖς γραφαῖς· „Λίθον,
ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰ-
κοδομῆντες, ἔτος ἐγενή-
θη εἰς κεφαλὴν γωνίας·
παρὰ κυρίου ἐγένετο αὐ- 11 παρὰ κυρίου ἐγένετο αὐ-
τη, καὶ ἔξι θαυμασὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν; „ Διὰ τὸτο λέγω 12 Καὶ ἐζήτουν αὐτὸν κρα-
τῆσαι, καὶ ἐφοβήθησαν
αὐτὸν κρατῆσαι, ἐφοβή-
θησαν τὰς ὄχλους, ἐπει-
δὴ ^k ὡς” προφήτην
αὐτὸν εἶχον.
- 17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς,
εἶπε· Τί ἐν ἐξί τὸ γε-
γραμμένον τῆτο· „Λί-
θον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ
οἰκοδομῆντες, ἔτος ἐγε-
νήθη εἰς κεφαλὴν γω-
νίας; „
- 18 Πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ’ ἐκείνον τὸν λί-
θον, συνθλασθήσεται· ἐφ’ ὃν δ’
ἂν πέσῃ, λιμνήσει αὐτόν.
- 19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιε-
ρεις καὶ οἱ γραμματεῖς
ἐπιβαλεῖν ἐπ’ αὐτὸν
τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ
ᾠρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν
τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ,
ὅτι πρὸς αὐτὰς τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην εἶπε.

6. M A T. XXII, 1 — 14.

Parabola de epulo regio.

- 1 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς, λέγων. (Luc. 14,
2 16. P. IV. Sect. I. No. 15.) Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπω
3 βασιλεῖ, ὅς τις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλε τὰς δούλους αὐ-
4 τοῦ, καλεῖσαι τὰς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ ἐν ἡθελον ἐλθεῖν. Πά-

ΜΑΤ. XXII.

λιν ἀπέστειλεν ἄλλους δέλους, λέγων· Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἴδὲ, τὸ ἄρι-
 ζὸν μου ¹ ἢ ἠτοίμασα, οἱ ταῦτοί μου καὶ τὰ σιτισὰ τεθυμένα, καὶ πάντα
 5 ἔτοιμα· δεῦτε εἰς τὰς γάμους. Οἱ δὲ ἀμελήσαντες, ἀπέηλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν
 6 ἴδιον ἀγρὸν, ὁ δὲ ² εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτῆ. Οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τὰς
 7 δέλους αὐτῆ, ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. ³ Ἐκείνος δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη·
 καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτῆ, ἀπέστειλε τὰς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν
 8 αὐτῶν ἐνέπηρσε. Τότε λέγει τοῖς δέλοις αὐτῆ· Ὁ μὲν γάμος ἐτοιμὸς ἐστίν,
 9 οἱ δὲ κεκλημένοι ἐν ἧσαν ἄξιοι. Πορεύεσθε ἕν ἐπὶ τὰς διαβάτους τῶν ὁδῶν,
 10 καὶ ὅσους ἂν εὔρητε, καλέσατε εἰς τὰς γάμους. Καὶ ἐξελθόντες οἱ δέλοι
 ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδούς, συνήγαγον πάντας, ὅσους εὔρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγα-
 11 θῆς· καὶ ἐπλήθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι
 12 τὰς ἀνακειμένους, εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον ἐν ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου· ⁴ καὶ
 λέγει αὐτῷ· Ἐταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε, μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐπι-
 13 μύθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Δίψαντες αὐτῶ πόδας καὶ
 χεῖρας, = ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἑξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ
 14 κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ
 ἐκλεκτοί.

7. ΜΑΤ. XXII, 15—22. ΜΑΡC. XII, 13—17. ΛΥC. XX, 20—26.

Quid Jesus Pharisaeis responderit de tributo interrogantibus imperatori solvendo.

ΜΑΤ. XXII.

ΜΑΡC. XII.

ΛΥC. XX.

15 Τότε πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι, συμβῆλλον ἔ- λαβον, ὅπως αὐτὸν παγι- δεύσωσιν ἐν λόγῳ.	13 Καὶ ἀποσέλλουσι πρὸς αὐτὸν τινὰς τῶν Φαρι- σαίων καὶ τῶν Ἡρω- διανῶν, ἵνα αὐτὸν ἀ- ρεύσωσι λόγῳ.	20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀ- πέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑ- ποκρινομένους ἑαυτὰς δίκαιους εἶναι, ἵνα ἐπι- λάβωνται αὐτῷ λόγον, εἰς τὸ παραδῆναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἑξουσίᾳ τῆ ἡγεμονίας. Καὶ ἐπη- ρώτησαν αὐτὸν, λέγον- τε· Διδάσκαλε, οἶδαμεν, ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ δι- δάσκεις, καὶ οὐ λαμι- βάνεις πρόσωπον,
16 Καὶ ἀποσέλλουσιν αὐ- τῷ τὰς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν, ὅτι ἀληθῆς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τῆ θεῆ ἐν ἀληθείᾳ δι- δάσκεις, καὶ ἔ μέλει σοι	14 Οἱ δὲ ἐλθόντες λέγου- σιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, οἶδαμεν, ὅτι ἀληθῆς εἶ, καὶ ἔ μέλει σοι περὶ ἐδενός· ἔ γάρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀν-	21

1. ἢ ἠτοίμασα. m. ἢ ἐπὶ. n. ἢ ὁ δὲ βασιλεὺς. ἢ καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς.

MAT. XXII.

περὶ ἔδενός· ἐ γάρ βλέ-
πεις εἰς πρόσωπον ἀν-
θρώπων.

17 Εἶπε ἔν ἡμῖν, τί σοι δο-
κει; ἔξеси δέναι κῆρσον

18 Καίσαρι, ἢ οὐ; Γνῆς δὲ 15
ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν
αὐτῶν, εἶπε· Τί με πει-

19 ράζετε, ὑποκριταί; Ἐπι-
δείξατέ μοι τὸ νόμισμα
τῆ κῆρσον. Οἱ δὲ προσ-

20 ἤνεγκαν αὐτῷ δηνά-

21 ριον. Καὶ λέγει αὐτοῖς·
Τίνος ἢ εἰκὼν αὐτῆ,
καὶ ἢ ἐπιγραφή; Λέ-

γουσιν αὐτῷ· Καίσα-
ρος. Τότε λέγει αὐτοῖς·
Ἀπόδοτε ἔν τὰ Καίσα-

ρος Καίσαρι, καὶ τὰ
τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.
22 Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύ-

μασαν· καὶ ἀφέντες αὐ-
τὸν ἀπῆλθον.

MARC. XII.

θρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀλη-
θείας τὴν ὁδὸν τῆ θεῆ
διδάσκεις· ἔξеси κῆρσον

Καίσαρι δέναι, ἢ οὐ; 22
δῶμεν, ἢ μὴ δῶμεν;

15 Ὁ δὲ ὡς εἶδώς" αὐ-
τῶν τὴν ὑπόκρισιν, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Τί με πει-
ράζετε; φέρετέ μοι δη-
24 νάριον, ἵνα ἴδω. Οἱ
δὲ ἤνεγκαν. Καὶ λέγει
αὐτοῖς·

Τίνος ἢ εἰκὼν αὐτῆ,
καὶ ἢ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· Καίσαρος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· Ἀπόδοτε
τὰ Καίσαρος Καίσαρι,
καὶ τὰ τῆ θεῆ τῷ Θεῷ.
26 Καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐ-
τῷ.

LUC. XX.

ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν
ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδά-
σκεις·

22 ἔξеси ἡμῖν· Καίσαρι-
φόρον δέναι, ἢ οὐ;

23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν
τὴν πανουργίαν, εἶπεν
πρὸς αὐτούς· = Τί με
24 πειράζετε; ἢ δείξατέ μοι
δηνάριον·

τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ
ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέν-
τες δὲ εἶπον· Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀπόδοτε τοίνυν τὰ Καί-
σαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τῆ
26 θεῆ τῷ Θεῷ. Καὶ ἐκ
ἰσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐ-
τῆ ρήματος ἐναντίον τῆ
λαῶ· καὶ θαυμάσαντες
ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτῆ,
ἰσίστησαν.

8. MAT. XXII, 25—35. MARC. XII, 18—27. LUC. XX, 27—40.

Doctrina de resurrectione mortuorum contra Sadduceos e Mose confirmatur.

MAT. XXII.

MARC. XII.

LUC. XX.

23 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 18
προσῆλθον αὐτῷ Σαδδου-
καῖοι, — οἱ ἄλλοι λέγοντες

Καὶ ἔρχονται Σαδδου- 27
καῖοι πρὸς αὐτόν, οἵτι-
νες λέγουσιν ἀνάσσειν

27 Πρὸς ἐλθόντες δὲ τινες
τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀν-
τιλέγοντες ἀνάσσειν μὴ
μνη

| u. ὡς ἰδόν.

| h. ἐπιδείξατε.

ΜΑΤ. XXII.

ΜΑΡC. XII.

ΛΥC. XX.

μη εἶναι ἀνάσσειν· καὶ
24 ἐπηρώτησαν αὐτὸν, ἵ λέ-
γοντες· Διδάσκαλε, Μω-
σῆς εἶπεν· „Ἐάν τις ἀ-
ποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα,
ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτῆ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ,

καὶ ἀναστήσει σπέρμα
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.,,
25 Ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν 20 Ἐπτά ^z† ἀδελφοὶ ἦσαν·
ἐπτά ἀδελφοί· καὶ ὁ
πρῶτος, γαμήσας, ἐτε-
λεύτησεν· καὶ μὴ ἔχων
σπέρμα, ἀφῆκε τὴν γυ-
ναῖκα αὐτῆ τῷ ἀδελφῷ
26 αὐτῆ. Ὁμοίως καὶ ὁ
δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος,
ἕως τῶν ἐπτά.

27 Ὑξερρον δὲ πάντων ἀπ-
έθανε καὶ ἡ γυνή.

28 Ἐν τῇ οὖν ἀνασάσει, 23
τινος τῶν ἐπτά ἔσαι
γυνή; πάντες γὰρ ἔ-
σχον αὐτήν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰησοῦς 24
εἶπεν αὐτοῖς·
Πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες
τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν
δύναμιν τῆ θεῶ.

μη εἶναι καὶ ἐπηρώτη-
σαν αὐτὸν, λέγοντες· 28
Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγρα-
ψεν ἡμῖν, „ὅτι ἐάν τις
ἀδελφὸς ἀποθάνῃ, καὶ
καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ
τέκνα μὴ ἀφῆ, ἵνα λά-
βῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
τὴν γυναῖκα — αὐτοῦ,”
καὶ ἐξἀναστήσῃ σπέρ-
μα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.,,
20 Ἐπτά ^z† ἀδελφοὶ ἦσαν·
καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυ-
ναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων
21 ἐν ἀφῆκε σπέρμα. Καὶ ὁ
δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν,
καὶ ἀπέθανεν, καὶ ἐδὲ αὐ-
τὸς ἀφῆκε σπέρμα. Καὶ 31
ὁ τρίτος ὡσαύτως. Καὶ
ἔλαβον αὐτήν οἱ ἐπτά,
καὶ ἐν ἀφῆκαν σπέρμα.

γ ^z Ἐσχάτη" πάντων· 32
z ^z ἀπέθανε καὶ ἡ γυ-
νή." Ἐν τῇ — ἐν" ἀ- 33
νασάσει, = ὅταν ἀνα-
σῶσι," τινος αὐτῶν
ἔσαι γυνή; οἱ γὰρ ἐπτά
ἔσχον αὐτήν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη- 34
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ
διὰ τῆτο πλανᾶσθε, μὴ
εἰδότες τὰς γραφὰς, μη-
δὲ τὴν δύναμιν τῆ θεῶ; 35
οἱ δὲ καταξιωθέντες τῆ

εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐ-
τὸν, λέγοντες· 28
Διδάσκαλε, Μωσῆς ἔ-
γραψεν ἡμῖν· „Ἐάν τι-
νος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ
ἔχων γυναῖκα, καὶ ἔτος
ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα
λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτῆ
τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξα-
ναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀ-
δελφῷ αὐτῆ.,,

29 Ἐπτά ^z ἀδελφοὶ ἦσαν,
καὶ ὁ πρῶτος, λαβὼν γυ-
ναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκ-
νος. Καὶ = ἔλαβεν" ὁ
δεύτερος = τὴν γυναι-
κα, καὶ ἔτος ἀπέθανεν
31 ἄτεκνος." Καὶ ὁ τρί-
τος — ἔλαβεν αὐτήν."
ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἐπτά
i † * εἰ κατέλιπον τέκνα

καὶ ἀπέθανον. Ὑξερρον 32
= δὲ" = πάντων" ἀπέ-
θανε καὶ ἡ γυνή. Ἐν 33
τῇ ἐν ἀνασάσει, τινος
αὐτῶν γίνεται γυνή;
οἱ γὰρ ἐπτά ἔσχον αὐ-
τὴν γυναῖκα.

34 Καὶ — ἀποκριθεὶς" εἶ-
πεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οἱ
υἱοὶ τῆ αἰῶνος τῆτε γα-
μῆσοι καὶ ἐπιγαμίζονται·
35 οἱ δὲ καταξιωθέντες τῆ

| x. † ἐν. γ. ^z ἔσχον. z. ^z καὶ ἡ γυνή ἀπέθανεν. | i. † καὶ.

M A T. XXII.

30 Ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει ἔτε
γαμῶσιν, ἔτε ἐγα-
μιζονται, ἄλλ' ὡς ἄγγε-
λοι — τῷ θεῷ ἐν ἔρα-
νῷ εἶσι.

M A R C. XII.

25 Ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀ-
ναστῶσιν, ἔτε γαμῶσιν,
ἔτε γαμίσκονται, ἄλλ'
εἶσιν ὡς ἄγγελοι ^a † ἐν
τοῖς ἔρανοῖς.

L U C. XX.

αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν,
καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς
ἐκ νεκρῶν, ἔτε γαμοῦ-
σιν, ἔτε ἐγαμίσκονται.

51 Περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως
τῶν νεκρῶν ἐκ ἀνέγνωτε
τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τῷ
θεῷ, λέγοντος·

32 „Ἐγὼ εἰμι ὁ θεὸς Ἀ-
βραάμ, καὶ ὁ θεὸς Ἰσα-
αὴ, καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; „
Οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς θεὸς
νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.

33 Καὶ ἀκέσαντες οἱ ὄχλοι
ἐξεπλήσσαντο ἐπὶ τῇ δι-
δαχῇ αὐτοῦ.

26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι
ἐγείρονται, ἐκ ἀνέγνωτε
ἐν τῇ βίβλῳ Μωσέως,
ἐπὶ ^b τοῦ βίου ὡς εἶ-
πεν αὐτῷ ὁ θεός, λέ-
γων „Ἐγὼ ὁ θεὸς Ἀ-
βραάμ, καὶ ὁ θεὸς Ἰσα-
αὴ, καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ; „

27 Οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς νε-
κρῶν, ἀλλὰ ^c † ζώντων.
Ἔμεις ἐν πολὺ πλα-
κάσθε.

36 Ὅτε γὰρ ἀποθανεῖν ἐτι
δύνανται· ἰσάγγελοι γὰρ εἶσι, καὶ υἱοὶ
εἶσι τῷ θεῷ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ
νεκροί, καὶ Μωσῆς ἐ-
μήνυσεν * ἐπὶ τῆς βί-
βλου, ὡς λέγει κύριον
τὸν θεὸν Ἀβραάμ, καὶ
τὸν θεὸν Ἰσαακ, καὶ
τὸν θεὸν Ἰακώβ.

38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νε-
κρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάν-
τες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.

39 Ἀποκριθέντες δὲ τινες
τῶν γραμματέων, εἶπον·

40 Διδάσκαλε, καλῶς εἶπας. Οὐκ ἐτι δὲ
ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν ἐδέν.

9. M A T. XXII, 34—40. M A R C. XII, 28—34.

Praeceptum in lege divina maximum.

M A T. XXII.

34 Οἱ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκέσαντες ὅτι ἐφί-
μοσε τὸν Σαδδουκαίους, συνέχθησαν

35 ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐπηρώτησεν εἰς ἐξ
αὐτῶν νομικὸς, πειράζων αὐτὸν, καὶ

36 λέγων· Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη

37 ἐν τῷ νόμῳ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ^b εἶπεν·

M A R C. XII.

28 Καὶ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων,
ἀκέσας αὐτῶν συζητάντων, εἰδὼς ὅτι
καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη, ἐπηρώτησεν
αὐτόν·

Ποία ἐστὶ πρώτη ^a πάντων ἐντο-

29 λή; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη αὐτῷ·

a. ὡς γαμίσκονται. b. εἶπεν. | a. † οἱ. b. † τῆς. c. † θεός. d. πασῶν. |

ΜΑΤ. XXII.

ΜΑΡC. XII.

„Αγαπήσεις κύριον τὸν θεὸν σου ἐν ὅλῃ = τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ — τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου.,,

38 Ἀὕτη ἐστὶ ὡς πρώτη καὶ μεγάλη ἐντο-
39 λή. Δευτέρα δὲ ὁμοία ὡς αὐτῇ. „Α-
γαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυ-
40 τόν.“ Ἐν ταύταις ταῖς δυοῖν ἐντο-
λαῖς ὅλος ὁ νόμος ὡς καὶ οἱ προφῆται κρέμανται.”

33 αὐτῶ. ἰ καὶ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος, καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον ὡς 34 ἑαυτὸν, πλείον ἐστὶ πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ ἡ ἄ θυσιῶν. Καὶ ὁ Ἰη- 35 σὺς ἰδὼν αὐτὸν, ὅτι νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ. Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τῆς θεῶ. Καὶ εἶδεις ἐκεῖ ἐτόλμα αὐτὸν ἐπερωτησαί.

10. ΜΑΤ. XXII,41—46. ΜΑΡC. XII, 35—37. ΛΥC. XX, 41—44.
Messias Davidis filius, quo sensu dominus dicatur Davidis.

ΜΑΤ. XXII.

ΜΑΡC. XII.

ΛΥC. XX.

41 Συνηγμένων δὲ τῶν Φα-
ρισαίων, ἐπηρώτησεν αὐ-
42 τὸς ὁ Ἰησὺς, λέγων. Τί
ὑμῖν δοκεῖ περὶ τῆς Χρι-
στῆ; τίνος υἱὸς ἐστὶ; λέ-
γεσιν αὐτῷ. Τῆς Δαβὶδ.
43 Λέγει αὐτοῖς. Πῶς ἐν
Δαβὶδ ἐν πνεύματι κύ-
ριον αὐτὸν καλεῖ; λέ-

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σὺς, ἔλεγε, διδάσκων ἐν
τῷ ἱερῷ.
Πῶς λέγουσιν οἱ γραμ-
ματεῖς, ὅτι ὁ Χριστὸς
υἱὸς ἐστὶ Δαβὶδ;
36 Αὐτὸς γὰρ Δαβὶδ εἶ-
πεν ἐν ἰ ἄ πνεύματι ἰ ἄ
ἀγίῳ.

41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς.
Πῶς λέγουσι τὸν Χρι-
στὸν υἱὸν Δαβὶδ — εἶ-
ναι;
42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει
ἐν βίβλῳ ψαλμῶν.

c. ὡς μεγάλη καὶ ἡ πρώτη. d. ὡς αὐτή.
e. ὡς ἑαυτὸν. f. ὡς κρέμανται καὶ οἱ
προφῆται.

e. ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν.
f. ὡς ὁμοίᾳ αὐτῇ. g. ἄ θεός.
h. ἄ τῶν. i. ἄ τῶν.

MAT. XXII.

MARC. XII.

LUC. XX.

44 γων· „Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τὰς ἐχθρὰς σου ἕως ὑποπόδιον" τῶν ποδῶν σου., Εἰ ἔν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν κύριον, πῶς υἱὸς αὐτῆ ἔστι; Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· ἐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν ἐκέτι.

κ „Λέγει" ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τὰς ἐχθρὰς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου., 37 Αὐτὸς ἔν Δαβὶδ λέγει αὐτὸν κύριον· καὶ πόθεν υἱὸς αὐτῆ ἔστι; Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτῆ ἡδέως.

„Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τὰς ἐχθρὰς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου., 44 Δαβὶδ ἔν κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτῆ ἔστι;

11, MAT. XXIII. MARC. XII, 38—40. LUC. XX, 45—47.

Sermones Jesu de Pharisaeorum et legisperitorum moribus. Minae in Hierosolymitanos.

MAT. XXIII.

MARC. XII.

LUC. XX.

1 Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ, λέγων·

38 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτῆ·

45 Ἀκούοντες δὲ παντοῦς τῆ λαῶ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ·

Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων,

46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων,

2 Ἐπὶ τῆς Μωσείως καθέ-

3 δρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Πάντα ἔν, ὅσα ἕως ἂν" εἴπωσιν ὑμῖν — τηρεῖν," τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε· κατὰ δὲ τὰ

4 ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γὰρ, καὶ οὐ ποιεῖσι. (Conf. Luc. 11, 39. sqq. P. IV. Sect. 1. No. 9.) Δεσμεύουσι ἕως γὰρ" φορτία βαρέα — καὶ δυσβάστακτα," καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τὰς ὤμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν ἕ θέλουσι κινῆσαι αὐτὰ.

5 Πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιεῖσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις. Πλατύνουσι κ ἕ δὲ" τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα — τῶν ἱματίων αὐτῶν."

g. ἕ ὑποκάτω. h. ἕ ἰάν.

i. ἕ δέ. k. ἕ γὰρ.

k. ἕ εἶπεν.

ΜΑΤ. XXIII.

ΜΑΡC. XII.

ΛUC. XX.

- 6 Φιλοῦσι τε τὴν πρω- τολισίαν ἐν τοῖς δειπνοῖς, καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τὲς ἀσπασμῶς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββί,
- 8 — ῥαββί." Ἔμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἰς γὰρ ἔστιν ὑμῶν ὁ
- 9 ¹ ὁ καθηγητής" ^m † πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐσε. Καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἰς γὰρ ἔστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν
- 10 τοῖς ἔθροισι. Μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· ⁿ εἰς γὰρ ὑμῶν ἔστιν
- 11 ὁ καθηγητής," ὁ Χριστός. Ὁ δὲ μείζων ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν
- 12 διάκονος. Ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται. Οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί,
- 40 ⁴⁰ Οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τὸτο λήψετε περισσώτερον κρίμα.
- 47 ⁴⁷ Οἱ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· ἔτοι λήψονται περισσώτερον κρίμα.
- 13 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί", ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν ἔθρων ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ ἐκ εἰσερχεσθε, ἐδὲ τὲς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. (Cf. Luc. 11, 52.) Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἓνα προσῆλυτον· καὶ
- 16 ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. Οὐαὶ ὑμῖν, ὀδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ λέγοντες· Ὅς ἂν ὁμῶς ἐν τῷ ναῶ, ἐδὲν ἔστιν· ὅς δ' ἂν ὁμῶς
- 17 ἐν τῷ χρυσῷ τῆ ναῶ, ὀφείλει. Μωροὶ καὶ τυφλοὶ· τίς γὰρ μείζων ἔστιν, ὁ
- 18 χρυσός, ἢ ὁ ναός ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν; Καί· Ὅς ἐὰν ὁμῶς ἐν τῷ θυσιαστήριῳ, ἐδὲν ἔστιν· ὅς δ' ἂν ὁμῶς ἐν τῷ δώρῳ, τῷ ἐπάνω αὐτῆ, ὀφείλει.
- 19 — Μωροὶ καὶ" τυφλοὶ· τί γὰρ μείζων; τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιά-

1. ε διδάσκαλος. m. † ὁ Χριστός. n. ε ὅτι καθηγητής — ὑμῶν ἔστιν εἰς.

MAT. XXIII.

20 ζον τὸ δῶρον; Ὁ ἔν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι
 21 τοῖς ἐπάνω αὐτῆς· ἢ καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ
 22 ὀ κατοικῆσαντι" αὐτόν· ἢ καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ θρανίῳ, ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τῆ
 23 θεῶ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτῆς. (Luc. 11, 39—51.) Οὐαὶ ὑμῖν,
 γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατῆτε τὸ ἥδυσμον, καὶ
 τὸ ἀνηθον, καὶ τὸ κύρινον· καὶ ἀφίκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν
 κρίσιν, καὶ τὸν ἔλεον, καὶ τὴν πίσιν. Ταῦτα + δε" ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα
 24 μὴ ἀφιέναι. Ὁδηγοὶ τυφλοὶ, οἱ διῦλλίζοντες τὸν κώροπυ, τὴν δὲ κἀμηλον
 25 καταπίνοντες. Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι καθαρῖ
 ζετε τὸ ἔξωθεν τῆ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἄραπα
 26 γῆς καὶ ὀ ἀδικίας." Φαρισαῖε τυφλε, καθάρισον· πρῶτον τὸ ἐπίδς τῆ ποτηρίου
 — καὶ τῆς παροψίδος," ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτός ἢ αὐτῶν" καθαρὸν.
 27 Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάρφεις
 κενονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὠραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν
 28 ὀξέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. Οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε
 29 τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεσοὶ ἐσε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. Οὐαὶ
 ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰς τάφους τῶν
 30 προφητῶν, καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, ἢ καὶ λέγετε· Εἰ ὀ ἡμεθα"
 ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐν ἂν ὀ ἡμεθα" κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ
 31 αἵματι τῶν προφητῶν. Ὡσε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, ὅτι υἱοὶ ἐσε τῶν φονευσάν
 32 των τὰς προφήτας· ἢ καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν.
 33 Ὁφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς γύγχετε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γέννης;
 34 Διὰ τῆτο, ἰδὲ ἐγὼ ἀποσέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας, καὶ σοφῆς, καὶ γραμματεῖς·
 καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σαυρώσατε, καὶ ἐξ αὐτῶν ρασιγώσατε ἐν ταῖς
 35 συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς
 πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπὸ τῆ αἵματος Ἀβὲλ τῆ δι
 36 καίου, ἕως τῆ αἵματος Ζαχαρίου υἱῆ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τῆ ναῆ
 37 καὶ τῆ θυσιαστηρίου. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὀ ὅτι" ἡξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γε
 37 νεὰν ταύτην. (Luc. 13, 34. P. IV. Sect. I. No. 4.) Ἰερουσαλήμ, Ἰε
 ρουσαλήμ, ἡ ὀ ἀποκτείνουσα" τὰς προφήτας, καὶ λιθοβολῆσα τὰς ἀπεσταλ
 μένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον
 38 ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νόσσια ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας; καὶ ἐν ἠθέλησατε. Ἰδὲ,

ο. κατοικῆσαντι. p. ὀ ἀδικίας. q. ὀ αὐτοῦ. r. ἡμεν. s. ὀ ἀποκτείνουσα.

ΜΑΤ. XXIII.

39 ἀγιάται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Λέγω γὰρ ὑμῖν· Οὐ μὴ με ἴδητε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἂν εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

12. ΜΑΡC. XII, 41—44. ΛUC. XXI, 1—4.

Munusculum viduae pauperulae, opulentorum magnificentiam longe superans.

ΜΑΡC. XII.

ΛUC. XXI.

- 41 Καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέναντι τῆ 1 Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τὲς βάλλοντες τὰ
 γαζοφυλακίου, ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλου-
 βάλλει χαλκὸν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· 2 σίους. Εἶδε δὲ = καὶ" τινα χήρα
 καὶ πολλοὶ πλέσιοι ἔβαλλον πολλὰ. πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά.
 42 Καὶ ἐλθῶσα μία χήρα — πτωχή,"
 ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὃ ἔστι κοδράντης.
 43 Καὶ προσκαλεσάμενος τὲς μαθητὰς
 αὐτῆ, 1 εἶπεν" αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω 3 Καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν,
 ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχή πλεῖον ὅτι ἡ χήρα ἢ πτωχή αὕτη πλεῖον
 πάντων βέβληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ 4 πάντων ἔβαλεν. Ἄπαντες γὰρ ἔτοι
 44 γαζοφυλάκιον. Πάντες γὰρ ἐκ τῆ πε-
 ρισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον· αὕτη δὲ
 ἐκ τῆς ὑπερημέρας αὐτῆς πάντα ὅσα
 εἶχεν ἔβαλεν, ὅλον τὸν β'όν αὐτῆς. ὃν εἶχεν, ἔβαλε.

13. ΜΑΤ. XXIV. XXV. ΜΑΡC. XIII. ΛUC. XXI, 5—38.

Responsio Jesu ad quaestionem discipulorum de excidio templi et Hierosolymorum deque ipsius adventu.

ΜΑΤ. XXIV.

ΜΑΡC. XIII.

ΛUC. XXI.

- 1 Καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς 1 Καὶ ἐμπορευομένου αὐ- 5 Καὶ τινων λεγόντων πε-
 ὅ ἐπορεύετο ἀπὸ τῆ τῆ ἐκ τῆ ἱερῆ, λέγει αὐ- ρὶ τῆ ἱερῆ, ὅτι λίθοις κα-
 ἱερῆ·" καὶ προσῆλθον οἱ τῷ εἰς τῶν μαθητῶν λοῖς καὶ ἀναθήμασι κε-
 μαθηταὶ αὐτῆ ἐπιδειξάι αὐτῆ· Διδάσκαλε, ἴδε, πο- κόσμηται, εἶπε·,
 αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τῆ 2 οἰκοδομαί. Καὶ ὁ Ἰη- 6 Ταῦτα ἂ θεωρεῖτε, ἐ-
 2 ἱερῆ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶ- πεν αὐ- λέουσονται ἡμέραι, ἐν αἷς
 πεν ἅντοῖς· = Οὐ" βλέ- τῷ· Βλέπετε ταύτας τὰς
 πετε πάντα ταῦτα; ἀ- μεγάλας οἰκοδομὰς; οὐ
 μὴν λέγω ὑμῖν, ἢ μὴ

t. ὡ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετο. | 1. ὡ λέγει.

M A T. XXIV.

ἀφεθῆ ὡς λίθος ἐπὶ
λίθον, ὃς ἐ ἡ κατα-
3 λυθήσεται. Καθημένου
δὲ αὐτῆ ἐπὶ τῆ ὄρους
τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ'
ἰδίαν, λέγοντες·

Εἶπε ἡμῖν, πότε ταῦ-
τα ἔσαι, καὶ τί τὸ ση-
μεῖον τῆς σῆς παρου-
σίας, καὶ τῆς συντελεί-
4 ας τῆ αἰῶνος; Καὶ ἀ-
ποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶ-
πεν αὐτοῖς· Βλέπετε,
μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ.
5 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέ-
γοντες· Ἐγὼ εἰμι ὁ Χρι-
στός· καὶ πολλὰς πλανή-
6 σουσι. Μελλήσετε δὲ ἀ-
κύνειν πολέμους, καὶ ἀκοῆς
πολέμων· ὁρᾶτε, μὴ
θροεῖσθε· δεῖ γὰρ —
πάντα γενέσθαι· ἀλλ'
ἔπω ἐξὶ τὸ τέλος.

7 Ἐγεροθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία
ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσον-

M A R C. XIII.

μὴ ἀφεθῆ ἡ ὡς λίθος
ἐπὶ λίθῳ, ὃς ἐ μὴ κα-
3 ταλυθῆ. Καὶ καθημέ-
νου αὐτῆ εἰς τὸ ὄρος τῶν
ἐλαιῶν κατέναντι τῆ ἱε-
ροῦ, ἐπηρώτων αὐτὸν κατ'
ἰδίαν Πέτρος, καὶ Ἰάκω-
βος καὶ Ἰωάννης, καὶ
4 Ἀνδρέας· Εἶπε ἡμῖν,
πότε ταῦτα ἔσαι, καὶ τί
τὸ σημεῖον, ὅταν μέλλῃ
πάντα ταῦτα συντελεῖ-
5 σθαι; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀ-
ποκριθεὶς αὐτοῖς, ἤρ-
ξατο λέγειν· Βλέπετε,
μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ.
6 Πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέ-
γοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι·
καὶ πολλὰς πλανήσου-
σιν.
7 Ὅταν δὲ ἀκύνητε πολέ-
μους καὶ ἀκοῆς πολέ-
μων, μὴ θροεῖσθε· δεῖ
γὰρ γενέσθαι· ἀλλ' ἔπω
τὸ τέλος.

8 Ἐγεροθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία
ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔσον-

L U C. XXI.

ἐν ἀφεθῆσεται λίθος ἐπὶ
λίθῳ, ὃς οὐ καταλυ-
θήσεται.

7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν,
λέγοντες· Διδάσκαλε,

πότε ἐν ταῦτα ἔσαι, καὶ
τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλ-
λη ταῦτα γίνεσθαι;
8 Ὁ δὲ εἶπε·

Βλέπετε, μὴ πλανη-
θῆτε·
πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέ-
γοντες· Ὅτι ἐγὼ εἰμι,
καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. Μὴ
— ἐν' πορευθῆτε ὀπίσω
9 αὐτῶν· Ὅταν δὲ ἀκύνητε
πολέμους καὶ ἀκαταστα-
σίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ
γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶ-
τον· ἀλλ' ἐν εὐθέως τὸ
10 τέλος· Τότε ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· Ἐγεροθήσεται ἔθ-
νος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βα-
σιλεία ἐπὶ βασιλείαν·

ται

ΜΑΤ. XXIV.

ΜΑΡC. XIII.

ΛUC. XXI.

ται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ, καὶ σεισμοὶ, * κατὰ τόπους.

ται σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ ἔσονται λιμοὶ — καὶ ταραχαί."

8 Πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὀδίνων.

9 Τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς ^x ὡς θλίψιν, καὶ ἀποκτενεῖσιν ὑμᾶς:

9 ^m ὡς Ἄρχαί" ὀδίνων ταῦτα. Βλέπετε δὲ ὑμεῖς ἑαυτῆς· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς * θαρῆσεσθε, καὶ ἐπὶ

ἡγεμόνων καὶ βασιλέων σταθῆσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. . . . .

12 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατήρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς.

12 μεγάλα ἔσαι. Πρὸ δὲ τῶν ^k πάντων" ἐπιβαλέσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους

ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνοματίου μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

16 . . . . Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν.

καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων [#] τῶν ἔθνων διὰ τὸ ὄνομά μου.

13 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου. Καὶ θορῆξ ἐκ

10 Καὶ τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί, καὶ ἀλήλους παραδώσουσι, καὶ μισήσουσιν ἀλλήλους. Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλὰς.

11 Καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.

12 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

13 Καὶ κηρυχθήσεται τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκῷ-

13 Ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, ἔστος σωθήσεται. . . .

10 Καὶ εἰς πάντα τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆναι τὸ εὐαγγέλιον. Ὅταν

18 τῆς κεφαλῆς ὑμῶν ἐ μὴ ἀπόληται.

19 Ἐν τῇ ὑπόμονῃ ὑμῶν ^l ὡς κτήσεσθε" τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

x. ὡς θλίψεις.

m. ὡς ἀρχή.

k. ἀπάντων.

l. ὡς κτήσεσθε.

MAT. XXIV.

MARC. XIII.

LUC. XXI.

μένην, εἰς μαρτύριον πα-
σι τοῖς ἔθνεσι·

δὲ ἂν ἄνωσον ὑμᾶς πα-
ραδιδόντες, μὴ προμε-
ριμῶνται τί λαλήσητε,
= μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν
δοθῆ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ,
τέτο λαλεῖτε· ἔ γάρ ἐσε ὑμεῖς
οἱ λαλῶντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα

14 Θεοσε ἐν ἰς εἰς τὰς
καρδίας ὑμῶν, μὴ προ-
μελετᾶν ἀπολογηθῆναι.
15 Ἐγὼ γὰρ δὴσῶ ὑμῖν σό-
μα καὶ σῶψιν, ἣ ἔ δυ-
νήσουται ἂν τευπεῖν ἢ
ἀντισηῖναι πάντες οἱ ἀν-
τικείμενοι ὑμῖν. . . .

καὶ τότε ἤξει τὸ τέλος.

τὰ ἄγιον. . .

15 Ὅταν ἐν ἰδητε τὸ βδέ-
λυγμα τῆς ἐρημώσεως,
τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ
τοῦ προφήτου, ὅτι ἐ-
σὼς ἐν τόπῳ ἀγίῳ· (ὁ
ἀναγιγνώσκων νοεῖτω·)

14 Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ
βδέλυγμα τῆς ἐρημώ-
σεως· ὁ †

20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλου-
μένην ὑπὸ ζοαυτοπέδων
τὴν Ἱερουσαλήμ, τότε
γνωτε, ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐ-
ρημωσις αὐτῆς.

16 τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη·

ἐσὼς ὅπου ἔ δεῖ· (ὁ ἀ-
ναγιγνώσκων νοεῖτω·)

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη·
καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς,
ἐκχωρεῖτωσαν· καὶ οἱ ἐν
ταῖς χώραις, μὴ εἰσερ-
χέσθωσαν εἰς αὐτήν.

17 ὃ ἐπὶ τῆ δώματος, μὴ
καταβαινέτω, ἄραι ἂ τὰ
ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ·

τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη·

22 Ὅτι ἡμέραι ἐνδιησεως
αὐταὶ εἰσι, τῆ ὁ πληροθῆ-
ναι· πάντα τὰ γεγραμ-
μένα.

18 καὶ ὃ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ
ἐπιζευψάτω ὀπίσω, ἄραι
ἂ τὰ ἱμάτια· αὐτῆ.

15 ὃ δὲ ἐπὶ τῆ δώματος
μὴ καταβάτω εἰς τὴν οἰ-
κίαν, μηδὲ εἰσελθέτω ἄ-
ραι τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐ-
τῆ· καὶ ὃ εἰς τὸν ἀγρὸν

23 μίνα. Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν
γαστρὶ ἐχέσαις, καὶ ταῖς
θηλαζέσαις ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις· ἔσαι γὰρ
ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ ὄρη ἂ τῷ

19 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γα-
στρὶ ἐχέσαις, καὶ ταῖς
θηλαζέσαις ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις·

16 τῆ· καὶ ὃ εἰς τὸν ἀγρὸν
ὄν, μὴ ἐπιζευψάτω εἰς
τὰ ὀπίσω, ἄραι τὸ ἱμά-
τιον αὐτῆ.

24 λαῶ τέτω. Καὶ πεσῶν-
ται σῶματι μαχαίρας, καὶ

20 ταῖς ἡμέραις· Προς-
εύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ γέ-
νηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χει-
μῶνος, μηδὲ ὁ † σαββά-
τω· Ἐσαι γὰρ τότε θλί-

17 ἐν γαστρὶ ἐχέσαις, καὶ
ταῖς θηλαζέσαις ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις· Προς-
εύχεσθε δὲ, ἵνα μὴ γέ-
νηται = ἡ φυγὴ ὑμῶν

καὶ ἡμέραι ἐκείναι θλί-

γ. ὡ ἐτοδς. z. τι.
a. ὡ τὸ ἱμάτιον. b. † ἐν.

n. ἀγάχουσιν.
a. † τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ
τῆ προφήτου

m. ὡ ἐν ταῖς καρδίαις.
n. ἀντεπεῖν ἐδὲ
o. πληροθῆναι. p. † ἐν.

ΜΑΤ. XXIV.

ΜΑΡC. XIII.

ΛUC. XXI.

ψις μεγάλη, οἷα ἐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τῆ νῦν, ἐδ' ἐ μὴ γένηται.

ψις, οἷα ἐ γέγονε τοιαύτη ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως, ἧς ἐπίσειεν ὁ θεός, ἕως τῆ νῦν, καὶ ἐ μὴ γένηται.

αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη καὶ Ἰερουσαλήμ ἕσαι πατομένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχα πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.

22 Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, ἐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τῆς ἐκλεκτῆς κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. Τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἴδὲ, ὠδὲ ὁ Χριστός, ἢ ὠδὲ· μὴ πιστεύετε. Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τῆς ἐκλεκτῆς. Ἴδὲ, προείρηκα ὑμῖν. Ἐάν ἔν εἴπωσιν ὑμῖν· Ἴδὲ, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐσί· μὴ ἐξέλθητε· Ἴδὲ, ἐν τοῖς τα-

20 Καὶ εἰ μὴ κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, ἐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκλεκτῆς, ἕς ἐξελέξατο, ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας. Καὶ τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἴδὲ, ὠδὲ ὁ Χριστός, — ἢ ἢ ἰδὲ ἐκεῖ· μὴ πιστεύετε. Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφήται, καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέρατα, πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν, εἰ δυνατόν, καὶ τῆς ἐκλεκτῆς. Ὑμεῖς δὲ βλέπετε· ἰδοὺ, προείρηκα ὑμῖν πάντα.

27 μείοις· μὴ πιστεύετε. Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπή ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, ἕτως ἕσαι καὶ ἡ παρουσία τῆ νιῆ τῆ ἀνθρώπου. Ὅπου — γὰρ· ἐάν ἢ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἰετοί.

29 Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη ἐδώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσῶνται ἀπὸ τῆ ἕρανῆ,

24 Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη ἐδώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες τῆ ἕρανῆ ἔσονται ἐκπίπτοντες,

25 Καὶ ἕσαι σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἢ ἐν ἀπορίᾳ ἄχους· θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων

| p. πιστεύετε.

| q. ∞ ἐν ἀπορίᾳ, ἡχέσης.

ΜΑΤ. XXIV.

καὶ αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν σαλευθήσου-
30 ται. Καὶ τότε φανήσε-
ται τὸ σημεῖον τῆς υἱᾶς
τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ ἔρα-
νῷ· καὶ τότε κόπονται
πᾶσαι αἱ φύλαι τῆς γῆς,
καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ ἔ-
ρανῆ, μετὰ δυνάμεως
καὶ δόξης πολλῆς.

31 Καὶ ἀποσείλει τὰς ἀγγέλους αὐτῆς
μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης·
καὶ ἐπισυνάξουσιν τὰς ἐκλεκτὰς
αὐτῆς ἐκ τῶν τεσσαρῶν ἀνέμων,
ἀπ' ἀρκῶν ἔρανῶν ἕως ἀρκῶν
32 αὐτῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς συ-
κῆς μάθετε τὴν παρα-
βολὴν· ὅταν ἦδη ὁ κλά-
δος αὐτῆς γένηται ἀπα-
λός, καὶ τὰ φύλλα ὡς
ἐκφύη,^ε γινώσκετε, ὅτι
33 ἐγγύς τὸ θέρος. Οὕτω
καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδη-
τε ^δ ὡς πάντα ταῦτα,^δ
γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐστὶν
34 ἐπὶ θύρας. Ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, ἔ μὴ παρέλθῃ

ΜΑΡC. XHI.

καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς σαλευθή-
σονται.
26 Καὶ τότε ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχό-
μενον ἐν νεφέλαις, με-
τὰ δυνάμεως πολλῆς
καὶ δόξης.

27 Καὶ τότε ἀποσείλει τὰς ἀγγέ-
λους = αὐτῆς,^ε
καὶ ἐπισυνάξει τοὺς ἐκλεκτὰς
αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσαρῶν ἀνέ-
μων, ἀπ' ἀρκῶν γῆς ἕως ἀρκῶν
28 ἔρανῆ. Ἀπὸ δὲ τῆς συ-
κῆς μάθετε τὴν παρα-
βολὴν· ὅταν αὐτῆς ἦδη
ὁ κλάδος ἀπαλός γένη-
ται, καὶ ἐκφύη τὰ φύλ-
λα, γινώσκετε, ὅτι ἐγ-
γύς τὸ θέρος ἐστίν.
29 Οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅταν
ταῦτα ἴδητε γινόμενα,
γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐστὶν
30 ἐπὶ θύρας. Ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, ὅτι ἔ μὴ παρέλ-

LUC. XXI.

τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ
δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
σαλευθήσονται.

27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχο-
μενον ἐν νεφέλῃ,
μετὰ δυνάμεως καὶ δό-
28 ξης πολλῆς. Ἀρχομένων
δὲ τέτων γενεσθαι, ἀνα-
κύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν·
διότι ἐγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.

29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐ-
τοῖς· Ἴδετε τὴν συ-
κὴν καὶ πάντα τὰ δέν-
30 δρα· ὅταν προβάλω-
σιν ἦδη, βλέποντες·* ἀφ'
ἑαυτῶν γινώσκετε, ὅτι
ἦδη ἐγγύς τὸ θέρος ἐστίν.
31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ἴδητε ταῦτα γινόμενα,
γινώσκετε, ὅτι ἐγγύς ἐστὶν
32 ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔ μὴ παρ-

ΜΑΤ. XXIV.

ΜΑΡC. XIII.

ΛΥC. XXI.

ἢ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν
πάντα ταῦτα γένηται.
35 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
ᶜ παρελεύσεται." οἱ δὲ λό-
γοι μου ἔ μὴ παρέλ-
36 θωσι. Περὶ δὲ τῆς ἡμέ-
ρας ἐκείνης καὶ ἡ ὥρα
ἔδεις οἶδεν, ἔδὲ οἱ ἄγ-
γелоι τῶν οὐρανῶν,
εἰ μὴ ὁ πατήρ ἔ ἡ μόνος.

ἢ ἡ γενεὰ αὕτη, μέχρις
οὐ πάντα ταῦτα γένηται.
31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
ᶜ παρελεύσεται." οἱ δὲ λό-
γοι μου ἔ μὴ παρέλ-
32 θωσι. Περὶ δὲ τῆς ἡμέ-
ρας ἐκείνης ἡ — τῆς
ὥρας ἔδεις οἶδεν, ἔδὲ οἱ
ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ, ἔδὲ
ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ.

ἔλθῃ ἢ ἡ γενεὰ αὕτη,
ἕως ἂν πάντα γένηται.
33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
ᶜ παρελεύσονται. οἱ δὲ λό-
γοι μου οὐ μὴ παρέλ-
θωσι.

μήποτε ἡ βαρυνθῶσιν" ὑμῶν αἱ καρδιαὶ ἐν κραυπάλῃ, καὶ μέθῃ, καὶ μερίμναις
35 βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπισηῇ ἢ ἡμέρα ἐκείνη. Ὡς παρὶς γὰρ
ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τὲς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.
36 Ἀγρυπνεῖτε ἐν * ἐν παντὶ καιρῷ, δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν — ταῦ-
τα" πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σαθῆναι ἔμπροσθεν τῆς υἱῆς τῆς ἀν-
θρώπου.

ΜΑΡC. XIII.

33 Βλέπετε, ἀγρυπνεῖτε, καὶ προσεύχεσθε· ἐν οἴδατε γὰρ, πότε ὁ καιρὸς ἔσιν.
34 Ὡς ἄνθρωπος ἀπόδημος ἀφείς τὴν οἰκίαν αὐτῆ, καὶ δὲς τοῖς δέλοισ αὐτῆ
τὴν ἐξουσίαν, καὶ ἐκάτω τὸ ἔργον αὐτῆ, καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο ἵνα
35 γρηγορῇ. Γρηγορεῖτε ἐν· ἐν οἴδατε γὰρ πότε ὁ κύριος τῆς οἰκίας ἔρχεται,
36 ὀψὲ, ἢ μεσονυκτίου, ἢ ἀλεκτοροφωνίας, ἢ πρωί· μὴ ἔλθῶν ἑξαίφνης, εὖρη
37 ὑμᾶς καθεύδοντας. Ὡς ἂν ἂν δὲ ὑμῖν λέγω, πᾶσι λέγω· Γρηγορεῖτε.

ΜΑΤ. XXIV:

37 (Cf. Luc. 17, 26. pag. 223.) Ὡςπερ δὲ αἱ ἡμέραι τῆς Νῶε, ἔτος ἔσαι καὶ
38 ἡ παρουσία τῆς υἱῆς τῆς ἀνθρώπου. Ὡςπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις — ταῖς
πρὸ τῆς κατακλυσμῆ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμῆστες καὶ ἐγκαμίζοντες,
39 ἄκρι ἢς ἡμέρας εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, ἢ καὶ ἐν ἔγνωσαν, ἕως ἔλθεν
ὁ κατακλυσμός καὶ ἦρον ἅπαντας· ἔτος ἔσαι καὶ ἡ παρουσία τῆς υἱῆς τῆς ἀν-
40 θρώπου. (Cf. Luc. 17, 34.) Τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀργῷ — ὁ" εἰς παρα-
41 λαμβάνεται, καὶ — ὁ" εἰς ἀφίεται. Δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ ἢ ἢ μύλωνι."

ε. παρελεύσονται. f. † τῆς. | γ. παρελεύσονται. r. καί. | r. βαρυνθῶσιν.
g. † μου. h. ἢ ἢ αἰκῶ. | s. ἢ ὀ.

M A T. XXIV. XXV.

42 μία παραλαμβάνεται, και μία ἀρίστη. Γρηγορείτε ἔν, ὅτι ἐκ οἴδατε, ποία
 43 ὥρα ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται. (Cf. Luc. 12, 39, seqq.) Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε,
 ὅτι εἰ ἦδει ὁ οἰκοδεσπότης, ποία φυλακῆ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐρηγόρησεν ἂν.
 44 και ἐκ ἂν εἴασε διοργῆναι τὴν οἰκίαν αὐτῆ. Διὰ τῆτο και ὑμεῖς γίνεσθε
 45 ἔτοιμοι· ὅτι, ἡ ὥρα ἔ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἔρχεται. Τῖς ἄρα ἐξίν
 ὁ πιζὸς δῆλος και φρόνιμος, ὃν κατέσθην ὁ κύριος — αὐτῆ" ἐπὶ τῆς θερα-
 46 πείας αὐτῆ, τῆ ἰ δοῦναι" αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ; Μακάριος ὁ δῆλος
 47 ἐκεῖνος, ὃν ἐλθῶν ὁ κύριος αὐτῆ εὐρήσει ποιῶντα ἔτος. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
 48 ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῆ καταστήσει αὐτόν. Ἐὰν δὲ εἶπη ὁ κακὸς
 49 δῆλος ἐκεῖνος ἐν τῆ καρδίᾳ αὐτῆ· Χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν· και ἄρη-
 ται τύπτειν τῆς συνδέλους + αὐτοῦ,"^k ἐσθίη δὲ και πίνη" μετὰ τῶν μεθύοντων·
 50 ἡξει ὁ κύριος τῆ δῆλου ἐκεῖνου ἐν ἡμέρα, ἡ ἔ προσδοκᾷ, και ἐν ὥρα, ἡ ἔ
 51 γινώσκει, και διχοτομήσει αὐτόν, και τὸ μέρος αὐτῆ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν
 θήσει· ἐκεῖ ἔσαι ὁ κλαυθμὸς και ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.

XXV, 1 Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν ἔρανῶν διὰ παρθένους, αἵτινες
 2 λαβῆσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τῆ νυμφίου. Πέντε
 3 δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι, και + αἰ" πέντε μωραὶ. Αἵτινες μωραὶ, λαβῆσαι
 4 τὰς λαμπάδας,¹ αὐτῶν," ἐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον. Αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλα-
 5 βον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγεῖοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζου-
 6 τος δὲ τῆ νυμφίου, ἐνύσταξαν πᾶσαι, και ἐκάθευδον. Μέρους δὲ νυκτὸς κραυγῆ
 7 γέγονεν· Ἰδὲ, ὁ νυμφίος = ἔρχεται" ἔξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτῆ. Τότε
 ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι, και ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν.
 8 Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· Δότε ἡμῖν ἐκ τῆ ἔλαιου ὑμῶν, ὅτι αἱ
 9 λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι· Μή-
 10 ποτε^m ἔν" ἀρκέση ἡμῖν και ὑμῖν· πορεύεσθεⁿ + μᾶλλον πρὸς τῆς πω-
 11 λέντας, και ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν
 ὁ νυμφίος· και αἱ ἔτοιμοι ἐξῆλθον μετ' αὐτῆ εἰς τῆς γάμους, και ἐλειόθη
 12 ἡ θύρα. Ἔζερον δὲ ἔρχονται και αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι· Κύριε,
 13 κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν! Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐκ οἴδα
 14 ὑμᾶς. Γρηγορείτε ἔν, ὅτι ἐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, ἔδὲ τὴν ὥραν^o †.

i. ∞ δίδοναι. k. ἐσθίειν δὲ και πίνειν. l. ἑαυτῶν. m. ∞ οὐ μὴ. n. † δὲ.

o. † ἐν ἡ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἔρχεται.

ΜΑΤ. XXV.

15 αὐτοῖς τὰ ἰπάρχοντα αὐτῆ· ¹ καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ
 16 δὲ ἓν· ἐκάσῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν· καὶ ἐπεδήμησεν εὐθείως. Πορευθεὶς
 δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς, καὶ ^p ∞ ἐποίησεν" ἄλλα
 17 πέντε — τάλαντα." Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε — καὶ αὐτὸς" ἄλλα
 18 δύο. Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελθὼν ὠρυξεν ἐν τῇ γῆ, καὶ ^a ∞ ἀπέκρυψε" τὸ
 19 ἀργύριον τῆ κυρίου αὐτῆ. Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν
 20 δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε
 τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα, λέγων· Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε, ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα — ἐπ' αὐτοῖς."
 21 Ἔφη ^r † αὐτῷ ὁ κύριος αὐτῆ· Εὖ, δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἤς πι-
 22 σὸς, ἐπὶ πολλῶν σε κατασῆσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τῆ κυρίου σου. Προσε-
 23 λθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα — λαβὼν," εἶπε· Κύριε, δύο τάλαντά μοι πα-
 24 ρέδωκας· ἴδε, ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα — ἐπ' αὐτοῖς." Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος
 αὐτῆ· Εὖ, δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἤς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε κατα-
 25 σῆσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τῆ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφώς, εἶπε· Κύριε, ἔγνωσα σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων
 26 ὄπου ἐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὄθεν ἔ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς, ἀπελ-
 27 θὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῆ· ἴδε, ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτῆ, εἶπεν αὐτῷ· Πονηρὲ δούλε καὶ δυνηρὲ, ἤδειξας, ὅτι θερίζω ὄπου
 28 ἐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγω ὄθεν ἔ διεσκόρπισα· ἔδει ἔν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐνομοκίμην ἂν τὸ ἔμὸν σὺν τόκῳ.
 29 Ἄρατε ἔν ἀπ' αὐτῆ τὸ τάλαντον, καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα.
 30 Τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται, καὶ περισσευθήσεται· ^s ∞ ἀπὸ δὲ τῆ" μὴ
 31 ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει, ἀρθήσεται ἀπ' αὐτῆ. Καὶ τὸν ἀχρεῖον δούλον ^t ἐβάλλετε" εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσαι ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. (Cf. P. IV. Sect. II. No. 8.)
 32 Ὄταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆ, καὶ πάντες οἱ ^u † ἄγ-
 33 γελοι μετ' αὐτῆ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτῆ, ¹ καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτῆ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀφοριεῖ αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων, ὡσπερ ὁ
 34 ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων. Καὶ σῆσει τὰ μὲν πρόβατα
 35 ἐκ δεξιῶν αὐτῆ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἐωνύμων. Τότε ἔρει ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτῆ· Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τῆ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν

p. ∞ ἐκέρδησεν. q. ∞ ἔκρυψε. r. † δέ. s. ∞ τοῦ δέ. t. ἐβάλλετε. u. † ἄγιοι.

M A T. XXV.

35 ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπείνασα γὰρ, καὶ
 36 ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ
 37 με· ἰγυμνός, καὶ περιεβάλετέ με· ἠσθενῆσα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με· ἐν φυ-
 38 λακῇ ἤμην, καὶ ἦλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι, λέ-
 39 γοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα, καὶ
 40 ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον, καὶ συνηγάγομεν; ἢ γυμνόν, καὶ πε-
 41 ριεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἦλθομεν πρὸς σε;
 42 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιή-
 43 σατε ἐνὶ τέτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ
 44 καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμῆ, οἱ κατηραμένοι, εἰς τὸ πῦρ τὸ
 45 αἰώνιον· ὧ τὸ ἡτοιμασμένον" τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπιεί-
 46 νασα γὰρ, καὶ ἐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδίψησα, καὶ ἐκ ἐποτίσατέ με· ἰξένος
 47 ἤμην, καὶ ἐκ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ ἐκ περιεβάλετέ με· ἀσθενής, καὶ ἐκ
 48 ἐν φυλακῇ, καὶ ἐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται ἡ† καὶ αὐτοὶ, λέγον-
 49 τες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, ἢ διψῶντα, ἢ ξένον, ἢ γυμνόν, ἢ ἀσθενῆ, ἢ
 50 ἐν φυλακῇ, καὶ ἐκ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν
 51 λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τέτων τῶν ἐλαχίστων, ἐδὲ ἐμοὶ ἐποιή-
 52 σατε. Καὶ ἀπελεύσονται ἕται εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν
 αἰώνιον.

L U C. XXI.

37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων· τὰς δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ἠυλίετο
 38 εἰς τὸ ὄρος τὸ καλέμενον ἐλαιῶν. Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρθηρε πρὸς αὐτὸν ἐν
 τῷ ἱερῷ ἀκίειν αὐτῷ.

x. ὧ τὸ ἡτοιμασμένον ὁ πατήρ μου. y. † αὐτῷ.

P A R S V.

LIBRI DE PASSIONE ET MORTE JESU CHRISTI.

MATTHAEI CAPP. XXVI. XXVII.

MARCI CAPP. XIV. XV.

LUCAE CAPP. XXII. XXIII.

JOANNIS CAPP. XII. XIII. (passim) XVIII. XIX.

1. MAT. XXVI, 1—5. MARC. XIV, 1. 2. LUC. XXII, 1. 2.

Consilia sacerdotum senatorumque de Jesu interimendo.

MAT. XXVI.

MARC. XIV.

LUC. XXII.

1 **Κ**αὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς πάντας τὰς λόγους τούτους, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτῶν· Οἴδατε, ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ θανάτου· Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς — καὶ οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλήν τοῦ ἀρχιερέως, τοῦ λεγομένου Καϊάφα.

1 ² Ἦν δὲ τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ ἐξήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς,

1 Ἠγγίξε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἁζύμων, ἡ λεγομένη πάσχα.

2 Καὶ ἐξήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐπορεύοντο γὰρ τὸν λαόν·

MAT. XXVI.

4 Καὶ συνεβλεψάντο, ἵνα τὸν Ἰησοῦν ^a δόλω κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν.

5 Ἐλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ.

MARC. XIV.

πῶς αὐτὸν ἐν δόλω κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν.

2 Ἐλεγον δέ· Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τῷ λαῷ.

2. MAT. XXVI, 6—13. MARC. XIV, 3—9. JO. XII, 1—8.

Jesus Bethaniæ a muliere ungitur.

MAT. XXVI.

6 Τῷ δὲ Ἰησοῦ γενόμενον ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος τῷ λεπρῷ,

7 προσῆλθεν αὐτῷ γυνή, ἀλάβασρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου,

καὶ κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου.

8 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ = αὐτῷ, ἠγανάκτησαν, λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπόλεια αὕτη;

9 Ἠδύνατο γὰρ τῷτο ^b † προαθῆναι πολλοῦ,

MARC. XIV.

3 Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τῷ λεπρῷ,

κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθε γυνή, ἔχουσα ἀλάβασρον μύρου, κάρδε πιεστικῆς πολυτελῆς· καὶ συντριψασα ^a τὸ ἀλάβασρον κατέχευεν αὐτῷ κατὰ τῆς κεφαλῆς.

4 Ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτῆντες πρὸς αὐτὸν καὶ λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπόλεια αὕτη τῷ μύρου γέγονεν; Ἠδύνατο γὰρ τῷτο † τὸ μύρον προαθῆναι καὶ ἐπάνω τριακοσίων

JO. XII.

1 Ὁ ἐν Ἰησοῦς πρὸ ἕξ ἡμερῶν τῷ πάσχα ἦλθεν εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν

2 ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν ἔν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἰς ἡν τῶν ἀποκειμένων σὺν αὐτῷ.

3 Ἡ ἐν Μαρίᾳ, λαβῆσα λίτραν μύρου κάρδου πιεστικῆς πολυτίμου, ἠλείψε τὰς πόδας τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαξε ταῖς θριξίν αὐτῆς τὰς πόδας αὐτῷ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μύρου.

4 Λέγει ἔν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας — Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι·

5 Διὰ τὸ τοῦτο τὸ μύρον ἐκ ἐπράθη τριακοσίων

a. κρατήσωσι δόλω. b. † τὸ μύρον. | a. τόν. | a. συνανακειμένου.

ΜΑΤ. XXVI.

ΜΑΡC. XIV.

ΙΟ. XII.

καὶ δοθῆναι + τοῖς πτωχοῖς.

δηναρῶν, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ.

δηναρῶν, καὶ ἐδόθη πτωχοῖς;

10 Γνῆς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ καλοῦ εἰργάσατο εἰς ἐμέ, ^ο ὥς Πάντοτε γὰρ τῆς πτωχῆς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν·

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄφετε αὐτὴν· τί αὐτῇ κόπους παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο ^β ἐν ἐμοί." Πάντοτε γὰρ τῆς πτωχῆς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ, ὅταν θέλῃτε, δύνασθε αὐτὰς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ ἔ πάντοτε

6 Εἶπε δὲ τῆτο, ἔχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλεπτῆς ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον ^β ὥς εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν.

7 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτὴν· . . .

12 Βαλῆσα γὰρ αὐτῇ τὸ μύρον τῆτο ἐπὶ τῆ σῶματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν.

8 ἔχετε. Ὁ ^ο ἴσχευ" αὐτῇ, ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι με τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν.

8 Τῆς πτωχῆς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ ἔ πάντοτε ἔχετε.

13 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τῆτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, * λαληθήσεται καὶ ὁ ἐποίησεν αὐτῇ, εἰς μνημοσύνον αὐτῆς.

9 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ^δ ὥς ἂν" κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τῆτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὁ ἐποίησεν αὐτῇ, λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

7 . . . ^ο ὥς εἰς τὴν ἡμέραν τῆ ἐνταφιασμῆ μου τετήρηκεν" αὐτό.

e. ὥς τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε.

b. εἰς ἐμέ. c. εἶχεν. d. ὥς ἴσ.

b. ὥς ἔχον. c. ὥς ἵνα τῆς τῆν ἡμ. τῆ ἐνταφ. μου τηρήσῃ.

3. MAT. XXVI, 14—16. MARC. XIV, 10. 11. LUC. XXII, 3—5.

Christi proditor, Judas.

MAT. XXVI.

MARC. XIV.

LUC. XXII.

- 14 Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν 10 Καὶ = ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκα- 4 Καὶ ἀπελθὼν συνελά-
 δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰού- ριώτης, εἰς τῶν δώδεκα, λησε τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ
 δας Ἰσκαριώτης, πρὸς τὸς ἀρχιερεῖς, ἔειπε· Τί θέλετέ μοι δέσναι, ἢ κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; Οἱ δὲ ἔφησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύ- 11 τοῖς. Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐ-
 ρα. Καὶ ἀπὸ τότε ἐζητή- χόρησαν, καὶ ἐπηγγείλαν-
 τι εὐκαιρίαν, ἵνα αὐ- το αὐτῷ ἀργύριον δέσναι. 6 γύριον δέσναι. Καὶ ἐξω-
 τὸν παραδῶ. Καὶ ἐζητεῖ πῶς εὐκαιρῶς αὐτόν παραδῶ. 7 μολόγησε· καὶ ἐζητεῖ εὐ-
 αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.

4. MAT. XXVI, 17—29. MARC. XIV, 12—25. LUC. XXII, 7—30. JO. XIII, 1—4. 21—32
 Christus sacram coenam instituit. Contentio inter apostolos.

MAT. XXVI.

MARC. XIV.

LUC. XXII.

- 17 Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν 12 Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν 7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀ-
 ἀζύμων προσῆλ- ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα 8 ζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι
 θρον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγον- ἔθνον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ 8 τὸ πάσχα. Καὶ ἀπέστειλε
 τες = αὐτῷ· Πῶς θέλεις ἐτοιμάσω- μαθηταὶ αὐτῆ· Πῶς θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν, 9 Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰ-
 μέν σοι φαγεῖν τὸ 13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν 9 ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ εἶπον
 πάσχα; μαθητῶν αὐτῆ, καὶ λέ- 9 αὐτῷ· Πῶς θέλεις ἐτοιμά-
 18 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπά- 10 ἴσσωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· 10 ἴσσωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
 γετε εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄν- Ἰδὲ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς
 πρὸς τὸν δεῖνα, καὶ θρωπος κεράμιον ὕδατος 10 τὴν πόλιν, συναντήσῃ ὑ-
 κεράμιον ὕδατος 10 μιν ἄνθρωπος κεράμιον ὕ-

ΜΑΤ. XXVI.

ΜΑΡC. XIV.

ΛΥC. XXII.

εἶπατε αὐτῷ· Ὁ
διδάσκαλος λέγει·
Ὁ καιρὸς με ἐγγύς
ἐστι, πρὸς σε ποιῶ
τὸ πάσχα μετὰ τῶν
μαθητῶν μου.

βασάζων· ἀκολουθήσατε
14 αὐτῷ, ἵνα ὅπου ἐὰν εἰσ-
έλθῃ, εἶπατε τῷ οἰκο-
δεσπότῃ· Ὅτι ὁ διδάσκα-
λος λέγει· Ποῦ ἐστι τὸ
κατάλυμά + μου," ὅπου τὸ
πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν

δατος βασάζων ἀκολουθή-
σατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν ἕ-
11 εἰσπορεύεται. Καὶ ἐρεῖτε
τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας·
Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· Πᾶ-
ς ἐστι τὸ κατάλυμα, ὅσας τὸ
πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν

15 με φάγω; Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει
ἐάν τις ἀνάγειον" μέγα ἐσθω μένον — ἕ-
τοιμον." ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν.

12 με φάγω; Καὶ ἐκεῖνος ὑμῖν δεί-
ξει ἐάν τις ἀνάγειον" μέγα ἐσθωμένον·
ἐκεῖ ἐτοιμάσατε.

Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐ-

19 Καὶ ἐποίησαν οἱ μαθη-
ταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἠτοίμα-
σαν τὸ πάσχα.

τῷ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν
πόλιν, καὶ εὗρον καθὼς
εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἠτοί-
μασαν τὸ πάσχα.

13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον
καθὼς εἶρημεν αὐτοῖς·
καὶ ἠτοίμασαν τὸ πά-
σχα.

Ἰο. XIII.

1 Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τῆς πάσχα, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἔληλυθεν" αὐτῷ ἡ
ᾧρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τῆς κόσμου τέτου πρὸς τὸν πατέρα, ἀγαπήσας τὸς ἰδίους
2 τὸς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς· ἵνα καὶ δεῖπνου γενομένου, (τῷ
3 διαβόλου ἤδη βεβληκὸτος εἰς τὴν καρδίαν ἵνα ἴδῃ Σίμωνος Ἰσκαριώτου,
4 ἵνα αὐτὸν παραδῷ") εἰδὼς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ
εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπάγει· ἐγείρεται
ἐκ τῆς δεῖπνου, καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λεντίον, διέζωσεν ἑαυτὸν. . . .
21 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐταράχθη τῷ πνεύματι, καὶ ἐμαρτύρησε καὶ εἶπεν·
22 Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Ἐβλεπον ἕν εἰς ἀλ-
23 λήλους οἱ μαθηταὶ, ἀπορέμενοι, περὶ τίνος λέγει. Ἦν δὲ ἀνακειμένος εἰς
24 τὸν κλῆρον τῶν μαθητῶν αὐτῷ ἐν τῷ κόλπῳ τῷ Ἰησοῦ, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς. Νεύει
25 ἐν τῷ Σίμων Πέτρος, πυθέσθαι — τίς ἂν εἴη, περὶ ἧς λέγει. Ἐπε-
26 ἰπὼν δὲ — ἐκεῖνος" ἐπὶ τὸ στήθος τῷ Ἰησοῦ, λέγει αὐτῷ· Κύριε, τίς ἐστίς;
26 Ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνος ἐστίς, ἃ ἐγὼ βάρυς τὸ ψωμίον ἐπιδώσω. Καὶ

c. ἀνώγειον. | b. ἀνώγειον. | d. ἔληλυθεν. e. ἵνα παραδῷ αὐτὸν Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης. f. ἵνα ἀναπέσω.

Jo. XIII.

27 ἐμβάψας τὸ ψωμίον, δίδασιν Ἰῶδα Σιμωνος Ἰσκαριώτῃ. Καὶ μετὰ τὸ ψωμίον, τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς. Λέγει ἔν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· "Ὁ
28 ποιεῖς, ποιήσον τάχιον. Τέτο δὲ ἔδειξεν ἔγνω τῶν ἀνακειμένων, πρὸς τί εἶπεν
29 αὐτῷ. Τινὲς γὰρ ἐδόκουν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ Ἰῶδας, ὅτι λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀγόρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς
30 ἵνα τί δῶ. Λαβὼν ἔν τῷ ψωμίον ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν δὲ νύξ.
31 * "Ὅτε ἡ ἐξῆλθε, * λέγει ὁ Ἰησοῦς· Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
32 ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. Εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ θεὸς δοξάσει
αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν.

Mat. XXVI.

20 Ὁψίας δὲ γενομένης, ἀ-
νέκειτο μετὰ τῶν δώ-
δεκα.

21 Καὶ ἐσθιόντων
αὐτῶν, εἶπεν·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν
παραδώσει με.

22 Καὶ λυπούμενοι
σφόδρα, ἤρξαντο
λέγειν αὐτῷ ἕνα-
στος αὐτῶν Μῆτι
ἐγὼ εἶμι, κύριε;

23 Ὁ δὲ ἀποκρι-
θεις εἶπεν· Ὁ
ἐμβάψας μετ' ἐ-
μὲ ἐν τῷ τρυβλίῳ
τῆν χεῖρα, ἔπος
με παραδώσει.

Marc. XIV.

17 Καὶ ὀψίας γενομένης ἔρ-
χεται μετὰ τῶν δώδεκα.

18 Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν,

καὶ ἐσθιόντων,
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς·
Ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν, ὅτι εἰς ἐξ ὑ-
μῶν παραδώσει
με, ὁ ἐσθίων μετ'

19 ἐμὲ. Οἱ δὲ ἤρ-
ξαντο λυπεῖσθαι,
καὶ λέγειν αὐτῷ
εἰς καὶ εἰς· Μῆ-
τι ἐγὼ; — καὶ ἄλ-
λος· Μῆτι ἐγὼ;

20 Ὁ δὲ — ἀποκρι-
θεις εἶπεν αὐ-
τοῖς· Εἰς ἐκ τῶν
δώδεκα, ὁ ἐμβα-
πτόμενος μετ' ἐ-
μὲ εἰς τὸ τρυ-

Lvc. XXII.

14 Καὶ ὅτε ἐγένετο
ἡ ὥρα, ἀνέπεσε,
καὶ οἱ δώδεκα ἀ-
πόστολοι σὺν αὐ-

15 τῷ. Καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· Ἐ-
πιθυμία ἐπεθύ-
μησα τοῦτο τὸ
πάσχα φαγεῖν
μετ' ὑμῶν, πρὸ
τοῦ με παθεῖν.

16 Λέγω γὰρ ὑμῖν,
ὅτι ἐπέτι ἐ μὴ
φάγω ἐξ αὐτῆ ἕως
ὅτε πληρωθῇ ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ

17 θεοῦ. Καὶ δεξά-
μενος ποτήριον,
εὐχαριστήσας εἶ-
πε· Λάβετε τὲτο,
καὶ διαμερίσατε

ΜΑΤ. XXVI.

ΜΑΡC. XIV.

ΛΥC. XXII.

ΛΥC. XXII.

24 Ὁ μὲν υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτῆ· καὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ἃ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου παραδίδοται! καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ ἐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος

25 ἐκεῖνος! Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰσδασ, ὁ παραδιδὸς αὐτὸν εἶπε· Μῆτι ἐγὼ εἰμι, ἡραββί; λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας.

26 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβῶν ὁ Ἰησοῦς—τόν ἄρτον καὶ εὐλόγησας, ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τῆτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

27 Καὶ λαβῶν τὸ ποτήριον, καὶ εὐχαρισήσας, ἔδωκεν αὐτοῖς, λέ-

21 βλιον. Ὁ μὲν υἱὸς τῆ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτῆ· καὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ἃ ὁ υἱὸς τῆ ἀνθρώπου παραδίδοται! καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ ἐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος

ἐκεῖνος!

22 Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβῶν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλόγησας ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε ^h τῆτό ἐστι τὸ σῶμά μου.

23 Καὶ λαβῶν τὸ ποτήριον, εὐχαρισήσας ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ

22 . . . Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τῆ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὄρισμένον· πλὴν καὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' ἃ παραδίδοται!

19 . . . Καὶ λαβῶν ἄρτον, εὐχαρισήσας ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τῆτό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τῆτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνά-

20 μνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων·

18 ἑαυτοῖς. λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πῶ ἀπὸ τῆ γεννήματος τῆς ἀμπέλης, ἕως οὗτου ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἔλθῃ.

19 Καὶ λαβῶν ἄρτον, εὐχαρισήσας ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τῆτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τῆτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνά-

20 μνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τῆτο τὸ ποτήριον ἡ καινῆ διαθήκη ἐν τῷ αἱματί μου, τὸ ὑ-

e. εὐχαριστήσας. | h. † φάγετε.

MAT. XXVI.

γων. Πιετε ἐξ
αὐτῆ πάντες.

28 Τέτο γάρ ἐσι τὸ
αἷμά μου, τὸ
τῆς καινῆς δια-
θήκης, τὸ περὶ
πολλῶν ἐκχυρό-
μενον εἰς ἄφε-
σιν ἁμαρτιῶν.

29 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι
ἐ μὴ πῖω ἀπ' ἄρτι
ἐν τῆς τῆς γεννή-
ματος τῆς ἀμπέ-
λε, ἕως τῆς ἡμέ-
ρας ἐκείνης, ὅταν
αὐτὸ πῖνω μεθ'
ὑμῶν καινὸν ἐν
τῇ βασιλείᾳ τῆ
πατρὸς μου.

MARC. XIV.

24 ἐπιον ἐξ αὐτῆ
πάντες. Καὶ εἶ-
πεν αὐτοῖς· Τῆ-
τό ἐσι τὸ αἷμά
μου — τὸ τῆς
= καινῆς" δια-
θήκης, τὸ περὶ
πολλῶν ἐκχυρό-
μενον.

25 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι ἐκεῖτι ἐ μὴ πῖ-
ω" ἐν τῆ ^k _ω
γεννήματος" τῆς
ἀμπέλου, ἕως τῆς
ἡμέρας ἐκείνης,
ὅταν αὐτὸ πῖνω
καινὸν ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τῆ θεῶ.

LUC. XXII.

Τέτο τὸ ποτή-
ριον ἢ καινὴ δια-
θήκη ἐν τῷ αἵ-
ματί μου, τὸ ὑ-
περ ὑμῶν ἐκχυ-
ρόμενον. . . .

13 Λέγω γάρ ὑμῖν,
ὅτι ἐ μὴ πῖω ἀπὸ
τοῦ γεννήματος
τῆς ἀμπέλου,

ἕως ὅτου ἢ βασι-
λείᾳ τῆ θεῶ ἐλθῇ.

LUC. XXII.

περ ὑμῶν ἐκχυ-
ρόμενον. (Cf. 1
Cor. 11, 23—25.)

21 Πλὴν ἰδὲ, ἢ χειρ
τῆ παραδιδόντος
με μετ' ἐμοῦ
ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς
τῆ ἀνθρώπου πο-
ρεύεται κατὰ τὸ
ὄρισμένον· πλὴν
καὶ τῷ ἀνθρώπῳ
ἐκείνῳ, δι' ἧ παρ-
ουσίας.

23 διδοται! Καὶ αὐ-
τοὶ ἤρξαντο συζη-
τεῖν πρὸς ἑαυτοὺς,
τὸ, τίς ἄρα εἶη ἐξ
αὐτῶν ὁ τέτο μέλ-
λων πρόσειν.

LUC. XXII.

24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.
25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ ἐξουσιάζου-
26 τες αὐτῶν, εὐεργετῆται καλένται. (Cf. Mat. 20, 25.) Ὑμεῖς δὲ ἐχ' ἕως· ἀλλ' ὁ μεί-
27 ζων ἐν ὑμῖν γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γάρ
μείζων ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; ἐγὼ δὲ εἶμι ἐν μέσῳ
28 ὑμῶν; ὡς ὁ διακονῶν. Ὑμεῖς δὲ ἐξε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρα-
29 σμοῖς μου. Καὶ γὰρ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διάθετό μοι ὁ πατήρ μου * βασιλείαν,
30 (Cf. Mat. 19, 28.) ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ μου· * καὶ ^c καθίσασθε" ἐπὶ θρόνων, κρινοῦντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ
Ἰσραὴλ. (Cf. Jo. 13, 5. sqq.)

5. LUC.

5. ΛΥC. XXII, 31 — 38. (ΙΟ. XIII, 33. 36 — 38.)

Lapsus Petri praenunciatur.

ΛΥC. XXII,

ΙΟ. XIII.

- 31 Εἶπε δὲ ὁ κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδὲ, ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς, τοῦ
 32 σιναῖσαι ὡς τὸν σίτον. Ἐγὼ δὲ ἔδε-
 ἤθην περὶ σῆ, ἵνα μὴ ^d ἴ ἐκλείπῃ
 ἡ πίστις σου. Καὶ σὺ ποτε ἐπιζήσῃς,
 33 ζήριζον τὰς ἀδελφές σου. Ὁ δὲ εἶ-
 πεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σῆ ἔτοιμός
 εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνα-
 34 τον πορεύεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω
 σοι, Πέτρε, ἐ μὴ φωνήσῃς σήμερον
 ἀλέκτωρ, πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ
 35 εἶδέναι με. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε
 ἀπέσειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου, καὶ
 πήρας, καὶ ὑποδημάτων, μὴ τινος
 ὑπερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός.
 36 Εἶπεν ἔν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων
 βαλάντιον, ἄρατω, ὁμοίως καὶ πήραν·
 37 καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. Λέγω
 γὰρ ὑμῖν, ὅτι — ἔτι" τέτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό·
 38 „Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη., Καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμὲ τέλος ἔχει. Οἱ δὲ εἶπον·
 Κύριε, ἰδὲ, μάχαιραι ὡδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐξι. (Cf. Mat.
 26, 33 — 35.)

6. ΜΑΤ. XXVI, 30 — 35. ΜΑΡC. XIV, 26 — 31. ΛΥC. XXII, 39.

Petro lapsus praedicitur.

ΜΑΤ. XXVI.

ΜΑΡC. XIV.

ΛΥC. XXII.

- 30 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλ- 26 Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλ- 39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη
 θον εἰς τὸ ὄρος τῶν θον εἰς τὸ ὄρος τῶν κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ
 31 ἐλαιῶν. Τότε λέγει αὐ- 27 ἐλαιῶν. Καὶ λέγει αὐ- ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἤκο-
 τοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑ- τοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πάν- λέθησαν δὲ αὐτῷ καὶ
 μεις σκανδαλισθήσεσθε τες σκανδαλισθήσεσθε οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

d. ἴ ἐκλείπῃ.

ΜΑΤ. XXVI.

ἐν ἔμοι ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ. Γέγρα-
 πται γάρ· „ Πατάξω τὸν ποιμένα,
 καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα
 32 τῆς ποιμνῆς. „ Μετὰ δὲ τὸ ἐγεροθῆ-
 ναί με, προόξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλι-
 33 λαίαν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶ-
 πεν αὐτῷ· Εἰ † πάντες σκανδαλι-
 σθήσονται ἐν σοὶ, ἐγὼ † δὲ ἑδέποτε 30
 34 σκανδαλισθήσομαι. Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰη-
 σοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ἐν ταύτῃ
 τῇ νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι,
 35 τρεῖς ἀπαρνήσῃ με. Λέγει αὐτῷ ὁ
 Πέτρος· Κάν δέη με σὺν σοὶ ἀπο-
 θανεῖν, ἢ μὴ σε ἢ ἀπαρνήσομαι.
 Ὅμοίως † δὲ καὶ πάντες οἱ μαθη-
 ταὶ εἶπον.

MARC. XIV.

== ἐν ἔμοι ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ" οὕ-
 γραπται· „ Πατάξω τὸν ποιμένα,
 καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα. „
 28 Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγεροθῆναί με,
 προόξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.
 29 Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Καὶ εἰ
 πάντες σκανδαλισθήσονται, ἀλλ' οὐκ
 30 ἐγώ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
 Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι # οὐ σήμερον
 ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δὲ
 ἀλέκτορα φωνῆσαι, τοῖς ἀπαρνήσῃ
 31 με. Ὁ δὲ 1 ἐκ περισσοῦ ἔλεγε
 * == μᾶλλον" Ἐάν με δέη συν-
 αποθανεῖν σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσο-
 μαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλε-
 γον.

7. Jo. XVIII, 1—11. ΜΑΤ. XXVI, 36—56. ΜΑΡC. XIV, 32—52. LUC. XXII, 40—53.
 Jesus, ab Juda proditus, in horto capitur.

Jo. XVIII.

1 Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτῆ πέραν τῆ χειμᾶρόου
 ἡ τοῦ Κεδρῶν," ὅπου ἦν κήπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
 2 Ἦδει δὲ καὶ Ἰέδας, ὁ παραδιδὼς αὐτὸν, τὸν τόπον, ὅτι πολλὰκις συνήχθη ὁ
 3 Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῆ. Ὁ ἔν Ἰέδας, λαβὼν τὴν σπειραν, καὶ
 ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμ-
 4 πᾶδων καὶ ὄπλων. Ἰησοῦς ἔν, εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν, ἐξελθὼν
 5 εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον.
 Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι. Βισήμεν δὲ καὶ Ἰέδας, ὁ παραδιδὼς αὐτὸν,
 6 μετ' αὐτῶν. Ὡς ἔν εἶπεν αὐτοῖς· — "Ὅτι" ἐγὼ εἰμι· ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω,
 7 καὶ ἔπεσον χαμαί. Πάλιν ἔν αὐτὰς ἐπηρώτησε· Τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον·
 8 Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη = ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι·
 9 εἰ ἔν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τέτους ὑπάγειν. Ἴνα πληρωθῇ ὁ λόγος, ὃν εἶπεν·
 10 „Ὅτι οὗς δέδωκάς μοι, ἐκ ἀπώλεσα ἕξ αὐτῶν ἑδένα. „ Σίμων ἔν Πέτρος, ἔχων

1. † καὶ. ε. ὡ ἀπαρνήσομαι. | 1. ὡ ἐκ περισσοῦ.

| h. τῶν Κεδρῶν.

Jo. XVIII.

μάχαιραν, εἴλκυσεν αὐτήν, καὶ ἐπαισε τὸν τᾶ ἀοχιερέως δῆλον, καὶ ἀπέκοψεν
 11 αὐτῆ τὸ ⁱ ὠτίον" τὸ δεξιόν. Ἦν δὲ ὄνομα τῷ δέλῳ Μάλχος. Εἶπεν ἔν
 ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιραν ^k † εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον, ὃ
 δίδωκέ μοι ὁ πατήρ, ἔ μὴ πίο αὐτό;

MAT. XXVI.

MARC. XIV.

LUC. XXII.

36 Τότε ἔρχεται μετ' αὐ- 32 Καὶ ἔρχονται εἰς χω-
 τῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον ριον, οὗ τὸ ὄνομα
 λεγόμενον ^h ὧ Γεθση- Γεθσημανῆ·
 μανῆ." καὶ λέγει τοῖς καὶ λέγει τοῖς μαθη- 40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τῆ
 μαθηταῖς· Καθίσατε ταῖς αὐτῆ· Καθίσατε τόπου, εἶπεν αὐτοῖς·
 αὐτῆ, ἕως ἔ ἀπελθῶν ὧδε, ἕως προσεύξωμαι. Προσεύχεσθε μὴ εἰσελ-
 37 προσεύξωμαι ἐκεῖ. Καὶ 35 Καὶ παραλαμβάνει τὸν θεῖν εἰς πειρασμόν.

παραλαβὼν τὸν Πέτρον Πέτρον καὶ ^m † Ἰάκω-
 καὶ τὲς δύο υἱὲς Ζεβεδαίου, βον καὶ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτῆ·
 ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημο- καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ
 38 νεῖν. Τότε λέγει αὐτοῖς † ὁ 34 ἀδημονεῖν. Καὶ λέγει αὐτοῖς·
 Ἰησοῦς·" Περίλυπός ἐσιν ἡ ψυ- Περίλυπός ἐσιν ἡ ψυχὴ μου
 χὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε
 ὧδε, καὶ γοηγορεῖτε μετ' καὶ γοηγορεῖτε.

39 ἐμῆ. Καὶ ⁱ ὧ προσελθῶν" 35 Καὶ ⁿ ὧ προσελθῶν" μι- 41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη
 μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ πρός- κρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου
 ωπον αὐτῆ, προσερχό- γῆς, καὶ προσήχητο, ἵνα, βολῆν, καὶ θεῖς τὰ
 μενος καὶ λέγων· εἰ δυνατόν ἐσι, παρήλ- γόνατα, προσήχητο,

Πάτερ μου, εἰ δυνα- 36 θῆ ἀπ' αὐτῆ ἡ ὥρα. Καὶ 42 ἰ λέγων· Πάτερ, εἰ βέ-
 τόν ἐσι, παρελθέτω ἀπ' πάντα δυνατά σοι· πα- λει παρενεργεῖν τὸ πο-
 ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦ- ρένεργε τὸ ποτήριον ἀπ' τήριον τῆτο ἀπ' ἐμῆ·
 το· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ ἐμῆ τῆτο· ἀλλ' ἔ τί ἐγὼ πλὴν μὴ τὸ θέλημά με,
 θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. θέλω, ἀλλὰ τί σύ. ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.

43 Ὁφθῆ δὲ αὐτῷ ἀγγε-
 44 λος ἀπ' οὐρανῆ ἐνισχύειν αὐτόν. Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐπτε-
 νῆξερρον προσήχητο. Ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτῆ ὡσεὶ θρόμβοι

i. ὧ ὠτίον.	h. ὧ Γεθσημανεῖ.	m. † τόν.
k. † σου.	l. ὧ προσελθῶν.	n. ὧ προσελθῶν.

ΜΑΤ. XXVI.

ΜΑΡC. XIV.

ΛΥC. XXII.

40 Καὶ ἔρχεται πρὸς τὰς 37 Καὶ ἔρχεται καὶ εὐρί-
 μαθητὰς, καὶ εὐρίσκει 38 σκει αὐτὰς καθεύδον-
 αὐτὰς καθεύδοντας, καὶ 39 τας· καὶ λέγει τῷ Πέ-
 λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως 40 τρω· Σίμων, καθεύ-
 * ἐκ ἰσχύσατε μίαν ὄ- 41 δεις; ἐκ ἰσχύσας μίαν
 ραν γρηγορήσαι μετ' ἐ- 38 ὄραν γρηγορήσαι; Γρη-
 41 μου; Γρηγορεῖτε καὶ 39 γορεῖτε καὶ προσεύχε-
 προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰς- 40 σθε, ἵνα μὴ εἰσέλθη-
 ἐλθῆτε εἰς πειρασμόν· 41 τε εἰς πειρασμόν· τὸ
 τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυ- 38 μὲν πνεῦμα πρόθυ-
 42 μον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. Πά- 39 μον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. Καὶ
 λιν, ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν, προσ- 40 πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο,
 ηύξατο, λέγων· Πάτερ μου, εἰ 41 τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν.
 ἂ δύναται τῷτο = τὸ πότιριον"
 παρελθεῖν = ἀπ' ἐμῆ," εἰάν μὴ
 αὐτὸ πῖω, γενηθήτω τὸ θέλημά
 43 σε. Καὶ ἐλθὼν ^k εὐρίσκει αὐ- 40 Καὶ ὑποκρέψας εὗρεν αὐτὰς
 τὰς πάλιν" καθεύδοντας· ἦσαν 41 = πάλιν" καθεύδοντας· ἦσαν
 γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βε- 42 γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ^o βε-
 44 βαρημένοι. Καὶ ἀφῆς αὐτὰς, 43 βαρημένοι," καὶ ἐκ ἠδαισαν τί
 ἀπελθὼν * πάλιν, προσηύξατο 44 αὐτῷ ἀποκριθῶσι.
 — ἐκ τρίτου," τὸν αὐτὸν λό-
 45 γον εἰπὼν. Τότε ἔρχεται πρὸς 41 Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέ-
 τὰς μαθητὰς αὐτῆ, καὶ λέγει 42 γει αὐτοῖς·
 αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν, 43 Καθεύδετε = τὸ λοιπὸν καὶ ἀ-
 καὶ ἀναπαύεσθε; * ἰδὲ, ἤγγι- 44 ναπαύεσθε; * ἀπέχει, ἤλθεν ἡ
 κεν ἡ ὥρα, καὶ ὁ υἱὸς τῆ ἀν- 45 ὥρα· ἰδὲ παραδίδοται ὁ υἱὸς τῆ
 46 θρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας 46 ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀ-
 ἀμαρτωλῶν. Ἐγείρεσθε, ἄγω- 47 μαρτωλῶν. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν!
 μεν! ἰδὲ, ἤγγικεν ὁ παραδιδῆς με. 48 ἰδὲ, ὁ παραδιδῆς με ἤγγικε.

αἵματος καταβαίνοντες
 45 ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἀνα-
 σὰς ἀπὸ τῆς προσευ-
 χῆς, ἐλθὼν πρὸς τὰς
 μαθητὰς ^e †, εὗρεν αὐ-
 τοὺς κοιμωμένους ἀπὸ
 46 τῆς λύπης. Καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς· Τί καθεύδετε;
 ἀναστάντες προσεύχεσθε,
 ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
 πειρασμόν.

k. ^o πάλιν * εὗρεν αὐτούς.o. ^o καταβαρυνόμενοι.

e. † αὐτῆ.

ΜΑΤ. XXVI.

ΜΑΡC. XIV.

ΛΥC. XXII.

47 Καὶ ἔτι αὐτῆ λαλέντος,

ἰδὲ, Ἰέδας, εἰς τῶν δώδεκα, ἦλθε, καὶ μετ' αὐτῆ, ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τῆ λαοῦ.

48 Ὁ δὲ παραδίδῃς αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον, λέγων. Ὅν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν.

49 Καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ, εἶπε· Χαίρε ῥαββί. Καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταίρε, ἐφ'

ἰσοῦ παροῖ; Τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

51 Καὶ ἰδὲ, εἰς τῶν μετὰ Ἰησοῦ, ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτῆ· καὶ πατάξας τὸν δέλον τῆ ἀρχιερέως, ἀφείλεν αὐτῆ τὸ ὄτιον. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόσρεφόν σε τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν, 55 ἐν μάχαιρα ἢ ἀπολένται." Ἡ δοκεῖς, ὅτι ἐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λε-

43 Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτῆ λαλέντος, παραγίνεται Ἰέδας, εἰς ὧν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτῆ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων

44 καὶ τῶν πρεσβυτέρων. Δεδώκει δὲ ὁ παραδίδῃς αὐτόν, σύσημον αὐτοῖς, λέγων· Ὅν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς.

45 Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· — ῥαββί," ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.

46 Οἱ δὲ ἐπέβαλον — ἐπ' αὐτόν" τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.

47 Εἰς δὲ τις τῶν παρεσηκότων, σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ἐπαῖσε τὸν δέλον τῆ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτῆ τὸ ὄτιον."

47 Ἐτι — δὲ" αὐτῆ λαλέντος, ἰδὲ, ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰέδας, εἰς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτοῖς.

48 Καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλήσαι αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰέδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου παραδίδως; 49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτόν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μάχαιρα;

50 Καὶ ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δέλον τῆ ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτῆ τὸ ἔξ τὸ δεξιόν.

l. ὦ. m. ὦ ἐποθαυῖται. | p. ὦ ὠτάριον. | f. αὐτῶν.

MAT. XXVI.

MARC. XIV.

LUC. XXII.

54 γεωvιας ἀγγέλων; Πώς ἔν πληρωθῶ-
σιν αἱ γραφαί; οὗτι εἶπω δεῖ γενέσθαι.

55 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶ-
πεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχ-
λοις·

Ὡς ἐπὶ ληξὴν ἐξήλ-
θετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ
ξύλων, συλλαβεῖν με·
καθ' ἡμέραν — πρὸς ὑ-
μᾶς" ἐκαθεξόμην — δι-
δάσκων" ἐν τῷ ἱερῷ,
καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με.

56 Τέτο δὲ ὅλον γέγονεν,
ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γρα-
φαὶ τῶν προφητῶν. Τό-

τε οἱ μαθηταὶ πάντες,
ἀφέντες αὐτὸν, ἔφυγον.

52 νεανίσκοι." Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν — ἀπ' αὐτῶν."

8. Jo. XVIII, 12—27. MAT. XXVI, 57—75. MARC. XIV, 53—72. LUC. XXII, 54—71.
Jesus Caiphac et synedrio sistitur, accusatur, condemnatur. Petrus negitat, se novisse Jesum.

Jo. XVIII.

12 Ἡ ἔν σπειρα, καὶ ὁ χλίαςρχος, καὶ οἱ ὑπηρεταὶ τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν
13 Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτόν. Καὶ ἀπήγαγον αὐτόν πρὸς Ἀνναν πρῶτον· ἦν γὰρ
14 πενθέροσ τῆ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τῆ ἐνιαυτῆ ἐκεῖνου. Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμ-
βουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις· "Ὅτι συμφέρει, ἕνα ἄνθρωπον ἵ ἀπολέσθαι" ὑπὲρ τῆ
15 λαῶ. Ἠκολέθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ — ὁ" ἄλλος μαθητής· Ὁ δὲ μαθη-

51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν·
Ἐἴτε ἕως τῆτε. Καὶ ἀψάμενος τῆ ὠ-
τις αὐτῆ, ἵασατο αὐτόν.

48 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰη-
σοῦς εἶπεν αὐτοῖς·

52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς
τὸς παραγενομένους ἐπ'
αὐτόν ἀρχιερεὺς καὶ στρα-
τηγὲς τῆ ἱερῶ καὶ προεβυ-
τέρους· Ὡς ἐπὶ ληξὴν ἐξ-
εληλύθατε μετὰ μαχαι-
ρῶν καὶ ξύλων·

49 καθ' ἡμέραν ἡμῖν πρὸς
ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδά-
σκων,
καὶ ἐν ἐκρατήσατέ με·

ἐλλ' ἵνα πληρωθῶσιν
αἱ γραφαί.

53 καθ' ἡμέραν ὄντος με
μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ,
οὐκ ἐξεστεινάτε τὰς χεῖ-
ρας ἐπ' ἐμέ.

Ἄλλ' αὐτῇ ὥρᾳ ἐσιν
ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία
τῆ σκότους.

50 Καὶ ἀφέντες αὐτόν πέν-
τες ἔφυγον. Καὶ εἰς τις
νεανίσκος ἠκολέ-

Jo. XVIII.

τῆς ἐκεῖνος ἦν γνωσὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλήν
 16 τῷ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος εἰσημει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐσηλθεν ἔν ὁ μαθη-
 τῆς ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωσὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσῆγαγε τὸν
 17 Πέτρον. Λέγει ἔν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μα-
 18 θητῶν εἶ τῷ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμί. Εἰσημεισαν δὲ οἱ
 19 δῆλοι καὶ οἱ ὑπηρεταὶ ἀνθρωπιὰν πεποιημένους; ὅτι ψύχος ἦν, καὶ ἐθερμαί-
 20 νοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἔξω καὶ θερμαινόμενος. Ὁ ἔν ἀρχιερεὺς
 21 ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦ περὶ τῶν μαθητῶν αὐτῆ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτῆ.
 22 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρόησια ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε
 23 ἐδίδαξα· ἐν ^m † συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου ⁿ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρ-
 24 χονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα ἑδέν· τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερωτήσον τὰς ἀη-
 25 κούτας, τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε, ἔτοι οἶδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ αὐτῆ
 26 εἰπόντος, εἰς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών· Οὐ-
 27 τως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρ-
 28 τύρησον περὶ τῆ κακῆ· εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; Ἀπέσειλεν ^o † αὐτὸν ὁ
 29 Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. Ἦν δὲ Σιμων Πέτρος ἔξω
 30 καὶ θερμαινόμενος. Εἶπον ἔν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτῆ εἶ;
 31 Ἠρῆσαστο ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμί. Λέγει εἰς ἐκ τῶν δέλων τῷ ἀρχιε-
 32 ρέως, συγγενῆς ὢν ἔ ἀπένοψε Πέτρος τὸ ὄτιον· Οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ
 33 μετ' αὐτῆ; Πάλιν ἔν ἠρῆσαστο — ὁ Πέτρος· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

MAT. XXVI.

MARC. XIV.

LUC. XXII.

57 Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακροῦθεν, ἕως τῆς αὐλῆς τῷ ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο με-	53 Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς. Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακροῦθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλήν τῷ ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκαθήμε-	54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν, ἤγαγον, καὶ εἰσῆγαγον = αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῷ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει μακροῦθεν. Ἀφάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθίσαντων αὐτῶν,

m. † τῆ. n. πάντοθεν. o. † οὐκ.

ΜΑΤ. XXVI.

τὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν
τὸ τέλος.

ΜΑΡC. XIV.

νος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν,
καὶ θερμαινόμενος πρὸς
τὸ φῶς.

LUC. XXII.

ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν
μέσῳ αὐτῶν.

ΜΑΤ. XXVI.

τὸ φῶς.

ΜΑΡC. XIV.

- 59 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς = καὶ οἱ πρεσβύτε- 55 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον
ροι" καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐξήτουν
ψευδομαρτυρίαν κατὰ τῆ Ἰησοῦ, ὅπως
" αὐτὸν θανατώσωσι."
- 60 Καὶ ἔχ εὔρον, ° † — πολλῶν ψευδο- 56 Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν καὶ
μαρτύρων προσελθόντων †." "Τερον 57 Καὶ τινες ἀνάσαντες, ἐψευδομαρτύ-
δὲ προσελθόντες" δύο ψευδομαρτυ- 58 ρουν κατ' αὐτῆ, λέγοντες. "Οτι ἡμεῖς
ρες, ' εἶπον. Οὗτος ἔφη. Δύναμαι κα- 59 ἠέσαμεν αὐτῆ λέγοντος. "Οτι ἐγὼ κα-
ταλύσαι τὸν ναὸν τῆ θεῦ, καὶ διὰ 60 τάλυσω τὸν ναὸν τῆτον τὸν χειρο-
τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομηῶσαι — αὐτόν."
- 62 Καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ. 59 ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω. Καὶ ἐδδ
Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί ἔτοί σου κατα- 60 ἔτως ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. Καὶ
μαρτυρῆσιν;
- 631 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἰσώπη. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ 61 ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς † † μέσον, ἐπη-
ἀρχιερεὺς, εἶπεν αὐτῷ. Ἐξορκίζω σε κα- 62 ρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων. Οὐκ
τὰ τῆ θεῦ τῆ ζώντος, ἵνα ἡμῖν εἴπης, εἰ 63 ἀποκρίνη ἔδδν; τί ἔτοί σου καταμαρ-
64 σὺ εἶ ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τῆ θεῦ. Λέγει αὐ- 64 τυρῆσιν; Ὁ δὲ εἰσώπη, καὶ ἔδδν ἀπε-
τῷ ὁ Ἰησοῦς. Σὺ εἶπας. Πλὴν λέγω ὑμῖν, 62 Χριστός, ὁ υἱὸς τῆ εὐλογητῆ; Ὁ δὲ
ἀπ' ἄρτι * ὄψεσθε τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώ- 63 Ἰησοῦς εἶπεν. Ἐγὼ εἰμι. καὶ ὄψεσθε
πε καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, 64 τὸν υἱὸν τῆ ἀνθρώπου * ἐκ δεξιῶν κα-
καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τῆ ἔρα- 65 ἰόμενον" τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμε-
65 νῆ. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέδρόξεν τὰ ἱμά- 63 ὶνον μετὰ τῶν νεφελῶν τῆ ἔρανῆ.
τια αὐτῆ, λέγων. — "Οτι" ἐβλασφή- 64 Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαδρόξεν τὸς χιτῶνας
μησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; 65 αὐτῆ, λέγει.
ἴδε, νῦν ἠέσατε τὴν βλασφημίαν 64 Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων;
64 ἠέσατε τῆς βλασφημίας. τί ὑμῖν
— αὐ-

n. α. θανατώσωσιν αὐτόν. ο. † καὶ: πολ-
λῶν ψευδ. προσελθόντων † ἐχ εὔρον. †

r. † τῶ. s. καθήμενον ἐκ δεξιῶν.

ΜΑΤ. XXVI.

ΜΑΡC. XIV.

66 — αὐτῷ. Τί ὑμῖν δοκεῖ; Οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἐνοχος θανάτου ἐστίν.
 67 Τότε (Cf. Luc. 22, 63 — 65.) ἐνέπυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐκλάφρισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐξόρῳπισαν,
 68 λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστίν ὁ παῖσός σε;

φαίνεται; Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτόν εἶναι ἐνοχόν θανάτου.
 65 Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτόν, καὶ λέγειν αὐτῷ· Προφήτευσον· καὶ οἱ ὑπηρέτασθαπίσμασιν αὐτόν ἐξέβαλλον·.

ΜΑΤ. XXVI.

ΜΑΡC. XIV.

ΛΥC. XXII.

69 Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθισθη ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τῷ Γαλιλαίῳ.

66 Καὶ ὄντος τῷ Πέτρῳ ἐν τῇ αὐλῇ * κάτω, ἔρχεται μία τῶν παιδίσκων τῷ ἀρχιερέως. Καὶ ἰδῶσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τῷ Ναζαρενῷ Ἰησοῦ ἦσθα.

56 Ἰδῶσα δὲ αὐτόν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε· Καὶ ἔτος σὺν αὐτῷ ἦν.

70 Ὁ δὲ ἠρνήσατο ἐμπροσθεν αὐτῶν πάντων, λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις.

68 Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων· Οὐκ οἶδα οὐδὲ ἐπίσμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέπτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδῶσα αὐτόν * πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς παρρησίοσιν· Ὅτι ἔτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν·

57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο = αὐτόν, λέγων· Γύναι, ἐκ οἶδα αὐτόν.

71 Ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα, εἶδεν αὐτόν ἄλλη, καὶ λέγει· Ὅτι τοῖς ἐπέσει· Καὶ ἔτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τῷ Ναζαρενῷ.

69 ἐφώνησε. Καὶ ἡ παιδίσκη ἰδῶσα αὐτόν * πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς παρρησίοσιν· Ὅτι ἔτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν·

58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτόν, ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ.

72 ζαρενῷ. Καὶ πάλιν ἠρνήσατο μετ' ὄρκου· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐσωτερικεῖς εἶπον τῷ Πέτρῳ·

70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεσῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ·

Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, ἐκ εἰμί.

73 Μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐσωτερικεῖς εἶπον τῷ Πέτρῳ·

59 Καὶ διασάθης ὡς ἐπὶ ὥρας μίας, ἄλλος τις διίσχυρίζετο, λέγων·

p. ὡ αὐτοῖς· ἐκεῖ καὶ.

t. ὡ λαβόν.

MAT. XXVI.

Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐ-
τῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λα-
λιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.

74 Τότε ἤρξατο ⁴ καταθε-
ματίζειν^q καὶ ὀμνύειν·
"Οτι ἐν οἶδα τὸν ἄν-
θρωπον.

Καὶ εὐθὺς ἀλέκτωρ ἐ-
φώνησε.

75 Καὶ ἐπεμνήσθη ὁ Πέτρος
τῷ ῥήματος = τῷ Ἰησοῦ,
εἰρηκός — αὐτῷ·"
"Οτι πρὶν ἀλέκτορα φω-
νῆσαι, τρεῖς ἀπαρνήσῃ με.
Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυ-
σε πικρῶς.

64 ⁱ ὁ τὸν Ἰησοῦν, ἐπέπαιζον αὐτῷ, δέροντες. Καὶ περιαλύψαντες αὐτὸν,
ἔτυπτον αὐτῷ τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Προφήτευσον,
65 τίς ἐσὶν ὁ παῖσας σε. (Cf. Mat. 26, 67.) Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημῶντες ἔλε-
66 γον εἰς αὐτόν. Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τῷ λαῷ, ἀρ-
χιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον ^k ἑαυτῶν,"
67 λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, * εἰπέ ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω,
68 ἔ μὴ πιεσούητε· ἰὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, ἔ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε.
69 Ἀπὸ τῶ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπου καθήμενος ἐν δεξιῶν τῆς δυνάμεως
70 τῶ θεοῦ. Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ ἐν εἶ ὁ υἱὸς τῶ θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸς ἔφη·
71 Ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἐτι χερίαν ἔχομεν μαρτυρίας;
αὐτοὶ γὰρ ἠμέσαμεν ἀπὸ τῶ σώματος αὐτοῦ.

MARC. XIV.

Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ·
καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ,"
= καὶ ἡ λαλιά σε ὁμοιά-

71 ζει." Ὁ δὲ ἤρξατο ἀνα-
θεματίζειν καὶ ὀμνύ-
ειν· "Οτι ἐν οἶδα τὸν
ἄνθρωπον τῆτον ὃν λέ-

72 γετε. Καὶ [†] εὐθὺς^g ἐν
δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώ-
νησε.

Καὶ ἐπεμνήσθη ὁ Πέ-
τρος ^x τῷ ῥήματος ἔ"
εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
"Οτι πρὶν ἀλέκτορα φω-
νῆσαι δις, ἀπαρνήσῃ με
τρὶς. Καὶ ἐπιβαλὼν ἔ-
κλαυσε.

LUC. XXII.

Ἐπ' ἀληθείας καὶ ἔτος
μετ' αὐτῷ ἦν· καὶ γὰρ
Γαλιλαῖος ἐσιν.

60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος·
"Ἄνθρωπε, ἐν οἶδα ὁ
λέγεις.

Καὶ παραχοῆμα, ἔτι λα-
λῶντος αὐτῷ, ἐφώνησεν

61 ^g ἀλέκτωρ. Καὶ ζωαφείς
ὁ κύριος, ἐπέβλεψε τῷ
Πέτρῳ· καὶ ἐπεμνήσθη
ὁ Πέτρος τῷ λόγῳ τῷ
κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ·
"Οτι πρὶν ἀλέκτορα φω-
νῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρεῖς.

62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ^h [†] ἔ-

63 κλαυσε πικρῶς. Καὶ οἱ
ἄνδρες, οἱ συνέχοντες

q. καταναθεματίζειν.

u. ὀμνύειν.

x. ὁ τὸ ῥῆμα ὁ s. ὅς.

g. [†] ὁ. h. [†] ὁ Πέτρος.

i. ὁ αὐτόν. k. ὁ αὐτῶν.

9. Jo. XVIII, 28. MAT. XXVII, 1—10. MARC. XV, 1. LUC. XXIII, 1.
Jesus Pilato traditus. Interitus Judae.

Jo. XVIII.

28 "Αγεουσιν = ἔν" τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τῆς Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ ὁ πρῶτος.
Καὶ αὐτοὶ ἐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιν αὐθιῶσιν, ἀλλ' ἵνα φά-
γωσι τὸ πάσχα.

MAT. XXVII.

MARC. XV.

LUC. XXIII.

1 Πρωίως δὲ γενομένης, συμβέ- λιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχι- ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῆς λαῆς κατὰ τῆς Ἰησοῦ, ὡς θανατῶσαι 2 αὐτόν. Καὶ δῆσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν αὐτὸν Πον- τίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. 3 Τότε ἰδὼν Ἰσδαὸς ὁ πα- ραδιδὼς αὐτόν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέσχεσε τὰ τριάνοντα ἀργύρια 4 τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέροις, ἵ λέγων· "Ἡμαρτον, παραδόξως αἷμα ἢ ὡς ἀ- 5 θῶον." Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ἴσθι." Καὶ ὄψας τὰ ἀργύρια 6 ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγατο. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ 7 ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεσι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός 8 ταυῆν τοῖς ξένοις. Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σή- 9 μερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἰερεμίου τῆς προφήτου, λέγοντος· 10 "Καὶ ἔλαβον τὰ τριάνοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τῆς τετιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο * ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, ἵ καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τῆς κερამεύς· καθὰ συν- ἔταξέ μοι κύριος.,,	1 Καὶ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρῶτον συμβέλιον ποιήσαντες οἱ ἀρ- χιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, * καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δῆσαντες τὸν Ἰησοῦν, ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν τῷ Πι- λάτῳ.	1 Καὶ ἀναστὰς ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἵγαγον αὐτόν ἐπὶ τὸν Πιλά- τον.

10. Jo. XVIII, 29—40. MAT. XXVII, 11—23. MARC. XV, 2—14. LUC. XXIII, 2—25.
Christus coram Pilato et Herode.

Jo. XVIII.

29 Ἐξῆλθεν ἔν ὃ Πιλάτος πρὸς αὐτούς, καὶ εἶπε· "Τίνα κατηγορίαν φέρετε
30 κατὰ τῆς ἀνθρώπου τέτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν ἔτος
31 κακοποιός, ἐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Δά-

p. ὡς πρῶτον. q. φησὶν. | r. ὡς δίκαιον. s. ὡς ὄψη. | l. ἵγαγον.

βετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον ἔν αὐτῷ
 32 οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν ἐν ἔξοισιν ἀποκτεῖναι ἕδρα. Ἴνα ὁ λόγος τῆ Ἰησοῦ πληρω-
 33 θῆ, ὃν εἶπε, σημαίνων, ποιῶ θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσῆλθεν ἔν
 εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
 34 Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη = αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἑαυτοῦ
 35 σὺ τέτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Μῆτι ἐγὼ
 Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίη-
 36 σας; Ἀπεκρίθη = ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἐν ἔξοισιν ἐκ τῆ κόσμου
 τούτου· εἰ ἐκ τῆ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ
 ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ
 37 ἐμὴ ἐν ἔξοισιν ἐντετεύθει. Εἶπεν ἔν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἐν βασιλεὺς εἶ σὺ;
 Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λέγεις· ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγὼ. Ἐγὼ εἰς τέτο γεγέν-
 νημαι, καὶ εἰς τέτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ.
 38 Πᾶς ὁ ὢν ἐν τῆς ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς. Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος·
 Τί ἐξο ἀληθεία; καὶ τέτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ λέ-
 39 γει αὐτοῖς· Ἐγὼ ἕδεμιαν αἰτίαν εὐρίσκω ἐν αὐτῷ. Ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν,
 ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα· βέλεσθε ἔν, ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα
 40 τῶν Ἰουδαίων; Ἐκραύγασαν ἔν πάλιν πάντες, λέγοντες· Μὴ τέτον, ἀλλὰ τὸν
 Βαραββᾶν! Ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

M A T. XXVII.

M A R C. XV.

L U C. XXIII.

11 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐξῆ ἔμπρο-
 σθεν τῆ ἡγεμόνος· καὶ
 ἐπηρώτησεν αὐτόν ὁ ἡ-
 γεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ
 ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-
 δαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη
 αὐτῷ· Σὺ λέγεις.

2 Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν
 ὁ Πιλάτος·

Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀπο-
 κριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· Σὺ

3 λέγεις. Καὶ κατηγοροῦν
 αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς πολλὰ.

2 Ἦρξαντο δὲ κατηγορεῖσθαι
 αὐτῷ, λέγοντες· Τέτον
 εὐρομεν διαζέροντα τὸ
 ἔθνος, καὶ κολύοντα
 Καίσαρι φόρους διδόναι,
 λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν
 3 βασιλέα εἶναι. Ὁ δὲ
 Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐ-
 τὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βα-
 σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀ-
 ποκριθεὶς αὐτῷ, ἔφη· Σὺ λέγεις.

12 Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖ-
 σθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων
 καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἔδεν ἀπε-
 13 κρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πι-

4 Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν
 ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων·

ΜΑΤ. XXVII.

λάτος· Οὐκ ἀκείεις πόσα σου κατα-
 14 μαρτυροῖς; Καὶ ἐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ
 πρὸς ἐδὲ ἐν ῥήμα· ὡσεὶ θαυμάζειν τὸν 5
 ἡγεμόνα λίαν.

ΜΑΡC. XV.

Οὐκ ἀποκρίνη ἐδέν; ἴδε πόσα σου
 καταμαρτυροῖσιν!
 Ο δὲ Ἰησοῦς ἐκέτι ἐδέν ἀπεκρίθη, ὡσεὶ
 θαυμάζειν τὸν Πιλάτου.

ΛUC. XXIII.

4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τὲς ἀρχιερεῖς καὶ τὲς ὄχλους· Οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον
 5 ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ τούτῳ. Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες· Ὅτι ἀνασειεὶ τὸν λαόν,
 διδάσκων κατ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε.
 6 Πιλάτος δὲ ἀκέσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν, εἰ ὁ ἀνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι.
 7 Καὶ ἐπιγνὼς, ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώ-
 8 δην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. Ὁ δὲ Ἡρώ-
 δης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανῶ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ
 τὸ ἀκείειν = πολλὰ περὶ αὐτῆ· καὶ ἤλπιζε τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτῆ γινόμε-
 9 νον. Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ ἐδέν ἀπεκρίνατο αὐτῷ.
 10 Εἰσηκίωσαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, εὐτόνωσ κατηγοροῦντες αὐτῆ.
 11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτῆ, καὶ ἐμπαίζας,
 12 περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ. Ἐγένοντο
 δὲ φίλοι ὅ,τε Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προῦ-
 πῆρχον γὰρ ἐν ἐχθρᾷ ὄντες πρὸς ἑαυτέσ.

ΜΑΤ. XXVII.

15 Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγε-
 μὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέ-
 16 σμιον, ὃν ἤθελον. Εἶχον δὲ
 τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγό-
 μενον Βαραββᾶν.

ΜΑΡC. XV.

6 Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλευεν αὐ-
 τοῖς ἓνα δέσμιον, ὃνπερ ἤτενον.
 7 Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς
 μετὰ τῶν συζασιασῶν δεδεμέ-
 νος, οἵτινες ἐν τῇ ζῴσει φόνον
 πεποιήκεισαν.

ΛUC. XXIII.

13 Πιλάτος δὲ, συγκαλεσάμε-
 14 νος τὲς ἀρχιερεῖς καὶ τὲς ἀρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἔειπε πρὸς αὐ-
 τέσ· Προσηγέγκατέ μοι τὸν ἀνθρωπον τῷ τούτῳ, ὡς ἀποσφίροντα
 τὸν λαόν· καὶ ἰδὲ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, ἐδέν εὔρον ἐν
 15 τῷ ἀνθρώπῳ τῷ τούτῳ αἴτιον, ὃν κατηγορεῖτε κατ' αὐτῆ· ἀλλ' ἐδὲ
 Ἡρώδης·^m ἀνέπεμψα
 17 Συνηγμένων ἐν αὐτῶν, 8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος γὰρ — ὑμᾶς πρὸς αὐ-

1 m. ὃ ἀνέπεμψεν γὰρ αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς.

MAT. XXVII.

εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος·
Τίνα θέλετε ἀπολύσω
ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰη-
σοῦν τὸν λεγόμενον Χρι-
18 ζόν; "Ἦδει γὰρ, ὅτι διὰ
φθόνον παρέδωκαν αὐ-
τόν.

19 Καθημένου δὲ αὐτῆ ἐπὶ
τῆ βήματος, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτῆ, λέγουσα·
Μηδὲν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἐπαθον σήμε-
ρον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.

20 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι ἐπεισαν τὸς
ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται
τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ
Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν.

21 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγε-
μὼν εἶπεν αὐτοῖς·
Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν
δύο ἀπολύσω ὑμῖν; οἱ

22 δὲ εἶπον· Βαραββᾶν. Λέ-
γει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος·
Τί ἐν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν
λεγόμενον Χριστόν; Λέ-
γουσιν = αὐτῷ" πάντες·

23 Σταυρωθήτω! Ὁ δὲ ἡγε-
μὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν
ἐποίησαν; Οἱ δὲ περισ-
σῶς ἔκραζον, λέγοντες·
Σταυρωθήτω!

MARC. XV.

ἤρξατο αἰτεῖσθαι, κα-
θὼς αὐὲ ἐποίει αὐτοῖς.
9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρι-
θη αὐτοῖς, λέγων· Θέλε-
τε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν
βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;
10 Ἐγίνωσκε γὰρ, ὅτι διὰ
φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς.

11 Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἀνέ-
σεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα
μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν
ἀπολύσῃ αὐτοῖς.

12 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκρι-
θεὶς, πάλιν εἶπεν αὐ-
τοῖς· Τί οὖν θέλετε
ποιήσω ὃν λέγετε βασι-
13 λέα τῶν Ἰουδαίων; Οἱ δὲ
πάλιν ἔκραζαν· Σταύρω-
14 σον αὐτόν! Ὁ δὲ Πιλά-
τος ἔλεγεν αὐτοῖς·

Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν;
Οἱ δὲ ὑπερισσῶς" ἔκρα-
ξαν· Σταύρωσον αὐτόν!

LUC. XXIII.

τόν," καὶ ἰδὲ, ἐδὲν ἄξιον
θανάτου ἐξὶ πεπραγμένον
16 αὐτῷ. Παιδεύσας ἐν αἰ-
17 τὸν ἀπολύσω. = Ἀνάγ-
κην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐ-
τοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα."

18 Ἀνέκραξαν δὲ παμπλη-
θεὶ, λέγοντες· Αἴρε τῆ-
τον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν
19 τὸν Βαραββᾶν· ὅστις ἦν
διὰ ζῴσιν τινὰ γενομένην
ἐν τῇ πόλει καὶ φρόνον βε-
βλημένος εἰς φυλακὴν.

20 Πάλιν ἐν ὃ Πιλάτος
προσεφώνησε, θέλων ἀ-
21 πολῦσαι τὸν Ἰησοῦν. Οἱ
δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες·

22 "Σταύρωσον, σταύρω-
σον" αὐτόν! Ὁ δὲ τρίτον
εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ
κακὸν ἐποίησεν ἔτος; ἐ-
δὲν αἴτιον θανάτου εὐ-
ρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας
23 ἐν αὐτὸν ἀπολύσω. Οἱ δὲ
ἐπέκειντο φωναῖς μεγά-
λαις, αἰτέμενοι αὐτόν

σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων.

| γ. περισσοτέρως

| n. σ σταυροῦ, σταυροῦ.

11. Jo. XIX, 1—16. MAT. XXVII, 24—5. MARC. XV, 15—20. LUC. XXIII, 24, 25.
Christus Indificatur, damnatur.

Jo. XIX.

1. 2 Τότε ἔν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμασίγωσε. Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαν-
τες σέφανον ἐξ ἀκάνθων, ἐπέθηκαν αὐτῷ τῆ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέ-
3 βαλον αὐτόν, ¹ καὶ ἔλεγον· Χαίρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων! καὶ ἐδίδεν αὐτῷ ῥα-
4 πίσματα. Ἐξῆλθε ² † πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· "Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτόν
5 ἔξω, ἵνα γνῶτε, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔδεμίαν αἰτίαν εὗρισκω. (Ἐξῆλθεν ἔν ὁ Ἰησοῦς
ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον σέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον.) Καὶ λέγει αὐ-
6 τοῖς· "Ἴδε ὁ ἄνθρωπος! "Οτε ἔν εἶδον αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται,
ἐκραύγασαν, λέγοντες· Σταύρωσον, σαύρωσον † αὐτόν!" Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλά-
7 τος· Ἀπέκριθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον
8 ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν ³ † θεῷ ἐποίησεν. "Οτε ἔν ἤκουσεν
9 ὁ Πιλάτος τῆτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη· ¹ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώ-
ριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρισὶν ἔκ ἔδω-
10 κεν αὐτῷ. Λέγει = ἔν" αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ εἰ λαλεῖς; ἐν οἴδας, ὅτι ἐξ-
11 ουσίαν ἔχω σαυρώσαι σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολύσαι σε; Ἀπεκρίθη ⁴ † Ἰησοῦς·
Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν ἔδεμίαν κατ' ἐμῆ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ
12 τῆτο ὁ παραδίδές με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τῆτου ἐξήτει ὁ Πιλάτος
ἀπολύσαι αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐὰν τῆτον ἀπολύσης,
ἐκ εἰ φίλος τῷ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλεὺς ^u ἱαντὸν" ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καί-
13 σαρι. Ὁ ἔν Πιλάτος, ἀκῆσας ^x ∞ τῆτον τὸν λόγον," ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν,
καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ = τῷ" βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ
14 δὲ ^y ∞ Γαββαθᾶ." Ἦν δὲ πικρασκηνὴ τῷ πάσχα, ὥρα ^z ∞ δὲ" ὡσεὶ ^a ∞ ἔκτη."
15 Καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν! Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἄρον,
ἄρον, σαύρωσον αὐτόν! Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλεὺς ὑμῶν σαυρώ-
16 σω; Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλεὺς, εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε ἔν
παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς, ἵνα σαυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν ^b καὶ ἤγαγον."

MAT. XXVII.

24 Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος, ὅτι ἔδεν ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν
ὑδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τῷ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἐπὶ τῷ
25 αἵματος — τῷ δικαίου" τῆτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεῖς πᾶς ὁ λαός,

r. † ἔν. s. † τῷ. t. † ὁ. u. αὐτόν. x. ∞ τῶν λόγων τούτων. y. ∞ Γαββαθᾶ.

z. ∞ ἡν. a. ∞ τρίτη. b. καὶ ἀπήγαγον.

ΜΑΤ. XXVII.

ΜΑΡC. XV.

ΛΥC. XXIII.

εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτῆ ἐφ'
ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡ
μῶν.

26 Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς
τὸν Βαραββᾶν, τὸν
δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας
παρέδωκεν, ἵνα σαυρω-

27 θῆ. Τότε οἱ ζουαῖωται
τῆ ἡγεμόνος, παραλα-
βόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς
τὸ πραιτώριον, συνήγα-
γον ἐπ' αὐτὸν ὄλην τὴν

28 σπειραν. Καὶ ἐνδύσαντες αὐτὸν, πε-
29 ριέθησαν αὐτῷ γλαμύδα κοκκίνην. Καὶ
πλέξαντες ζέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέ-
θησαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ, καὶ
κάλαμον ὡς ἐπὶ τὴν δεξιάν αὐτῆ·

καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐ-
τῆ, ἐνέπαιζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε,
30 ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων! Καὶ ἐμπτύ-
σαντες εἰς αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον,
καὶ ἔτυπον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῆ.

31 Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐ-
τὸν τὴν γλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐ-
τὸν τὰ ἱμάτια αὐτῆ· καὶ ἀπήγαγον
αὐτὸν εἰς τὸ σαυρωῶσαι.

15 Ὁ δὲ Πιλάτος βουλόμε-
νος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν
ποιῆσαι, ἀπέλυσεν αὐ-
τοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ
παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν,
φραγελλώσας, ἵνα σαυ-

16 ρωθῆ. Οἱ δὲ ζουαῖωται
ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω
τῆς αὐλῆς ὃ ἐστὶ πραι-
τώριον, καὶ συγκαλέ-
σιν ὄλην τὴν σπει-

17 ραν. Καὶ ὡς ἐνδύουσιν αὐτὸν πορ-
φύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέ-
ξαντες ἀκάνθινον ζέφανον.

18 Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτὸν·

19 Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων! Καὶ
ἔτυπον αὐτῆ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ,
καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ
γόνατα, προσκύνουν αὐτῷ. Καὶ

20 ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν
τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν
τὰ ἱμάτια — τὰ ἴδια — καὶ ἐξάγου-
σιν αὐτὸν, ἵνα σαυρωῶσιν αὐτόν.

12. Jo.

1. ὡς ἐν τῇ δεξιᾷ. | 2. ὡς ἐνδύουσιν. 3. ὡς βασιλεῦ. | 4. ὡς αὐτοῖς.

12. Jo. XIX, 17—24. MAT. XXVII, 32—38. MARC. XV, 21—28. LUC. XXIII, 26—34.

Jesus in cruce suffigitur, medius inter duo latrones. Vestes ejus dispertitae. Elogium.

Jo. XIX.

17 Καὶ βασιάζον τὸν σταυρὸν αὐτῆ, ἐξήλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον, ὃς λέγε-
 18 ται Ἑβραϊσὶ Γολγοθᾶ· ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτῆ ἄλλους δύο, ἐντεῦ-
 19 θεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθη-
 20 κεν ἐπὶ τῆ σταυροῦ. Ἦν δὲ γεγραμμένον· „Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων., Τέτον ἔν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἰγγύς
 ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊ-
 21 σί, Ἑλληνισί, Ῥωμαϊσί. Ἐλεγον ἔν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων·
 Μὴ γράψῃ· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασι-
 22 λεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὁ γέγραφα, γέγραφα.
 23 Οἱ ἔν σταυιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτῆ, (καὶ
 ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάσῳ σταυιῶτη μέρος,) καὶ τὸν χιτῶνα. Ἦν δὲ ὁ
 24 χιτῶν ἀτέλαφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὄλου. Εἶπον ἔν πρὸς ἀλλήλους·
 Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτῆ, τίνας ἔσαι. Ἴνα ἡ γραφὴ
 πληρωθῆ ἢ λέγουσα· „Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν
 ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον., Οἱ μὲν ἔν σταυιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

MAT. XXVII.

MARC. XV.

LUC. XXIII.

32 Ἐξερχόμενοι δὲ εἶδον 21 Καὶ ἀγγαρεύουσι πα- 26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐ-
 ἄνθρωπον Κυρηναῖον, ράγοντά τινα Σίμωνα τὸν, ἐπιλαβόμενοι Σί-
 ὀνόματι Σίμωνα· Κυρηναῖον, ἐρχόμενον μωνός τινος Κυρηναίου
 ἀπ' ἀγοῆ, τὸν πατέρα P † ἐρχομένου ἀπ' ἀγοῆ,
 Ἰησοῦν ἠγγάρευον, ἵνα ἐπέθηκεν αὐτῷ τὸν σταυ-
 ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτῆ. Ἰνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐ-
 τοῦ. 27 Ἰησοῦ. Ἠκολέθει δὲ αὐ-
 τῷ πολὺ πλῆθος τῆ λαῶ

28 καὶ γυναικῶν, αἱ — καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνον αὐτόν. Στραφεῖς
 δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε
 29 ἐπ' ἐμὲ, πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν. Ὅτι
 ἰδὲ, ἔρχονται ἡμέραι, ἐν αἷς ἔρῃσι· Μακάριαί αἱ σείραι, καὶ κοι-
 30 λιαί αἱ ἐν ἐγέννησαν, καὶ μασοὶ οἱ ἐκ ἐθήλασαν. Τότε ἄρξον-

c. τῆς πόλεως ὁ τόπος.

| p. † τῆ.

ται λέγειν τοῖς ὄρεσι· Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς· Κα-
 31 λύψατε ἡμᾶς. "Οτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῖσιν, ἐν
 32 τῷ ξηρῷ τί γένηται;" Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κακῆργοι σὺν αὐ-

MAT. XXVII.

MARC. XV.

33 τῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ

33 Καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον 22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ
 λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ
 ἐστὶ — λεγόμενος" κρα-
 νίου τόπος,

22 Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ
 Γολγοθᾶ τόπον· ὃ ἐστὶ
 μεθερμηνευόμενον, κρα-
 νίου τόπος.

33 τῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ
 ὅτε ἄς ἀπῆλθον" ἐπὶ
 τὸν τόπον τὸν καλέμε-
 νον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσαύ-
 ρωσαν αὐτὸν καὶ τὸς
 κακῆργους· ὃν μὲν ἐκ

34 δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. (Cf. Mat. 27, 38.) Ὁ δὲ Ἰη-
 σὺς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· ἔ γάρ οἶδασι τί ποιοῦσι.

34 ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν * 23 Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν
 ὄξος" μετὰ χολῆς με-
 μιγμένον· καὶ γευσάμε-
 νος οὐκ ἤθελε πιεῖν.

23 Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν
 ἰσχυροποιημένον οἶνον· ὃ
 δὲ ἐκ ἔλαβε.

35 Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, 24 Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν
 διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια
 αὐτῆ, βάλλοντες κλῆρον
 †.

24 Καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν
 διεμερίζοντα" τὰ ἱμάτια
 αὐτῆ, βάλλοντες κλῆρον
 ἐπ' αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ.

Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ
 ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον
 κλῆρον.

36 Καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. 25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, * καὶ ἐσαύρωσαν
 37 Καὶ ἐπέθηκον ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῶν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰ-
 αὐτῆ τὴν αἰτίαν αὐτῆ γεγραμμένην·
 „Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων., (Conf. Luc. 23, 38.)

25 Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, * καὶ ἐσαύρωσαν
 26 αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰ-
 τίας αὐτῆ ἐπιγεγραμμένη·
 Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

38 Τότε σταυρῶνται σὺν αὐτῷ δύο λησῆαι·
 εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.
 (Cf. Luc. 23, 32. 33.)

27 Καὶ σὺν αὐτῷ σταυρῶσι δύο λησῆαι·
 ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων
 28 αὐτῆ. = Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέ-
 γουσα· „Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.“,

u. ὄξ. x. ὄξον. y. † ἵνα πληρω-
 θῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τῆ προφήτου· „Διε-
 μερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ
 ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν με ἔβαλον κλῆρον.,

b. διεμερίζον.

q. ὡς ἦλθον.

13. Jo. XIX, 25—30. MAT. XXVII, 39—56. MARC. XV, 29—41. LUC. XXIII, 35—49.
 Probra et ludificatio. Tenebrae. Jesus moritur. Portenta. Mulieres juxta crucem adstantes.

Jo. XIX.

25 Εἰσήκεισαν δὲ παρὰ τῶ σαυροῦ τῆ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτῆ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μη-
 26 τρός αὐτῆ, Μαρία ἡ τῆ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ. Ἰησοῦς ἔν, ἰδὼν
 τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτῆ·
 27 Γύναι, ἃ ἰδὲ ὁ υἱός σου. Ἔπειτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδὲ, ἡ μήτηρ σου. Καὶ
 28 ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτῆν εἰς τὰ ἴδια· Μετὰ τετο, ἢ εἰ-
 δὼς ὁ Ἰησοῦς, οὐκ ἔλαβεν ἄλλο ἄνθρωπον ἢ τὴν γυναῖκα αὐτῆς, λέγει· Διὰ τοῦτο.
 29 Σκεῦος — ἔν" ἔκειτο ὄξους μεσόν· οἱ δὲ, πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσ-
 30 σάπω περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτῆ τῷ σώματι. Ὅτε ἔν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰη-
 σοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

MAT. XXVII.

MARC. XV.

LUC. XXIII.

39 Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κιν- ῶντες τὰς κεφαλὰς αὐ- 40 τῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτὸν· εἰ υἱὸς εἶ 41 τοῦ θεοῦ, κατέβηθι ἀπὸ τοῦ ναοῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέ- 42 ων καὶ πρεσβυτέρων, ἔλε- γον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἐ- αὐτὸν ἐδύναται σῶσαι;* — εἰ βασιλεὺς Ἰσ- 43 ραὴλ ἐστίν, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ ναοῦ, καὶ πι- ξεύσομεν + ἐκ αὐτοῦ." Πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν· ἠυσάσθω νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐ- τόν. Εἶπε γάρ· Ὅτι θεὸς εἰμι υἱός.	39 Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κιν- ῶντες τὰς κεφαλὰς αὐ- τῶν, καὶ λέγοντες· Οὐδὲ, ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδο- 40 μῶν· ἰσχύσει σεαυτὸν καὶ κα- 41 τέβηθι ἀπὸ τοῦ ναοῦ. Ὁμοίως 42 οὖν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλε- γον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἐ- 43 αὐτὸν ἐδύναται σῶσαι;* Ὁ Χρισ- τὸς Ἰσραὴλ, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ ναοῦ, ἵνα πιξεύσωμεν καὶ πιξεύσωμεν.	35 Καὶ εἰσήκει ὁ λαὸς θεω- ρῶν· ἐξεμυκτηρίζον δὲ καὶ οἱ ἀρχόντες = συν- 40 αὐτοῖς, λέγοντες· 41 Ὁμοίως οὖν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ 42 τῶν γραμματέων, ἔλε- γον· Ἄλλους ἔσωσεν, ὁσώατω 43 ἐαυτὸν, εἰ ἔτιός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τῆ θεοῦ ἱελε- κτός.

α, ιδέ. f. αὐτῆν ὁ μαθητής. f. ἢ ἰδών. | c. † δέ. |

36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ζηρατώμενοι προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέρου-
 37 τες αὐτῷ, καὶ λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυ-
 38 τόν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς,
 καὶ Ῥωμαϊκοῖς, καὶ Ἑβραϊκοῖς· „Οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαί-
 ων., (Cf. Mat. 27, 37.)

MAT XXVII.

MARC. XV.

44 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λη-
 σαι, οἱ συζαυρωθέντες
 αὐτῷ, ὠνειδίζον αὐτόν.

Καὶ οἱ συζαυρωμένοι
 αὐτῷ, ὠνειδίζον αὐτόν.

39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέν-
 των κακέργων ἐβλασφή-
 μει αὐτόν, λέγων· Εἰ
 σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον

40 σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ,
 λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;
 41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ, ὧν ἐπρόξαμεν, ἀπολαμ-
 42 βάνομεν· ἔτος δὲ ἕδὲν ἄτοπον ἐπράξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ·
 Μνήσθητί μου, = κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον * μετ' ἐμοῦ
 ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

45 Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας
 σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶ-
 σαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας

33 Γενομένης δὲ ὥρας ἕκ-
 τῆς, σκότος ἐγένετο ἐφ'
 ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας

44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη,
 καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ'
 ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας

46 ἐννάτης. Περὶ δὲ τὴν
 ἐννάτην ὥραν ἀνεβόη-
 σεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγά-
 λῃ, λέγων· Ἥλί, ἡλί,
 λαμὰ σαβαχθανί; τῆ
 ἔσι· Θεέ μου, θεέ

34 ἐννάτης. Καὶ τῇ ὥρᾳ
 τῇ ἐννάτῃ ἐβόησεν ὁ
 Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέ-
 γων· Ἐλωί, ἐλωί, λαμ-
 μά σαβαχθανί; ὁ ἔστι με-
 θερμηρευόμενον· Ὁ θε-

45 ἐννάτης. Καὶ ἐσκοτί-
 σθη ὁ ἥλιος· καὶ ἐσχί-
 σθη τὸ καταπέτασμα
 τῆ ναῶ μέσον. (Cf. Mat.
 27, 51.)

μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες;

ὁς μὲ, ὁ θεὸς μὲ, εἰς τί με ἐγκα-

47 Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐξώτων, ἀκέ-
 σαντες, ἔλεγον· Ὅτι Ἥλιαν

35 τέλιπες; Καὶ τινὲς τῶν παρε-
 σσημότων ἀνέσαντες, ἔλεγον· Ἰδοὶ,

48 φωνεῖ ἔτος. Καὶ εὐθέως δρα-
 μὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν
 σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ
 περιθεὶς καλάμῳ, ἐπότιζεν αὐ-

36 Ἥλιαν φωνεῖ. Δραμῶν δὲ εἷς,
 καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους,
 περιθεὶς τε καλάμῳ, ἐπότιζεν
 αὐτόν, λέγων·

49 τόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον·

ΜΑΤ. XXVII.

ΜΑΡC. XV.

ΛΥC. XXIII.

"Αφες ἴδωμεν, εἰ ῥοχεται
Ἡλίας σώσωσιν αὐτόν.
50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κρά-
ξας φωνῇ μεγάλῃ, ἀφή-
κε τὸ πνεῦμα.

"Αφετε ἴδωμεν, εἰ ῥοχεται
Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν.
37 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεις φω-
νὴν μεγάλην ἐξέπνευσε.

46 Καὶ φωνήσας φωνῇ με-
γάλῃ ὁ Ἰησοῦς, εἶπε·
Πάτερ, εἰς χεῖράς σου
Ἵ παραθήσομαι" τὸ
πνεῦμά μου. Καὶ ταῦ-
τα εἰπὼν, ἐξέπνευσεν.

51 Καὶ ἰδὲ, τὸ καταπέτα-
σμα τῆ ναεῖ ἐσχίσθη εἰς δύο,
ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· (Conf.
Luc. 23, 45.) καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη,

38 Καὶ τὸ καταπέτασμα
τῆ ναεῖ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ
ἄνωθεν ἕως κάτω.

52 καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν. Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεψήθησαν, καὶ πολλὰ
53 σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη· ἰ καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν
μνημείων, * μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτῆ * εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν,
καὶ ἐνεφανίσθησαν πολ-

54 λοῖς. Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος
καλοῖ μετ' αὐτῆ, τηρεῖντες
τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν
σεισμόν καὶ τὰ γενόμε-
να, ἐφοβήθησαν σφόδρα,
λέγοντες· Ἀληθῶς θεῶ
υἱὸς ἦν ἕτος.

39 Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ
παρεσηκῶς ἐξ ἐναντίας
αὐτῆ, ὅτι ἕτος κράξας
ἐξέπνευσεν, εἶπεν·
Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος
ἕτος υἱὸς ἦν θεῶ.

47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρ-
χος τὸ γενόμενον, ἐδό-
ξαε τὸν θεόν, λέγων·
"Οὐτως ὁ ἄνθρωπος ἕ-
48 τος δίκαιος ἦν. Καὶ πάν-
τες οἱ συμπαραγεγόμε-
νοι ὄγλοι ἐπὶ τὴν θεω-
ρίαν ταύτην, θεωρῶντες
τὰ γενόμενα, τύπτον-
τες = εαυτῶν" τὰ σῆθη
49 ὑπέσχερον. Εἰσῆκισαν
δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐ-
τῆ μακρόθεν, καὶ γυναῖ-
κες αἱ συνακολουθήσα-
σαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γα-
λιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

55 Ἦσαν δὲ ἐκεῖ γυναῖκες
πολλαί, ἀπὸ μακρόθεν
θεωρῆσαι· αἰτινες ἠκο-
λέθησαν τῷ Ἰησοῦ ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας, διακο-
56 νῆσαι αὐτῷ. Ἐν αἷς ἦν
Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ, καὶ
Μαρία ἡ τῆ Ἰακώβε καὶ

40 Ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες
ἀπὸ μακρόθεν θεωρῆ-
σαι·
ἐν αἷς ἦν καὶ Μα-
ρία ἡ Μαγδαληνῆ, καὶ
Μαρία ἡ τῆ Ἰακώβου

MAT. XXVII.

MARC. XV.

καὶ Ἰωσή μῆτηρ, καὶ ἡ μῆτηρ τῶν τῆ μικρῶ καὶ Ἰωσή μῆτηρ, καὶ Σαλώ-
 υῶν Ζεβεδαίας. 41 μῆ — αἰ" καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
 ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι
 πολλαί, αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱερουσόλυμα.

14. Jo. XIX, 31—42. MAT. XXVII, 57—61. MARC. XV, 42—47. LUC. XXIII, 50—56.
 Sepultura. Mulieres ad sepulcrum.

Jo. XIX.

31 Οἱ ἔν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τῆ ξαυρῆ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ,
 ἐπεὶ παρασκευῆ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἔκκεινον τῆ σαββάτου· ἠρώτη-
 32 σαν τὸν Πιλάτον, ἵνα κατεργῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον ἔν
 οἱ ξραιῶται, καὶ τῆ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τῆ ἄλλου τῆ συζυ-
 33 ρωθῆίτος αὐτῷ. Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθυνη-
 34 κότα, ἔκατέαξαν αὐτῆ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἰς τῶν ξραιωτῶν λόγῃ αὐτῆ τῆν
 35 πλευρᾶν ἐνυξε, καὶ ἠ εὐθύς" ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἰωρακῶς με-
 μαρτύρηκε, καὶ ἀληθινῆ αὐτῆ ἐξιν ἡ μαρτυρία· κἀκείνος οἶδεν, ὅτι ἀληθῆ λέ-
 36 γει, ἵνα ἡ καὶ ὑμεῖς πισεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφῆ πληρω-
 37 θῆ· „Ὅσῶν ἔ συντριβῆσεται αὐτῆ., Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφῆ λέγει· „Ὅψον-
 38 ται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν., Μετὰ = δὲ" ταῦτα ἠρώτησε τὸν Πιλάτον = ὁ"
 Ἰωσήφ = ὁ" ἀπὸ Ἀρμαθαίας, ὃν μαθητῆς τῆ Ἰησοῦ, κεκουρμένους δὲ διὰ
 τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρη τὸ σῶμα τῆ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτροψεν ὁ Πιλά-
 39 τος. Ἦλθεν ἔν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τῆ Ἰησοῦ. Ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλ-
 θὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης
 40 ἰὸς" λίτρας ἑκατόν. Ἐλαβον ἔν τὸ σῶμα τῆ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἡ ἐν"
 ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν.
 41 Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐξασυρῶθη, κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν,
 42 ἐν ᾧ εἰδῆται εἰσὶ ἐτέθη. Ἐκεῖ ἔν διὰ τῆν παρασκευῆν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι
 ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

MAT. XXVII.

MARC. XV.

LUC. XXIII.

57 Ὀψίας δὲ γενομένης, 42 Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένης, (ἐ-
 πεὶ ἦν παρασκευῆ, ὃ ἐξισοσάβ-
 βατον,)(Cf. LUC. 23, 54.)
 ἦλθεν ἄνθρωπος πλε- 43 ἠλθεν Ἰωσήφ ὁ 50 Καὶ ἰδὲ, ἀνὴρ ὀνόματι

ΜΑΤ. XXVII.

σιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τῆνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσεν τῷ Ἰησοῦ.

58 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾗτήσατο τὸ σῶμα τῆ Ἰησοῦ.

Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ σῶμα.

59 Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐνετύλιξεν αὐτὸ τὸ σινδόνι καθαρῷ. Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν.

61 Ἦν δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ, καὶ ἡ ἄλλη Μαρία, καθήμεναι ἀπέναντι τῆ τάφου.

56 σαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτῆ. Ὑποσρέψασαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

ΜΑΡC. XV.

ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχημῶν βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τῆ θεῆ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ᾗτήσατο τὸ σῶμα τῆ Ἰησοῦ.

44 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν, εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα, ἐπηρώτησεν αὐτὸν, εἰ πάλαι ἀπέθανε. Καὶ γνῆς ἀπὸ τῆ κεντυρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ.

45 Καὶ ἀγοράσας σινδόνα, καὶ καθελὼν αὐτὸν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι· καὶ κτέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τῆ μνημείου.

46 Ἦν δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ καὶ Μαρία Ἰωσήφ· ἐθεώρουν πᾶς ὁ λαὸς τίθεται.

53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι· καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνηματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν εἰσόδος· καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆ, = καὶ" σάββατον ἐπέφρωσκε. (Conf. Marc. 15, 42.) Κατακολουθήσασαι δὲ = καὶ" γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνελθυθῆσαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτῆ. Ὑποσρέψασαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆ, = καὶ" σάββατον ἐπέφρωσκε. (Conf. Marc. 15, 42.) Κατακολουθήσασαι δὲ = καὶ" γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνελθυθῆσαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτῆ. Ὑποσρέψασαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

55 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆ, = καὶ" σάββατον ἐπέφρωσκε. (Conf. Marc. 15, 42.) Κατακολουθήσασαι δὲ = καὶ" γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνελθυθῆσαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτῆ. Ὑποσρέψασαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

ΛΥC. XXIII.

Ἰωσήφ, βελευτῆς* ὑπάρχων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ δίκαιος, (ἔτος ἐκτὸν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν,) ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν Ἰουδαίων· ὃς ὅτι καὶ προσεδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν τῆ θεῆ. Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾗτήσατο τὸ σῶμα τῆ Ἰησοῦ.

53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν αὐτὸ σινδόνι· καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνηματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν εἰσόδος· καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆ, = καὶ" σάββατον ἐπέφρωσκε. (Conf. Marc. 15, 42.) Κατακολουθήσασαι δὲ = καὶ" γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνελθυθῆσαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτῆ. Ὑποσρέψασαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆ, = καὶ" σάββατον ἐπέφρωσκε. (Conf. Marc. 15, 42.) Κατακολουθήσασαι δὲ = καὶ" γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνελθυθῆσαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτῆ. Ὑποσρέψασαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

55 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευῆ, = καὶ" σάββατον ἐπέφρωσκε. (Conf. Marc. 15, 42.) Κατακολουθήσασαι δὲ = καὶ" γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνελθυθῆσαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτῆ. Ὑποσρέψασαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

56 σαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτῆ. Ὑποσρέψασαι δὲ ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν.

1. ε. ὁ τίθεται.

2. σ. ὁ προσεδέχετο.

15. ΜΑΤ. XXVII, 62—66.

Sepulcrum custoditum et obsignatum.

62 Τῇ δὲ ἐπαύριον, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
 63 οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον, ἠέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλά-
 64 ρος εἶπεν ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον ἕν ἀσφαλισθῆ-
 ναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ^a †,
 κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἰπωσὶ τῷ λαῷ· Ἐγένεθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσαι ἡ
 65 ἐσχάτη πλάνη χριστῶν τῆς πρώτης. Ἔφη ^b † αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἐχετε κουσῶ-
 66 διαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν
 τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, * μετὰ τῆς κουσῶδιαις.

---

a. † νυκτός. b. † δέ.

P A R S VI.
LIBRI DE RESURRECTIONE JESU CHRISTI ET
REDITU IN COELUM.

MATTHAEI CAP. XXVIII.

MARCI CAP. XVI.

LUCAE CAP. XXIV.

JOANNIS CAPP. XX. XXI.

1. Jo. XX, 1—18. MAT. XXVIII, 1—10. MARC. XVI, 1—11. LUC. XXIV. 1—12.
Mulieres nuntium de Jesu rediivo ad apostolos afferunt. Sepulcrum a Petro et Joanne
inspectum. Angeli in sepulcro. Jesus mulieribus obvius cum Maria colloquitur.

Jo. XX.

1 **Τ**ῆ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι
2 ἔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ῥομένον ἐκ τῆ μνημείου. Τρέ-
χει ἔν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν, ὃν
ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦσαν τὸν κύριον ἐκ τῆ μνημείου, καὶ ἐκ
3 οἶδαμεν, πῶ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν ἔν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς,
4 καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρέχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς
5 προέδραμε τάχιον τῆ Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ παρα-
6 κύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· ἔ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται ἔν Σίμων
Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθό-
7 νια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶ, ἔ μετὰ τῶν ὀθο-
νίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. (Cf. Luc. 24, 12.)
8 Τότε ἔν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς, ὃ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ
9 εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν, ἔτι δεῖ αὐτὸν
10 ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοῦς οἱ μαθηταί.
11 Μαρία δὲ εἰσῆκει πρὸς ἂ τῷ μνημείῳ κλαίουσα ἔξω. Ὡς ἔν ἔκλαιε, παρένυψεν

a. τὸ μνημεῖον.

Jo. XX.

12 εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς
 13 τῆ κεφαλῆς, καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τῆ Ἰησοῦ. Καὶ λέ-
 γουσι αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἦσαν τὸν κύριόν
 14 μου, καὶ ἐκ οἴδα πᾶ ἔθνησαν αὐτόν. ^b † Ταῦτα εἰπέσα, ἐξήραφῃ εἰς τὰ ὀπίσω,
 15 καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐσῶτα· καὶ ἐκ ἤδει, ὅτι ^c † Ἰησοῦς ἐστὶ. Λέγει αὐτῇ
 ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκῶσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστὶ,
 λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ^d ποῦ ἴθμας αὐτόν, κα-
 16 ρῶ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ — ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκείνη λέγει
 17 αὐτῷ † Ἐρραῖς· Ῥαββουλί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ — ὁ Ἰησοῦς·
 Μὴ μου ἄπτου· ἔγω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς
 τὰς ἀδελφές μου, καὶ εἰπέ αὐτοῖς· Ἀναβαίνα πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πα-
 18 τέρα ὑμῶν, καὶ θεὸν μου καὶ θεὸν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγ-
 γέλλουσα τοῖς μαθηταῖς, ὅτι εἶώρακε τὸν κύριόν, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

MAT. XXVIII.

MARC. XVI.

LUC. XXIV.

1 Ὅψὲ δὲ σαββάτων* τῇ ἐπιφωσκέσῃ εἰς μιαν
 σαββάτων, ἦλθε Μαρία
 ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη
 Μαρία, θεωρῆσαι τὸν
 τάφον.

1 Καὶ διαγενομένου τῆ
 σαββάτος, Μαρία ἡ Μαγ-
 δαληνὴ καὶ Μαρία ἡ —
 τῆ Ἰακώβου καὶ Σαλώ-
 μη ἠγόρασαν ἀρώμα-
 τα, ἵνα ἐλθέσαι ἀλεί-
 2 ψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν
 πρῶτῃ τῆς μιᾶς σαββάτων
 ἐρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖ-
 ον, ἀνατείλαντος τῆ ἡλίου.

1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββά-
 των, ὄρθρου βαθέος,
 ἦλθον ἐπὶ τὸ μνήμα,
 φέρουσαι ἅ ἠτοίμασαν
 ἀρώματα, — καὶ τινες
 σὺν αὐταῖς."

2 Καὶ ἰδὲ, σεισμός ἐγένε-
 το μέγας· ἄγγελος γὰρ
 κυρίου, καταβάς ἐξ οὐρανῶ, προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον — ἀπὸ
 3 τῆς θύρας," καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτῆ. Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτῆ ὡς
 4 ἄστραπτή, καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτῆ λευκὸν ὡσεὶ χιών. Ἀπὸ δὲ τῆ φό-
 βου αὐτῆ ἐσειοθήσαν οἱ τρηῶντες, καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.

3 Καὶ ἔλεγον πρὸς ἐαυτάς· Τίς
 ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ

4 τῆς θύρας τῆ μνημείου; Καὶ
 ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν, ὅτι ἀ-

2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον

b. † καὶ. c. † ὁ. d. αὐτόν ἴθμας.

ΜΑΤ. XXVIII.

ΜΑΡC. XVI.

ΛΥC. XXIV.

ποκεκλυμένοι ὁ λίθος ἦν γὰρ με-
5 γας σφόδρα. Καὶ εἰσελθῆσαι
εἰς τὸ μνημεῖον,
εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν
τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον σο-
λὴν λευκὴν· καὶ ἐξεθαμβήθη-
σαν.

ἀποκεκλυμένον ἀπὸ τοῦ μνη-
3 μείου. Καὶ εἰσελθῆσαι οὐχ
εὖρον· τὸ σῶμα τῆς κυρίου Ἰη-
4 σὺ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ διαπο-
ρεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ
ἰδὲ, ἄνδρες δύο· ἐπέστησαν αὐ-
ταῖς ἐν ἐσθήσοισιν ἄσραπτέσσις.
5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐ-

5 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγε-
λος, εἶπε ταῖς γυναιξί·
Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶ-
δα γὰρ, ὅτι Ἰησοῦν τὸν
ἐσαυρωμένον ζητεῖτε.
6 Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη
γὰρ, καθὼς εἶπε. Δεῦ-
τε, ἴδετε τὸν τόπον, ὅ-
που ἔκειτο ὁ κύριος.

6 Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς·
Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰη-
σοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζα-
ρηθὸν, τὸν ἐσαυρωμέ-
νον· ἠγέρθη,
ἔκ ἐστιν ὧδε· ἴδε ὁ τό-
πος, ὅπου ἔθηκεν αὐ-
τόν.

πρόσωπον εἰς τὴν γῆν,
εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί
ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ
τῶν νεκρῶν;

6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠ-
γέρθη· μνήσθητε ὡς ἐ-
λάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὧν ἐν
7 τῇ Γαλιλαίᾳ, ἴ λέγων·
Ἔτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀν-

θρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σαυρωθῆναι,
8 καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτῶ.

7 Καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι εἶπατε
τοῖς μαθηταῖς αὐτῶ, ὅτι ἠγέρ-
θη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἰδὲ,
προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν·
ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε· ἰδὲ, εἶπον

7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἶπατε τοῖς μα-
θηταῖς αὐτῶ, καὶ τῷ Πέτρῳ·
Ἔτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν·
ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν

8 ὑμῖν. Καὶ ἐξελθῆσαι τα-
χὺ ἀπὸ τῆς μνημεῖο μετὰ
φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης
ἐδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς
μαθηταῖς αὐτῶ. (Conf.
Marc. 16, 10.)

8 ὑμῖν. Καὶ ἐξελθῆσαι ἄ†,
ἔφυγον ἀπὸ τῆς μνημεῖο·
εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος
καὶ ἐκκασίς, καὶ ἐδένι
ἐδέν εἶπον· ἐφοβῆντο
γάρ.

9 Καὶ ὑποσρέψασαι ἀπὸ
τοῦ μνημείου ἀπήγγει-
λαν ταῦτα πάντα τοῖς
ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς
10 λοιποῖς. * ἦν δὲ ἡ
Μαγδαληνὴ Μαρία,

| a. † ταχύ.

| a. δύο ἄνδρες. b. ἦσαν δέ.

LUC. XXIV.

καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, * — αἱ
 11 ἔλεγον πρὸς τὰς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν
 12 ὡσεὶ λήρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠτίσουν αὐταῖς. — Ὁ δὲ Πέ-
 τρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ
 ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπήλθε * πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γε-
 γονός." (Cf. Jo. 20, 6. 7.)

MAT. XXVIII.

MARC. XVI.

9 = Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς 9 Ἀναστὰς δὲ * πρῶτῃ πρῶτῃ σαββάτου
 μαθηταῖς αὐτῶν, καὶ ἰδὲ, — ὅ" Ἰη- ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαλη-
 σὺς ἀπήντησεν αὐταῖς, λέγων· Χαί- νῃ; ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.
 ρετε. Αἱ δὲ προσελθούσαι ἐκράτησαν (Cf. Jo. 20, 16. 17.)
 αὐτὲς τὰς πόδας, καὶ προσεκύνησαν
 10 αὐτῷ. Τότε λέγει αὐταῖς ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε,
 ἀπαγγεῖλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,
 ἃ ὧ κἀκεῖ" με ὄψονται.

10 Ἐκεῖνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς
 11 μετ' αὐτῆς γενομένοις (Cf. Mat. 28, 8.) πενθούσαι καὶ κλαίουσαι. Κἀκεῖνοι
 ἀκήσαντες ὅτι ἤ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠτίσθησαν. (Cf. Luc. 24, 9 — 11.)

2. MAT. XXVIII, 11 — 15.

Sepulcri custodes munere corrupti.

11 Πορευομένων δὲ αὐτῶν, ἰδὲ, τινὲς τῆς κουσῳδίας, ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν,
 12 ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα. Καὶ συναχθέντες μετὰ
 τῶν πρεσβυτέρων, συμβεβηκότες τε λαβόντες, ἀργύρια ἰκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώ-
 13 ταις, λέγοντες· Εἴπατέ, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτῶν νυκτὸς ἐλθόντες ἐκλεψαν αὐ-
 14 τὸν σῶμα, ἡμῶν κοιμημένων. Καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τέτο ἐπὶ τῷ ἡγεμόνῳ, ἡμεῖς πεί-
 15 σομεν αὐτὸν, καὶ ὑμᾶς ἀμερόμηνους ποιήσομεν. Οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια,
 ἐποίησαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος ἔτος παρὰ Ἰουδαίους
 μέχρι τῆς σήμερον.

3. Jo. XX, 19—29. LUC. XXIV, 13—43. MARC. XVI, 12—14.

Christus discipulos, absente Thoma, invisit. Idem discipulis iterum apparens; Thomas incredulus. Christus cum duobus discipulis Emmaantem proficiscentibus colloquitur.

Postea a reliquis conspectus et contrectatus.

Jo. XX.

19 Οὕτως ἔν ὄψει τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνη τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ — συνηγμένοι," διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰου-

a. ὧ καὶ ἐκῆ.

Jo. XX.

δαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔση εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνην
 20 ὑμῖν. Καὶ τῆτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτῆ.
 21 Ἐχάρησαν ἔν οι μαθηταί, ἰδόντες τὸν κύριον. Εἶπεν ἔν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς
 22 πάλιν· Εἰρήνην ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ
 23 τῆτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε πνεῦμα ἅγιον. Ἐν τινων
 ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ^d ὡς ἀφίενται" αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κενράτηνται.
 24 Θωμᾶς δὲ εἰς ἔν τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, ἐν ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε
 25 ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον ἔν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐώρακαμεν τὸν κύριον.
 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῆ τὸν τύπον τῶν ἤλων,
 καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἤλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου
 26 εἰς τὴν πλευρὰν αὐτῆ, ἔ μὴ πισεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν
 ἔσω οἱ μαθηταί αὐτῆ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς, τῶν θυ-
 27 ρῶν κενκλεισμένων, καὶ ἔση εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνην ὑμῖν. Εἶτα λέγει
 τῷ Θωμᾶ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά
 28 σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός· ^e † Ἀ-
 29 πεκρίθη ^f † Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. Λέ-
 γει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἑώρακάς με, ^g † πεπίστευκας· * μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες
 καὶ πισεύσαντες.

Luc. XXIV.

13 Καὶ ἰδὲ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέ-
 14 χουσαν εσθίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ ὄνομα Ἐμμαῦς. Καὶ αὐτοὶ
 15 ὁμίλουον πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τῆτων. Καὶ ἐγένετο
 ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτῆς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπο-
 16 ρεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατέντο, τῆ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν.
 17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτῆς· Τίνες οἱ λόγοι ἔτοι, ἔς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περι-
 18 πατεῖντες, καὶ ἔξε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἰς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε
 πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ^e † Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐκ ἔγνως τὰ γενόμενα
 19 ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
 Τὰ περὶ Ἰησοῦ τῆ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ
 20 λόγῳ, ἐναντίον τῆ θεῆ καὶ παντὸς τῆ λαῆ· ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσάφρωσαν αὐτόν.
 21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτὸς ἐξὶν ὁ μέλλων λυτῶσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλέ
 γε σὺν πᾶσι τέτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' ἔ ταῦτα ἐγένετο.

d. ὡς ἀφίενται. e. † καί. f. † ὁ. g. † Θωμᾶ. } e. † ἐν. ὡς εἰς.

LUC. XXIV.

22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέζησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθραὶ ἐπὶ τὸ
 23 μνημεῖον· ¹ καὶ μὴ εὐρεῖσαι τὸ σῶμα αὐτῆ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν
 24 ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἱ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθον τινὲς τῶν σὺν
 ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὐρον ἕτω, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν
 25 δὲ ἐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτὰς· Ὡ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ
 26 τῆ πιεσέειν ἐπὶ πάντων, οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται! Οὐχὶ ταῦτα εἶδει παθεῖν
 27 τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτῆ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μω-
 σέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς
 28 γραφαῖς τὰ περὶ αὐτῆ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κόμην, ἔεπορεύοντο· καὶ αὐ-
 29 τὸς ^d ὡς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέ-
 γοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἰσπέραν ἐσὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
 30 Καὶ εἰσῆλθε τῆ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν
 31 μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδου αὐτοῖς. Αὐτῶν
 δὲ διηνοιχθῆσαν οἱ ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένε-
 32 νετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη
 ἦν ἐν ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;
 33 Καὶ ἀναζάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέβρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὐρον συνη-
 34 θροισμένους τὰς ἑνδεκα καὶ τὰς σὺν αὐτοῖς, ¹ λέγοντας· Ὅτι ὁ ἡγέρθη ὁ
 35 κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγῶντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς
 ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τῆ ἄρτου.
 36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλέντων, αὐτὸς ^f† ἔξη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη
 37 ὑμῖν. (Cf. Jo. 20, 19. sqq.) Πιοθύντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν
 38 πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλο-
 39 γισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τὰς
 πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σάρκα
 40 καὶ ὀστέα ἐκ ἔχει, καθὼς ἐμε θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τῆτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν
 41 αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας. Ἐπι δὲ ἀπισάντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς,
 42 καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν
 43 αὐτῷ ἰχθύος ὀπτῆ μέρος — καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου." Καὶ λαβὼν ἐνώπιον
 αὐτῶν ἔφαγεν. (Cf. Jo. 21.)

M A R C. XVI.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα θυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατεῖσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευο-
 13 μένοις εἰς ἀγρόν. Κάμεινοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις

d. ὡς προσεποιεῖσθαι. c. ὡς ὄντως ἡγέρθη ὁ κύριος. f. † ὁ Ἰησοῦς.

MARC. XVI.

14 ἐπίβησαν. Ἐξερῶν, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἔφρανερωθή^α καὶ ὠνείδισαι τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγηγερόμενον ἐκ ἐπίβησαν.

4. LUC. XXIV, 44—49. MARC. XVI, 15—18.

Jesus de mortis suae consilio exponit, mandata dat, spiritum sanctum pollicetur.

LUC. XXIV.

44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι, ἃς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὦν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφη-
45 ταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νῦν, τῷ συνιέναι τὰς
46 γραφάς·¹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτι ἔτιω γέγραπται, — καὶ ἔτιω ἔδει² πα-
47 ρεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,³ καὶ κη-
ρουθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτῷ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα
48 τὰ ἔθνη, ἀρχόμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δὲ ἔσεσθε μάρτυρες τούτων.
49 Καὶ ἰδὲ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τῷ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ
καθίστατε ἐν τῇ πόλει⁴ ἕως ἃ⁵ ἐκδησῶσθε δύναμιν ἐξ ὑψους.

MARC. XVI.

15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγ-
16 γέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπι-
17 στήσας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν
18 τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλεῖσι· γλώσσαις λαλήσουσι κυναῖς·¹ ὄφεις ἄρῃσι·
καὶ θανάσιμόν τι πίωσιν, ἃ μὴ αὐτῆς² βλάβη· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθή-
σουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν.

5. MAT. XXVIII, 16—20.

Christi mandata. Patrocinium suis ille premitit.

16 Οἱ δὲ ἑνδεκά μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, ἃ¹ ἐτά-
17 ξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ εἰδ-
18 τασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα
19 ἐξουσία ἐν ἔφρανω καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες·² ἕως ἃ³ μαθητεύσατε πάντα τὰ
ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτῆς εἰς τὸ ὄνομα τῷ πατρὸς καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίου
20 πνεύματος,⁴ διδάσκοντες αὐτῆς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν. Καὶ
ἰδὲ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τῷ
αἰῶνος.⁵ ἕως ἃ⁶

g. † Ἱερουσαλήμ.

| b. βλάβει.

| h. † ἐν. c. † ἀμήν.

6. MARC. XVI, 19. 20. LUC. XXIV, 50—53.

Christus coram discipulis redit in coelum.

MARC. XVI.LUC. XXIV.

19 Ὁ μὲν ἔν κύριος, μετὰ τὸ λαλήσαι
αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν ἔρανον, καὶ
ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τῆ θεᾶ.
20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν παν-
ταχῆ, τῆ κυρίου συνεργήντος, καὶ τὸν
λόγον βεβαιήντος διὰ τῶν ἐπικολου-
θάντων σημείων,

50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτὲς — ἕξω" ἕως εἰς
Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖ-
51 ρας αὐτῆ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτῆς,
διέση ἀπ' αὐτῶν, — καὶ ἀνεφέρετο
52 εἰς τὸν ἔρανον." Καὶ αὐτοὶ — προς-
κυνήσαντες αὐτόν," ὑπέσχεσαν εἰς
53 Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης. Καὶ
ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ ἱερῷ, — αἰνῶν-
τες καὶ" εὐλογῶντες τὸν θεόν. ^h †

7. JOS. XX, 50. 51. — XXI.

Jesus apostolis aliquot apparet ad lacum Tiberiados. Petro ovium suarum curam committit,
eique necem praenuntiat. Refutatio commenti de Joanne non morituro.

30 Πολλὰ μὲν ἔν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτῆ, ἃ ἔκ
31 ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πισεύητε, ὅτι ^h † Ἰη-
σοῦς ἔστιν ὁ Χριστός, ὁ υἱὸς τῆ θεᾶ, καὶ ἵνα πισεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῆ.
XXI, 1 Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς
2 θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος. Ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμῆ Σίμων Πέτρος
καὶ Θωμᾶς, ὁ λεγόμενος Διδυμος, καὶ Ναθαναήλ, ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας,
3 καὶ οἱ τῆ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐν τῶν μαθητῶν αὐτῆ δύο. Λέγει αὐτοῖς
Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν
σοι. Ἐξῆλθον, καὶ ⁱ ἐβησαν" εἰς τὸ πλοῖον = εὐθὺς," καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ
4 ἐπίασαν ἑδέν. Πρωίας δὲ ἦδη γενομένης, ἔση — ὁ" Ἰησοῦς ^k ∞ εἰς τὸν
5 αἰμαλόν· ἔ μὲντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταί, ὅτι Ἰησοῦς ἔστι. Λέγει ἔν αὐτοῖς ὁ
6 Ἰησοῦς· Παιδιά, μὴ τι προσφάγιον ἔχετε; Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ· Ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιά μέρη τῆ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε.
Ἐβαλον ἔν, καὶ ἐκ ἔτι αὐτὸ ἐκκύσαι ἔσχυσαν ἀπὸ τῆ πλήθους τῶν ἰχθύων.
7 Λέγει ἔν ὁ μαθητῆς ἐκείνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ κύριός ἐστι.
Σίμων ἔν Πέτρος, ἀπέσας ὅτι ὁ κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν
8 γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταί

| h. † ἀμήν.

| h. † ὁ. i. ἀνέβησαν. k. ∞ ἐπ.

Jο. XXI.

τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, (ἔ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν
 9 διακοσίων,) σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς ἔν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν,
 10 βλέπουσιν ἀνθρακίαν κειμένην, καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον, καὶ ἄρτον. Λέγει
 11 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων, ἃν ἐπιάσατε νῦν. Ἀνέβη
 Σίμων Πέτρος, καὶ εἴκλυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεσὸν ἰχθύων μεγάλων
 12 ἑκατὸν πεντηκοντατριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων, ἐν ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει
 αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε, ἀρξήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετά-
 13σαι αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; εἰδότες, ὅτι ὁ κύριός ἐστιν. Ἐρχεται ἁ ὁ Ἰησοῦς, καὶ
 14 λαμβάνει τὸν ἄρτον, καὶ δίδωσιν αὐτοῖς, καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τέτο ἦδη
 τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς — αὐτῆ," ἐγεῖρθεις ἐκ νεκρῶν.
 15 Ὅτε ἔν ἠρίσησαν, λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ ὁ Ἰησοῦς· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπήσ
 με πλεῖον τέτων; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ, κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει
 16 αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγα-
 πῆς με; Λέγει αὐτῷ· Ναὶ, κύριε, σὺ οἶδας, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποί-
 17 μαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με;
 Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον· Φιλεῖς με; καὶ εἶπεν αὐτῷ·
 Κύριε, σὺ πάντα οἶδας· σὺ γινώσκεις, ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει
 18 τὰ πρόβατά μου. Ἀμήν ἀμήν λέγω σοι· Ὅτε ἦς νεώτερος, ἐξώνυυες σεαυτὸν,
 καὶ περιεπάταις, ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ
 19 ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἶσει, ὅπου ἔ θέλεις. Τέτο δὲ εἶπε, σημαίνων, ποῖα θανάτω
 20 δοξάσει τὸν θεόν. Καὶ τέτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιγραφείς
 — δὲ" ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, ἀκολουθεῖντα, ὃς
 καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ σῆθος αὐτῆ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστιν ὁ
 21 παραδιδές σε; Τέτον ἰδὼν ὁ Πέτρος, λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, ἔτος δὲ τί;
 22 Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν, ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε; σὺ ἔ
 23 ἀκολούθει μοι." Ἐξῆλθεν ἔν ὁ λόγος ἔτος εἰς τὲς ἀδελφές, ὅτι ὁ μαθητὴς
 ἐκεῖνος ἐκ ἀποθνήσκει. Καὶ ἐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐκ ἀποθνήσκει,
 ἀλλ'· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν, ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σε;
 24 Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς, ὁ μαρτυρῶν περὶ τέτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδα-
 25 μεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτῆ. Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐποίη-
 σεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα, ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, ἐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χω-
 ρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. ἁ †

1. † ἔν. m. ἔ μοι ἀκολούθει. n. † ἀμήν.

CORRIGENDA,

- Pag. 7. versu 47. lege θεῷ τῷ σωτηρὶ μου.
- 8. v. 74. l. χειρὸς.
- 13. Mat. v. 3. l. οὗτος.
- 17. Jo. v. 34. l. ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
- 19. Marc. v. 14. l. μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι.
- 36. lin. 1. l. Luc. IX, 57.
- 38. Luc. v. 27. l. μνήμασιν.
- 46. in margine addas not. i. εἰς ἰατρούς.
- 49. not. o. l. μαθητὰς αὐτοῦ.
- 56. Mat. v. 19. l. ἡ σοφία.
- 70. lin. 3. l. Marc. IV. Marc. v. 34. l. αὐτοῦ.
- 77. Jo. v. 13. ante ἐκ dele τῶν.
- 86. lin. 1. l. Luc. IX.
- 91. Mat. v. 17. post verbum εἶπεν l. ᾧ.
- 98. Marc. v. 14. l. μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι.
- 125. Luc. v. 27. l. μνήμασιν.
- 136. Marc. v. 41. l. παραδώσει. Jo. v. 13. ante ἐκ delendum τῶν.
- 141. Marc. v. 9. l. εἰ.
- 146. Marc. v. 14. l. μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι.
- 165. Luc. v. 11. l. σπόρος.
- 170. Luc. v. 27. l. μνήμασιν.
- 179. Mat. v. 8. l. αὐτῆς.
- 184. Mat. v. 33. l. εἰ!
- 186. not. r. l. αὐτῶν.
- 209. Luc. v. 44. l. ἐστὶ.
- 219. Luc. v. 25. l. αὐτοῦ.
- 233 l. Luc. XVIII, 35—45.
- 240. Marc. v. 16. l. ἵνα τις.
- 248. Luc. v. 25. l. εἶπεν.
- 249. Mat. v. 29. l. ὁ Ἰησοῦς.
- 255. Luc. v. 4. l. αὐταῖς.

Quae levius in hoc opere peccata sunt, ea benevolus fector ut typothetae nobisque correctoribus, quo faciliores in hisce tabulis synopticis errores oculorum manuumque videantur, eo lubentius ignoscat, etiam atque etiam rogamus.

11

ANNALS OF THE

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

U

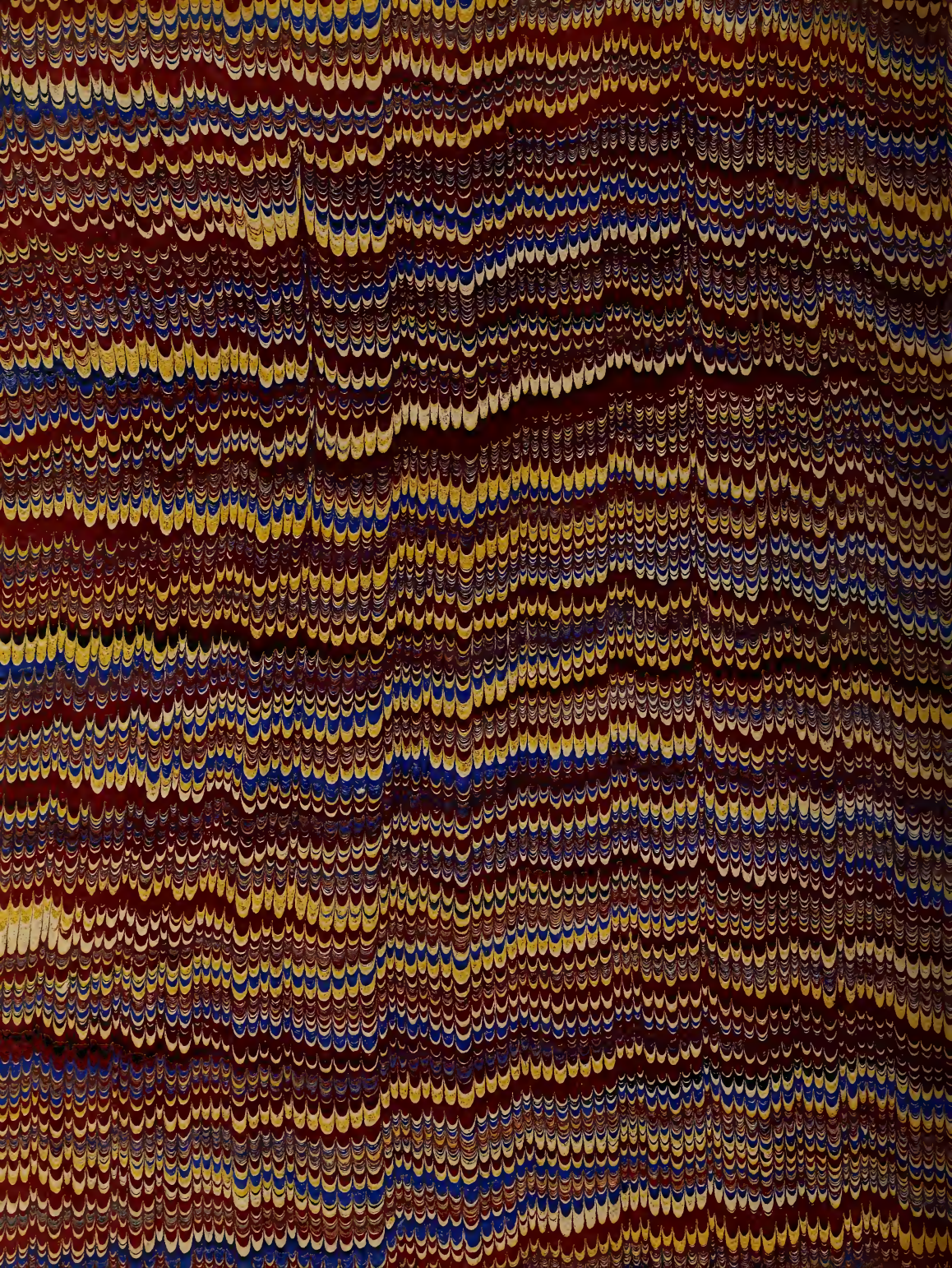

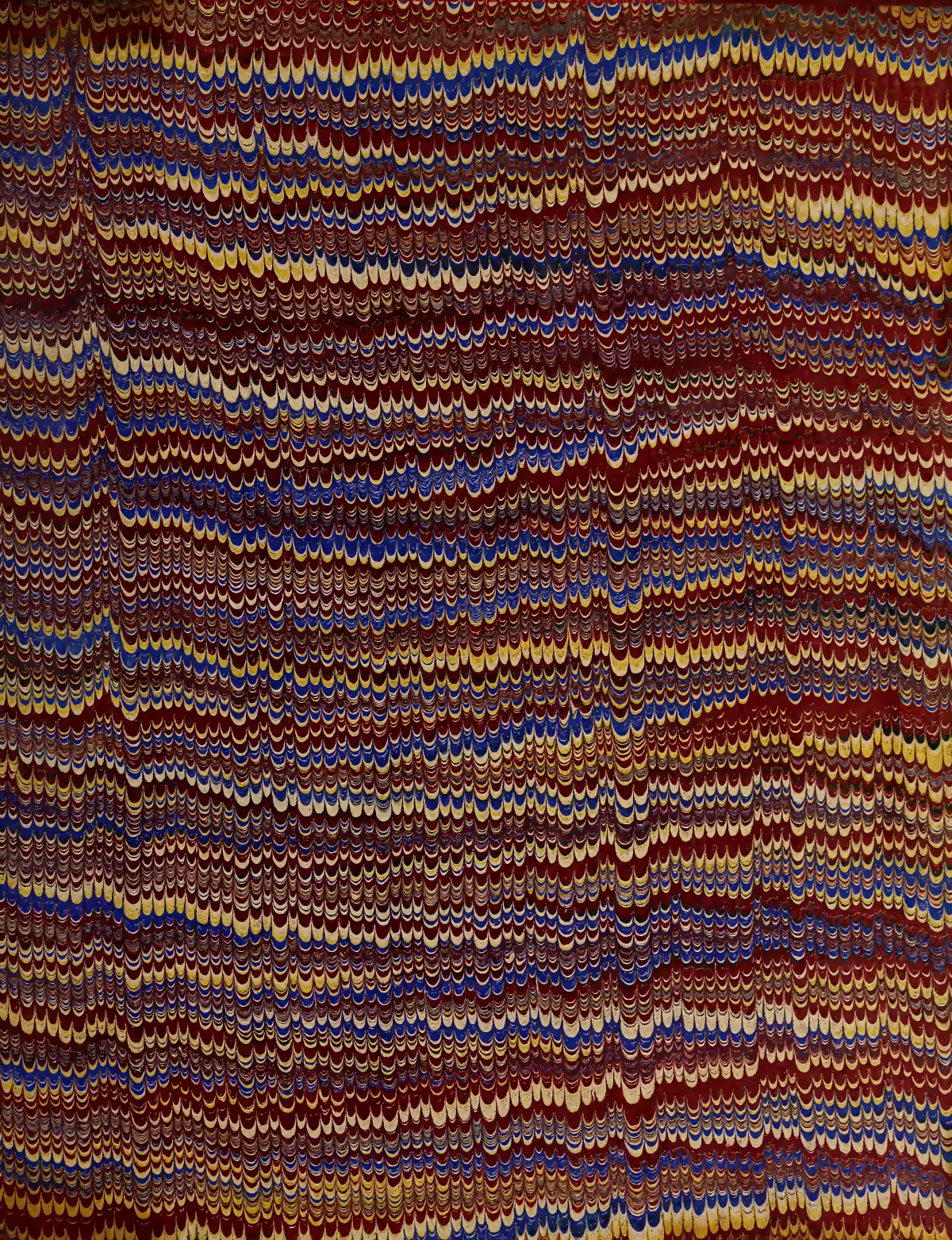

LIBRARY OF CONGRESS

0 021 897 276 7